ՉԱՅՆԿԱՐ

Ր. ԲԱՐԵԲԱՆ

Ջնորհնեցեալ և կարգադրեցեալ Հանդերձ Ի-ր-ովք ՝Հաղորդաճառիւք: Առակս Պարշամուտ ՝Ախուրեան և այլոց. Ի նոյն Պատճառի Ընծայեալ Հոյակապ Ներողից Կիսեզերոյ:

Նոր Տպագրեցեալ՝ ի Հայոց Հայրապետութենէ Մեծն Կ. Ջիւաճնկի Տեառն Պ. ազարու Սրբոյն Էջմիածնի առ Հայոց.
Նոր ի Պատրիարքութեան Սրբոյ Ջանկալի Երկրին Նէմ՝ Տեառն Գրիգորի Սրբազան Պ. արձակեալ.

ԴԻՈՍՏԸՆ ԴՆՈՒՈՅԼԻՍ
ԳՐԱՀԱՏԵՒ.

Հրամանաւ՝ Պ. ոյրին Սրբոյն Պատրիարքի՝ Ջեռաւն Ջակոբայ Ընձ՝ ատան Պ. արձապետի:

* Ընտ Պատրիարքութեան Կանխեն ՝1743
Նոր ի Մեծ՝ն Հայոց ՝1792

Ի Տպարանի Ջեմբարճեանց Ազգ-ով Պատրաստ Ընծաուեցաւ:

ԳՐԱԴԱՐԱՆ ՀԱՅԿԱԶՆԱՑ

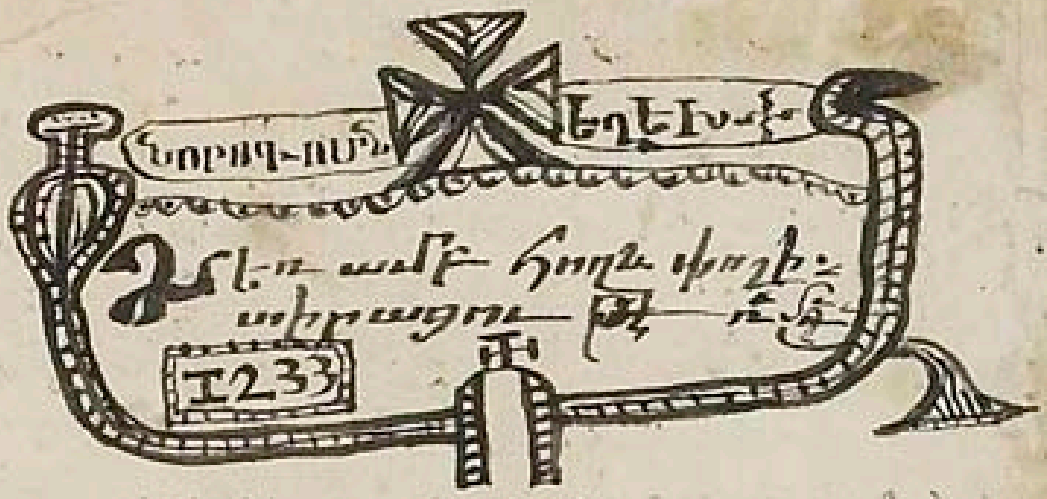
I233

ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ

Սուրբ Յովհաննէս Աւետարանիչ

(1) Ի սկզբանէ էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն: (2) Նա էր յսկզբանէ առ Աստուած: (3) Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ: (4) Ի նմա կեանք էր, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան: (5) Եւ լոյսն յխաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ: (6) Եղեւ մարդ յղեալ յԱստուծոյ, որում անուն էր Յովհաննէս: (7) Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքին հաւատասցեն նովաւ: (8) Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն: (9) Էր լոյս ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ, որ գայ յաշխարհ: (10) Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ: (11) Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան: (12) Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել, հաւատացելոց յանուն նորա: (13) Որ ոչ յարեանց, եւ ոչ յարենէ մարմնոյ, եւ ոչ յակամայութենէ այրոյ, այլ յԱստուծոյ ծնան: (14) Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ միածնի յՀաւրէ, լի շնորհօք եւ ճշմարտութեամբ: (15) Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ եւ ասէ. Սա էր, զոր ասացի, թէ որ յետ իմոյ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նա էր յառաջագոյն քան զիս: (16) Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս: (17) Զի օրէնքն յՄովսէսէ տրեցաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ: (18) ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միայն Միածին Որդին, որ է յանդիման Հաւր, նա պատմեաց:

(1) Յառաջ քան զտօնն Զատկին գիտացեալ Յիսուս, եթէ եհաս ժամ նորա, զի անցցէ յաշխարհէս յայսմանէ առ Հաւր, որպէս սիրեաց զիւրսն որ յաշխարհի, մինչեւ յկատարած սիրեաց զնոսա: (2) Եւ ընթրեաց ընդ աշակերտսն իւրովք: (3) Գիտացեալ Յիսուս, եթէ ամենայն ինչ ետ Հայր ի ձեռս նորա, եւ եթէ յԱստուծոյ ելեալ էր, եւ առ Աստուած երթայր: (4) Յարեաւ յընթրեացն, եւ եդ զհանդերձս իւր, եւ առեալ սաւան՝ ընդգոտնեցաւ: (5) Ապա ածեալ ջուր ի լուացան, սկսաւ լուանալ զոտս աշակերտացն, եւ սրբել սաւանաւն, որով ընդգոտնեցաւ: (6) Եկն առ Սիմոն Պետրոս, եւ ասէ ցնա Սիմոն Պետրոս. Տէր, դու զիս լուանաս զոտս: (7) Պատասխանի Յիսուս, եւ ասէ ցնա. Զոր ես գործեմ դու ոչ գիտես զհիմ, այլ գիտասցես յետ այսորիկ: (8) Ասէ ցնա Պետրոս. Մի լուանասցես զոտս իմ յաւիտեան: Պատասխանի Յիսուս ասէ ցնա. Եթէ ոչ լուայց զքեզ, ոչ ունիս բաժին ընդ իս: (9) Ասէ ցնա Սիմոն Պետրոս. Տէր, մի զոտս իմ միայն, այլ եւ զձեռս եւ զգլուխ: (10) Ասէ ցնա Յիսուս. Որ լուացեալ է, պիտոյ չունի եթէ զոտս միայն լուանասցէ, այլ մաքուր է ամենայն: Եւ դուք մաքուր էք, այլ ոչ ամենեքեան: (11) Զի գիտէր զմատնիչն իւր, վասն այնորիկ ասաց, եթէ ոչ ամենեքեան մաքուր էք: (12) Ապա զի լուաց զոտս նոցա, եւ առեալ զհանդերձս իւր, դարձեալ հանգեաւ, ասէ ցնոսա. Գիտէք զոր արարի ձեզ: (13) Դուք կոչէք զիս Վարդապետ եւ Տէր, եւ լաւ ասէք, զի եմ: (14) Եթէ ես լուայց զոտս ձեր Տէր եւ Վարդապետ, եւ դուք պարտական էք միմեանց լուանալ զոտս: (15) Զի օրինակ ետու ձեզ, զի որպէս ես արարի ձեզ, դուք նոյնպէս արասջիք: (16) Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր, եւ ոչ առաքեալ մեծ քան զառաքիչն իւր: (17) Եթէ զայս գիտէք, երանի էք եթէ արասջիք զայն: (18) Ոչ զձեզ ամենեսեան ասեմ, զիս գիտեմ զորս ընտրեցի, այլ զի գրուածն ճշմարտեսցի, որ ուտէ հաց ընդ իս՝ վերացոյց զիւր վերայ զգարշապարս: (19) Յայժմէ ասեմ ձեզ յառաջ քան զլինելն, զի երբ եղիցի՝ հաւատասջիք, եթէ ես եմ: (20) Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, որ զառաքեալ իմ ընդունի՝ զիս ընդունի, եւ որ զիս ընդունի՝ զառաքիչն իմ ընդունի: (21) Յայսմ ասելոյ Յիսուսի՝ խռովեցաւ հոգւովն, եւ վկայեաց եւ ասէ. Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ մի ոք ի ձէնջ մատնիչ իմ է: (22) Նայէին աշակերտքն միմեանց, զի ոչ գիտէին զոմանց ասէ: (23) Էր ոմն ի նոցանէ աշակերտաց, զոր սիրէր Յիսուս, հանգեալ ի գիրկս Յիսուսի: (24) Նշանեաց Սիմոն Պետրոս նմա, եւ ասէ. Ասա, ո՞վ է զոր ասէ: (25) Եւ նա հանգեալ ի գիրկս Յիսուսի, ասէ ցնա. Տէր, ո՞վ է: (26) Պատասխանի Յիսուս. Նա է, որում ես մատուցից զհացն թաթախեալ: Եւ թաթախեալ զհացն՝ տայ Յուդայի Սիմոնի Իսկարիովտացւոյ: (27) Եւ զհացն տուեալ՝ յետ նորա մտանէ Սատանայ: Ասէ ցնա Յիսուս. Զոր գործես՝ արա զշուտ: (28) Եւ ոչ ոք գիտաց ի հանդիսականացն, զի վասն է ասաց ցնա: (29) Զի ոմանք կարծէին, զի քանզի քսակ ունէր Յուդա, ասէ ցնա Յիսուս. Գնեա զոր ինչ պիտոյ է մեզ ի տօնին, կամ զի ինչ ողորմութիւն տացէ աղքատաց: (30) Առեալ զհացն՝ նա անդէն ել. եւ էր գիշեր: (31) Յորժամ ել՝ ասէ Յիսուս. Արդ փառաւորեցաւ Որդի մարդոյ, եւ Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա: (32) Եթէ Աստուած փառաւորեցաւ ի նմա, եւ Աստուած փառաւորեսցէ զնա ի սմա, եւ անդէն փառաւորեսցէ զնա: (33) Որդեակք, դեռ սակաւ ինչ ժամանակ ընդ ձեզ եմ: Խնդրեսջիք զիս, եւ որպէս ասացի հրեայոց, եթէ ուր ես գնամ՝ դուք ոչ կարէք գալ, նոյնպէս եւ ձեզ ասեմ այժմ: (34) Պատուիրան նոր տամ ձեզ, զի սիրեսջիք միմեանս, որպէս սիրեցի զձեզ, զի եւ դուք սիրեսջիք միմեանս: (35) Ի սմանէ գիտասցեն ամենեքեան, եթէ իմ աշակերտք էք, եթէ սէր ունիցիք միմեանց: (36) Ասէ ցնա Սիմոն Պետրոս. Տէր, ո՞ւր երթաս: Պատասխանի Յիսուս. Ուր ես գնամ՝ դու ոչ կարես հետեւել ինձ ցայժմ, այլ յետոյ հետեւեսցես ինձ: (37) Ասէ ցնա Պետրոս. Տէր, ընդէ՞ր ոչ կարեմ հետեւել քեզ ցայժմ: Զանձն իմ ի վերայ քո դնեմ: (38) Պատասխանի Յիսուս. Զանձն քո ի վերայ իմ դնես: Ամէն ամէն ասեմ քեզ, ոչ հաւկիթ ականչէ՝ մինչեւ զիս երիցս ուրասցես:

* Կանոն հայոց Հայրապետաց ըստ
Հերմոնի. Որոց սահմն սկսեալ
ի Գրիգորէ Լուսաւորչէ ի
գիրս իմ գրեալ գտանի։

Գրիգոր Լուսաւորիչ ամս ՃԻԸ
Արիստակէս որդի նորա ամս Ժ
Վրթանէս եղբայր նոցա ամս ԽԱ
Խոսրով որդի Անակայ ամս ԺԵ
Տրդատ որդի Խոսրովու ամս ԼԶ
Վռամշապուհ որդի Տրդատայ ամս Ժ
Խոսրով որդի Վռամշապհոյ ամս Ը
Տրդատ որդի Խոսրովու ամս ԺԵ

Լոյս հաստատեալ ի մէնջ՝ նոր Թափուածոյ գիշերոյ փայլ եւ

Ա՛ն ձեզ սիրտ՝ ու Հրեշտակաց՝ այս տեղացիք եւ

Զի բերկրութեամբ ովքեր Աստուած ծնեալ՝ այնչափ օրհնեալ եւ

Հոգեւոր խունկ՝ ձեզ ընծայուած՝ երկրպագիք եւ

Ա՛ղբիւր առատ՝ քաղցրահոսուն՝ ոչ բաժան եւ

անհատապէս՝ ի Հօր անձնէ՝ միշտ ատբերիլ եւ

Յաւէտ սիրով՝ յար գիմերոց՝ յոյժ ազգաց եւ

ըզՀոր շնորհացդ՝ անձառական՝ գերազանց եւ

Ա՛րիւնդ՝ ձեր ի՛ւր՝ քո տուբն ընծայ եւ

պետպէս շնորհօքդ՝ երանական՝ կառավար եւ

Ա՛ւ ես քանզի՝ ընտրութեամբ առնել՝ նոքա ձանաչ եւ

ողբ քեզ Հայոց՝ անօթ պատկան՝ լինին գոհ եւ

Ա՛ր քեզ են գանձք՝ Հոգւոյն բարեաց՝ առաքեց եւ

բաշխես յաճախ՝ կարօտեցեալն՝ ոչ խրճոյ եւ

Ա՛ւ երկիր շնորհաց՝ դու որդիդ՝ յառաջ կերտ եւ

Ի՛ր բազմութենէն՝ դարու պահուս՝ այս Հոգով եւ

Ընդեր յոգիս՝ յոյժ ամ կարիս՝ ինչ ախտիւ եւ

ողով լերամբ՝ Հաճեաց բանիդ՝ պահել բարեաւ եւ

Ա՛նեռս զոմանս՝ ի կերեցուդ՝ քոյ Հրաւէ եւ

զոմանս Հոգիդ՝ ու Աստուածդ՝ Հրաշիւք ես ց եւ

Ա՛ռիք սրբոյց՝ ու ատեանդ՝ քոյս պարգեւ եւ

ողբ ձեզ ինչ՝ դուբանեալ՝ մեզ քարեւ

տաս եղ պատուական՝ արուեստիդ՝ ոչ նախանձ եւ

Ա՛ր նոցա՝ ողբ երգելով՝ Հիւսեն ջան եւ

ողբ ձեզ ինչ՝ դուբանելով՝ մեզ քարեւ

Ա՛ռիք սրբոյց՝ ու ատեանդ՝ քոյս պարգեւ եւ

զոմանս Հոգիդ՝ ու Աստուածդ՝ Հրաշիւք ես ց եւ

Ա՛նեռս զոմանս՝ ի կերեցուդ՝ քոյ Հրաւէ եւ

ողով լերամբ՝ Հաճեաց բանիդ՝ պահել բարեաւ եւ

Ընդեր յոգիս՝ յոյժ ամ կարիս՝ ինչ ախտիւ եւ

Ի՛ր բազմութենէն՝ դարու պահուս՝ այս Հոգով եւ

Ա՛ւ երկիր շնորհաց՝ դու որդիդ՝ յառաջ կերտ եւ

բաշխես յաճախ՝ կարօտեցեալն՝ ոչ խրճոյ եւ

Ա՛ր քեզ են գանձք՝ Հոգւոյն բարեաց՝ առաքեց եւ

ողբ քեզ Հայոց՝ անօթ պատկան՝ լինին գոհ եւ

Ա՛ւ ես քանզի՝ ընտրութեամբ առնել՝ նոքա ձանաչ եւ

պետպէս շնորհօքդ՝ երանական՝ կառավար եւ

Ա՛րիւնդ՝ ձեր ի՛ւր՝ քո տուբն ընծայ եւ

ըզՀոր շնորհացդ՝ անձառական՝ գերազանց եւ

Յաւէտ սիրով՝ յար գիմերոց՝ յոյժ ազգաց եւ

անհատապէս՝ ի Հօր անձնէ՝ միշտ ատբերիլ եւ

Ա՛ղբիւր առատ՝ քաղցրահոսուն՝ ոչ բաժան եւ

Հոգեւոր խունկ՝ ձեզ ընծայուած՝ երկրպագիք եւ

Զի բերկրութեամբ ովքեր Աստուած ծնեալ՝ այնչափ օրհնեալ եւ

Ա՛ն ձեզ սիրտ՝ ու Հրեշտակաց՝ այս տեղացիք եւ

Լոյս հաստատեալ ի մէնջ՝ նոր Թափուածոյ գիշերոյ փայլ եւ

1841-(2491)
489

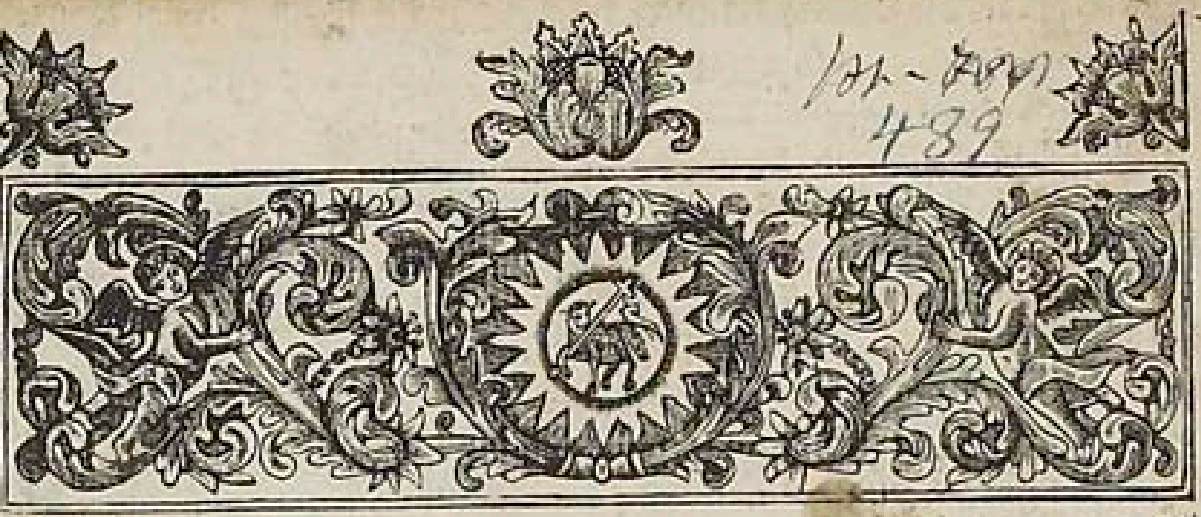

*Կամ հրեշտի ծանուցեալ Տէրունդոյ կուսին Մարիամ՝ ի Յովհաննէ Ե Յունուար։

*Օրհնութիւն (պկ)

ԵՐԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐԳԱՆԱՐ ԻՆՔՆԱԿԱԼԱՆ ՄՈՐ ՏԵ՛Ր ՎԱՀԱՆՈՒ ՄԻ ԾՆԱՆԱՒ ՕՀՆԱԺԱՄԱՆԱԿԻՆ ԻՏՕՐԻՆ ԾՆԱՆԱԼՆ ԱՅՍՕՐ ԾՆԱՆԱՒ ՅԱՅՍՄ ՏՕՆԻ ՏՕՆԱՐԱԿԱՆ ՏՈՒՐՔՆ ՄԵՆՔ ԻՄՕ ՄՏՔՈՒԹԵԱՆ ԼՈՒՍՈՎՔ։

Յընծայեմք որդիք մարդկան այսօր ծնընդեամբ սրբոյ հոգւոյն. քանզի որ առաջ զմեռնաւորելին յարգանդի անարգութեան այսօր բժշկեաց յարմարութեան յերանութիւն. ասեմք ծերն.

Ուրախութիւն աշխարհի ծընաւ զմարիամ ամուլն անծնած աւետ առեալ զառաքինութեան. որ բնաւ ծնողն ծերոյն Հրեղինն ծընաւ մարգեալ պարգեւիչ նորոյս կենաւիկ. ասեմք ծերն.

թի. քարոզեն հովիւքն ընդ
հերեւոյն. և մոգք համբերք
առաջեալն։

Ի շաբաթու ծննդեանդ քո ի՛
նք կուսին. այսօր ցուցաւ աշ
գի մարդկան. անարկելականից
բա՛նդ էակից հօր։

Հայտնեալ քո ա՛ր ցընծայսա
երկիր. և ընդրոջել երկնաւոր։
յառաջին յանցանաց ի՛մեղաց
խոցոց. Ալաւոր հովուացն կերակ
րի փառաւորեին. ընդ որ առ
նակիցոյդ գալուստդ. որ երև
ցար քո արարածոցս։

Ո՛ր ըզմարմնացեալն սիրաբար ի
յորովայնի քո՛մ կերցեր. ոչ զայ
ծխելը անհարմանացեալ մայր
Ո՛ր զանազանելին ելից ի յայրէն
դի անապականաբար կրծցեր.
ոչ զայ։ Ո՛ր զարմարշակից բանին
գոյացեալ բաստագսէս յայ
խարհի ծննդո՛ւ ոչ։

Ի՛նչ յայտնեցաւ մեզ բարձ
րանալն բազմակալ բանին յանբա
նից մըտեալ. զա՛ծն եւ երկնա
ւոր հայց։ Ի՛նչ յայտ ցընծաւն զը
արիութենէ երկնից. տեսանելով
զայհատուր զայհագին և զվերաշն
լի ծրնունդն. որ լի՛ն յա աշխար
հե՛ ցուցեալ։ Ի՛նդ ինանել ըզ
արիացն ի փառաբանութիւն.
տեսանէին ամպ լուսոյ սի՛ն
գործեալ ի հրեայից վիճին. գա՛լ
երկնի՛կ հովուացն։

Ի՛նչ ընդա մայր բանին ի հօրէ ծի
նեալ նախ քա՛ն զարուսանակ. որ
ընդ լոյսն երկնային ծագեցեր
մարդկան ըզլուծիչ մեղաց մե
քուն. մանկիկա՛ բանին փրկիչ
ըզմեզ ի՛մեղաց մերոց։

Ո՛յսօր լըցաւ խոստումն պա
ռնաւոցն ի զաւակէ նո
ցին ծա՛ննիլ ամենայն ազգաց.
զի յարմատոյ նոցին բըղխեաց
կոյսն սբ՛ որ ծընա՛ ըզբանըն
բարձիր մեղաց նախահօրն. փա
ռա՛ս տացուք առա՛ւոտին մեզ
զօրհնեա՛ն ի՛կանայս։

Ո՛յսօր բա՛ւսան յա՛ննախ մա՛
րեցին մարդիա՛ յոր վաւերացա
տուին ա՛ստուածային. զոր է՛
սեւ մո՛ւխս զօրինակ կուսին
ի՛մինա լըցեալ լուսո՛վն անմա
տոյց. փառա՛ս տաց։

Ո՛յսօր գա՛նկնեցան ծրնունդքն
ըն յոլակիմ և անանա՛ եւտե՛ն
մեզ ըզ գեղեցիկ ընդո՛ւնիչ ըզ
ցո՛ղն երկնային. յորմէ հոտեաց
ա՛ննձրևըն կենաց և բըղխեաց
յաշխարհի աղբիւրն խոս
տից. փառս։

Ա՛ռաւիկց հօր և հո՛գւոյն ա՛նբա
ժանելի՛ զգեցաւ ոգի. ա՛նեղայր յա՛ռաջ
նե՛ան անդրանիկ. և՛ընդ հօր
յա՛ւիտեան։ Ի՛ծնողէ հօր առա՛
քեալ. երեւեալ ի՛մարմնո՛ր ա՛նբա
նիւ. բանդ աղի՛ յայտնեալ։

Ի՛նչ ծընեալ ի՛քա՛ղաքի դա

Ա՛ստուածածին խորհեալ լուսոյ
անհաւատական արիւնոյն կենաց.
որ երբ՝՛ր արեւելք արդիանեն
արդարոյն. և նընջեալոցս ի խա
ւարի լոյս ծագեցեր. վա՛ս ոյոյ
անհնարելոյն ըզքեզ միշտ անճա՛ռ
գոչեցինըք. Ա՛ռաւակնե տագնար
և մտրերեք անկի՛ջել. որ զան
շէ՛՛ջ հնձոյ անճառելին ինքեզ
ամբեաղ կրեցեր. որով քնաւեա
կիսեալ շինած կրկիս ելոյ. վայ.
Աւետարանի տագնապակ հուսկա
բաւեաց նոյոյ ոխակա. որով
ե՛՛ըք չկրկին աւետեաց հոր
դեալ. հոգեալ ինքեզ տրոպաւո
րեալ բանին. վա՛ոյոյ.

Ո՛ճածին սիրե լուսոյ ամպ
հովանաւոր և քնակարան բա՛
նին. որ բանիւ հոլովի զինչ
բարիքսաւեալ նըմին վա՛ռնձանց
մերոյն. Ո՛ ա՛ռաքեալան կա՛յսրն
մարմնաւ ա՛ճածին խոստովանի
ալ եկեղեցի. ասաղ երեսաւ
հա՛յեն անանձաւե և բա՛ժակ մեզ
ո՛ւրախարար. առաք օրհնեալ նը
մա՛ն հոգևորեցուսի Ո՛ տա՛ճար
անապակեա՛ն բանին հօր՝ բարե
բանի՛ն դաւք հոգեղենա՛՛ցն.
գովեմք և մեք ձայնակցեալ
եղիտացոցդն.

Ա՛յսօր ցե՛ՃԾան դա՛ռք առաքե
լացն գաւառաւե՛՛ք հոգեյն այ.
զոր մեսիհա՛՛ցոց փո՛խանակ բա
նին մարմնացե՛՛ց եղեա՛՛ք նո.

փառս տա՛՛ցք նըմա՛ սրբա՛
տաց ձայնիւ. Ա՛յսօր բե՛՛ղմեց
քո՛՛ք կենդանի չքնաւոտէմ՝
յորմէ լո՛՛ցա՛՛ն զեւաք ա՛ճա՛՛ին.
և բնիմացեալք սրբուցին տէ՛
զերոյ զբաւակոտակ աղբիւրն
եդեմայ՝ փառս. Ա՛յսօր յո՛՛
զով ի՛՛մաստքե յա՛՛նդոյ հոգոյն
զաւարճա՛՛ն բոյոք մկերձեցոյ
պարարտացան գա՛՛շակ արտաքո
մբ և գեղե՛՛ցկացան անո՛՛ա՛՛ոյ
մաքուր կուսութ. փառս.

Լեառնէն վիմածի՛՛ն աղբիւր
յորդառատ. բա՛՛ռնեակ ծաղ
կեալ այգի վարեւոյ սրտի՛՛ն հո
գեղէն. բա՛՛ռնեալ բանին առնի
անո՛՛ր՛՛ինեալ ա՛՛ռաքե՛՛ա սաղմո՛՛ա հո
գոյն՝ առ ծրնեալն ի՛՛մ՛՛ն
վիշտ բա՛՛ռնեսուս անզա՛՛ղ
հայցմամբ՝ շնորհել քո՛՛ղք
մեր ընծեղեցո՛՛ն.

Ա՛ռաքե՛՛ք գրեալո՛՛ն բացո՛՛ղ
բանալի՛՛. քե բարձոյ նըմա՛՛ռոյ
երկնից՝ առնի՛՛ր ոսկեղե՛՛ն լի
մա՛՛ռանայի՛՛ք գաւա՛՛զան ծաղ
կեալ յորմէ՛՛ոյն յեռուց սա
ւար լուսոյ մա՛՛ր՝ առ ծրնեալն
Յոզ քո՛՛ղցրա՛՛ծաւալ ցանկալի
զաւրեցոյ՝ նո՛՛ր մեղեդի սրտի
դեղ մա՛՛ղթարա՛՛ռակի՛՛ն հնչեմ եկե
ղեցի՛՛ մաքուր ազա՛՛խնի ա՛՛ռա
վո՛՛ւտո՛՛ւ ի՛՛ւր կոյս մա՛՛ղթիա՛՛ռ.

Փառք հօր և.

Ա՛յսօր ծ՛՛ննա՛՛ա մա՛՛ղթն ա՛՛ռա

զբաղեցուցանելն յետսից ծառայեցնել ծառայից Աստուծոյ. որ եւս մարդկան իմաստնոյ ոչ առնուն զհացն կենաց յերկնից՝ բարեխօսեսցի սրբոյն հիւ վասն մեղանաց մերոց։

Ո՛ր զնախադրեալսն յառաջս գոյն գոչակոչէ մարգարէն՝ կատարեցեր հայր երկնաւոր զիւր սուրբ ժառանգ երկնային իմանալի. ըզբազ բարեբանեմք ասէ տէր վասն մեղանաց մերոց։

Ո՛ր երբեմն անձամբ ծնեալդ ըստ եսայեայ քո լիակուսն. այր սոր հրաշիւք հօր միածին յա մէնէ մօրէ բղխեր քո պարգեւեցեր. ըզբազ բարեբա։

Ո՛ր զօրինակ մարգարէին հոգեզգօնեցեր մարգարէին՝ այսօր զաւակ յոակիմայ եռմեր երկրորդն վիմածին՝ ըզբազ բա։

Ո՛ զայս օրհնեցիր բարձր սրտիւ ըզբազ յաւիտեան։

Ո՛ ուրախացիր պօղոսդ հին հանդիսարանն առաւոտուցն. որ բազմացոյցեր օրինակօք զուշակեցեր երկրորդ ծնունդն առ այ. բարձր։

Ո՛ւրախացիր եկեղեցի՝ զոր ասեր վերինքն պօղոս՝ քանզի ծը նաւ լիացեալ մարգարէ ծնօղ քոյն փեսայի՝ բարձր։

Ո՛նհանգոյց եւ ժողովրդեաց ասս նախաբծողք ծնընդեան կուսին՝ ընդ յոակիմայ եւ աննայի ծնողացդ աբէլ ծնողի բանիւն. բար։

Ո՛յսոյ ղընծայն երկնայինքն՝ ի սրբոյ առեալ ի բարձունս. եր զեն զերկրս հոգեւորս յաւիտեան ծնընդեան սքողս։

Ա՛ր նախիմաց խնաւոտեցիր
անօրինեցիր վասն չար-
սո՛ւրդ եկեղեցւոյ. խոր-
դոյն արկեալ չի մտնես տա՛ռս
ըզդաս արդարոց. պա-
տանեաց սո՛ւրբ խրնայեա՛ր ի մէզ.
Ա՛ր զօրհնու՛թ նախատեցիր
պայծառացո՛ւ վայրենա՛պէս
ա՛ճադոյդ արուեաց եւ ի զգեաց.

Ա՛ր սիոն ծընանա՛ց տանկո՛ւնք
սո՛ւրբ աւարգանաց. ընդ ո՛չնչա-
գեաս չի գո՛ւթանա՛ւ պատուհաս.
օրհնեցէ՛ք զՏայրն երկնաւո՛ր
յա՛ւեր ծնընդեա՛ն սրբոյ-
նոյ կո՛ւսին. յո՛ր օրհնեցա՛յք
յանկո՛ծից նա խնդրէ.

Ա՛յսուամե զաւրէն անա՛պատ
յո՛ր փրկեա՛ք ձոնէ՛լ ուրա՛խ. յա՛-
ւեր ծնընդեա՛ն մո՛ր անուա՛ն
նոքա՛ւն. զոհեցէ՛ք ըզմանո՛ւն
որ չաչեցաւ սո՛ւնուլ մարմի՛ն
անանձն լինա՛նէ. յո՛ր օրն.
Յառաջա՛ւել շնորհա՛ց նո՛
զոյն լո՛ւսաւորո՛ւեա՛ն ըմպե՛լ
հեթանո՛սաց. յա՛ւեր ծնընդեան
զեա՛ն մո՛ր բանի՛ն ծնանի՛լ.
ըզվառակից որդո՛ւ չնոր-
բաւորեցե՛ք յո՛ր հո՛գեւոր ծո՛ր
գո՛ւռ. որ մա՛ք բաղա՛ւորեա՛ն
զմարմնաւորն որդո՛ւն.

Ա՛ւետ Յե՛ւսի՛ւ ե Ա՛ստո՛ւծ ոդե-
ւո՛ւ ե Ա՛ստո՛ւծ.

Ա՛յսօր վերի՛ն երկի՛նք սիոն՝ զոյգ
զերդ՛ս սրօքեցին՝ զի՛նք սըր
բեանն առնո՛ւմ յաւետ ծնո՛ւ.
Ա՛յսօր աստղ ե՛լաւին ընդ
արեւո՛ւ հրճո՛ւեալ. զոմի՛ն
ըզնո՛ւմն ի՛նդ յաւետ ծնընդ
դեան լուսոյ մո՛ր.
Ա՛յսօր ծերպն օ՛րինականք՝ մա՛ն
կամբ նորոյ սիոնի՛. ե՛ր մա՛ր
ատդ և կո՛ւսանք խընդա՛ն
ծնընդեամբ սի՛րե՛ւ.
Ա՛յսօր գո՛նդք մոգաբնա՛կն
և պարգե՛ւք նախատեսցին. յա՛ւ
դե՛ւ ծնընդեան մո՛ր բանի՛ն ե՛ր
գնո՛ւն ըզմեզ ի՛ւրոյ.

Ո՛ւռ կենդանի՛ մընկեա՛լ յատդ
ա՛ւր կոյս՝ որ ըզ հայրապե՛տն
բարձեա՛ր ըզձագո՛ւկ. և ետո՛ւ
ա՛ւր ի՛ւմոյն զոդին պա՛տո՛ւ
մադիան. զոյդ զմարմի՛նն ա՛ւ
շակեա՛լ անմահո՛ւթեա՛ւ յաւետ.
վանո՛ղդ օրհնաբանե՛ա՛լ ըզբեզ
յաւետ քո՛ ծնընդեան.
Ա՛ռաւո՛ւր երկիր սիրե՛ա՛լ և
անդադա՛ւն մաքո՛ւր ի՛ւիշդ մա
զաց. որ ըզբո՛ւ ա՛ւրեան եկի՛նդ
առանց սե՛ռման ծընա՛ւր. որով
զկենդանդն եւտո՛ւ ըզհոգ սո՛ւրբ
բնո՛ւեաւ. վո՛յդ. Ա՛ստղ թեթև
յերկիրդ՝ն ցանկո՛ւեաց ա՛ւր կոյս.
և վառարան աճապա՛ն բոցոյն.
որ ըզբո՛ւ ա՛ւրեան հայրապե՛տն անձ
րեւեցի՛ր ի՛ւ բանակա՛ն երկիր.
որով բնո՛ւեան բո՛ւսոյն ա՛ւրհ
նո՛ւ ե՛ւ բնո՛ւթ. վա՛ւ.

Ա՛ր զաճախն զօրութիւդ քո
ծառայքն քո նզովեսցեն զքեզ.
բազմեսցի իշխանաբար ի գլուխ
զեղեալ քո՝ որ անօրէնացար մարդա
կէրցն ի՛նձ զեռանդ՝ բարեխո
սէ՛ր սուրբ ի՛մ ի՛ մեզ։

Ա՛ր մաքրեցեր բնակարան անճ
ուեղդ քո սբ՛ ի՛մարդարէսն.
Եաղաբեալս տիրեր յանձինս
նոցա. զանգիտան եզերկնային
շնորհաց քոց բերեալս. բար։

Ա՛ր յայտնեցեր ի՛ գործիւք
խորհուրդ քոյոց սրբոյց՝ և
անձառելոց ապագային պատ
մեալ արարեր անօրէնութիւ քոյ
էակցի բանիւ աստուածոյ. և

Ի՛ յանապատին ծովին տէր զբ
ծիւեաց բ՛ղխմանէք նոր առա
քեալ. անդրանիկ իշխողդ
ի՛ լոյսն զերմակոյդ. երկնա
ւոր ոգիդ պատկէ սբ՛ երկի
զեցոյ. բարեխօս լերուք առ
աւր վասն անձանց մերոց։

Ն՛շխատակիցք բանին բազմոց
եղեալ հիմունք սբ՛ բերդոյն սիո
նի. լերինք պաշտպանք տնկեալք
ծառիւ ծինդ հարազատիւք վեմիք
հաւատոյ պետրոս և անդրէաս.
բարե։ Ի՛ բարերումն տուչին
վասն իք ողորմութեանդ սի՛ երկի
րոյց. ցոլմունք հրեղինէ պա
տեղք լուսաւորչի մի թագա
տրիոն վահան լանջաց սբ՛ յօհան
նէս ի յայիծոս։ բարե։

ծառիւքդ ազատ ի՛մահէ
և ի յանման։ պզտ։

Ա՛ր ըզխոտանեալն աբրահամ
նահապետն մեր ընտ հոգւոյ.
քահանայապետն և թգ՛ղտեսիան
դաւազան նացեր վիպեալ ցու
ցեր ազատ ի՛մահ։ պզտ։

Ն՛ուիրեալդ ած՝ անձառելի
անբաւ զօրութեդ. որ խնկեղեանդ
յատենէդ խնամարկեցեր զմեր
դէս ազաւնոյ. զերազոյն ազատ
շնորհս վայելեալ ցուցեր ծը
նեղեամբ զմայր միածնիդ քո
ընտրելոյ։ պզտ։

Ա՛ր յանէից բանիս դիւցազու
ցեր զաշխարհս ամենայն. ազատ
մարդասիրեալ անօրինաբար ի
յանմահ՝ պարիսի տիմոթէոս նո
րոգ աշխարհի։ պզտ։

Ա՛ռաքեալդ բոլորից պարա
ծառիւքեալ մարգանդի կուսին.
զոր ծնեալ տաւաղիմ տեսեալ
հոգւովքն սրբովք և բերանով
մօրդ օրհնաբանեալ։ ա՛ռ քու։

Ա՛ռաքեալդ հին օրինացն
պղատոնէ ընդ մարգարէիցն
և նահատակելոյ հեռուզաց ա՛ն
ձոկ ձայնակցեալն նորո օրհ
նեալ ընդ առաքելոցն։ ա՛ռ քու։

Ի՛ յանապատի տեղւոյդ վա
րեալ ընթ բնակեցար քաջելի այլ։
կերակրեալ մարմին և արեամբ
տաղ օրհ նամբ։ ա՛ռ քու։

Ոմն եղբայր հարցանէր զհայր մի ասելով. Ես
ունիմ զգեստ մի, եւ ոչ ունիմ ուր դնեմ զայն.
եւ ոչ ունիմ ուր դնեմ զայն, եւ ոչ ունիմ ուր
դնեմ զայն. ասէ ցնա ծերն. Ոչ ունիս ուր դնես
զայն, եւ ոչ ունիս ուր դնես զայն, եւ ոչ ունիս
ուր դնես զայն. Ասէ ցնա եղբայրն. Ունիմ ուր
դնեմ զայն, եւ ունիմ ուր դնեմ զայն, եւ ունիմ
ուր դնեմ զայն. Ասէ ցնա ծերն. Ունիս ուր դնես
զայն, եւ ունիս ուր դնես զայն, եւ ունիս ուր
դնես զայն. Ասէ ցնա եղբայրն. Ունիմ ուր դնեմ
զայն, եւ ունիմ ուր դնեմ զայն, եւ ունիմ ուր

Ի վերայ վիճի տնեսոյ հիմանն
առաքելոց և մարգարէից. շինե
ցեր ընդ նմա զնկիւղելոցն. և ի
սմա միաձայնեալ ելեալն մարդիկ
ընդ հրեշտակին. փառաւորէ
լով զԱստուած վերին մինդ։

Տեղի ապաւինի և ժողովարան
բանեալոյ հօտի. ընտանեացն
հրեշտակաց հաստատեալ ար
դարոց. և մեղաւորաց ցքա
նան. զարդարեալ առաքելոյն
ևմարգարէիցն։ Քանզի աճ և
ծաղիկաւ խոտհատելոյն յատ
կանեին. ի ջերմէ ի յերկինէ մար
տնացեալ ի կատուն խաչեալ
հերկելի և քաղեալ բնաւր ի գե
րեզմանէ. և յարուցեալ հերկողդ
առնէր. զի զմարգարէիցն ընդ
առաքելոյն կատարեսցէ։

Փառք հօր և։

Ի յամուլ հերկէ այսօր բուսաւ
մեզ բարեբեր ծիլ ընծայից շուա
շան հնձուոյ ծաղիկն ցոլացոյց
վասնայորմն մարիամ արմատ սրբու
հոյն անմահութեան։ ամէն։

Ա՛ր ի վերայ քերովբէից նըս
տաւ Տանդերձ ուս
տեաւն։ այսօր հրաշափառ պարզ
եցաւ ցանկալի ամբոխ հրեշտակաց
ի յանապատ աշխարհ հոգւոյ մեր
մի զնա մարդիկ։ օրհնեսցուք
զայր ածիչ հաւատոյ մերոյ։

Ա՛ր ի ներքինէն քարեղէն փակեալ
առաքեալ հրեշտակ աստուածային

հնձելոյն ևշարժմանէ յայտնեալ
ի պատկառելոյն տէրն մանկա
կերպ. այսօր գերթեթեամբ ևմ
ղիկն. այսօր գերթեթեամբ ևմ
ղին ինձանէ. անձառելի խոնար
հութիւն մարդասիրի աստուա
ծոյ։

Ա՛ր ինձանէ ժամանակաց առա
քեալքդ զանօրէնութիւնքս իմ
սերեցին. ամէնեցուն ևս ընդ
արեգական ծագելոյ. այսօր տես
ողութիւն յայտնեցաւ ամենայն
երկրի. այսօր ստեղծանէ յայտ
նեալ ընդ մեզ կոյսէն մարիամ։ օրհ
նէ՛ր օրհնեցէք զարդար առա
քեալ տեառն զբարեխօսն ամե
նայն ազգի քրիստոնէից։ ամէն։

Ա՛ր ի հոգւոյն հոգեղինաց երեւ
ցաւ արեգական ճշմարիտ. ըստ ճշ
մարտի այսօր օրինօք ընտրեաւն
զմայրն իւր բանին ի վերայ քոյն
ըստ բնութեան։ բարձր ամէն։

Ա՛ր ի դասուց մեղսակից երեւ
նին առաքելոց օրհնաբանեա՛ լ
սուրբ հոգին. ընդ ծիլ երկանցն
ևայլն զմայրն ի կենաց ծընեալն
այսօր ի յայնմանէ։ բարձ։

Ա՛ռաջի խաղաղութեան ևարու
թեան զբ ետուր ինձ այսօր մեզ
առ սրբոյդ հոգին ի փառս քո
ծագեաց մեզ լոյս ծագման ար
դարոց ևմեղաւորաց ընդ ամե
նայն։ անդադար երգով տաղք
ընդքեզ ի շառաւիղս ընծայեմք

Ա՛ռաքեալ ածողին և արուեստ

մերոյ հոգի հօր և որդւոյ. և յայտ
առնուցէ յաւետից բնակութեան զա-
ւազանին հանել ժամն ըստ շնոր-
հաւորի պայծառացոյ զաւա-
զանն իշխանութեամբ մերոյ հայոյ
պետի ՚ի՚ն. զի օրհնեացուք։

Ի քումն աշխարհի և ձառագայթիդ
իմանալի հոգի սբ ես. ի գնդա-
թեա առաւ լուսաւոր ոգեսիրտ
յոսակիմայ և անճառի ծ. աղօ
թիւք սոցա լըցի զպէտս կա
րեաց հայաստանեայց եկեղե
ցւոյ ՚ի՚ն. զի օրհ։

Ա՛ր եբաւձրեա երկնից բան
ձրի բանիւք բարեբանի՚ս սրբ
բուհի. ի լի բանակի դրմեան.
հարսն ի գզեցեալ այսր զարե
գաւին արկեալ ըզգեստ և տիւք
զեստի նորին առաբրանական.
օրհնեալ երգով եկեղեցիք սիր
զերայ այսօր ասելն ըզ հիշա
ւակ ծնելոցեան քո ի մօրէ։

Ի հոգւոյն սբբոցեց և բազմա
շուայ քերովբէից սիրասացեալ աս
տուածածին. ապաւինակ կոստա
կի. սահեր ակի խորհրդատուր
խորհրդ բանիւն հօր բարձրելոյ.
օրհ։ Ա՛ղբիւրից հանդիսարան
և գրատական կենաց մարգկան
մարգարէ աստուածանալոյ. ըզ
գրեալսն բօթն արիեան շնոր
հայ խարհիս յառաջ հառաջոյց
թեան. զոգւովքն աւրէց գա
րեգ աղեքսանդրացւոյ. օրհն։

մանալի. այսօր մարիամ հրաշ
շագեղ ծնեալ ի յաննապէ ի մայ
րոմէ քո հրաւիրեալ քեզ
պրդի աստուծոյ. աղա։

Տապանակ ապերջանիկ և աս
ղաւ սբբագործիչ և աս
ղաւ սբբագործեան աստուած
ընկալ. այսօր մարիամ լուսա
պայծառ մածիկն ծընողդ յայտ
նեալ ծնողաց. ի ծնողսն քո
կոչեցեալ մանչիկն պրդի աս
տուծոյ. աղաղակ։

Ի ղեռաւելի՚դ ած անղնականն
ի հրեղէն նաց. այսօր հաճեցար
ի հողեղինացս յայտնել քարդ
մանն ածոմբեանդ քո զմիշտ
կոյսին մարիամ. այսօրիւք ա
րար ոգեղէն մարմնաւ մեզ աստուած։

Ի ղեժամանակ ծոցոյ ծընող
հօր էակից. այսօր սբբեցեալ յի
րամայեալ՝ ժամանակաւ մայր ի
մօրէ անձամբ մանեալ ես. աղ։

Ճառագ քոյ զարմանալ անմայր
ծընողդ հօր ի յերկինս. այսօր
ընտրելոցեր ի մանասրէն զմայր
անապատ անհայր ծնողդ հօր
քոյ ի յերկրի։ աղօ։

Ա՛նդաստար փոց ած հոգւոյ զ
կենդանատուր. ի ջնարհաբաշխ
առաւ մեծի ծնողէն մարիա
մէ զբոտեր զաբելի քոյ ծ
նորգեալ զկենդանատուիդ մերոյ
քրիստոսի ՚ի՚ն. զի օրհնեացուք
ըզքեզ ած ազգիս յաւիտեան։

Ի ղերկնէ կենաց և փրկութեան

Որդեակդ անձնա-
կեալ յաղտից եւ յամե-
ւոնից. յայնմհետէ ի-
մանալ զքեզ ի հրեշտա-
կապետին այսօր առ
կոյսն մարիամ. զոր առ այս
նիմբք բարեխօս վս անձանց
մերոց։ Ո՛ր ընտրեցար
ի մարդկանէ՝ եւ անմարմին ծի-
ցաճիւն
ծնանիս. այսօր աւետեաց ըն
դառաջ կելի մարիամ զաւետա-
րանի ձայնին. զոր առ նոր
Ո՛ղջոյն ի հրեշտակապետէն
առեալ մարիամ՝ ընդ որ
կամաւ ծնար ի սուրբ հոգւոյ
հրաշալեաց ծնողին մերոյ
քրիստոսի. զոր առ քեզ
Ո՛ր ի լերանէ անձառիդ՝ ի քէն
յայտնեալ ծածկեալ խորհուրդ
դու ի քէն մարդեղացեալ երկանիկ
հռետին՝ հօր զօրութիւնն հո՛
վանաւորեալ. զոր առ։

Ընդակիզեն ահ անձառելի
անեալ զօրութեան. որ խակ զանց
յաւետեանց խնամատարեցեր զմեր
դիս ազգիդ. գերագոյնն այսօր
շնորհեա վայելել ցմեզ ծնո
րդեանդ զմայր միածնիդ քո
ընտրելոյ. ազաչանօք սուրբ նո
նեբա ի՛մեզ։ Ո՛ր յանէից բա
նիւ գոյացուցեր զամենայն ա
նէն նոյն. այսօր մարդասիրեալ
անօրինաբար ի յանունից՝ արկեր
տիրանալ նորոյ աշխարհի. առ
ի յայտ եղիցի այսօր բռնա
ւոր քո բարերարդ ելոյսն բանի. շո
շան տիւնոյ ծագիկն գաշտից
միածինդ մարիամ այսօրս ածեր
հրոյն անմահական. ա՛յդ։

Ո՛ անձառելի՛ ընդ լոյս աստ
ուածութեան. արեւօրինաբար կիր
ցեր ի քաւարան մարմնոյ

քեզ կրնայ ընդհատ ամեն
թերն լուսեղէն տաճար սուտ
ծոյ բանին. ան նա միշտ բարե
խնամ վանն անձանց մերոց.
Ողորմեացիր տիեզերաց ամեն
ամարդ գոլով. մարմնացիր ինք
կուսէն ի փրկուիս այգիս մարդ
հան. միշտ փառաւորեալ յան

մարմնոյ զինուորութենէ.

Ա՛ր առաքեցար ի հօրէ հնազեղ
անել և համագոյ. աղաչանօք
անօրինաբար քեզ էակցին լի
նել մեծիմաստիդ ընդ առաքեալն
այգաչեմք ընդ քեզ ոգորմեա.
Ա՛ր լոյսք տիրաբար յերկնից սա
տիկ հոգոյդ նըմանն ած յայս
նապէս. և ի հրեղէն լեզուս
բաժանեալ հանգեար ի գլուս
առաքելոցն. աղա՛ Ա՛ր արբու
ցեր երկնաւոր գինեաւն ի մա
տուռ գմածիս սրբոց քոց առա
քելոցն. ողբ արբուցին սրբոյն
ցեղից ոգեղոց ազգայդ ընդա
նուր ժողովուրդ. ամաչեմք.

Ա՛ր ամէն տեսակ ազգաց գոչէ փոխն
ազգեցուէ. յառնելով ամենքեան
ըստ ի գնաստուն ան հատոյ. յայնմ
ամուր ահեղին ի բերա տեսիլ
ես ընդ մեր ընդունիցեսցուն. ես
հանգո ընդ առաքեալս քո.

Ա՛ր ամէն ազգաց ածուն ես
ըստ փայլին ի յարուեղեց. ես գոյ
ցուն ի ճշմարիտ հաւատոյ ընդ
յայնմաս.

մայր և ի կոյս. օրհնութեամբ
ընդ քեզ մեծացուցանեմք.
Ի մանուածոյ լուսոյն զարդուցեր
ցան գամբ առաքելոցն. այլ ընդ
բովանդակ կրեցեր ընդ հնա
ւանդիկ մարիամ մայր եւ
կոյս. օրհ. Առաքելոցն հոգի
եացիր անդ լուսեղէն. գերա
գոյն քեզ հոգւոյն սրբոյ և
զօրութ բարձրելոյն հովանաւո
րեալ ես ածածին. օրհ.

Ա՛ր ընդ կեանսն անմահարար
մանկանացեր բնութեամբ ի քեզ
կրեցեր սբ կոյս մարիամ. որով
մեռեալս ողբ յարգանդ կենաց
դառնացաք յոտս յարութեան.
ամէնս միշտ բարեխօսեա վասն
անձանց մերոց. Ա՛ր ընդ ամէն
եղակին զեակն էից գոյացու
թեց. անձառաբար ծընար մար
կին եղեալ ի փրկուիս եղակի
նացս. առնա. Ա՛ր ընդ ամէն
ի քէն կենաց ընծայեցեր մեզ
եալն ազատմայ. զորոյ պահպ քա
ռանօրէնք քոյ ընդ ոտիւք զպղծողն
ձորձոլուսն և յանմխիթարն ընդ
նոյն վերածեաց ի կեանս առ
Ա՛ ընդ ամէն ազատեմըք տանուտող
սբ ածածին. բարեխօսեա
քի ամառաջոյ մերոյ փրկիչ
ընդեղ ի փրկանէ քեզնէ. և յամե
նայն վտանգից մերոց.
Ա՛ ընդ ամէն մայր անձամբ լուսոյ
մարիամ սբ ածածին. քանզի

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Ո՛ ար՛ծուարեա՛լ դողան աղբատ՛ք
իշխանի՛ սրօք եաղ՛ք վերդոյն յոր
ժամ հարկանի՛ հրէշտակապետն
Լ՛կոյէ իդատաստան զամենայն որ

դոց մարդկան՝ յայնմ՛

Ա՛ր խնդրեանի՛ իմաստուք հայ
ատեցեր զի՛կերեցի՛ հօր իմոյ
ասէ՛ զոր նախանձկամ տեսուք
նրշանակեց մանկ՛ս իմոյ ընդա
ի՛կնահայեցոյն իմինոյ լերինն
լուսաւորչի՛ փառաբն ասաձ
ծոյ՝ Ա՛ր ըմարհե՛ըդ անապա
հան անօրինո՛եըդ քո՛ իմոյ
հրաւէն՝ տրպատրե՛լով տապա
նային ահ՛ագին ոխով կամ՛իրա
նաց բանիդ ասուածոյ՝ փառաց
անե՛ղի՛դ տեղի հանդ՛ըստանե՛ն՝
Ա՛ր իկեղե՛ցւոյ վերադարձի՛ բնու
թե՛ն՝ զարձամանե՛ն յո՛ղդանանու
օ՛րհնակե՛ցեր՝ և՛ ը՛զբռնութ՛ի՛
մահո և դժո՛խից կործան
մանէն երկիրզի տապա՛նակա
խաչին հրաշագործե՛ալ նո՛ր խս
բայե՛լի՛՝ օ՛րհնութ՛ի՛ն քեզ տ՛ը

երդեցո՛ն մանկունք՝

Փառք հօր և՛

Ա՛ր զնախանձ՛ն ա՛նիծ՛ից եր
կանց լուծեր ը՛զդատա՛կնիք՝ որ
ը՛զաբրամեան տա՛ճանեաց ծը
նունդ ա՛նախտաբար ծնանե՛լով
ի՛ջին՝ ո՛ն՛ա միշտ բերխոստա

վան անձանց մե՛ծաց՝

Ո՛ ան՛իմանալի՛դ խս ի՛նչ
հա՛յր անբաւակ՛ը՛ն եա՛նգամ

ընդ որ ո՛չ ոք մրտա՛լ՝ բայց տէ
ր՛ն՝ զոր ա՛ռ՛ն ի՛ վերուստ՝ ի՛ մա
ծունէ՝ ի՛ փրկութ՛ե՛ան մե՛ծի՛
սկ՛ըզբան առաքեցեր ը՛զ հո՛գ
ն՛ի՛ն՝ ո՛րպէս առաքեալ ի՛ սրբոց հո
գ՛ւոյն՝ ո՛րպէս առաքեալ ի՛ սրբոց

հա՛յ ըղձը ը՛ մե՛ծաց՝

Ա՛ր ի՛ հօրէ անմ՛ի՛ն՛ելի՛ անեղա
կից բանդ ա՛ստուա՛ծ՝ ը՛զդա
տաստա զօրութ՛ե՛ց վերնացն
նախընթա՛ց քո՛ զալստեանդ
առաքեցեր յա՛ռաջագոյն՝ օ՛րհ՝
Ա՛ր զհոտն անձա՛ն և անքննին
հո՛գիդ անեղ և՛ յա՛ստղոյ՝ զոնո՛ր
ը՛կնո՛ւե՛ քո՛ւ ը՛մի՛գին՝ մա՛ր
բառագրեալ ը՛զբնա՛կարան ե՛ւ
կատարո՛ւթեան՝ օ՛րհնեա՛լ՝

Ը՛զոր օ՛րհնեցեր բարձր պա՛ռ
նակ ը՛զդա՛ւի՛թ յա՛ւերժեան՝
Ո՛կոյզ փրկութ՛ե՛ամբ կենա՛րար հո
գ՛ւոյդ՝ բանի՛ն հօր ի՛յաղթանդ
կուսին՝ ընդ երկնայնոյդ դա
ստեն երդով ը՛զքո՛ օ՛րհ՝

Ա՛ր զա՛նհե՛ծս երկա՛նց ծնող
դերա՛ն նախամօրն երկ՛ից՝ ա՛ն
աբրա՛մեան ծնանե՛լով յա՛նա՛
պատա՛ն կուսէն՝ երդո՛վ ը՛զքո՛՝
Ա՛ր ը՛զբռնաւո՛ր նորդ՛եա՛լ ե՛
ղեր ի՛ տնտե՛ս մեղաց՝ զնորդ
ընտե՛ս երդո՛վ ըզքո՛՝

Ա՛ւետ՛ի՛ր մարիամ՛ ա՛ծա
ծին՝ զի խոստո՛վի՛ մա՛ր ըստ
յա՛ռնկա՛ծակի՛ երկին ա՛ռ՝ ը՛զքե՛զ
օ՛րհնո՛ւ՛թ՛ի՛ մե՛ծացուցանե՛լո՛՝
Ա՛ւետ՛ի՛ր դո՛ւռըն փակեա՛լ
ընդ որ ո՛չ ոք մրտա՛լ՝ բայց տէ

Ա՛ստուածածին խորան լուսոյ
անմայրական արիւնջ կենաց.
որ եղեր՝ ի՛ սրտիւրք արդիանն
սրբագործե. և նոյնոսեցոյս ի՛ սուտ
աւրհ լոյս ծագեցեր. վա՛ տրոյ
պաճուճեցեր զի՛ զերդ մշտնջ ա՛ծա-
ցուցանեմք։ Ա՛ստուածածին տաճար
կատարեալ անկի՛ զերկի. որ զան
շէ՛ջ հնա՛ւր ասծուածեն հեթե-
ան՛րեան կերպեր. որպ՛ էնուէս
կիսեաց հոգի՛ ջուր՝ վէ՛ր։
Ա՛ստուածածին տաճարակ կուսա-
ծնող նորոյ ոխտիս. որով
ի՛ երկիր տեառնական հոգ
դեան՝ հոգեաւ ի՛ քեզ տրտաւ
ջերմ բանին՝ վա՛ տրոյ։

Ա՛ծածին ես կոյս ա՛նապական
տաճար. ա՛նապատիճ ի՛ սէր
ջերմ բնութեանդ լուսոյ հաղոր-
դեալ. ի՛ քեզ ամենայն ի՛ մեր
ազգս. ի՛ քեզ ամենայն ի՛ մեր
ազգս. ի՛ քեզ ամենայն ի՛ մեր
ազգս

զնոյնն սերմանց ինքեանց։ այլ որ
մաղթիմք բարեխօսիլ վասնեն
մեր սնեալոցեալն Հայկին։

Յիմանալի վտակաց տամնեան այց
հոսմանց՝ վիճակեալ սեռականութեանց
ընդ Հայկեան ազգիս ընտրեալ
ցոյր։ այսոքա զանձատանցն ծաղ
կեցեալ ընծայիւք ի ժամու առ
նուլ զպատուէր։ այլ որ մաղ
ի՛ այսոքիւ ընդունել ամենայն
նեին բարեաւ։ որ ի փրկութիւ
Հաստատակաց սուրբ հոգին
բնութե ազգի մարդկան։ այն
կոյս յաջոյն և ձախոյն որով
զնոյն մեզ յայտնեալն աճ։

այլ որ մաղ

Ա՛ՒՐՈՒԽԱՆՅԱՒՐ

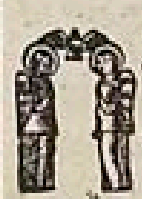

սրբոյն դաբթի՛ելի
ամենազն։ որ քարո
զեցին ընդալ սուրբ
քայլն առաքեալքն։
Ա՛ղջոյն ընդ քեզ մարիամ ի՛
քեզ սուրբ հոգին եկեալ։
ի զօրութիւն բարձրելոյն
ի՛ մերոյ քո հովանացի։
Ա՛ր ծնանելոյնդ ի քէն հոգոյ
ի՛ւր առաքնորդ։ ընդ հանուր
քարոզի՛ր աստուածդ հընդոր
անմահ բանն։
Ա՛ւրախ լեր բերկրեալ ամենա
նք կոյս։ որ ծընար միւ զարդա
րեալ արեգակն։ որ լուսաւորէ
զաշ զաղգս մարդկան։
Ա՛ւրախ լեր բերկրեալ դուռն
կընկեալ։ որ ծընար աշխարհի
փրկաւորն քո։ որ ներսէ ի՛
վերոյ անապատեաց ամենայն։
Ա՛ղաչեմ զքեզ ի բարձանց և՛
մարմնոյդ ի կուսէն։ որ ներս
սէիրէ ի քէն ի՛ մարդկ

Ե

Ի՞նչ ինձ օգուտ է ասել թե ես ամենևին մեղք չունիմ, եթե ինքս ինձ խաբեմ, եւ ճշմարտութիւնը իմ մէջ չլինի։ Ես իմ մեղքերս խոստովանեցայ քեզ, եւ անօրէնութիւնս ինձանից չծածկեցի։ Ասացի. Խոստովանեցայ իմ վրայ իմ անօրէնութիւնս Տիրոջը, եւ դու թողեցիր ինձ իմ մեղքի չարութիւնը։ Վասն այսորիկ ամենայն սուրբ աղաչեսցէ զքեզ ժամանակի գտանելոյ։ Եւ թէպէտ եւ մեծ ջրհեղեղ գայ, նոցա չհասանէ։ Դու ես ապաստան իմ յանկարծակի նեղութենէ ինձ հասելոցս, ուրախութիւն իմ, փրկեա զիս ի շրջապատելոցս զիս։

Ե

Ես քեզ հասկացուցի եւ ցուցի քեզ ճանապարհ, որով պիտի երթաս, խրատեցի քեզ աչքերովս իմովս։ Մի՛ լինիք անխելք ձիոյ եւ ջորւոյ, որոց ոչ է հանճար, սանձով եւ սանդարամետաւ պարտ է ծնօտս նոցա կապել, զի մերձենալ ոչ կարասցեն քեզ։ Բազում են տանջանք մեղաւորաց, եւ յուսացեալ ի Տէր շրջապատեսցի ողորմութեամբ։ Ուրախ լերուք արդարք եւ ցնծայք ի Տէր, եւ պարծեցարուք ամենայն ուղղասիրտք։

Ե

Ի՞նչ է մարդ, զի յիշես զնա, կամ որդի մարդոյ, զի այցելու լինիս նմա։ Նուազուցեր զնա սակաւ մի քան զհրեշտակս, փառաւ եւ պատուով պսակեցեր զնա, եւ կացուցեր զնա ի վերայ գործոց ձեռաց քոց։ Ամենայն ինչ հնազանդեցուցեր ոտից նորա։ Ամենայն ոչխարք եւ արջառք, այլ եւ անասունք դաշտի, թռչունք երկնի եւ ձկունք ծովու, որ անցանեն զշաւիղս ծովու։ Տէր մեր եւ Աստուած մեր, զի սքանչելի է անուն քո յամենայն երկրի։

Ե

Ամէն ասացեալ ի հօրէ՝ որ վասն մեր մարմնացա՛ւ։ Ի ջրհեղեղ ի միջատէ ի մեծէ ի ցամաքէ։ Ի ծովու ի գազանէ ի ծովային ի թռչնոյ ի սողոյ ի ձկանէ։ Ի ոտից ի գլխոյ ի ներքինոյ ի մեծէ ի փոքունէ։ Ի ծովու ի ցամաքէ ի ծովային ի թռչնոյ ի սողոյ ի ձկանէ։ Ի ոտից ի գլխոյ ի ներքինոյ ի մեծէ ի փոքունէ։ Ի ծովու ի ցամաքէ ի ծովային ի թռչնոյ ի սողոյ ի ձկանէ։ Ի ոտից ի գլխոյ ի ներքինոյ ի մեծէ ի փոքունէ։

Ե

Ի՞նչ ինձ օգուտ է ասել թե ես ամենևին մեղք չունիմ, եթե ինքս ինձ խաբեմ, եւ ճշմարտութիւնը իմ մէջ չլինի։ Ես իմ մեղքերս խոստովանեցայ քեզ, եւ անօրէնութիւնս ինձանից չծածկեցի։ Ասացի. Խոստովանեցայ իմ վրայ իմ անօրէնութիւնս Տիրոջը, եւ դու թողեցիր ինձ իմ մեղքի չարութիւնը։ Վասն այսորիկ ամենայն սուրբ աղաչեսցէ զքեզ ժամանակի գտանելոյ։ Եւ թէպէտ եւ մեծ ջրհեղեղ գայ, նոցա չհասանէ։ Դու ես ապաստան իմ յանկարծակի նեղութենէ ինձ հասելոցս, ուրախութիւն իմ, փրկեա զիս ի շրջապատելոցս զիս։

Ե

Ես քեզ հասկացուցի եւ ցուցի քեզ ճանապարհ, որով պիտի երթաս, խրատեցի քեզ աչքերովս իմովս։ Մի՛ լինիք անխելք ձիոյ եւ ջորւոյ, որոց ոչ է հանճար, սանձով եւ սանդարամետաւ պարտ է ծնօտս նոցա կապել, զի մերձենալ ոչ կարասցեն քեզ։ Բազում են տանջանք մեղաւորաց, եւ յուսացեալ ի Տէր շրջապատեսցի ողորմութեամբ։ Ուրախ լերուք արդարք եւ ցնծայք ի Տէր, եւ պարծեցարուք ամենայն ուղղասիրտք։

Ե

Ի՞նչ է մարդ, զի յիշես զնա, կամ որդի մարդոյ, զի այցելու լինիս նմա։ Նուազուցեր զնա սակաւ մի քան զհրեշտակս, փառաւ եւ պատուով պսակեցեր զնա, եւ կացուցեր զնա ի վերայ գործոց ձեռաց քոց։ Ամենայն ինչ հնազանդեցուցեր ոտից նորա։ Ամենայն ոչխարք եւ արջառք, այլ եւ անասունք դաշտի, թռչունք երկնի եւ ձկունք ծովու, որ անցանեն զշաւիղս ծովու։ Տէր մեր եւ Աստուած մեր, զի սքանչելի է անուն քո յամենայն երկրի։

վերակոչեցաց զանունս սուրբ
ծնողաց զաղաչանս սորա ի
վերա մեր ընդունել ի Տեր։ որ
ոչ ամենեցուն զիրս ի ձեռն
ունի զգրելոցն զայս։ զի ոչ
ամենեքեան ունին զհաւատս
ուղիղ։ այլ ոմանք ի նոցանէ
ի մոլորութեան կան։ եւ ոչ
ճանաչեն զճշմարիտ աստուած։
եւ ոչ զորդի նորա զՅիսուս
Քրիստոս։ եւ ոչ զհոգին սուրբ։
որ ի հաւր ելանէ։ եւ ի որդւոյ
առնու։ եւ ոչ զեկեղեցի կաթո-
ղիկէ։ եւ ոչ զառաքելական
հաւատս։ եւ ոչ զսուրբ խորհուրդս
եկեղեցւոյ։ եւ ոչ զպատուական
մարմին եւ զարիւն տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի։ եւ ոչ զաղա-
չանս սրբոց։ եւ ոչ զպատարագս
ողջոց եւ մեռելոց։ եւ ոչ զանա-
պատ ուխտս։ եւ ոչ զսուրբ
ուխտս։ եւ ոչ զամուսնութիւն
սրբոյ եկեղեցւոյ։ եւ ոչ զկարգ
քահանայութեան։ եւ ոչ զմկրտու-
թիւն սրբոյ եկեղեցւոյ։ եւ ոչ զմիւռոն
սրբութեան։ եւ ոչ զայլ բազում
սրբութիւնս եկեղեցւոյ։ զորս
ամենայն հաւատացեալք ունին։
եւ ոչ զայս ամենայն ունին։ եւ
ոչ ամենեքեան ունին զհաւատս
ուղիղ։ այլ ոմանք ի նոցանէ
ի մոլորութեան կան։ եւ ոչ
ճանաչեն զճշմարիտ աստուած։
եւ ոչ զորդի նորա զՅիսուս
Քրիստոս։ եւ ոչ զհոգին սուրբ։
որ ի հաւր ելանէ։ եւ ի որդւոյ
առնու։ եւ ոչ զեկեղեցի կաթո-
ղիկէ։ եւ ոչ զառաքելական
հաւատս։ եւ ոչ զսուրբ խորհուրդս
եկեղեցւոյ։ եւ ոչ զպատուական
մարմին եւ զարիւն տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի։ եւ ոչ զաղա-
չանս սրբոց։ եւ ոչ զպատարագս
ողջոց եւ մեռելոց։ եւ ոչ զանա-
պատ ուխտս։ եւ ոչ զսուրբ
ուխտս։ եւ ոչ զամուսնութիւն
սրբոյ եկեղեցւոյ։ եւ ոչ զկարգ
քահանայութեան։ եւ ոչ զմկրտու-
թիւն սրբոյ եկեղեցւոյ։ եւ ոչ զմիւռոն
սրբութեան։ եւ ոչ զայլ բազում
սրբութիւնս եկեղեցւոյ։ զորս
ամենայն հաւատացեալք ունին։
եւ ոչ զայս ամենայն ունին։ եւ

զամուսնութիւն

ընդ այսոսիկ ամենայն ոչ ինչ ինձ
օգտի, զի ես ոչ ունիմ զոր ասիցեմ
ի պատասխանի նոցա, զի ոչ գիտեմ
զիարդ ասիցեմ զայս ամենայն։
Ես ոչ գիտեմ զիարդ ասիցեմ զայս
ամենայն, զի ոչ ունիմ զոր ասիցեմ
ի պատասխանի նոցա։

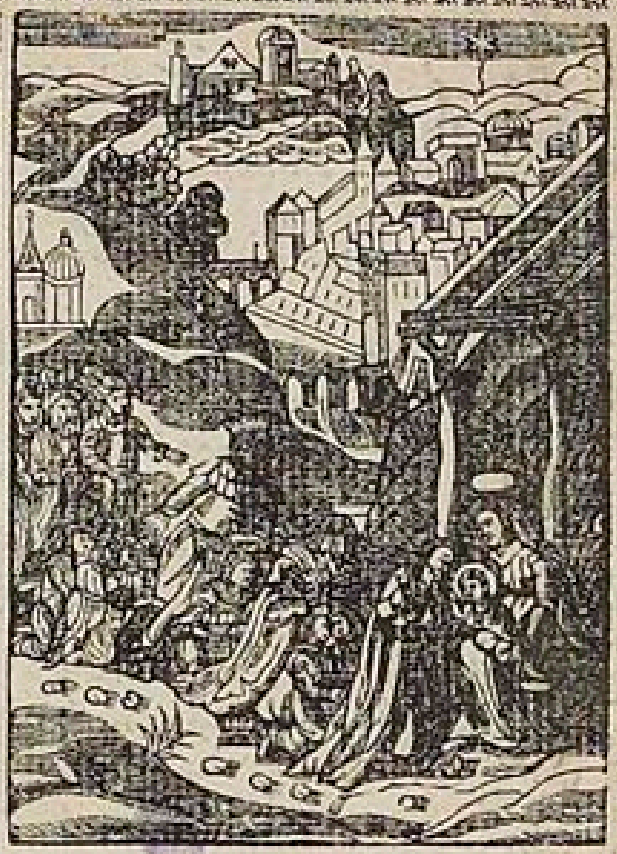

* Կանչ Հրեշտեսն Գաբրիէլի
Ի Մարիամ Աստուածածին։

Օրհնութիւն

ՈՐՈՏՈՒՄՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅ

Մեծ և սքանչելի որ
յայսմ աւուր յայտնեցաւ։ Տօնեսցուք երկին ընդ երկրի
սուրբ Կոյսն սոյն աւետիս այսօրիկ։
Ողջունեմ ևս զքեզ ի բեմ թիկ
հեմ քաղցրութիւն։ զորմէ ծնաւ մեզ մարդկան
օրհնեցեալ Քրիստոս որ ձեզ վասն մեր մարդ
եցաւ։ Նորոգեսցէ երկինս
և երկիրս ի խառնակութենս պատե
ցաւ։ ոչ ակնարկով ի հօրէ՝ այլ
ի սուրբ հոգւոյն բազմեցաւ։

Խորհրդանիշք ոչ զհոգիդ՝ որ
նորոգիցես և կենդանիք։ Ի՞նչ
բան առաջոց փառք ի բաց
ձնեաս այդ։

Օրհնութիւն հրաշալի որ ան
յայտ էր ի միջին։ և բանին հայ
րական անբաժանելի։ հնար
փայլակնացեալ և ի մարմնի բնա
ցաւ։ անխտրութեամբ պահելով զաւրա
բանս ամենայնի։

Օրհնութիւն հրաշափառ որ ի
կուսէ ոչ ծագեցաւ։ ճառագայ
թելով զարարած ոչ ամենայն։
երկինքդ ցընծայի և երկիրս
ուրախանայցէ։ և քոյ պատուական
ընդ մարդիկն շրջիցաւ։

Ի՞նչ բերիցէ ապերախտիս ամենասէր
բո՛ւնի։ զերազգայն և հրաշալի
և բաշխող բարեաց անդ։ ոչ
բերթես ծաւալեաց և հանգիստ
աշխատելոյ։ և երկեր վերընկալ
ածելոյն բանին։

Օրհնութիւն լուսոյ մերոյ և
ընդբնակչական անբաժանելոյ
որդւոյն։ օրհնութեամբ մե
ծացուցանեմք։

Օրհնութիւն սրբոյ հոգւոյն
մերոյ։ և զանձնա՛ւր տուողդ
այդ բանին։ օրհնութիւն։

Օրհնութիւն միածնի մերոյ։
որ զանառանելին երից լիցարգան
զի երեսաւ։ ընդ նմա ամենեքեան
օրհնութեամբ մեծացուսցուք
զնա։

Ի յաջորդ ցնծալոյ երկինք ի վեր
ուռա մեծապայծառ աւետեօք
և արարածք ամենայն զգե-
ցան հանդերձ փրկութեան։
Ի յաջորդ յայլմէն ընծայեցաւ
քրմաւոր ոդին այ. և հրեղէն
նաց բաղմութիւնքն երկնից
երկիր վայր իջեալ։
Ի յաջորդ հովուացըն սեռեալ
զարդարութեանն արեգական. և
ընդ հրեշտակս երգեցին
փառք ի բարձունս այ։
Ի հօրէ ծագեցար լուսաւորել
զարարածս. ա՛ստղ ըստ ըն-
արեգակըն ոչ փառըք քեզ.
Ընդմէր իյայլմէն ընծայեցար
բժիշկ հոգւոյ. ա՛ստղ։
Հովուաց յայտնեցար երկրապա
գեալդ ի մսուրին. ա՛ր.
Ի յաջորդ բանն ի հօրէ անմեկնե
լի՝ և առնմառելի խորհրդով ի
ձէ ծ՛ոյնըն կենդանի որովայնէ
անօրինաբար երկիր եղեւ։
Անուն անժամանակ ի հօրէ՝
անէրեն ի կուսէ. ի զի ծ՛ոյ
կըս մօր զբզուեցաւ այսօր
այրուիչն երկինք և երկիր։
Որ մանր լեառնըն ի յորդանան՝
և լերանց լըմեալ աշխարհ. զոր
օրհնեն ծ՛ոյն անդադար ձայն
բոցոյ ամենայն զեակին հօր
և հոգւոյն։
Ա՛ծ ծնաւ ինձ կոյս ամենակալն
տառապ. անապատիծ էին ըս-
լերից բնութեանց ամենաձաւալ
տեղի. այսօր ընդ բերկրական
զուարթնոցն կրնցիր աւետեօք
ճիշըն տերանց ի քեզ. ա՛ր որ
մաղթեմք բարեխօսել վասն
մեր ա՛նլռելի ձայնիւ։
Ճիմանալի վտակաց ապեղն այ
հոսմանց՝ վիճակեալ տեառնտոյց
ըն ձայնիւ աղբեամբ ըմպելի
ցար. այսօր զանթառամըն ծաղ
կեցար ըզծաղիկ ի ժամս առ
լոյ զպըտուղ. ա՛ր որ մաղ։
Ընդ այսօր ի քեզ լըցեալ ամենաձ
նին բարբառ. որ ի միկուլթէ
հատարակաց տեառն նըշան
բնութե ազգի մարդկան. ա՛ն
կոյս յղեալն ևծընցեր որդի
զըննդ մեզ յայտնեալն ա՛ծ.
ա՛ր որ մաղ։
Ի զբնէ ա՛ծ ածին ազգիս մեր ան
ըմպաճ լուսոյն որ լուսաւորէ
զամենայն աշխարհս. միաբանիմ ձայ
նիս երգով մեծացուցանեմք.
Ով պարծանըք կուսութե՛
մարդկան. զո՛ր ուրախութե՛
հրեշտակաց. զո՛ր բարձր անի
ա՛ծելեն. վ՛ասոյ ընդ քեզ ա՛ծ
ծին մեծացուցանեմք։
Ով ձմեռնի արևծ ելք սուրբ
գաւիտն մարգարէութե. յորմէ
ծագեցաւ փրկութիւն աշխարհաց.
միաբանակիս ձայնիս երգ։
Ա՛ծ ածին և սքրբութի. որ ըզ
բանն աշխ անեղծն յընդ

յարգանդի կրեցեր. անդա-
դար երգով մեծացուցանեմք.
Օ քեզ մայր կուսութեան եւ յղու-
թեան լուսոյ. եւ առագաստ ան-
ձառելոց բնութեան կոչին իքեզ
փեսայացեալ բանին. անդա-
դար լուծանն կնիք դառապարն
անբիծեան. եւ քեզ կանգնեցաւ
մեղուցեալ մայրըն գերեալ.
վերոյ ըզքեզ ածածին եւ կոյս
անդադար երգեմք։

Ո՛հոյնչ քեզ իկնայս կոյս յեռա-
ծըն ընդունելոյն երգեմք զօրհնու-
թիւ. զի լոյս ի լուսոյ քեզ յայտնե-
ցաւ աշխարհի. եւ զնախատածըն
երանդ զանէրծուս անձառո
ծընընդեամամբն ի քէն։

Ինձ ինչ ունիցիմ մարմնացելոյդ
ի՞նչ կուտէն օրհնութիւնք ի քեզ
ձուլեալս վերերգիմք ասելով.
փառք քեզ քո. որ եկիր կա-
մաւ հօր կեցուցանել ըզմեզ։
Իրընդա մարիամ որ երգեր մայր
քեզ եւ աղաչեաւ զառ ի քէն ըզմաղ
մեացեալ բանն ալծ. զի փրկեսցէ
զիս ըզմեզ ձեզ ի փորձէն։

Յոդիք հրեղինացն այսօր ուռ
նեն ի մեզ ըզդալոստս հոգւոյն
այ. Տեսանողն յառաջ ընդունա
կիր զառաստաբուղս վառակ իմ
աստից իմոց հեղեալ ի հոգւոյն։
Ո էմբն հառատոյ զմայրեալ ան
մահկանն ընտակուն այսօր բաշ
խէր ծարաւեցոց։ Վերացոյ այս

դեսացիք ըզնծոյ քաղաքն ձյ
սիոն մայր եկեղեցի։ Ո՛ ուրոյ
եմք երբեակ եմն ածուեն եր
գեմք ընդհատ ի բարձունս։

Ո՛ր ինօրէ առաքեցեալ մարգա
տէր կարօղ փրկիչ. ի ըզ մեզս
ցեալ ըզմարդըն բնութիցեր.
ողորմած ար հրաժարելոյ զոր
հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր։
Ո՛ր իմաչին բեւեռեցաւ մար
դասէր կարօղ փրկիչ. եւ ըզցօղ
անապական արեանըդ ցօղե
ցեր սիեզերաց. ողորմեա։
Ո՛ր ըզդիժոխս աւերեցեր եւ
ըզ դերեալսըն փրկեցեր. եւ
զարդեւեալսըն վերածեր ի յոյս
կենացըն յաւիտենից. ողորմ։

Ա՛ն մեզ երգեցողք որ ի հոգ
ւէն մարմնացար. այգաբեր արե
գակըն ես փառք քեզ։

Վ՛ճռակիցըն էակից բանըդ
հօր. որ ի քէն յառաջ քան
զյաւիտեանս. եւ եկիր ի փրկու
թիւ բառնալոցդ քոց. ըզքեզ
օրհնեմք ամէն հաւրցըն մերոց։
Ունայր ի կուսէ անձառ միու
թիւն. անբաժանելի ես միշտ
գոլով ընդ մեկնեցեալ ի հայրա
կան ծոցոյ. ըզքեզ օրհ։

Ընդ ածումբ ասնեացդ ըզ
ծընունդդ քո ես. որ յայտնեցար
մեզ լոյս ի լուսոյ. եւ լուսով
քո լցեր ըզսիեզերս. ըզքեզ

Ա՛ստուածդ եւ կերպարան
տեսիլ տօր քանդ ասէր. ըն
քեզ ոչ ոք քաջերականէ առել
փառք ի բարձունս աստուծոյ։
Ա՛ր միացար ի մարմին անձառա
պէս ձշմարիտ աստ. ըն քեզ։
Ա՛ր զանիծքն ջարգեր ըն
դառապարտութիւն քու աստ.
ըն քեզ ոչ ոք քաջ։

Ա՛ռեր զանիծքնն. օրհնու
թեամբ մեծացուցանեմք։
Ա՛ստուածդ հրեշտակն աւե
տարեր. ըն ծնեալ փրկիչ
կոչէն ի մարդոյ կուսէն։
Ա՛նէծ ուրացողքեր բերկրեալք.
քանզի տէր մերոյ եղ
ծնդ քրիստ։

*Այսօր Արուեստ Ձայն.

Այսօր քանն ի հօրէ՝ պէս
տեսիլ եւ անձառ
լոյս խորհրդով։ ի
ձեռս մարգն հրեշտակն որ ելանէր
առաքինաբար երկրի երեւեալ։
Ա՛ռաքել անժամանակ ի հօրէ
առաջին ի կուսէ։ ի գիր ծա
ղկ մօր զբզուեցաւ այսօր
այսպիսին երկին եւ երկրի։
Ա՛ր մարդասացն ըն յորդանան
ե լուսոյ լցաներ աշխարհի։ զոր
օրհնեցուք անդադար այս
տօր քանզի ամենայն ձեռակերտն հօր
և հոգւոյն։

Ա՛ռաքելոք տեսան ըզ մարդն
օրհնեցէք և բարձրացուք
բարձրք ըզնա յաւիտեան։
Ա՛ր ծննդեան խորհրդոյ կոչէ
սկիզբն օրհնեցէք և բարձրք։
Օ՛ անձառելի ըզծընունդ ընդ
իջմարկէին դասէ՝ցէք. և առաք
եալոյ քանդր։
Ա՛ռաքելքեր ասեցին յոյս և
փրկիչ մայր. ըզբեզ ընդու
նոյ լուսոյ մեծացուցանեմք։
Ա՛ր ընդեղ լուսոյ մայր եկոյս. ըզ
քեզ ոչ զգացեալք կենացդ ածոյին
ձոյնիւ ցընծութեամբ մեծա։
Ա՛յր տուր ամենայն լուսոյն
հրեշտակային օրհնութիւք պատ
ուեալ ըզբեզ մեծա։
Ա՛ստիմատա աներկիւղ հայր քանզ
մաղեր խնամոյ տերզօր և ոյժ
բոլորից. անեղ ելիցս էակ. զոր
միշտ օրհնեն զոյք անմարմնակա
նացեալ յաւէժաբար հրեշտակքն։
Ա՛ր կերպատան և հնիկ տօր ա
ռեալ վայրն մեր ծառայի կերպ
իկուսէն. որ կէն ի յայծոս փա
ռաց անառս վերնոյն. ի յայրիկն
ինքեամէն և ի մարմնէ առեալ
նմից բազմեալ։
Օ՛ ի կոչեսէն մարմնացեալ քանն
եկայք ժողովեսցուք ընդ տոմին
սրբ քարեբանեսցուք ի քրիստ մր
զուցն երկրպագեսցուք. ընդ
երկնային զօրսն երգեսցուք
փառք ի բարձունս աստ։

Այս երեսով դադարի ի հօրէ
և լուսատարածց ընդ ամենեցուն.
զնո՛ւնդ անապական յանեղծա-
ութիւն լուսոյն. զոր միշտ փառաւ
որեն զանա՛պ աննախանձին.
Յայնմհետ ի՛ տիեզերական աշխ և
ի՛ բերելոցիկ ծննեալ յայրին.
մանո՛ւկ անժամանակ ի հօրէ.
և ժամանակաւ գոյացեալ ծննեալ
լինելի ա՛ստուած եմարդ.
Ո՛չ հոլովացեալ տեառնէ ըզ
հրաշալի ծագումն առեալն.
փո՛քրագոյ եկեալ տեսին. մա
նո՛ւկ եղեալ յանբանից մեր
սուբ. զոր միշտ փառաւ.
Ո՛չ ծննեալ այսօր ի՛ բերելոցիկ
հայր ի յայրին. և դարձեալ վերին
զաւրութեան առակացեալ զարմա
ցեալ կա՛յ ի՛ նմ. զի տեսին մարմ
նով ծննեալ ըզաննման աստուածն
Այր ըստանձնելով եղեն այսօր
ի՛ բերելոցիկ հայրին. կո՛ւսէ
ծննեալ աշխ և ամբոզ. անա՛պա
կան մը՛նալով կուսական որո
վայ՛նի՛ն. զի տեսին մարդ.
Աղաղակն գաւշակիչ մարգուցն
առ ի՛ բերելոցիկ ընծայս պատա՛ր
ծառեսեան. և տո՛ղին ընդ
հրեշտակս երգելոյ պատրաստ.
փառք ի բարձունս այ՛ սո՛ւր առա
քեաց ի՛ մարկոսիա՛ն մեզ ըզ
բանն ամենաշա՛ն.
Ա՛ր ի՛ տիեզերէն ամեն ընդ հօր
ես ընտակեալ ի՛ հրեշտակաց
ապա՛ստարեալ. այսօր կամա
հօրի՛ երկրիկ երևեցար մարմնով
կուսական ծընեալ ա՛ղեաւմէ.
զքե՛զ ընդ զօրս անմարմնոցն
անդադար օրհնաբանեմք.
Յորմէ զարհուրեալ դրախտն որո
բէ՛ադունդ լուիք ա՛ղաղունն.
Թևաւորելոյ ծածկեն երեսս
հրեշտից. այսօր աղաչաբա՛ր ի՛
կուսական բառնացըն կերակ
րեցար մարդա՛մարմ.
զքե՛զ ընդ զօրս անմար.
Ա՛ր յանապատում փառաց խոնար
հեցար յերկիր. ախտակիր եղեր
հոգւոցն բժշկեա՛ս. այսօ՛ր ըզ
մեզս ցեղի ընդախտացելոցն կե՛
նադրածիցեր ի՛ կենանդ ջուր
աւազանիդ մարդա՛մարմ.
Ա՛ր յանեա՛ւ և անբննին. քառա
կերակիցըն վերադա՛յն. ի՛ փրկիչ
ըզմե՛զ եկեալ ա՛նմահից թագա
ւորն օրհնա՛բեր առաքեցին.
Ա՛ռաքե՛ հրեշտակապետն մա
տերօքե՛ն հոգեղէն. ասէ ա՛ՙրն
և ա՛ստուածն առաքեա՛լ ի՛ հօրէ
մարմնանալ ի՛ քե՛ն փրկիչն.
Ա՛ընկերասի՛ երկրպագանեմ վերկայե
լոյ հօր և հոգւոյն. ո՛վատնանալ ի
բարձունս երգէին մանկունք
օրհնե՛լ ո՛ղջոյ գաւթի.
Ա՛ր կերպարան հօր և ա՛ստուածա
կից բանդ վա՛ռեցն փրկուե՛ ա՛զ
գի մարդկան. այսօր ի՛ կուսէ
ըզ կերպարանն ծառայի

Աստուածային գրոց ամենայն ուսումն
ընդ երկուս բաժանի. զի ոմանք ի
նոցանէ ի մարդկանէ ասացեալ են.
եւ ոմանք ի Հոգւոյն Սրբոյ. եւ
ամենայն ինչ որ ի մարդկանէ ասացեալ
է՝ ոչ է ընդունելի. զի ոչ ինքեանք
ասացին զայն. այլ Հոգին Սուրբ
որ խօսեցաւ ի նոսա. եւ ոչ ինքեանք
գրեցին զայն. այլ Հոգին Սուրբ
որ գրեցոյց զնոսա. եւ ոչ ինքեանք
ուսուցին զայն. այլ Հոգին Սուրբ
որ ուսուցանէր զնոսա. եւ ոչ ինքեանք
հրամայեցին զայն. այլ Հոգին Սուրբ
որ հրամայեցոյց նոցա. եւ ոչ ինքեանք
կատարեցին զայն. այլ Հոգին Սուրբ
որ կատարել տուեալ էր նոցա. եւ
ոչ ինքեանք զարհուրեցին. այլ Հոգին
Սուրբ որ զարհուրեցոյց զնոսա. եւ
ոչ ինքեանք զարհուրեցուցին զայլս.
այլ Հոգին Սուրբ որ զարհուրեցուցանէր
զնոսա. եւ ոչ ինքեանք զարհուրեցան.
այլ Հոգին Սուրբ որ զարհուրեցոյց
զնոսա. եւ ոչ ինքեանք զարհուրեցուցին
զայլս. այլ Հոգին Սուրբ որ զարհուրեցուցանէր
զնոսա. եւ ոչ ինքեանք
զարհուրեցան. այլ Հոգին Սուրբ որ
զարհուրեցոյց զնոսա. եւ ոչ ինքեանք
զարհուրեցուցին զայլս. այլ Հոգին
Սուրբ որ զարհուրեցուցանէր զնոսա.
եւ ոչ ինքեանք զարհուրեցան. այլ
Հոգին Սուրբ որ զարհուրեցոյց զնոսա.

Վասն հոգ ե։

Ի ընդդէմ եւ սրամիտքեր անհարս նացեալ մարմնոյ. քանզի որ ի քէն ծընաւ փորիկէ ոչ թո՛ղ ի օծեալ ի քաղաքի դանիկի. զոր միշտ փառաւորեն դո՛ւք եր

զանի՞կ հոմուացին։

Ա՛կուսական որովայնէ ծնեալ մարմնով. որ յառաջ քան զայրեխտանըս բանդ ի հօրէ երկնացուք. ոչի՛ր աստուածփառաւորեալ անունն քո։ Ի՛քրօ՛ջս բազմաց ընդ հօր անըսկի՛զքն որդի. անձառաբար ողջոյնս ի խանձարուրս պա տեցար երկնացուք. ոչի՛ր։ Ի՛մեռանայն բարուքեց տըօր աղգի մարդկան. ևի՛ մոգո՛ւցն այսօր ընծայեցար երկիր։ Ի՛զաւէր օրհնե՛ցիք բանըդ ա րարիչ ըզնա յանխտրուն։ Ա՛ր յանձառելի աթոռ ես հօր փառակի՛ցդ բա՛ցին ի յերկ րի՛ ևի՛ երևեցար. օրհնե՛։ Ա՛ր ինուած անապական Քա գա ւոր ծրնա՛ւ քո. և ի՛ հրեշտակց ա՛նեղադար փառաբանի՛ աքեզ։

քա՛հանայք օրհնե՛։

Ա՛յս լուսոյ մայր և կենդարար բանին բնակա՛ւ իւ՛րոյն. զերկ երքանիցեն սրգեւնդքն աստղե՛ղք ա՛ն։ Ա՛ստեղծողին մայր ևի՛ երկրաւոր կին ոչ նորոգո՛ւ ի՛ղեն. զերկ եր։ Ա՛յս ծագե՛ցաւ ի՛քէն նըշոյլ

լո՛յս ի խաւա՛ր ի՛մէն. զերկ։ Օ՛ ա՛հաւոր բարբա՛ռս վերնոյ ցեղն հոգևոր հընչմամբ երգով ընկալեա՛ք հոմուացն օրհնէին. ը՛զ ծրնո՛ւնդ եւ ը՛զ ծագո՛ւ մըն յանմեկնելի լուսոյն։

Երեշտակապետին աւետիքն ընդացեալ ի յոյզն. տեսի՛ն զնա աստուածեա՛լ էր անտեսն սերբ՛էիից. մանո՛ւկ եղեա՛լ յանբանից մըտա՛։

Ո՛րոմելով մոգուցն բզիա՛յլսեան աստեղն. սա զա՛ծ գաշակեալ լինին. զի ի՛ տեսիլ մարմնացելոյն ժամանեա՛ ընդմա՛ մատուցա

ևնելո՛վ զերկրպագո՛ւն։

Ա՛ստղ անմարմնականք երկնաւոր զօրացն ի՛մ ի՛ զ հոմուացն օրհնէին ըզծագո՛ւմըն լուսոյ. մեծին ի՛շխոյի՛ մեզ ի՛ երկիրս։ Ա՛ստ ղ ի՛ զքեզ աստեղք ընդանան եկի՛ք ևի՛ ի՛ բեթղէհէ՛մ եր հիերապագին սո՛ւն. և ի՛ յայրին մա տուցի՛ն զընծայս խորհրդոյ։ Ա՛ստ հոմի՛ ծ՛ըն երգեն ընդ հրեշտակըս փա՛ռք ի՛ բարձո՛ր ի՛ մե՛ռնաս մեծիդ սո՛։ ո՛ր եկիր և փրկեցեր ը՛զ ոտեղծեա՛ծս քոյով

յաւուրս քեռամբդ։

Ա՛ռեալ ոսկի՛ւն և բան զերկին ըս բարձրացո՛ւցին. ո՛ր զանհա՛ս տանելի ըզսրբոյն յո՛րովայնի քո՛ւմ հրեցեր. և՛ ցնծո՛ւքի աշխարհ ծընանդ. վասն որոյ ամենեքեան

ընդ երկիր միշտ մեծացուցանելոյ։
Ի վերնապայծառ բերկրութիւն մի՝
շտ կոչ։ որ զանբաւ ուրախ
բանին անձամբաւար յընդացոյր։
և ընդմարմնացեալն ած ընդնանե
լոյ ի բէթ։ վայ։ Ի լեռնէ վիճ
առանց ձեռին հաստատ։ զանկի
ծ ընդ շահեաց զանաբիծն ընդ
ծնունդ։ զո հայրն երկնաւոր։
մայր և կոյս վանական։

* Ի նոյն աւուրս Աստուածայ

այիկ հօր և հոգւոյն
անբաւին ընդն որդի։ ան
մայր յառաջնումն անդ
րանիկ։ և ընդ հօր յաւիտեանս։
Ի ծնոյդ հօր առաքեալ։ եղեալ
ի մերոսն անբանից։ բանդ սա
տրուած յայտնեալ։
Ոչ ընդնայլ ի քաղաքի դա
ւիթ։ քարոզեն հովիւքն ընդ
հրեշտակս։ և մեզ ընդ տանդիպ
աստղեն։
Ալ ընդմարմնացելոյն սիրաբար
ի յորովայնի քոյ կրեցեր։ ու
րա /ծ/ ի լեր անհարսնացեալ
մայր։ Ալ զանսահմանելին երից ի
յարդանդի պնդապակասնաբար
կրեցեր։ ուրա /ծ/
Բարշափառ ծընունդ քոյ ած
կուսին։ այսօր ցուցաւ աղգի
մարդկան։ անբասկընական երա
նդ երկից հօր։ Այսոյնպէս

քո ած ցնծացաւ երկիր։ և ան
րոզեալ երկն ադամ։ յառաջին
յանցանացդ իմոցաց ես։
Ասաք հովուացն երկիր ի
ռաւորիչն ընդ աննակեցոյց
դալուստդ։ որ երևեցար
քո արարածոցս։
Օ՜ան կենաց տընկեալ յադին
ած կոյս։ որ ընդ հայրապետին
բնակեցեր ընդծաղիկ։ և ետուր
ի՛ր ի՛մաստ զորդին պլտուղ
մարդկան։ զորոյ զմարմինն ձա
շակեալ անմահացաք յաւուր։
վանն որոյ օրհնաբանեմք ընդքեզ
յաւուր քո ծնընդեանն։
Նա նաւեր երկիր սերուցիկ և
անդաստանն մաքուր ի փշոյ մե
ղաց։ որ ընդ՛ ի՛ան երկնային
առանց սերման ծընար։ որով
զկենացն ետուր ընծայ սո՛վեալ
բնութե՛ան։ վասոյ։ Ի՛մ թեմն
երկրային ցանկութեց ած կոյս։
և վաստրան ածային բոցոյն։
որ ընդ՛ ի՛ն հայրապետին անձ
րեցեր ի՛ բանական երկիր։
որով բնութե՛ս բո՛ւսան արդա
րո՛ւթ բնոյք վն։
Ա՛ստուածածին խորան լուսոյ
անվայրապակ արփոյն կենաց։
որ եղե՛ր ա՛րեւելք արդկանն
արդարուե՛։ և նըմստեալոցս ի՛ խա
ւարի լոյս ծագեցեր։ վո՛ւ որոյ
ամենեքեան ընդքեզ միշտ մեծա
ցուցանեմք։ Ա՛նապական առաջո

Թեա աղբիւրս արտասուաց ։
մատեան ըղձից իմոցա մերոյ ։
Ի՞նչ ածիցէ սիրտ լուսոյ անդ
հովանաւորի և բնակարան քա՛
նիցն։ որ բանիւ հովուէդ զիւրն
բարեխօսեայ նոցին վա՛ մեռանող
մերոյ։ Օ՜ մեռանելական կոչումն
մարդկան։ ա՛ծ ածիցին խոստովանո՛
ող եկեղեցի՛։ ուստի արտա
հայցն անմահտուձ և բաժա՛կ մեզ
ո՛րախառնեայ։ ուրախ օրհնեսցի նոր

Յոհ. ՃԴ. Ի՞ՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ ՀՈԳԻՆ ՄԵՐ ։

Օ՜ անըսկըզբնաբար բա՛ղձասէր
և հօրդ ոգոյին ձգի՛շարիտ ։ որ
հընչմամբ ձայնի քո՛ի մ՛ւերմա՛
սունն ոգւոյ նորա՛ն ամառնի
հոգոյ՝ զոր փառաւորիմք հո
գիով երգով։ Օ՜ հմայակից
ըն հօր և մ՛որդւոյ զբաշխօղըն
շնորհաց՝ որ ի՛ հրեղէն լեզուս
բաժանեալ զբանն ընտրութի՛
լեզուաց շնորհեցոյց սո՛ւրբ առա
քե՛լոցն։ զոր փառաւոր։

Օ՜ աղբիւրդ հմայութեան ըղձի
տարերայն անձնա՛տրութե՛։ որ հա
սեցար յօրինս և ի՛մարգարէ
և յա՛ւետարանն՝ զոր։

Լեառնդ վիմածի՛ն՝ աղբիւր
յորդառատ ։ բա՛ռնատակ ծաղ
կեալ այգի՛ վայելուչ տօրէ հո
գեղէն։ բա՛ռնոյդ բանիւ տանկ
անօրինութեան տապա՛ստ հո
գւոյն ։ առ ծընեալն ի՛ քէ՛ն
միշտ բա՛րեխօսեա՛ անդա՛դար

Ե՛մմոլեանն անկի՛ զերծ։ որ զան
շա՛ր և չա՛ր ածութենէն հեռ
ատարակ կացցեր։ որով բնաւեր
կիցեալ շինած կրից բաց՝ վայ։
Աւետարանի ոտանաւոր կատար
բանից նոյոյ ուխտոյ ։ որով
ե՛ւթ եկեղեցի ատեանաց հոր
դեալ։ հոգւով ի՛ քէ՛ն ուրատա
րեալ բանին՝ վա՛ որոյ։

Յհ. Օ՜ ա՛ծածինն և ըզմի՛շտ կոյս անդադար օրհնեսցի՛ք։ քանզի ծագեաց մեզ լոյս երեւեալ ի՛ փրկիչ ա՛շխարհի մերոյ։

Աբղ. Աբղեա և ուրախ լեր անհատ նազելոյ մայր ։ քանզի որ ի՛ քէ՛ն ծընաւ ըմբ ծո՛ւղ ա՛ւրհնեալ ի՛ փրկիչ կոտիկն աշխարհի մերոյ։

Զանձ անապական գո՛ւնար ա՛ծածին ։ բա՛ռնեալ քե՛զ այ տէրն ի՛ մեզ կէ՛ցուացանել ըզ՛նձն ։

Նոյն մեղ։

Այ՛ր և կի՛ն այզեկոչն ըզ՛նտան սի՛ն ։ որ բարեխօսեա՛ մի՛շտ աշխարհի՛ ։ քեզ ե՛ւ պանծանեն ա՛մենայն ազգք ։ Այբե՛ր ազատեսի՛ և հարան եկեղեցոյ մարիա՛մ ։ առաքեա՛ և աթո՛ռ այ բանին ։ քեզ ե՛ւ ա՛ւրհնեն ի՛ տիեզերի՛ս ։ Ո՛ւմ տա՛ճարացան ի՛մանալիքն և հոգեղէնքս ։ ե՛ք մ՛ուրհակաք ի՛ փայտին կենաց ։ քեզ։

Աղբիւր կենաց բղխեալ յո՛ր զեմայ ա՛ծածին ։ որով ա՛ր բեցաւ երկիր ծարաւե՛ա հո՛ գւոյն խնամոյ ։ առ մեզ մատ

Նոյ յաւիտեան։

Ընձ ածին ոչ կոյս անհատնում
ցեղ մարդիկ՝ որ օրհնեցեալ ես ի
Կանայդ. զքեզ օրհնեալք մի՞շտ
որ արժանիդ ես մեծացուցանել
Ընտրեալդ տա՛ծր և առա՛
գաստ լուսոյ՝ որ հիմն վերայիցն
բանըն կենաց բնակեցաւ. զբ՛
Դուրըն կենդանի՛ որ ի՛մ
բերնին վառեցաւ. զոր անվնաս
յարգանդի՛ քում կրեցիր և
ծընար աստուած և մարդ՝։

զքեզ օրհնե։

Ո՛ք կենդատան հօր և՛ արարչա
կից բանդ. վարդն փշոտ ան
դր մարդկան՝ այսօր ի կուսէ
ը՛ կերպարանեալ ծառայի զբ
զեցար մարդանալդ՝ էհա պէտ՝
քո՛ սաղմոսիցդ գալստեա
մեզ ազգիս մեր ։

Ո՛ յաղնամատոյց լուսոյ ծաղ
կեալ ընդ հօր և՛ սբ հոգւոյն.
ի քեզմէ հանդիսեալ տա
ճառ՝ այսօր խոնարհութիւն պատե

հայցամք՝ ընդունել վճարել
մեր նըշխարեցըցն։

Փափկութե զրախտի՝ բացօղ
բանալի՝ քո բարձող նզմնոյ
երկնից՝ սահմր ասկերզի՝ լի
մանանայիւ գաւազան ծաղ
կեալ յարմատոյն յեսսեայ առ
ձայր լուսոյ մայր՝ սո՛ ծընո
ղ քաղցրածաւալ ցանկալի
զարմանոյ՝ նո՛ր մեզին արօք
զեղ մարգարտահայ հիմն եկե
ղեցոյ՝ մաքուր աղա՛նի՛ անպղ
ծանարբ սբ կոյս մարիամ՝ սո՛։

Փառ հօր և։

Ո՛ր զարմանակից բանըն դո՛յա
ցեալ ըստ զայրէս աշխարհի
ծընաւ. ուրա՛խ լե՛ր ան
հաղանգիստ մայր։

Վքանդեալդ ըճ՛ամարտած
զքեզ բարեբանեմք. որ ի՛
բրօբէկա՛ ձո՛ն ամո՛ր նըշ
սո՛ւա՛ւ. ա՛ըճ՛ հաղորդն մեզ
Ո՛րա՛մ ոչ բաներն երկինք ըն
դո՛ւնի՛ զանբաւելի՛ ըբնութի
յարգանդի կուսի՛ն բնակեցար
ծընա՛ր անճառապէ՛ս ա՛ըճ։
Ո՛ր վերծնեալդ արօքն ոչ
խշնեին տալով ի՛ք ա՛ուրհ
ծո՛ւխիդ՝ առաքեալով ի՛զեր
կըս հուսի՛ն զարմացեալ՝ օրհ
նէին ը՛զ քե՛զ ա՛ըճ հայր։
Ո՛զ՛որ օրհնեցէ՛ք ի՛ բանդն ա՛
րարիք ը՛զնա յաւիտեան։
Ո՛ր ի կուսէ անապական ծագա

Կանա Զուռնայ Ա։

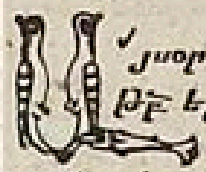

Լ՛յսոր գաբրիէլ հրեշտակն ցընծութեամբ երգեաց աւետիս ասելով. ահա կոյսն յղի լինի եւ ծնանի որդի եւ կոչեսցի անուն նորա էմմանուէլ. զոր ասի մեկնեալ. ընդ մեզ աստուած։

Ընդ այգուց մարգիկն։

Յառաջնեմաց փայլատակեալ լոյս առաւել առաւել. մոգունքն տեսեալ ընծայեալ ի ծնեալ ընդ այգուց։

Լ՛յսոր գաբրիէլ հրեշտակն ցընծութեամբ երգեաց առ կոյսն սուրբ. ասէ՛ ուրախ լեր երկրիւրածէդ ով ընդ քեզ։ Լ՛յսոր աւետիք հրեշտակին սին՝ ցնծութ լցին երկոյսն սուրբ. քանզի էմ՛ք մարդին յարդանդ կուսին։

Լ՛յսոր գաբրիէլ ցընծութեամբ երգեաց սքանչելեացն սին. ասէ՛ ուրախ լեր երկրիւրածէդ ով ընդ քեզ։ Լ՛յսոր աւետիք հրեշտակին սին՝ ցնծութ լցին երկոյսն սուրբ. քանզի էմ՛ք մարդին յարդանդ կուսին։

Լ՛յսոր գաբրիէլ ցընծութեամբ երգեաց սքանչելեացն սին. ասէ՛ ուրախ լեր երկրիւրածէդ ով ընդ քեզ։ Լ՛յսոր աւետիք հրեշտակին սին՝ ցնծութ լցին երկոյսն սուրբ. քանզի էմ՛ք մարդին յարդանդ կուսին։

Լ՛յսոր գաբրիէլ ցընծութեամբ երգեաց սքանչելեացն սին. ասէ՛ ուրախ լեր երկրիւրածէդ ով ընդ քեզ։ Լ՛յսոր աւետիք հրեշտակին սին՝ ցնծութ լցին երկոյսն սուրբ. քանզի էմ՛ք մարդին յարդանդ կուսին։

Ա՛ր մեղայր ի մարմնի անձին՝ ա-
պէ՛ն ձշմարիտ ա՛րձ. ըՂբե-
Ա՛ր զանիծիցըն բարձեր ըՂ
դատապարտութի՛ քո՛ ա՛րձ.

ԸՂբե՛ ՀՃՂ բանբե.

Վասք անմարմնականք երկինս
ուր զօրացն ի՛ՋՂ հոլուացն
օրհնէին ըզՃագա՛րմըն լուսոյ.
մեծին ի՛ՀՕրէ՛ մեՂ ի՛փըսիս ի՛.
Նա մո՛ՃԳըն ասեղը նըշանա-
եկի՛ն ի՛բեՒԼԷՀՆ՝ ո՛ր եր
կիրպագին ան՝ և ի՛յայրին մա
ռուցի՛ն զընծայս խորհըրդոյ.
Նա հոլի՛ՃԳըն երկին ընդ
հրեշտակըս փա՛ռք ի՛բարձ՝
ի՛ՀՆա մեծիդ այ՝ ո՛ր եկիր և
փըրկեցեր ըՂմեՂըս քոյով
յայտնութեամբդ.

Օ՛ աՆՃառելի լուսոյ մայր և
ըՂբնակարան անըսկըզբնակից
որդւոյն՝ օրհնութե՛ամբ մե
ծացո՛ցանեմք. Օ՛ անհաս ու
նօրհնութեան մայր՝ և զանձնա
ւոր առաքո՛ւ այ բանին՝ օրհ.
Օ՛ բո՛Ղմից փըրկութե՛ մայր՝
ո՛ր զանառանՃԼին երից ի՛յարգան
դի երբարձ՝ ըՂնա աՆՃնըբերան
օրհնութե՛ամբ մեծ.

Ն՛ուռանՃԼըՆՅն առաքա՛ր բա՛ր
ձոյ երից բարձաւին՝ ո՛ր ծնող
զնա մարմնով զանմարմնաբար
ծընունդըն հօր. բարերհռա՛ր
վա՛ռըն մեր աճապի՛ն մարեան՝
Ա՛ր վառեցար ի՛յարեւոյն և՛ՀՃ

կեղտոտ ու մերկանայն. այլ եւ ամենայն
տացէն կերակուր եւ
նաւորաց· բարեխօսեա՛ մեզ քո
ջանալի ընդդէմ մեղաց մերոց.
Աղաւաճաճին դուռ ես յոյս
ապաւէն խոստովանո
զայս ընկալ՛ զ· որդւոյդ քո և
աստուածոյ բարեխօսեա կեցու
ցանել ընդմեզ.

Երեկոյին արգասաւորէ քո
դաշտի յաշխատից հանապազ
ընդխնամսն անկեալ՝ ամէն՝ ամէն քէ·
Ես յետ մահու և յարուցեալ հատ
բարձաւ առ հայրն յորմէ ճամ
դեաց· որ երկրպագի երկինս
երանց և երկրաւորաց ընդ հօր
և հոգւոյն· վերանոյ և մի՛ք երկիր պատանեալ հօր
հոգւովն ընդ եղբայրսն քէ·
Երիսնեանակ ծոցածին բանին
այր է՛ երկիրն· առաքեցաւ առ
տէրըն հօր ի բարձանց հոգին
ընդ շնորհսն· մխիթարել զոր
յաղագս ոչ ըմանեցելոց և հետ
գինել զընտրեալ զգաստ առա
քեալն· վա՛· Ընդ սուր սրտառուն
կայ՛ն և գիշերային լուծան եղ
կուզէ ծնեալ ընդ ամենայնին·
քանզի զիմեալսն մարմնով ի
մահ յաւիտենական· վերըստին
ծնանի հոգին յորդին լուսոյ
Հօրն երկնաւորի· վա՛·
Երկրորդ երկնաւորին ի
նոր պատանեալ եառեր մարմին
երկի կուսէն· ամենայն ընդ
քեզ կուսանէ· ամենայն ընդ
քեզ կուսանեալ ամենայն
ամենայն փառաւք· զի զրե ես
ամենայն երկիր·
Երբ ոչնչեաս իշխանութիւն մահուն
ի կենաց· և խաչիւդ քո ըս
ծեր զերկիրն մահու· ամէն՝
Ընդ սուրբ քո յարութիւն դասուն
սուրբ անձեղ· ազատեսցէ սբ աճեան
ծնեալն· յերեսս ընդնէ ընկճեալսն
ամեր· յորժամ գայցես անձին
փառաւք· քեզ քրիստոս փառս՝ յաւիտեանս ամէն՝ Փ—ի հօր·
Ընդ սուրբ սիրելիդ պայծառացան
աւետեաց սրբոյ հոգւոյն· քան
զի բարի՛ն մարմին եղէ և
բնակեաց ի մեզ·
Որ ի ծոցոյ հօր բանդ աչեր
անմահիկեցն· յարդանդի
կուսին բերնա՛կել յանձն առ
եր· ընդ քեզ բարեբանեմք
աւետ հայցեալն մերոց·
Որ յանարատ աթոռ նըստ
սին և ընդ հօր ես յերկինս·
յանբանից մեռս եղեալ քա
զաւոր փառաց· ընդ քեզ բա·
Որ ի քառակերպիցն երեքսըն
բեռան ձայնիւ անդադար օրհնա
բանես· ի մոգից պատարագ
պատեցար յորդին· ընդ քեզ·
Զար օրհնեցեք երկինք բարձր
պարիսկք ընդեմ յանխտեան·
Ո՛ քաղաւորն անմահ քո՛
զեակից հօր և հոգւոյն· որ առ

Աղաչեմ այսօր յանապատ լինել
կուսին՝ փըրկելու ըզմեզ. ժո
ղովուրդք օրհնեցէք ասել։
Աջարկ էն արարածոց քո՛ ինա
ռակից հօր և հոգւոյն՝ այսօր
մըկրտիլ կանգնէ Տէր ձեռաց
հոգեղինի՝ սըրբելու ըզմեզ.

քահանայք օրհնեն։

Ղեբեզ ճաճին աղբիւր ան
ըսպառ լուսոյն որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս. մարգարէիդ ձայն
նիւ երգով մեծացուցանեմք։
Ո՞ւր պարծանըք կուսութեն
մարդկան. ո՞ւր ուրախութի՞ւ
հրեշտակաց. ո՞ւր բարձր անի
ծ֊ծին՝ վա՛ որոյ ըղբեզ ճաճա
ծին մեծացուցանեմք։
Ո՞ւր ճշմարիտ արուեստ արե
գականն այդպէս թե. յորմէ
ծագեաց փըրկութի տիեզերաց.
միաբանակա՛ն ձայնիւ երգ։

Ղեբեզ աղաճչեմք անընկիղծ
եան կիւց հօր որդի. որ ա՛յսօր
նահատակիդ բընութե՛ կիսու
ակն ծըծնար աստըւած ես
մարդ որդի Աստուած մեզ։
Ղեբեզ պաղատիմք էակից
հօր որդի. որ ա՛յսօր իմըմա
երդար և իւ հրեշտակաց պատ
ուեցար աստուած ես մարդ
ի՛նչպէն հաձոյցեսըք ձըն շմարիտ
աստըւած հոգի. որ ա՛յսօր աղաչ
նահատակիդ երևմամբ ը յայտնե
ցար աշխարհի. աստուած մեզ
որդի Աստուած մեզ։

Ո՛ր ի հրեշտակէն պատուիր ընդ հօր
ես բընակութիւն ի հրեշտակաց
ապաստարան. այսօր կամաւ
հօր ի յերկրի երևեցար մարմնով
կուսականն ծընընդեամբ.
ղբե՛զ ընդ ազգս անմարմնոցն
անդադար օրհնեմք։
Յորմէ զարհուրեալ դող տայր
բնութեանդ ջրիկ այժմուցն.
թևաւորելով ճաճկեան երգիս
խրեանց. այսօր աղաչաբար ի
կուսականն ըստեղծէն կերպակ
ըստացար մարդասիրա՛ պէս.
ղբե՛զ ընդ ազգս անմար։
Ո՛ր յանապատում փառաց կանգար
հեգար յերկիր. ախտակիր հղիդ
հողեղէնն բընութե՛ն. այսօր ըզ
մեզ ստեղծեալ ըզնախահայրըն կե
նադարձեցեր ի կեանսըդ յաւի
տենից մարդասիրա՛ պէս։

Ղբե՛զ կոչս և մայր և բնակա
րան աճմայնն ներմարդացեր.
գոհաբանեմք և երկրպագնեմք ղե
ղեալ փրկիչ հինդանուէ ազգի
մարդկան. վա՛ որոյ ըզբեզ ճաճա
ծին հայոյս բարեբանեմք ըզմայրն
և զաղախին փըրկչին մերոյ.
Ո՛նուագըն հօր և հոգին աւետեաց
անժամանակն յաւիտենից. ժա
մանակաւ յորովայնի քումմէ ընդ
հեգար և ի հօրէ ոչ մեկնեցար. վա՛
Ո՛նուագն ի քէն ի խաչ ելեալ և
ի յաթոռ փառաց ընդ հօր. անար
դեալ ի մարդկանէ. փառաւորու

Ի ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ ԱՌԱՎՕՏԻ.

Յայսմ օրում ասի Տէր առ Մովսէս՝ ասելով. Ե՛կ առ իս դու և Ահարոն, Նադաբ և Աբիհու, և եւթանասուն այր յաւագանեաց Իսրայէլի, և երկիր պագէք հեռի ի մէնջ. և Մովսէս միայն մերձեսցի առ Տէր, և նոքա մի՛ մերձեսցին, և ժողովուրդն մի՛ ելցէ ընդ նոսա. և եկն Մովսէս և պատմեաց ժողովրդեան զամենայն բանս Տեառն և զամենայն դատաստանս. և պատասխանի ետ ամենայն ժողովուրդն ձայնիւ միով և ասէ. զամենայն բանս զոր խօսեցաւ Տէր առ մեզ՝ առնեմք և լուիցուք. և գրեաց Մովսէս զամենայն բանս Տեառն. և յարուցեալ առաւօտուն շինեաց զբագինն առ ստորոտս լերինն, և տասն սեամբք քարինաւք ըստ տասնից ցեղից որդւոց Իսրայէլի. և առաքեաց զերիտասարդսն որդիս Իսրայէլի, և մատուցին ողջակէզս և զոհեցին զոհս խաղաղութեան Տեառն զեղջերս և զոչխարս. և առեալ Մովսէս զկէս արեանն՝ եդ ի սկահս, և զկէսն ցանեաց ի վերայ սեղանոյն. և առեալ զգիրքն ուխտին՝ ընթերցաւ առ ժողովուրդն. և ասեն. զամենայն զոր խօսեցաւ Տէր՝ առնեմք և լուիցուք. և ասէ Մովսէս. ահա արիւն ուխտին զոր կնքեաց Տէր ընդ ձեզ ի վերայ ամենայն բանիցս այսոցիկ. և անկեալ ի վերայ երեսաց իւրեանց երկիր պագին Տեառն. և ասէ Տէր ցՄովսէս. ե՛լ առ իս ի լեառն և կաց անդ, և տա՛ց քեզ զտապանակ վկայութեան և զտախտակսն քարինս, և զօրէնս և զպատուիրանս զոր գրեցի ես ինքն, ուսուցանել զնոսա որդւոցն Իսրայէլի. և յարուցեալ Մովսէս և Յեսու սպասաւոր նորա՝ ել Մովսէս ի լեառն Աստուծոյ. և ասէ ցծերսն. կացէ՛ք դուք ինձ աստ մինչև դարձցուք առ ձեզ. ահա Ահարոն և Ովր ընդ ձեզ են, եթէ ոք ունիցի դատաստան՝ առ նոսա մերձեսցի. և ելանէ Մովսէս ի լեառն, և ծածկեաց զնա ամպ. և բնակեցաւ փառք Տեառն ի վերայ լերինն Սինայ, և ծածկեաց զնա ամպ վեց աւուրս. և կոչեաց զՄովսէս յաւուրսն եւթներորդի ի միջոյ ամպոյն. և երեւեցաւ փառք Տեառն որպէս հուր ճարակեալ ի գլուխ լերինն առաջի որդւոցն Իսրայէլի. և մտեալ Մովսէս ի միջոյ ամպոյն՝ ել ի լեառն, և էր Մովսէս ի լերինն քառասուն աւուրս և քառասուն գիշերս.

Ի ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ ԱՌԱՎՕՏԻ.

Յայսմ օրում ասի Տէր ցՄովսէս՝ ասելով. ասա՛ որդւոցն Իսրայէլի զի առցեն ինձ պատարագս. յամենայն մարդոյ որ տացէ սրտիւ առնուցուք զպատարագս իմ. և ահա պատարագք զոր առնուցուք ոսկի և արծաթ և պղինձ. և ծիրանի և կարմիր և ալուէս. և ցանկ և մազ այծեաց. և կաշի խոյից կարմրագունից և կաշի ոչխարաց և փայտ սիտիմ. և իւղ ձիթոյ ի լուսաւորութիւն. և համեմունք ի խունկ անուշահոտութեան. և քար ակն և քար պատուական ի կազմ սկեւռակալին և ի կազմ կրծոյն. և արասցեն ինձ սրբարան և բնակեցայց ի մէջ նոցա. ըստ ամենայնի զոր ցուցից քեզ զկերպարանս խորանին և զկերպարանս ամենայնի կահուցն նորա՝ այսպէս արասջիք. և արասցեն տապանակ ի փայտից սիտիմ. և երկայնութիւն տապանակին երկու կանգունք և կէս, և լայնութիւն նորա կանգուն և կէս, և բարձրութիւն նորա կանգուն և կէս. և պատեսցես զնա ոսկւով մաքրով ներքուստ և արտաքուստ. և արասցես ի վերայ նորա պսակ ոսկի շուրջանակի. և ձուլեսցես նմա չորս օղակս ոսկի, և դիցես զնոսա ի չորս անկունս նորա. և երկու օղակք ի մի կողմանէ նորա, և երկու օղակք ի միւս կողմանէ նորա. և արասցես երկու գաւազանս ի փայտից սիտիմ, և պատեսցես զնոսա ոսկւով. և մտցես զգաւազանսն ի մէջ օղակացն ի կողմունս տապանակին, առնուլ զնա ի նոսա. և գաւազանքն լիցին ի մէջ օղակացն տապանակին, և մի՛ հանցին ի նմանէ. և տա՛ց ի տապանակին զվկայութիւնն զոր տացեմ քեզ. և արասցես քաւութեան ի վերայ տապանակին. և զվկայութիւնն զոր տացեմ քեզ՝ դիցես ի տապանակին. և արասցես երկու քերովբէս ոսկի, և դիցես զնոսա ի վերայ քաւութեան ի կողմունս տապանակին վկայութեան. և արասցես զերկու քերովբէսն ի կողմունս քաւութեան. և լիցին երեսք քերովբէիցն ընդդէմ միմեանց, և երեսք քերովբէիցն ընդդէմ քաւութեան լիցին. և տա՛ց զվկայութիւնն ի տապանակին. և արասցես սեղան ի փայտից սիտիմ. և երկայնութիւն նորա երկու կանգունք, և լայնութիւն նորա կանգուն, և բարձրութիւն նորա կանգուն և կէս. և պատեսցես զնա ոսկւով մաքրով. և արասցես նմա պսակ ոսկի շուրջանակի. և արասցես նմա ծոց չորս ամենայն կողմանց նորա. և արասցես նմա ծոց ոսկի. և արասցես նմա ծոց ոսկի. և արասցես նմա ծոց ոսկի

Աստված անդադար առ
ողորմիդ քո և աստուածային լամբ։
Ծնունդ և աղախին տեառն։
Բարեխոսութիւնդ փոխանցիր
մեզ ըզ աճապարին։ առ ի փրկիլ
ըզ ժողովուրդս քո մեռելոց եմ յա
պահանջէ։ Պատմիմք ի քո
բարեխօսութիւնդ աճապարին մեր
ըմեմ։ մի՛ զմեզ առնես ևկոյս ար։
հարան երկնից և գործոցն կեան
քեաւ։ զի՛ ի մեղս մերս եռեաս։

ՃԹ

Ա՛ր հանապազորդ ես հօր եղբօր
անճառաբար բնութեամբ քո՛ շա
էին։ ա՛յսօր բնութեանցիր ըմեզ
կենդանի յերուսաղէմ։ հո՛
գիա՛ այդ ողջ լո՛ւսաւո՛ր։

Ա՛ր ա՛րարչակից ես հօր և սո
դոյ ո՛րով կենդանածնեալ ի՛
ըմեզ ա՛յսօր ողջ։ ա՛յսօր ողջ
այդ ծնանիս ի՛ ըմեզ։ հո՛գի։

Ա՛ր փառակից ես հօր և սոյնդ
և քննես բնութիւն ա՛ստուածոյ։
ա՛յսօր խոստա՛ս հնասաց
գիմամբս աշխարհի ապա՛ն բեր։

հո՛գի՛ այդ ողջ։

Ա՛ստղապա՛րզ ա՛նապատ. զա
րատածըս քո՛ մի՛ անտես առներ
այլ գիմա՛ ի՛ն ըզ՛ղջացեալսըս
մե՛ր։ և հա՛ճեցո՛ ընդ սուրբսըս
քո ի՛ խորհուրդ քո՛ւմ սի՛ր ունջոյ։
Ա՛ստղակի՛ց հօր ո՛րդի՛ ի՛մա
ստանալի՛ քո գա՛լստեանն՝ սո՛ւն
դաստատա պահէ՛ ըզ նը՛
ջեցեալսըն մե՛ր և հա՛ճեա։

Կրկն

ցուք. ընդ երկնային զօրսն ե՛ր
գե՛լ ցուք փառք ի՛ բա՛ր
ձունս աչ։

Օ՛ աչառո՛ւ բարեգո՛ւթեան ընդ
ցեալն հոգեո՛ւ հրեղէնաբե երգով
ընկալեա՛ զհոլուածոյն օրհնեին։
ըզ ծրնունեանդ եւ՛ ըզ ծագո՛ւմն
մեռն յանմեհենելի լուսոյն։
Ի՛ բեշտակապետութենէ աւետեօ՛ն
ընդացեալ ի՛ յոյնէն. աեսի՛ն
զի նո՛ւաստացեա՛լ էր անտեսանե
աերո՛ջէնց. մանո՛ւկ եղեալ
յանբանակց մըսնա։

Ա՛ստեղով մոգուցն ըզ՛ծ՛ղ՛ուն
ասաելն. սա զմե՛ծ դուշակեալ
լինի. զի ի՛ աեսիլ մարմնացելոյն
ժամանեա՛ ընդմա՛ մատուցա
նել զերկրպագո՛ւմն։

Ա՛ըմխլեր ածածին յոյս և
փրկո՛ւ՛ մա՛յր. ըզքե՛ ըզ ընդու
նոզ լուսոյ ա՛ծածնեցանե՛մք։
Ա՛ղքեզ լուսոյ մա՛յր ևկոյս. ըզ
քե՛ ա՛ զգա՛նձդ կենաց ածալին
ձայնիւ ըզնծութիւն՛մբ մեծա։
Ա՛ստղ սո՛ւրբ անա՛պատ լուսոյն
հրեշտակապետն օրհնութիւ՛ պատ
ուեալ ըզ՛ զքե՛ մեծա։

Ո՛ւրբ զա՛ծածինն՝ օրհնո՛ւ
թեամբ մեծացո՛ւցանե՛մք։
Ա՛ետեսո՛ւ հրեշտակին սուրբ
ածո՛ւմնէդ. ըզ՛ծ՛ղ՛ուեա՛ւ մերմ
հիշեն ի՛ սրբոց կուսէ։
Ա՛ստ ո՛ւսմնիցդ բերկրեալ.
քանզի տէ՛ր տեղեաց է՛
ընդ քե՛զ։

Ա՛ր ի մէնջ ոչ ոք ունի զիշխանութիւն
զմեզ տանջել, եթէ ոչ միայն զմարմինս
մեր, զոր ի սկզբանէ ստեղծեալ էր
Աստուած ի սկզբան ի հողոյ։

*Ի ԽՈՒՐՄԱՆ Ի ԲՅԶԱՆԴԱ.

ՆՈՒՐՄԱՆ զԱՆԱԿԱՆ սուրբ
փառաց քոյ սքօղ. որ
ի ԱՒԳ Հրաշագործեցար
երեւելով անճառաբար ծը
նունդ. այսօր ցնծութիւն
յայտնեցար սիրելեաց։

ՀԱՄարձական Հոգեղինացեր եր
գակցելով բոցեղէն վայելմամբ
Թափանցիկ հրաժին ամպոյն
սիւն զորձեալ յայրին. այսօր
գասակից եղեր Հրեշտակացն Տեա
դեսի վերնոյն։

ՆԴեղ Տանուր ծառայեցար ծա
գումըն լուսոյ. մարմնացեալ
հեռուերով աստղըն գա՛շա
կիաւ իջ ծնունդ յայրին. անդ
մատուցանէին զընծայս աՀՃ
այրին ծնընդեանն։

ԱՒ երկնեղեց ընդ Հօր և Աւ
Հոգւոյն անըսկիզբն որդի. խո
նարհեցար ի Հայրական ծոցոյ.
մարդ եղեար մարմնացար ի կու
սէն բառնալով զցաւըն
մահու յանցանոց նախաՀնչին.
քեզ երկեմք ընդ զօրըս Տիե
ռակացն. ի մէջ Հովուացն օրՀ
նեալ ես և նախայաՀեան
բանդ։ Ի յայս ծընաւ ոգ ի՛ Հո
րէ. յառաջ քան զլուսաստղսն
որդի. Ճառագայթի փոյթ և ծա
գումըն յանմեկնելի լուսոյն.
աստղագուշակ սերեալ ըն

ԱՒ անտես և անքննելի քառա
կերպելըն վերադոյն. ի վերինէ
ըմպէզ երեսաց անանկից թագա
ւորն օրհնութիւն առաքեցին։
ՆՈՒՐԱԲԼ Հրեշտակապետն սո
սերգէն ետուէին. ասէ ամէն
և աղաւորն առաքեալ ի Հօրէ
մարգարէիդ ի բերէն վերկոյն։
ՈՒՆկերսոյ ի յորդանան վերկայեր
լոյս Հօր և Հոգւոյն. մխանեալ ի
բարձունս երկնից մանկունք
օրհնութիւն ողջոյ դասուին։
ՆՀամառատ ծառիկ անդաստա
նի շատաբեր. վերացեալ
երամ յորմանոյն յերանոյ. զբիղ
ծայրեա կանգնեաւ վերագի
նոյց ելօքն արմատոյն շուրՀիցդ
Հոգւոյն ընդունայրոյն զիլ.
առատածածիւն ես կոչ.
զբիղ լոյս ծագուցանեալ։
ՈՒաղեղնաձիգ պլորդոյն բա
նալ ըբարձ ունակ. յորմէ
կիսեցաւ մեղ ողկոյզն անբիծա
յուսախոՀելոյն սերմանեցեր
լոյնն, ի ձայնիմանէ ծառայն
գիտաբէ. սբերեալ ամէնե
սա ամենայն զբիղ ըս
ՈՒաղեքսանդրեայ ի մարմնոյն
անապատ լեռ ծոյլ. այսօր յա
ռաքելոյն ամիծիեաւ վերկոյն
պլորդոյն զբիղ. ըստ
յայնմանէ ի՛ սրբոց քո ես աս
ուծոց լոյս ծոյլ. բարեխօսա
խոստովանող զբիղ։

յայրին ինքնանի և իմացուր
անբանից բազմանալ քեզ ի չար։

Ի զգուշանալ իմաստից կուսէն
ընկալցուք ի սիրտս մեր զբան
հաւատոյ. որպէս երբեմն
իւիւքսեն սիմէոն։

Որպէսզութեամբ զառաքեալն ի տո
րին՝ որ ի խաղաղարար պատե
գամէ վանեն մեր. և մերկեցոյց
ընդ ի յանիծիցն սադամայ։

Ի բանիցն անապատ ծաղկանց
և ծաղկեան հաւատոյ ընկալեալ
թեաւքեան ի յոյսս երկնից. քան
զի քրիստոս յոյս յայտնեցաւ

հեթանոսաց։

Ընծայեցին երկնային գնեան
աճմայիլն ձոյնին ամենայն
հնչէր հրեշտակին. ուրախացեր երկիր
բեամբ ամէն ընդ քեզ։

Ի բերելն բազմանալ ընդ հօր
անապականաբար բնակիլ տա
ճարի իւրում մարմնի. ուր։

Ի բացեալ սրովբէից շրջիլ
փակեալ պահու. այսօր ի մէջ
մտանիլն ի դիրկս հոգեղինի

յայտնեալ. ուրախացեր։

Ոչ էս լուսոյ մայրն և կենդանեաց
բանին բնակիլ ի քեզ. քեզ
երանիցեն ազգք երկնից ամէն։

Աստղաւորեալ մայրն ևիշխանք կերպ
պէս նորոգող ի քեզ. քեզ։

Ոչ էս ծագեցաւ ի քէն նորոգ
լոյս ի խաւար ի մեզ. քեզ։

Ընդունելութեամբ բազմանալ
բնութեան հօր

և

բնութիւն կարգան. ամենայն
դատ սեղի անասնոցն լու
ծին. զբերդ մեծացուցանելով
արքայանալն երկրի աստուա

ծայնոյ և կենդ։

Որպէս կենդանասատեղծելով
յանեղէն հաստեցան ամենայն
էրդ կանգնի. անսեպհականապէս
ողջացաւ յոյս վայելի քում.
և ծննեաւ մեզ ի քէն մարմնացեալ
աճեցեր ընդ բոլորից. զբերդ։

Որպէս զարհուրեալ դողային
դատք վերինն զբանեղինն.
ողջացաւ առ ընկալեալ քեզ
ձեր ի դիրկն. և այրեցուցեր ոչ
մայր բառացոյցն ընդ քեզ ընդ
հուսկ ոչ ընկալեն. քի ոչ ընկալեն։

զբերդ լամեցաւ։

Ոչ ապրատ ընդեանն ածն յոյր
գանդի քում. և ծրնար ընդնա
մարմնով ապրեցուցիչ ածածին
բերասեր կեցուցանել զմեզ.
Հոգւոյն սրբոյ հրամանագիտ
զքեզ ածածին. մարմնացեալ
հօր հաճութեամբ որդին մեր
ծին մեզ ի փրկութիւն։

Ո անապատ ոն օրհնեցուք
զածածինն. որ կոյս մընաց յետ
ծննդեանն. և ապրատ յոյս
վայելի զանապատելին ամէնց։

Ընդունելութեան հօր և ամե
նայնի

հոգւոյն։

Ապրեցուք ոչ ածածինն
պահեցէք զերկերգիկ իրաց։

Ա

Ա՛ր խոնարհեցար ի հպատակին
ծոցոյ բընակիչ յայդմանդ
կուսին. ա՛ր ճաշացը մերոյ.
Ա՛ր գիմացար կերակիր և ծնող
անան՝ ըստ ազատելոյ զիւրոյ
ծընունդս. ամա՛ւ ամէն տա՛ր.
Խնդրեմա՛ն զքեզ զեակիցդ
տօր և տո՛ւր անդադար տո
գիւղ երկիր. ա՛մէն.

Ա՛ղաւ՝ Օ՛ առաքեալն ի՛ տօրէ՝
ըստ իմաստուն՝ և բան. զեա՛
կից ծա՛ագըն տօր և տուր ա՛մէն
օրհնեցէ՛ք և բարձր ա՛ղաւթ։
Ի՛ զիմեռայն ինձ կո՛ւսէ՛ն. ի՛ղ
խոստանալոյ Թէոդորն. զի՛ երկիր
պարեա՛ ծա՛ագըն ի՛ մեղա՛ցն. օր
Ա՛ր ի՛մանալ ի՛ զի՛ւ տալն՝ սըր
բեաց գոյութեան. և զմի՛ երկիր
տեա՛ ծա՛ագըն ի՛ յա՛ւիտեան՝ օրհ։

Ա

զեցեալ՝ որդի՛ դ մի՛ ածին.
Ն՛ղերեա՛ անըսպառ յոյսի՛ բաշ
խե՛ մի՛ երեսակա՛ն շընորհ.
բարեբա՛նե՛ զ ը՛ղբիղ ո՛ր
նորոգո՛ղ ես ընկերցեալ
հոգի՛ դ ձըշմարիտ։

Ա՛ղաւթ հօր և։

Ա՛ղաւաչա՛ւ փառաց քո և ամա
րիչ բա՛լորից՝ ած հիւսօր իշխան
հայր հանդերձեալ լուսոյն. ա՛ր
նո՛ւիրեալ այսօր անփոխ՛
խելիզ կեանս. զերկ ե՛ղբիղ
ընդ զօրու հրեշտակացն ի՛ մէջ
հովուացն. օրհնեա՛ յիս քա՛ւ նա
խայտ խոտոն բանդ։

Ա՛ղաւթ որդի՛ դ։

Ա՛ղաւթ՝ Օ՛ առաքեալն ի՛ տօրէ՝
ըստ իմաստուն՝ և բան. զեա՛
կից ծա՛ագըն տօր և տուր ա՛մէն
օրհնեցէ՛ք և բարձր ա՛ղաւթ։
Ի՛ զիմեռայն ինձ կո՛ւսէ՛ն. ի՛ղ
խոստանալոյ Թէոդորն. զի՛ երկիր
պարեա՛ ծա՛ագըն ի՛ մեղա՛ցն. օր
Ա՛ր ի՛մանալ ի՛ զի՛ւ տալն՝ սըր
բեաց գոյութեան. և զմի՛ երկիր
տեա՛ ծա՛ագըն ի՛ յա՛ւիտեան՝ օրհ։

և ի՛ մէ՛ւանգամ գալստեա՛ննն
խրատ՛ ն ընդունել ի՛ փառս։
Ն՛ՀԱՐ ձայնիւ վերնոց փառա՛
սրեացուք ըղբիղ՛ն. որ չամա
դա՛ղ ես տո՛ր և տո՛ւր հոգե՛ւն.
զի փաբանեացին զեկեղեցի՛ քո
ա՛ր պա՛հել ի՛ խաղա՛ղութի՛ն։
Օ՛ ի՛ բէն ցնծալի՛ ծընաւ ոմ
եղբօրդ նախայտի՛ տուան բանն
փառակից հօր և՛ւ հոգե՛ւդն.
ը՛զնա՛ անդադար ա՛ղաչեա՛ զի՛ւ
անձա՛նց մե՛ղաց։

Ի՛ որդի՛ ձշմարիտ. որ զածագն
ը՛ղ հրամա՛նաւդն քո զառա՛ծ ըն
դաթեան լո՛ցեր. արբուց՛
նելո՛վ ա՛շակերտացն զպատար
առելի՛ քո ի՛ւր՛ վերնատա՛ն.
ո՛ղո՛ր ընա՛ւ։ Ա՛ր առաքեցար ի՛
հօրէ՝ կենդանատո՛ւր վտակ ի՛
լոյս ճշմարտի՛. արբուցանե՛
լով ընկերաց որդւոց միսի՛ դուռ
խոյս փախուստ. ո՛ղ։ Ա՛ր կատա
րեցեր ըզմարգա՛դ ցանկուէ սըր
ա՛ղց նորա. ողբ բանա՛ւոր ը՛զ
նայիս ձեռի՛ գալստեան քո՛
իւր՛ վերնատա՛ն. ո՛ղ։

Ն՛ՀԱՐԱՏԱ՛ՒՈՐ ա՛ծած. որ
յոյնեալ գոյացուցեր զերկիրս
և՝ զերկիր. օրհնե՛մք ը՛զքեզ
ո՛ր հա՛ւդուցիչդ ես ընդ՛ելից
լցեալ հա՛ւատ ամե՛նայն։
Խանդա՛ծ և համագի՛ փառաց
հո՛ր պա՛տկեր. գո՛վե՛մք ը՛զ
քեզ ո՛ր յա՛ւրհնո՛ւթենդ ես ընդ

Ո՞ր զանձառելին ծընանդ ինձ
աստուածածին կոյս. օրհ
նեալ ես յամենայն.

Ո՞ր զաստրակիցդն հնձ զինս
կրզբանէ զբանն արձ. յորո
վայնի քում կրեցեր. օրհ.

Ո՞վ ձի՞ զ եղեկիէլ եռես ելիկ
նայի՞ն զնուն. և չմայնն ան
փոխ. օրինեալ ես.

Քաշտիտա ծընունդդ քո ինձ
կոսէին. այսօր ցուցաւ ազգի
մարդկան. անբանկ՛ընտանիից
բանդ էակից հօր.

Յայտնութեամբ քո ակն ցնծն
ծագաւ երկիր. և ծովոզեալ
եղև ազամ. յառաջին յանցա
նից ի մեղաց խրոց.

Վասն հոմուացն յերկրի վա
ռաւորէին ըզքո աներեակցոյց
գալուստդ. որ երևեցար
քո արարածոցս.

Ո՛վ յոր յայտնեցար մեզ բանիւ
ըռնլըն բանգեաց եանեա
նից մտուր. գաղն և եղկնանդր
հաց. Ո՛վ յոր ցընծա՛ն զբանդ
Թուղք երկնից. տեսանեմ՛ք
զաշաւոր գաշնագին և գՏրաշն
ի ծընունդն. որ լո՛ր աշ
խարհի ցուցաւ.

Ընդ իմանալ զաստղնցոյն ի
փառաբանու թի. տեսանէ՛ն
անդ լուսոյ սիւն գործեալ ի
Տրամից վերին. զո՛ր ե՛ղև
նիկ հոմուացն.

Ո՞վ քեզ հայր յաւուրս քան զյա
ւետեանս՝ բարեբանեն զաստ
ուածութեանց հրեշտակունք. ձայնիս
երգով գոչեն և ազաղակեն՝
աստուած աստուածոց և տէր
ամենից փրկիչ գինքն.

Ընտրեցեր զքո միածինդ մար
միանալ նոքա կուգէին. և առաքեաս
ծընանիլ յարտաքոյ անապական
բանալով ըզմեր նեղութիւն. աճ
ի ներհակ բարի յեմ երևեցա՛ն
հեթանոսաց. զի արարչին յաւ
աւելից՝ արդար եղեալ յորդիդ
բուն կենաց կոչի. աճ.

*Կոնդակ Ննդեան Տեառն.

Նեղանելի բընութի՛ւն
որ յերեսս ընդ հո՛ի
ծընաւ ի սբերդոյ
կուսէն. ըզքեզ բարեբանեմք
արարչակից հօր.

Նեղանելի ապարո՛ւն զոր վա
րեն մեր մարմնացա՛ւ. և ցնծա
մք աշխարհի յայտնեցա՛ւ. ըզ
Ո՛ւխտատեցաւ ի յորդւական ի յոմ
տունէ՛ւ. ապաւանակով նա հո
գա՛ւոյն վերկայեալ երկնային
ձայնիւն. ըզքեզ

Բարձեալ առաքեալ ի հօրէ՛ւ
ոգի վարդն մեր մարմնացա՛ւ.
և ցընծամք աշխարհի յայտ
նեցա՛ւ. ըզքեզ բարեբանեմք
աճ ա՛ծ ի հոգ.

Ո՛վ քրիստոսասէր հանդուրժէ
լուիր բոցավառեալ սէրոքիդ.
դա՛ս ընակեցիր քրիստոս պոռվայեմ.
ընդ քեզ. Որպէս սպասեալ դո
զայլ՝ լուե՛ր ինձ ողորմածացայտ ի լու-
սոյ ի՛ր. ի գիրկս քո ընդո՛ւնել
կայաւ. ընդ քեզ.

Ի ցայգ որ ի՛նձ առաքեցար
յորժամ ինքեր ինչերինդ եմար
հացաւ ի սըրբոյ կուսէն. դու
ես գառն ոչ եմոդի՛ հօր.
Ո՛չ յաւր յայնմ ընծայեցար
փրկիչ ես ի՛մոզուցն երկրպագի
դեցաւ. ի՛ հովուացըն սուրբ
ասէին. դու ես.

Ո՛վ քրիստ հայր յաւուրք քոնդ զայս
հոգեւոր՝ բարեբանեալ դասդ
անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիս
երգով գոչեն և պատասխանեն.
ա՛ծ ածուածոց և նոր սերունդ
փրկիչ գոլով. Ի՛ապրեցեր զքո
պատկեր մարմնանալ նոր կու-
սէն. և առնուլ ծընանիլ յո
բոլորին ազնուագոյնն բանական
բնութիւն ներգործեա՛ծ. ա՛ծ.

Ե՛ նորին ընդ քեզ մարմնով
հեթանոսաց. զի ապրիչն յաւ-
տենից ընդ ածուածոյդ
Քո կենաց կոչէ. ա՛ծ.

Աստուածային սրբոցդ հնչէ զա՛ձ
բնիկն ածուածոյն. որ քոյոց
զինուցն ընդ քեզ մարմնով ի՛
յաւիտեան ածուածոյն.

Ո՛ղջոյն ընդ քեզ մարմնով ի՛
քեզ սուրբ հոգին եկեցէ.
և զօրութիւնք բարձրեա՛ն
ի՛վերոյ քո հովանացի.
Ա՛ր ծնանելոյնդ ի քէն հոգոյ
նոր առաջնորդ. և ընդ հանուր
քարոզիչ սո՛ր առաքեալ հո՛զոր
անմահ բանին.

Ն՛ոհանիմբ առաքի՛ր ածածին և-ծ
աղաչեմ բ՛ե՛մ զանարատ ընդ
կոյսդ. Ա՛ստուածաւոր վա՛ռանձնոյ
սերոյ. և աղաչեմբ զմիածի՛ն
որդին. Ո՛րսիկ ընդ քեզ ի փոր
ձնե՛ք. և յաճեսցի՛ ինձ վերստին
գիշ մերոյ.

Ո՛ւրբ և ածածին մարիամ ծ-ղ
ցանկալի կուսոյ և պարծանք
ազգի մարդկան՝ մնայր և առա՛
խոհ ու մեծացուցանէմբ.

Ն՛ոհիզ մորենի և առանձի՛ր ընդ
հանո՛ր լուսոյն. անապատ և
անխախտելի՛ կուսութի՛ն. մնայր.
Հարցնե՛ցի կենաց և մնայր կեն
դանութի՛ն. և առաքեա՛ծ հրա
փայլ ծագմանէ. մնայր.

Ն՛ահաբեխտեա՛ վասին սեր ածա՛ծ ծ-ղ
ծինն մարիամ. որ ծընաւ զնոր
ա՛ծ ոչ հոմուէրեն զնոյացի.
ա՛ ստեղծոյ և արձակելի ծա՛ռայն
իւրոյ. Ի՛ քեզ երկ ապաւինեալ
սո՛ր մայրդ ես և աղախինդ քո. լեր
բարեխո՛ս վասին սեր. զի զա
նո՛ւն սուն կարդացուք և ղբիզ
սո՛ ծառեսիդ պատուեցուք.

Ա՛ր ընդ հո՛գին ածո յորովայնի՛

քում ընկալար. և ծընանր անձա
ռապես զկենդանարծօղն ամեն.
բարեխօս ըզքեզ ունիմք որ ե
րանելոցդ ես բ կանոյս։

54 Պատուիրէլ հողոյ նըմանն՝ ա
հեղագին սասեկ հընչմանէ՝.
երեսացոյր ի վերնասանն՝ հոգիդ
դառն երկոտասան՝ ոչք առ
իջին մըկըրտեցան՝ որպ զսկիզ
հրով մաքրեցան՝ մանըրեա ի
ինձ ըզմէդ մեղաց՝ և ընդ զարին զա
ստուածանց. բացեր ըզդանձդ
անհեքնական՝ պարգեա հոտը
որդւոց մարդկան՝ մանըրեա։
Պէրն ի սիրոյ ղեկոյ առաքեաց
յինքըն զանդամն իւր քե յօ
դեաց՝ զնկեղեցի իւր զոր շի
նեաց՝ եօթըն սեամբք հաստա
տեաց՝ որ ընդ ամենայն հաւա
քեալն՝ եօթնեակ շնորհօք զո
գւոյդ սրբոյդ՝ տանէ։

55 Ի ձայն փողոյ գալստեան քո
ւոր ամ հնչիցէ զարմիցեն կամ
հրաստանիկ քում քո ասէ մեր։
Որժամ ինձէ բարեաւն աչա
գին. և չարկանի փող յայտնե
մերոյ՝ ևմեք գոչեցուս ասելոք
փառք գալստեանդ քո տէր։
Որժամ առնես զչարսն զա
տեն տէր՝ և նոքա երթան պատ

ժին հերձ՝ և մեզ շնորհեսցես
փրկիչ կոչ իւյոքդ քոմէ։

Գ Ի ամենայն ազատոյ սեամբ
զհոգին ոչ յոմանէն՝ ոչա
զակէր առելով սուրբ գառն ոչ

Ի ոդւոյ հօր։

Պատուիրէլ ոչխ պան
հեղ մեծագործութ.
եկեր ի մկրտել զարարած ըս
ուսեալ հայցէր մերոյ։
Ընդար ինչուհ անձառելի բա
նդ ի հօրէ ոչ մեկնեցար. օրհնեմք
ըզքեզ սենտասանելի ոյժ. աչ
Ի բնեցար չօր որ ինչէր ի չոյդ
գանան մըկըրտիլ չոյհանանէ.
որ ըզ ջուրսըն սրբեցեր՝ սըր
բեա զմեզ ի մեղաց մերոյ։ աչ
Ի զոր Ի վերնայն գործըք ա
օրհնեն ըզնա անդադար.
զանըսկիզբն ած զանչափելի
զթագաւորն օրհնեցէք զոմի
ցէք եա բարձր սրարեք ըզնա
յաւիտեան։ Որ կէս փառք
ի չերկին ած անըսկըզբնակից
որդին. և ինքած ի չերկինից մար
ռնացաւ ի կուսէն. օրհնեմ.
Ի զձնեաւն ինք ի կամէն զե
գաւթէն յանբունից մեռաւ. և զմ
կերտանէն ինք յորդանան. օրհ
Ո էակիցն հօր և ոգւոյդ ըզ
անձըզ զհոգին զնորոգօղ եղան
բոլոր աղէսըսըն լուսոյ որ
լուսաւորեցոյն ըզմեզ օրհ։

Ա՛ղեսաւելով քո ածածին
անապատս. զոր ոչ բոցայ կիզեցաւ
տէր աճուրդն մեծացուցեալ.
Ա՛ղաչեմք քեզ տէր անպիտան
բայց բնակեցար քո՛ ա՛ղջ. և
փրկիչ աշխարհի մերոյ մեծա.
Ընդունաւորել սէրտանաւ կանչ
յայտնութիւն աշխարհի ծագե
ցար՝ անմահացոյց լուսոյն եր
կրպագեցուք։

Աստուածեղեալ ի բարձանց և
մարմնացար ի կուսէն՝ որ ընդ
անիծեալ ի բերաւ մարդ ա՛ղա
տարար։

Ա՛րկինք չէին բաւական փա
ռաց աշխատ անեղիդ. յոր
դանդ կուսին ժողիկաբար
ընդունել ըզմանգ երկնային։
Ծիրանի ամպեակ սերոբէից չէ
իշխէին սերձենալ. ի խանձա
րուս պատեցար ըզ Եդեմ ի
մերում պանդխտութեան։

Ի լայնալի բարերատ երկնաւոր
զօրացն. տնօրէնա՛ր օրհնէին
զանանձ ծառայութիւնն։
Ընդառաջ ծրնունդդըն փառաց
երևեալ. և ա՛ռաքեալն լուսա
պայծառ հոսանեն էր յայրին։
Հանդերձ բազմեալ յանբանից մե
ռե՛ալ. և մի՛ գիշեր հետևէին
ծագմանդ լուսափայլ աստեղին։
Սիրեն լուսոյ և անդ հոսանեն
սուրբ կոյս. որ ծոցիցեր իմ
ըզցօղն երկնային. զբեղ ա
րեգանեայդ ածածին կոյս։
Ընդունէզ մարդկան և աւրօրէ հոգ
զին սուրբ կոյս. քանզի պէ
սութեան կենաց իբեն տեսա
զքեզ։ Ընդիծից լուծիչ և ա
ւիչ մեզաց սուրբ կոյս. որ զան
ապերին ելից իդեմական բեր
զերդեցա։

Կանոն Ա-ԲԵՐԴԻ Ընտրեալ Օրհնութիւն (դ)

ՈՐՈՒ ՆՈՒՄՈՒ
սոյ ինօրէ առաքեցար
և մարմնացար ի սուրբ
կուսէն. զի վերստին
դարձուսցես զպատկերն մեր
Ա՛ռ մասուճ ի բերկրի եղ
եդեալ և ընդ մարդկան շրջե
ցար. և փրկիչ ցեղ մարդկան
յանիծից ի՛ն ազատեալ։
Ընդ երկնակից վեհապետ հօր
քո՛ ձայնասէր դո՛ք իմ որդի. և
ա՛ղբ հոգին ընդքեզ յայտնեաց
ազատական երևմամբ։
Ա՛ղբիդ որ հոգոյ և հեղմամ
մաքրիչդ ընդմարդկան ազատ
դուխ. որպ զոհ և ընդ փրկիչ
աստեղբեաց օրհնեցուք։
Փրկիչն երևեցաւ և աշխարհս
ապրեցոյց ի պատրանաց թշնա
մեյն. որդեգրութիւն շնորհե
լով ի՛ն ծնեալն մեզ հեղմամբ։

Ի ըմեն կիրակե մեր
այսօր երևեալ ապրեցուցիչն.
և զամենայնէ զաշխարհս
ածելի ի ճշմարիտ.

Աղաչեմք քեզ վիշապին փշրիչ
ընդ քահանայիցդ ի պարզանաւթ ի
գերեան. և ինձ եւս իշխանութիւն
զամենեսեան ապրեցոյց.

Ով հին մեղաւոր նորոգիչդ
փրկիչդ ի մեկնութեան գայ
այսօր. զի զապականեալ ըզ
քեզ ընծայիցդ ճշմարիտ զոր
ցն. անապականն զգեցար փոխա
կին սակաւ մեզ.

Ով սիրելի հրաշալիս որ ան
յայտ էր ի միջի. և բանիցն հայ
րական անմեկնելիդ. հնար
հայտնեցար և ի մարմնի քեզ
կեցար. անխնայեալ պատերազմ զա
տարած ամենայն.

Ով սիրելիս հրաշափառդ որ ի
կուսէ ես ծագեցար. ձառագայ
թիւք զարարած ամենայն.
երկիրըդ ցընծացին և երկինք
ուրախանային. և քոյ մատուած
ընդ մարդկան շէն լինիցին.

Ով երջանիկ ապրիմիմ ամենասէր
բոհի. գերազգին և հրաշալի
և բաշխող բարութեանց. ող
ջիր ես ծարաւեաց և հանգիստ
աշխատելոց. և երեքին վերընկալ
ածելի ես բանիւն.

Ով առաջի խաղաղութեանս մարտ
եաք զբարեմարտութիւն. այսօր մարդ

ամ արդարացեալ ի փառսն քոյ
ծագեաց մեզ լոյս ողջոյ օրիս
նոյ. ամենազաւր երկոյ տէրդ
ըզքեզ զմեզ շամբծայուցանելով
զ-ուրախ ածելին և արժանաւոր
լինանելի. այսօր մարդիմ հրաշ
շաղիղ ծնեալ ի յանմատոյ ի մայ
րութիւն քոյ հրաշափառ քոյ
մարդի աստուածոյ. ամեղա.

Տապանակ ապրեցուցիչ և առ
ղաւար ամբարձաւորեալ աստուած
ընկալ. այսօր մարիամ ըստ
պայծառ մասնիկն ծընաւեալ յայտ
նեալ ծնողաց. ի ծնողութիւն քո
հրեշտակք մեծին մարդի աս
տուածոյ. ամեղա.

Ով սիրելիդ մարիամ ըզ ածա
ծին. զի խոստմանդ մաքրեցեալ
յանկարծակի երկեան ու-ըզքեզ
օրհնութիւն մեծ ծայուցանելիք.
Ով սիրելիդ դուռդ փակեալ
ընդ որ ոչ ոք մտանի. բայց ու
ածն խոստացիր. ըզքեզ օրհ:
Ով սիրելիդ աղբիւր կնքեալ
ջոյդ կենդանութիւն. զոր ծա
րաւեալ քոյ քոյ եաւթ ի
յաղբատանն. ըզքեզ.

Ի ձեզ օրհնութիւն մեծ ծայուց
ցանելիք. Ով ըզբանին աւրէ յար
դանդն կրեցեր սրբութիւն անուա
նոյ. և անձառապէս ծընար զմ
վերադրելոյ երկնից. ըզքեզ.
Ով երից լուսոյն արժանի երջ
բառնալոյ ի բերկրութիւն. և արե

անմահական բաժակ՝ ի՞նչ.

Ի հրաւիրելն զերկիրս ի յերկինս.

Ընդունիցէն ձեզ անիւքն արդ՝ զոր ի հողոյ առեալ երկրէն առաքին. զորձել եպասիլ ձեռն պատուիրեան. խոկ ի սուրն դանել հրամանի՛ զո ոչ ըստ վճռոյ մահու իւրեանց. հողեին անդրէն ի հողոյ դարձին. և այժմ պատրաստեալ զառեղծուածն ինչ. ընկալ ի հանդէս գերազոյն ըստ հոգիս. յերկնաւորութեան լսաբերէն խորանս. ուր ժողով հեռաւոր յերկինից բարձեան. Անկ երեսեալ անպատմելագոյ. գերեզկայարմար շինուածոյս քակտուին. իմասատնեցաւ կին ըստ ոչ իւրոյ մեղաց մեզաց յոր ընկերէ մեղաց՝ և այժմ պատրաստեալ.

Աստղն ի հայ վերին կոչեալն. կոչնատերն անկեղ կոչեալն ասեւ. զառատորեն անաչառ զոտ առնն արդար. հրեշտակք անուղ ոչխար զառնն զերազուտ. և.

Պատ հոգ ե.

Ընկերակիր քոյ և սերեալ ի սմ արդարեալ. և՝ այլ ոչ ըստ թողու թիւն մեղաց. ջուր և հոգւով վերածնեալ

ընկեալ

գահանն արդարոտ ըստ եղեր արեւելք. ընկեալ.

Ալ տարար յորովայնի զանատ նելին աննեցուն. և ծընար անմահապէս զքո յոյս ազգի մարդկին. առնա միշտ բարեխոս սուտ կեցուցանել ընկալ.

Տեսին զաւք խնամալի զօրու թեանդ զատուած մարմնով առ ի քէն ծընեալ. խոկ եկիր զի որդւոյ քո՝ այծածին ընկ քեզ խոստովանին. որ ասի՞ն կուսութեանդ են մա՞տ.

Այնածին ապաւէն ասէ ինչ բարեխօսեա առ որդի քո միա ծին. զի փրկեսցէ ընկալ ի տրտմն ամենայն. և պարգեւ եացէ մեզ զերկնից արքայու թիւնն.

Ընդառելոյ աղաւնոյ ի ջրհան լոյ մեծաձայն հընչմամբ ի ջուր ձայնոյ. ի նահանջ լուսոյ փայլ տան հրաշխեալ զանկիւնելի զաշակ՝ ի լուսոյ. մի՛ ընդդեմ ընդ ոչխի ո ի սուրբ վերնատունն.

Ընդ հոգի՛ ընդ ոչխի ո. ընդ հոգի՛ ընդ ոչխի ո.

Ընկերակիր քոյ և սերեալ ի սմ արդարեալ. և՝ այլ ոչ ըստ թողու թիւն մեղաց. ջուր և հոգւով վերածնեալ

ընկեալ

Յ

Յունուարեցւոյ յարգանդի կուսին խակիկ ցօղ և աբեղ հոգւոյն. բանն առաքեալ ի տօնէ. յաղագս նախատառ իղձ մարգոյին բանալոյ զյայնոսիկ. ժողովրդեաց օրհնէ զնոսա զառաքեալ ի տօնէ զալուած հարցն ամենից.

Այսոյ յաղագս ոգւոյն սուրբ և ամենայն ժողովոյն. ի յարդանաւն եկեղ այսօր մեկներ ասէ ի յայնմանէ. կերպացեալ բնաւ ի յայնոսա ի՛մ. զնախայ տօնն ելոյծ ընդ զալուած. ձգողով.

Աբբայական պարգեւեցան ընդդէ աղաւնակերպ ի՛մանալ առաքեալ հոգւոյն. զոր բանալոյ ի կայեալ՝ կերպանակի ծնունդ գեւոյ զանձ որդի ի՛մ սիրեր լի. ապաքան ևս՝ զի օրհնեցան՝ զառաքեալ ի տօնէ զալ.

Ի զոր օրհնեցիք բարձր սրտ ոչ ընդ ևս. յանի՛ տեսանէ.

Ընդունէն երկնից և երկրի սա զալուած եմանդ զնալ երեսակ ի տասանեալն յարգանա՛ տու. աճապարեալն մա՛ ընդունի՛ ևս զալուած՝ ընդ ի՛մ զանց. բայ.

Ի սաբաննեալ օրհնանէ՛ք քաշանայք և ժողովուրդք զալուած զի ընդունել զերկրորդին. ընդ տանէ՛ն՝ յ և ընդ ի՛մ սա առաքեալն. բայ.

Յունուարեցւոյ ի՛ մեր բնակեալ սա՛ ընդ ևս զալուած և մարգարեացոյ ի՛մ բայ կուսին.

Ես ծնայ ի՛ք կուսէ անապա կան մարգիկ. ընդ ընդունէ զալուած բարեբանեալ ձեռացուցանեմք ընդ ևս զկիսեալ ի՛մ ընդ ոգւոյն մարգկան. ասէ անեղբայրն ձեռ.

Պատկերակից եղեր հաղորդին բնութեանցն. սրբոյ յարգանդի կուսին բանդ առալած. ընդ ևս զի՛մ ընդ ևս վերա նորոգել պատկեր.

Ի ելից ծ՛ ի ձայնականէ՛ նախատառեալն ընդ ևս. ասէ անգամ վերստին շնորհելով. ընդ ևս ընդ ևս վերանորոգել ի ևս.

Ընկերակից ընդ ի՛մ յարդանան ի՛ յայնմանէ. աճապարեն բնութ մարգիկ զոր ի՛ մէնջն ևս. ընդ ևս ընդ զնաւորելոյ առաքեալն ճանապարհ.

Ո՛ անբաժանելի ընդանեն հոր և զանազանելոյ նորա զոր ի՛ մէնջ զոր ի՛ յարդանան այսօր ընդ ևս զոր մեռոյց և զաշխարհս ընդ առաքեալ. բարեբանելոյ ընդ ևս յանի՛ տեսանէ.

Ոչ ի տօնէ վերհիշեալ ոգւոյն. յայտնեալ հոգւոյն ի՛ մեռ նորոգելոյ կարապետ. զի և ի՛ք

Ո՛վ յորժամ Աստուածածնէն
յաղէն ձայնից՝ աստ եղաք կարգ.
զոր երթ ոչ կամիցի՝ թող
Թահանարոնն գըտնու
և ասէ.

*Ի՛ւրն յոյ Աստուածէ.

Ընդ Ինձ Փա-
նա ծնաւ իւրք կուսէ.
Ի՛ յոյս ղեկեալք իմիր.
50
Ի՛ յոյս ընդ ժո. Ի՛ յոյս ցըն.
Ի՛ յոյս ըզըս. 85
Ա՛ր ընտրեցար. Ա՛ր առ ի՛քէն.
Ի՛ղձ ապաշխար մա. 107
Ա՛ր զաւետիս Տո. Ի՛ընակիղէն.
Ի՛ղաչեմք ըզքեզ. 118
Ա՛նձայուցանեմք. Ա՛նձայ.
Ա՛նձայուցա. 119
Ա՛ր ըզՏերշտա. Ա՛ր ըզՀու.
Ա՛ր զանշօշափելին. 120
Ի՛ղձեզ երե. Ի՛ղձեզ ոչ.
Ի՛ղձեզ ոչ ինօթէ. 120
Ա՛ր ըզբանն ասծ. Ա՛ր երից լա.
Ի՛նարատ տաճար. 121
Ի՛րանելի ասծս. Ի՛ս խոշտան
Ի՛ս Տաճարապետ. 423
Ի՛յարուցելոյն ի. Ի՛ւրարոլին
Ա՛ւրակրողին տէր. 532

օրհնեցուք զերկրորդութիւն
միաւորական. բանիբանեն.
Ա՛ր ինքնաստակաց օրհնաբանեալ
ասէ. ի՛նաւանելն յորդանան
առնել յայնմանէ ամէն. ոչ
գիտեն այլ որ վերկայն ի՛սուսէ
հոգւոյն. զոր օրհնեցուք ըստի
ծոյշ յաւիտեան.

Ընդակիզեան աստուած բանդ
որ ի՛ նօթէ մեռաք ցայդ. ընդ ժա
մանակաւ լինիլ Տա ձեցայդ և
մարմնացար ի՛ սուրբ կուսէն.
վասն մերոյ փըրկութեան.
այսօր մկրտիլ ի՛ յորդանան
ի՛ յայնմանէ. բանեալով ըզ
յանցա՛նս առաջին նախա
առեղծ մա՛ղդին.

Ընդեղանելի՛ն աստուածբանդ
անմահանելի՛ն ի՛ նօթէ ընդ ժամա
նակաւ լինիլ Տա ձեցայդ եւ
մարմնացար ի՛ սուրբ կուսէն.
ասծ և մա՛ղդ յա՛ յանեա՛լ.
այսօր մկրտիլ ի՛ յորդա.
Ընդեղակերպութեան կենդանարարդն
ըզ խորհո՛ւրդ քաւութեան ի՛ մ
լուծին. տեսանելով զնա ջնո
գին աղաւնակերպ ի՛ նմա՛ի՛մ
ի՛ վերայ ի՛ջոյցն. աղաղակէ ի՛ր
առնլո՛վ. այն գիտեն այլ որ ի՛
հօրէ վերկայցան դասէ ի՛ղդի
ի՛մ ա՛ր ըլինի՛լ. ընդ օրում
երեսս Տա՛ձեմ
ցայլ.

Աստուածաշունչ Մատենագրութիւն.

Աստուածածին Կոյս. Աստուածամայր.
Աստուածածնի տաճար. 19
Աստուածածնին և Աստուածապատ.
Աստուածածնին վերնայ հայ. 30
Աստուածընկալ եւ Աստուածապատ.
Աստուածընկալ մանկունք. 139
Աստուածընկալ տաճար. Աստուածընկալ
Աստուածընկալ մայր. 143

Աստուածայայտ Մատենագրութիւն.

Աստուածեղէն. Աստուածատեսիլ.
Աստուածատեսիլ տեսլեան. 24
Աստուածատեսիլ տեսլեան. 27
Աստուածընկալ անապատ.
Աստուածընկալ Հայրապետ.
Աստուածընկալ սուրբք. 27
Աստուածընտիր Առաքելոցն.
Աստուածընտիր Թագեցաւ. 30
Աստուածպարգեւական. Աստուածային կենդան.
Աստուածային զարհուրելի. 34
Աստուածորդի. Աստուածորդի քաւ.
Աստուածորդին սրտի. 154

Ա՛ստուածայայտ Մատենագրութիւն.

Աստուածին խորհուրդ. Աստուածային
Աստուածային տապան. 19
Աստուածնընկալ և Աստուածապատ.
Աստուածընտիր վերնայ հայ. 30
Աստուածընտիր եղանակաւորք. Աստուածընտիր զանազանք.
Աստուածընտիր զարմանալեաց. 31
Աստուածայայտ Աստուածային պատ.
Աստուածային Հայրապետ. 32
Աստուածային խորհուրդ. Աստուածային անապատ.
Աստուածային Առաքելոցն. 153
Աստուածին. Աստուածին և.
Աստուածին անմեղական. 159

ծբ

Աստուածաշունչ Մատենագրութիւն.

Աստուածամարգարէն. 129
Աստուածատուածայր. Աստուածանդիր
Աստուածընդրկութիւն. 130
Աստուածընկալ ուսուցիչ.
Աստուածընկալ ուսուցիչք. 131
Աստուածատուածայր. Աստուածատուածայր.
Աստուածատուածայր հոմ. 131
Աստուածընկալն Հոմ. 131
Աստուածընկալն. Աստուածընկալն.
Աստուածընկալն Հոմ. 133

Աստուածայայտ Մատենագրութիւն.

Աստուածընկալ կոյս և. Աստուածընկալն
հօր եհիմնաւ. Աստուածընկալ հիմնն.
Աստուածընկալ ոչ միայն. 37
Աստուածատուածայր. Աստուածորդի
Աստուածորդի սպասեալ. 45
Աստուածորդի հայր. Աստուածորդի
ի Աստուածորդի քաւին. 45
Աստուածորդի. Աստուածորդի.
Աստուածորդին. 47
Աստուածորդի և աստուածին. Աստուածորդի մայր.
Աստուածորդի կինաց. 140
Աստուածորդի ամին. Աստուածորդի.
Աստուածորդի գոհանա. 278

Աստուածայայտ Մատենագրութիւն.

Աստուածորդի. Աստուածորդի.
Աստուածորդի մանկունք. 10
Աստուածորդին Առաքելոցն.
Աստուածորդին Հայրապետ. 47

* Աղէտ յոյն Աստուածոյ։
Աղա սիրեա զՔրիստոս զաղա։
Աստուածաբանին։ 11
Աղաւաւաբուղիս։ Աղախար ասծ։
Տապանակ ապրեր։ 14
Ալ բերարձրուիս։ Ալ երկայնն։
Ամարարեիդ։ 15
Ալրսին լերր մա։ Ալրսին լերր
Ալրսին լերր աղ։ 18
Ալ անտես և։ Ամբոխ երբ
Ամբոխ երբ ամ։ 24
Ամբոխ երբ ապաւի։
Ամբոխ երբ ապրեցու։ Ալ երբեանն։
Ալ երկ լուսոյն։ 168
Անարատ կոյս։ Անբեղ երկն։
Անբիս խորհուրդ։ 169
Անծին մայր։ Անբեղ ան։
Ալրսին լերր ամրա։ 169
Ալրսին լերր ամրա։ Անբանելիդ
Աներեւոյթական։ 170
Ալրսին լերր ամրա։ Անին երկեր
Տեսանելիք բազում։ 172
Անծին գերան։ Անայր սրբոյ։
Ծառս կենաց։ 172
Անոմանայարկ։ Ամուսն երկն։
Տեղափոխեալ։ 379
Անծին գերան։ Ամուսն փա։
Ալ երրափոխեալ։ 389
Անայր լուսոյ մա։ Աներեւոյթից։
Անե բացաւ։ 398

* Ալ երկ յոյն Աստուածոյ։
Ալ սիրեա զՔրիստոս զաղա։
Աստուածաբանին։ Աղախին և։ 7կ
Ալ բարձրացոյց։ 10 մ
Անծին ոչ կոյս։ Ծիրանալին։
Անայր երկեր լե։ 19
Անծին ոչ կոյս։ Անապիկան։
Ծուրըն կենդա։ 33
Անբեղ ոչծա։ Ամու պարծա։
Ամու ձըշմարիտ։ 37
Անծին և։ Ո երեղ մայր։
Անե լուծան։ 40
Ալ անտես և։ Անբաբի հրեշ։
Ամբոխ իյոյ։ 41
Անծին պայ։ Անբ թևիվ։
Պարտեղ փակեալ։ 183
Անծին մայր։ Անբեղ զօրին։
Ո երեղ մորենի։ 184
Ալ զանձաւորին։ Ալ զարար։
Ո երեղ երկնկին։ 187
Անբեղ երկ ապա։ Ալ քան զերկ
Ալ քան զարե։ 187
Անծին տաճար։ Ամրսին լերր
Ծընունդ և զուար։ 229
Անծին մայր։ Անբ թևիվ։
Ամրոբէ հոգեւորին։ 304
Անծին ամպ։ Տեղի անապա։
Ո երեղ կապա։ 385

Կանչ Քաւութեայ Վաղարեան
Տեառն Մեր Տնտրի.
(ա՟ղ. ա՟ձ)

ՅՈՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ցեղդ մեր կուսին Նա խայտաբուեան բանդ այսօր ի սուձարն ե կին կատարել զօրինն. վասն որոյ մեք ևս Քեռան հեթանոսացր։

Ու յանապատն աթոռ նստիս բարեբանեալդ ի հրեշտակաց. այսօր խմիչօնդ բառնալոյ ի դիկս. որ ընծայեցեր ըզմեզ ի կենարար չարչարանդ յաւիտենից։

Ու արձակիչդ կապելոց պատգեւատու ամենեցուն. այսօր հայցամք ծերութիւնդ արձակել և զմեզ ըզբազմամեղս ի կապանաց մահու ի կենարար յաւիտենից։

Ի յոյժ անբակ զբնական ծրմ նուիդ հայրական ծոցոյ բանն երկայնմեայ ի սուձարն ընծայել զարարածս հօր ի յերկինս։

Ի յոյժ բարձեալ եղև ի գիրկ ըս ծերունեացն. որ բանիւ զա բարձեալ ունէր օրհ նաբանեցեալ։

Ի յոյժ և մեք հաւատացեալքս ընդ ծերուհոյն սիմէոնի. ըզ բանն հանգոյ հօր և սուրբ հո գւոյն օրհնաբանեցաք։

Ի յոյժ ի սուձարն երկեալ կեր նամարսն և ի գիրկսըն սիմէոնի զգաստացար. զոր խընդրեաց ընկալար երանելի։

Ի յոյժ երկիրս երկինք անուա նեցար. զի որ ըն տերանց ի ներ երկինից ի յերկիր. և ընծայել յանձն առնու ի զարծոց ձեռաց իւրոց։

Ելոյս ի լուսոյ ի հօրէ առաքեցար և մարմնացար ի սուրբ կուսէն. զի վերստին նորոգեսցես զա պականեալն ադամ։

Որ ամէն ի յերկրի երեւեցար և ընդ մարդկան շրջեցար և փրկեցեր ըզտիեզերս յանիծից նիզակին ադամայ։

Որ ի յերկինից վերհայեաւ հօր քո ձայն առ դա՛ե իմ ծնրդի. և ընդ հոգին ըզքեզ յայտնեաց աղա՛նակերպ երեւմամբ։

Ու ոնիս իշխանութի՛ մահու և

մեծապէս պարգեւօք։

Ի յայսմ ջենջա նբ սիրն մայր
եկեղեցի. փայլեցոյ զմանկունսն
զո որպէս զարեգակն. զի ան
հնձոյ խընդութիւք լցցայց ընդ
քեզ զմիաւոր թագաւորն։

Ի նորայո կոյս աճապինն մարի ա մ
ամ սրբեսուհի և մայր քրի. յայ
դանդի տարար զանտանելին ա
ռնոցդուն. օրհնութիւք ընդ քեզ
աճապ ծի՛ն մեծացուցանեմք։

Ի զքեզ երկնային դուռն զոր
եսեան եզեկիել. և ամպրն զոր
ծնեաւ գեդէօն. սբ[ր]օքէ հոդի
զնն վճհագոյն քեզ օքէ[ր]ից. օրհ։

Ի սիրս խորհուրդս առակիս
ի քեզ տեսանի աճապ ծի՛ն. յո
զութիւ անսերմական ծնունդ
անապատ. կուսութիւ յեա ծ[ր]
ընդեան մընալով անապական։

ծրհնութիւք.

Ի ենդանատար առաքեա[լ]ն մար հդ
դաւեր հոգի. բժժողովեալսն
միաբանական սիրով լուսաւո
րեցեր հրեղինօք լեզուօ[ր]։
վասն որոյ և մեք այսօր առնե
[լ]ք ընդ[ա]ռաջս սուրբ։

Ո ուրախացար քո գալստեան
[լ]ն ընդ ընդ առաքեալսն. հոգի
լով ի մեծասին ընդգրկուածան [լ]
մեծաւ[լ]նց բազմաձայն լեզուո
[ր]։ վասն. Ոգեմորսակ[լ]ն ընդ
մեկ կրսուք։ զարդարեցեր
նոքօք բազմերեքս։ ի գեհեն[ա]ս

և կենդանք։ [լ]ս թագաւոր փա
ռաց ոգորմեա մեզ ասուածած։
Տանելով ընդ յիշատակ կուսի
ածորդոյ մոր։ հերձուածն հերձ
ուածք ի յերկինս և ընծայեն
դասք առաքելոց և մարգարէից
ընդ կուսակա[լ]ն ածնա ոգոյ։

Ի նեզ միայնոյ մոր և կուսի մանչ
քեմբք հայցելով ի քէնն. բարե
խօսեա անդադար առ որդի
գո և ասասլաձ մեզ. փրկիչ
ընդ մեզ ի փորձութենէն և յամե
նեան չար վտանգից մերոց։

Ո գալուստ քո քոյ այսօր յե
րուսաղէմ նոր եկեղեցի սբ։
յաղթական երգով բարեբանեմք
օրհնեալ եկեալ անուամբ տն։
Ի ր վարդոյ փրկիչ յաւանա
կի ընդունել յանձն ածեր. ընդ
մանկունսն բարեբանեմք. օրհ
նեալ եկեալ. զեկեղե
ցի գո անշուշտ պահեա. և զեր
կրպագուս անուանդ գոսմ
պահեա[լ] ի խաղաղութենէ։

Ի ուսաւորեա երուսաղէմ
զարդարեա զամուրըս գո. քան
զի ի քէն ելանէ առաքել վեսայն
երկնաւոր. փրկութիւ քեզ
շնորհելով պետականացդ պահն
չելի վաղագն խոստով։

Ի յսոր ծագեաց քեզ ղէշհոյ
դուսարբ սիոնի. արդարութի
արեգակն քոյ և սիրեցայն ընդ
քո շնորհօք սբ հոգւոյն ըն

Այսօր խոստմունքն եկիր փիլ-
սիկիւ. և ծերոնուսցն ի-
դիմիս ընկալեալ սուրբ
արդ արդանկիս ըղծմանայքատ
Այսօր աշխարհի ցուցայ ըզլոյս
և փրկիչն ի սիմէոնէ ի բա-
ղում մարդասիրութեան կիցս ընդունել.
Այսօր խոնարհն արքայական.
ոտ ծագեցաւ սիմէոնէ ի բա-
ղում. ոտ մարդա-
Ինչպէս ընդունէ քանդն ամէ մարմ
նացաւս ի կուսէն. այսօր գիշ
ուեցաւս ի մանկութիւն.
Հայտնի այս ալեօքըն ծերու
նին ամէ ոտղոմէն ի գիրկս իւր.
և օրհնէին զայրածն ամենից.
Ընդ սուրբ սիմէոնի և ընդ ծառայն
քո տէր՝ ըստ քանի՛ քումդ խոստա
ղումիդ. վն տեսին աչք իմ ըզ
փրկիչդ աստուած.
Այսօր ցընծայեն երկինք ի վեր
րուստ մեծանապհամն աւետեօք
և աստուածընկալ ամենայն ղեր
ցանն հանդերձ փրկիչն.
Այսօր յայրին ընծայեցաւ
քրիստոս որդին այ. և տիրամայրոջ
բազմութիւնքն կերկրկնցեալ
հին վայր ինքեան.
Այսօր հոլուածոյ ընն առաջ
զմարգարէն արեգական. և ընդ
հրեշտակս երգէիր՝ ասելով
ի քառասնիցն եղբարցն ասէ.
Ո՛ւր ծընանիս այսօր ի բերդին
հիմ իյայրին. հիմարդ վերին ո
զին

Ղազարոսի եկեալ հնգերորդ
վայն ոտղոյ համբ.
Ղազարոսդ վերհագուսիցն ըս
հոգւոյն յորդնալոյ ի մեզս ե՛զա
նակ ինչին. երգս ասելով մատու
ցանեն զերկրպագութիւնդ զե
րանաքինիս հո՛ գերեզմանն հընչէ
մեռանն. քեր՛ զքո՛ զ էմմանուէլ.
որ ծընաւ առ զայրածդ և վերս
ծէր զազգըս մարդկան՛ն հօ՛ր
յորդի՛ գրուէ. աղաչանօք հայ
ցեմք ի քէն ընդունիլ զաղերս մեր
ընդ սո՛ երբեմն քո՛ հանգո՛.
Ղազարոսի՛ գովեցեր ըզքեզդ
բանպածի՛ն գո՛ ընդ հոգի՛
դինանցն. հերգեցեալ թեմանպարեալ
պարեհանակաւ ծածկեցեր ըզդէմ
դաս յա՛ հե՛ զատ գոյ գերեզ.
Ո՛ Տնչն և մեզ երգեցողք քրիս
բառնեանցին ձայնիւ՛ զեզ՛ լսել
հո՛ գեղարս. առ քերելով քերդ
պանողյոյ ոսկի կընդրի՛ւկ
զեզ՛ մուռս և՛ գհատուցո՛ն. քեր՛.

Փառս հօր ե.

Այսօր հեղհանոսդ լոյս ծա
գեցաւ քո աստուած. և փառք
խոնարհ ժողովրդեանդ
քոմարիմ.

Ընդարձակ յոյն տաղաչափ է։

*Այս ոտանաւորս ի ներքոյ նշանագրի
ասացեալն հանդերձ. ըստ ե՛ւ
գրոց ոտանաւորի.

Ղազարոսի վերհագուսիցն ըս
հոգւոյն յորդնալոյ ի մեզս ե՛զա
նակ ինչին. երգս ասելով մատու
ցանեն զերկրպագութիւնդ զե
րանաքինիս հո՛ գերեզմանն հընչէ
մեռանն. քեր՛ զքո՛ զ էմմանուէլ.
որ ծընաւ առ զայրածդ և վերս
ծէր զազգըս մարդկան՛ն հօ՛ր
յորդի՛ գրուէ. աղաչանօք հայ
ցեմք ի քէն ընդունիլ զաղերս մեր
ընդ սո՛ երբեմն քո՛ հանգո՛.
Ղազարոսի՛ գովեցեր ըզքեզդ
բանպածի՛ն գո՛ ընդ հոգի՛
դինանցն. հերգեցեալ թեմանպարեալ
պարեհանակաւ ծածկեցեր ըզդէմ
դաս յա՛ հե՛ զատ գոյ գերեզ.
Ո՛ Տնչն և մեզ երգեցողք քրիս
բառնեանցին ձայնիւ՛ զեզ՛ լսել
հո՛ գեղարս. առ քերելով քերդ
պանողյոյ ոսկի կընդրի՛ւկ
զեզ՛ մուռս և՛ գհատուցո՛ն. քեր՛.

զաւարճանդն առակդեաւ զարմա
նեաւ կա՞յ միթէ՝ զի տեսիլն մարմ
նովիճընեալ ըզբանին աստուածա
յնոյ բանիցելիւք եղեն զայսօր
ի քեթևկէտէմ ի յայրին։ կիսոմ
ծընանիլ աշխ և մանչ։ անուա
կան մը նալիլ կուսական որո
վիշ ի՞նչ է։ զի տեսին մարդ։

Աշտղն գուշակիք մոգուցն
առ ի բերիլ զընծայս աստուա
ծեղէնսն։ և չնչին բնդ
հրեշտակս երգելին սուրբքն։
փառք ի բարձունս այ որ առա
քեաց ի մկրտութիւն մեզ ըզ
քանն աստուածն։

Ի՛հօրէ ծագեցար լուսաւորել
զմարդկանս։ ա՛մբոխ լսութեան
արեգակն ես դու փառք քեզ։
Ովընոր ի յայրին ընծայեցար
եթեվկէտէմ։ ա՛մբոխ

Հրեշտակ յայտնեցար երկրպա
գեալ ի մոգուցն։ ա՛մբ։

Նա մէք երկեցուք որ ի կու
սէն մարմնացար։ ա՛մ։

Ի՛ երկն խոկ ըզանկ առ ընձ
և աստուա՛ծ բանն։ կիրպա
սան անեղին և համագոյ աք հո
գւոյն։ ի վերջին աւուրս ծա
նուցեալ մարմնանալ յանձն առ
նու ի կիսատական արգանդէ։
վասն փրկութե մերկի մըռկին։
Առաջ քան զաստեղսն որ
զի նախայաւիտեան։ այսօր
յերկրի երեւեալ ես և մարդ։

Ի՛ քանզի երեք ապաքինեալ։ զի
մայր ու մերկ։ Ի՛ քան զերկի
նեալ բարձրացեալ մարմնով պար
ծանք եկեղեցւոյ։ զի մայր։

Ի՛ քանզ զարեգակնըն պայծառա

կատարեալ խանդարեալ պատ
ճառիւ և զընկն յայնմանէ մե
ռեալ։ վասն փրկութե մերկ։

Ի՛ երեքեկէտէմ հրեշտաւորիմ ե
ղեն արդարոքն արեգակն։
այսօր երկրպագեալ ընդ
նեալ մոգուցն։ և փա
ռաբանեալ յերկնային հրեշտակաց
հոտաւէտն վասն։

Ի՛ր ի հրեղէն աթոռ ընդ հօր ե
ս բնակեալ ես ի հրեշտակաց
սպասաւորեալ։ այսօր կամա
հօր ի յերկիրս երեւեցար մարմնով
հիւսակայն ծընեալ ի կուսէ։
զբո՛ղ ընդ զօրս անմարմնոցն
անդադար օրհնաբանեմք։

Ովարմ զարհուրեալ դողայուզ
բէտուսէ ընկէ ա՛ծեալն։
Թևապօղ ըսել ծածկեն զերսա
խերեանց։ այսօր տղայաբար ի
հուսկայն բառնայցն կերակ
րեցար մարդասիրա՛ բարէ։
զբո՛ղ ընդ զօրս անմարմ։

Ի՛ յանպատում փառաց խոնար
հեցար յերկիր։ ախտակիր եղեր
տկարեցեր բնութե։ այսօր ի՛ր
մերոց ընդունայնացելն կիր
նապարձեցեր ի կիսատակէ չար
տնէ։

Ի՛ր ի երբ ապաքինեալ։ զի
մայր ու մերկ։ Ի՛ քան զերկի
նեալ բարձրացեալ մարմնով պար
ծանք եկեղեցւոյ։ զի մայր։

Ի՛ քան զարեգակնըն պայծառա

դոյն մարխան. մի դադարիր ա-
րեխասէր վարդն մեր. քեզ մա-
նա:

ԾԷ Պ՝ոյտոյ քեզ ինծայս կոյս յԱս
ծ՝ընընդեան երգեմք զօրհնո-
թիւն. զի լոյս հլուայ քո յայտնե
ցաւ աշխարհի. և զնախամօրն
երկրի զանէր ծո՝ մանկո
ծ՝ընընդեամբն ի քէն:

Ի՝նձ մոյտոյ մարմնացելոյդ
ի՝մէ կուսէն՝ օրհնութիւն ի բար
ձուեալ վերերգիմք առեալ.
փառք քեզ քո. որ եկիր կա
նաս հօր կեցուցանել զմեզ:
Յաւիտ վերինոց հաճոյանան
անբաժանութեան. վերածիցես զմ
մեզ ընդ հոգեղինաց գասն.
ի՛ուերն անկելոց հրեշտակաց՝.
բարեխօսեալ մերոց մեղաց
պատուհասից:

ԾԸ Ա՝ոքիք հրեղինացն այսօր սո
նեն ի մեզ ըզգալուստս հոգւոյն
սուրբ: Տեառնեցն յառաջ ընդանա
կիր զառաւաքնդեղս վառակ իմ
առեալ հանիր ի հոգւոյն:
Ա՝ երկրի հաւատոյ զմայրենեալս
մանկունս ընծայեսցէ այսօր բազ
մահանդէս ի՝ակոբ ծնողաց:
Ո՝ զգայս դեղացիք զլեռնային մոյ
սինայ մայր եկեղեցի: Ա՝ ի սրտի
եմք երկրպագիմք և մեծարեմք զր
դինք երկրաւոր և երկնաւոր
ծ՝ընընդեան երգեմք զօրհնո-
թիւն. զի լոյս հլուայ քո յայտնե
ցաւ աշխարհի. և զնախամօրն
երկրի զանէր ծո՝ մանկո
ծ՝ընընդեամբն ի քէն:

Ի՝նձ մոյտոյ մարմնացելոյդ
ի՝մէ կուսէն՝ օրհնութիւն ի բար
ձուեալ վերերգիմք առեալ.
փառք քեզ քո. որ եկիր կա
նաս հօր կեցուցանել զմեզ:
Յաւիտ վերինոց հաճոյանան
անբաժանութեան. վերածիցես զմ
մեզ ընդ հոգեղինաց գասն.
ի՛ուերն անկելոց հրեշտակաց՝.
բարեխօսեալ մերոց մեղաց
պատուհասից:

ԾԹ Ա՝ոաքելական երգոյ քաղցրու
թեամբ զմեզ ի՝ուրաքանչիւր ա
ռաքելոց ի՝ուրաքանչիւր ա
ռաքելոց ի՝ուրաքանչիւր ա
ռաքելոց

Ա՛ր անձնաշարժ լինելոյ զմարմ-
նոյ առնելոյ յօժարութիւն

Ա՛ր գերազանցեալ գիտայ
առաւել քան զբնութի՛ւն
մարդկան երանելիդ Ի՛ս-
ո՛ւս որ անուամբ։ ա՛ռ-
նու մեր առնելոյ մերոյ։

* Կատե Ա՛ստուած Ա՛ստուածոյ։

Ա՛ր ոչ ինչ ինձ ի կենդանեաց
գոլ ցաւագին քան զայս ծա-
գեցեալ մեզ ի կեանս
յիս՝

ամենեքեան օգնեցան ընդ
Ոբ սիմաոնեաք եպատուրք
եղեն տարեացեալ բանին. եբ
ի վերոյ անտարակոյս դասուցն
հանդիսեցեալ շնորհի. ասելով.
Ոյոց դատաստան ամեն ա՛
հեղ առեալն հանդերձեալ մե
նայ. կատարել իսկ դատաստան
ըստ գործոց նոր. ոչ սուտ անկ
ցիք զերկացեալ անձամբ պա՛
տառելով. հաշտեցուցանել ա՛
զգե ընդ ըմբ՛ զհայե՛ր ի

զամաստեղին.

Ի թագս առեալ մարգարէիցն
հրաշալի ձայնիւն անդադար օրհ
նաբանեն ըմբարձացեալն ի նոբ
կեանն. որ երկնեցաւ մեզ ի
փրկիչ: Ո՛ ներգործ եղեալդ
բանիս յանձնառուին կամաւորիդ
պես. ժողովել հաւատացելոցն
ի միասանին ոչն. որ երկնե
Ընծայիւք զբերելոցն յաշխարհի
ըզՀայաստան մարդկեղէն մարմնա
ցեալն ինէ ինեն. որ
Ի՛ապրեալսդ վարք հաճոյ
ացեալ ոբ վերկացեր. ի ընտրե
ցեալ կամաւոր մանուածեն ինէ
եղոց. ի հաւատացելոցն ինկոյմն
արբայութեանն երկնից՝
Ոբ մասնեցեր զանձինս ինէ
եղոց ի փրկիչ արդ և տէրդ. ի
Տեղեակ արարեալ իսկութեանդ ի
ներ վերացեր ինէ. ի հաւատացե
Ի՛ողիիւք սգ և բարեխօսել

առնու մարդեղութեան սկիզբն
խոստէ. զբնաւոս ասպնջա-
կութեան յաւետեանից։

Ընդունէք ընդ ձեզ ոչ միայն
սո՛ւրբ քահանայս փրկիչ
ժողովրդապետս ձեր զնոսին
արեամբն խոստմանն։

Խորանի քո՛ւմ սրբութեանդ ընդ
ընտրեցեր զաւետարանիչդ քո։ խնդա
մի՛ միայնակեաց աղաչելով
զքեզ ընդ մեզ ձայնիւ աղաչանաց
մերոց ընկալ և կեցո՛ զմեզ։

Ընդ այնմ լուսով քով պայծառ
քան զարեգակն լուսաւորեցեր
զքո՛ոյ ոգեկիցսն։ խնդա մի՛ սիրա։

Ընդ յաւր և հերշտակք ուրախա
նան ընդ պայծառութիւնդ քո ոգ
եկիցդ։ խնդա մի՛ սիրա։

Փետ հոգ ե։

Ա՛ստ եամբ ոմանք ըզձգ
նուն քո ոգ դիշամարկս։ ոչ ե՛
զերս նախընթաց բարուց կենաց
ձանապարհին։ փոխեցար յերկ
րայնոցս յամենայնից դառակցու
թիւնս։ ով սո՛ւրբ հայր անուան
բարեխոսեա՛ ոգ քո՛ վասն մեր

ձայնց մերոց։

Ամենակիրբն միանձանց
երանելի՛ ոգ հայր անուա
նիս։ վերնակոյս յուսոյն ակն
ունելով զերկիրս ապրեցար
տեաց։ և զիմոտրեցաւ զեզ քո՛
այծ հայրդն մերոց։

Ընդունարուեալ ընդ ձեմ քո

Ո՛ւր աւեր ըզ լուծ խոտորհոտ
համբերոյ խլատամբերուե. և
պատուիրեալ օրհնուիլ ընդ հրեշ
տանիս. և խաչակրօն անդադար
աղմուկըդ ի քէն. յիշեալին։

Ո՛ւրոյ և մէկ այսօր ասելոյ
ըզ հանգստառուն որ յիշատակի
քո. անհնազանդ յիշմամբ հայցե
ցեալ ելէք ըզ մեծ զղջմունքիդ.
քո սուրբ և աւր։

Ո՛ր շնորհօք ես հոգւոյն բուժել
ըզ վնասուցեալ փրկչական յորդե
ուս շնորհս. ով ես հայր ան
օթևին. արժանաւոր երկնային
կոչմանն ի հրեշտակական դա
սակցութիւն. օրհնեալ ես շնո
րհըդ ընդունողիդ։

Ո՛յսօր և մանկունըդ ես եկիր
ցոյց ասելոյ ըզ խաչակրօն ըդ
գիշատանիս. ով ես հայր ձգո
ղութեան. զի ընկալցին զանապա
կան պարգեւն ի քէն այ մեղմ.
օրհ. Ո՛ ճառասպարզեալ վէր
ընկալեալ ըզ փառս յաշխարհ
մանկունս քեզ ընդ խմաստուն կա
ռաւոն. հայցեացիս ի քէն ըզկի
ղուն մեղուցելոցս. ի լուսոյ ըզ
ձայնն եղէն երկայք օրհնեալըդ
հօր իմոյ ժառանգեցէք ըզկերա
պն յաւիտենից։

Պարծանք եկեղեցւոյ և ուրա
խութիւն հրեշտակաց. ով ես
հայր անասո. զաղաչեցեր մեր տէ
տասալ մասն ի ձերոյդ։

լսին բանսանեալ վիշապին.
ժողովեալ համբերութիւն աղ
ի ադգի վիշտոց քարոզիչ
հրշեղմանն. ի գիտուրեան.

Յանապատի բնակելով աղօթիւ
նուէր ինձ օգնեալ հալածեալիդ ըզ
բազմութիւն լերկնօն զօրացն.
և քաջալերեալ յորդորեաց ըզ
մանանիսն ամենայն. ի գիտուրեան.

Ո՛զոր օրհնեցիք. Փրկանիչն ձեզ
այլ յիշատակի սորա բարձր ա
րարիք ի գիտուրեան.

Ո՛վսպանելոյ երանոյդ բնակիլով
խաղաղասիրեացդ ձգնութ իմոյդ
և ի ծերութեան քարանձաւսդ. փա
ռաւորեալ մեծ ինն երկայի
և յօհանեան մեկնողդ. վերա
բերեալ ընդ առաքելսն. փա.

Ո՛ր ըզբանն ա՛ծ բաւակին
երեր ընունել յորովայնի մեղ
կոյս՝ զբեզ մեծացուցանելոյ
որ օրհնեալդ ես ի կանայս.

Ո՛ւրհեց լուսոյն արժանի երեր
բառնալոյ ի գիտուրեան մարմնով.
Ղազարոս առաձայ սուրբդ ընտ
կուգեցար հոգւոյն սրբոյ մեղ
կոյս՝ զբեզ մեծ.

Ո՛ր անմարմնական վարուք պայ
ծառացեալ ի մարմնի զօրացեալ
տէրութ. ով ես հայր անասո
երեր ծրինակ բուժման երեր դա
ղեն մերոց կենաց ձանձրացիր.
յիշեալդ ըզ մեզ առաքելոյն քեզ
քո սուրբ և արժանի ընդունակ
աղօթիւդ։

Դատաւորն բոլորից պարա-
ծահեաց յարգանդի կոչին.
զոր ծառայդ տառապիմ ան-
տեառ Տիզոմէն սրբով-և ե-
րանալ մօր քո օրհնաբանեալ լի՛.
ան քո բարեխօսեա վասն ան՛։
Դատաւորն Տիզոն օրհնացն
ապրատուքեամբ ընդ մարդոյն
լցաւ. և նախաշաւիղ տեառոյց
անձոյ ձանապարհին նոր օրհ
նացս ընդ առաքեալն ցն. ան քո։
Ի յանապատի հրեշտակակից վա
րուք բնակեցար ըստ եղիա այլ.
կերակրելով տարտա և մեզը ե
ղեալն, տիւ և նոր պատուիրա
նաց օրհնեամբ։ ան քո։

Ի մարգարիտն հոգւոյն անօթ
ընտրեալ և ձիւնափայլ. Թա
գաւորք երկրի ի շիւղէ այնոր
տիս. անպակաս գանձոց բաշ
խող յանօթ ապերան յիւդա
յահեբեան. բարեխօս լերուք
ան որ վասն անձանց մերոց։
Արեգակաբերեան մի՛ պատճէ խոր
հուրդ կամաց ևՏարգմանեալ
փոյթ հընչմունք բանաւոր ա
ետեանց. ընդ ամ երկիր ուբ ըզ
շատօն ևմատեմբ՛։ բարե։
Ի անկին կենաց կանոնս բարոյ
ևառաքեալեանէ. երդ փերիւ
թէ հընչեսցի աշխարհ. աղա
մադկան պարծանք ուբ ըզ մատ
թէոս. բարեխօս լեր ան քո
վասն անձանց մերոց։

Ուբ ի մարդկէ կառուցեալ և
զանմարմնոցն բերեալ ի քեզ
ըզ վարս. ուլ ու ք հայր ան։
Ի անէծ հոգևորական լըցեալ
աճապին ոսրանալ։ ուլ։

Ի ան ուբ ի Դատաւորէն։

Ուբ վերնատուր Թագա-
ւորեալդ քո զօրինակ ցան-
ցեր ի երկրին. հաստատ
ուլ զաթոռ Թագաւորութե Թո
դուի Թէոդորն յաղագսուէ
և ի լրատուն. բարեպաշտու է
ատա քո խրատեալ ի՛ մեզ։
Ուբ զօրութե նըշանի խաչի քո
ուբ պատերազմեալ խորհակեց
զընդ-իմամարտս բազբոնուէ
հերձուածոց և հաստատեց իս
զաղանդ սբ վերին։ բարե։
Ուբ եռանդ վերատեսս ա՛ղա
քեալ քո ուլիայի. գաւառիս ըզ
ժողովուրդս քո սրբագործե
լոս հրամանիւ սրբոց քոց պատ
ուիրանաց՝ բարե։
Ուբ զարդարեալ գերազանց
վայելուչ սբ վերին։ ուբ
սակեցեր առաքելով ևմարգա
րէից և հաստատեալ սուրգս
ցեր սբ Թագաւորաբ։ բարե։
Ուբ վինա զօրութ Տէրոյն վա
ռեալ ի պատերազմի. վանելոյն
ըզմտութե հերձուած ծուռց.
և ի հաւատս ճշմարիտս հաստա
տեցեր զբազմութիւն։ բարե։

Աղաւորութիւն երկնաւորի ոչ
զօրանայ ի մեծամտութիւն. սի
րով անմահին խոնարհ լսելիսը
հի. երազանայս ոչ ըզդ սարդիս
խոնարհ պետանալ. բարեխօս
լեր առ քո՛ւ ի՛ն անձանց մե՛ղց.
Ի՛ բերդակոնին սրդարուե մե՛ծ
կառապետ պոյծառ սրուեանդ.
ցոլացեա՛լ յարեմտից ի՛ յերե
սին. երազանայս ոչ ըզդ սար
գիս անձին ձառագայթ. բար.
Ի՛ հեռաւոր հոյոց մեծաց գի
տալ ի՛ միջերկրի ի՛ տիեզերոյ.
հոգմէնն հարուց ի՛ զայն ծով
կանչեն. երազանայս ոչ ըզդ սար
գիս անձնակ անմահութե՛. բա.

Ի՛ սառամարի հանգուցեալն ոչ
վեր կոչեցեր. զաղաչանքս մեր ա՛ի
անտես առներ որ կարդացեալ սո
քին է. այլ բարեխոսեալ կեցո
ցեալս. Ի՛ր վերանալոյդ քո
հետեալն ընդ առաքեալսն ոչ զար
հուռս երեսաց. արիաբար մար
տեան ընդդէմ թըշնամւոյն և
զօրացան իսպառակցալն. այլ բա.
Պարծեցայն սուրբ քաջ մար
տիրոս հանգիստ երեսաց. որք տան
չանաց անօրինացն հատեր ըն
ձին. և անապական պատակացն
արժանի երեին. այլ բա.

Ի՛ յերկնային զօրս անմարմնոց
ընտ նախ հեղեր աստուածային հո
գի. զի ձեզ շնորհեցին. զանձայինն և
զերեսաւորն քո՛ւ իմաստութեամբ.

Լինել փառաբանէ ոչ երկոր
դութիւն. ընդ նոսին փառա
ւորեալ ընդ երկնաւոր սիրեալ
Ի՛ր վերանալոյն ոչ ձեռնթո
ղեր զմեզ որբեւայրս. խոնարհ
ցեալ ընդ մեզ ի՛ տիեզերի. ընդ
ծնեալն առ հնամանէ հոսեցայր
օրհնօք և մարդարէիւք ընդ.
Ի՛ յերիվարդ ի՛ կնոջէ ոչ
յարուցեր զմեզ ի՛ մահկին. մը
տեալ ի՛ վերնատունն դրօքն
փակեալ ընդ հոգւոյն սրբոյ ա
ջին փըչմանն ընդ ոչ մերս ոչ
նեցեր. առաքելոցն ասաց պատ
հոգ ոչ. ընդ նո.

Յորժամ երկնից գոհէ փոխն
ազդեցեր. յառնելոյ ոչ ե
ղեալց հեռասաս և աչառ.
յայնմասն ոչ աչեղեր. մի՛շտ
ապրիս և ընդ մեզ ընդ հոգ
եալս և առաքեալս ընդ ոչ հան
գուցեալս. Յորժամ ձառագայթք ա
րեւուդ ոչ ընդ մեզ ի՛ յարեւելից.
ընդ հոգւոյն ի՛ յարեւելից ընդ
յայնմասն ոչ ա՛ի.

Ո՛ ազնուական զաղեալ արարած
իմացիր ազգիդ փոխման. յոր
ժամ հարկանէ հրեշտակապետն
վկայէ ի՛ հեռասաս զաչեալ ոչ
դեաց մարդկան. յայնմ.

Ի՛ նախիմաց իմաստուն ոչ
լինիցեր զիտացդ ոչ երկ
նից. խորհրդոյն ոչ կարեալ հի

մեռանի Հաւատասցէ ընդ դաս
արդարոց. աղաչանաւք սուրբ խո
նարհ լիցի. Որ զօրհնութիւն
նախատեղծեալ ածոցդ սիր
ուաց ևիգոյ. պայծառացեալ
վայելչապէս ծաղկեցուցեր սո
սոր իյոտակիմ ևիյաննա. աղ
Որ ընդունայնութեան աբեղտեղո
նահապետին մերոյ ըստ հնգե՛ց.
քահանայական և թզենորական
գաւազանացըն հրաշեալ ցու
ցեր սուրբ իյաննայէ. աղ

Նմանի միսի Հաւատոյ հիմանն ա
ռաքելոց ևմարգարէից. շինե
ցեր ընդ սուրբ վեհկեղեցի.
ևխոնարհ հրամայեալ եղեն մար
դիկ ընդ հնազանդութեան. փառա
րեալդ ևզերկրպագութիւնդ.
Տեղի ապաւինի ևժողովարան
բանաւորք հօտի. բընակարան
հրաշալի՛կաց հաւատացեալ սուրբ
գարոյ և մեղաւորաց քաւարան
զարդարեալ սուգերովք ևմար
գարէիւք ևառաքելովք ևմար
գարէ ևնոր. Նաեւ աճ ևծաճ
կեալ խորհրդովդ յաւիտե
նից. ի՛ջեալ ի՛յերկինից մարմնա
գեալ ի՛կուսէն խաչեալ յերկ
րի. ևթաղեալ ևյոր ի՛դժոխս
մանի. և յարուցեալ յերրորդ
աւուր ևի ջմարտարեխից ընդ
առաքեալս կատարեցեալ.

Փառս հոգ ևս.

Որ շնորհեցեր յաշխատին քա
զաւորել մեծին Թէոդոսի. և

կատարեալ ըղձիցն տալով
ուղղափառութիւն. վերափոխեցեր
այսօր յերկինից Թագաւորել
բարեպաշտութիւն սուրբ հոգւոյն
խրատեա՛ ի՛ մեզ.

(Ո)ՐՏՆԵՐ ընդեր քո Թա
գաւորն. որ յաղթող կա
ցոյ զքո պատակս ընտրեալս
քո սրբոյն հաւատոյ քոյ.

Այլ հայր ցընծայն
Ընդ այսր ցընծայն զրաւորեալդ
երկնից ընդ ձեռնտու Թագա
ւորին. քանզի երդիւ բարե
պաշտութեամբ Թէոդոս մեծ
Թագաւորն ընդ վերնեւեան
զօրսն երկնից. այլ հայր.

Նա հաւատացեալ միկեղեցիդ Քո
Թանուցաց. ընդ սուրբ հայրն Թէոդո
սի բարեպաշտ Թագաւորի երդեա
ցուք քեզ երդ նոր. այլ հայր.

Ընդառ օրհնեցեք. Ընդ սուրբ
բոյն բարձր ազգիդ զոր ճ
բանեն հօր յաւիտեան.

Որ ի՛յերկինի պատակեալ ի՛
հրեշտակաց. ևի՛ յերկիր ընդա
բարձրացեալ բարեպաշտութեն
խորհուրդ ընդ սուրբ.

Որ հաւատովդ պատուաց զմիջ
նամին. ևաղօթիւք սրբոց հիմնեցոյց
սուրբ վեհկեղեցի. ընդ սուրբ.

Նմանելի ածեալդ սուրբ զբ շ
խոյն. եկեալ ի՛ն քաղաքն երուսա
ղէմ. խրնդրեր զկիսականն
ծաղումն մեծի վահ Աստուծոյ.

Ա՛ր թագաւորաց ես ի յերկիրն պարծանք և ի յերկիրն սա սակաւ բարե.

Ա՛վ երանելի՛ն առնէցուն տիեզերական իշխանութեամբ ընկալաւ ի քէն ընդ քո պար ծանաց. ոչ թէ ոսկ և քար գահոյ վասն սէր քո բարեխօսեա առ քաջաւորն երկնաւոր.

Ա՛ր քոյին ոչ աղօթիւքդ վանեցեր ընդ ընծայիսն. կոխեալ ընդ սատանայ ընդ երկնայինսն դասեցար. ոչ թէ.

Ա՛սող և մեք հաւատացեալք ապրեսցուք զքո յիշատակս. օրհնութիւն առաքեալ ընդ քեզ պատուին. ոչ թէ.

*Ընդ Տեսող Ծնեալն.

Ա՛ր զերազոյն քան ըզբնութիւն հրաշագործեցեր մարդկ ասուծոյ. ոչ թագաւորի երկն տայմն ասնեայց զաւազանաւ քո բայ կոնէ զիմացութիւնն ի՛ն մասս ոչ խոսկեաւ ի վասն որոյ մանկունք եկեղեցոյ յիշատակ առաւ ծրնեն ընդ քեզ ասր.

Ա՛ր հանճարմանն բարեկացուց ընդ երկնաւորսն. ի յանապատի հոսեալ կենդանութեան. յանբանական զարկաչն մեծ առաքեալ. վասն.

Ա՛ր հնձողն մանկանուց սրբ ցոյն գրիգորն. ի մարդկային բնութիւն դարձուցեր յանուա

եբարձիր ընդ նոցա զմտերմութիւն վարեալ ոչ ոչ այլոմն. մեծ ցնծութեամբ լիով ըզծերութիւն ի կոնհասին.

Ո՛ խոշանակեալ ըզդատաստան հրէից. խոստովանեալ երրորդութիւն. ելեալ ի սուերից դողդոջայ հաւատոյ և եբարձիր ընդ նոցա զդրունն ընդոր եմիա բանն ատեալ. մեծացուցանեն.

Ո՛ հաճեցար ըզձայնըն յոհանէ ի՛ն խոնդրելով ըզսուրբն ամենեցուն ոչ ի զնայեն. և հաւատով վերջին եկայքեր կըտակեցուք ածոյին ոչ ընշնին. մեծաւ.

Ո՛ նմանեալ Ա՛ստուծ փրկել մեր լուր մեզ որ կարդամբ առ քեզ. բարեխաւսութեամբ սբ քաղաւորին.

Ա՛ր բարեպաշտութեամբդ հիմն նեցուցեալ զեկեղեցի՛ սբ. և կար դաւորեաց ուղղափառո՛ն քեզ ըզքո՛ ժողովուրդս.

Ա՛ղդ անկեալ աղաչեմք ըզքեզ մարգարէ՛ն ասր. յիշատակի սորա պարգեւեա մեզ զերկնայինս քո զնա՛ն զոհ քեզ.

Ա՛վ երանելի՛ եւ բարեպաշտ քրիստոնեայ մեծ քաղաւոր. բարեխօսեր վասն մեր առ քաղաւորն երկնաւոր քրիստոս մեզ ընդ սուրբս մեր.

Ա՛ր երկրպագողդ քեզ հիմն նադիր սբ հաւատոյ. բարե.

Ա՛ստուածդ զարդարուի՛ ելոյա
կենաց երկրի. նայեցարուք ընդ
արդարն յաւիտ՛ որ տաճոյ եղիցի
այ վարուքն իւրովք. ըզնոյա։
Ա՛ եղիր դու առաքելոց աբեղ
և կոչեցաւ եղբայր տեառն ի
ամէն դասին. ըզնոյա այս։
Ա՛ երջանիկ լուսաւորչդ մեր
Գրիգոր մարգարէին դաւի՛ և
տեսիլքն վիրաւորին լինիմար
ես լուսոյն։ ըզնոյա այս։
Ա՛ տղայոցն ի բնութեամբն
զգայակցիլ ընդ ոչ տղայն.
և աստուածն ըղծածոյն ի դի
ամէնն տիտէն։ ըզնոյա։
Ա՛մէնք հաւատոյ աչօք վայ
լին տայր ոչ ի քէր ոչ եկեղե
ցի։ մարգարէիր փրկիչ ասէ
նորայց ոգովքեա։ Հարեխուսա
թեամբ պետրոսի և պօղոսի քո
ոչ առնիս լոյծ։ մարդա։
Ի ծառատրիս քոյոց դպրա
թենէս փառատրիս ոչ զեր
ծուղակիդ։ երկաբանէիս ըզյն
աղօթիւք ոչնոցդա ոչ։
Ա՛ ի տերէն զօրաց երկնից
փառաբանի՛ ոչ ամպակոծ ոչ ամ
երկնայի՛ ոչ անապակոյ ոչ ծա
ծկոյ։ ոչ ոչնչոյ տեղեկ յերկիս ոչ
մոյ։ ոչ ոչնոցդ ոչնոցդ ոչնոցդ
ոչ ոչ։ Ի բեթլէհէմ տեղ
վինոյ անչէ-պակոյնէն ի ձէ
մարիամ։ ոչ ի ծանուցին մարդ
դիմէ ցի ըզխորհուրդ գո

Ներկէն ի բնութենէն նորոյտեղ
ծեա՛ լուսոյն մեծ ոչ
դա՛ս։ վասն ոչոյ։

* Շաբաթ Առաւօտուն Ծնեալն
Ի՛ջաւ տայոց քաղաք խաղ
տուէ խորհրդաւոր. ոչ զիարա
տերն երկնաւոր՝ տեղւով ծան
եար հեռաւոր. առէքեր ոչոյա
բոլոր ազգքեզ աղաչեմ քեզ ես ոչո
Ո՞ւ կայս յերկրի հեռաւոր՝
անդադ ոխակալ եղեռնագործ։
ճկ ոչ ոչն ցնոյա քաղաք՝ զիս
բժշկեա՛ ոչ քաղաք՝ զոչ
ղաք փրկիչ պարտապարտ մեզ
բանական և ապաստար։
Ծնրադիր զեռաստեան ընկալար
ոչ զդամասաւակն ոչոխարոյն.
և զհրամանն զոր լուար ոչոյ
ոչոյա հաւատացեր. յոր համ
բառնալն իմում ոչ հայր՝ զիմ
առաքեր եմիջիդ ձարտար։

* Կոնդակ Ասմունքի. և
Ծնունդ Ի՛սուսին։

Յայսմ ոչօր ոչ
ոչոյա յօրհնաբանեն երա
ոչելի և դասիք. ոչ զօրացեալ ի
վերոյ պատգամէն և հաստատ
պարտաւոր զանօրէնն ընդոխոնի
զմարգարէն պարտաւոր ընդոխոնի
ոչ ոչ ի վասն անձանոյ մերոյ։

Զգոյն ժամանակաւ յայտնեալ
ցուցեր սէրդ ինէ՛ր ասել. աղ։
Ո՛ր պատուական արեամբդ քո
ազատեցեր զմեզ ի ծից. փրկեա՛ւ ընդ
ջաց մերոց և ազատա՛ւ յանօրէն
նաց՝ բարեխօսութիւբ սէրդ
ներսէսի. աղօթ։
Ո՛ր իմաստից բնչեսա՛ զանձն
զանկին յետասից հանգեր եօթն
աստիրան շնորհօք. տո՛ւր ա՛ս
տուծոյ և խոնարհդիլ. տո՛ւր տե
սութիւ՛ն և զօրութե. տո՛ւր խոհա
տութիւ՛ն և գիտութե. տո՛ւր երկ
կիւղ աստ՛ուածութե՛ան. ա՛զգա
յիս՛ մեզ շնորհեա՛ և մեզ ողորմա
թեա՛մբ ի բերց պարգեւացդ։
Ո՛ր զգուշակեա՛լն քո եապեան
էիցդ օծեալն ի բէթ մարիամ
տո՛ւր սուգ ի վիլերմոյ ին. զոր ի
անօրինութե՛ան խոնարհութե՛ամբ
ընդունեցեալ ոչ վատն ես քո զան
մարդարէ ին. աղաչե՛մք։
Ո՛ր զառաքեա՛լն առ ի՛ հօրէ և ի՛
տուդդ բանի՛ն յայնմանէ. մար
գարէ ի՛ բերն ծանուցեր. զոր
ի՛ դիմաց մարդացելոյն բարբա
ռեր առ մարդիս հա. ար ար ա՛
ռաքեց զի՛ս և տուի՛ն նոյա. աղ։
Ո՛ն՛ղի զբեղ օրհնեն երկնա
նոր երկնից բա՛ղաւորը փա
ռաց աստեղակալ աստեղակատ.
Քո՛ւր լցեալ ես մեր ընդունելոյն
և տանդ ի խորանն քում ի յար

Եւ ասէ ցնոսա. Ես եմ, մի՛ երկնչիք։
Եւ եկն առ նոսա՝ քայլելով ի վերայ
ալեաց ծովուն, եւ մերձեցաւ նաւուն։
Եւ նոքա զարհուրեալ էին։ Եւ ասէ
ցնոսա. Ես եմ, մի՛ երկնչիք։ Եւ
ելանէր առ նոսա ի նաւ, եւ դադարեաց
հողմն։ Եւ նոքա յոյժ ի միտս իւրեանց
զարհուրեալ էին։ Եւ ոչ իմացան զհացն,
այլ սիրտք նոցա կուրացեալ էին։
Եւ անցեալ ի կողմանս Գեննեսարեթու
նաւահանգեցան։ Եւ ելեալ ի նաւէն՝
անդէն ճանաչեցին զնա։ Եւ շրջեալ
ընդ ամենայն գաւառն այն՝ սկսան
հիւանդս ի մահիճս դնել, ուր լսէին
թէ նա իցէ։ Եւ ուր մտանէր նա՝ ի
գիւղս կամ ի քաղաքս կամ ի տեղիս,
ի հրապարակս դնէին զհիւանդսն,
եւ աղաչէին զնա, զի միայն զծայր
հանդերձից նորա մատցեն հպել։
Եւ որ հպեցան նմա՝ կենդանացան։

Եւ ժողովին առ նա փարիսեցիքն
եւ ոմանք ի դպրացն, որ եկեալ էին
յԵրուսաղեմէ։ Եւ տեսեալ զոմանս
ի աշակերտաց նորա, զի անկանոն
ձեռամբ, այսինքն անլուայ, հանդերձ
կերակուր ուտեն։ Քանզի փարիսեցիքն
եւ ամենայն հրեայք, եթէ ոչ լուասցեն
զձեռս իւրեանց մինչեւ ի հարկէ,
զկանոն երէցոցն պահեն։ Եւ ի
հրապարակէ եթէ ոչ լուասցին, ոչ
ուտեն։ Եւ այլ բազումք են, զոր
ընկալան պահել, զլուացմունս
բաժակաց եւ սկահակաց եւ
պղնձեղինաց եւ անկողնոցն։
Եւ հարցանէին զնա փարիսեցիքն
եւ դպիրքն. Վասն զի՞ աշակերտքդ
քո ոչ գնան ըստ կանոնի երէցոցն,
այլ անլուայ ձեռամբ հանդերձ
կերակուր ուտեն։ Եւ նա ասէ
ցնոսա. Լաւ մարգարէացաւ Եսայի
վասն ձեր կեղծաւորացդ, որպէս
գրեալ է. Ժողովուրդս այս շրթամբ
պատուեն զիս, եւ սիրտ նոցա հեռի
է ինձմէ։ Եւ զարդարեալ պաշտեն
զիս՝ պատուիրանս մարդկան
ուսուցանելով։ Եւ ասէ ցնոսա.
Լաւ ապականէք զպատուիրանս
Աստուծոյ, զի զաւանդութիւն ձեր
կալջիք։ Քանզի Մովսէս ասաց.
Պատուեա զհայր քո եւ զմայր քո։
Եւ որ չարախօսիցէ հօր կամ
մօր, մահու մահասցի։ Եւ դուք
ասէք. Եթէ ասիցէ մարդ հօր կամ
մօր. Կորբան, որ է ասել, ընծայ
եղիցի, զոր ինչ եւ ինձանէ
օգտիցես։ Եւ ոչ եւս թողուք նմա
ինչ առնել հօր կամ մօր իւրոյ։
Եւ խափանէք զբանն Աստուծոյ
աւանդութեամբ ձերով, զոր
աւանդեցէք։ Եւ զայսպիսի բազում
այլ գործս նմանս առնէք։ Եւ
կոչեալ զամենայն ժողովուրդն՝
ասէ ցնոսա. Լուարուք ինձ
ամենեքեան եւ իմացարուք։
Ոչինչ է արտաքոյ մարդոյ
մտանելով ի նա, որ կարասցէ
պղծել զնա։ Այլ որ ելանէ ի
մարդոյ, նա է պղծէ զմարդ։
Եթէ ոք ունիցի ականջս լսելոյ,
լուիցէ։ Եւ յորժամ մտանէր ի
տուն ի ժողովրդենէն, հարցանէին
զնա աշակերտքն նորա զառակին
զայնմանէ։ Եւ նա ասէ ցնոսա.
Ապա եւ դուք այդպէս անխելք
էք։ Ոչ գիտէք, եթէ ամենայն
որ արտաքոյ մարդոյ մտանէ ի
նա, ոչ կարէ պղծել զնա։ Զի ոչ
մտանէ ի սիրտ նորա, այլ ի
փորս, եւ ելանէ ի պատուական։
Եւ ասէր, եթէ որ ելանէ ի
մարդոյ, նա է պղծէ զմարդ։
Զի ներքուստ ի սրտէ մարդոյ
չարախորհուրդք ելանեն,
պոռնկութիւնք, գողութիւնք,
սպանութիւնք, շնութիւնք,
ագահութիւնք, չարութիւնք,
նենգութիւնք, անառակութիւնք,
նախանձ, հայհոյութիւն,
հպարտութիւն, յիմարութիւն։
Զամենայն զայս չարիս ներքուստ
ելանեն, եւ պղծեն զմարդ։

Եւ յարուցեալ անտի՝ գնաց ի
սահմանս Տիւրոսի եւ Սիդոնի։
Եւ մտեալ ի տուն մի՝ կամէր,
զի մի ոք գիտասցէ, եւ ոչ
կարաց ծածկել։ Զի լուեալ
կինն զնա, որ դուստր ունէր
հոգւով պղծոյ, եկեալ անկաւ
առ ոտս նորա։ Եւ կինն էր
հեթանոս, ազգաւ ասորի
Փիւնիկեցի։ Եւ խնդրէր ի նմանէ,
զի դեւն ելցէ ի դստերէ նորա։
Եւ նա ասէ ցնա. Թո՛ղ նախ
կշտասցին որդիքն, զի ոչ է
բարւոք առնուլ զհաց որդւոցն,
եւ արկանել շանց։ Եւ նա
պատասխանի ետ եւ ասէ նմա.
Այո, տէր, եւ շունք սեղանոյ
տակաւ ուտեն ի մանրուց
մանկանցն։ Եւ ասէ ցնա. Վասն
այսր բանի երթ, ելանէ դեւն
ի դստերէ քումմէ։ Եւ գնացեալ
կինն ի տուն իւր՝ գտանէ զդուստր
իւր ննջեալ ի մահիճ, եւ դեւն
ելեալ էր։

Եւ դարձեալ ելեալ ի սահմանաց
Տիւրոսի՝ եկն ընդ Սիդոն ի ծով
Գալիլեացի, ընդ միջոց սահմանաց
Դեկապոլեայ։ Եւ բերին առ նա
խուլ մի եւ համրաբան, եւ
աղաչէին զնա, զի եդցէ ի նա
զձեռն իւր։ Եւ առեալ զնա ի
միայնակի ի կողմանէ ժողովրդեանն՝
եդ զմատունս իւր յականջս նորա,
եւ թքեալ՝ մերձեցաւ լեզուի նորա։
Եւ հայեցեալ յերկինս՝ հառաչեաց,
եւ ասէ ցնա. Եփփաթա, որ է
ասել, բացարձակեցի՛ր։ Եւ
անդէն բացարձակեցան ականջք
նորա, եւ կապեալ լեզուին նորա
ուղիղ խօսէր։ Եւ պատուիրեաց
նոցա, զի մի՛ ոք ասասցէ։ Եւ
որչափ նա պատուիրէր նոցա,
այնչափ առաւել եւս քարոզէին։
Եւ զարհուրեալ էին յոյժ՝ ասելով.
Զամենայն լաւ արար, եւ խուլս
առնէ լսել, եւ համրաբանս՝
խօսել։

Յաւուրսն յայնոսիկ, յորժամ
բազում ամբոխ էր, եւ ոչ ունէին
զինչ ուտիցեն, կոչեալ զաշակերտս
իւր՝ ասէ ցնոսա. Խղճամ զամբոխիս
զայսոսիկ, զի արդ երիս աւուրս
համբերեցին ինձ, եւ ոչ ունին
զինչ ուտիցեն։ Եւ եթէ արձակեցից
զնոսա անկերակուր ի տուն իւրեանց,
տկարասցին ճանապարհին։ Եւ
ոմանք ի նոցանէ հեռաւոր են։
Եւ պատասխանի ետուն նմա
աշակերտքն նորա. Ուստի կարիցէ
ոք զայսոսիկ յագեցուցանել հացիւ
յանապատի։ Եւ հարցանէ զնոսա.
Քանի՞ հացք ունիք։ Եւ նոքա
ասեն. Եօթն։ Եւ պատուիրեաց
ամբոխին, զի հանգուցցեն ի վերայ
երկրի։ Եւ առեալ զեօթն հացսն՝
գոհացեալ՝ կոտրեաց, եւ ետ
աշակերտացն իւրոց, զի դիցեն
առաջի ամբոխին։ Եւ ունէին
ձկունս սակաւս։ Եւ օրհնեալ
զնոսա՝ ասաց, զի եդցեն եւ զնոսա
առաջի նոցա։ Եւ կերան եւ
յագեցան, եւ վերացուցին զաւելորդ
կտորսն, եւ եւթն սպիւռս լցին։
Եւ էին որ կերան՝ չորեքհազարք։
Եւ արձակեաց զնոսա։ Եւ
անդէն մտեալ նաւ ընդ աշակերտս
իւր՝ եկն ընդ կողմանս Դաղմանուայ։
Եւ ելեալ փարիսեցիքն՝ սկսան
հարցանել նմա, փորձելով զնա,
եւ խնդրէին ի նմանէ նշան յերկնից
յանդիման։ Եւ նա հառաչեաց
ոգւովն իւրով, եւ ասէ. Ընդէ՞ր
ազգս այս նշան խնդրէ։ Ամէն
ասեմ ձեզ, եթէ ոչ տացի նշան
ազգիս այսմիկ։ Եւ թողեալ զնոսա՝
մտեալ նաւ՝ գնաց յայնկոյս։
Եւ մոռացան առնուլ հաց, եւ
ոչ ունէին ընդ իւրեանս ի նաւի
բայց զմի հաց։ Եւ պատուիրէր
նոցա՝ ասելով. Տեսէ՛ք, զգո՛յշ
լերուք ի խմորոյ փարիսեցւոց եւ
ի խմորոյ Հերովդի։ Եւ նոքա
խորհէին ընդ միմեանս՝ ասելով.
Զի հաց ոչ ունիմք։ Եւ գիտացեալ
Յիսուս՝ ասէ ցնոսա. Զի՞ խորհիք
ընդ միմեանս, զի հաց ոչ ունիք։
Ոչ դեռ իմանայք եւ ոչ հանդուցանէք
զսիրտ ձեր։ Աչս ունիք, եւ ոչ
տեսանէք, եւ ականջս ունիք, եւ
ոչ լսէք։ Եւ ոչ յիշէք, յորժամ
զհինգ հացսն բեկի զհինգ հազարաց,
քանի՞ կողովս լցեալ կտորաց
վերացուցէք։ Ասեն նմա. Տասներկու։
Եւ յորժամ զեօթն հացսն բեկի
զչորեքհազարաց, քանի՞ սպիւռս
լցեալ կտորաց վերացուցէք։
Եւ ասեն նմա. Եւթն։ Եւ ասէ
ցնոսա. Ոչ դեռ իմանայք։

Եւ գան Բեթսայիդա։ Եւ
բերեն առ նա կոյր մի, եւ
աղաչեն զնա, զի մերձեցուսցէ
զնա։ Եւ առեալ զձեռն կուրին՝
հանէ զնա արտաքոյ գեղջն։
Եւ թքեալ յաչս նորա՝ եդ
զձեռս իւր ի նա, եւ հարցանէ
զնա. Տեսանե՞ս զինչ։ Եւ
հայեցեալ՝ ասէ. Տեսանեմ
զմարդիկ, զի իբրեւ զծառս
տեսանեմ զնոսա շրջեալս։
Եւ դարձեալ եդ զձեռս իւր
յաչս նորա, եւ սկսաւ նայել։
Եւ դարձեալ ետ զնա ի տուն
իւր՝ ասելով. Մի՛ ի գեղ մտանիցես,
եւ մի՛ ոք ասասցես գեղջն։
Եւ ելեալ Յիսուս եւ աշակերտք
նորա ի գեղս Կեսարիոյ
Փիլիպպոսի։ Եւ ի ճանապարհին
հարցանէր զաշակերտս իւր՝
ասելով. Զո՞ ասեն մարդիկ
զիս լինել։ Եւ նոքա պատասխանի
ետուն ասելով. ԶՅովհաննէս
Մկրտիչ, եւ ոմանք զԷղիա,
եւ այլք զմի ոք ի մարգարէից։
Եւ նա ասէ ցնոսա. Դուք զո՞
ասէք զիս լինել։ Պատասխանի
ետ Պետրոս եւ ասէ. Դու ես
Քրիստոս որդի Աստուծոյ
կենդանւոյ։ Եւ պատուիրեաց
նոցա, զի մի՛ ոք ասասցէ զնմանէ։
Եւ սկսաւ ուսուցանել նոցա,
զի պարտ է զՈրդի մարդոյ
բազում չարչարանս կրել, եւ
մերժեալ լինել ի ծերոց եւ ի
քահանայապետաց եւ ի դպրաց,
եւ սպանանել, եւ յետ երից
աւուրց յարիցէ։ Եւ զբանն
զայն յայտնապէս խօսէր։
Եւ առեալ զնա Պետրոս՝ սկսաւ
նզովել զնա, եւ ասել. Ողորմած
լիցի Աստուած քեզ, տէր, ոչ
եղիցի այդ քեզ։ Եւ նա դարձեալ
նայեցաւ յաշակերտս իւր, եւ
նզովեաց զՊետրոս, եւ ասէ.
Երթ յետս իմ, Սատանայ։ Զի
ոչ համեսցես զգայ զաստուածայինսն,
այլ զմարդկայինսն։ Եւ կոչեալ
զամբոխն ընդ աշակերտս իւր՝
ասէ ցնոսա. Որ կամիցի զհետ
իմ գալ, ուրասցի զանձն իւր,
եւ առցէ զխաչ իւր, եւ հետեւեսցի
ինձ։ Զի որ կամիցի զանձն իւր
կեցուցանել, կորուսցէ զնա։
Եւ որ կորուսցէ զանձն իւր
վասն իմ եւ վասն աւետարանին,
նա կեցուսցէ զնա։ Զի զի՞նչ
օգտի մարդոյ, եթէ զաշխարհս
ամենայն շահեսցի, եւ զանձն
իւր կորուսցէ։ Կամ զի՞նչ
տացէ մարդ փոխանակ անձին
իւրոյ։ Զի որ ամաչեսցէ զիս եւ
զբանս իմ յազգիս այսմիկ
պոռնկաց եւ մեղաւորաց, եւ
զՈրդի մարդոյ ամաչեսցէ, յորժամ
եկեսցէ փառօք Հօր իւրոյ
սրբովք հրեշտակօք։ Եւ ասէր
ցնոսա. Ամէն ասեմ ձեզ, եթէ
կան ոմանք ի կայնելոցս աստ,
որ ոչ համեսցեն մահու, մինչեւ
տեսցեն զարքայութիւն Աստուծոյ
գալ զօրութեամբ։

Եւ ետ հաց։

Եւ ի հրաշազարդեալ դեսեր ի
հարկս քաղաքաց. եւ մանուկ
կին եղէ նա առաքելոցն. ընդ
այսպիսեաւք բանիւ սուրբ ի՛ ի
մէն անձամբ մերոյ։

Վերայ եկեալ էր ի զաւառն
բանն զոր պատեցաւ
այլհոսաւոմանիմբ առ քեզ։ Ի
անտես առնէր այլ զիմաւ իմոյ
սուրբ հոգւոյն մերոյ։

Այսպէս զաշակերտս իւր
եւ յաւետեաւ սրովքիմ առաքեալ
ընկալաւ։

Այսպէս զաշակերտս իւր
ընդ քեզ. ի՛ անտես։

Ի ներսոյս ի քեզ է եւ հայեալ
յանդուստս։ ի՛ շրջեալ ոգոյնս
քեզ ես զաւրեալ։ Ա՛ զաղօթ
իւր ի սրբոյն յայնժամ իւր
հարեալ ի մեզ։ ա՛ ըստ հոգւոյ։
Ի՛ զաւր օրհնեցէք բանիւ սուրբ
ոգոյ ընկալաւ։
Ի ընտրեալս զերանելին ընդ
դաւթ։ յառաջնորդեալ ի
խոյանէն։ օրհնեցէք բանիւ։

Ի ըղձութեան որ դատիմ՝ ձմեռ
ատեն եմ ամառուց նըման. խելօք
ղոյ յորովայնէ նը՛ նըստուցա՛
նել ի յայծոմս նը՛. օրհնեցէ՛ք զՏ
տուչն ողոյ ամենայն երկիր։
Ոտիցս մեզ որ զիջ խոր ի
դատ. պատասխանեայ ընդ
ձգիտ օձելոյ իւրոյ. գովեցէ՛ք
ընդ ազգս նորա զա։
Օ յո՛ւիօք ընտրեաց ի՛ւր ակր
խառնգիլ նոսա ընդ ընդնդ ժո
ղովուրդ ընդհոգևորն խոստիլ։
բարեբանեցէ՛ք զՅԾ ողոյ նորա
ամենայն երկիր։
Օրհնեցէ՛ք զտէ՛ր յօրհնո՛ւ
թիւնո. քանզի ծագեա՛ւ մեզ
երջիր ի փրկութիւն ի՛ւրոյ դա
տի՛ կեցուցանել զմե՛զ
կամեցաւ. օրհնեցէ՛ք ընդ ա՛ի՛ր
յօրհնութիւնն ի՛ւրոյ։
Ասացաւն ծաղկեա՛ւ յայրմա
տին ցեղս ցեռաեայ. գա՛ւի՛ թագ
գարկեն. և ի՛ւորին շնո՛ւաւիղ
առաքեալըն յակոբա ակնա
տես լ՛ապատա՛ւ՛ր քանի՛ն
ատուածոյ օրհնե՛։
Եկեղեցիո՛ւ օրհնեցէ՛ք ընդտ
ո՛ր երկոքի՛ւ ընտրեալ
առաքեա՛ն յակոբա և ամա
գարկեա՛ն գա՛ւի՛ն՝ հա՛ստա
տաց գհիմն ի՛ւրոյ սո՛ւրբ ե
կեղեցւոյ. օրհնեցէ՛ք ընդ ա՛ի՛ր
յօրհնութիւնն
իւրոյ։

Ո՛ր կացոյց ընդ ամենեցունց ընդ
յակո՛ր. պարգե՛ւ շընորհատա
կեկեղեցո՛յ իւրոյ. օրհ։
Այ՛ր անապատ կամարանման
յօրինեցաւ ո՛ր կոյս ատուա՛
ծածին՝ զանհատանելի զանձն
ամենայն բնաւորապէ՛ս անուր
ձեռաւ կրեցեալ ի՛ բո՛ւժ ո՛ր ոչ
նի՛. անդադար երգով ընդ ա՛ի՛ր
բանի՛ շո՛ւ մե՛ծացո՛ւցանեմք։
Ո՛ւռնն երկնից ընդ ծագո՛ւմն
անձառելի ա՛ննկան որ ի՛ հօրէ
ա՛ռաքեցաւ. ի՛ գիրկս քո՛ւր ընդ
ձեռ կրնդե՛ւ. գիեցուցանելո՛վ
մարմնացելո՛յն ի՛քեն ընդ կուսա
կա՛ն քո՛ւ որ ընդ ընդնդ. անդա։
Տէ՛ր ափոխեա՛ր ընդ քեզ ի՛ւր
նախան ի՛ կա՛ռնա քերօբէական
ատուածո՛ւմայ. ապատա՛ր
եա՛ր ի՛ սո՛ւրբ ի՛ց. և երկիր
պագեա՛ր յա՛նմարմնակա՛ն զո
րաց. անդադար եր։
Ընտրեցի՛ւր ած լոյս ի՛ լուսոյ.
որ ծագեցա՛ր մեզ եղկեա՛ր փրկ
կո՛ւն խո՛ւնէ գաղթի՛ւ. աղօթի՛ւ
սորա ա՛ստուա՛ծ ազ՛ատեա՛ր։
Ընտրութե՛ւ վերնոյ քաղա՛ւր
յա՛ւիտեանից. որ մարմնո՛վ երեե
ցար երկրի՛ւ իզա՛ւկէ գաղթ.
աղօ։ Ընտրեա՛ւն ած՛ո՛ւյր
անուանեցա՛ւ մարգա՛րէն գա
ղթի՛։ Ե՛ւ վերջի՛ն ոն եղբայր
առա՛ւն կոչեցա՛ւ ընտրեա՛ւն
յակո՛ւ. աղօթի՛ւ։

* Սոսն ԱԲԲԱ ՍԱՓԱՆՈՒ Վ[ՈՒ]ԽՆ։

ՅՈՒՆՈՒԱՐԻ Ի.

Բարի քրիստոսասի եմ
զեր այսօր ի միջի մերում. և
մեռեր ի վերնատունն խորհեր
զոյ յաւետեան կենիցն։

Որ ընտրեցար ի դամս երկնա
ւոր զօրացն. պըտակեցար ի
թագաւորէն. զանխառամ ըզ
պըտակն. եմկըսուեցար արեամ
բըզ քովն սբել. առաքին վըկայ
քրիստոսի ես ստեփանոս.
նախատարկաւ դըդ մեր։

Ասուածէր ընդ իմ բըշնամին
այսօր և գնեցեր արեամըդ քո
զաբքայ[ն] երկնից. ի պարծա
նըս աղի մարդկան. ձգնաւոր
քրիստոսի. զոհ տուր երկնքըդ
էիմն. որ ընկալաւ զվկայդ
ի ւր զուրբ ստեփանոս. ի վեր

զերկին ես ողորմեա մեզ.

Որ ընտրեցար ի կոչումն սուրբ
քեզական քարոզութեցն արժա
նաւոր լինելով սուրբ ստեփան
նոս. բարեխաւսեա որ քրիստոս
վասն մեղաց մերոց.

Որ խընդրեցեր զխոզութիւն
ի վերայ քո քարաձիգ ժողովոյն
սուրբ ստեփաննոս. այժմ վա
րձն քո ուխտաւորացս պատրաս
զընդ[ա]ալմ[ա] հօր ներսեսեան։

Որ արժանի եղեր զմարտիրոսա
կանն առնուլ պըսակ նախ քան
վկայս առ պըսակիչըն սրբոց
և մարդն մեր քրիստոսեան։

Ուռաքեալ և նախավկայ քո
սուրբ ստեփաննոս. որ ըզքար
կոծումն յանձն առեր և յան
մահել[ց] գնամկարնըն վերափո
խեցար. աղաչեա զիմ շնորհել
մեզ ըզկնեան ես ողորմածն։

Տնանկ անմահ խնամալի դրախ
տին շնորհեցար ի հօրէ. և ըստա
ւորեցար անձառապէ. այսօր ըզն
ծաւին դասք հրեշտակացն ընդ
քո մեծապայծառ ձգնութեդ. աղ
[ա]աստեղծ մարդ պըտուղ
ընծայեցար մերձ յանմարձենա
ւոր լոյսն. ի հայրենի[ս] ամենդա
թեն երեր ժառանգորդ. սուրբ
Ա[ն]ուանապետն վըկայից կեաց քո
գըտար. և ածպսին փառացն որ
ժառանգ եղեր. բանասարկու[ն]
զինուս քո վհատեցուցած. և նա

խաս

Նաց իւեղմա բանին մըշակաց
ևառաքեցե՛ր սերմանել տղին
բանաւորաց. աղա։

Ա՛րդարդութեանն սիրոյ ան
ձինք յաղթող կայիցեն. արժա
նաբար ընդունելոյ իւրոյ գա
ւառն լուսոյ։ Ո՛ւրախացին
մեղացն ըստ ասելոյն քրիս
շիջուցին։ Լիզարիոզերս տուաւ
բերքն՝ ոչ յոյնաբանութիւն։
Ճշմարիտ արենն իւրեանց մեղ
հանապարհ հրոդեցին։ Եւ առ
գրեալսն մեզ դուռըն կենաց

բացին իւ յերկինս։

Ա՛ղբիւր կենաց բաշխող շնոր
հաց տուիր իջանել ի բարձանց.
զանապական պարգեւ քո տո՛ւր ա
ժանեցեր յառաքեալն։ Ա՛ր իւր
ջուրըն գրով առեալ անեղ
զարմանա. իջեալ իջեր աւա
զանին՝ ոչ ծանանին որդիս այլ։
Ա՛ր զաղտարեալ նորոգես միշտ
ընտրեալս զեկեղեցի. պէս պէս
շնորհաց քոց պարգեւօք փայ
լին մանկունեալք սուրբ։

Ա՛ռ աւազի արտորակաւ հոգ
իմոյ բազմաձեղի. որ ընակեալ
ես յերկրիին և յանմարմնոց փա
ռաւորին։ Լեր մարդասիրեա
բազմիցդ միտիկ ի փառս
անուն զքոյս անձին իմոյ։
Պակասեցայ յաղտաւորէն՝ լե
րեալ ծովոյ զկեանս աշխարհի.
և մահկանացու ունայնասէր զարձա

խաւարչիկ ելոյ պայծառացեալ
բերկրութեամբ։ աղա։

Ա՛ր ինձ կեանք որդի միշտ
կենդ անեղանելի ծրնունդդ
հայրական. զոր ի վերուստ աւա
զանդն որդիքդ որոմանդ. և
յայտնեցին որդւոց մարդկան
զձա՛ծ ծիւփակս խորհուրդ։

Լանձն անբակիցքդ ի կուսէն
սկիզբնաւորեալ ի բերկրի մար
մնով երևեցար. զոր տեսի՛ն
քարոզք բանին ձրշմարտեալ.
և ծանուցին սիրելոցդ ա՛մսոյ
սաճ և մանդ։ Լսկապէս բանին
ասճ մեացար ի մարմնի. անփո՛փոխ
գործով կենաց. որոմ եղեր՛ն
ականատեսք որդիքն որոմանդ
և ընդ-հանուր քարոզեցին զբա

՚՚՚ն մարմին եղեալ։

Ա՛մաստեղ երկնային ի ջուր
խորհրդական. ժողովել զընտրելոն
խակըզբանե զհնարս աշխարհի.
և լուացեր ի նոսա զի մաստե
հալածել սրգոյ ըզխաւարչին ան
դիտե ի՛մանալ. ազաչեցոյ սոցա
խրատուիչ ի մէջ մա՛՚՚ղմանէր
փրկիչ։ Ծովս Քանանայ
հոդեբաղ անէծս ընկեցեր՝ ի
ծովակէ կրկեցեր զարմուրդս
անբանից կենդանեացդ ի մահ.
զի ի ծո՛վէ աշխարհի որոյցեն
ըզ բանականքեա՛ս ի կեանս. աղ։
Լանապատ երկիրն մըշակեր երկ
նային. որ ետո՛ր ըզանբերքին կե

վերահայցեմք ընդ հրեղէն լեռ-
ան աղօթանոցէն մաղմոսք
հայցեմք ի քէն մարդոյ փրկիչ։ խնայեա ի մեզ տեղւոյ
մեր և կամեցիր աշխարհիդ։

Ընդ երկնային հոգեղինայ
դասըն։ այսօր տօնեմք ըղ-
հիշատակ սէգին տեփանոսի։
բարեբանեալ ըղքեզ տէր
սուրբ հանճարն մերոց։

Ի հրեշտակակերպ տեսլեամբ
արիաբար պատերազմեալ ըղքեզ
կոծումըն յանձն էառ։ խնա-
վանեալ ըղքեզ քարկոծ արձ։
Ի անապատըդ՝ աճումըդ
տեսօղ և բարեխօս իւր ուխտի
երանելոց։ այսօր հիշատակ սէգին
տեփանոսի։ դովեմք ըղքեզ
քրիստոս։ Ի՝զոր օրհնեալ ես
և բարձր սրտիւք ընդունիս։
Ի երեկինային զօրացըն միշտօրհ
նիչ քոյ ես։ այսօր հիշատակ
սէգին տեփանոսի։ ըղզոր օրհ-
նեալ ես տէրոջ աճապարանօք սրբոյն
տեփանոսի։ քահանայիդ ընդ
վերին զօրացն երկնից։ զքեզ
գովեմ հրեշտակակից և։

Ընդ աճին երկնային դուռն
աճապին ձայնիւն աւետարա-
ներ հրեշտանին։ ուրախասիր բերկ
րութեամբ տէր ընդ քեզ։
Ի՝քերօքէս բազմաճաք ընդ հօր
անապականաբար բնակեալ տա
ձեցաւ ի քուսմ մարմնոյն։ ու-

Ընդ երկնային հոգեղինայ
դասըն։ այսօր տօնեմք ըղ-
հիշատակ սէգին տեփանոսի։
բարեբանեալ ըղքեզ տէր
սուրբ հանճարն մերոց։

Ի հրեշտակակերպ տեսլեամբ
արիաբար պատերազմեալ ըղքեզ
կոծումըն յանձն էառ։ խնա-
վանեալ ըղքեզ քարկոծ արձ։
Ի անապատըդ՝ աճումըդ
տեսօղ և բարեխօս իւր ուխտի
երանելոց։ այսօր հիշատակ սէգին
տեփանոսի։ դովեմք ըղքեզ
քրիստոս։ Ի՝զոր օրհնեալ ես
և բարձր սրտիւք ընդունիս։
Ի երեկինային զօրացըն միշտօրհ
նիչ քոյ ես։ այսօր հիշատակ
սէգին տեփանոսի։ ըղզոր օրհ-
նեալ ես տէրոջ աճապարանօք սրբոյն
տեփանոսի։ քահանայիդ ընդ
վերին զօրացն երկնից։ զքեզ
գովեմ հրեշտակակից և։

Ընդ աճին երկնային դուռն
աճապին ձայնիւն աւետարա-
ներ հրեշտանին։ ուրախասիր բերկ
րութեամբ տէր ընդ քեզ։
Ի՝քերօքէս բազմաճաք ընդ հօր
անապականաբար բնակեալ տա
ձեցաւ ի քուսմ մարմնոյն։ ու-

հիմն ուսոյ տեղեաւ։ յիս մար
Յաւուրս յայնմիկ մատնեցայ ի
ձեռս անձին հրապարակին։ և
առքիդ ապաւինիմ տեղեաւ
բնաւից ու բոլորից։ յիս։

Ի՝ր անուան և անքննին քառա
կերպելոցն վերապոյն ի փրկիչ
ըղմեզ եկեալ անմահից քաղա
տերն օրհնութիւն մարդկան։
Ի՝ուաքն հրեշտակապետն մա
տերօքէն հոգեղէն։ ասէ ա՛րեն
և արարչին մատեանք ի՛ օրիկ
մարդկանայ ի՛քէն փրկիչն։
Ի՝ընկերսն ի՛յորդանան վկայէ
լով հօր և հոգւոյն։ ոմանանայ ի
բարձունս երկնից մանկունք
օրհնութիւն տէրոջ դաւիթ։

Ի՝այնէ քո՛ն երկրապագեն ա՛
րարած՝ աւ որ ի՛փրկութիւն մեզ
կանգնեցաւ։ սո՛ր երկից մեզ
պահապան յանկիծ։ ապրեցուցա
նել ըզմեզ ի պատրանաց բան
տարկուին։ Ի՛սմա բարձրացար
բարձող անիծից։ որ փա՛ռս
տրեալդ ես ընդ հօր։ ժողովել
ըզ՛ըզհետացեալսըն կենսա
բեր փայփիւն։ ապրեցու։

Ո՛վաս լուսաւորեցեալ ապա
րած՝ աւ։ սո՛ր սպասէին որ
գերեալքն ի՛մեղսատէր բանտին
որ ազատաւոց ըզմեզ ի պատրա։

Պատ հօր և։

Պատակարգեալք և մեք ընդ
անմարմնականն բազմութիւն։

Աստուածային և առաքելական մարտիրոսս որ ի քէն պսակեցար
և յերկինսն ես՝ մատաղասուն պայծառացեալ երկրիս ցաւք՝
աղաչեա զՔրիստոս շնորհիլ մեզ
բժշկութիւն անմահութեան։

Որ քոյին համբերութեամբ ընդ
դրսեան երկնից բացուիլ սուրբ
սէրդ ընդ ամենայն հօր՝
պսակիչ և մարտիրոս քո քա
րոզողացն՝ աղաչեայ։

Նիւթեցիր արդարոյ կիժոյով
պատգամաւորաց՝ այսօր ընդ հրեշ
տակս քո ուրախ և ուրա
խ քո հայցեմք ի քէն շնորհս
վերակաց երևոյիդ՝ աղ։

Ընծայ այսօր եկեղեցի այդ
քո վայելչապէս ոսկի գրի շա
տիկս՝ որ ընդ սուրբ փառաւորես
մեծ և պատուական անուանիդ
ի վերակոյս՝ աղաչեայ։

Նախաշաւիղ քարոզ այո քո
խաչին՝ և առաքելոյդ ձայնակոչ
հայցս եղեր քաւանդողդ՝ որ ի
ջնջ սուրբ փառացուս՝ մեծ և պատ
նիւթ զինու վառեցար ջե
ղոգոյն՝ սեռաներով մերկութեան
հայրենիդ փառաբ զարդեցեր այդ՝
որ ընդ սուրբ փառացուս՝ մեծ
և պատուական։

Որ բոցիդեն սրտիկիւք շնորհս
փակեալ պահեր այսօր ի մէջ
մարդկան ի դիւրին հոգեղինիդ
յայտնեալ ուրախ։

Նահատակ ի մէջ սուրբ ընդ քա
րեմբ դիմաւ քո զոգոյնդ
բարեխաւսիդ սրբոյդ նախա
վերակացու քո և աղիտաւոր։

Որ մարգիկնայինդ բացեր ըզ
դուռն. գոլ ամենայնիւ զանձառ
ի զեղտոտ՝ սիրեցեր աղաչեալ
խրատիւ ի մեզ սուրբ և ողջ ի։

Որ աղօթասուէր հայցմամբ
ընդ քոյդ քրիստիանէն խրատիդ
ի քէն՝ անօրէն բռնադատիդ
խոցոյ սիրեցեր աղաչեա։

Որ երկանիկ ձառագայթ. ա
ռաքելական քարոզութեդն որ
ժառանգ լինելով սուրբ սուրբ
փառաւոր։ հաստատութիւն ի քէնէ
հայցեաք սէր եկեղեցւոյ։

Որ քոյին յօժարական հաւատ
րատիանդ ընդ քաղկեդոնականն
յանձն առեր՝ շնորհեցաւ քեզ
յոյգ լինել հաւատակից քո՝ զի
եմեզ ուսուցեր փառաւորել
սէր զերկրպագութիւնն։

Նշոյթեդեր որ քաւարանիդ լե
նին ի քէն ի քեզ նախդ ի վերկայն.
զի առցես ընդ հաւատացեալսն
բարի յարմարէին ամենեցուն։
Եմայտ աղաչեմք ընդ քեզ
և վասն մեր քո
բարեխաւսեա։

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԿԱՆՈՆ

որ եկեղեցի՛ այ. Քահանայ առաջ առաքելոց՝ ծառայ ամենայն ազգաց. Տասնամեայ եղեր վիճակ Տաճառ՝ այ. զարդարեալ իմ փառաց մարգարեացդ բանիւն.

Ա՛ր վեր անձառելոյ մեծութենն յայտնեալ հօր իմոյ ամենակալին ամենայնի. Ներգործական արարածոցդ շնորհ՝ այ. վեհ անխոնարհ իշխանդ դիմահոգ.

Ա՛ր անմարմնոց դասուց հրեղէն նաց հնազանդեն բնութ գերազանց ցուցեալ. և բարձրացեալ ի լերկ նայիլն խորհ՝ այ. անձին քո

նիւթ ու պարտաւորեալ.

Ա՛ր գերագոյն ընտրելոց առաքելոցդ գասուցդ. առաքելացդ գերանելիոն ընկալար՝ այ. գնալ եկեղեցւոյ.

Ա՛ր յառաջագոյն կոչմանէ սուրբ առաքելոցդ զանօթն ընտրեալ յայտնելով աշխարհի զանձինս տօնակատարեալս քո ի մէջ. յօրինեալ

կոչել զՏեառնունս.

Ո՛վ անձին սրբոյդ՝ ու անապատ սա ամենայն. բաշխեալ յերկրի

երկինս սրբեալ ձայնիս սրօքն. սուրբ երկիր՝ այ. քահանայ Տեառն՝ այ. բարեխօս լերուք առ ողորմած վասն եկեղեցւոյդ.

Խարհրդոյն փառաց բարձոյ տէրունէ. սուրբ երկիր՝ այ. քահանայ Տեառն՝ այ. բարեխօս լերուք.

Պատգամոյն երկնից սեռից վերին. հրեշտակապետ սքեմիս հոգի. հրեշտակից գինուորութիւն. երկրորդիդ երկիր՝ այ. քահանայ Տեառն՝ այ. ձեզ համաձայնեալ երգ

գերի՛ն լսելիս խնդութեան.

Ո՛ղջունեցէք լսելի՛ս յօրինեալ երգ. քանզի ծագեալ՝ այ. մեզ երջանիկ փրկութեամբ լուսոյ դասի՛ կերպարանեալ լսելո՛ւ կամեցաւ. օրհնեցէք լսելի՛ս

յօրհնութեան իւրում.

Պատգամն ծաղկեալ՝ այ. սրտին յիմաստից. զա՛ւրհնեն. և ի՛ նորին շնորհալիդ՝ առաքեալ՝ այ. յակոբոս սիրեալ սուրբ և՛ապատո՛յ իւր բանի՛ն

առաքելոցն։

Օ՛ եկեղեցի՛ս օրհնեցէք լսելիս. սուրբ երկիր՝ այ. մեզ լսելիս՝ այ. քահանայ առաքելո՛ւ յակոբոս և սուրբ գործի՛ն դասին՝ Տեառն սուրբ ի հեղինակ. օրհնեն.

Ո՛ յաւր ցընծան հրեշտակք ի՛ յաւր

ժբշխեր ըզհարուածեալսն ի թիկ
աբան առանց. երկբայեցաւ
առնելով զամենեսեան սիրտ
երկրորդութեանէ. վասն.

Կենդանարար աստուածի՛ն մեր
դանկը հոգի՛. ըզժողովեալսըն
միաբանական սիրով լուսա
բեցե՛ր տերեղութեամբ լիզուո՛ք.
վասնորոյ և մեք այսօր ասեմ՛ք
ընդ ընդարձակ քո սուրբ.

Օ ուրախացո՛ւ քո գալստեան
ի՛մբեն սուրբ առաքեալքն.
կոչելով ի միասին ըզպրեւանան
ի՛մմէն՝ ընդ բազմահայն լիզ
ուո՛ք. վասն. Դրախտական՛ն
սուրբ մի՛կրատութե՛ զարդա՛
բեցեր նոքօք ընդ ոտիւքեր ի
զգեստս լուսափա՛յլ և նո
րանիստ՝ երս. վասն.

Ա՛ր հայրական իշխանութե՛ և
փառօք գալոց ես ի՛ր. նստուցց
ես գահոյսըր տանդե՛ր քո
առաքելովք. և ասեներ ընդա
ստուածային գոց արար ծածկոյս.
Ա՛ր լուսափայլ հառատպիճ
նըշանաւ սիրոյդ խոյլն և յահն
տեր բեմի՛ն բազմես. ընդա
բեր՛ս զօգի՛ս յայծեաց. և ան.
Ա՛րդ ապաւէ՛ն ըզքեզ քրիս
տոս պարզի ասուածոյ. հանդ
գիր նը՛ ընդեցեալն ի՛ վերի՛
նդ երուսաղէ՛մ. զի մի՛ դարձցի
արևանկ ամաչեցեալ ի յա՛ր
ձակ ա՛ստեղն.

յերկինս. մի՛շտակաւ հոգա
նիւթ հրեշտակի ձեռ. ոգի հան
դաւանի ձայնին բարբառի՛ յ.
երգեն զօրհնութիւնս հօր
ի՛բարձնոյս. Ա՛յսօր ըզնծան
հոգիք պրպտոյց նահապետաց
և մարգարէի՛ց. ձայնակից լի՛
նիլ մեծին ի՛ծնունդըս կանա
պէից. երգեն զօրհնութիւնս
որդւոյն միածնի՛. Ա՛յսօր ըզն
ծան գալք առաքելոյն ոմա
նք համբերով ակնշառակ մեծի՛ մը
կըռտին ձեռ. որ առաքե՛ցինէ
սկիզբն և մարգարէից լերս
բո՛ւեն. ընդ նոսին և մե՛ք երգեմ
ցերկրի՛ն հօրդ երգիւք ըզսիրտս
ի՛բարձնոյս.

Տէր Պրաշխեան այ՛ծ և միշտ կա՛
րեխնամօ՛ղ. որ յաւուրս ձգեստք
ընդ՛ընդհակուքի՛ հայոյասանեալ
ըսկը զընտարեալ. ի՛պարհնա
կան մեզապարտ ազգին լուսա
տուիչ մեր շնորհեցի՛ր. վասն ո
րոյ բարեխօսութի՛ս սորա փըր
կիչ կեցո ընդ՛մեզ. այժմ և ի՛
վե՛ս աշխարհ գալստեանն.

Պրաշխի՛ զարմացմամբ երամեր
լի՛ն ոք դիմիդո՛ր. զանազանելի
ընդ՛ընդարձակեան ի՛մանալն է՛որ. և
երկի՛ք հընդօ՛ք ամբ ի՛ն՛ք թո
նաւորացըն ընակի՛ր ա՛նդքն
գալին առանձնօ՛քն իւրի ընդ՛ին.
վարդի՛ պրաշխագործ քո՛ բանիւ
և՛ձօ՛ք ոդորմութի՛ք. երեսք ընդ

ընդ հոգևորսկան տաղաւորն ոգի
մեծին տարդմանիսի եւ փիլիսիւ։

Գլուխ ԻԲ։

Որ երկրորդեաք ընտրելովք
առաւորգեան աշխարհի ։ Տաս
առաքեցեր զերկերեցի քո քրիս
առ ։ի։ մաղթանօք առաք
խրատուցեալ նմին։

Որ խոստացար առ ըզհամակնա
ազգաչյեալ երկնից երանե
լոյն պետրոսի. որ հրաւիրեաց
ըզմեզ ի քոյս կենացըն յաւետ
նից. ապաչանաք սր կիցս զմեզ
ակն ածեալ ձայն լսելոյ մերոց։
Որ ընտրեցեր ի մարդկանէ հա
ւատարիմ սուրբ զառաքեալ
քոն պետրոս. որոշեալով յաւետա
րանին լինել քեզ խոստովանող
ազգս։ Պահպան արարչագործեալ
երկնից սուրբ առաքեալ քոյն
պետրոս. արձակ՝ ի ժամս
լուր քեզ խաչակցեալս. ազգս։
Ի զոր օրհնեցեր բարձր սրա
նիկ յայտնապատկան ձայնին ըզ
բնակիչսն ի միջ սրբոցդ։
Որ ընտրեաց զերանելի սուրբ
քոյնն. ամենեքեան հաւատոյ սիրեք
եկեղեցւոյ. ի սուրբ հոգւոյն ի
հրապարակին զաւազական ա
ռեալ շնորհիւ բարձր սր
Աստուածն շնորհեսցէ մեզ ապաս
չխարհս սուրբ հոգին. եւ ըս

Ա՛յսօր ժողովեալ սրբոցդ ի
միութիւն. երանելոյ առաքեալ քոյն
եւ՝ի՛ կոչանքին. շնորհեա
ոյժ պայծառացեալ լուսա
նիկին ըզլապտերս հրեշտակաց. և
միաձայնեալ ամենեքեան ճա՛նչեալ
եաս ամենօրհնեալդ իկանայս։
Ա՛յսօր դնելով ըզսբ կոյսն
սուրբ պրանքն գերեզմանին. ապա
սկին և ամենանեքին տեսո՛ղն
նակ ի՛նքնին զմոյ. գերիվերոյ
տեսեալ զմարմինն եկեալ քա՛
զամ հրեշտակ փառ. և՛նդ միաձայ
Ա՛յսօր տեսեալ ըզսբ կոյսն
քառուցեալ՝ ի յծղս. և՛մանեզինն
կառքն ի՛վեր ի շամբարձեալ
յերկինս՝ մեծ ամենեցուն յերկնայ
ի՛ն խորանան ընդ ի՛մաստուն
կուսանան. և՛նդ։ Ա՛յսօր ընդ
մարեայ քրօքնան և՛նդ վեց
թիւեան սրճքնան. մտանելով
յեօ թնամասեղեան խորանան.
տեսանելով զանապատն պսո
սրն զոր պատրաստեալ՝ քեզ
սիրելոյդ՝ երգեմք և մե՛ք
ասելով՝ ո՛վ տէ՛ր

Բ՛ոլոսոս արձա՛կ մեր շնո՛րհեա
մեզ ընդ պետրոսի և՛ ուրբաց
ըն զերեքեաս. արժանա՛ւորին
քո՛վ ածային տեսլեանդ։
Համբարձեալ ըզմեզ սր առա
քեալ քան ըզդալի զիաբօրական
ըզ լեառնէն. յերկնաբե՛ձ ըզմեզ
խնամակ խորանդ։ Ա՛յ և՛նդ

ամենայն ինչ յամենայն վտանգէ
ընդունելոյ։ բանդ։

Ա՛ստուածածին կոյս զերազգին
երկնից ցնծացար խորհուրդ կատարեալ
գաւառ քոյդոյ ծագեալ լոյսն
ի՛նձ ընծայեցար ի քէն անեղ
լինել պարգեւեցաւ ի քոյոց ծոց
վայելել։ հոգևոր երգով զքեզ
ըստ իշխանութեանդ։

Ա՛ուրբն փակեալ զքեզ եղեր
կնիք յառաջագոյն ծանոյց կոյս
անապական։ ընդ որ եմուտ այն
ամենայն կենաց բանն անմարմին որ
ի՛նձ եւ ել մարմնով անեխա
տեր ի՛մ ծնեալ կուսութեդ։ հոգ։

Ե՛րանելոյ զքեզ ինձ երկրի
նայեալ խորհուրդն այսօր պարզի
քո մեծութեն։ ոսկւոյ եւ զմռո
առաքելոցն եւ իմաստուն տոքթ
կուսանացդն միաձայնեալ գո
վեմք ընդ քեզ մայր անհարս
նացեալ։ հոգևոր։

Ա՛մէն ընդ հաւատոյ այսօր փայ
լին հայր որ ի քէն որ եկեղե
ցիդ։ մարգարէիդ փրկիչ աս

նողացս ողորմեա։

Ա՛ռաքեալսն ի պետրոսի եւ պօ
զոսէ քո որ առաքելոցն։ մայր
Ա՛ստուածածին խորհուրդ գործո
քեզնէն փառաւորեալ որ զեր
կրկրդիւիդ։ երկաքսնեղ ըստ ցան

աղաչիւք ազատացոյ ոդ։

Ա՛ռանձին որ առաքեալդն։ ոսկ
զարեգակնէն ծագեցան ի՛մերկ

զի՛ծ։ արձակելով ընդ ձառա
գայթս ի սեղեմ "իմս։ լուսա
ւորելոյ և զաշխարհս ամենայն։

Ա՛մենայն ի՛նդրելիքն ընծէ։
շարչարեցան վասն քո ։ եղեն
լուսաւոր սիեզերաս ի՛ց։ և հրա
հրելոյ և ջերմեալ ի՛երկիր ոտ։
Շարչարեցան վասն քո ։ զնա
պարին խաչանեց յո՛ծ յա։ հե՛
ղին զարիւնս խաչանեց ի՛երկ
րի՛ ։ և պսակեցան յոյն

մահ պրեսկէն։

Ա՛ր արիւնհեղ լի՛ւոյդ ծա՛ղ
կանդ ։ պայծառացոյց ընդ սիե՛
զերս ամենասքի՛ն ։ լո՛ւսաւո յոն
որ ի՛նձ ա՛ռաքինեցար ։ առաքե
լակից քոյդոցդ սո՛ւրբ յո՛ն
պետրոսի։ հրաւիրեալ ի՛ բո՛լ
որ յո՛ն աւետարան։

Ա՛ր ի՛նեղձակեալ սո՛ղոմոնի ծո՛
ռին ։ վերաբերեալ ընդ հողմին
բնութիւնս ի՛ կերան ։ բա՛ց
նեալ որ ի՛երկրին՝ երկի՛ւղ
ծառկանաւ ա՛ռեւտրական սո՛ւր
բա՛ռաքեալն պետրոսի։ հրաւ։

Ա՛ր յանձակ զանշահկիզիդ ։ մա՛
հուն խորոց լինելոյ կրցուեր այր
եռանգ խաչին ։ զա՛ռաքեալն որ ե՛
ռանգ ընդ սիեզերս սո՛ւրբ ։ ընտրել
զբաժակ չարչարանացդ սո՛ւրբ յո՛ն
պետրոսի։ ժառանգելո՛ւթ՛ի՛ն
ընդ հրեշտա՛ռաքն սո՛ւրբ։

Ա՛ր անապական ի՛ւղ՛ն ե՛ւ ա՛ր
պարծանաւք արիւնաթա՛ւալ

ՀԵՐ

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ առաջին անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ առաջին անգամ Հռոմ գացին։ Ինչպէս որ Հռոմայեցիք ամէն օտարականներ կ՚ընդունէին, այնպէս ալ Պետրոսն ու Պօղոսը ընդունեցին, այսինքն՝ ոչ մէկ յարգանք ցոյց տուին անոնց։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ երկրորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ երկրորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ երկրորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք շատ ատելութիւն ցոյց տուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ երրորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ երրորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ երրորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք ամենեւին ատելութիւն ցոյց չտուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ չորրորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ չորրորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ չորրորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք ամենեւին ատելութիւն ցոյց չտուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ հինգերորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ հինգերորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ հինգերորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք ամենեւին ատելութիւն ցոյց չտուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ վեցերորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ վեցերորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ վեցերորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք ամենեւին ատելութիւն ցոյց չտուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ եօթներորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ եօթներորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ եօթներորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք ամենեւին ատելութիւն ցոյց չտուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ ութերորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ ութերորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ ութերորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք ամենեւին ատելութիւն ցոյց չտուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ իններորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ իններորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ իններորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք ամենեւին ատելութիւն ցոյց չտուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ տասներորդ անգամ Հռոմ գացին։

Ի՞նչ ընդունելութիւն ցոյց տուին Հռոմայեցիք Պետրոսի եւ Պօղոսի, երբ տասներորդ անգամ Հռոմ գացին։ Երբ տասներորդ անգամ Հռոմ գացին, Պետրոսն ու Պօղոսը, Հռոմայեցիք ամենեւին ատելութիւն ցոյց չտուին անոնց, որովհետեւ Պետրոսն ու Պօղոսը Հռոմայեցիներուն կուռքերուն չէին երկրպագեր, ինչպէս որ Հռոմայեցիք կ՚ուզէին։ Ուստի Պետրոսն ու Պօղոսը ամբաստանեցին Հռոմայեցիներուն առջեւ, որ Հռոմայեցիք ալ անոնց ամբաստանութեան համար բանտարկեցին զանոնք։

Ա՛ր զաւրութեամբ ոգւոյն սրբոյ
առաքեր եւ ստուգեցեր զինքդ
Որդի Աստուծոյ ըստ մարմնոյ
յարութեամբ ի մեռելոց Տէր մեր
Յիսուս Քրիստոս։

Ա՛ր կանչեցիր զինքն ի քեզ
զաւակ ծընանիլ։ եւ արօքեական
ըն ծաղկեիր զնա։ այսօր զոր
պարապրեալն մարմնով ցուցեր
զաճառեր զիտուս աշակերտաց
քոց ասէր։ զո՛ ամենապատուա
ծաղմանդ ոգւոյմբ մեզ արի՛։
Ա՛ր զբաստերական օրէնս մո՛
սէականս առուիր։ ի՛ սինէ՛
կանչն խաչիդ լերին։ այսօր
ըզմովսէս եւ զՀերմիա աճեալ
ի՛ մեռելոց եւ կենդանեաց ի՛ տե
սիլ փառաւ՛ց քոց։ զո՛։
Ա՛ր զօրինակ մեծի գաղտուածոյն
զո ասէ։ ի՛ թաբ օրականըն ծանու
ցեր լերին։ զանգի տեսին զաճ
առաքեալն ըզնախահարսն երկ
եալ փառաւք խաչիդ զերկնից կոր
թուածէմ զնորհուածդ։ զո՛։

Փառս հօր ։

Ա՛ր կենարար բանիւ քո անմա
հացեալ եմահնձ եղեր զբրա
զանց։ յանձն առեր ընկերել
զբաժակ չարչարանաց ընդ քեզ։
զի ընկալցին ի քէն զՀոգիս
ա՛ն վախճան կենացն։

Ա՛ր զաճենայնըն յոչընչէ
արարեր եւ բաստերծեր ըզ
մարդն ի յանմահութե։ ի պատկեր
ածուէիր քո։ ըզբեզ օրինակ
առեալ ի՛ տե՛ս Տէրըն մերոյ։

խէր ծաղաւեանց։ Ա՛ռաջս այս
գնացիւք զընծայ քաղաքն այ՝
սինն մայր եկեղեցի։ Ա՛ յ օրոյ
եմք երբեակ եմն ածուեն եր
գիմք ըզփառս ի քառնեանս։
Այեցայ ի քառնեանս ա՛ռ քեզ
կարծր յաղի։ ընկալ զիս յարկս
աղաւորց ամրածածուկ աջով
ըզ քո։ յիս մարդասիրեա՛ քաղ
մագութ վերկիջ եւ փառաւո
ցո զքառս ա՛նձին խնդ։
Ա՛հա ի խաղաղութե զարձայ ի
հիզ յորմէ ստեղծայ։ ողորմ՛ծ
Ձարտարապետա պարգեւատո՛ ոգ
ոմեք։ յիս։ Ա՛ռ կենդանիքս
օրհնեմք ըզքեզ քաղաւոր
յաւիտեանից։ ոգ փառք փառա
տրիս ի յերկրէ յայնոց եւ յերկ
նայնոց։ յիս մարդ։

Ի՛ սեւեռալ տամիդ գաւառ սէգ
զրգեաւն եղբօրըն վերամարեալ։
բացաւ զառապնն ամենօրհնեալ
եւ զբաշխալին իւր ոչ զառնալ։
քեզ եղև վերափոխեալ ի փառս
անձառ նախ պատրաստեալ։
Փառք հօր էականի պատիւ
որդւոյն իւր էակցի։ ընդ հո
գւոյն համազոյի ոգ զարդա
րեաց զկոյս ի երկրէ։ ժառան
գել զանձառ բարին ոգոյ պատ
րաստից իւր ապաճինն։
Ի՛ անդի անձառ ի խորհուրդ
փառաց կուսին անմարմնոց զոր
ի գաւառի վերջնոյ ծննդեամբ

Աղերսանքն իմաց պատրանաց
բանասարկուին. կանգնեցեալ ի
փառս առաքինն գայլաստուամբ
ըզ քո յաշխարհս. ըզ քեզ
Աղ կոչեցեր ընտրելիս ինչ
պատս ձշմարիտս ընտրելիւքդ
առաքելիւք. Եղուցեր առեալ
բանիդ զօրդիսն որոտման. զոր
Աղաւր օրհնեցեք եւ՝ ի բարձր
պարելք ըզնա յաւիտեան.
Աղ ըստ կամաւորի յօժարուէ
խրատուցդ զօրացոյց նբ զառա
քեալն. եհրաւիրեաց յերկնից
աղաչողութիւն. օրհնեցեք զ՝ի
Աղ ընկալաւ ինձանա անապա
տիս զերջանիկ նբ զառաքեալն.
եւ զամենցին ի խորհուրդս լուսո
ղիս նա. օրհնե՛.

Աղաւսածածինն ամպ լուսոյ
էր. որ ըզգօղոն կենդանդ հեղեր
յերկիր բանաւորս. եզնախտս
մօրըն շինուցեր պարտեացն ըզ
հնար. անդադարձ ձայնիւ զքեզ
բարեբանեմք զ՝ի հոգեւոր եր

գոհ մեծացուցանեմք.

Տէրդ անաստեղի՛ բանին. եւ
երկիր վայրատիկ յորում լոյսն
ծագեցեալ. եւ արեւելք արդա
կանն ծագեալ. անդա.

Օ՛ քէզ կատարեալն մարգա
րէից. կատակալն զի ծնընդեամբ
որով բնութիւնքս քակտեցան
օրէնք. հրաշալուն սերմիցդն վա
խարհեալ լուսաւորեմ խորհուրդս
անդա.

Աղդիքն որոտման՝ որք ի վեր
ուստ հընչեցին ըզբանդ հե
նոց ծագեալ ինօրէն. եւ ըզտիե
զերս հրաւիրեցին յօրինաբա
նութիւն նբ երկրորդութեանդ.
բարեխօսիւքդ տացա ո՛ղորմ
տեան մեզ որդի աց.

Անդրդ մարթեացար ի կիսակէս
քարոզքդ տեսին. առեալ
նեցին յոգի զգալուստ միածնի
նդ. բա. Օ՛ հայրապետաց եւ ըզ
մե՛ն ընդ քեզ յանձն առին.
հաստատի փառաց քոց տէր ի
քո՛ մ զալստեանդ. բա.

Ո՛դի իմ կանխէ առ քեզ այծ
որ ծուեցեր ըզլոյս հրամանիդ
յաշխարհս. ընտրելիւքդ առա
քելիւք. վասն այ՛ կեցո ըզմեզ
Ի ջերմ ընդհատ հոգւոյդ սըր
բոյ. Եւ բարձրացեա՛լ ի վեր խո
րանաց երկնից. առեղծացեա՛լ
եղեր անձառ էութեամբ միածնի քո
աւետարանեցին յաշխարհ՛ըն.
վասն. Արօտ եղեր այ՛ զո
րութիւնք. ընդունի՛լ ըզ բաժակ
հարբեցարանաց միածնի քո՛ որ
դիքն որոտման՝ եւ ընդ այմ՛
դա՛ն՛ել. վասն.

Աղ յանդստեաւդր ի լուսոյն ըն
կալար ըզծագումն շնորհացդ.
ոչ երանեալ այ՛ յօհաննէ. Եւ
հրաշալագ՛ որդ զբոտար յ՛ըլկանիկ
դասս առաքելոցն. հայցեա՛ ի
նո՛ղ զքո՛ողութիւն յանցանաց.

Որ վարեցար ըզ սուրսափելի
վարանոցսն զանմատոյց ըլլիս
սոյն. Եմագրեցար ոգ զոկի
ի տէր. լուսաղարդեաց ի քրև
եցար ի մէջ սրբոյն որպէս յատ
ուղս արդիւնն. Հայցեաւ.

Որ ի կիներանն աղբերն ե ար
բեր ըղբղխմանըն շնորհեաց.
և ի քէն հոգւոյն հանել ըզ յան
ի մանաւանդ ե. աւետարանեցեր ը
մըշտընջենաւորակից հօր ղեա
կից որդին. Հայցեաւ.

*Կամ Երեսունից Սրբոց
Աւետեաց Տեառն.

Ո՛ր սուրբքդ ե ի ծոցս հօրդ
բնակ իսկըզանձն և
ընտրեալ յորմէնէ. սպասա
ւորք և բարեկամք ե վըկայք
աճ որդոյն. բարեխօսեցէք սո
րէ վե անձանց մերոց.

Որք մահիք իշխանութիւնն ի
վերայ ածդե մարդկան. կամել
և արձակել իշխութիւնս ե ի յերկ
րի. արձակեցէք ըզմեզ ի կա
պանաց մեղաց մերոց.

Խաչակցեալ ընդ քէն և ընդ
նըմին քաղաւորեալ ի միասին
գամ գալստեան նոր ընտրելոց
ի քէ դասուցեալ. Թողութիւն շնոր
հեցէք ե ամեղ մերսոցս.

Ո՛րոց սուրբ ի ծոցս հօրն ան
բաժանելի ե. ամենայն
դասուցեալ ի քէ. Ողորմեցարուք
ի վերայ մեր. Ամեն.

Որոց տեսանելեացն հոտ անոյշ
լինիլ ընդ սուրբսդ. ամենայն
հոտ խմորանէն խաղ ե սանձոց
ի կերանց ի կիրան. բարեխո.

Որոց խոստացարուտիւ տամ
դասուցեալս. գամե զազգն իս
րայէլ. յայնմահուրդ ասե
ղին. բարեխոսս.

Ո՛ առաքելոցդ և վարդապետ
եկեղեցւոյ քոմէ ասէ. Ահաւա
կամ պատուիրակ այսօր. բարե
Ծոխ մըշակք անպարտ լինիք կա
թողիկէ եկեղեցւոյ. և ազատիք
պարծանաց հատուցողէնց. բա
Ի դատաստանն յոյժ կարի պետ.
մեծ ի մարդասիրութիւն մըկրտիչդ
յօհաննէս. պատրաստիր ճանա
պարհս քոյ տէրոջն յաւետեսիչ.
Վկայեցաք եասիչ քոմէ տէրն.
այլ առաքեցեր առաքելոց նորա.
և հարսին եկեղեցւոյ փեսայ
քրիստոս ազգացն երկնից.
Տեսանէր ըզ միտս դու գոյդ
մեռս. աղաղակեաց եանէ.
գառն այ որ կիմն ի բառնայ
ըզմեղս աշխարհի.
Ի յաջոյ ածեալ եկեղեցի ուրա
խութիւն ըզ միշտակ սրբոցդ
գրի գոյդ. ոյրով ետուտրեալ
պայծառացար վայրէջանէն. ի

Ա՛ղբ արժանաւորեցայք կո-
չիլ յաշակերտութիւն առաքելոյն
Քրիստոսի. և՝ ահագին ու երկիւղ
մաքրութեան ունիմ վտանգել զբա-
այլ ի բնականսն երեշտանց.
ոչ երանելի ես ասիցեմ ինքն.
բարեխօսեցէք առ մեզ մաքրիլ
ընդ միմեանց մերոց.

Ա՛ղբ անհրաժեշտ դատաստա-
քարոզեցիք ըզքո՛ւ ի դրունսըն
Քրիստոսեան. մի՛ կորնչիր
ի ընդքաղ նահանգսն ի յա-
կունանէիրատայն ինձ ազիւժգոյդ
վայելուչ քեզ. ոչ երանե.

Ա՛ղբ անապատեալ ամօքիք ի տա-
պատանց որդւոց Քրիստո-
բեն. ընդերարեալք վասն քո զերծ
անել. արդարեալ խոցոտեցայք
պատարագ ընդունելի. ոչ.

Ա՛ր տանջագիտեաց ծօր և որդոյ
անձնատաւար բերեալ ես ի միշտ
էին. ա՛ն հոգւոյ բերեալ ընդ
կենդանի յերուսաղէմ. տէ՛ր
այդ մեղ ողորմեա. Ա՛ր աթարէսից
ես ծօր և որդոյ. որոյ կենդա-
նացեալք ի քէ ելից այրմանդ
ա՛ն հոգւոյ որդիս այ ծնանիս քո
ընդ. տէ՛ր. Ա՛ր փառակից
ես ծօր և որդոյ. և քննես ըզ
խո՛ր ու մտուածոյ. ա՛ն հոգւոյ խո-
րագէտս խնամոյ զիմաստս աշ
խարհի արա՛ր ընդ. տէ՛ր.

Ա՛ղաչագութ ըզ մեռանել. զա-
րարած քո մի՛ անտես առներ

Տէր

Հանդիպեալ յունկ հուրս զաղ
գաթեալ ես պրսա կեալ. օրհնեմ
զքէ մանկունք զբերմասն
քաղաւորն. Ա՛յսօր ցնծա՛ն
նորածնեալ որդիք լուսոյ միշտ
ամկաւ ազ լինաւ՛ երկնի. ո՛
լոյս հրաշիքեցան ինարտանիկան
ա՛ն նապա կան. մըտաներ ընդ
փեսային երկնաւորն ի յատա
գաստեան լուսեղէն. օրհնեմ.

Ա՛յսօր քահանա՛յք հոգեւոր
պատարագին բանաստուղք վե
բանիտեն ընդքահանայանե՛ր
սրեն ազ. ոլոյս երկնայնոց քա
հանայա՛ն ընդ հոգեղեն. յոր վերափոխեաւ այսօր մըտա
նէ ի սբերտ ի սբերոց միշտ
բարեխոսել առ քէ վա՛
սրեն մեր. օրհն.

Ա՛ղաչեալ ազ հայրապետեալ ընդ
հրաւիրմամբ հոգւոյն սրբոյ.
վերստին հաստատեցի՛ն զառա
քե՛լսին քարոզութիւն. ի վերայ
վիմի հաւատոյ հիմն՛ն ազ եկե
ղեցւոյ. Ա՛ղբ զինու հոգեւոր
ազ սրիւաւոր պատերազմաւք
վանեցին զընդդիմամարտս մե՛
լոյ հրաձուած ոգւոյն. որպ հո
վին ջուրբ քաջ հերքեցին ընդ
գայթն ի հաւատ գառանց.
Ա՛ղ զհաւատոյս ձշմարիտս ազ
երկրպագեմն ընդ հանուր քա
րոզեցին հեթանոսեցիս ուղղա
ւոյց. հաւատայ ի հայր և յորդի
և յամենասբ հոգին.

Ի՛ յաւր որում ինչ ինչ ոգիք ի ծնունդ հօր միաժին՝ ըստ ծաղկեալ ինչ ինչ խորհրդոց յայտնեցաւ աշակերտացն. ծառայի ըմբիշ տանեն ծաղիկս ի ծաղկեալ աճուրդն։

Ի՛ յաւր հրեշտակ յայտնեալ ոգոյ սրբոյ ընդ հովիւսն բաբառեալ ի ծնունդ տեառն ասէ զայ ոգի իմ սրբոյ ընդ ոգի համբերոյ։ ոգի ընդ ոգի հաղորդեցայ։ ոգի ընդ ոգի ծաղկեցաւ։ Ի՛ յաւր վկայ ոգի ընդ ոգի հաղորդեցայ։ ոգի ընդ ոգի ծաղկեցաւ։

Ի՛ յաւր ընդ ոգի

Ա՛ռաքեալ այլ սիմեոնէ Տա-
ւուդ կամեցեալ եկեղեցւոյ
քէ՛ այլ երկնաւոր վարդապե-
տին աշակերտք. բարեխօսե-
ցէ՛ք ընդէրկել զհատեալքէ
սիմեոնէ աշխարհէ։

Ամենայն հաւատացեալք ի տէրունական
ծածկին խորհըրդոցն. ընդու-
նո՛ւք զբանս ըղձանաց կենաց և լու-
սաւորչաց. բարե։
Ներսիսեան մշակք աշխարհի
և սերմանաւոք զբանն կենաց ի
տոհմս բանաւորաց. աղաչե՛մք
ընդ ձեզ բարեխօսե։
Առաւելագոյն ջանիւ առնուին և
դառապարտօ՛ք ընդ ոչ խոս-
տովանողաց. աղաչե՛մք մեզ
ձեզ բարեխօսե։
Ի քէն հայոց ազգիս բժշկութիւն
տուր ի ձեռ հոգւոց մարդ-
կանց ի յանձն ա՛ռնել սէր։
Ո՛ տրամբնակիցք յաստիճանի քահա-
նայ զայրմանացն անձին հա-
մարատրեալ ընտանի ձտոզ ընտր
հայոց ազգիս. տուր վանահայր
ձեռն զապրուստէ զքո շնորհին.
բարեխօսե՛ստ ձեր։
Ա՛ռաքեալք այլ ամենայն տեղեաց
տէրունական ճանապարհին.
զգեստաւորեալ ձեր քրիստոս.
առաքելական կոչմամբ ի յոյս կե
նացըն յաւերժական։ բարեխո՛։
Ա՛ռաջոյ եկեալք հաւատացեալք

Ներսի՛ս վեհ ընդ լծոյն ի հօրէն։
Ա՛յսօր ցնծա՛ն առաքեալքն.
զարդա՛ր երանելի՛ք ի շնորհացդ
հիմնադրեա՛լ սրբոյ. մեծա։
Ա՛յսօր ը զուարճացա՛ն այրք
բանի՛ք. ընդ սիրելի՛ս գալստե՛ն մեր
հիմնադրեա՛լ սրբոյ. մեծա։
Տէր ո՛ր զգեցո՛ւիր զ՛ի զարա-
սան հնդեր յերկնից ի՛ վեր սըր
բոց առաքելոցդ քոյ. աղաչա
նազ սոցա ո՛ղորմեա։
Ա՛ր ի՛ հնձանն սոցա ըսփոռեցան
շընորհք հոգւո՛յդ սրբոյ ընդ
ա՛մ երկիր. աղաչա։
Ա՛ր սոքա՛ք լուսաւորեցի՛ր մե՛ր
կերտո՛ւք առաքեալին ղեկեղե՛ց
գի՛ քո ա՛ռ. աղաչա։
Ա՛ռ ի՛ սիրէ զբանէ պատուիրա՛ն
եղեն ի՛ սէր բոլո՛րից հօր. առա
քելական կոչմամբ ընտրեցեալ
հրաւիրեցին յառա՛ջ հասանել
մասին. վարդապետա՛ք այդ ամե
նեքեան օրհնե՛ալք ընդ ա՛մ։
Ա՛ռ ակնառուք ի՛ սքանչելագործ
եղեն մարմնոյն էլոյ բանին. զի՛ր
խիզախ անմարմնոց զառա՛ջն
հանդի՛պել շնորհի. վա՛ր։
Ա՛ռաջ զառաքեալսն ա՛ՀԱ ա՛հռ
առնելին հանդերձեալ մընայ.
կառարել խնդ զառաքեալն բա
զբարեա՛ւք. ա՛ռ առաս անկցի՛ւք
զի՛ զիացեալ անձամբ պա՛տառե
լո՛ւ հաշուեցա՛ւք սո՛ք ընդ
սո՛ւրբ զհա՛ՀԱ ի՛ զգեստ
սո՛ւրբ։

Ի բարեբուսն հոգւոյն վասակ
Ե որոտումնէք սիրելեացդ. զոր
տուեք հեթեղինք մատեղք լու-
ռանայլք. մի քաղաքին վա
կան լինիցի սուրբ յօհաննէս
Ի յայիցս. բարե.

Տայրատունկ այգւոյն հրեղէն
պարիսպք ի բարձր աշտարակք
ոսկեղէն քաժակ ի ձեռն մեր
արբուսցի ք. հայաստանեայցդ
հայր հոգեւոր բարեխաւսեսցի
Ի քահէից. բարե.

Պատկան հօտին անմահացոյց
ընդուք տանգիստեան. տիսկոս
տիրէք խաւարհալածք. զա
նասուն փառաց սուբբեդ Թով
մաս ի փիլիպպոս. բարե.

Ի մաքրասիրաց հոգւոյն անօթ
ընտրեալք ի ձիւնափայլք. քա
զաւորք երկրի ընկերք աշխար
հի. անպակաս գանձուց բաշ
խօղ յայոց ակներն յիւդա
յական. բարե.

Լուսեղէնացեալ ի սրտէ խոյր
հուրդք կամաց ենդաղտապետք
վարդոց հրեշտակք բարեսուք ա
ետեաց. ընդ աս երկիր աբ ընդ
շուրջ ես ամատրիմ. բարե.

Խանձեն կենաց կանոնք քարոզ
ես սուբբ առաքեալն. երդ փրկիչ
քեզ հիւանդաբեր անտես. ազգի

Կատարեցաք ընդհանուր սըր
բոց առաքելոցն. ապաչեմք մեր
ընդ քո՛ղ որ միայն զքնաւոծդ
ու՛ս առատաձեռնեսցի իմեզ քէզ
մեծ քո զորութեամբդ. ոչ ի ծ
որ կերցուցանես զամենայն
արբուսծս.

Ի շաբաթ երեկոյ. Ա առաքելոյն
սիմէոնի առաքելոյ. բարեխաւ
սեցէք առ աստուած վասն մեր:
Ա՛ր առիք ընդ պատուէր քո
լուծիլ առերկիւղ ըզբանէն կե
նաց յաշխարհի. բարեխաւսե:
Ա՛ր արժանի եղէք առաքել
տարածել զտուիչն այ յայտնա
պէս. բարեխաւս:
Ա՛ր սիրոյդէք արարչին արար
ծոց քո ի՛ր առաքելոյ. բարե:
Ա՛ր քարոզիչք ընդհանո՛ր սի
ենեցոյ քո ի՛ր առաքելոյ. բ:
Ա՛ր պատկէ՛ք էք այ եկեղե
ցեաց քո ի՛ր առա՛:

* Ե տեսի հրեշտակ ուժեղ
ի՛ջեալ ի՛ երկնից:

Ի՛ յանապատին ծովին հօտ
զքաւորիչդ ընտրեալք
եք առաքելոյ. ա՛ղաչեմիկ
խորհուրդք ի՛մաստք զերազանցք
երկնաւորաբար սիրոյդ ջերմեռանդ
եկեղեցւոյ. բարեխաւս լերուք
սուրբ ա՛ր մնալոց մեզ.
Ի՛շխատասիրի բանին բանիւն
եղեալ հիմունք սրբոյ ժողով

Լերինք ա՛ղաչեմք հիւսիսոյ ծայ
կա՛ծինք հարաւայնոյ վեմք հա
ստոյ պետրոս և անդրէաս. բ:
Ի բարեբուսն հոգւոյն վասակ
ե որոտումնէք ա՛ռաքելոյն. զոր
տուեք հեթեղինք մատեղք լու
ռանայլք. մի քաղաքին վա
կան լինիցի սուրբ յօհաննէս
Ի յայիցս. բարե.

Տայրատունկ այգւոյն հրեղէն
պարիսպք ի բարձր աշտարակք
ոսկեղէն քաժակ ի ձեռն մեր
արբուսցի ք. հայաստանեայցդ
հայր հոգեւոր բարեխաւսեսցի
Ի քահէից. բարե.

Պատկան հօտին անմահացոյց
ընդուք տանգիստեան. տիսկոս
տիրէք խաւարհալածք. զա
նասուն փառաց սուբբեդ Թով
մաս ի փիլիպպոս. բարե.

Ի մաքրասիրաց հոգւոյն անօթ
ընտրեալք ի ձիւնափայլք. քա
զաւորք երկրի ընկերք աշխար
հի. անպակաս գանձուց բաշ
խօղ յայոց ակներն յիւդա
յական. բարե.

Լերինք ա՛ղաչեմք հիւսիսոյ ծայ
կա՛ծինք հարաւայնոյ վեմք հա
ստոյ պետրոս և անդրէաս. բ:

Տնանկ անմահ իմանալի դրախ-
տին մարդկան ազգիս Ադամայ։
Ո՛վ ճշմարիտ ծառայ եւ սիրելի
Աստուծոյ, որ ընդ ամենայն
ստեղծուածս տեսիլեանս, որ ըն-
դարձակ յանձն առեր եւ յան-
տես խորհուրդս գնահատուն
վերապահ խնդրեցեր. աղաչեա
զիս ընդ երկիւղ Տեառն ոչ ելա-
նել ի ճանապարհ ճշմարտու-
թեան։

Ո՛ր հինգերորդ ըզաւուրն քո զեկե-
ղեցի իմաստուն հօրդ յոյն. եւ կանգ-
նեցեր նմա սիւնս վեցիս ար-
փեան հոգւոյն զծրծուքիդ. եւ
առաքեցեր ընդ ընծառայս քո ոչ
զառատութեան. կոչել զհեթինոս
յարբունն ուրախութեան խառնել
ցերկիւղ քաժակին։ աղաչեա։

Ո՛ր երեսն յերեսաց որդի միշտ
յերեսն անեզականելի ծրծուքդ
հայրապետին. զոր ի վերուստ ա-
նեղեցին որդիքն որոմանք. և
յայլանեցին որդւոց մարդկան
զձա՛ծ ճկմպէս խորհուրդ։
Ո՛ան անբանկերքն՝ ի կուսէն
ակընկալուածոյն. ի յերկրի մար-
մով երևեցար. զոր առին՝ և
քարոզք բանին ճշմարտութե-
ան ծանուցին սիրելոց այսոցիկ
ազգ և մարդ։ Ուսանիցես բանին
ազգ մարգարէ խոստմանն. անփո-
խարէն զարմով յիւրոցն. որոյ երկիր՝ և
ականատեսք որդիքն որոմանք
և ընդհանուր քարոզիչքն զնա

Ո՛ղջոյն մարմին եղեալ։

Ո՛ղջոյն և նախախնամ քեզ
սուրբ առաքեալս. որ ըզքեզ
կոչեցեալ յանձն առեր և յան-
տես խորհուրդ գնահատուն վերապահ
խնդրեցեր. աղաչեա զիս ընդ երկիւղ
Տեառն ոչ ելանել ի ճանապարհ
մարդկան պարծանք սուրբդ
մատենիկոս։ քարեխօս լեր առ
Ո՛ղջոյն դրախտին ամենայն
սուրբ վերնոյդ երկնից. զի ընկա
ոտիդ քարանդց խորոց բանալի.
երեքասանն ընդ առաքեալ պո
ղոս հայր համամարգած։ քարե։

Ո՛ղջոյն ձեզ Ադամեանք։

Ո՛ղջոյն երկնային ին
նամատուիքն երկնային ին
նամ խնդրատուս։ ժողովել
զընտրեալսն խոնհրդեանն
զհինգեսն աշխարհի։ և ընդ
լուսով քո իմաստուն։ հալածել
սրբոց ընկերութիւն անգիտուն
ինձնէ. աղաչեմք սոցա խրնայեա
ի մեզ մա՛ղթեր փրկիչ։
Ո՛ծուխ ձանապարհորդեալ
անկեան ընթացիւք. ի ծովակն
կոշեցեր զորսորդս անբանից
կենդանեացդ ի մահ. զի ինձ՛ի՛ն
աշխարհի որսացեր ընդ բանս
կանչեր ի կեանան։ աղաչա՛։
Ո՛ան ամենայն երկիր մըշակեր երկ
նային. որ ետուր ըզսերմունկ կեր
նայ ի լերդ՛ս քանիս մըշակաց
և առաքեցեր ըզ սերմանել յոգիս
բանա՛ւորաց։ աղա։

Ո՛ր զորինակ երկրատուական առա
քեալդ քոյ քո. և ընդերձանաստե
ղեալ աշխարհս աշակերտաց։ յա՛ռա
ջա՛ն ծանուցեր ի ծովս ար
տաքինացն և աղքերացըն յա՛ր

Ի յայծր զիմանալի լուսոյն ծա-
գումն ի խաւարին նստելոցս. զի
զերկոսիսն աբ հայրապետին.
եւ իմիջ վերապատուեցուք:
Ի յայծր զանապական հոգւոյն
պարգեւեսն բաշխող ոգւոյ էին
գոմայ. յորդիս լուսոյ նոսա
ծնեալ ելք. եւ Ի յայծր զսե-
ամին գառինն պատմողն ի հոյ
աստուն աշխարհի. աշակերտեալ
նմա մանկտուք. եւ իմիջ:
Ի յայծրեղջիւրն եկեղեցի ոդով
հոլովք ընդ հրեշտակս. մի շա-
տակի լուսաւորիչն վասն
բարձեալ աստուծոյ:

Ի հարայնմիկ աղբերէն անդա
ստիճն լուսոյ վտակ. կիսնդանա
լոյր աբ հոգի օրհնեալ ընդ
ձըմարտին. Ի յայծր ի սբ վեր
նստաւնեն երկիր աբ ձըմարիս.
հրաշալագործացն զանազանեալն
ի լոյս փառաց քոյ հոգի.
Ի ըրդեստղական խորհրդոցն աշա
կերտացն լեցեալ. փառաւորե
լով երրդէին օրհնեալ ընդ
գերագոյնն:

Ի պատուր փառաց քոյ անմա
հութեց բաշխող. ի փառաւո
րեալ գալստեանդ քո. արժա
նաւորեա զչնչնիցեցուսըն մեր
գաւակից լինել սբոցդ քոց.
մարգարէիսդ պէս ոգի երա մեզ
ի յամենայն փառաց. Օ տեր հաւա
տացեալ ընդ սբոցդ քո. Տէրդ

տին շնորհեցար ի հօրէ. և լուսա
տրեցար ամենատուէ. այսօր ցըն
ծա՛ երկիր զամբ հրեշտակացն ընդ
քո մեծապայծառ ձգնեալդ. աղ
Ի սասեղծ մարդոյն պըտուղ
ընծայեցար մեզ յանմերձենա
լի լոյսն. և հայրենիք՝ ամենա
քեղ երգեր ժամանգորդ. աղա.
Ամենապարծ վերկայից յերա քեզ
գըտայր. և ամբողին փառացն տէր
ժամարեր երգեր. բանասիրկ ընդ
գիմաբ վերամարեցար. և նա
խատեղծըն պայծառացեալ բերկ
րեցար. աղա. Ամենակարգեալ
եմեք ընդ անմարմնական բազ
մութեն. վերահայեցիմք ընդ հրա
գէն լերուացն աղօթանուէր
մաղթանաք. հայցեմ՛ք քէքէն
մարդասէր փըրկիչ. խնայեա՛ ի
մեզ ստեղծօղ մեր և հեռա՛նք

աշխարհէ.

Պարգարիչից գերագոյն եմեք
ինդունդըս կանանց. որ ըզանձ
րկնութ ամբ որդոյն ի յարդանդ
գի ծանեար հոգւովն. ազաչեա
զնաբ վերմանկանց եկեղեցւոյ.
Յորովայնիկ յորովայն երկրպա
գօղ քեզ. որ ըզ նիւթն ամբ մե
բով բնութ մերկերացեր ի յար
դանան. աղա. Ամենաբարեաց օրի
նաց եմեսացիկ ընդունայնց.
որ հոգւոյն քո դիզմամբ գաղա
զեցեր ըզ փըրկութիւնն գալս
տեամբ քով. աղա.

կապել և արձակել զորդին մար
գոան յերկինս և յերկրի. և
ամենակալ ցնծել եթէ խոստա
ցար յորժամ նըստիս յաթոռ
դատաստանի. աղաչե։

Ո՛ր ի՛նչօրէ առաքեցար ի
վերկոյս աղի մարդկան.
միածին որդի և բանդ աբիծ.
ընդ քո՛ւ բարեբանեմք աբիծ
հայրըն մերոյ։

Ո՛ր զընտրեալսն ի՛քեն յառաջ
քան զլինի՛լն աշխարհի. առա
քեցեր ընդ ոսկեբերս սեռաս
ուր ազգայոյեդ. ընդքո՛ւ։

Ո՛ր բառնալովդ չարչարանացըն
քոյ եղեն կամաւ ջնջեալ ակ
որոց ի փառսըն հայրենի լինել
նըմանք քեզ խոստացար. ընդքո՛ւ։

Ո՛վ որ օրհնեցեալ ե՛ւ/՚ե բարձր
արարչէ ընդ նմա յաւերժ։

Ո՛կերեցեալ հեթանոսաց հա
ստատեալ առաքելովք զբո՛ւն
որով երկիրըն հաստատեցաւ. օր։

Ո՛հասանայք և ժողովեսցէ մի
աբան ձայնիւ երգով. զո՛ր
ըն ձըշմարիտ որ ծագեցաւ
առաքելոյն. օրհ։

Ո՛ստուածածին ասպ լուսա
ւոր. որ բազցընդն կենաց հերձեր
յերկիրս բանալով. և՛ զնախա
մօրըն շինուածըզ պարտուցանդ ըզ
հնութ. անդադար ձայնիւ զբեզ
բարեբանեմք և՛ հոգևոր միբ
գոլ մեծացուցանեմք։

Ո՛վ ամենակալ իշխանութե՛ հա
զիտից արարիչ բանիւ զառաքեալն

դիմ մարդոյ և արձակեր զո՛ր ե
այսօր ընկալեալ հանդիս. զո
գիս նոցա. կենագործեալ ի
կեանսըդ յանխոնարհ մարդոյ։
Յորժամ առնես զհատուցումն
ըն ամենայնի զոր պարծեցանիդ
ի՛քեզ յայնժամ խնայեա ի զա
ւանողսըդ. գառաքելոյսդ յա
ջակողմանի գամուցեա։ մար։

Ո՛վ յորո զանմատելի ծնընդեանդ
քո ա՛ռ ըզպատասխանի խորհըդ
դոյ. ի՛ հոգանէ՛ն գոյացուեցիր
փոխադրեցեր ի յերկինս։

Ո՛վ յորո զանսահմանելի ծնեալ քեզ
ձօղն ըզքերօքէ՛ն հոգեղէն.
բարձրացուցեր խաղաղութի՛ւն
դերամ կայիցըն կոյսանս։

Ո՛վ յորո զանապական կոյսն որ
ըզքեզ մա՛րմնոյ կամաւդ կերակ
րեաց. ի՛ զատկական փոխեալ
բնութե՛ան յիմանալեացն
ըն խորհուրդս։

Ո՛ղջ ամենայն երկիր ի՛ հոգւոյ ե՛մ լցեալ
փառաց ընդ նմա. ձայն տայք հընչեցէք
ի՛ր՚ս սա՛ղմոսարանօք անդնդոց
Տեառն ըզ լոյս մեծ հայրապետ
սուրբ գիտելոյն. պատմի՛ր ըզ ցնծու
թի՛ւն հաստատեալ ազգացին։
Ո՛վ նովք շինուցեալ ա՛ռ ըզ խորհուրդ
նըմա լուայ. զքո՛ւ բոլոր ծագեաց
ազգ լո՛յս ի՛ հայոսատան տեր։

Ի՛ն հայ ե։

Ո՛վ սիրակա՛ղ իշխանութե՛ հա
զիտից արարիչ զառաքեալն

Տեղն անտանելի՛ քանիցն. և
երկիր վայրատիպ յորում լցան
ազանիցն. և՛ արեամբ արբզա
կանեն արդարոտքն. անդա։

Ո՛ք կարդայցէ մարգա
րէիցդ. կամ ո՛ք ոչ ողբասցէ
զքեզ. կամ ո՛ր ոչ ընդունիցի
օրհնել. զի ամենայն սերունդք
խաղային ի լուսաւորեալ խորհրդեանս
անդա։

Ոչ ոք առաքեալ ոչ մարգարէ որում
հասու յաշխարհի զնոսա ընկալան
քո խակք զանգ. աղա՛ղ զի
նագ սրտիցդ ոչ ցաւեաւ ըմբռնի մեզ
վասն ընդ
ընկալ
քեզ։ աղա՛ղ։

Ո՛ն ողորմութեամբ սէրդ հոգի ոչ
ի հեղուս բաժանեալ հանդերձ
նոք. առաքեալքն անդա։

Ո՛ւյս ո՛ր երկնայնոցդն վայելիք
հաս ասոնցն ընդ հոգեկանս.
զհնչեամբ կ՛ոչ առաքելոցդ քոյ
ոչք զասեցին զմարդիկ ընդ
հրեշտակս. փառաւորելով
ոչ զերկրպագութիւնն հանապազ.
Ո՛ւյս ո՛ր պարակից եղեալ վերս
նոցն սիրելով նոր միջնո՛ւ ի
շառաւիղ լերուացդն հրեղինաց.
որոյ ի ձեռն ընդ հրեշտակս զբաց.
զհա՛ Ո՛ւյս ո՛ր քահանայիդ և
պաշտօնեայդ նո՛ր հրեղէնացոյ
առնելով կ՛ոչ զհրեղէնսն
սուրբ ծագողացն. որոյ մաք

րեալք օծութեամբ սուրբ հո
գւոյն. փառս։

Ո՛ւռաքեա՛լ և մարգարէ ընտիր
բերալ խոկիլ զանգ զի զոր
զհաշիւրն. ո՛ր արժանի
եղիր առնել զնոսա ընդ
ղեկուցդ. բարեխաւսիցէ՛ և մեզ
վասն մանկացդ ի՛ր ցոյ.
Ո՛ւրեկա՛ն մեզ քոյ սուրբ. հանգ
րաւեալ ածոյիւն ընդ խորհրդ
դոյն. ո՛ր ի հասանես
մեզ զի հասանիս
զհոգիս ի՛կեալ զմարդ
դի՛ կ՛ի կեանս անմահ. բարե
Ո՛ւերակա՛ցեալ քան ընդհասու. ոչ
հասելոյն հանիկ ելոյ նո՛ր.
ո՛ր ի գալստեան սերոյդ
նոյնիսկ յերկիրս առաքեալ սիրոյ
ընդ քոյ սրբոյդ. բարեխո։

Ո՛ւյս անմարմինք ոչ հրէշտակ
կանց. քեզ երանեն սեպհականեալ
կոյս մարմամբ. ո՛ր ի ձեռակից
բանեալ ոչ ընդ հօր կերպեր ի քեզ
անեղականապէս. առնա մի շուտ ա
ղերսեալ. վասն քոյ քաւութեամբ

Ա՛ղաչ ա՛ղաչ ըստ։

Ո՛ւրբոյկդեան ա՛ծ ա՛նձառե
լի ընտրեալ հայմանարեա
ծագելոյդ ողորմութեամբ զմեզ
ամենայն ողորմութեամբ զմեզ
ի հայմանարեա։

Ա՛ր բարեխօսեցէք առ տէր վասն
անձանց մերոց։

Ա՛վ երանելի՛ ամենեցունն տէ՛ր
եղբարակա՛ն իշխանութե՛ն ընկա
լար ի՛քէ ըղԹա՛գ պարծանաց
ո՛վ Թէոդոս մե՛ծ Թագաւոր.
վասն մեր բարեխօսեա առ Քրիս
դաւո՛ն երկնաւո՛ր։ Ա՛ր քոյին
նե՛ աղօթիւքդ՛ վանեցեր ըղ
Թշնամին։ կոխեալ ըզատամանայ
ընդ երկնայինսն դասեցար.
ո՛վ Թէո։ Ա՛ստ և մե՛ք հաս
տա՛տեալս ուծնե՛մք ղբո յիշա
տակս։ օրհնուի՛ առաքելո՛վ ըղ
քե՛ղ պետակողին՝ ո՛վ։

Ա՛վ երանեա՛լ նե՛ վկայ. որք
արժանի՛ եղե՛ք մարմնով լա՛ար
համ՛ դասակից լինի՛լ զընտրեա
նոց երկնից։ Ղազարավարեալք
ի՛ մարմնի՛ և հետեւո՛ղք որդւոյն
աստո՛ւծոյ. մարմնով լա՛ար։

Ո՛ւսաւորեա՛լք ի՛ Տէ՛ր՝ պայ
ծառացեա՛լք ի՛ Հոգւոյն սրբո՛յ
բարեխօսե՛ցէք առ տէ՛ր վասն
անձանց մերոց։

Ա՛ր ե՛ղբարկան իշխանութե՛ն
ընկալար ի՛քէ ըղԹագ պարծանաց
ո՛վ Թէոդոս մե՛ծ Թագաւոր.
վասն մեր բարեխօսեա առ Քրիս
տո՛ս

Օ՛րհնեցէք զմեզ տէրն Աստուած մեր զոր
բարեաց մեծաց աղաչեա՛։

Որ ի սկզբանէ սահմանեալ ես զհայրս մեր
զՓրկուիս Հայաստանեայց՝ հայր անբաւ
դուք մեզ Յանուցեր զմիա ծինդ իձեռն
աղաչանօք սուրբ նեռեա մեզ ի՛ չար
չէ՛ հայրն մե՛ր։

Որ ի կուսական որովայնէ ծը նար մարմնով բանդ աստուածծ ի փրկուիս պրդոցս ագամայ՝ առաքեցեր հայաստանեայց զնբ առաքեալըն Թադէոս՝ աղա՛։

Որ նորոգեցեր զերկիրս հոգւով անեղ հօր էհարիւ՝ լու սաւորիչ հայաստան երկրիս՝ պարգեւեցեր զնբ առաքեալն բարեգուտ մեծո՛ աղաչա՛։

Ո՛վ վերայ վիմի հաստատ շինեցեր զեր ըղքո՛ նբ զեկեղեցի՝ ըղ սա պահեա ի խաղաղութի՛ն։

Որ շնորհեցեր ողորմութիւն ի բնակարանսս հրեշտակաց և մարդկան քաւարան՝ տուր սր մա զանշարժ քո վհաղորդե՛ն։

Խ՛ տաճարի փառաց սրբեաւ քոյ քեզ երգեն մանկունք՝ տուր սոցա զառատ քո ըմպրմութի՛ն։

Փառս հոր և։

Աւորձեալ ի հնձութենէ ի ձեռն նբ առաքելոցն՝ ըզնորո գծ բնութե մերո՛յ ի ձայն գոչեաւ ամենեքեան փա ռատրեցէ՛ք։

Որ ի սկզբանէ սահմանեալ ըղ փրկուի՛ հայաստանեայց՝ հայր անբաւ դուք մեզ Յանուցեր զմիա ծինդ իձեռն նբ առաքելոցն՝ աղաչանօք սուրբ նեռեա մեզ ի՛ չար չէ՛ հայրն մե՛ր։

Որ ի կուսական որովայնէ ծը նար մարմնով բանդ աստուածծ ի փրկուիս պրդոցս ագամայ՝ առաքեցեր հայաստանեայց զնբ առաքեալըն Թադէոս՝ աղա՛։

Որ նորոգեցեր զերկիրս հոգւով անեղ հօր էհարիւ՝ լու սաւորիչ հայաստան երկրիս՝ պարգեւեցեր զնբ առաքեալն բարեգուտ մեծո՛ աղաչա՛։

Ո՛՝ զմիաբանեալն յաշտարակին՝ բաժանմամբ լեզուացըն քա հեցոյ՝ այսօր ըղբաժանեալ լե զուս աղգաց միաբանութեամ դաւ ձեալ ինքն վերնատունն՝ ամէն դիք օրհնեցեալք ղՀոգին սո՛։

Որ էջ Հոգին սո՛ւն և առաջնոյր դեաց երկոտասան ցեղիցն իմի իյանապատին՝ այսօր երկոտա սան առաքելոցն առաջնորդէ իյաւետարանն՝ ամէն Հոգիք։

Որ էլեալ Հոգին սո՛ւն ըզբեսելի՛ եղ ճարտարապետ խորանին՝ այ սօր շինեն զմարդիկ խորան սո՛ւ երրորդութեն՝ ամէն Հո։

Որ տայրդես բարեխնամ դըմ խա իմոր նըմՋեցեալն և պար գեւեա մեզ փառս տալ անուա նըդ քոմ՛ աբ՛ւ Որ հրաւիրողդ ես կանչեցեալըց՝ ընդաջմիդ դասե լոցըն կարգեա և ըզմեր նըմՋե ցեալն և պո՛։ Որ նորոգօղդես աղգի մարդկան՝ պրա՛ արժանի և ըզմեր ըզնՋեցեալն ընբազ մեղուցն աբ՛ւ հաւատո՛։ փառս։

Ո՛՝ երախեր մայր լուսոյ մարիա՛մ՝ երկիր բանակար պրեգա՛ կանն ծնաւրան՝ լեր բարեխօս վասն անձինդ մերոյ։

Ա՛ղաչեմ տաճար բանին սո՛ւն ծոյ բարձոյ տըրամուտ նախա մօրն եվայի՝ լեր՝ Յնձա իմանալ ի՛ արուեստ՝ բանիդ ծադեց մեզ լոյս երեսաց քո՛։ լեր։

փրկեցեր ընտրեալս քո ձեռն ոչ առաքելոցն՝ ողորմած
քրիստոս աստուածդ մեր։

Ո՛ր վիճակն այդպար հայոց՝ երբ ընչեցիկքդ ի չար ախտին՝ ի
ձեռն ոչ եւ երբեմնիկ առաքելոյն թադէոսի՝ ողոր։

Ո՛ր ըղնաւոր կռապաշտութ փա
րատեցեր յերկրէն հայոց եւ ծա
նուցեր զքեզ բանիւ ոչ առա
քելոյն բարդուղիմէոսի՝ ող։

Ո՛ր շնորհեցեր հայաստանեայց
ընդ առաքեալսն թադէոս՝ եւ
ծանուցեր զքո մկրտիչդ՝ նո
րոգ զլուսաւ հայոց երկնաւոր։ օր
ձեռիդ ըզքեզ անլռելի ձայնիւ
Ո՛ր յայտնեցեր մեզ ըզհայր քո
անեղական՝ հօր բանդ ա՛ծ։ ի
ձեռն ոչ եւ երբեմնիկ առա
քելոյն բարդուղիմէոսի։ օրհ։

Ո՛ր մաքրեցեր ըզսիրելեալս ի
դիցամոլաշատ մոլորմանէ՝ եւ
բանիւ երկրպագուս հօր եւ
որդւոյ եւ քեզ հոգւոյդ։ օրհ։

*Ա՛նձն Քրիստոս Աստուածն՝ որ
ի նմանութիւն մարդկան եկն։

Ո՛ զանձառելի ծածկեալ
պէս խորհուրդ անօրէն
նախանձողդ քո։ մարգա
րէիդ արտաբերեալ ցուցեր։
ա՛ծ հայրըն մերոյ։

Ո՛ր

ըզնոր օրհնեցեր բարձր ազա
րիկ քո ըզնա յաւիտեան։

Ո՛ր զարդարեցեալ երկնային
լուսով ժողովրդիք հայաստա
նեայց՝ բարեբանելով ըզնոր
օրհնեցեր բարձր ազա։

Ո՛ր ի՛ձեռըն սրբոյն թադէո
սի ընկալար զարդեգրուն հօրն
երկնաւորի՝ ըզնոր օրհնե։

Ո՛ր տեսիլ ըզկոյս ածգիտու
թե ի՛ձեռըն բարդուղիմէոս ոչ
առաքելոյն՝ ըզնոր օրհ։

Ո՛յսուածածին գերազոյն
երկնից ցո՛ւցեալ խորան և՛ առա
գաստ՝ քանզի ծագեալ լոյսն
ի՛նձէն էնուեց երից ա՛ռաւոտեր
լինն պարզիպրեցա՛ւ ի քո՛ւմ ոյժ
վայելի՝ հոգեւոր երգով ըզքեզ
ըստ հայ ա՛ծացուցանեմք։

Ո՛ւսուցեր փակեալ ըզքեզ երեք
հին յառաջագոյն ծանոյց կոյս
անարատ։ ընդ որ եմուտ ա՛ն
տեսն յերից՝ բանիւ անմարմին որ
ի՛նձէն՝ և եղ մարմնով անխա՛ռ
տելի միաւորով կուսանեաց՝ հոգ։

Ո՛ երանելեա՛լ ըզքեզ ի յերկ
նային խորանեն այսօր ոգիս
քո ա՛ծ ծինն։ ուսան և զամբ
առաքելոցն և խնամա՛ն առեալ
կուսանացըն միաձայնելով զո
ւիսն ըզքեզ մայր անհա՛ս
նացեալ։ հոգևոյս։

Ո՛ր անբաւնին՝ ի՛ն զքեզ ի
ինքեր յերկնից բանդ աբա՛ և

Ո՛ր զանապատին քաղցեմըն
քո յերկիրն՝ ընշանակեաց յօնան
ի մէջ կիսոյն. պահելով կեն
դանի. ա՛լըճ հայր։

Ո՛ր ըղձից ըլլայիկն քո աւե՛ր
սարա՛ն՝ դուշակելով զնոր
հուրդ. նի՛նուէից քարոզեր
ապաշխարու՛թ. ա՛լըճ հայր։

Ո՛ղջոյն ան ըզնոյ օրհնե
ցի՛ք. քաղցրաձայն երգով բար
ձրաբարո՛ղ յաւետեան։

Ո՛ղջոյն ըզնոյ օրհնեցի՛ք։

Ո՛ր առաքեաց ողորմի՛ն զմար
գարէ՛ն յօնան՝ քաղցրել նինե
ւէ՛ացւոցն ապաշխարո՛թիւ՝
օրհնեցի՛ք ընդ զբաժնեալսն
այ՛մ ժողովուրդք. և բարձր
ապրի՛ք ըզհայցն երկնաւոր։

Ո՛ղջոյն ըզնոյ օրհնեցի՛ք։

Ո՛ր ըմբռնեաց խիտր կիսոյն զը
փախուցեա՛լ մարգարէն՝ ևճա
նոյց ըզգթութի՛ն անապա՛տ
պահելով. գո՛ովեցի՛ք ընդ սբո
ւհն պաշտօնեայ՛ք քո՝ ևքերդր
ապրի՛ք զնա՛խիկ բանըն հօր։

Ամա՛ն ըզնոյ օրհնեցի՛ք։

Ո՛ր լեռնա՛ն մարգարէին ի խոր
հո՛ց անդնդոց՝ ևփրկեաց խղճ
ժո՛ղով ապականութ. բարեբա
նեցի՛ք ընդ քերովբէնն քաղ
ցեալ՝ քո՛վ ուրախ։

ոսկից՝ ու գնդեր։

Ա՛ղաղակե՛ն ի խորոյ կիսոյն
ապաւա՛ կեր ևա՛մս ա՛ղբ. ակմա
մի՛ զարհուրիր ի ձայնէ նորա
զի՛նս նայեա՛ց ցկի՛ս ևմիտար
զիս հրէշտի՛ն ա՛յր։

Զայն բամբի՛ խորոյց անդեն
դուց սո՛ւտ աստեա՛ծ պղտմանծ.
ե՛մմ մա՛ձ ձայն պղատակի խոր՛ն
հաչեցէ՛ ի լեառնիս քո՛ սէ՛ր։

Խարխափե՛ցէ ու մտատա
ճաճանչ ևմիշտ կիսո՛ն պղտա
ղեմ. ակմամբ մի՛ վիրկեա՛ զիս
ի յորդայիէ աներևոյթ
բիշնամի՛ն։

Ո՛ղորմեցե՛ք բաշխող քրիստոս
ա՛ն ո՛ր գթացար ի՛ր յարա
րածս. գթա՛ք ինձ ի սէ՛ր ողոր
որ ո՛ղորմա՛ծ դեռ յամե՛նայնի։

Ո՛ր ևբաւակուե՛ զողորմի՛ն
հիշեցի՛ր ա՛ռ քո տեղծուածն
հի՛շեա՛ զիս ըզմե՛զ ստուգ։ որ։

Ո՛ր ի ժամանակ՛ն մերում
մա՛ղ ի՛ն ևփրկեցեր ըզնի՛ն
ուխտիսն՝ փրկեա՛ զմեզ ի
հրոյն յա՛ւիտենից։ որ ոդ։

Պա՛նեսա՛ ի յօնանէ առա՛
քեալ յանմի՛ջականէ պարգև
ողո՛ւթեան։ նինեւէից՝ մահ
ձի՛ր քարոզ։

Ցա՛յտ ի՛ղ բարբառոյ մարգա
րեին։ զարհո՛ւրեալ քա՛ղաքն
ըն՛ամենայն։ խոնարհեա՛լ զինքն
նիզ՛ի ի՛սուդ։

Պա՛տ ի՛ պատուիրե՛լ ժողո
վըրդեանըն պահո՛ք առ ա՛ստ
ո՛ւծոյ։ խղճմտեցա՛լ վ զքաղքն
քրիստ մեղաց։

Ասաց՝ Աստուած խաղաղ
զամենեսեան յանմահական տեառնէ
մերմէ յԱստուծոյ, և զմիմեանս փարատեաց
զերկիւղս։

Ասաց՝ օրհնեալ ես դու ի
քէն քեզ բազմաբեր անմահ ծառ.
փերկիւղիդ ի՛ձեռաց մահու։
Ընդ որ ես եղիցիս պա
տուական արուեստիդ քո սէր
քո ահոյ. փրկեա՛ զերկիւղս. ի
հրոյն յաւիտենից։

Հանապազ ես մարգարէն աղաչէ
կեր նիւթս ի՛ սրբութեան ձիւն
երիք առնելոյ և այլ ոչ ես ի
ցեղս մահու նկնուլ։

Զայնչափ հառաչմամբ պաղատ
եցին սուրբ քո՛ զերկայ գերծ.
փերկիւղս ընդ՛ի՛ մահաւ՛ի
հրամիրմանէն ե՛ս ազատ կեցոյց։
Հայր՝ ես ընդ լուսոյ առաջ
տուն ողորմութեա՛ն քո՛
դո՛ւռն. ելլեսցէ ձայնի՛ տղայոյն
անմեղից բերա՛նքդ փերկիւղ՝
լոյ ի՛ մահ՝ տանել։

Նա մի՛ք ընդ նոսին հայցէ՛ք
ի՛ քէն փերկի՛ւղ ո՛ղորմ.
փերկիւղս ընդ՛ի՛ նախաձեռնէ՛ից
գերհնանդն. ել քե՛զ փնո՛ք յա՛
հեռանա՛ն սէ՛ր։

Ո՛ր առաքեցեր զբանն՝ քարո
զել մեծի՛ քաղաքին նինուէի՝ ո
յայտնեալով զառաջն զմարդա
սիրութի՛ւն ի՛ւրեանդ. ընկալ և
զի՛մս ապաշխարութի՛ւնս։

Ելեալ ի կիսէն. երեքօրեայ
քաղցմամբ պահելոյ կենդանւոյ
յօրինակ քաղցման քո և ի յա՛ղթու
թեա՛ն. կեցո՛ և զիս զմեզ
զոք ընդ մեռեալս։

Ո՛ր լեառ նայնիւ աղօթից. երկո
տասան բերա՛ւ եմանկանց տը
զայ՛ծց. նեցուկ զքեզ՝ ածեր կոյ
նամբ՝ ի՛ս. լուր այժմ և ի՛ն՝
ոչ կարդալն առ քեզ։

Ի՛ պաշտօնեայ՛ն սպրծաւ քա՛
ղաքն նինուէացոց. լսեր
ձայնի մարգարէին երկո՛ քա
ղա՛քի մեզաց։

Ի՛նձ բանն առ քե՛զն. պա՛տուէ
ր տայր ժո՛ղովրդեանն. լսեր
ի՛ բերանոյ մանկա՛նց սղեայց
զաղաչա՛ն երկնից յօգնութի՛ւն
կոչէին՝ ի լսել Հայր։

Ամենասէր երկրորդա
բեն ընտրեալ ծառայ
և հաւատարիմ. յաղթող
պատերազմին և քաջ նահատակ.
երջանիկ սուրբդ տարփ
ելոյ ընծայիս օրհնեալն. բարե
խօսեա՛ վասն անձանց մերոց.
Թադէոսին երկնաւորին տէր
զօրաւորեա՛ և մեզ ստիպոյ
լով անդադար խնդրել հայցելոյ
ցի. երջանիկ տէրդ տարփ
խոչէին. բարեխօսեա՛։

եհետուց. ընդ այմ երկիրն սբ լուսո
փողոց հրեշտակաց եմարեսաբ ո
հուրդ կայսց եհատարատեաց
Հրեշտակապետութեան մի այրե
ցեալ երկնից. եբարե։

Ա՛ակիզ բանն ինձ ասել ի ձեզ
զերկնային բնակիչս ձայնիդ. ու
մի զաբանիել վերս առաքել զնոյ
սըն մարմնիս առ ամենեքեան յայ
ցեալն լոյս քեզ յորմէհետե
ան զբո բարեխոսեա վեր անձ".

Ընդ ժամանել ձայնի ողբալոյն
մարիամու սուրբ ուրախացաւ. հայ
ացեալ ձայնդ ընդ առաջ և ասէ
նին աստուածոյ յորմէհետե ար
լոյն երկրպագելով. սո քոյ
Աոգաւորեալ բանիդ պարա
ծաճիակ յարգանդի հուսկն.
զոր ծառայդ հաւատարիմ ար
սուր Տիգրանոյ երկրի Հայոց
քանող մեր քո օրհնեալ հոգ
սու քո բարե։

Ա՛մաբարձրիկ հոգւոյն անօթ
ընտրեալ և ձեռնափայլ. քո
գաւոյդ երկրի Հիշեալ այհայր
տի. անպակաս գանձուց բա
հոգ յայիօթ աւիետս յետա
յայտեցար. եբարեխօս լերուր
սո ամբ վասն անձանց մերոց։
Հրեշտակապետութեան մի այրե
ցեալ երկնից. եբարե։

Ա՛ակիզ բանն ինձ ասել ի ձեզ
զերկնային բնակիչս ձայնիդ. ու
մի զաբանիել վերս առաքել զնոյ
սըն մարմնիս առ ամենեքեան յայ
ցեալն լոյս քեզ յորմէհետե
ան զբո բարեխոսեա վեր անձ".

Ընդ ժամանել ձայնի ողբալոյն
մարիամու սուրբ ուրախացաւ. հայ
ացեալ ձայնդ ընդ առաջ և ասէ
նին աստուածոյ յորմէհետե ար
լոյն երկրպագելով. սո քոյ
Աոգաւորեալ բանիդ պարա
ծաճիակ յարգանդի հուսկն.
զոր ծառայդ հաւատարիմ ար
սուր Տիգրանոյ երկրի Հայոց
քանող մեր քո օրհնեալ հոգ
սու քո բարե։

Ա՛մաբարձրիկ հոգւոյն անօթ
ընտրեալ և ձեռնափայլ. քո
գաւոյդ երկրի Հիշեալ այհայր
տի. անպակաս գանձուց բա
հոգ յայիօթ աւիետս յետա
յայտեցար. եբարեխօս լերուր
սո ամբ վասն անձանց մերոց։
Հրեշտակապետութեան մի այրե
ցեալ երկնից. եբարե։

Ա՛ակիզ բանն ինձ ասել ի ձեզ
զերկնային բնակիչս ձայնիդ. ու
մի զաբանիել վերս առաքել զնոյ
սըն մարմնիս առ ամենեքեան յայ
ցեալն լոյս քեզ յորմէհետե
ան զբո բարեխոսեա վեր անձ".

Ընդ ժամանել ձայնի ողբալոյն
մարիամու սուրբ ուրախացաւ. հայ
ացեալ ձայնդ ընդ առաջ և ասէ
նին աստուածոյ յորմէհետե ար
լոյն երկրպագելով. սո քոյ
Աոգաւորեալ բանիդ պարա
ծաճիակ յարգանդի հուսկն.
զոր ծառայդ հաւատարիմ ար
սուր Տիգրանոյ երկրի Հայոց
քանող մեր քո օրհնեալ հոգ
սու քո բարե։

Ա՛մաբարձրիկ հոգւոյն անօթ
ընտրեալ և ձեռնափայլ. քո
գաւոյդ երկրի Հիշեալ այհայր
տի. անպակաս գանձուց բա
հոգ յայիօթ աւիետս յետա
յայտեցար. եբարեխօս լերուր
սո ամբ վասն անձանց մերոց։
Հրեշտակապետութեան մի այրե
ցեալ երկնից. եբարե։

Ա՛ակիզ բանն ինձ ասել ի ձեզ
զերկնային բնակիչս ձայնիդ. ու
մի զաբանիել վերս առաքել զնոյ
սըն մարմնիս առ ամենեքեան յայ
ցեալն լոյս քեզ յորմէհետե
ան զբո բարեխոսեա վեր անձ".

Ընդ ժամանել ձայնի ողբալոյն
մարիամու սուրբ ուրախացաւ. հայ
ացեալ ձայնդ ընդ առաջ և ասէ
նին աստուածոյ յորմէհետե ար
լոյն երկրպագելով. սո քոյ
Աոգաւորեալ բանիդ պարա
ծաճիակ յարգանդի հուսկն.
զոր ծառայդ հաւատարիմ ար
սուր Տիգրանոյ երկրի Հայոց
քանող մեր քո օրհնեալ հոգ
սու քո բարե։

Ա՛ր արեւուցեր երկնատուր գի
նեաւն ի մտաւոսէ գՏրգիս սըր
բոց քոյ առաքելոյն. որք ար
բուցին զտառապեալսդ ի բուժ
ադամոյ ըղբժական ուրախարար
յայտնութեան եղեալ. աղա.

Տրժամ երկնից գոհէ փոյն
ազդեցուցեր. յառնելոյն ոմն ե
ղեալոց հրաւառաւն աշխարհ.
յայնմաւրեր աշխարհին մերձա
ւոր ի ձմեռն ըզ ըզմեր ըզնըջից
եանեն ի հանգիր ընտրեալ քո.
Տրժամ հառագայթք ածեր
ըզ վայրին ի յարեւելից. ի դեպ
տեղեաք հրաշիցըն բանին.
յայնմաւր եր աշխ.

Օ արհուրել դողոյն արարածք
իմանալ արօթագոյ վիզոյն. յոր
ժամ հարկանէ հրեշտակապետն
ի վերէ ի դառաւոտուն զաղգս ար
դոց մարդկան. յայնմ.

Ա՛ղաղակեցեր առ ա՛ստուածն զի
արեաւ զօրուն. որ խոնարհացոյց
յաւետեանից խաւարիկեցեր զներ
գին ազամայ. գերազոյն այսօր
շնորհեր վայելաւ ցուցեր ծը
նընդեանդ զմայր մանկունդ քո
ընտրելոյ. աղաչանաւք սուգ խո
նարհ լի՛ մեզ. Ա՛ր յանէից բա
նիւ դիւցազունցեր զաշխատա
սէրեանն. այսօր մարդասիրեալ
արարիչն ի յանդունդ ա՛րկեր
հնձան նորոյ աշխարհի. աղ.

շանօն ևմաստիմ. բարե
Խանին կենաց կանուխ քարող
ևս աւետարանիչ. երդ փրկիչ
Ի՛ե տէրունեան ասհարդ. աղդի
մարդկան պարծանք ևս ըղ մար
Ի՛ոս. բարեխօս լեր առ

Ն՛ազարէթ ըղ քեզ տեր բարեխօ
սեալ աբեղոց առաքեանց. որք
հաշատակեցան ի քէնիատամեան
պատերազմի. յաղթող գտանես
ընդ դէմ թըշնամանին. բարեխօ
սեա՛ի տուր քրիստոնեից խնդալ
եա՛ ի՛ մեզ. Ա՛ր առին ըղտա
ռապնեալ զբուսերն հաւատոյ
սբերաց ի՛ բերանց. և ընկալան
խոստովան զաւետարան փրկիչ
ընդ՛ շան խաչին. առաքեր ընդ
ամէն աշխարհս ըղձկամարիս տա՛ր
տոգին. բարե. Ա՛ր մաքրեցին
զանձինս խրատուց առաքեալ սո
առանձինս քոյ սբերաց. և քա
րեցին հաս առաջնոյն զաղօթս
ի՛ բերանց. ի՛ տեղւոջ հեղման
սբ արեանն ի՛ բերանց. բա.

Ա՛ր առաքեցեր ի՛ հօրէ հոգին
անեղ և համագոյ. աղաչանաւք
առաքելոցդ քոց ընկալցին. լի՛
նիլ ընդ ամենայնի զառաքելոյն
աղաչեմք ըզ քեզ ձեռնադրեա.

Ա՛ր ի՛ջեր սի՛րելեաւր յերկինից
առաւել հոգւոյ նեղեալ ա՛ճ
յայտնապէս. և ի՛ տերեղն լեր
զուա բանաձեալ հանգերաւ ի
զուա առաքելոցն. աղաչեմք.

Ի՞նչ ես դու ապաստէ՛ր մեր զան
դի՛ր ի վշտաց անօրէնաց
եւ ի հալածանաց թշնամեաց
զի խոյս կոչող լեռնին մեծին
եւ ամրոցին եւ մատրիցին մերոյ
զի ի քեզ յուսացեալ եմք
եւ ի քեզ ապաստանեալ
եւ զորս ինքն ծնաւ
զնոսա ի ձեռն քո
ի հոգեւոր ուրախութիւն
եւ ի մեծ ցնծութիւն
եւ ի փառս անմահութեան
եւ ի յաւիտենական կեանս
եւ ի թագաւորութիւն երկնից
եւ ի տեսութիւն սրբոց
եւ ի հանգիստ հոգեաց
եւ ի ներումն մեղաց
եւ ի թողութիւն յանցանաց
եւ ի բժշկութիւն հոգւոյ
եւ մարմնոյ
եւ ի լուսաւորութիւն միտս
եւ ի զգաստութիւն խորհրդոց
եւ ի ջնջումն պարտեաց
եւ ի մաքրութիւն սրտից
եւ ի սրբութիւն հոգւոյ
եւ ի կատարումն բարեաց
եւ ի պահպանութիւն ամենայնի
եւ ի հաստատութիւն
եւ ի ծաղկումն
եւ ի բազմութիւն
եւ ի յառաջադիմութիւն
եւ ի կատարումն
եւ ի պսակ անթառամ
եւ ի յաղթութիւն
եւ ի տիրապետութիւն
եւ ի ամենայն բարիս
եւ ի ամենայն պարգեւս
եւ ի ամենայն շնորհս
եւ ի ամենայն ողորմութիւն
եւ ի ամենայն գթութիւն
եւ ի ամենայն ողորմութիւն
եւ ի ամենայն գթութիւն
եւ ի ամենայն ողորմութիւն
եւ ի ամենայն գթութիւն

Ա՛ստուածածին կոյսն մարիամ
զոր ծնաւ զաստուածն
եւ զմարդն
եւ զամենայն արարածս
եւ զամենայն արարածս
եւ զամենայն արարածս
եւ զամենայն արարածս
եւ զամենայն արարածս

մանք. եւ սարկիս եւ մարտիրոս աղաչեցէք միշտ ընդ քրիստոս։

Ամէն բազմաց նեղելոց՝ այլ կերկին դերելոց. առեղտիան օգնութիք՝ արագ վրկէք այլեւ լաք՝ աղաչեցէք զամբարձ՝

սրբեր ընտիր քրիստոս։

Սերոյ դընդից երկնից զոյն հայր տիրոջ երեսաց հրեշտակաց եւ սարկիս եւ մարտիրոս զմեզ միշեցէք առ քրիստոս։

Ուրախ եւ տայր ըն հաւատոյ մեծն աբրահամ դուռ հոգւոց. ընդ հասցէ պատարագեալ եւ զօրհնութիւն ընկալեալ։

Ահ քրիստոս մարմնոյ ծնընդեան հանդիսացար իյատեան։ փոխան խոյին գառն կախեալ զմեզոյ բարձողն տեսեալ։

Ամէն վիճակ պարգեւական ընդ երեսս որդւոյ նայեան։ զօրավարեալ հրեշտէ հրեշտեան։ մեզս բարձող եւ կոխիչ։

Ի քրիստոս երեք ծանօթ անգոյ ծառայեցէք հայրենեաց։ յաղթօղ անուամբ ի պարանոցէ փայլէք յաշխարհ միշտ փառաց։

Ընդ աղաչեցէք փրկեսցէ ի չարեր խնդրոյս խրատուէ։ տամս հայեսցի զօրաց վերին երդումբ

ընդ փառս իւրոյ բարձրեալ։

Երեքմանան սրբոյն իյին շատ ուրախ բանի։ պարգեւեցաւ ի մեզ սէր ընդ սէ անգոյ։ անգոյն

դորոսէ ընտրեալ ի ձեռն որդոց անգոյ ի ձեզ։ բարեբանեցէք ի հայոց գոհութ՝ բարձր արարչէ

ընդառ յաւիտեան։

Ի զբեղ աճապին՝ անգիր գրեալ ոսկեղ բառիւ երանելոյն որ լուսաւորչէ հաստատեցեալ։ մաքառակիս հայոց հերշտակաց։ դուռ ապրեալ ի մեզ մարդկան՝ դուռ ապաստան ի հրեշտակաց։ դուռ բարձող անիծ ծիցն։ վարդ ըզբեզ աճապին ձեզ։ Ուռ ձշմարիտ արեւ ել արեգակն արդարութե։ յորմէ ծագեաց փրկութե ամէն

զերծաց։ մաքառեալ։

Ուռ առաքեալ հոգեւոր յերկրէ ցեղս բառաւոր։ ով ազ արդիւնս զօրական՝ զբեզ որ կանգնեաց մայրական։ աղաչեա զառաքեալ

զմեզ ազատել ի մեղաց։

Սիրով հոգւոյն պսպղաբար ձեզ փառաւոր զօրապետ։ զմեզ առ կենդանի բանիբոյն անձառ

հրաշից լեր ձեռնտու։

Ի զատից ցոլացեալ լիսեռաս ասեն լոյս ծագեալ։ անդ քա ղաքին ցուցեալ է դէմառ ծառ պսակն առեալ։ ի մեզ առեալ պսակակից՝ որ եմք առ

նեռ հանդիսակից։

Ընդ այլոց սրբոցն երեսաց եհատաս ազ ազ վարուք։ ձեռնտու մեզ հերկին առաքեալ

սից վասն հաւատոյ։

Ո՛ոկ երանելի վէմքոյն քրիստոս ի զօրանալն իւր ոչ հոգւոյն. զի զերանելի թեոդորն առնոյր ընդ ընտրեա մղոմանէն. ոչ ի զէն յաւուր վա։

Ընդ ապաստիկ ընդ միշտակ սրբոցդ սուրբ զօրավարին։ ոչ գիտեն երկնից, և ձայնս պարտ պրեպատեն։ և մեզ զէն յաւուր վասն հաւատոյ։

* Ե՛ւ ես ի, ասէ Տէր Յիսուս Քրիստոս։

Վասն ուղղափառ հաւատոյ։

Քանզի ապաստանիմ ընդ քեզ Տէր, ես ի մեղս ոչ ինչ թիր ընդ ինձ ի մեղս ոչ ինչ թիր ընդ ինձ ի մեղս ոչ ինչ թիր ընդ ինձ

նամէնն. ցանկօղ զօրուէ խա
ղին բերմամբ ու բեր զիմքդ
քաջագէ՛ն զինուորդ. բարե.

Աղաչեալ լինայ դիմեալ լինել
ու՛ր փեսային խանդակաթ հո
գւով. արդիւնաւոր անուամբ սու
սիկ խոհականաբար ու բեր զիմքդ
ընտիր նահատակ. բարե.

Ի բերանէ կացին յաստուած դա
տաստին դատիմանուն. ուր բե
րելոցդ զիմքանէն զատանի
լով ուր բերիդ զիմքդ մեծ
խոստովանող. բարե.

Ի սիրանանական ծաղիկ բուսեալ
մեծի կոմսանէն կեսարիոյ.
ի նիկոմիդեայ զբռատիայէցւոյ
ուր բերիդ զիմքդ երկնադիր
շուշան. բարեխօս լեր.

Տեառն ոչ ազնիւ ծառայ հրա
շագործ պետիչ զօրուեց.
զիւռեալս յաստուցեր վիշապս
զնացիցեր ուր բերիդ զիմքդ
հայցմամբ աղօթից. բարե.

Ի նոսկե դաշնակ այլ զօրուքիս
լիշեր փայտից հեացման տեսիլս
ցուցեր ի յաստուածէն դատաս
լոց ու բեր զիմքդ հրաշագործ
բանիւ. բարե.

Վերոյ անուն ներկնաւոր ու բե
րեալին երկնցոյ. փեսաէր
և հրաբխուն ահագնացար հայր
սուրբ որդւոյ թագաւորին. ու
բեր զիմքդ մարտիրոսին. բա
րեխօսեա վերայ անձանց մեր.

Աղաչեմք ի սիրեղոց ուստն
զիմքդ զերկար աշակերտեալն.
և ընդ նմա գիշերայնին ձրագ
քո բանիւ հանգուցեալ սուրբ
դասին մարտիրոսին. սու.

Տիրական ու օրինացն երկր
բարոյ սուրբ օրհնազանցեալ. որով
մատնեալ բանտից և կապանաց
մերկացուածքն ընդ հերոսից.
սու քո բարե.

Բանակն հասին անանձն արօքք
ևքրուքք հանդերձեալն. հրճուեալ
հոգւով խանդակաթեալ. բա
նաւոր փառաց ու բեր զիմքդ
և փիլիպպոս. բարեխօս լեր
սու ու բեր վասն անձանց մերոց.

Ի մանրադիր հոգւոյն անօթ
ընտրեալ և ձեռնտուիչ. քա
դասուրք երկիր ի շնորհք աշխար
հի. անպակաս գանձուց բաշ
խօղ յակօք ապիրատ յոտնա
կոխեան. բարեխօս լեր.

Ի բերբերեան միաբանէ խոր
հուրդ կամաց ևչհազարամեռք
փոյթ հրնչմունք բարբառոյ
էութեան. ընդ սմա երկիր ու բե
րեալ. սու քո բարե.

Օ օրհնեալ երկնայինք և սո
մարմնոց զինուորիչ օրհնեն
ըզ քեզ ասելով սուրբ սրբոց.
ներեցիր արդարոց և ժող
ովք մարտիրոսաց գովեն ըզ
քեզ ասե. Ընդ մարդկան կեն
դանեաց. սաղմոսիք և օրհնու
թիւ աղաչանիկեն ասե.

Ի զգեցեալ ոսկեջուր էլեհօս կոյս
անհատնացեալ. մայր անապատ
կոմանուհիկի՝ ամէնայր բանիւ ու
հօքն երկնաւորի. օրհ։

Վերանալ ա՛ր զօրութեց հաւա
սիւ կանգնեցաւ ի խորանի քում
եկայք ժողովուրդք երկրպագ
գեցուք։ Ի՛մ պատուական
ի՛ խորանի քում հիմնեցաւ այ
սօր։ եկայք։ Ի՛սահ մատուցա
ցիք պատարագ և զե
նուն անապական։ երկ։

Վերակացութիւն։

Արդիւն կայսերց երկանաստուն
դատաստանաց կայցեալ առաջի.
խոստովանութիւն ընդհատուածքին
առ ա՛ր զէրդ զերծանիլ՝ ձերշանկու
վո կայ։ բարեխօս լեր առ քո
վո անձանց մերոց։

Զնորոտութիւնք հերշակոյց
ծոյնեն զգեզ. համանալի
ձայնիւն ի զգեզ փառաւորեն.

Ա՛ղ մատղկան հոգեղինաց
դասուց մարմրուսոյց երկրպագ
դե՛ն արժանի՛ գո՛. ա՛ղ։

Ի՛ղեր օրհնեցէ՛ք ամենք բարձր
արարչի՛ ի զնա՛ յաւիտեան։

Ա՛ր ձերկնային զօրս անմարմնոց
ընդ նմին հիացեալ պատասխան հո
գեղէր ձի շանալու՝ զաճախէն և
զգեբարձրացեալ քո խոնարհեցեալ՝ ի
նիւ փառաբանիչ սուրբ երկրի
գուեդ՝ ընդ նոսին փառաւո
րեմք զերրեակ միութիւնդ։
Ա՛ր զկերպարանն աճապարեալ ստեղ
ծեալ էրդոդութիւնդ խոնհեալ
դակցուէ՝ զարդարեցեր փրկ
մամբ շնորհացդ զոր կենդանա
րար։ և ի ծնեալն առեմանել
խոստացար օրինօք եմարգարէ
ից։ ընդ նոս։ Ա՛ր ձերկրորդիլ ի
նեղուես յիս յարուցեր զմեզ ի
ակզին։ մեռեալ իմերանալովն
զրոջքըն փակելովք շնորհելով
զոս առաքին փրկմանն զգեբեզ
վճռանանիցն։ առաքեցեր առաց
պետք հոգի սբ։ ընդ նոս։

Ի՛մարիչ աշեզ և զոսեզիչ ձեզ
զի մարդկայնոյն։ մի՛ անտես առ
նես ըզննչեցեալսըն մեզ՝ այլ
հանդո զհոգիս նոց ի՛ բարութի։
Ա՛րդիւ միածին յաւրհնեալ սի՛
եղբայրն։ մի՛ անտես առ։

Ի՛ղեր ձերշանկու մրնիմարիչ
սբ զաւրաց ո՛ց։ մի՛ ան։

Ա՛ղեբարհուշ ծաղիկ բոյ
րեալ տեղեաց։ հոտ անմահու
ծնընդոցս ևայի՛ յորմէ սիոն
ցաւ մանկ ընդ սի՛ երբեմն։ օրհ
նեալ ըզգեզ մեծացուցանելոյ
Ա՛ղեր ըզգեզ փառաւորեալ ընդ
ամենայն հոգեղինաց։ զոր ի
նոյն ձերշանկու պրոմ հերքեաւ
խոստան առաջին։ օրհնեալ։

Ի՛ղեր ոսկեջուր էլեհօս կոյս
անհատնացեալ. մայր անապատ
կոմանուհիկի՝ ամէնայր բանիւ ու
հօքն երկնաւորի. օրհ։

Վերանալ ա՛ր զօրութեց հաւա
սիւ կանգնեցաւ ի խորանի քում
եկայք ժողովուրդք երկրպագ
գեցուք։ Ի՛մ պատուական
ի՛ խորանի քում հիմնեցաւ այ
սօր։ եկայք։ Ի՛սահ մատուցա
ցիք պատարագ և զե
նուն անապական։ երկ։

Վերակացութիւն։

Արդիւն կայսերց երկանաստուն
դատաստանաց կայցեալ առաջի.
խոստովանութիւն ընդհատուածքին
առ ա՛ր զէրդ զերծանիլ՝ ձերշանկու
վո կայ։ բարեխօս լեր առ քո
վո անձանց մերոց։

Զնորոտութիւնք հերշակոյց
ծոյնեն զգեզ. համանալի
ձայնիւն ի զգեզ փառաւորեն.

Ա՛ղ մատղկան հոգեղինաց
դասուց մարմրուսոյց երկրպագ
դե՛ն արժանի՛ գո՛. ա՛ղ։

Ի՛ղեր օրհնեցէ՛ք ամենք բարձր
արարչի՛ ի զնա՛ յաւիտեան։

Ո՞ր փառաբանեն ի բարձունս՝ համանալ զօրութիւնքն. ժողովեսցէ զբազումս։

Արտաքս երկրպագեն գոլլեղոյ դասուն սրբոց մարտիրոսացն. քահանայքն օրհնեն։

Ո՛վ մեռանողեան եւ քան զերկիրն ըս բարձրացոյցեր. որ զանհա՛՝ սանելի բնութիւնդ յերանելիսն քոսմ կերեցեր. եւ ցնծութիւնդ աշխարհի ծընար. վասն որոյ ամենեքեան ընդ քեզ միշտ մեծացուսանեմք։

Ո՛մեռանայծաւ բերկրեսցի միշտ կոչես. որ զանբա՛՝՝ երկի՛ն ընդ բանն անձառաբար յղիա՛ցար՝ եւ ընդ մարմնացեալն ածծընանեսցի՛ քեզն։

Ի՛երեսն վկայն առանց ձեռին հատեալ. դանիէլ լեռնշխեցոյ զանանկումն քարձրանեալ քո տեսանի երկնաւոր. մայր եւ կոյս ծընող դուն մըշտակոչ կոչես. վասն որոյ ամենեքեան։

Այսոցիկ ի՛մեզ եւ ողորմեացն մեզ քո. որ ունիս բազում գթութիւն։

Ա՛ր տայցէ ես սրբոց՝ եւ դասուս սրբոցդ քո. որ ես։

Ա՛ր պըսակեցեր ես սրբոց. լուր եւ մեզ աղօթիւք սոցա՛ քով. որ ունիս քան։

Ա՛յսօր տիեզերական դասքն ի յերկինս ուրախանան ի վերայ սրբոցն։

Ա՛յսօր ձըգնազգեաց սրբոց դասքն ի յերկիրս պըսակեցան երկնայինն ածելոյն փառաբան։

Ա՛յսօր անմարմնոց զինուորքն մեծապէս ուրախ՝ քան զերկրաւորս զինա՛ւորսն բազ մութիւն ընծայեցան ի խորա՛՝՝ հրեշտեայ սրբոցն

երկինից։

Ա՛ՂՔ դէմքդ պարծա՛նք ազգի մարդկան՝ հրաշալի ձըգնութիւնդ երկրիս նահատակեալ. եւ երկիրն պըսակեալ ընդ անմարմնոցն դա՛սս։

Ա՛ռաքել դու վառեցար զինու՛ր հոգւոյն. եւ յաղթեցեր սուին աբար անմարմին էիւթեամբ։

Ո՛վ դադարմիր բարեխաւսէ՛ վասն մեր ամենայնի՛ւ որդի՛ եղբ հոգի՛. զի յաղթեցուցիր հա՛՝ սուլ անմարմին էիւթեամբ։

Ա. Ի. Ա. Ն. Ա. Ն. Ա. Ն

Ընդառաջ գնացեալ ողջունեսցէ զնա. փութասցի նմա ի տեղի ի շինանդ տալոյ։ Որպէս կերակրեսցէ կենդանի՛ն զնա ինչ ի տեղի իշխանական ոգիս ևս քեզ իշխանական տրիտ եւ բարեկամ ասասցէ։

Իշխանական ոգիտ զոմանց ընդ քեզ. ամենայն ժամ հնազանդ եղիցի քեզ։

Ի ննջելդ ընդ քեզ անձն անեղ կիզեսցես հնոյր. անհնազանդել և փութասրտել յանդամոյց զինուորեցից։ Ոմանք ընդ քեզ ոչխարս տրտի հօտ արտաքսակից բանդ։ Նոցոգծոյ և կերակրէ զնդի մարդ կոն։ Քաղաքէր յատ խոնհոյ։ Ո՞ քեզ բարեբանեն ամ ազ լինի։ մերժ ընկերանաքեսցես անձն պատ աղեխ ոչ ոք հոգիդ հաշտասրտեսցես։

Ի՞նչ անձին և սիրեսցես։ որ զոչ բանն ասէ անտերեսն յերկիր քեզ յատկանդեղ կրեցեր։ անդամ դա ի երդում մեծացուցանելոյ։ Ո՞ քեզ մայր կուսուէ և յոր զոհէ ընտ։ եւ առաքեսցես ան ճանաչելոյ բանս կոչին հիք զի ոչ սպասցեսցէ բանին։ անդամ։

Ինչ երեսն ինձ դատապարտ ասէ։ ի քեզ կանդնեցաւ մեղս զերազ մայրեսն գերեսցես։ վասն որոյ զերեզ անձն ճանճին և կոյս։ անդ։

Դատաստ ասա որ ի փերկուէ մեզ

Դատիս ի երեկինից։ ես յայրեսցես ներս ընդ մեր առասին։ յայնժամ դատաւ ընդ ոգիդ քեսմ ի ասա ես կոչեսցի զմեզ ի փառս քո։

Որպէս հեծանոցաս դատող սէնի քո ասի։ արդեօք ընդ կալ աշխատ մարդկին։ յերեսանասնես արքայութեան ասէ։ ժողովեսցի ընդ մեզ ընդ արդարոցն։

Որպէս երկեղեցի հայրանացել վանոյ ընդ փեսայիդ։ ընդ իմ առասին ոգ կուսանէ ոգ կուսանացին։ արժանացի առաքասին ընդ մարդ ընդ ճանճ ընդ ճանճ ընդ փառս ի բարձեսնես։

Ի՞նչ ես զմեզ ասի յորժամգան քաղաքորսեսցեմ քո։

Ե՞նչ ես մեզ ասի զիտոցել բանդամ յանցանոյց մերոց։

Ու՞ս մեզ ասի փառս ասել մեծ ծի ասել քեմ։

Որպէս ընկերք ընդ քեզ անասկիզբ ես հայր. որ յայմ ժամ օրհնիս ի դատաս քեզ ընծէքեից։

Ոմանք ընդ քեզ վանձին ոգիդ. ոգ անդադար փառաբանիս ի դատաս սերոցեքից։

Անդադար բերանոյ անհան դիտս բանեսցէ. բարեբանեմք ոչ ճանդիպ ոգ հոգիդ ոգ փառայիդ ես հօր և սոգոյ։

Ի՞ ոչ ասես և սիրեսցես. ոգ ընդ անձն ասէ անտերեսն յերկիր քեզ յատկանդեղ կրեցեր։ անդամ դա ի երդում մեծացուցանելոյ։

Աբ լսա պահոց քառասնօրեայ
վերակոչէ պահեցի հատուցել
երեկոյեզեր. զի մարգ ի բառաչա
ընդ վերայինն յարուցանէ. ու-
նակ հատուցմանէ զերծ
ասէ. զընծայեցեալ պահե-
ցողաբ ընդ անմահին մահն ա-
ռանելով մեռոյց. զի յարու-
ցեալ զնա կենդանացոյց աղա-
ղակ բերեմք. ամէն.

Աբ ընտիցեալ իսկ զամէն
անապականն կոչս մկրտիմ. ի
նիզ առաքեալ աշերտիմ. ու-
ռնա ամէն զոհ ի հնոյն.
առնա ձկնա բոյոր խոտոռ կե-
ղեացանել ընդ մեզ.

Աբ առ ի քէնէ երկրորդ. ազատ
ի առնելոյն զանցանացոյց. ընտ
մերով պահիցի. զամսոցեր
պետրոսի լուծեալ զպատրաս.
առնա: Ընդ ազատեալ մարգ առ
ուծոյ զծնեալն ի քէն ի վեր
սրբեալ. զի ընդ նըմին ի պա
հիցի. ուր յարուցեալ նոյա
նեղոյ զիցաբ առնա.

Աբ ի ուրբաթ. Ազատ ի ամաւնեալ
զառաջինն ոչ պահեալ ընդ
պատուիրանին մեռաւ. զնոյնն
ցի ընդ օրինակ մեզ պատ
ուիրան կենդանացոյցաբ. ոգոյ.

Աբ ի խոտնեալ ընդ կամարար
մահուանէ երկրորդ ընդ ծառայ
մեռաւ ի օրինաց մերոյ.

կանգնեցաւ. առ ի երկոցի մեզ
պահապան յանձնոյ. ապրեցուցա
նել ընդ մեզ ի պատրանոյ բան
առիկեալն: Ի սմա բարձրացեալ
բարձոյդ անձին. որ ինձա
տրեալդես ընդ հօր. ժողովեմ
ընդ ինձ ամենայն կենդա
բեր փոյտեն. ապրեցու.

Աբ ի ուրբաթ. Ազատ ի ամաւնեալ
զառաջինն ոչ պահեալ ընդ
պատուիրանին մեռաւ. զնոյնն
ցի ընդ օրինակ մեզ պատ
ուիրան կենդանացոյցաբ. ոգոյ.

Աբ ի խոտնեալ ընդ կամարար
մահուանէ երկրորդ ընդ ծառայ
մեռաւ ի օրինաց մերոյ.

Աբ ի ուրբաթ. Ազատ ի ամաւնեալ
զառաջինն ոչ պահեալ ընդ
պատուիրանին մեռաւ. զնոյնն
ցի ընդ օրինակ մեզ պատ
ուիրան կենդանացոյցաբ. ոգոյ.

Աբ ի խոտնեալ ընդ կամարար
մահուանէ երկրորդ ընդ ծառայ
մեռաւ ի օրինաց մերոյ.

փակեա ինեղջից մերոց հոգիդ
Ձմնջատա՛ք և ող
Ընդունե՛ս խնամ ծգնեա՛ն ինձ
ար՝ ոչ երբեմն յոյնանա՛ս ող՝
Ի յանգանաց խնդ մեր՛ք ար՝ զիս
ար՝ ոչ երբեմն ըզ մերմե՛ր
ող՝ Ընեղա՛ր շը լմանց
փակեա զիս ար և յարենէ ող
բեցի և ողորմա՛
Օ ըզ ջնջման հոգւ զարտասու
արկանեմ առաջի քո քրիստոս
Թո՛ղ ինձ ըզ մեղս իմ ող երբ
եմ ըզպատուիրին՝ ար մոյնդե՛ս
բազմագո՛ւթ՝ Ընկալ՛ր առա
ջի քո քրիստոս ար հոգիդ
բանա՛ր հնամ խրնդրեա և
զիս ըզ մորեան՝ ար մոյն՝
Ող՝ մեղս իմ յուշիդ քեզ քրիստ
սուս ար բերժ շնդես հոգոց և
ար կենաց՝ բերժշկեա և զիս
գհետանդո՛ւթիւն ար մի՝
Ես բառնդիմ խռազմե՛ն մեղաց
իմոց՝ աչք իմ լեզու ծգնեա՛ ինձ
Ընկճիմ հոգով անօրէնու
իմոյ՝ ընդ որ խաղա՛ր ծգ՝
Ի խոր մեղաց ծովս տարած
բեա՛ ծբժիմ՝ նա՛ տպեա բարի
փակեա՛ զիս՝
Ող՝ ի՛ր լմեա ինձ այ՛ծ՝
Ի լեր ըզ ձայն փղոյն յանա
գին՝ յորժամ հարկա
նե՛ հրեշտակապետն և կոչէ
ի գաւառսն՝ ող՝ ի՛ր
Ընդուն զ յաւետն գաւառսի

զի յարուցեալ ընդ քեզ նորո
գեսցի իմ՝ ող՝
Ի բարձանց վիշ՝ ոք յարեքսոր
Ի ո տրամախան չարչարանաց խա
չի քո քրիստոս՝ ընկեցիր հե
թանոսաց՝ չարչարակից գոլով
քեզ սրբոց՝ պա՛հ զիս՝ փա՛ռք
Տէր մեզ որ մահո՛ւ քո նըման
նիւ մեռե՛լ քեզ մեղաց՝ զի և
կենա՛ց քոյ հաղորդիլ արժա
նացո՛ք կենդանարար սրբոյ
ա՛մէն՝ փա՛ռք յարու՛

* Ի՛ն եւս Օրհնութիւն Պա՛ս
ըն յոյժ Ի՛ն՝ Ի՛ն՝ Ի՛ն՝ Ող
գայն Ի՛ն՝

ՏԱՐ ՈՒՂՂ ԶԻՄ

ողոր՝ խոստովանիմ առ
քեզ տէր զանազան սրդիւն
թեղ ինձ ըզմեղսն՝ և ողորմեա
Տէր որ գլծացար ի ինդրել քան
զայն՝ գլծա և զիս ի մեղաւո՛ր
ող՝ Տէր որ գարձուցեր ըզ
մարքսարդն ի գիտուն՝ ձըշմար
տութիւն՝ գարձո և զիս ըզմոլ
բրունս և ողորմեա՛
Ի՛ստուած բազմամոդրոմ՝
խընայեա յարարածդ քո հայր
ողորմակիր և ողորմեա՛
Ի՛ր զարկան սրդայնե՛թ՝ ծա՛
գեա ինձ ի լոյս ճըշ
մարտութեան և ողորմեա՛
Տէր մեզ որ զմարդկե՛թ՝ և

պատուիրեցաւ քո մեղքերդ։ ոչ պահեցաւ իշ
խանութիւն քո։ մեղաւ ես։

Եւ ասէ ցնա մեծ քահանայն։ երդուիմ քեզ
զկենդանին աստուած։ զի ասասցես մեզ եթէ
դու ես քրիստոս որդի աստուծոյ։ եւ ասէ ցնա
յիսուս։ դու ասացեր։ բայց եւ ասեմ ձեզ։ ի
հետէ այսուհետեւ տեսանիցէք զորդի մարդոյ
նստեալ ընդ աջմէ զօրութեան աստուծոյ։ եւ
գալ ի ամպս երկնից։

Յայնժամ մեծ քահանայն պատառեաց զհան
դերձս իւր։ եւ ասէ։ զի՞ մեզ պիտոյ են վկայք։
դուք լուարուք զհայհոյութիւնն։ զի՞ ինչ երե
ւեցաւ ձեզ։ նոքա ի պատասխանի ասեն։ մա
հու պարտ է։

Եւ սկսան ոմանք ի նոցանէ թքել ի նա։ եւ
զերեսս նորա ծածկել։ եւ բռնադատել զնա։
եւ ասել ցնա։ մարգարէացիր մեզ քրիստոս։
թէ ո՞վ է որ զքեզ հարկանէ։

Եւ պետրոս էր նստեալ արտաքոյ ի դահլի
ճին։ եւ մատուցեալ առ նա աղախին մի։ եւ
ասէ։ եւ դու ընդ յիսուսի գալիլեացւոյն էիր։
եւ նա ուրացաւ առաջի ամենեցուն։ եւ ասէ։
ոչ գիտեմ զոր ասես դու։ եւ ելանէ արտաքս
ի սրահն։ եւ հաւն ոչ եղեւ։ եւ տեսեալ զնա
աղախինն սկսաւ նորոգել ասել ցկայեալսն
ընդ նմա։ եթէ այս ի նոցանէ է։ եւ նա կրկին
ուրացաւ։ եւ մերձ էին ասեն ցպետրոս ոմանք
որ կային։ ճշմարիտ դու ի նոցանէ ես։ զի եւ
գալիլեացի ես։ եւ խօսք քո նոյն է։ եւ նա
սկսաւ անիծանել եւ երդնուլ թէ ոչ գիտեմ
զմարդն զոր ասէք։ եւ հաւն երկրորդ անգամ
ձայն արար։ եւ յիշեաց պետրոս զբանն զոր
ասաց ցնա յիսուս։ եթէ մինչեւ երկիցս հաւն
ձայն արարցէ ուրասցես զիս երիցս։ եւ սկսաւ
լալ։

Եւ ընդ առաւօտն ժողովեցան երէցքն ժո
ղովրդեան եւ գրագիրքն։ եւ ամենայն ազգն
քահանայապետացն։ եւ տարեալ զնա ածին
առ պիղատոս։

Եւ սկսան մատնել զնա ասելով։ զայս գտա
նեմք խոտորեցուցանող զազգս մեր։ եւ արգե
լանող հարկս տալ կայսեր։ եւ ասէ թէ ինքն
օծեալ թագաւոր է։ եւ պիղատոս հարցանէր
զնա ասելով։ դու ես թագաւոր հրէից։ եւ նա
պատասխանի ետ ասելով։ դու ասես։ եւ ասէ
պիղատոս ցքահանայսն եւ ցամբոխսն։ ոչ գտա
նեմ մեղս ի մարդոյդ սմա։ եւ նոքա զօրանա
յին ասելով։ եթէ զայս մարդ ոչ արձակես
դու։ ոչ ես բարեկամ կայսեր։ զի ամենայն
որ զինքն թագաւոր առնէ հակառակ է կայսե
րի։ եւ պիղատոս լուեալ զայս ասաց ցնոսա
թէ ոչ գտանեմ մեղս ի մարդոյդ սմա։ եւ նոքա
զօրանային ասելով։ եթէ զայս մարդ ոչ ար
ձակես դու։ ոչ ես բարեկամ կայսեր։ զի ամե
նայն որ զինքն թագաւոր առնէ հակառակ է
կայսերի։ եւ պիղատոս լուեալ զայս ասաց
ցնոսա թէ ոչ գտանեմ մեղս ի մարդոյդ սմա։
եւ նոքա զօրանային ասելով։ եթէ զայս մարդ
ոչ արձակես դու։ ոչ ես բարեկամ կայսեր։ զի
ամենայն որ զինքն թագաւոր առնէ հակառակ
է

Ո՞վ ներեւութից բընաւ զատ
ներաց բժժչիկեան գիտութեան իմոյ
գիտնադիւրն։ և ինձ ոչ այլ
մարդ ասէ։ Ո՞ր երկայնամտու-
թեան առ աստուածն ողորմածոյ
անձին իմոյ բաղմամեայ։ և ինձ։
Ո՞վ ներողասարկին ողորմու-
թեանն պարզեւատուին յանդգնին
աւուրս ի վերջոյն։ և ինձ։
Ո՞ւմմէ մեզ գիտութիւն ոչ
բաղմամեայ անձին իմոյ։ ոչ՝ ի
միոյ աստուածոյ բանից իմոց։
Ո՞ր ի մեզ անկեալ շուտ ոչ մեռանի
հարիւն ամաւք։ ոչ՝ ի
Ո՞ր ի միասանգամ գալստեանն
ընդ յոյժ գաւն գոռոզ ներկին
ոչ՝ ի միոյ աստուածոյ։
Ո՞ւղիղ միտքն ներկին և գոյ
գալ ընդհատութիւն իմ շարժեցեալ
լինել։ ոչ ոտն մեծի քոմ ոգ
որմէ ներողասարկ ողորմեայ մեզ։
Ոչ՝ միոյ ի գիտնոցս ընկերէ
մեալ յանօրինեսեն մեռանիմ.
ոչ ի կիշեայ ընդհանս արեան ոգոյ
ի ներողասարկ։ Ոչ՝ ամաճեսի խնդրել
ոչ ոգոյ ողորմեայ։ և ամեն ընդ-
գիմամարտս և զանեն ընդդէմ գազ
անեն։ Ես միոյ յաղագս ներողասարկ
գէր ժամանգութեան։

Ոչ՝ ամար ոտոյ անգստութիւն
և առաջնոյ անձամ բանին։
ոչ ընդհանս ոգոյ ոգոյ ամեն գար
ձեր զանձնեցոյն ոգոյ։
Հոյցեայ յոգոյ գո միոյ նեղ

Ո՞ւմմէ ոչ բարկութենէ՞
գոյանի։ անցոյ իմէ ոչ ընդհան-
գոյանի։ ես գոյ։ Ոգոյ։

Ո՞ր ընդհանն անձոյական գիտին
հեց գոյացուեց՝ անձամարար
ծընող մարմին եղեալ ի միոյ
կոյ ես ոգոյ կանացոյ։ առնոյ միոյ
բարեխաւսեայ ոչ անձանց միոյ

Ո՞ր ընդ պատճէն ի բնէն կենաց
ընծայեցեր մեռանելոյն ազգիս։
ոգոյ պահօք քաւանութեայ զոյ
հաց գպրոցին ձայնիւն և
յանկնկամն ընդհան վերածեալ
ի կեանս։ առնոյ միոյ։

Ես գոյ և։ Ո՞միասանգամ զոյ
գալստեանդ մեռանիմ։ ոչ
ընդհանս ոգոյ ոգոյ ամեն գոյ
գոյ ոգոյ ոգոյ ոգոյ ոգոյ։ ոչ
գոյ ոգոյ ոգոյ ոգոյ ոգոյ
ոգոյ ոգոյ ոգոյ ոգոյ։

Օրհնութիւն Պ-հոյ։

Արդեւ զգաստասցին քո
ի մէնջ յաղագս ոգոյ
ղեղինացս։ բաղմագոյ
ոգոյ ես ընդհանս և ոչ՝ կորոյանեսը։
Ոչ՝ ընդհանս զանձնեցոյ ընդհանն
զվերածոյեսեալ ի միոյ ընդհանն։
ոգ ընդհանս ոչ ես ընդհանս
ընդհանս զոյ ընդհանս ընդհան։
Ո՞ յանգանաց ընդհանս ընդհան
անձն իմ գոյ ոչ ընդհանս
տոյն։ ոչ ընդհանս զոյ ընդհան
գոյ։

Աղաւոտ ամպերով ծածկուած ըլլայ։

Ամպերը ցրուելով՝ արեւը երեւնայ։

Ամպերը ցրուելով՝ արեւը երեւնայ։

Ամպերը ցրուելով՝ արեւը երեւն

Ծրագրութիւն գ-ից.

Ե՛րբոր գիծ մը կտրուածքի
ուղղութեան. ու կամ ներսի
վերատրեղ անկիւնի մը ներսի
հատու. Եռանկիւնագիծի մէջ ներսի
ու դիմացի անկիւնի ներսից քաշուած
ուղիղ պատ՝ հատ. ու ուղղ.

Ի ներսի գիծ մը կամ ներսի անկիւն
ի երկու. ու ներսի գիծ հատ
գիծ. ու ուղղ.

Ոտ մեջտեղ հատից գիծ մը ելնէ
ծ. որ ինա հատ ուղղ. ըլլայ.
ընդհանուր բնաւ հատ կանգնեցուա
հատ ուղղ. ու. Հատ գիծ ուղղ.
ընդհանուր գիծ հատ ուղղ. ու
ուղղ. գիծ հատ ուղղ. ու ուղղ.
ուղղ. գիծ հատ ուղղ. ու ուղղ.

Ա՛ր մի այն հիմնագիծ ինա միջոցով
ի մեջտեղ. ու ինա ապացոյց ըստ
ուղղ. Ծայր ինա ի մեջտեղ ի հատ
ուղղ. ու ուղղ.

Ա՛ր մի այն հիմնագիծ ինա միջոցով
ի մեջտեղ. ու ինա ապացոյց ըստ
ուղղ. Ծայր ինա ի մեջտեղ ի հատ
ուղղ. ու ուղղ.

Ծրագրութիւն դ-ից.

Ա՛ր մի այն հիմնագիծ ինա միջոցով
ի մեջտեղ. ու ինա ապացոյց ըստ
ուղղ. Ծայր ինա ի մեջտեղ ի հատ
ուղղ. ու ուղղ.

Ա՛ր մի այն հիմնագիծ ինա միջոցով
ի մեջտեղ. ու ինա ապացոյց ըստ
ուղղ. Ծայր ինա ի մեջտեղ ի հատ
ուղղ. ու ուղղ.

Ա՛ր մի այն հիմնագիծ ինա միջոցով
ի մեջտեղ. ու ինա ապացոյց ըստ
ուղղ. Ծայր ինա ի մեջտեղ ի հատ
ուղղ. ու ուղղ.

Ո՜վ անապական ըզ հոգեւոր ըզ
դանձըն յատականացու կենցա
ղոյս ծախեցի՛. այլ առ քեզ միայն
պաղատիմ բարերար փըրկիչ
խնայեա՛ ինձ ողորմեցեալ ծառայ։

Ո՜վ ցանկ հոգւոյ իմոյ քահա՛
նի եւ երէց անբասրաւեալ ոտիւ.
այլ առ քեզ միայն պաղատ։

Ստայքանց երէց ես ում զարմա
նանի՛ պըղտակորոյս որպէս ձի
թենի. այլ անդէն շաւղատ լե՛ռնոյ
ակո՛ փըրկիչ խնայեա՛ ինձ ողոր
մեցեալ ծառայ։

Ո՜ղորմելւոյն տա՛ղտալար բար
ձոյ էիցըս բարձողին. ո՛ր ծընաւ
զաճ մարմնով՝ զանմարմնաբար
ծընո՛ւնդըն հնձր. բարեխօսեա՛
վասըն մեր ամենեցուն մարիամ։

Ի նոյն հնչ և։

Ո՜վ վառեցեալ քո յարփուռըն եւ՛
կիզեալ քոյս մարեւնոյն. այլ ե՛
առ զհացըն կենաց կիրկու
բանաւորաց. բարեխօսեա՛ մեզ
քոյ ըմպելիւ ըզգիր մեզաց մերոց։

Ո՜յժմ և։ Ո՜ կենդանագործ
անապատ ծընողի՛. ըզ արկանելիք
առաքելական պատմիչ պատուհասն
ըզգ. յո՛ր ժամ գան վտանգք
հոգւոյ դատել ըզքո՛ շնորհսն
չիմ. ընդրեա՛ յանցանաց մե
ղաց բարեխաւսե՛ մեր քոյ ի՛
կեսուի. պաղատիմք ըզգքե՛ զեր
պահպանեա՛ ըզմեզ ընդ հո՛վա
ռեալ խաչիդ քո սո՛ւրբ։

Ա՜ղբիւրակե՛ օր գայլ քո տար
լո՛ւ ձայնիւ աղօթից խնդ որ կոչ
դամն առ քեզ. և ազգ ըզմեզ։

Ի՜անձից խնդ ունկընդիր տէր
և՛ խնամա՛ ըզ ազաչանս իմ. զա
ռաւօտեա՛ որ կարդամն առ
քեզ. և ազգ։ Ա՜ր ընկղմեալ եմ
խորըս չարեաց՝ ա՛ր զհոգի՛դ
քո առաքեա՛ առ կարդամն
առ քեզ. և ազգ։

Ո՜ղորմեա՛ ինձ աստ՝ զի՛ քե՛զ
ապաւէն մեզայ։ Ո՜ղորմել լու՛ա
զիս խաղաղեալ յանցանաց աղաչե
ըմբ՛ շնորհե՛. և ազգ ըզմեզ։
Ո՜յարնեա՛ փըրկեա՛ զիս՝ որ հո
գւոյ և մարմնոյ ունիս իշխա
նութի՛. և ազգ ըզմեզ։

Ի երաւրեալ յանցանաց անձ
նիմ առ քեզ ահեր համբարձի
զաչս իմ. ո՛ ըզ ինձ ըզ մեզ ի
զոյս իմ ազգ ըզմեզ։

Ա՜ղբիւրակե՛ յանցանաց աղա
չեմ զքեզ՝ զի բարձցես ըզ
ծանրութիւն մեղաց իմոց. և
ազգ ըզմեզ։

Ա՜ղաչեմ զքեզ՝ զի ընդ ա՛ղ
քատացեալ ոչ ընկեցանիցես
զիս. և ազգ ըզմեզ։

Ո՜ղորմեա՛ ինձ ամե՛ն զի քե՛զ
ապաւէն մեզայ։

Քրիստոս ամէն ամսոյ
ծոց. ոչ թէ ըսելու։
Աղօթեցէք ինձմէ երկ
նեաց զիս մայրիմ. ազատելի փոյր
կիչ ըլլ։ Ա կերպարանալ մեզօք
անկանիմ ան քեզ փրկիչ մինան
տես առնեը. ոչ։

Աքսորտեն չհառաչանօք խոս
ձալին եղա ըզգամուխիան.
նամին ձայնիլեն և ես գինեմ
ողորմած ինձ աստուած։

Ազատին ազատակեր ինկայեին
մի շեշ գին տր։ նամին ձայն.
Աշատակ ողջին աղերսանօք
ազատեր ըզգեզ։ հայր մեզայ կիր
կինա և առանձին քո։ նամին։

Ընդհեռ մեզ ամ ընդ աղբա
տաց օրհնականին գանգատու ժուժ
կամուխ։ զի կամաւոր աղքատութ
ազատեցուեզ երկնից ընդ նոսին
լեցուք արժանի։ լուր մեզ և
ողորմած քրիստոս աստուած։

Ա զի վհատանք հայցին կարօտութ
զհայցն անմահութ նորին շնոր
հեցեր։ և ընդ մեծատանն անգը
թութիւ ի գոյն ազատացեր
ըզնա ընկալար։ լուր մեզ և։

Ա տատերեն զայրս ազգից
առանձ մեզ ողորմութ։ ի քէն
ամ զոյգրմութ։ զի մի ընդ մեծա
տանին հայցեցուք ի բաց հան
գին ծագին մահ։ և լուր մեզ և։

Ո անակին զբան ամ զհայրն
ամենակալ բարեբանեցէք ընդ
զաւրութեան երկնից։

Ո առ ի հօրէ ծննեալ զորդին
միածին. բարեբանեցէք հետ
տակոյին ձայնիւ։

Ա զնորոգող ամ զհոգին հայ
նիս ցլինծուք. բարեբանեցէք
անլռելի ձայնիւ։

Ընդակին զբան ամ և թմգատար
երկնատար. բարեբանեալ ի զո
ցաց անմահից երկնատարաց. ըզ
քեզ օրհնեմբք հայր անդակին
հոնատհեցար ի բարձանց վերն
մերոյ փրկուէ. աղաչեմբ կամ
լոց և ի բժիշկ հոգւոց մերոց.
ընդ ես զոլեմբ որդիդ միածին։

Ա ի էակիցդ ես ընդ հօր և հա
ռակից միածնիդ. բաշխող պար
գեաց ամ ընդ հոգի սրբով
ընդ քեզ բարեբանեցէք առ
հոգիդ ձեր շնորհս։

Ա զբանից ամ ընդ ոսկեբեր բանի
ծառեցեր յաշխարհամէծ խա
չին անդխուէ. լուսաւո
րեա և զմեզ հօր խոնարհութ։

Ա զհամբուկն զաստատանի
օրհնակ. ընդ անկեցեր առ մեծա
տունն և զպարծիս. ներհա
կաբար տիրոջ ամ ընկալան

Ա ւրով աղաչեցուք ըզքեզ
տէր. փրկիր ըզմեզ ի հերձ մե
ղաց և առանձնաց. հանդերձ
ի քեզ նահատակին պղատոսի.

ՈՐՊԷՍ ԶԻ ՀՈԳԻ ԱՐԱՐՈՒԱԾՔ ԵՒ ՈՐՊԷՍ ԶԻ ՄԱՐՄԻՆՔ ՄԵՐ ՍՐԲԱՑԵԱԼ ԼԻՆԻՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՒ ՓՐԿԱՐԱՐԻՉԻ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՏԷՐ ՄԵՐ ԱՄԷՆ։

ՈՐՊԷՍ ԶԻ ՀՈԳԻ ԱՐԱՐՈՒԱԾՔ ԵՒ ՈՐՊԷՍ ԶԻ ՄԱՐՄԻՆՔ ՄԵՐ ՍՐԲԱՑԵԱԼ ԼԻՆԻՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԵՒ ՓՐԿԱՐԱՐԻՉԻ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՏԷՐ ՄԵՐ ԱՄԷՆ։

* Ողբ Պ-ին։

Քանի՞ կոչ ապշեցուցիչ
Ողբ՝ ընդհատ ոգեմոլիչ
Բազում յանցանացդ համար

Ո՛ք քեզ բազմազրկեաց ապա՛կ
Ներա՛կ կամ դաժանացա՛կ։ Ովքե՞ր էին
Սեզ կողոպտածները քոնո՞ւմ։
Ընկե՛ր ազատացուցի՛ր ազգակիցդ
ա՛ռ քեզ. մեղա՛ և զինա՛ր ինչ ի
քո՛ւմ պղծությա՛ն։

Ո՛չ մեզ համ խոստովանե՛լ ի
ներմա՛ ան քեզ քա՛ւ. որ մի՛այնդե՛ս
բազմազրկե՛ց Թիկնեցի՛ք՝ ոչ
ո՛ի՛ր մեռա՛ւ ինձ առաքա՛ծ։

Պա՛ռա ա՛ր որ ձերմակրատեցի՛ս
սիրոյ՝ ե՛ր ընկնե՛ս չոգածո՛ւկըս
զաղտնեաց սիրոյ՝ ի՛ր։
Տե՛ր ինձ ցընծութի՛ փրկու
թե՛ւ հո՛գւով արտաքո՛ւմ
հաստատե՛ զիս՝ ե՛ռ։

Ընկե՛ր յանցանաց զիս ա՛ղէկո
ծեա՛ն։ և մեղք իմ բազո՛ւմ զիս
յանդիմանեա՛ն։ Ընդ զինչ արա՛
ծից մեղա՛ցեալ անձամբս։ որ
չեմ առեալ յաւետից տեղոյն

Ա՛ր մնա՛ցեալ ծնընդեամբդ
քո լուծեր զերկուսեանս նախա
ծնօղն մարմնա՛ւ մայր աստուածոյ
բարեխոսեա՛ առ միածին որդին
լուծանել զնա՛պատս մեզոյ

Ընկե՛ր ազատացո՛ւր փրկել զան
ձինս մե՛ր ի փորձանե՛ն։
Ընկե՛ր և Խաչն անե՛զ համա
զոյ որ ընդ Տէր եւ՛ Տզուոյն։
երեսեա՛ր ի՛երկրի պայծառացան
արարած։ Տի՛զօրին կարողո՛
թեամբն և ըզ մեզ վերադարձոյ

յորդեդրութե՛ շնորհս։

Ա Ո Տ Ո Ւ Ս

քաղցրութիւն յաւուրսդ
ընդ որս հայր ամենակալ
օրհնաբանեաց այրն ամենայն մարդոյ.
Ա՛ր ի հնչեր ի փողոյ զաղտարանիցդ
զոր արդիւն միածինն. օրհնեալ
Ա՛ր խնամեալ ամենայն զաղտարանիցդ
ծրարս զոր հայեցեալ ձեռնարկեաւ. օրհն.
Ա՛ղաւ. Ամենայն գործք քո
ընդ քեզ օրհնեն.
Ա՛ր յաղթեալ գոյացուցիչ զեղ
հինեա եղեալ ի ձեռս ձերս զեղ
ա՛ր մարդասիրութեանդ քո. աղ.

գրախտին վայելչութիւնն.

Փառս հոր և.

Ընծաս մարիամ աղբեւականն
աղաւաղութիւն արեալ ի աղա
ջեաւ զամբիչին ընծանելն ա՛ծ
վասին մեր. զի գարձեալ վի՛
րատին զմեզ ի գրախտին ժա
ռանգութիւն. Ա՛յժմ և.

Ընդհօդ զօրութիւն խաչի քոյ
պահեա ընդ մեզ քո ա՛ծ. որ տա՛
ծածեցեր ընդ ձեռըն քո բնաւ.
Ել լուծիր զ վնիկ զաւառա
տուէ յանցանացդ մերոց. ապրե
ցուցանել ընդ մեզ ի պատու
նաց թշնամւոյն.

* Տ՛ր Ա՛ստուածն Հայոց

Նաև Հ՛ր Ա՛ստուածն.

Ա՛ղ

Ա՛ր մարդասիրութեանդ քո. աղ.
Ա՛ղաւ. Ամենայն գործք քո
ընդ քեզ օրհնեն.
Ա՛ր յաղթեալ գոյացուցիչ զեղ
հինեա եղեալ ի ձեռս ձերս զեղ
ա՛ր մարդասիրութեանդ քո. աղ.
Ա՛ղաւ. Ամենայն գործք քո
ընդ քեզ օրհնեն.
Ա՛ր յաղթեալ գոյացուցիչ զեղ
հինեա եղեալ ի ձեռս ձերս զեղ

Ո՛չ ոք կարէ ծառայել երկու տեառնոց. զի կամ զմի ատեն զայսմանէ եւ զմի ատեն զայնմանէ ատելով զայսմանէ սիրեսցէ զայնմանէ. կամ զայսմանէ մտիկ արասցէ զայնմանէ անարհեսցէ. ոչ կարէք Աստուծոյ ծառայել եւ մամոնայի։

Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ. մի՛ հոգայք հոգի ձեր զինչ կերիցուք կամ զինչ արբցուք, եւ ոչ մարմնոյ ձերոյ զինչ զգեցցուք. ո՞չ հոգի աւելի է քան զկերակուր, եւ մարմին քան զհանդերձ։ Նայեցարո՛ւք ի թռչունս երկնից զի ոչ սերմանեն եւ ոչ հնձեն եւ ոչ ժողովեն ի շտեմարանս, եւ հայր ձեր երկնաւոր կերակրէ զնոսա. ո՞չ դուք աւելի քան զնոսա կայք։ Եւ ո՞ ի ձէնջ հոգալով կարէ մի կանգուն յաւելուլ ի հասակ իւր։ Եւ զհանդերձէ ընդէ՞ր հոգայք. ուսուցէք զշուշանս անտի՝ զի ոչ գործեն եւ ոչ մանեն. բայց ասեմ ձեզ՝ զի ոչ Սողոմոն ամենայն փառօքն իւրովք զգեցաւ իբրեւ զմի ոք ի սոցանէ։ Եւ եթէ զխոտ դաշտի զայսօր կայ եւ վաղիւ ի հնոց արկանի, Աստուած զայսպէս զգեցուցանէ, ո՞չ առաւել զձեզ, ո՛վ սակաւահաւատք։ Ուստի մի՛ հոգայք եւ մի՛ ասէք՝ զի՞նչ կերիցուք կամ զի՞նչ արբցուք կամ զի՞նչ զգեցցուք։ Զայս ամենայն հեթանոսք խնդրեն. զի գիտէ Հայր ձեր երկնաւոր զի կարիք ունիք զայսոսիկ ամենայնի։ Այլ խնդրեցէ՛ք նախ զարքայութիւն Աստուծոյ եւ զարդարութիւն նորա, եւ զայս ամենայն յաւելցին ձեզ։ Ուստի մի՛ հոգայք վասն վաղուան, զի վաղն իւր հոգասցի զինքն. բաւական է աւուր չարին չարն իւր։

Մի՛ դատիք զի մի՛ դատիցիք. զի որով դատաստանաւ դատիք՝ դատիցիք, եւ որով չափով չափէք՝ չափեսցի ձեզ։ Եւ զիա՞րդ տեսանես զսղոսն որ է ի ակն եղբաւր քո, եւ զգերանդին որ է ի ակն քում մի՛ իմանար։ Կամ զիա՞րդ ասես եղբաւր քում՝ եղբա՛յր, հան զսղոսն ի ականէ քումմէ, եւ ահա գերանդի է ի ակն քում։ Ով կեղծաւոր, հան նախ զգերանդին ի ականէ քումմէ, եւ ապա տեսցես զսղոսն որ է ի ակն եղբաւր քո հանել։

Մի՛ տաք սուրբ շանց, եւ մի՛ արկանէք զմարգարիտս ձեր առաջի խոզից, գուցէ կոխեսցեն զոտիւք իւրեանց, եւ դարձեալ դարձեալ պատառեսցեն զձեզ։

Խնդրեցէ՛ք եւ տացի ձեզ. որոնեցէ՛ք եւ գտանիցէք. զարկէ՛ք եւ բացցի ձեզ։ Զի ամենայն որ խնդրէ՝ առնու, եւ որ որոնէ՝ գտանէ, եւ որ զարկանէ՝ բացցի նմա։ Կամ ո՞ է ի ձէնջ մարդ որ եթէ խնդրիցէ որդի իւր հաց, թէ եւ քար տացէ նմա։ Եւ եթէ ձուկն խնդրիցէ, թէ եւ օձ տացէ նմա։ Արդ եթէ դուք չարք գիտէք պարգեւս բարիս տալ որդւոցդ ձերոց, որչափ եւս առաւել Հայր ձեր որ յերկինս տացէ բարիս խնդրողաց իւրոց։

Ամենայն զոր կամիք զի արասցեն ձեզ մարդիկ՝ դուք նոյնպէս արասջիք նոցա։ Զի այս է օրէնք եւ մարգարէք։

Մտէ՛ք ընդ նեղ դրունսն. զի լայն է դուռն եւ ընդարձակ է ճանապարհ որ տանի ի կորուստ, եւ բազումք են որ մտանեն ընդ նա։ Զի նեղ է դուռն եւ նուաստ է ճանապարհ որ տանի ի կեանս, եւ սակաւք են որ գտանեն զնա։

Զգո՛յշ լերուք ի սուտ մարգարէից որ գան առ ձեզ ի հանդերձս ոչխարաց, եւ ներքինապէս են գայլք յափշտակիչք։ Յպտղոցն նոցա ճանաչիցէք զնոսա։ Միթէ հաւաքեն ի փշոյ զխաղող, կամ ի տատասկանէ զթուզ։ Ոչ այնպէս ամենայն ծառ բարի պտուղս բարիս առնէ, եւ ծառ չար պտուղս չարս առնէ։ Ոչ կարէ ծառ բարի պտուղս չարս առնել, եւ ոչ ծառ չար պտուղս բարիս առնել։ Ամենայն ծառ որ ոչ առնէ պտուղ բարի՝ կտրի եւ ի հուր արկանի։ Ուստի յպտղոցն նոցա ճանաչիցէք զնոսա։

Ոչ ամենայն որ ասէ ինձ՝ Տէր, Տէր, մտանէ յարքայութիւն երկնից, այլ որ առնէ զկամս Հաւր իմոյ որ յերկինս է։ Բազումք ասիցեն ինձ յայնմ աւուր՝ Տէր, Տէր, ո՞չ անուամբ քում մարգարէացաք, եւ անուամբ քում դեւս հանեաք, եւ անուամբ քում զօրութիւնս բազումս արարաք։ Եւ յայնժամ խոստովանեցայց նոցա՝ զի ոչ երբէք ծանեայ զձեզ. հեռացարո՛ւք յինէն դուք որ գործէք զանօրէնութիւն։

Ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ եւ առնէ զնոսա, նմանեցուցից զնա մարդոյ իմաստնոյ որ շինեաց զտունն իւր ի վէմ. եւ իջին անձրեւք, եւ եկին գետք, եւ փչեցին հողմք, եւ զարկին ի տունն այն, եւ ոչ անկաւ, զի հաստատեալ էր ի վէմ։ Եւ ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ եւ ոչ առնէ զնոսա, նմանեցուցից զնա մարդոյ անմտի որ շինեաց զտունն իւր ի ծովեզերս. եւ իջին անձրեւք, եւ եկին գետք, եւ փչեցին հողմք, եւ զարկին ի տունն այն, եւ անկաւ, եւ եղեւ անկումն նորա մեծ։

Եւ եղեւ յորժամ կատարեաց Յիսուս զբանս զայսոսիկ, զարհուրեցան ամբոխքն ի վարդապետութենէ նորա։ Զի էր ուսուցանէր զնոսա իբրեւ զմի ոք որ զօրութիւն ունի, եւ ոչ իբրեւ զդպիրս եւ զփարիսեցիս։

Եւ իջեալ նորա ի լերինն՝ բազում ժողովուրդք հետեւեցան նմա։ Եւ ահա մարդ մի բորոտ եկեալ երկրպագանէր նմա եւ ասէր՝ Տէր, եթէ կամիս՝ կարող ես զիս սրբել։ Եւ նա տարածեալ զձեռն իւր՝ հպեցաւ նմա եւ ասէ՝ կամիմ, սրբեցի՛ր։ Եւ անդէն սրբեցաւ բորոտութիւն նորա։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս՝ ետես զի մի՛ ումեք ասասցես, այլ երթ՝ ցո՛յց զանձն քահանայապետին, եւ մատո՛ զպատարագ զոր պատուիրեաց Մովսէս, ի վկայութիւն նոցա։

Եւ մտեալ Յիսուս ի Կափառնայում՝ մատեաւ առ նա հարիւրապետ մի, աղաչէր զնա եւ ասէր՝ Տէր, ծառայ իմ պառկի ի տան անդամալոյծ, եւ ցաւագին տանջի։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս՝ ես եկեալ բժշկեցից զնա։ Եւ պատասխանի ետ հարիւրապետն եւ ասէ՝ Տէր, ոչ եմ արժան զի մտցես ընդ տանիս իմ, այլ միայն ասա՛ բանիւ, եւ բժշկեսցի ծառայ իմ։ Զի եւ ես մարդ եմ հնազանդ իշխանաց, ունիմ ի ներքոյ իմում զօրս զինուորս, եւ ասեմ ցայսմ՝ գնա՛, եւ երթայ, եւ ցայլ՝ եկ՛, եւ գայ, եւ ծառայի իմում՝ արա՛ զայս, եւ առնէ։ Լուեալ Յիսուսի զարմացաւ, եւ ասէ ցհետեւեալսն՝ ամէն ասեմ ձեզ, զի ոչ գտի այսչափ հաւատս ի Յիսրայէլի։ Եւ ասեմ ձեզ, զի բազումք յարեւելից եւ յարեւմտից եկեսցեն, եւ հանգիցին ընդ Աբրահամու եւ ընդ Իսահակայ եւ ընդ Յակոբայ ի թագաւորութեան երկնից։ Եւ որդիքն արքայութեան արտաքս հանցին ի խաւարն արտաքինս, անդ եղիցի լալ եւ կրճտել ատամանց։ Եւ ասէ Յիսուս հարիւրապետին՝ երթ՝ եւ որպէս հաւատացեր՝ եղիցի քեզ։ Եւ բժշկեցաւ ծառայ նորա յժամուն յայնմիկ։

Եւ եկեալ Յիսուս ի տուն Պետրոսի՝ ետես զաներ նորա պառկեալ եւ տենդոտ։ Եւ հպեցաւ ձեռին նորա, եւ թողաւ զնա տենդն, եւ յարեաւ եւ սպասաւորէր նոցա։ Եւ յորժամ եղեւ երեկոյ, մատուցին առ նա բազումս դիւահարս, եւ հանէր զդեւսն բանիւ, եւ զամենայն հիւանդս բժշկէր։ Զի կատարեսցի որ ասացեալ է ի մարգարէէն Եսայեայ՝ եւ զհիւանդութիւնս մեր ինքն առ, եւ զցաւս մեր ինքն կրեաց։

Եւ տեսեալ Յիսուսի զբազումս ի շուրջ իւրմէ՝ հրամայեաց երթալ յայնկոյս։ Եւ մատեաւ առ նա գրագէտ մի, եւ ասէ ցնա՝ վարդապե՛տ, երթայց զհետ քո ուր եւ գնասցես։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս՝ աղուէսք զբներ ունին, եւ թռչունք երկնից զբունս, եւ որդի մարդոյ ոչ ունի ուր զգլուխ իւր դիցէ։ Եւ ասէ ցայլ՝ հետեւեա՛ ինձ։ Եւ նա ասէ՝ Տէր, ներեա՛ ինձ նախ երթալ եւ թաղել զհայր իմ։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս՝ հետեւեա՛ ինձ, եւ ձգեա՛ զմեռեալսն թաղել զմեռեալս իւրեանց։

Եւ մտեալ նորա ի նաւ՝ հետեւեցան նմա աշակերտք նորա։ Եւ ահա շարժումն մեծ եղեւ ի ծովու, մինչեւ ծածկեցան նաւն ալեաւք. եւ նա քնացեալ էր։ Եւ մատեալ աշակերտքն նորա զարթուցին զնա եւ ասեն՝ Տէր, փրկեա՛ զմեզ, կորնչիմք։ Եւ ասէ ցնոսա՝ ընդէ՞ր երկչոտ էք, ո՛վ սակաւահաւատք։ Եւ յարուցեալ հրամայեաց հողմոցն եւ ծովուն, եւ եղեւ խաղաղութիւն մեծ։ Եւ զարհուրեալ մարդիկն ասէին՝ ո՞ է այս, զի եւ հողմք եւ ծով հնազանդին նմա։

Եւ եկեալ նորա յայնկոյս ի գաւառն Գադարացւոց՝ ընդդիմացան նմա երկու դիւահարք ելեալք ի գերեզմանաց, չարք յոյժ, մինչեւ ոչ ոք կարէր անցանել ճանապարհաւ անտի։ Եւ ահա գոչեցին եւ ասեն՝ զի՞նչ է մեզ եւ քեզ, Յիսուս որդի Աստուծոյ. եկե՞ր հանդերձեալ զմեզ տանջել յառաջ ժամանակի։ Եւ էր հեռի նոցա հօտ խոզից բազմաց արածեալ։ Եւ դեւքն աղաչէին զնա եւ ասէին՝ եթէ հանես զմեզ, արձակեա՛ զմեզ ի հօտ խոզից։ Եւ ասէ ցնոսա՝ երթա՛ք։ Եւ նոքա ելեալ գնացին ի հօտ խոզից։ Եւ ահա ամենայն հօտ խոզից ընթացաւ ի վիմաց ի ծովն, եւ մեռան ի ջուրս։ Եւ հովիւքն փախեան, եւ գնացեալ ի քաղաքն՝ պատմեցին զամենայն եւ զդիւահարացն։ Եւ ահա ամենայն քաղաքն ելեալ ընդառաջ Յիսուսի, եւ տեսեալ զնա՝ աղաչեցին զի անցցէ յսահմանաց նոցա։

Եւ մտեալ նորա ի նաւ՝ անցեալ եկն յիւրում քաղաքն։ Եւ ահա մատուցին առ նա անդամալոյծ մի, որ պառկէր ի մահիճի։ Եւ տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն՝ քաջալերեա՛, որդեա՛կ, թողին քեզ մեղքդ։ Եւ ահա ոմանք ի գրագէտսն ասէին ի սրտի իւրեանց՝ զի այս հայհոյէ։ Եւ Յիսուս տեսեալ զխորհուրդս նոցա՝ ասէ՝ ընդէ՞ր խորհիք չարիս ի սրտի ձեր։ Զի՞նչ է դիւրագոյն, ասել՝ թողին քեզ մեղքդ, կամ ասել՝ յարի՛ եւ գնա՛։ Այլ զի գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի որդի մարդոյ ի վերայ երկրի թողուլ մեղս, յարի՛ ասէ ցանդամալոյծն, եւ առ զմահիճ քո եւ գնա՛ ի տուն քո։ Եւ յարեաւ եւ գնաց ի տուն իւր։ Եւ տեսեալ ամբոխացն զարհուրեցան, եւ փառաւորեցին զԱստուած որ տուեալ է զիշխանութիւն այսպիսի մարդկան։

Եւ անցեալ Յիսուս անտի՝ ետես մարդ մի նստեալ ի մաքսատան, որում անուն Մատթէոս, եւ ասէ ցնա՝ հետեւեա՛ ինձ։ Եւ նա յարեաւ եւ հետեւեցաւ նմա։ Եւ եղեւ նորա հանգչելոյ ի տան, եւ ահա բազումք մաքսաւորք եւ մեղաւորք եկեալ նստեան ընդ Յիսուսի եւ աշակերտօքն նորա։ Եւ տեսեալ փարիսեցւոցն՝ ասէին աշակերտացն նորա՝ ընդէ՞ր ընդ մաքսաւորս եւ մեղաւորս ուտէ վարդապետ ձեր։ Եւ լուեալ Յիսուսի՝ ասէ՝ ոչ պիտոյ են հիւանդք բժշկի, այլ որ չարաչար ունին զհիւանդութիւն։ Երթա՛ք եւ ուսարո՛ւք զի՞նչ է՝ ողորմութիւն կամիմ եւ ոչ պատարագ։ Զի ոչ եկի կոչել զարդարս, այլ զմեղաւորս ի ապաշխարութիւն։

Եւ մատեան առ նա աշակերտք Յովհաննու եւ փարիսեցիք՝ ասեն՝ ընդէ՞ր մեք եւ փարիսեցիք պահեմք յաճախ, եւ աշակերտք քո ոչ պահեն։ Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս՝ միթէ կարեն որդիք հարսանեաց սգալ, մինչ հարսն ընդ նոսա է։ Այլ եկեսցեն աւուրք յորում հարսն հարցի ի նոցանէ, եւ յայնժամ պահեսցեն։ Ոչ ոք կարկատէ կտաւ նոր ի հանդերձ հնացեալ, զի կարկատանն առեալ ի հանդերձէն՝ նորոգագոյն ցաւ առնէ։ Եւ ոչ լցանեն ոք գինի նոր ի տիկս հնացեալս, զի ապականեսցին տիկքն, եւ գինին հեղցի, եւ տիկքն կորիցեն։ Այլ գինի նոր ի տիկս նորս լցանեն, եւ երկոքին պահեսցին։

Եւ ասէ ցնոսա առակ մի՝ ոչ ոք կարկատէ կտաւ նոր ի հանդերձ հնացեալ, զի կարկատանն առեալ ի հանդերձէն՝ նորոգագոյն ցաւ առնէ։ Եւ ոչ լցանեն ոք գինի նոր ի տիկս հնացեալս, զի ապականեսցին տիկքն, եւ գինին հեղցի, եւ տիկքն կորիցեն։ Այլ գինի նոր ի տիկս նորս լցանեն, եւ երկոքին պահեսցին։

Եւ ասէ ցնոսա առակ մի՝ ոչ ոք կարկատէ կտաւ նոր ի հանդերձ հնացեալ, զի կարկատանն առեալ ի հանդերձէն՝ նորոգագոյն ցաւ առնէ։ Եւ ոչ լցանեն ոք գինի նոր ի տիկս հնացեալս, զի ապականեսցին տիկքն, եւ գինին հեղցի, եւ տիկքն կորիցեն։ Այլ գինի նոր ի տիկս նորս լցանեն, եւ երկոքին պահեսցին։

Ա՛ԵՃԱՊՐԱՆՔՆԵՐՍ ԸՆԴՔԵՂ ՈՐ
թաղեցար ինձ ի գերեզման՝ ընդ
նիւ. և յերրորդ աւուրն յարեար
ըստ ի յերկինս ընդ հանդարձակ
փառաց հօր։

Ա՛ՆՁՆԱԿԱՆ յամենայն ժամ օգնական ինձ
եղիր. այլ երբեմն ըստ մարդասիրու-
թեան քոյում մերձ գիտութեամբ զիս
եղիր. այլ երբեմն ըստ մարդասիրու-
թեան քոյում մերձ գիտութեամբ զիս
եղիր. Ա՛ննեղասիրդ շնորհ միթէ
փրկեսցէ զիս որ և յարութենէ առ
ջիցդ և ողորմեաս։

Ա՛ՄԵՆԱՅՆ զինուորութիւնք երկ-
ուսանակաց անդադար ձայնիւ օրհ
նեն զՔեզ հնչեղ. ամենակալ
աստուած և մեծիշխան մարդասէր.
Ա՛որ օրհնութիւնք երկրածիններդ
երգեցողք. առաքեալ ի հօրէ
սրբեցիդ հաճեցիր. ամենակալ աս-
տուած և մեծիշխան մարդասէր.
Ա՛ստուածային ընդ քեզ դասիւն
արարած եաշխատ պարգեւից
առ հոգիդ աշխարհս. ամէն։

Ա՛ՐԴԵԻՆ մանկունքն ի Նազովրէ
և ասէին. սո՛ր որ գայ թագաւո-
րաց օրհնեա՛լ ես յաստուա՛ծ.
Ա՛մառաներ ըստ քեզ խոստա տուր
հօրինուած մերոյս. վասն որ քեզ
հաճեր սիրելոյ քո. օրհ.
Ա՛ՀԱՐԵԱՒՈՐԵԱՆ յերկինից և ճշ-
գիր շնորհից. և փրկեաց զօրհնա
բանս ի՛ձեռաց մահու. օրհ.
Ա՛ՂՈՂՈՐԴ Աւետեաց և բարեգ
ութեան յերկնից յաստուա՛ծ.
Ո՛րոտիկ ընդ հանդարձակ կեղծանիք փա

Տ՛ՈՒՐ մեզ որ զամենայնի. և
փրկեա՛ ընծայեցաց մերոց հոգի
ացմանդամ և ող.
Ա՛ՆՁ վայել ամենայն օրհ
նութիւն ընդ քեզ.
Ո՛Հ տայր և ստեղծի և բնութեան զիս
գիտողդ՝ հոգեբարձութեանցդ
Ո՛Հ երրորդութիւն ամենակալ զիս
վերակ. և ընդ մի աստուած։
Ա՛ր յամենից կարօտ օրհնեմք ընդ
քեզ որ. արձ հայցեալս մերոց։
Ա՛ր անապականդ քոյով զօրութ
պնդեցեր զյաւուրս կանս ինքեզ
ուր ընդ մանկունսն. փրկեա՛ և
ընդ մեզ մարդասիրդ որ. արձ։
Խարձրացուցանեմք զուարթով
զանուն քո սուրբ. քանզի ի՛ր
որ յաշխոյս փառաց նրբանիս. օգ
նեա՛ մեզ ընդ երեսս միրուանդ։
Ո՛ստրձեալ ասեն ընդ օրհնեցեալ
բանիդ աթոռիդ ընդոս յաւիտեան
Տ՛ուք և զիշերիդ ընդ որ օրհնե
ցեք. և բա՛ ընդ ամա.
Ա՛րդիւք ընդ որ օրհնեցիք և
աստուա՛ծ ընդ բարձր արարչեք
ընդ ընտ յաւի՛տեան։
Ա՛ԵՃԱՊՐԱՆՔՆԵՐՍ ընդ քեզ որ ի
հօրէ բանդ և անձառելի ծընն
նենդ. որ ինքեան մարմնացար
ցուցար մեզ։ Ա՛եճապրանքներդ
ընդ քեզ որ կոխեցեր ընդ մահ
ամենայն ծա՛ծկեալ և ստեղծ
ընդ կենդանի մահու. ի՛ խաչիդ
բարեգործեցար կամաւ հօր։

Ամբերամանեալ ես քաղաւորդ
անմահ. աչք չարչըն մերոց.
Տիւռատաեցիք ոխաս ընդ ծա-
ռային քոմ աբրահամի. աչք
Խարձրացուցիր զմանիուէս ի
կերեցոյ սրբոյդ քո. աչք չա.
Ի զուր օրինեցիք ինք և քա՞ր
ձր արարիք ընդա յաւիտեան.
Տիւք և գիշերք ելիցեր օրինի
ցիք ծրարք և քա՞րքն.
Ի՞նչ լիցի զուկ ի օրինե՞ացդ.
և առաւե՞ծ ի բարձրարարիչ
ձիք ընդնաւ յաւի՞տեան.
Ի զբերէ ես լեառն զհուսն ան-
երկիւղիւթիւն ընդ
որ ոչ ելք էանց եթէ ոչ ա՞ծ մի՞ա
այն ածաճիւն կոյս. օրհնու
թիւն մեծացուսցանեմք.
Ի զբերէ որ ի՞ մորենւոյն էն ան
մոխիրն ի մարդացութիւն. ընդու
խորհուրդ կուսի յայտնեցեր
մարդկային ազգի. օրհնու.
Ի զբերէ որ ի՞ հօրէ անժամանա
կապէս և ի՞ մօրէ անխարդա
պատ. ի՞ մարմնական ծնընդեան
ի՞ մոլորից փրկուե՞ յայտնեցար
որդի բարձրելոյն. օրհ.
Ա բանդիմ ի բազմութենէ ազգ
իմոյ. աչք խղդուե՞ օձնեա՞ ինձ
Ի՞ խիճիմ հոգւոյն անօրէնու
իմոյ. քաշեա՞ խաղաղութե՞ ձգ.
Ի՞ խոյս տեզայ ծուխս տարաբե
րեալ ծրկիմ. նա՞ատեցա բազ
միլեայ.

ռաբանին իբարձունըս. փառք
քո ի՞ղ տա՞ր ամենիմեայ. և բա
Ա ղցեալեաւն սերոգէքն ազա
զակին ասելով. սբ սբ սբ
աւե՞ր ամենիմեայ. և.
Ա՞ր ըզ տէրշռակին ի՞ղձայնէն
լսեաւ՝ հիացեա՞ բերկրեցա՞
ցան. բարեխոսեա՞ վասն մե՞ր
մեք օրհնաբա՞նեմք զաղաչեա՞ լե
ր կանայս. Ա՞ր ըզհնե՞ն աչք
տրոմայնի քոյոմ կրեցեր անկե
ղեալ մեր ա՞ր՞նի. բարեխո.
Ա՞ր զանշօշափելին հեղ ի՞ դիր
կոս քո բարձեալ դիպեցուցեր
կոմիքնա՞ունն. բարե.
Ո՞ ղղջմանն ի՞մոյ զարտասու
արկանեմ առաջի քո քրիստոս
թո՞ղ ինձ ըզմեղս իմ ոյդ երբ
եմն ըզպոռնկին. որ միայնեցա
բազմացրեք. Ընկայեր մ առա
ջի՞ քո քրիստոս որ հոգիդ
բանաձո՞ր հաճի խընդրեա՞ և
զիս ըզմոլորեալն. որ միայն.
Ի զբեզ որ ի՞մոյ ձեռն ի՞ ծով
առու որ բոմի՞ շինե՞ս հոգոց ե՞
ա՞ր կենաց. բոմբ՞շիեա՞ և զիս
զհնա՞նդուխս. որ մի՞.
Ո՞ աչեն ի՞մոյ էիր. ամենե՞
քեան օրհնեացուք և փառա
ացուք նոյա՞.
Ա՞ բանեցի ես ա՞նմահ. երկիւղ
ի՞ս երկիւղագործեցուք և փառ.
Ա՞ն հոգին ձըշմարտուե՞. զո
հա՞ք մեծացուսցուք և փառ.

նոյն դատաւորի այնեղ. յորժամ առնէ հրամարտութիւն զբնն

նոյն որդւոց մարդկան. որ

Ի բարձանց. Փա՛ռք քեզ ածէ
Արկինային զինուորութեան հրա
շալի ձայնիւն. փառաբանե՛ն
ամենայն որ ընդառաջ ի քեզ ելանեն.
փա՛ռ. Արկածին որդիք մարդ
կան սաղմոսիւք և օրհնութիւք.
պաղատակե՛ն առ աստուած. երկրորդ

դուք անբաժանելի. փա՛ռ.

O աստուած զօրութեանդ մկ
ըս մարգասիրութիւնդ ընդ քո ընկալ
թիւր փառաց. և զմանկտին եկե
ղեցոյդ պահեա խնամածուած.
Ի՛ր տեսողք եմք խոնարհացեալ
ընդ ի քեզ կիզբն. և տես ողորմած
պղծի մարդկան. բղխմանկտես.
Ընդ սերովբէսն սրբեսցուց հա
մաձայնեա՛լ քեզ երգիցեմք. երեք
սրբեա՛ն տուն ի հնոյեա՛ քաղց
րութեա՛ն տուն. և զ
Ինձ օգնակ իսուկ այ լինիս եղ
եկեցիկ. Նա՛ ոչ պակէն զինէ
այլոմն խորհիլ. O հնազանդ ոչ ոք
բանից և ուրախ յանհնարինից. հնձ
ամբարիշտ զանօրէնութիւնդ
Թագաւորդ ես Թագաւորաց.
փրկիչ և ընդմէջ և պահել յան
երեւելի Թլփատութեան.
Ի՛ բերդական արդարութեանդ ելից լս
այդ ծագեաց մեզ փա՛ռ երկոց. փ
Ընձեռնի ինձ ամե քեզ պատասխի
կարդամատեաք հայր բազմա
գութ. փրկիչ ընդ

Ի՛ բնակելոցն ի երկիր նա օր
հնեա՛ զբեզ. O օրհնութիւնդ
օրհնեացուք զանուն սո՛ւրբ
քո. Ի՛մարձ արարեա՛ք ընդ
առաջ

Ի՛ արքայանալո՛ւս ի յատեանէ
ակնբա՛ր ասէ հայրեցն մերոց.
Ի՛ ի բացէ առնեսցէ ի մէ՛նդ զո
զրմութիւն քո. ակնբա՛ր ասէ.
Ի՛ առ ողորմած քո՛ւմ փրկեա
զմեզ ի՛ նեղութեա՛ց մերոց. ակնբա՛ր
Ի՛ զո՛ր օրհնե՛ցեք և բարձր ա՛
րարէք ընդ նմա յաւիտեան.
Ի՛ զնաւտեա՛ն ի՛ երկրագործական ա
ռաքելոցն. O Թագաւորդն քոյ
և զհաճ խաղաղութե՛ն. օրհնեցէ՛ք
Ժողովուրդք և բարձր.
O որ փառաբանեն զօրք անմարմ
նոց հրեշտակա՛յց. քա՛հանայք աճ
պարեսցի՛ն յաց. քահանայք աճ
պարեսցին ընդունել Ժողովրդեան
բարձրացի՛ն ընդ
Ի՛ զբանան աճ բաւական եղեր
ընդունել Ժողովրդեան մերոյ կոյս
զքե՛զ մեծացուցանեմք որ օրհ
նեալ ես յերկինս. Ի՛ ես ելից լու
սոյն արժանի եղեր բառնալոյ
ի՛ գիրկս քո՛ւմ մարմնով. զքե՛զ
Ընդառ առանձին սրբոյ ընկալ կո
չեցեալ Ժողովրդեան աբեղ կոյս. զ
Ի՛ տուր Ի՛ր ողորմութիւն ի
սուրբ եկեղեցի քո՛ւմ. զքե՛զ
Ի՛ լսեսցէ ընդ ձայն փառացն յա՛ա
զին ամենայն. յորժամ Ժողովրդ
նէ՛ Ի՛ երեշտակապետն և կոչէ ի
գնացեալ. ող. Ի՛ նաստել ընդ յատեան

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԵՒՈՐԻ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆԻ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ։

Ցաղթահարութիւն սուրբ հոգւոյն ի սիրելիսն ուրախանայ ի վերայ սատանայի ընդ նեղութեան սրբոցն։

Ա Յսօր ձեզ գնացեալ սրբոց հոգւոյն ցաղթահարիչ պատմիչքացան՝ երկնային անճառիցն փառաւքն։

Ա Յսօր անմահութեան զինուորիւ մեծաւոր մեծապէս ուրախացեալ՝ քան զի երկրաւոր զինաւորաց բազմութիւնքն ընծայիցցան ի խորհուրդ։

Ի բազում սրբոցն երկնից։

Ուրախ ասէ հայր անբաւական. որ փառաւորեալդ ես ի քէն սրբոց քոց քոյ։ օրհնեմք զքեզ ընդ զաւրութեանս երկնից։

Ա՛ ասէ սուրբ վահան՝ ուր պահեցեր յաղթող ըզձդ գնալ սրբոյ քոյ։ գոհանամք։

Ա՛ ասէ հոգի ձեր շնորհեսցէ՝ ուր նորադիցեր ընդ սուրբսդ ձեր շնորհել երկրպագութիւնդ։ բարեբանեմք զքեզ։

ընդ անբաւելի ձայնիւ։

Ի ընծաւորական աշխատութեց հանճարեցին ուրախութիւնքն։ և զպատերազմիցդ ձայն ի վանեցին ժողովեալ։ բարեխաւսեա՛ մեզ առաջի տեառն խնդրեմք։

Ա՛ր հեղին զարիւնս խրոխտից հեթանոսից սրբոցն։ և զի

բանտի հրապուրիչն ի վանեցին ժողովեալ։ բարեխաւսեա՛ մեզ առաջի տեառն խնդրեմք։

Ա՛ր ըզպատկառ անպիտանս ընկալան ի քէնդ։ և պատուարեցան ի դաւս վերին զրաւորինդն։ բա

Ա՛ ասատակ յաղթօղ քոյ՝ զի մատուցեալ ես մատենիդ ուր մատիկունք ոչ վանեալ ընկենուին ի խոյս ամենից։ հրաշակացն դաւքն ամենակից են մեզ։ ընդ այդ աղօթ առաջի տեառն զաւրացուցեալ երկիրն ընդ վարդապետին ձեր հեղուսն արիւն։ ոչ։ Ա՛յնուամենայնիւ պատկ ին ձեզ աւանդեալ մնայ։ քան զանարատ պատուականն գիրս տայ։ ոչ։

Ա՛ յսօր մատենագրի դաւքն ցնծացեալ երկիրն ընդառաջ առեալ։ քի՛ ոգեւոյն այ։ Զայն հիմնարկեալ վէմ հաւատոյ ամենայն օրհնեալքդ հօր և մի՛ յ ժառանգիդք երկնից ես բանայն։

Ա՛ր ընտրեցար ի՛ հնուէ պատկերական քարոզութեցն արժանաւոր լինել տեառն ամենակալի։ բարեխաւսա՛ առ քո՛ վասն անձանց մերոց։ Ա՛ր խրոխտիցեր զիմ՛ զեղծ ի վէմ քո քարաձիգ ժողովեալ վասն ոչ առնիցանես։ Ե՛այժ ըմ վասն սրբոցդ ոչխատեցարց անուանդ եա՛ զընդ աղիմ՝ հօր ներսեհ։ Ա՛րժանի եղեր զմարտիրոսս կանոն առնել պատկ հայոց։

Յանձնառեր զաշխարհս ամ-
ենայն տալոյն ի հրեշտա-
կէն ընկալաւ զիմաստ վիճակու-
մէշխարհի. ըստ [illegible]

Ա Յորմէ ժամանակաւ մարտիրոս
սանդն եկեղեցի սուրբ Հրեշտա-
կապետին Միքայէլի. որ ի սարբատա-
պատերազմական ընդ Քշնամեացն
յաղթեցեալ. քաջութեամբ. սիրելի
աղաչանօք քոյ խրնայեա իմոյ.
Ա Յորմէ անտանելի հոգւոյ ամենայն
հոգեաւ պիղծ ի լեզուին սատա-
նայ երանելի քաւառանդեան.
որք ի բարձանց անմահական
ազատեցեալ ընդ շուրջ սա-
պարեալ լինիցին. որ ինձ խնայեա
սրբոց քոց. քո խրնայեա իմոյ.
Ա Յորմէ կերպաս ահագնութեան
անցանէին ընդ ջուր. մարդկան
ոչ զտակի փրկանքն ի նուր. և
համբարձեալ ի չերկինսն զնոս
ուրուհրեալ. գատերով ընդ ան
տարին զերարձանան. որ ես
փառաւորեալ ի միջ սրբոց քոց
քոյ խրնայեա իմոյ.

Ա Մեծապատիւ և քան զերկին
րս բարձրացեալ. որ զանհա-
նեալ ընծայեալն յարտասուս քոս
կերեցեր. և ցնծութիւն աշխարհի
ծրնար. վասն որոյ ամենեքեան
ընդ քեզ միշտ մեծացուսանեմք.
Ա Մեծապատիւ և երկրորդ
մի շուրջ կոչ. որ զանեա
ընդ բանն անձառաբար լուա

վեհացար. առ պատկերն սրբոց
և վայելեր միշտ բանիբասեալ.
Ա Ստացիր քարի քեզ ընտրեալ
սրբոյն ղեկուցեր մեզ գթալի
րիւս. առաքեալս կամեցեր
զառնահաս շնչմանն արհաբար
առաքել. զի ուղիղս ընդ
գնացս սոցա մեր յերկինս.
Ա Ստացիր զառաքեալ ձանա
պարհին կենաց. երկրին աւե
տարար հետեւողս զերկնայինս.
մեկնաշինեալ երեք բացախ ընկա
լեալ հոգիացուսեալ ընդունելոք.
պարգեւեցեալ աբեխաղիս մեզ
օծումն. Ա սկիսաքոյ գերազոյն
պատասխան գնելոյն. հանդ
նութեամբ հոգւով հոյժ գերազ
րիւս. կերտեալ հայրաշնորհ
երեսաւ ի մանուկս աճեալ
գեղեցիկ. որով բարձրացար
գերեալ քո. որով բարձրացան
գերելոք կերպարեալ մեզ.
Ա Պարտեալ ղոզք երկնից ընդ
քո մեծի ձեռն գնաւեր. որ ի մարմնի
կատարեցար ընդմէն վերին զառա
քեցար. ընդ ''ղ ուսեալ բարձ
հաս առ հոյժ երկինս վերին մեր
Ա Ընդունայնեալ քո ոգ արտասուաց
կենագործիչդ ընդառեալ. ընդ
մեզ վերնոյն մի կենագործ
զիս զարատս. ընդ ''ղ ու
Ա Ոչ մեր ձայնիս ցընծութեամբ
ասելոյ զքո ոչ զանիս.
պատեալ վերինոյ քո ոգ հոյժ
բարեխոսեր հոգւոյ. ընդ ''ղ

Ա՛ր զաստից երկնաւորաց ան
մարմնական հոգեղինաց զմե
զապէ՛ս պարսկեցե՛ք. զերկ
նայինս մոռանալ պլտական էա՛ր
նաւեր թափաւորելոց. քանզի.
Ա՛զատ օրհնեցէ՛ք բարձր ա՛ստ
ղեբ երկնա՛ւոր։
Ա՛ր հրամիզմանբ լի՛ւ կործա՛
նեաց զանօրինաց մեռոյ պատ
հեցան. նախանձայո՛յզ լե՛ւ
լի՛ւ սրտիզին ա՛ստղոցն. բար
Ա՛կայք նոր ժողովուրդք հա
ւատացեա՛լ բարի՛ատոյն ընդ
նըմի՛ն օրհնեցո՛ւք. զձմռան ա
ւուրբ հնգին՝ որ նորոգօրէ
աշխարհին. բարձր։
Ա՛զգէք օրհնութի՛ւն մեծացուցա
նե՛ք. Ա՛ր երեսանն աչ՛ք յար
գանդի կրեցեր սրբուհի՛ անա
րատ. եւանձառապէս ծընաւ զբ
վերածո՛ղն երկնից. երգեցէ՛ք
Ա՛ր երից լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի՛ւր գերկիր. եւ արե
գականն արդարոյ եղեր արև
երբ. երգեցէ՛ք օրհն։
Պայծառացեալ ժողովուրդք
երկաստին ցընծութի՛ւն տօնես
ցէ՛ք երգհշատակ ա՛ստին Քրիս
տոսի. ուստերով միշտ բարեխա
ւս ունէր վասն անձանց մերոց։
Ա՛պագի՛նս ազգք մարդկին կա
տարեցա՛ւ քաջ նշանաւ կին և
մատանեաց զանձկալն իւր պատ
ուական ընծայեցէ՛ք. ուստերով միշտ։

ծընանելով ի՛ բերէն. վասն։
Ա՛ստեղծ վերնաւոր ձեռին
հաստատ զանկեալ երգուշակեաց
զանաւրէնն լզծնուն զբ հարկան
երկնաւոր. մայր և կոյս ծընանի
գեամն մերնակից կոյս. վասն։
Ա՛վետարանի լուսոյին գերա
պանի նիշ կատարեալ կենացն
ամենից. միշտ բազկատարած
աղերսիմ. Ա՛ստուածածին սո
ղբեցէ՛ն. Ա՛ստուածածին սո
անդ հովանի և պահպանի ի՛ւրեաց
եւ ի՛ տուաս. փրկուածի ի՛ւյոյս ե
Ե՛պարիսպ սրտուքեան։

Ա՛ղբիւր ըղձալուքեաց ե՛կնի՛ք ի
գէմս աստեղից. գոհ և յաճախին
սքեն կատարիս խորհո՛ւրդ յոյսի
արեգականայի՛ն փայլին Ճառա
գայթք. Ա՛յժմ և միշտ։
Ի՛ ցեղ ըզտեղի սնկիւղոյն սուգ
ըստացաւ զանան քշնամո՛ւ ոյժ.
ոգ ի՛ յերկնից վայր անկաւ։
Ա՛ր ի՛ սնդէս մեծ ճգնուե
արիաբար պատերազմեալ
յաղթող գտաւ ի՛ մարտի՛ս. ու
վիայն թէ՛ ի՛ դրան քեզ խոնարհ
հառաչ երկրպագանե՛ք. քանզի գո
ես ա՛ր ա՛ղբ տալոյ մե՛զ։
Ա՛ր պատարագ հաճոյական Տ՛ր
մատուցաւ սուրբ ա՛ստղոյն.
երեք թագաւորին ընդունե
զոր հրեշտակին. քանզի։

Յորժամ քահանայն գնայ զինաւորել եկեղեցւոյ անպարտութիւն նախամատուցիկ պատարագ ընծայել Աստուծոյ սիրոյ գործ է. ապա ելանէ ընդ առաջ նորա ամենայն ժողովուրդն եւ ինքն ընդ առաջ գնայ ընդ դուռն եկեղեցւոյ. եւ ասէ ցնա ամենայն ժողովուրդն սիրոյ գործ է. ապաշխարա՛ ընդ.

*Կանոն Լաւոդիկեայ Կ-ութեան (ա՛. դ՛)

ԲՈՎՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

սիրելւոյ պահոց նախ ի դրախտին առնդեցաք. զոր ոչ պահեցաք նահանջեցաք. ապ ի ջուրցն ջրհեղեղին ձաշակմամբ պղծեցաք եմեղաք. վերստին շնորհեաց մեզ ձաշակել ընդ տապանաւն ի հանգիստ.

Ի ժամ պատարագին ընթերցուածք

Ա՛ր զանազան վիրաւք մեղայ հա տուք յոտից ի թմբշնամեացն. ի

Ա՛ր ընդ ամ սուրբս ընկալար ի քէն զպաղեստէ փառաց պը ասին ոմն ընթերցուածք սիրոյ գործ է. ապաշխարա՛ ընդ.

Աստուածային Պատարագ

Եւ զանազան խորհուրդք զեր
ծառայութեան մեծ խորհուրդ զեր
ծառայեալդ. զոր սրբոց առաքե
լոցն ծանուցեր բարերար. ընդ
Աստուածային հիացմամբ զպատիւ
պոյ քո ասէ. առաքելոցդն տե
սեալ յօրինակին քոյ առաքեալդ.
ընդ՝ Նովանացեալ ամպ լուսե
ղէն և ի ձայնակատարեալն լսեալ
ձայն. եթէ դա է որդի իմ
սիրելի. ընդ որս։

Բարեսաւ արձակեալ շնորհեա
մեզ ընդ պերճութի և ընդ որդեաց
ըն զերբեմեայ. արժանաբարիձ լ
քոյ ածային առեալեանդ։
Դամբարձեալ ընձեռ ար առա
ել քան ընդ՝ ելն զքաղաքական
ընդ լեառնէն. յերկնաբեր ընդ և
խնամալի խորհուրդ։ Ա՛ որոյ
և մեք ընդ ձակաւելիս մեր. յայր
մարեացուք քեզ Տոգեորական
առաքեալդ որով միայնոյ մարդա
սիրի և փրկչի։

Ա՛ յաւր ընդ խորհուրդ քոյ
կերկնային գալստեանն. աշա
կերտաց քոց յայտնեցեր քերիս
տոս իբաբեր լերինն։

Ա՛ յաւր ընդ փրկականն քո վասն
աշխարհի ընդ՝ մահ վճռեալ.
քեզ երևեցաւն մանկ ի ներկան։
Աբբեռաւ ընդ՝ ըզմեղուցեալ ծա
ռայիցդ ընդ՝ զայրութեան. և
շնորհեա առաւանել ընդ՝ քեզ և
լսել ընդ՝ ձայնական ընդ ձայնն.
եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

Ա՛ եր ելիր ի փրկական մարդկան
ծնունդեդեմ կուսին մարիամա
ի կիրեղեանսն քո յայտնեցեր
տէրութիւնդ ի ջրհորդանանն.
վասն որոյ աղաչեմք մեք քո
կիցդ զեզ փրկիչ։

Ա՛ ի գերադոյն վտուք բարձրա
ցուցեր զմանկունսն եկեղեցւոյ
քո քրիստոս. խոնարհութիւ քոյ
հանապազհան. առաքելոցդ
ի բերկնային և վարդս հրեշտակաց
աղաչեմք մեք առաքեալդ մեզ
ասլ ի քո յայտարարութիւն։

Ա՛ ի զգաստութիւն պատուիր հա
ւատոյն որով մեռաք յարդարեր
պահելով քո բանականացեալ վա
խեցեր ի բաղցրագոյն ծրինոյ
քոյ հաշտեալ. աղաչեմք մեք
ամբոխ մեղ ու զարմացեալ ի սի
րոյ քո զարմանալոյն։

Ա՛ թաբոր լերինն ձեացուցեր
ըզքո բնութիւնդ անստանելի
գոյացուիչ. ընդ որս և մեք ցան
ծութիւ երգեմք քեզ ողոր
մացիր մեզ մարդասէր։

Ա՛ շխարհատիպ հիացեալ բարբա
ռէին ըզքարոզիչդ յուդա ի ծա
պար ասելոյ ընդ՝ քեզ. ընդ որս։

Աստուած արդար՝ որ հաստա
տեցեր զմեզ դատող ընտրեալ
ըստ կամաց քոց՝ շնորհեա սըմա
դատել զանձինս իրաւամբք և
արդարութեամբ. խնայեա
մեզ ոչ ըստ մեղացս մերոց։
Փառաց երկնաւոր հօրմէն քոմէ
ղեցոյ. զայրի եղեալ ի քէն զհո
գիս մեղօք. մաքրեա զքեզմէ
և յօգեա ի քեզ միտս՝ խնա
Ո՛ր մահուամբ մարմնոյ քո մե
ռուցեր զմեզ ի մեղս. ի յարու
թիւնդ քո յարուցեր զմեզ զարդարու
թիւն. սո՛ւրբ զօրութիւն հոգւոյս
կամաց ջնազանդել զմեզ կամս
մարմնոյ՝ խնայեա։
Ո՛ր փառաբանիս ի հրեշտակաց
և ընդ հօր և հոգւոյն զքեզաստ՛ա
րածդ ամենեցուն. խոնարհեցոյր ի
հողեղէն բնութիւնդ՝ մեզ
խաչել վասն մեր. վասն սիրոյդ զը
քո խաչիդ մարդասէր ի մեզ
Ո՛ր ըզհին մարդըն մեր մեղաց
ի խաչն ի ապականութենէ ըզնոր
ըզմեզ մարդն արդարութիւն.
յուսով կեցուցն անվախճանից
ի նորոգութիւնն նոր ապրումս։
վասնորոյ։ Աւետարանարար քո յա
րութեամբդ ազատեա զմեզ
ութ. կենդանացոյ զմեռեալսն
մեղօք. կենդանական գործով
բարեաց ըստ աստուածպ զհոգ
պատուհրանաց. վասն որոյ։
Ո՛ չարչարեա մեզ ի բազաստա
քէ աղաւթս մեր ընդունել
նապատին. զի ի բանից ստուր
փեռայիդ. բացցուք ըզմիտս
քոց մըտից ընդ քեզ և հօր քո
և հոգւովդ կենդ լինիլ օրհնեալն.
և երկրպագութիւնք երրորդութիւնդ
ըզվաղս ի բանդնեա։
Ո՛ւղիղ վարել օրհնած ասէ.
Ո՛ր անմարմնոցն դասուց հաս
տիչեա բանիդ. քեզ վարիլ.
Ո՛ր մարմնաւորաց ազգի այս
րօղես ձեռօք. քեզ վարիլ.
Ո՛ր մեռելոցն յուսով յարու
եա ձայնիդ. քեզ վարիլ։
Ո՛նարատ կոյս ածածին մարի
ամ որդւոյդ և մոյր քո. յար
գանդի սուրբ զանապանելին
աներեցուն. օրհնութիւնք ըզքեզ
ածա՛ծին՝ մեծացուցանեմք.
Ո՛ղբեզ երկնային դասըն զար
ետեան եղեալ կին. և աւրըն զար
ծանեան գերդեցն. սերովբէ հո
ղեղէն վերապոյն քերովբէից. օր
հնեմ խորհուրդս սուրբ
ի քեզ սեռանի ածա՛ծին.
յերկուս անսերմնական ծնունդ
անարատս. կո՛ւսութիւն յետ ծընանդն
դեռս մնալով անպիսան. օր
Ո՛ւ յերկնից երեւեալ ընդ
յաղթող ա՛ր յոյժ. հեթանոց
ծագեալդ ըստ մարդութեան.
Ո՛ւ բազմութիւնք ժողովեն սեռս
նէին ա՛ր յոյժ. ոչ ըմբռնէն լե
ռնի ձառդիսիթ զաղաղութիւն։

Ընդ երեւումն սրբոյ խաչին
քո քեզ այ տէր. երեսատեղիս մե
ծապէս պանծացեալ յոյժ.

Եւ ծագումն լուսոյ աճապին
նըշանի՛ն քո. ճառագայթիւք
առաքելոցդ բազմեաց ժողո
վոյն. Լեռնայատակ զօրութիւն
խաչի քո քեզ՝ որ ցուցաւ ի յօգ
նութիւն ընդդէմ թշնամւոյն. պա
տերազմական զօրութիւնք քոյին

փառս ձեզ.

Ո՛ր անապական ծնընդեամբդ ըն
դա լուծեր զերկունեսըն նախա
ծնօրէն մարմնիս մերոյ այսոցիկ
բարեխօսեա առ միածինն որդիդ
լուծանել զկապանըս մերոց
մեղաց. և աղաչեա՛ փրկիլ զան
ձինըս մեր ի փորձութենէ.

Ո՛ր յառաջ քան զյաւիտեան
անժամանակ ծնեալ ի
հօրէ. ամենատէրն բանդ ա
տենած որով եղեր երկինք
և երկիր. օրհնեմք զքեզ Տէր ծ

հարցըն մերոց.

Ո՛ր խաչակիր ածոմբեդ քո
զարդարեցեր զբնակարանն առաքին
և ընդ պատուիրանն ոչ պահելով
գայթակղեր ի հնոյ ընդ մեզ ան
կեալ քաշեաց մահ. օրհ.

Ո՛ր զքեզ ոչ առարկելի միջոցք
ոչ դրամունցըն յորդոց ազգին
ոչ հնոտիներըն բնակեցին
գահանայից ի կենաս. որով զենուիլ
յանմահութիւն վերապրիս խոցեր. օ

Ընդ երեւումն սրբոյ խաչին
քո քեզ այ տէր. երեսատեղիս մե
ծապէս պանծացեալ յոյժ.

Եւ ծագումն լուսոյ աճապին
նըշանի՛ն քո. ճառագայթիւք
առաքելոցդ բազմեաց ժողո
վոյն. Լեռնայատակ զօրութիւն
խաչի քո քեզ՝ որ ցուցաւ ի յօգ
նութիւն ընդդէմ թշնամւոյն. պա
տերազմական զօրութիւնք քոյին

փառս ձեզ.

Ո՛ր անապական ծնընդեամբդ ըն
դա լուծեր զերկունեսըն նախա
ծնօրէն մարմնիս մերոյ այսոցիկ
բարեխօսեա առ միածինն որդիդ
լուծանել զկապանըս մերոց
մեղաց. և աղաչեա՛ փրկիլ զան
ձինըս մեր ի փորձութենէ.

Ո՛ր յառաջ քան զյաւիտեան
անժամանակ ծնեալ ի
հօրէ. ամենատէրն բանդ ա
տենած որով եղեր երկինք
և երկիր. օրհնեմք զքեզ Տէր ծ

հարցըն մերոց.

Ո՛ր խաչակիր ածոմբեդ քո
զարդարեցեր զբնակարանն առաքին
և ընդ պատուիրանն ոչ պահելով
գայթակղեր ի հնոյ ընդ մեզ ան
կեալ քաշեաց մահ. օրհ.

Ո՛ր զքեզ ոչ առարկելի միջոցք
ոչ դրամունցըն յորդոց ազգին
ոչ հնոտիներըն բնակեցին
գահանայից ի կենաս. որով զենուիլ
յանմահութիւն վերապրիս խոցեր. օ

Ընդ նախահօրըն սրբոյմոլեր
ոդ վիճեցեր ի դէմ խաչին կենաց
ընկալեալ և մեք ըմբռնմամբ
ապաշխարութեանդ զի չարութիւնն
քեզ ամբարձաւ մըմոյց դրախ
տին երկրեցուց. բա՛ր.

Ընդ ենոսիայ նահապետին ոչ
յուսացաւ կրկին զանցնել տէն
աստուծոյ. յուսացեալ և մեք
յարութեամբդ քո քրիստոսի
յանցանել նոմա ի կանանըն յա
ւիտենից. բա՛ր.

Ո՛ր ըզ կեանսըն անմահարար
մահկանացու բնութեամբ ընդեղ կրե
ցեր ոչ կոյս մարմամբ. որով մեռ
եալս ոչ ըզ յաղագսդ կենդանա
ցուսդ յուսով յարուցեր. առնական
բարեխօսութիւն անձանց մերոց

Ո՛ր ըզբանն անեղական զնախն
էից գոյացուեցեր. անձառաբար
ծընար մարմնի եղեալ ի փրկել
կոչի եղակնայս. առնա միշտ

Ո՛ր ըզ պատճէնն ի քէնն կենաց
ընծայեցեր մեռանելոյ ազգիդ.
զորոյ պահօք քառասնօրեայ քա
ւեաց զպէտսըդն ձայնիւն և
յանվախճան ըմբոյն վերստաճեաց

ի կեանսն. առնա միշտ

Ո՛ր առաքեցար ի հնոյ ոչխարակեր ծո
ցոյ ծաւիկեալ խորհրդով ընդ
հօր յաւիտեան. և առեր մեր
զինն զմեղաւորիդ նահատակիդ

Ի ՍԿԶԲՆ ԻՄ.

* Ի սկզբան էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։

ԱՆՈՒՆ ՈՒՐԱԽ ԵՒ ՍԻՐԵԼԻ ԱՍՏՈՒԱԾ ՀՕՐ ԵՒ ՈՐԴԻ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ ՏԷՐ ՄԵՐ։

Ամէն

Ընդ սկիզբն էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Նա էր ընդ սկիզբն առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Նովաւ էր կեանք, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յարուցեալ լուսաւորէ զխաւարն, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ։ Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, որում անուն էր Յովհաննէս։ Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց արեանց, եւ ոչ յակամայ կամաց, եւ ոչ յայրոյ կամաց, այլ յԱստուծոյ ծնան։ Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ միածնի յՀաւրէ, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ եւ ասէ. Սա էր, զոր ասացի թէ. Որ յետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլիութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միայն Միածին Որդին, որ է յանդիման Հաւր, նա պատմեաց։

Ամէն

Եւ սա է վկայութիւն Յովհաննու, յորժամ առաքեցին Հրեայքն յԵրուսաղէմէ քահանայս եւ ղեւտացիս, զի հարցանիցեն զնա, թէ դու ո՞վ ես։ Եւ խոստովանեցաւ, եւ ոչ ուրացաւ, եւ խոստովանեցաւ թէ. Ես ոչ եմ Քրիստոս։ Եւ հարցին զնա, թէ ապա ո՞վ ես դու, Եղիա՞ ես դու։ Եւ ասէ. Ոչ եմ։ Մարգարէ՞ ես դու։ Եւ պատասխանի ետ. Ոչ։ Ասացին ցնա. Ապա ո՞վ ես դու, զի պատասխանի տացուք առաքելոցն, որ առաքեցան առ մեզ։ Զի՞նչ ասես վասն անձին քո։ Ասէ. Ես ձայն եմ աղաղակողի յանապատի, ուղղեցէք զճանապարհ Տեառն, որպէս ասաց Եսայի մարգարէ։ Եւ առաքեալքն էին յՓարիսեցւոց։ Եւ հարցին զնա, եւ ասացին ցնա. Զի՞ մկրտես, եթէ դու ոչ ես Քրիստոս, ոչ Եղիա, ոչ մարգարէ։ Յովհաննէս պատասխանի ետ նոցա, եւ ասէ. Ես ջրով մկրտեմ զձեզ, եւ յանկարծ կայցէ ի մէջ ձեր, զոր դուք ոչ գիտէք։ Նա է որ յետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Զոր ես ոչ արժանի եմ լուծանել զկօշիկ ոտից նորա։ Զայս ի Բեթաբարա յայնկոյս Յորդանանայ գետոյ եղեալ էր, ուր Յովհաննէս մկրտէր։

Ամէն

Եւ յաւուրն միւսում տեսանէ Յովհաննէս զՅիսուս գալով առ ինքն, եւ ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ, որ վերանայ զմեղս աշխարհի։ Սա է, զոր ես ասացի թէ. Ետ իմ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ զի յայտնեսցի Իսրայէլի, վասն այսորիկ եկի ես մկրտել ջրով։ Եւ վկայեաց Յովհաննէս եւ ասէ. Տեսի զՀոգին իջանելով իբրեւ զաղաւնի յերկնից, եւ հանգեաւ ի վերայ նորա։ Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ որ առաքեաց զիս մկրտել ջրով, նա ասաց ցիս. Յորում տեսանիցես զՀոգին իջանելով եւ հանգչելով ի վերայ նորա, նա է որ մկրտէ Հոգւով սրբով։ Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի թէ. Սա է Որդի Աստուծոյ։

Ամէն

Եւ յաւուրն միւսում կայր Յովհաննէս եւ երկու ի աշակերտաց իւրոց։ Եւ հայեցեալ ի Յիսուս որ երթեւեկէր, ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ։ Եւ լուան երկու աշակերտքն նորա զբանն զայն, եւ գնացին զհետ Յիսուսի։ Դարձեալ Յիսուս հայեցեալ, եւ տեսեալ զնոսա գնացեալս զհետ իւր, ասէ ցնոսա. Զի՞ խնդրէք։ Եւ նոքա ասացին ցնա. Ռաբբի, որ թարգմանի Վարդապետ, ուր բնակեալ ես։ Ասէ ցնոսա. Եկայք եւ տեսէք։ Եկին եւ տեսին զտեղի ուր բնակեալ էր, եւ մնացին առ նմա յաւուրն յայնմիկ։ Էր ժամ մօտ տասներորդի։ Էր Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի, մի ի երկուց աշակերտացն, որ լուան ի Յովհաննու, եւ գնացին զհետ նորա։ Գտանէ նա նախ զեղբայր իւր զՍիմոն, եւ ասէ ցնա. Գտաք զՄեսիա, որ թարգմանի Քրիստոս։ Եւ տարաւ զնա առ Յիսուս։ Նայեցաւ Յիսուս ի նա, եւ ասէ. Դու ես Սիմոն որդի Յովնանու, դու կոչեսցիս Կեփաս, որ թարգմանի Պետրոս։

Ամէն

Յաւուրն միւսում կամեցաւ Յիսուս երթալ ի Գալիլեա, եւ գտանէ զՓիլիպպոս, եւ ասէ ցնա. Հետեւեա ինձ։ Էր Փիլիպպոս ի Բեթսայիդա, ի քաղաքէ Անդրէասի եւ Պետրոսի։ Գտանէ Փիլիպպոս զՆաթանայէլ, եւ ասէ ցնա. Զոր գրեաց Մովսէս յօրէնսն եւ մարգարէքն, գտաք զնա Յիսուս որդի Յովսեփայ, որ է ի Նազարեթ։ Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ի Նազարեթէ կարէ՞ լինել ինչ բարի։ Ասէ ցնա Փիլիպպոս. Եկ եւ տես։ Տեսանէ Յիսուս զՆաթանայէլ գալով առ ինքն, եւ ասէ վասն նորա. Ահա իսրայէլացի ճշմարիտ, յորում նենգութիւն ոչ է։ Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ուստի գիտես զիս։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա. Յորժամ էիր ի ներքոյ թզենւոյն, տեսի զքեզ։ Պատասխանի Նաթանայէլ եւ ասէ ցնա. Ռաբբի, դու ես Որդի Աստուծոյ, դու ես Թագաւոր Իսրայէլի։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա. Վասն զի ասացի ցքեզ թէ. Տեսի զքեզ ի ներքոյ թզենւոյն, հաւատայ՞ դու։ Մեծագոյնս քան զայս տեսցես։ Եւ ասէ ցնա. Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, տեսանիցէք զերկինս բացեալս, եւ զհրեշտակս Աստուծոյ ելանելով եւ իջանելով ի վերայ Որդւոյ մարդոյ։

Ամէն

Եւ յաւուրն երրորդի հարսնիք եղեւ ի Գանա Գալիլեացւոց, եւ էր մայր Յիսուսի անդ։ Եւ կոչեցաւ Յիսուս եւ աշակերտքն նորա ի հարսնիսն։ Եւ պակասեցաւ գինի, եւ ասէ մայր Յիսուսի ցնա. Գինի ոչ ունին։ Ասէ ցնա Յիսուս. Զի՞ ինձ եւ քեզ, կին, ոչ եկն ժամ իմ։ Ասէ մայրն նորա ցսպասաւորսն. Զոր ինչ ասիցէ ձեզ, արարէք։ Եւ էին անդ վեց ագամք քարեղէնք, դրուեալք ըստ սահմանի մաքրութեան Հրէից, առնուլ ի նոսա երկուս կամ երիս չափս։ Ասէ նոցա Յիսուս. Լցէք զագամսն ջրով։ Եւ լցին զնոսա մինչեւ ի բերան։ Եւ ասէ նոցա. Մերկացարո՛ւք այժմ եւ տարէք առ տեսուչն հարսնեացն։ Եւ տարին։ Եւ ճաշակեաց տեսուչն հարսնեացն զջուրն որ եղեալ էր գինի, եւ ոչ գիտէր զորմէ էր, այլ սպասաւորքն գիտէին որ քաղեալ էին զջուրն, կոչէ տեսուչն զփեսայն, եւ ասէ ցնա. Ամենայն մարդ զառաջին գինի դնէ, եւ յորժամ արբեսցին, զվատթարագոյնն. դու զբարի գինի մինչեւ ցայժմ պահեցեր։ Սկիզբն արար Յիսուս զնշանացն իւրոց ի Գանա Գալիլեացւոց, եւ յայտնեաց զփառս իւր, եւ հաւատացին ցնա աշակերտքն նորա։

Ամէն

Եւ ի վերայ այսորիկ իջին ի Կափառնայում, նա եւ մայր նորա եւ եղբարք նորա եւ աշակերտքն նորա, եւ անդ բնակեցան ոչ բազում աւուրս։ Եւ մերձեցաւ Զատիկ հրեից, եւ ել Յիսուս յԵրուսաղէմ։ Եւ գտանէ ի տաճարին զվաճառականս եզանց եւ ոչխարաց եւ աղաւնեաց, եւ զդրամատունս նստեալս։ Եւ արարեալ մտրակ ի պարանոցաց, հանին զամենեսեան ի տաճարէն, զոչխարսն եւ զեզինսն, եւ զդրամն մատնիչացն սփռեաց, եւ սեղանսն շրջեաց, եւ ցվաճառականսն աղաւնեաց ասէ. Զայդոսիկ տարէք անտի, մի՛ արասջիք զտուն Հաւր իմոյ տուն վաճառանոցի։ Յիշեցին աշակերտքն նորա, եթէ գրեալ է. Նախանձ տանն քո կերիցէ զիս։ Պատասխանեցին Հրեայքն եւ ասացին ցնա. Զի՞նչ նշան ցուցանես մեզ, զի այսպէս առնես։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնոսա. Քակեցէք զտաճարս զայս, եւ յերիս աւուրս յարուցից զնա։ Ասացին Հրեայքն. Քառասուն եւ վեց ամ շինեցաւ տաճարս զայս, եւ դու յերիս աւուրս յարուցանես զնա։ Նա ասէր զմարմին տաճարին իւրոյ։ Եւ յորժամ յարոյց զնա յերկրորդ աւուրն, յիշեցին աշակերտքն նորա, եթէ զայս ասէր, եւ հաւատացին գրոցն եւ բանին զոր ասաց Յիսուս։ Եւ էր յԵրուսաղէմ յաւուրն Զատկին, ի տաճարին, եւ բազումք հաւատացին յանուն նորա, տեսեալ զնշանսն զոր առնէր։ Եւ Յիսուս ոչ ինքն հաւատայր ցանձինս իւր, վասն զի ինքն գիտէր զամենեսեան։ Եւ ոչ ոք էր որ վկայեսցէ նմա զմարդոյ, զի ինքն գիտէր զոր էր ի մարդոյ։

Ամէն

Եւ էր մարդ մի ի փարիսեցւոց, Նիկոդէմոս անուն, իշխան հրէից։ Նա եկն առ Յիսուս գիշերի, եւ ասէ ցնա. Ռաբբի, գիտեմք զի յԱստուծոյ եկեալ ես վարդապետ, զի զայսոսիկ նշանս զոր դու առնես, ոչ ոք կարէ առնել, եթէ ոչ եղիցի Աստուած ընդ նմա։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա. Ամէն ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոչ ոք ծնանիցի վերանորոգ, ոչ կարէ տեսանել զարքայութիւն Աստուծոյ։ Ասէ ցնա Նիկոդէմոս. Զիա՞րդ կարէ մարդ ծնանել, որ ծեր է, եթէ կարէ երկրորդ անգամ մտանել ի արգանդ մաւր իւրոյ եւ ծնանել։ Պատասխանի Յիսուս. Ամէն ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոչ ոք ծնանիցի ջրով եւ Հոգւով, ոչ կարէ մտանել ի արքայութիւն Աստուծոյ։ Որ ծնեալ է ի մարմնոյ, մարմին է, եւ որ ծնեալ է ի Հոգւոյ, Հոգի է։ Մի՛ զարմանար զի ասացի քեզ, թէ պարտ է ձեզ վերանորոգ ծնանել։ Հողմն ուր կամի փչէ, եւ զձայնն նորա լսես, այլ ոչ գիտես զուր գայ եւ զուր երթայ։ Այսպէս է ամենայն որ ծնեալ է ի Հոգւոյ։ Պատասխանի Նիկոդէմոս եւ ասէ ցնա. Զիա՞րդ կարեն այսոքիկ լինել։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա. Դու ես վարդապետ Իսրայէլի, եւ զայսոսիկ ոչ գիտես։ Ամէն ամէն ասեմ քեզ, զոր գիտեմք խոստովանիմք, եւ զոր տեսաք վկայեմք, եւ վկայութիւն մեր ոչ առնուք։ Եթէ զերկրաւորսն ասացի ձեզ, եւ ոչ հաւատայք, զիա՞րդ եթէ ասիցեմ ձեզ զերկնաւորսն հաւատասջիք։ Եւ ոչ ոք համբարձաւ յերկինս, եթէ ոչ որ իջեալ է յերկնից, Որդի մարդոյ որ է յերկինս։ Եւ որպէս Մովսէս բարձ զպատկերն ի անապատի, նոյնպէս պարտ է բարձանել զՈրդի մարդոյ, զի ամենայն որ հաւատայ ցնա, մի՛ կորիցէ, այլ ունիցի կեանս յաւիտենական։ Զի այնպէս սիրեաց Աստուած զաշխարհ, մինչեւ զՈրդին իւր միածին ետ, զի ամենայն որ հաւատայ ցնա, մի՛ կորիցէ, այլ ունիցի կեանս յաւիտենական։ Զի ոչ առաքեաց Աստուած զՈրդին իւր յաշխարհ, զի դատեսցէ զաշխարհ, այլ զի կեցուսցէ զաշխարհ նովաւ։ Որ հաւատայ ցնա, ոչ դատի, եւ որ ոչ հաւատայ, արդէն դատապարտեալ է, զի ոչ հաւատաց յանուն Որդւոյ Աստուծոյ միածնի։ Եւ սա է դատաստան, զի լոյս եկն յաշխարհ, եւ սիրեցին մարդիկ զխաւարն քան զլոյսն, զի չար էին գործք նոցա։ Զի ամենայն որ չարիս առնէ, ատէ զլոյսն, եւ ոչ գայ առ լոյսն, զի մի՛ յանդիմանեսցին գործք նորա։ Եւ որ առնէ զճշմարտութիւն, գայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին գործք նորա, զի յԱստուծոյ են գործեալ։

Ամէն

Եւ ի վերայ այսորիկ եկն Յիսուս եւ աշակերտքն նորա յերկիրն Հրէաստանի, եւ անդ բնակեցաւ ընդ նոսա եւ մկրտէր։ Էր եւ Յովհաննէս մկրտէր ի Հնոնայ մերձ ի Սաղիմ, զի ջուր բազում էր անդ, եւ գային եւ մկրտէին։ Զի ոչ էր դեռ արկեալ Յովհաննէս ի բանտ։ Եւ եղեւ հարցումն ի մէջ աշակերտաց Յովհաննու եւ Հրէից վասն սրբութեան։ Եւ եկեալ առ Յովհաննէս ասացին ցնա. Ռաբբի, որ էր ընդ քեզ յայնկոյս Յորդանանայ գետոյ, զորմէ դու վկայեցեր, ահա նա մկրտէ, եւ ամենեքեան գնան առ նա։ Պատասխանի Յովհաննէս եւ ասէ. Ոչ կարէ մարդ առնուլ ինչ, եթէ ոչ եղիցի տուեալ ինչ ի վերուստ։ Դուք ինքեանք վկայեցէք ինձ, զի ասացի թէ. Ես ոչ եմ Քրիստոս, այլ առաքեալ եմ առաջի նորա։ Որ ունի զկին, նա է փեսայ, եւ բարեկամն փեսային որ կայ եւ լսէ զնա, ուրախութեամբ ուրախանայ ձայնէ փեսային։ Ուրախութիւն իմ այս է, եւ լցաւ։ Նա պարտ է աճել, եւ ես պարտ է պակասել։ Որ ի վերուստ գայ, ամենեցուն վերագոյն է։ Որ է յերկրէ, յերկրէ է, եւ յերկրէ խօսի։ Որ յերկնից գայ, ամենեցուն վերագոյն է։ Եւ զոր ետես եւ լուաւ, զայն վկայէ, եւ վկայութիւն նորա ոչ առնուլ ոք։ Որ առնու զվկայութիւն նորա, կնքեաց թէ ճշմարիտ է Աստուած։ Զի զոր առաքեաց Աստուած, զբանս Աստուծոյ խօսի, զի ոչ տայ զՀոգին չափով։ Հաւրն սիրէ զՈրդին, եւ ամենայն ինչ ետ ի ձեռն նորա։ Որ հաւատայ ի Որդին, ունի կեանս յաւիտենական, եւ որ ոչ հնազանդի Որդւոյ, ոչ տեսցէ զկեանս, այլ բարկութիւն Աստուծոյ մնայ ի վերայ նորա։

Ամէն

Եւ ի վերայ այսորիկ գիտաց Յիսուս զի լուան Փարիսեցիքն եթէ Յիսուս զաշակերտս առնու եւ մկրտէ զբազումս քան զՅովհաննէս, թէպէտ եւ ինքն Յիսուս ոչ մկրտէր, այլ աշակերտքն նորա։ Եթող զՀրէաստան, եւ գնաց դարձեալ յԱղիլեա։ Եւ պարտ էր նմա անցանել ընդ Սամարիա։ Եկն ուրեմն յքաղաք Սամարիոյ որ կոչի Սիւքար, մերձ ի դաշտն զոր ետ Յակոբ Յովսեփայ որդւոյ իւրում։ Էր աղբերն Յակոբայ անդ։ Յիսուս ուրեմն յոգնեալ ի ճանապարհորդութենէ նստէր ի վերայ աղբերին։ Ժամ մօտ վեցերորդի։ Գայ կին մի ի Սամարիոյ քաղել ջուր։ Ասէ ցնա Յիսուս. Տո՛ւր ինձ ջուր արբուցանել։ Զի աշակերտքն նորա գնացեալ էին ի քաղաքն գնել կերակուր։ Ասէ ցնա կինն Սամարացի. Զիա՞րդ դու Հրեայ եւ ինձ Սամարացւոյ խնդրես ջուր արբուցանել։ Զի ոչ գործակից են Հրեայք Սամարացւոց։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա. Եթէ գիտիցես զպարգեւն Աստուծոյ, եւ զորմէ է որ ասէ ցքեզ, տո՛ւր ինձ ջուր արբուցանել, դու խնդրեցեր ի նմանէ, եւ ետ քեզ ջուր կենդանի։ Ասէ ցնա կինն. Տէր, ո՛չ ունիս զի քաշեսցես, եւ աղբերն խոր է, ուստի ունիցիս զջուրն կենդանի։ Զի՞ մեծ ես դու քան զՀաւր մեր Յակոբ, որ ետ մեզ զաղբերն եւ ինքն արբոյ ի նմանէ, եւ որդիք նորա, եւ անասունք նորա։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա. Ամենայն որ արբու ի ջրոյ յայսմանէ, ծարաւի լինիցի դարձեալ։ Եւ որ արբուցանիցէ ի ջրոյ զոր ես տացեմ նմա, ոչ ծարաւի լինիցի յաւիտեան, այլ ջուրն զոր ես տացեմ նմա, աղբեր ջրոյ լինիցի նմա ի կեանս յաւիտենական։ Ասէ ցնա կինն. Տէր, տո՛ւր ինձ զայդ ջուր, զի մի՛ ծարաւի լինիցիմ, եւ մի՛ գայցեմ հանել ի սմանէ։ Ասէ ցնա Յիսուս. Երթ կոչեա զայր քո, եւ եկ անդրէն հոս։ Պատասխանի կինն եւ ասէ. Ոչ ունիմ ամուսին։ Ասէ ցնա Յիսուս. Բարի ասացեր թէ. Ոչ ունիմ ամուսին, զի հինգ ամուսինս ունէիր, եւ զոր այժմ ունիս, ոչ է ամուսին քո։ Զայս ճշմարիտ ասացեր։ Ասէ ցնա կինն. Տէր, տեսանեմ զի մարգարէ ես դու։ Հարքն մեր ի լերինս զայսոսիկ երկրպագեցին, եւ դուք ասէք թէ Երուսաղէմ է տեղի ուր երկրպագանել է։ Ասէ ցնա Յիսուս. Կին, հաւատա ինձ, զի գայ ժամ, յորում ոչ ի լերինս զայսոսիկ եւ ոչ յԵրուսաղէմ երկրպագանիցէք Հաւր։ Դուք երկրպագանէք զոր ոչ գիտէք, մեք երկրպագանեմք զոր գիտեմք, զի փրկութիւն յՀրեայց է։ Եւ գայ ժամ, եւ արդ է, յորում ճշմարիտ երկրպագուք երկրպագանիցեն Հաւր ի հոգւոյ եւ ի ճշմարտութեան։ Զի եւ Հաւրն այնպիսիս խնդրէ զերկրպագուս իւր։ Հոգի է Աստուած, եւ որ երկրպագանեն նմա, հոգւով եւ ճշմարտութեամբ պարտ է երկրպագանել։ Ասէ ցնա կինն. Գիտեմ զի Մեսիա գայ, որ կոչի Քրիստոս, յորժամ եկեսցէ նա, պատմեսցէ մեզ զամենայն։ Ասէ ցնա Յիսուս. Ես եմ, որ խօսիմ ընդ քեզ։ Եւ ի վերայ այսորիկ եկին աշակերտքն նորա, եւ զարմացան զի ընդ կնոջ խօսէր։ Սակայն ոչ ոք ասաց. Զի՞ խնդրես, կամ զի՞ խօսիս ընդ նմա։ Եւ թողեալ կինն զկուժն իւր, գնաց ի քաղաքն, եւ ասէ ցմարդիկ. Եկայք եւ տեսէք մարդ մի որ ասաց ինձ զամենայն զոր արարի, մի՞թէ նա է Քրիստոս։ Եւ ելին ի քաղաքէն, եւ գային առ նա։ Ի միջոցի այսմիկ խնդրէին աշակերտքն նորա, եւ ասէին. Ռաբբի, կե՛ր։ Եւ նա ասէ ցնոսա. Ես կերակուր ունիմ կերակրել, զոր դուք ոչ գիտէք։ Ասէին աշակերտքն ցմիմեանս. Մի՞թէ ոք բերեալ է նմա կերակուր։ Ասէ ցնոսա Յիսուս. Կերակուր իմ է, զի արասցեմ զկամս Հաւր իմոյ, որ առաքեաց զիս, եւ կատարեսցեմ զգործ նորա։ Ոչ ասէք դուք թէ ամիսք չորք են, եւ հունձք գան։ Ահա ասեմ ձեզ, ամբարձէք զաչս ձեր, եւ տեսէք զանդս, զի սպիտակ են արդէն ի հունձս։ Եւ հնձող առնու վարձս, եւ ժողովէ պտուղ ի կեանս յաւիտենական, զի եւ սերմանող միանգամ ուրախ լիցի ընդ հնձողին։ Զի ի սմա է ճշմարիտ բանն, թէ ուրիշ է որ սերմանէ, եւ ուրիշ է որ հնձէ։ Ես առաքեցի զձեզ հնձել զոր ոչ դուք վաստակեցաք, այլ ուրիշք վաստակեցին, եւ դուք ի վաստակս նոցա մտէք։ Եւ բազումք ի Սամարացւոցն հաւատացին ցնա վասն բանի կնոջն որ վկայէր եթէ ասաց ինձ զամենայն զոր արարի։ Եւ յորժամ եկին առ նա Սամարացիքն, խնդրէին զի անդ բնակեսցէ, եւ բնակեցաւ անդ երկս աւուրս։ Եւ բազումք աւելի հաւատացին վասն բանի նորա, եւ կնոջն ասէին. Ոչ վասն քո միայն հաւատամք, զի ինքեանք լուաք եւ գիտեմք, զի սա է ճշմարիտ Փրկիչ աշխարհի Քրիստոս։

Ամէն

Եւ ի վերայ այսորիկ գնաց Յիսուս յԱղիլեա։ Զի ինքն Յիսուս վկայեաց եթէ մարգարէ ի տան իւրում պատուական չէ։ Եւ եկն յԱղիլեա, եւ ընկալան զնա Գալիլեացիքն, տեսեալ զամենայն զոր արար յԵրուսաղէմ յաւուրն տաւնին, զի եւ նոքա եկեալ էին ի տաւնին։ Եկն ուրեմն Յիսուս դարձեալ ի Գանա Գալիլեացւոց, ուր արար զջուրն գինի։ Եւ էր մարդ մի թագաւորական, որ որդի ունէր հիւանդ ի Կափառնայում։ Եւ լուեալ նմա եթէ Յիսուս եկն յԱղիլեա, գնաց առ նա, եւ խնդրէր զի իջցէ եւ բժշկեսցէ զորդի նորա, զի մեռանէր։ Ասէ ցնա Յիսուս. Եթէ նշան եւ սքանչելիս ոչ տեսանիցէք, ոչ հաւատայք։ Ասէ ցնա թագաւորական. Տէր, իջ մինչ ոչ մեռանի որդի իմ։ Ասէ ցնա Յիսուս. Երթ, որդի քո կենդանի է։ Հաւատաց մարդն բանին զոր ասաց ցնա Յիսուս, եւ գնայր։ Եւ մինչդեռ նա իջանէր, ծառայքն նորա ընդառաջ եկին նմա, եւ պատմեցին ասելով. Որդի քո կենդանի է։ Եւ հարցանէր նոցանէ զժամ յորում լաւացաւ։ Եւ ասացին ցնա. Երէկ ժամ եօթներորդի թողաւ զնա ջերմ։ Գիտաց հայր նորա թէ յայն ժամու զոր ասաց ցնա Յիսուս. Որդի քո կենդանի է։ Եւ հաւատացին նա եւ ամենայն տունն նորա։ Սա էր երկրորդ նշան զոր արար Յիսուս, եկեալ յԱղիլեա։

Ամէն

Եւ ի վերայ այսորիկ էր տաւն հրէից, եւ ել Յիսուս յԵրուսաղէմ։ Եւ է յԵրուսաղէմ ի դրան ոչխարաց աւազան մի, որ կոչի Բեթեսդա, հնգեւ սեամբ։ Ի սոսա պառկէին բազում հիւանդք, կոյրք, կաղք, ցամաքեալք, սպասեալք շարժման ջրոյ։ Զի հրեշտակ Տեառն ի ժամ ինչ իջանէր ի ջուրն, եւ խռովէր զջուրն, եւ որ առաջին մտանէր ի ջուրն յետ խռովելոյ ջրոյն, առողջանայր յամենայն ախտէ զոր ունէր։ Էր ուրեմն անդ մարդ մի որ ունէր զհիւանդութիւն իւր երկոտասան ամ։ Տեսեալ Յիսուսի զայն պառկեալ, եւ գիտացեալ զի բազում ժամանակս ունի հիւանդ, ասէ ցնա. Կամիցի՞ր առողջանալ։ Պատասխանի հիւանդն եւ ասէ. Տէր, մարդ չունիմ որ ի ժամ խռովելոյ ջրոյն արկցէ զիս ի ջուրն, զի մինչ գամ ես, ուրիշ առաջի իմ իջանէ։ Ասէ ցնա Յիսուս. Յարի՛ր, առ զմահիճ քո եւ գնա։ Եւ յանկարծ առողջացաւ մարդն, եւ առ զմահիճ իւր եւ գնայր։ Էր ուրեմն աւուրն յայնմիկ շաբաթ։ Ասէին Հրեայքն ցբժշկեալն. Շաբաթ է, ոչ է քեզ օրէն առնուլ զմահիճ քո։ Պատասխանի նոցա. Որ զիս առողջացոյց, նա ասաց ցիս. Առ զմահիճ քո եւ գնա։ Հարցին զնա, թէ ո՞վ է մարդն որ ասաց ցքեզ. Առ զմահիճ քո եւ գնա։ Եւ բժշկեալն ոչ գիտէր զորմէ էր, զի Յիսուս խոյս ետ, զի բազմութիւն էր ի տեղւոջն։ Ետես զնա Յիսուս յետ այսորիկ ի տաճարին, եւ ասէ ցնա. Ահա առողջացար, մեղանչեա՛ւ ոչ եւս, զի մի՛ ինչ չարագոյն քան զայն գտանիցէ քեզ։ Գնաց մարդն, եւ պատմեաց Հրեայց եթէ Յիսուս է որ առողջացոյց զնա։ Եւ վասն այսորիկ հալածէին Հրեայքն զՅիսուս, զի զայսոսիկ առնէր շաբաթուն։ Ասէ ցնոսա Յիսուս. Հաւրն իմ մինչեւ ցայժմ գործէ, եւ ես գործեմ։ Վասն այսորիկ առաւել խնդրէին Հրեայքն սպանանել զնա, զի ոչ միայն զշաբաթն լուծանէր, այլ եւ զՀաւր իւր ասէր զԱստուած, զինքն հաւասարեցուցանելով Աստուծոյ։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնոսա. Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, ոչ կարէ Որդին առնել ինչ յանձնէ, եթէ ոչ զոր տեսանիցէ զՀաւր առնել։ Զի զոր ինչ նա առնիցէ, զայն եւ Որդին նոյնպէս առնէ։ Զի Հաւրն սիրէ զՈրդին, եւ ամենայն ինչ ցուցանէ նմա զոր ինքն առնէ, եւ մեծագոյնս քան զայս ցուցանիցէ նմա գործս, զի դուք զարմասջիք։ Զի որպէս Հաւրն յարուցանէ զմեռեալսն եւ կենդանացուցանէ, նոյնպէս եւ Որդին զորս կամի կենդանացուցանէ։ Զի եւ Հաւրն ոչ դատի զոք, այլ զամենայն դատաստան ետ Որդւոյ, զի ամենեքեան պատուեսցեն զՈրդին, որպէս պատուեն զՀաւրն։ Որ ոչ պատուէ զՈրդին, ոչ պատուէ զՀաւրն որ առաքեաց զնա։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ որ զբանս իմ լսիցէ, եւ հաւատասցէ Հաւրն որ առաքեաց զիս, ունի կեանս յաւիտենական, եւ ի դատաստան ոչ գայ, այլ անցեալ է ի մահուանէ ի կեանս։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ գայ ժամ, եւ արդ է, յորում մեռեալքն լսիցեն ձայնէ Որդւոյ Աստուծոյ, եւ որ լսիցեն կեցցեն։ Զի որպէս Հաւրն ունի կեանս յանձին իւրում, նոյնպէս ետ եւ Որդւոյ կեանս ունել յանձին իւրում։ Եւ իշխանութիւն ետ նմա եւ դատաստան առնել, զի Որդի մարդոյ է։ Մի՛ զարմանայք զայսմանէ, զի գայ ժամ, յորում ամենեքեան որ ի գերեզմանս են լսիցեն ձայնէ նորա, եւ ելցեն որ զբարիս արարին ի յարուցումն կենաց, եւ որ զչարիս արարին ի յարուցումն դատաստանի։ Ոչ կարեմ ես յանձնէ առնել ինչ, որպէս լսեմ դատեմ, եւ դատաստան իմ արդար է, զի ոչ կամիմ զկամս իմ, այլ զկամս Հաւր իմոյ որ առաքեաց զիս։ Եթէ ես վկայեցից վասն անձին իմոյ, վկայութիւն իմ ոչ է ճշմարիտ։ Այլ է ուրեք որ վկայէ վասն իմ, եւ գիտեմ զի ճշմարիտ է վկայութիւն նորա զոր վկայէ վասն իմ։ Դուք առաքեցէք առ Յովհաննէս, եւ վկայեաց ճշմարտութեան։ Ես ոչ ի մարդոյ վկայութիւն առնում, այլ զայսոսիկ ասեմ զի կեցցէք։ Նա էր ճրագ վառեալ եւ լուսաւորեալ, եւ դուք կամեցայք ժամ մի ցնծալ ի լուսոյ նորա։ Ես ունիմ զվկայութիւն մեծագոյն քան զՅովհաննու, զի զոր ետ ինձ Հաւրն կատարել, զայն գործս զոր ես առնեմ, վկայեն վասն իմ, զի Հաւրն առաքեաց զիս։ Եւ որ առաքեաց զիս Հաւրն, նա վկայեաց վասն իմ։ Ոչ ձայն նորա լսեցէք երբէք, ոչ տեսիլ նորա տեսէք, եւ ոչ բան նորա ունիք բնակեալ ի ձեզ, զի զոր նա առաքեաց, դուք ոչ հաւատայք նմա։ Քննեցէք զգիրսն, զի դուք կարծէք ի նոսա կեանս յաւիտենական ունել, եւ նոքա են որ վկայեն վասն իմ։ Եւ ոչ կամիք գալ առ իս, զի կեցցէք։ Զպատիւ յանձնէ ոչ առնում, այլ գիտեմ զձեզ զի ոչ ունիք զսէր Աստուծոյ ի ձեզ։ Ես եկի յանուն Հաւր իմոյ, եւ ոչ ընկալայք զիս, եթէ այլ ոք եկեսցէ յանուն իւրում, զնա ընկալջիք։ Զիա՞րդ կարէք դուք հաւատալ, որ փառս ի միմեանց առնուք, եւ զփառս որ յԱստուծոյ միայնոյ է ոչ խնդրէք։ Մի՛ կարծէք թէ ես մեղադրեցից զձեզ առ Հաւրն, է որ մեղադրէ զձեզ, Մովսէս, յորում դուք յուսացեալ էք։ Զի եթէ հաւատայիք Մովսիսի, հաւատայիք եւ ինձ, զի ինձ վասն իմ գրեաց նա։ Եթէ ոչ հաւատայք գրոցն նորա, զիա՞րդ հաւատասջիք բանիցս իմոց։

Ամէն

Եւ ի վերայ այսորիկ գնաց Յիսուս անդրէն յայնկոյս ծովուն Գալիլեացւոց, որ է Տիբերիա։ Եւ հետեւեցաւ նմա բազում ժողովուրդ, զի տեսանէին զնշանսն զոր առնէր ի հիւանդսն։ Ելանէ ուրեմն Յիսուս ի լեառն, եւ անդ նստէր ընդ աշակերտսն իւր։ Էր ուրեմն մերձ Զատիկ տաւնն հրէից։ Ամբարձեալ ուրեմն Յիսուս զաչս իւր, եւ տեսեալ զի բազում ժողովուրդ գայ առ նա, ասէ ցՓիլիպպոս. Ուստի գնեսցուք հաց, զի կերիցեն սոքա։ Եւ զայս ասէր փորձելով զնա, զի ինքն գիտէր զոր ինչ առնէր։ Պատասխանի Փիլիպպոս ցնա. Երկերիւր դահեկանի հաց ոչ բաւականանայ նոցա, զի իւրաքանչիւր մի ինչ առցեն։ Ասէ ցնա մի ի աշակերտացն նորա, Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի. Է մանկտի մի աստ, որ ունի հինգ հացս գարեղէնս եւ երկուս ձկունս, այլ զայդոսիկ զի՞նչ են ի մէջ այսքան մարդոյ։ Ասէ Յիսուս. Արարէք զմարդիկ հանգուցանել։ Էր ուրեմն խոտ բազում ի տեղւոջն։

Ի՛ համբառնալ իմում ձո քեզ
զաչս իմ ով գնեա ինձ ակն։
Ի՛ յօրինութիւնդ օրինեցուք
զքեզ զբարեացուն փրկիչ մեր։
Ի՛ յերկիւղ մեր և փրկիչ կո՛
ցո զանձինս մեր։

Ա՛ր խոնարհեցար խոկարուքիս
մեր մարդասէր ար։ օրինեա՛ զքե
զ ծո՛ղ աչ֊ք հայելդն մերոց։
Ո՛չ բարձեր ըզմեղս մեր չար
բարանօք քո։ շնորհեա՛ քանա՛
ւր հօտի օրհնել զանուն քո
անդադար։ աչ֊ք հայի։
Ա՛ր արարեր ըզլանջերիս ինձո
ղին։ արա՛ ի՛մէզ զողորմուն֊ քո
մարդասէր։ աչ֊ք հայի։
Ի՛ զար օրհնեցի՛ք բարձր արա
րած ըզնա յաւիտեան։ Ա՛մէն֊
Ա՛ր ըզհօտ հընոցին ձի՛ւնոյ և
զմանկունսն ապրեցո՛ւց ի՛ բո՛
ցէ՛ն։ բարձր։ Ա՛մէն֊
Օ՛ ծառեք ար հոգեւոյն փրկե
ցան անանիանգն։ և երգեցի՛ն
միաբանութիւ՛ն։ բար։
Ն՛ախատ տաճար բնակարան
անբա՛ւ բանին այ։ մարիամ աբ
կոյ՛ս յա։ զքեզ և ըզծընեալն
ի՛քէն ա՛ստուածայնեմք։
Յարդանդի կերեցեր որ յառաջ
ք զաւետեան ի՛ նմին ընդա՛նն
և ծընար մարմնո՛վ։ զքեզ։
Ն՛ոյ խընդրեմք ի՛քէն անդա
դար բարեխօսեա վասն անձանց
մերոց առ որդին քո միածի՛նն

փրկիր ըզմեզ ի փորձու թենէ
և յա՛մ վտանգից մերոց։
Ա՛ստուած ով յերկնըզմիկ օգնեա
ինձ նաւապետս բարի։ քանզի
ծո՛վանցան լիր իմ բեռո՛վաբ
մեզաց։ Ա՛ն յօգնէ ինձ փոթո
քանզի խորըհ չարեաց ընկէզ
մէն զիս յանդունդս։ այլ դու
նաւապետ լեր և ի՛ւրաքանչիւր
ուր։ փրկեա՛ ի վտանգէ ըզ
նաւաբեկեալ ի՛ալեաց ծովու։
քանզի կորընչի՛մ ի՛մեզաց անօ
րէնութե՛ւնս։
Ա՛մպարեալ ահաւոր այլ փա
ռաբ քեզ։ Ա՛մպարեալ վառեալ
վերին ամուրձն։ ահաւոր վա
ռեալ առնելին։ բարձրեալ։
Ա՛մպարեալ ես դո՛ւ երկիր նա
աբ ծ։ յամ երկիր են փառաբ
քո։ բարձ։ Օ՛ ի դու բարձրա
ցար ըզմեզ փրկեցեր։ նըստար
ընդաջմէ հօր՝ մեզ կեանս շնոր
հեցեր։ բարձ։
Ն՛ստուած հարցն մերոց բարձ
բանեալ անուն քո յաւիտեան
Ա՛մէն ամէն հարցըն մերոց
ար։ մի մատներ խոպան վասն
ասանձ քոյ մերոյ։
Ն՛ահաբեկ փուտրեալ անուն
փոց քոց ամենայն յաւիտեան։
Ի՛ զար օրհնեցի՛ք ի՛ բարձր արա
րած ըզնա յաւիտեան։
Ջ՛ուր և դիշերք ըզքո՛ր օրհնե՛ց
ցե՛ք և մա՛ստե՛ք բարձր արա։

Խրատ երեւելի օրհնեցի՛ս ու
գիւ. եւ առաւել՝ քան զ
արծաթէ եւ ոսկւոյ յաճախուեան։

Ի վերատեսլական ծառիկ բժիշ
կաւ յերգեցոյց Տուն անմահական
ծնընդոցս ևայլն յորմէ սիրեցիր
մանկ ընդ մի երկիրս. օրհնութիւն
ընդդէմ մեծացուցանելոյ։

Ոմն լուծիչ երկանց բարձաղ
անել ծից. ծագումն արեւու լու
սոյն ընդ շրմարտի՝ պրոմ հերձեաւ
խաւարն առաջին. օրհնութիւն։

Ընդդէմ ոմանից ընդխօս կոյս
անհարմանացեալ. մայր անարատ
էմմանուէլին՝ ասացար բանիւն
հօրն երկնաւորի. օրհ.

Ընդդէմ ընդհարելոյ պղծեաց
ինձ. ապաշխարութիւն լուանալ
ընդ ամենայն իմ և ոգւոյս։

Ո արատաւոր իմ և գետաչան
ըս սրտի իմոյ. մաղթապիտութիւ
ընդ քո ընկալ՝ ով և ողորմած։

Ներձեալ ընդդէմ ընդդրուածոցն իմ
առաքեալ քո սուրբ. բարեխաւսութիւն
քո խնայեսցէ մեզ և ազ։

Տուր փառս այ բնակիչ յեր
կինքս միաբանութիւն։

Ընդդէմ ոմանց ի սրբոց ընդ
առաքեալ զազօթս մեր. և խընդ
բեցուիլ զողորմութիւն ի բարե
բար տեառնէ մերմէ։

Ո անձառ փառաց խոնարհեցաւ
վանդն փրկուե մերոյ. զի զար
ձուսցէ բնութիւնս ի գեհենէ

Ընդդէմ ընդհարելոյ ոմանց
ընդ մեզ. Ո ա՛ծ օրհնեա
ցուք ի սրբոցն անձանց մերոց
գոհանալով և խնդրելով
զողորմութիւն ի բարերար փրկիչ
ընդ ու մերմէ։

Ո՛րչափ ի փառաւորեալ աս
տուած հաւրցն մերոց։

Ընդդէմ ես յանեծայիլ ան
կեցոյ զանձինս մեր։

Ընդ այնքան ուշադարձիլ զրա
պարակեալ և գնացին ի միջ հրեա
ցի հերոյն. զի փառաւորեին
ընդ ընդհանուր յաւիտեան։

Ընդդէմ օրհնելոյ բարձր պրա
նէ ընդ ընդհանուր յաւիտեան։

Ընդդէմ պրդեալն այ բոց ինո
ցին զօրանայր. անդադար գոհ
ասել բանի։ Ո՛ղիով զօրութիւն
զօրհնաբանեան ապրեցոյց. ընդ
նոսին գոհասել բանի։

Ո՛ անձառելի ընդհանր աստա
ծուն. արեւորինաբար կրկնեցեր
ի քոմէ պրոմելոյն մարիամ մայր
և ի կոյս. օրհնութիւնդ ընդ
քեզ մեծացուցանեմք։

Ընդդէմ լուսոյն զարհու
րեցուցն դարձ առաքելոցն. այլ
ի քեզ ընդհանուր կրնդրեմք ընդ
հուր ա՛ծութեանն մարիամ
մայր երէ կոյս. օրհնութ.

Ընդդէմ ընդհարելոյ հոգեւոցական
լուսոյն. զերազոյն քեզ տի
գնայ սրբոց. և զօրուի բարձ
րելոյն հոգեւոցական սուրբ
աստուածածնեն. օրհ.

Ա՛ղաչեմ զքեզ տէր երկնաւոր. մի դարձուցաներ զերեսս քո ինէն. զի ներեա՛ եմ ես վաղվաղակի՝ լուր բնաւ առ։

Ա՛ղերսա՛ նամեմ քեմ անօրինութիւն. մի կորուսաներ զիս առ ի լուս անօրինուե իմոյ. որ խընդ ծողեա մոլորեա՛լ ոչխարիս։

Ա՛նապատեա՛լ մեղօք ընկերացի անձնիմ. ընկա՛լ զիս ոպ երբեմն ընդպատրոս. որ ծլվին ամէնից ծեա՛լ յանցանօք։

Փա՛ռք պատի՛ւ և գոհութիւն ա՛ռ անուանդ քո՛ւմ սրբոյ։ Կա՛մ սրբոյ ա՛րուեստդ լեր փառք պատի՛ւ և երկրպագութիւն։ Ա՛րհնեա՛լ ա՛ռ բարերար որ ուսուցեր մեզ յայտ քան զամ փառս ոսկ անուանդ քո՛ւմ սրբոյ։

Փառաւորեա՛լ յաւիտեան աշխարհացն մերոյ կնքո՛ղ ընդ մեզ։ Ա՛ռ արարեր ողորմութիւն ի մէջ հնոցին. և կենդանար ցօղով քո փրկեցեր զերկրս մանկունսն։ Ո՛ հուրըն բորբոքեա՛լ մանկունքն չեն հատաւոյլըն շի ջնջեին և պատկերի՛ոկաւ ոչ մատուցին խնկա. այլ քեզ ա՛ՀՀ հա՛ր։

Ա՛ռա՛ր օրհնեցի՛ք բարձր ա՛ռաքեալ ընդ ընդնա յաւիտեան։

Յօդիր ընդօղ ողորմութեն երկից մանկանցն խնայելի. բարձր։

Կանո՛ն աշ լոյս ծագեա՛լ խնայեն ընդ դա՛ռնա ա՛ռաքեալ մանկունքն երկնից մանկութեան. բարձր։

Լուրա՛ առնո կենդանաբեր տերեր ամէն. զհոգի քո՛ւմ սրբոյ փառաւորել։ բարձր։

Ա՛ր խո՛ւրանիդ արեգականն ա՛ր դարուն նո՛ր օրհնութի՛ւ ամպով և անդադար բարեբանեցո՛ւք։

Ա՛ր ա՛ռաքեալդ անձնո՛ւ լուսոյն ա՛ր ի՛ հօրէ նո՛ր երգս երգեցո՛ւք։ Ո՛ նո՛ր խո՛ռնարանդ հրաշալի նո՛ր խոստմանն բանին եմմարմնոյն. հոգեւոր երգո՛վ բարեբանեցո՛ւք։

Ա՛ղայ ա՛ր բազում ողորմութեա՛ն. մեղայ ողորմեա՛։

Ա՛ղայ ա՛ր և անկանիմ առա ջի՛ քո՛։ մեղայ ողորմեա՛։

Ա՛ղայ ա՛ր խոստովանի՛մ զքեզ յանցանս իմ։ մեղայ ող։

Ո՛նդ երկնային զօրութիւնքն օրհնեցի՛ք զ՚ա՛ռաքեալ ամէնքն։ և՛ ընդ երկնային երկրի՛։

Ո՛ անուն ա՛ր ինչ նորա գովեցէ՛ք յերկրի՛ ոդիք մարդկան. ինչուանք և դատաստանք երկրի՛։ Զայնիս երգո՛վ ցնծութ բարեբանեցէ՛ք զա՛ծ ի սրբոյ նո՛ր։

Մանկունք երկնեցւոյ սրբոյ։

Ո՛ անուն քո՛ւմ և զ՚ա՛ռաքեալդ ծուխիմն բարեբանե՛ սրբոյ ա՛ր աշխ հնոցին մերոյ։

Ա՛ր լսելն հնոցին մերոյ ի՛ջեր իջեալ զարարած ընդ ի՛ս ա՛ր։

երկնից տուէ՛ր երգոյն։

Օրհնեցէք ընտիրք վասաց Տեր։ որ շնորհեցեր համբաւ անունիդ երկնից։ Եւ երկրորդ՝ թէն անմահ։ աղթիւք սրբոց քոց կամեցիր կանգնել զաւրութիւն ձայնից մեղուց։

Այս վասաց ետուր ամենաշնորհ որ ծագեցեր ի մեզ ընդ երես գիտութեան։ կարդամք առ քեզ որ առաւօտուն աղօթիւք մեր հանդիպիմք քեզ։

Յանապատին վերս օրհնեալ ի մարդկանէ երկրապագեալ։ նայ կեցոյց ի լերինս անմատոյց։ կարդամք առ քեզ որ առաւօտ։

Ի ծերպերեան արտի մի ոստնայ կան ածուն։ նահատակեալ ի լերս անմատոյց։ կարդամք։

Զնահատակն մեր լեր որ եւ պատկերս յանձնայն ժամ առաջի քո անարկիւղ զհաստատութեան ի քեզ։ Նոյն բանիմաստիւքն որ խրատուիցեն զհետ մեզ խաղաղութեամբ հայ անուն ի նուաստանալ։

Ոգեկոչ մանչն որ ի կուսական քերօքէից։ շնորհեցար մեզ յայտ հոգւոյն զանուն քո ընդ աբեղայութեան։ Նոյնպէս վասաց ետուր բարեբանիս։ ընկալ ի մեզ օրհնութիւնս ի թոռամբ երիցկոյս։

Ի ծնանելդ զբոլոր եկս վասաց քաղցրութեան յարմարեցար քո մեր։

Ի զուր օրհնեցէք ձեզ բանիւ բարեկ ընդոյ յաւիտեան։

Տիրոջ ոգի շնորհք ընտիր օրհնեցէք զնա։ ամենայն ազգք երկրի։

Ի ներշնչել օրհնութեան Հոգւոյն ամենայն ազգք երկրի ընդոյ յաւիտեան։

Ի ոգեկոչել մանչն որ ի կուսական քերօքէից։ շնորհեցար մեզ յայտ հոգւոյն զանուն քո ընդ աբեղայութեան։ Նոյնպէս վասաց ետուր բարեբանիս։ ընկալ ի մեզ օրհնութիւնս ի թոռամբ երիցկոյս։

Ի ոգեկոչել երկինք և երկիր ընդ քեզ օրհնեցէք զնա։ ամենայն քաղցրութեան յարմարեցար քո մեր։

Ի զուր օրհնեցէք ձեզ բանիւ բարեկ ընդոյ յաւիտեան։

Տիրոջ ոգի շնորհք ընտիր օրհնեցէք զնա։ ամենայն ազգք երկրի։

Ի ներշնչել օրհնութեան Հոգւոյն ամենայն ազգք երկրի ընդոյ յաւիտեան։

Ի ոգեկոչել մանչն որ ի կուսական քերօքէից։ շնորհեցար մեզ յայտ հոգւոյն զանուն քո ընդ աբեղայութեան։ Նոյնպէս վասաց ետուր բարեբանիս։ ընկալ ի մեզ օրհնութիւնս ի թոռամբ երիցկոյս։

Ի ոգեկոչել երկինք և երկիր ընդ քեզ օրհնեցէք զնա։ ամենայն քաղցրութեան յարմարեցար քո մեր։

Ի ՀԱՐՑԱՆՔ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ԱՂՈՒՍԻ ԵՒ ՅՈՎՍԷՓԻ ՎԱՆԱՔԱՆԻ։

ԱՐԻԱԿԱՆ մահ ընդ գեղ քում՝ ընդ երկնային զօրսն այսօր երգակցեալ ոգ նեցիր. որք հանդիսացան ընդ դէմ բռնութեանց քրիստոնէից. Ընդունելի ի մատուցիր ցուցան գերխնդրոյ սրոյ և հրոյ տանջանացն զաւազանական մահս իւրեանց ընծայեցին քրիստոսի ոսկի բանաւոր զնունդսն։

Ստահակեալը ձգնութիւնք ի փորձ զանազան տանջանացս. համբերութիւնք վանեալ ի զիշխանսդ պատճառս. փոխեցան ի զօրս վերին զբաստիանոցն։

Ոյժանելի ընդ հայրապետիդ հարեալ վարձիւ ընդ հանգիստ ցանկ. յաղթեալ բռնութեան դատաւ կիզաց երջանիկ վերանոցն։

Ազգեալ նահատակութեամբ կերր կրկն. յաղթօղք ի պատերազմի. կոխեալ ընչաստացութիւն սրբոցն. Ուսուցեալ երկնայինս լուսոյն. պայծառացեալ ի հոգւոյն սրբոցդ. բարեխօսեցէք ամենքդ վասն անձանց մերոց։

Ոյժանելի ընդ հայրապետիդ. ողբ կատար հարեալ ցանկալեաց ոսկի շահաւորեալ. ուխտ գհամբերութիւն. յարժանաւորեալ աղաչեր ազգիդ ընդ երկնաւորսն ընդունել զաղաչանս ձեր. ի թողութիւն մեղա

Ո՛վ ըստ ձերմամբեղ ոչ յո
հանեմ սիրելիդ որ ծուլեցաւ
ի կերկրի. աղօթիւք տուա տր
լ՚՚ւր մեզ և ողորմեացդ։

Ասպատրէ եաստբեալ ած որ
դոյդ. և ձայն բարբառոյ աղ
աւատօր սիրելեցոյ. աղօթիւք։

Ընդ զաղուսակեն ծաղեալ
ի կերկրի. եղիւ կարատեա արե
գականդ արդարութե. աղ։

Ո՛վ յաջր ոսնկ՚ երկրեցի ուրա
խութ ըզդիշատակ սրբոցն գոհ՚՚
գոյի. պրոմ լուսաւորել պայծա
ռացուսո վայելեմն. ի հանգիր
ձըս յոմկէ հատուս զարդարեալ
և պատմ կեալ. օրհնեցէք տա
կոմ ընդ զբրիտոնս քաղաքացն
Ո՛վ յաջր ցնծա՛ և ուրախանալ որ
դիք լուսոյ ի շատակաւ սբ լու
սաւորչին. պրոմ հրաւիրելոյն
ի շրմանեն սնանգկան. մըտա
նել ընդ փեսային երկնաւորի ի
յաւուրս ամենայնի. օրհ
Ո՛վ յաջր քահանայ յդ. հոգևոր
պատգին լուսոյ ընդ վերապատ
ուեն ըզ քահանայապետ՚՚ն որ
պրոմ երկնայնոց քահանայ՚՚ից ց
ըզն հաղորդեանք. յոր վերափո
խեալ այսօր մըտանէ ի սրբու
սրբոց մշտ քահանալ առ
ատ՚՚ր վանդ ն մեր. օրհ։

Ո՛երսին կոչ ած ածիր ի յոյս և
վկայ՚՚ց մայր. ըզքո՛՚ զընդու
նող լուսո՚՚յ մեծացուսանեմք։

Ո՛ղջ կոչ լուսոյ մայր և կոյս. ըզ
քո՛՚ զդանձդ կենաց ածային.
ձայնիւ ցընծութե՚՚մբ մեծ։

Ասպատրէ եաստբեալ ած որ
հրեշտակացն օրհնութե պատ
ուեալ ըզքո՛՚ զ մեծ։

Ո՛յսօր ուրախացեալ ցընծան
երկընքն ի գաղմունէքն. ընա
կատս ընծ՚՚ի ըզքո՛՚ բանդակ
շնորհեցաւ մեզ քահանայապետ
յաւիտենից. ի լուսաւորել վկա
թողիկէ սուրբ ըզկերդեցի. փա՛՚
ձ՚՚ըզ քո՛՚ ստանա՛՚ք մի՛ ոչ։

Ո՛յսօր սիոն լուսոյ հոգևոր ի
ղե լսի՛՚ ի բարձանց. քանզի
թագաւորն երկնաւոր եկաւոյն
ի սուրբ եկե՛՚ղեցի. և զ՚՚ր
հրեշտակաց ծառայեալ ոսանի
ընդ մարդկան. փա՛՚ ձ՚՚ր։

Փ՚՚ետ հոգ ե։

Ո՛յսօր քահանայապետ ձերմա
լուս ած ածիր ի օրինակ ըզքո՛՚ պատ
ուեալ. կանգնել ըզքառանկիւն
սեղա՛՚ն խորհուրդ. արժանապէս պա
տարագեալ քաշխել զմաքրին և
զարդիւնեցեալ ան. մաքրասիրտս մեզ
ձեցատուք փրկեալք նոյր ժո
ղովուրդ. և հայցեցէք ի քէն զի
շնորհեսցէ զամ մեղ ընդ մեր
կայն անո՛՚ր։ Ո՛յժմ ե։

Ո՛ր անհատամ փառաք պատակի
ըզսո՛՚ր. ու ի՛՚ զ՚՚ր
լուսաւորչին վերապ՚՚ցոյց. օրհնե
ցե՛՚ք ըզ՚՚ր յօրհնութե՚՚ն իւրոյ։

անարատ. կուսուէ յետ ծընանելն
դեռեւ մընալով անվնաս. օր։

Աղօթք մեզ ամէն մեր. ի
յիշատակի՝ ած հայրապետացն։
Ա՛ղ յանուն քո՛ ած դարձուցին
զաշխարհս կռոցն ի պաշտելոյ
աղօթիւք սուրբ աղօթից մեզ։
Ա՛ն ազգանի եղիր ընդունել
ի քէն զանխառամ փառաց պա
տուն. աղօթիւք։

Ա՛ր զառ ի քէ հնատուր զբարբարան
ըս յանձն առեալ համբերեցիր՝ ի
ոչ ածասէր հայոյից. և արժանի
եղէք զերկնայինն առնուլ պա
տուհաս։ Ա՛ղ փրկեցոյ՛ զհիանալա
հրով ժառանգեցիր՝ պատրաս
տեալ ձեզ զարքայութիւն. համար
ձակութիւն ունիք բարեխօսել առ
տէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Ա՛ղ զամբարշտասէրսն վաներ
ցիր զիւռապաշտսն՝ ոչ ածասէր
հայրապետութ. հաստատեա՛ ի քէ
հայցեցէ՛ք անդադա՛ր ստեղ
եկեղեցւոյ։

Ցածախիկ ած օրօր հրեշտա
կաց և մարդկան. զի զկորուսեա
ցեալ ընդ քէ շնաւոյին վանեալ
խորտակեցին ազ վիհսքն. և եղ
ե՛ւ յամրիծոյ ի պատերազմի։
Ա՛ռաքեալ և արեամբ մատուցան
ընդ դէմ զիրենս. վերատրեալ
ի՛ մարտին վերատրեցին ի՛մաս
ընկերիսն. և առաջա՛ւ պար
ծանաց յաւետեանսն։

Ա՛ղ տաճարդեցան չարչարա
նաց քոց քա՛ւ ած հայրա
պետացն. և վերատրեալ պայծա
ռաւորեան ընդ անմահականն բազմու
թի՛ւն. սոցին աղաչանօք խընայ
եւս խռնիզ ազգիդ հայ՛ր ողոց։

Ա՛ղ խնկ՛ղեանդ պատուական
եղեն ի՛մէր բոլորից հօրն. և ըզ
տիեզերս հրաւիրեցին յորդիդ
տուէք շնորհս. սոցին։

Ա՛ղ ընդ թագս խրենց կատարե
ցին հաճոյի՛ք քո՛ւ. և ընդ պա
տիս անդնին ի՛քեանց ընկալան. սո
ցին։

Ա՛զատ օրհնեցէք բարձր արա
րեք ըզնա յաւիտեան։

Օ՛ հաւիտեանս հօր և հոգւոյն. որ
բնակեալ ի՛մէնս անմուոյց և ա
րեգանի արբասաց ձայնիս. քա՛ւ
Օ՛ երկրպագեալն ի սրբոց հայ
րապետաց. ազգ հերձմանց արենն
իւրեանց ընդանօղք եղեն փրկ
կողին զինքեանս. քա՛ւ։

Ա՛ղաչեալ կայս ած ածածին մարի
ամ սրբուհի՛ և մայր քո՛ւ. յոր
դանդի՛ տարար զանառնելին
աստեղծչին. օրհնութի՛ւն ըզքեզ
ած ածին՝՝ մեծացուցանեմք։

Ա՛ղբեր երկնային դուռն զար
ևտուրն եղեւիհի. և՝ սրդեան զար
ծանեան դեղէցն. սերովբէ հո
ղեղէն վերհագոյն քերովբէից. օր

Ա՛ղբիւր խորհրդոցդ ամենայնի
ի՛քեզ առեալն ած ածին։
Տէ՛ր ողորմեա՛ մեզ։

զոմանս ի նոցանէ ի ձեռն ընդ նմին
առաքեալ եւ կամաւոր առ քեզ ժողովել
զիս կամեցան. զի կամաւոր առ քեզ
ոչ եկի. զի ոչ ինձ ինչ ի քէն
պակասեալ էր. այլ զի ոչ ինձ
ինչ ի քէն պակասեալ էր. այլ զի
ոչ ինձ ինչ ի քէն պակասեալ էր.
Վասն որոյ ընդ ամենայն ուրեք
ընդ որ երթայի ի քարոզել
զճշմարիտ ուղղութիւն հաւատոյ
քոյ. կանգնեցուցանէի զանկեալսն
ի ճշմարիտ գիտութենէ քեզ
ճշդապիծ գոմաստիկ վերակացիսն
զոր ինքեանք ընտրեցին ինձ
ի ձեռն ձեռնադրութեան քո
սրբոյ. նոյնպէս եւ զքահանայսն
ի ձեռն նորոգութեան քո շնորհաց.
Վասն որոյ ամենայն ուրեք
նացեալ ըզքեզ. եւ ընդ կարան
աշխարհ. քարոզեալ խոստովանեալ
եւ հաստատեալ ի հաւատ
քո ճշմարիտ. զոր ինքեանք
ի ձեռն մերոյ ծննդեան
առին. քարոզեալ խոստովանեալ
եւ հաստատեալ ի հաւատ
քո ճշմարիտ. զոր ինքեանք
ի ձեռն մերոյ ծննդեան
առին.

Ա՛ծածին Մարիամ.

Ի սկզբան ծննդեանդ եղեր
դու. որ երկիր ի խորհրդեալ մեր
բերան ոչխարին քոնէիր. զոր ընդ
խաչին բարձեր ի վեր ուսոյդ.
մանրեաս ըմբռնել ի մեզաց մերոց.
Այլ ընդ սրբոյդ հետ մանրեսեր.
որ առեր սանդ առ ի մեզանէ
զաշխարհս մանրելով ի նմա զբ
առեալ զպատկերդ նորոգեցեր.
Նորոգեսր զմեզ ի ջուր մեղաց.
Ընդ այնոսիկն որոյ զոյգ մեզ
առ հայրդ զհաշտ. մեզաւք հերս
կինս եւաստաջիր քաւիչ եղանցս
նոցա. եւ ընդ առաջ սիրով զբեր
կեա հանգուցիչ. մանր.

Ե՛ նորհեա մեզ որ ընդ աղաչա
ուց ծրինակին զաղաչս ժողովել
զի կամաւոր առ քեզ ոչ եկի

Ա՛նդրանաւոր ի հոգեղէնն զբ
ահարձանցն. և բարեբանութիւնք
ի դասուց մարգարէիցն ընդ վր
հայքն. առնելի ի ձեռն սրբոյդ
սակաւիկ եղեր.

Ե՛ր ամենայն հոյլ հաւատ նո՛ր

Ա՛նակնկալ նոյն սի՛ծանի. ա
ռաքեալքն ընդ երկրպագեալն.
ընդ հիշատակ սքեայն կիսելոյն հոգ
քառասնիցն. ուսանելով այսօր ընդ
զօ՛ր ամենայնին. օրհնեցեալ
ընդ ձեռամբ յօրհնութիւնն ի՛նդր.
Ի յարուցի՛ սրբոյդ եւ հոտեղոյդ
փառաբանեսր. ընդ հիշատակ.
Ա՛ռաքեալքն եւ պաշտօնեայքն
փառքեան հաւատ՝ ամենեցուն. ընդ
հիշատակ սրբ՛.

Ա՛ռաքեալ Հոյլ ամենայն

Ա՛ՆԴՐԱՆԱՒՈՐ ի հոգեղէնն ընդ
հայր սրդոյդ փառ
նի. զոր առաքեցեր ի դարձու
ցին մեր ընդհատ ոչխարին. զոր
չէ՛ կամեցար ի մեզաց սրդոյդ
քո հաշտարարեալ.

Եւ զնորոգ՚ել զհոգի՚ն ձայ
նիւ ցլո՚ւնճուք. բարեբանեցէ՚ք
անլռելի ձայնիւ.

Ի՚նքակի՚ զբան աճ և թագաւոր
երկնաւոր. բարեբանեա՚լ լի՚ս
րայ պատանեցից երկնաւորաց. ըղ
քեզ օրհնեմք՚ զքեզ պատկերեալն
Աստուած ի բարձունսն վերին
մերոյ վրկուե՚. այնակի՚ կա՚ռ
ցից և բերի՚մ հոգւոց մերոց.
ըղբեզ գովեմք ոգեկ մաճի՚ն
Որ եակեցոյ մե՚զ ընդ հօր և փա
ռակից միածնեի՚ բարեաւոր պար
գեաց և մեծաւոր ողորմութե՚ն.
ըղ քեզ բարեբանեմք զուարթ
հոգեկ ձայնիւ.

Ի՚սառնամանեա՚կ խրնկաքեր
ձառ յանեւշահոտ բուրաստա
նէ՚ն. որ ի՚գեա՚ց՚ոյ հոգւոյն
վտակաց ընկերացար. և զանմա
հութե՚ պտուղն ի՚մանա՚ս եաս
մէն. վասն որոյ ամենեքեան ըղ
քեզ միշտ մեծացուցանեմք.
Ո՚ անապական բոլորովի՚ն յոյժ
սիրեա՚ դու իմաստից յոյսոյ սրբո
կերա՚ց բնութե՚ց՚ որ յարմատոյն
յեսեայ ծաղիկ. վարդապե՚տ կո՚չ
ուկան ձրնչնդրեա՚նդ. վասն որոյ
Ի՚մաստնոյն լուսոյ ձագուհի ի
ըեզ վառեաց ըղձմամբ մարմնոյն
լոյս աշխարհիս. որով զառա՚ջ
դասակերպն ի՚մաստակա՚ն. զոր վի
րատեսն նմրագեաց յաւուրսի՚ն
հեթանոսական. վասն որոյ բարե

լեցո՚ւք արժանի. լսե՚ր մեզ և
ողորմած քրիստոս աստուած.
Որ փո՚խանակ հայհոյի՚ն կարօտե՚ք
զնա՚յն անմահութե՚ն նրա՚ն շնոր
հեցեր. և՚ընդ մեծաւոր անգը
թութե՚ իւրո՚յ զերկն աբրահա՚մի
ընդ՚նա՚ ընկալա՚ր. լսե՚ր մեզ և.
Ի՚ սառնամանեա՚կ զանբոյ ոգւոյն
նաւանա՚լ մեզ ողորմութե՚ն՝ ի՚ք՚ն
որ զմոլորեալսն ի՚ մի՚ բանի մեծա
ւորեալ հայցեցուցեալ ի՚ւոյ հնա
գոյն ծագին տասի՚ն ջուր ի՚ գի՚ն
վացուն. լսե՚ր մեզ և ողորմեա՚.
Որ ըղձա՚յ ածեալ՚ն ի՚ գան ի՚
ծագելոցն յաշխարհամա՚ծ խա
ւարն անգիտութե՚ն. լուսաւո
րեա՚ և զմե՚զ հօր խնդասուքի՚.
Որ զհամօրէ՚ն գաւառանա՚կ՚ն
օրինակ. արշալոյսեցեալ առ մեծա
աւուն և զաղագա՚ւ՚ս. ներկա՚յ
կաբուր ամենայն ողորմութե՚ն
Ո՚ տոհմ ազգեացս՚ն ըղձեալ
ա՚յր. վերակե՚ր ընդ՚մե՚զ ի՚նձ մե
ղաց և ա՚նաշնո՚ւթ՚ց. հանդերձ
լի՚ցիս նա՚խատեսին ա՚ղաւոյ.
Որով և մե՚ք ընդ հրեշտակա՚ցեալն
գաւա՚զ. անբաժանելի՚ սե՚ր եր
կնա՚ւո՚ր. տա՚ւ՚ն՚ձայնեա՚լ՚ք
զեզ ընդ հրեշտակա՚ւ՚ս.
Ո՚ անապական ի՚ քեզ զհայրն
ամենակա՚լ. բարեբանեցէ՚ք ընդ
զարմանա՚լ երկնից.
Ո՚ ա՚ռ ի՚ հօրէ՚ ծընեա՚լ զոգին
սո՚ւրբ ի՚ւր. բարեբանեցէ՚ք հրեշ
տակա՚ւ՚ն ձայնիւ.

Ի ՍԿԶԲԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒՆ

Ի սկզբան էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն: Նա էր սկզբանն առ Աստուած: Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ: Նովաւ էր կեանք, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան: Եւ լոյսն յաւիտենից ի խաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ ըմբռնեաց: Եղեւ մարդ մի առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս: Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ: Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն: Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ: Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ: Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան: Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել, հաւատացելոց յանուն նորա: Որ ոչ յարեանց, ոչ յակամայութենէ մարմնոյ, ոչ յակամայութենէ արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան: Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ միածնի յհաւր, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ: Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ եւ ասէ. Սա էր, զոր ասացի. Որ յետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի էր նա յառաջ քան զիս: Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս: Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ: ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միածինն Որդի, որ է յգիրկս հաւր, նա պատմեաց:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏԻՉ

Եւ սա է վկայութիւն Յովհաննու, յորժամ առաքեցին առ նա հրեայքն յԵրուսաղէմէ քահանայս եւ ղեւտացիս, զի հարցանիցեն զնա. Դու ո՞վ ես: Եւ խոստովանեցաւ, եւ ոչ ուրացաւ, եւ խոստովանեցաւ թէ. Ես ոչ եմ Քրիստոս: Եւ հարցին զնա. Ապա ո՞վ ես դու, Եղիա՞ ես: Ասէ. Ոչ եմ: Մարգարէ՞ ես դու: Պատասխանի ետ. Ոչ: Ասեն ցնա. Ապա ո՞վ ես, զի պատասխանի տացուք առաքելոցն որ առաքեցին զմեզ: Զի՞ ասես վասն քո: Ասէ. Ես ձայն մի կարդացելոյ յանապատի. Ուղղեցէք զճանապարհ Տեառն, որպէս ասաց Եսայի մարգարէ: Եւ առաքեալքն էին յփարիսեցւոց: Եւ հարցին զնա, եւ ասեն ցնա. Զի՞ մկրտես, եթէ դու ոչ ես Քրիստոս, ոչ Եղիա, ոչ մարգարէ: Պատասխանի ետ նոցա Յովհաննէս, եւ ասէ. Ես ջրով մկրտեմ զձեզ. բայց յայնմ ժամանակի որ ոչ գիտէք զնա, որ յետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի էր նա յառաջ քան զիս: Զոր ես ոչ արժանի եմ լուծանել զկօշիկ ոտից նորա: Զայս ամենայն ի Բեթանիա եղեւ յայնկոյս Յորդանանայ, ուր էր Յովհաննէս մկրտեալ:

ՅԱՒԵՏ ՄԿՐՏԻՉ

Յաւետ մկրտիչ ասէ. Ես ոչ եմ արժան լուծանել զկօշիկ ոտից նորա: Ես ջրով մկրտեմ զձեզ, նա հոգւով սրբով եւ հրով մկրտէ զձեզ: Ես ոչ գիտէի զնա, բայց որ առաքեաց զիս մկրտել ջրով, նա ասաց ցիս. Յորոյ վերայ տեսանիցես զհոգին իջանել եւ հանգչել, նա է որ մկրտէ հոգւով սրբով: Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի, եթէ նա է Որդի Աստուծոյ:

ՅԱՒԵՏ ՄԿՐՏԻՉ

Յաւետ մկրտիչ ասէ. Ես ոչ եմ արժան լուծանել զկօշիկ ոտից նորա: Ես ջրով մկրտեմ զձեզ, նա հոգւով սրբով եւ հրով մկրտէ զձեզ: Ես ոչ գիտէի զնա, բայց որ առաքեաց զիս մկրտել ջրով, նա ասաց ցիս. Յորոյ վերայ տեսանիցես զհոգին իջանել եւ հանգչել, նա է որ մկրտէ հոգւով սրբով: Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի, եթէ նա է Որդի Աստուծոյ:

ՅԱՒԵՏ ՄԿՐՏԻՉ

Յաւետ մկրտիչ ասէ. Ես ոչ եմ արժան լուծանել զկօշիկ ոտից նորա: Ես ջրով մկրտեմ զձեզ, նա հոգւով սրբով եւ հրով մկրտէ զձեզ: Ես ոչ գիտէի զնա, բայց որ առաքեաց զիս մկրտել ջրով, նա ասաց ցիս. Յորոյ վերայ տեսանիցես զհոգին իջանել եւ հանգչել, նա է որ մկրտէ հոգւով սրբով: Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի, եթէ նա է Որդի Աստուծոյ:

Ուրբ և աճապարն մարիամ
ցանկալի կուսից և պարծանք
ազգի մարդկան՝ մայր և աղա-
խին մեծ-մեծ ցանկութեանց։
Ընկէզ մտածեմ՝ և առաքեր ընդ
հայեցուած լուսոյն՝ անպատում եռան
խոհ խոհելի կուսուէ՝ մայր և
ուրախութեանց կենաց և մայր կեն-
դանութեան՝ և առաքեալ հրա-
մայէ ծագմանէ՝ մայր։
Ի ժամն երկրորդում մեզնէ յա-
ղէկ էութենացս՝ ընծայեցաք
ի քէ խնդրելով՝ և ընդունեալ
անդրէն կուսուէ՝ ի ձեռն հրեշտակին
ողջոյնս ի քէ հրամանեալ։
Ի յանցանաց իմոց թաղեցաւ
անձն իմ դալկեմ մրոյ ընկղմեալ
էրն՝ աչք քոյ ինձ ընդ
մեղս։
Ի ժամն երրորդում քոյ ինձ ընծայ
և զամուհ-իդ՝ փառաց թագա-
ւոր խոնարհեալ ի մեզ։
Ի ժամն ուսիր զանմահութիւն
և զանեղութիւնն՝ փառաց թա-
գաւոր խոնարհեալ ի մեզ։
Ի ժամուս ի քէ ծագէն երրորդու-
թիւն անբաժանելի՝ փա-
ռաց թագաւոր խոնարհեալ ի մեզ։
Ի ժամ երկրպագեմք ես ի ծնեալ
առակաց և ի մարդկանէ՝ փա-
ռաց թագաւոր խոնարհեալ ի մեզ։
Ի ժամն զերկրս մանկունս ի քէ
կոչեան ի քնոյն և ի քէ ի ա-
ղեղ յաւիտեան ի ծագէն ի
ծնեալ յաւիտեան ի ծագէն ի
ծնեալ։

Ի ժամն երրորդում ի ծագէն ի
ծնեալ՝ ի ձեռն ի ծագէն ի ծնեալ
ի ձեռն ի ծագէն ի ծնեալ
ի ձեռն ի ծագէն ի ծնեալ

մարմնոյ հոգեղինաց հրեղինաց
զբաւարձինացն և հրեշտակաց. զո
հաբանեն և մեք օրհնեն և փա
ռաւորեն զմայր և զորդի։

Ա՚ղեղեւոքից քննող զա՚ղա
նեաց բժիշկեայ զհոգւոյ իմոյ
զհիւանդութիւնս. և կեցո
զիս մշտապէս։

Ա՚ր երկայնամիտ ես առ ամե
նեսեան ողորմեաց անձին իմոյ
բարձրամիտի. և կեցո զիս։

Ա՚ղեղեւոքիցն ողորմութիւն
շնորհ պղտեւաւ ինձ յահագին
աւուրն զմեղսոյն. և կեց։

Օ՚րհնեմք զքեզ անբաւիւ զբա
նի հայր. յաւիտեան ժամ օրհ
նութիւն ի բարձունս։

Ա՚ռաքեա զքեզ միածին որդի
յայտ ժամ գոհութիւն ի բար
ձունս. Ա՚ստեղծանեմք զքեզ
աբ հոգի. յայտ ժամ փառք
քեզ աբ։

Ա՚ր աշխարհ քոյով զօրութիւն
յօդս ցօղաւորես փոխեցեր զմ
բոց հնոցին. զքեզ օրհնեմք ան
դադար ամբ հայրդն մերոյ։

Ա՚ր զ՚ձառայս քո զվաստակե
ալն ինձանէ պահեցեր առապա
կան զքեզ ծանուցիչ արարիչ
և տէր գոլով. զքեզ օրհ։

Ա՚նդ երանելոյն մանկանցն երկ
եցուք ի՚ւրեղջոյ մերոյ փրկու
զմեզ. ա՚մի ի բազում մատներ զի
ի՚ւրեք արեան քո եմք. զքեզ

մարդոյ ողորմեցաւ ի մեզ ա
ռաքեալդ քո հոգի. զոր
հաբանեն և մեք օրհնեն և փա
ռաւորեն զմայր և զորդի։

Ա՚ղեղեւոքիցն քննող զա՚ղա
նեաց բժիշկեայ զհոգւոյ իմոյ
զհիւանդութիւնս. և կեցո
զիս մշտապէս։

Ա՚ր երկայնամիտ ես առ ամե
նեսեան ողորմեաց անձին իմոյ
բարձրամիտի. և կեցո զիս։

Ա՚ղեղեւոքիցն ողորմութիւն
շնորհ պղտեւաւ ինձ յահագին
աւուրն զմեղսոյն. և կեց։

Օ՚րհնեմք զքեզ անբաւիւ զբա
նի հայր. յաւիտեան ժամ օրհ
նութիւն ի բարձունս։

Ա՚ռաքեա զքեզ միածին որդի
յայտ ժամ գոհութիւն ի բար
ձունս. Ա՚ստեղծանեմք զքեզ
աբ հոգի. յայտ ժամ փառք
քեզ աբ։

Ա՚ր աշխարհ քոյով զօրութիւն
յօդս ցօղաւորես փոխեցեր զմ
բոց հնոցին. զքեզ օրհնեմք ան
դադար ամբ հայրդն մերոյ։

Ա՚ր զ՚ձառայս քո զվաստակե
ալն ինձանէ պահեցեր առապա
կան զքեզ ծանուցիչ արարիչ
և տէր գոլով. զքեզ օրհ։

Ա՚նդ երանելոյն մանկանցն երկ
եցուք ի՚ւրեղջոյ մերոյ փրկու
զմեզ. ա՚մի ի բազում մատներ զի
ի՚ւրեք արեան քո եմք. զքեզ

մարդոյ ողորմեցաւ ի մեզ ա
ռաքեալդ քո հոգի. զոր

Ի զուր օրհնեցիք եւ առաւել անիծ
բարձր արարիք ընդ յաւիտեան։
Ո՛վ անբաժանելի՛ սէր զերծոյ
դուքին՝ արժանաւորէ զմեզ
ի՛ր. զուարճալ օրհնիչք եւ առ։
Ո՛վ երկրպագեալ՛ն յամենայն
ծունգ համաբնակեալն զմեզ։

բարեբանելով օրհնէ։

Ամէն առաքեալ ի հօրէ՛ն որ
վասըն մեր մարմնացա՛ւ։ ընդու
ծուխ աշխարհի յայտնեցա՛ւ։ ընդ
քեզ բարեբանեալք ամենայնիւ
Ո՛վ լուսոյ մշեղն հանդերձեալ
ի՛ն ընդանեցուցանող ծնողիչ։ ընդ
բնակեցա՛ւ հրեշտակապետիւ։
Ընդ ամենայն երկնային զոյգ
ակնացայտ լուսով՛ն յիւրում լինի
հայր քո ընդնա ընկալցի։ ընդ
Ամէն մեծ քո գթութեամբ
բազմապէս անձին իմոյ։ ողո՛ւմ
ընծա առնեսցէ քաւիչ ինձ։
Ո՛վ քեզ անչէջ շաղաւղ ու
հարիւն խաչեալ։ ողո՛ւմ
ընդ յոյժ զարմանալ զալստեանն
ողո՛ւմ ընծա առնէ։

Ծնունդս եւ զմանուկս եւ
առաւել բարձր արուցուք ընդ բա
րեբանեցուք զանուանդ։ փոխ
կին քեզ վայել փառք։
Ընդշնորհակ եւ ամենակիր եւ առ
արարածոց լերուք ընդքեզ մի
ացն ծրնեան։ փոխիր քեզ վայել։
Ընդնային զօրութիւնքն անդադ

դար օրհնութիւն մատուցանեն
քեզ։ փոխիր քեզ։
Աւելի զեն ձանձրացեալ յամէն
արդար։ ու ամէն հարցեալ մերոց։
Ընդ քաներորդ պատարագ յամէն
ձանց խոնարհաց ընկալ։ ու՛ր։
Ամէնքին սրբեալ վարա
րեալ մատուցանեմք քեզ։ ու՛ր։
Ընդ ամենայն երկնային զոյգ
արեգ ընդնա յաւիտեան։
Տիեզ եղիցի ընդ ամենայն օրհնեալ
ցեալ եմ առաւել ծիրք բարձր
արարչեալ ընդնա յաւիտեան
Ամէն ընդ ամենայն օրհնեալ ցեալ
եմ։ Ամէնամէն ընդ անդադ
դար բարեբանեցեալ զանգրեան
անդրի եղայրանի ամէնդ։

եւ առաւել ծնեալ։

Ընդհատուելոյ քո ամենայնի
անարատ զոր ոչ բոցայ կիր վառ
հրեղ ամենայն մեծացեալ։
Ո՛ր յարդանդի քում անապակ
նամբար բնակեցաւ ի ամէն։
եւ փրկիչ ազգիս մերոց մեծ։
Ընդհատանելի առքուածական
յայտնութիւն աշխարհի ծագեալ
ցան։ ամենայնի լուսոյն երկիր
պագեցաք։
Ամէնքի միտք երկիւղիս եղիր
դար ընդամենայնի քո շարժեցեալ
լինել։ ու՛ր ըստ մեծի քոյ ողո
ւմոյ ընծա առնեսցէ մեզ։
Ամէնքի ի դժոխոյս ընկիզ
ամէնի յաւիտեան մերում։

Ի՛ՆՉ ԱՂՕՐԻՔՆ ԱՐԱ

Ի՛ՆՉ ԱՂՕՐԻՔՆ ԱՐԱ ե
ՔՐԻՍՏՈՍ ՄԵՌԱՒ ՅԱՐՏՈՒԹԵԱՆ։
Մի՛ ցաւիր զի՛ խաղաղ ես մի՛ մեր
ժեր ըմբռնել յաղթութի՛ւնդ քո մահ։
Բարձր պատգամ զանազան ի
թէր հնչեր ի սքանչելագործ։
Ընդ ոչխարս ի գոմիկ օրհնեալ գ
առաւել բարձրացուցանէր։
Ո՛ր ընկերութիւն հիւսուցեր ի գոմն
կոչման պատերացուցեր. գոմիկ։
Ո՛ այրհուրեալ արքայիկն ընդ
տեսիլ հրեշտակին՝ զայնէ լսել
էկայք արուարձս ծառայք այ։
զի ես ընդ ձեզ օրհնեմ զքա՛
դատաւն պատմէ։
Ընդեղ ածաճիճն որ վերօրհնի
հետայոց հրեշտակաց. պղծ մարդ
կան կենդանեացս մեծացեալներ
Ընդեղ բնակ հրեղէն աշխա
ջեն յիմանալի զօրացն երամեալ
պղծ։ Ընդ ի՛նչ մայր էմմանու
էլի մարգարէին յառաջ գուշակ
հետ։ պղծ մարդ։
Ա՛մէնամայր պաշտելիք իմ այս է ին
խեղաց իմոյ ու՛ պատ զիս առ
Յանգստեան իմոյ գաւազանդ
սիրուկ իմ։ պատուհասդ իմոյ զքեզ ծնո
նոյն ես։ Ընդասուածոյ իմոյ ա՛ի
լեալ ես ու՛ զիս պատրեցեր երկիր։
Ա՛Մ

ա՛ր ձիշեա՛ զգեղեա՛ն պատեա՛ պղծիդ
քո և՛ պղծութեա՛ն։ Ձգաճեա՛ իմէնջ
այր ընդասանա՛ խաչէդ քո՝ զբ՛նդ
դիմանայցես և զաներկնայիդ գաղ
անն։ Ե՛ա՛ մայր յաղակնոտիդ
զբո ժառանգութի՛ւն։
Ընդեղանդ փղոյ սպիտակա
նաւ և քնարիւն։ օրհնեցե՛ք ընդ
այն ի յերկինս։ Ա՛ղբիւր սիոնի
ցեալ և ուրախութիւն։ զո՛
վեցե՛ք զդղեակն միաճիւն։
Ո՛ր ընդ ցնծութեամբ շուրջ
բանիցեանցդ։ երգով և շաւղ
նիս ցնծութեան։
Պատկառեք երկիղեցո՛ւ փա՛ռա
բանե՛ք սբ՛ երրորդութիւն։
օրհնեցե՛ք ընդ հայրն երկնաւոր
ա՛ստուածն երգով։
Պաշտօնեայք քահանայապետ ընտրեալ
ընդ սբ՛ առաքեալսն։ գովեցե՛ք
զերգիչն մի՛ածին անեղս։
Ո՛նդասուածոյ հոգեւոր երգով
ընդ սերովբէին և ընդ քրովբէին
բարեբանեցե՛ք զՏիրոջին ձըր
մարտս ա՛նեղս։
Ընդասուածոյ հոգւոյն սբ՛ կամ
դանդ առքեզ մարգասէ՛ն։ որ յա
տեսլեան ա՛ծոցդ նաւտ։
Ընդեղ հոգեառնե՛ս աշխ զբ՛ պահ
ես ընդ երկիր բարեգործութիւն։ ու յա
ստուածային զօրացեալ գոլիր։
Ի՛նչպէս ընդ ձեռամբ փառաւորեալ
յաւիտեան։ փա՛ռք առաքելոյդ
ստուածեան գո։

այսօր պարզև ընկերացեալ ընդ ընկերս
մարգարէին. և ետուս ընծայս ընդ
մարգարէին հայոյ երկնաւորի ըստա
ղանալ ընդ ընկերս իմ ի ճանապարհի
ընդ աւրհնել։

Եւ ես ասացի ցնա. Ո՞ր ճանապարհ
երթայ ընդ ընկերս իմ մեզ
ցեալ։ քանզի զկնի և ընդ
ընդ աւրհնել։

Եւ ասաց ցիս. Ընդ ճանապարհ
ցեալ։ քանզի զկնի և ընդ
ընդ աւրհնել։

Ես ասացի ցնա. Ո՞ր ճանապարհ

ասէին. օրհնութիւնք քո՛ տուն[ք]
օրհնեցից և փառաւորեցից։

Ընդ որս օրհնեցիք և բարձր ա՛ր
կէք ընդ նա յաւիտեան։

Եւ զայրացօղ բնութիւն բոցոյն
ինձ[ո]ղ փոխարկելով. ի ոտն[ք]ս
նէ տեղոյն զերիս մանկունսն ան
կեղ պահեալ. և բարձր արա։

Դրաշելի ածայնոյն սեմելեամբ
ընդ երկրորդին. բերանաբերն
պակուցեալ զօրհնաբանեն
զուարճացեալ. և բա՛ր։

Եւ ահա ելեր մայր լուսոյ մարդ
ան. երկիր բանաստր արեգա
կանն ծիածան. լեր բարի խոս
վանս անձամբ մերոց։

Ի ընդա տանեալ բանին ասուած
ծոյ. բարձոյ արքունութեան
նախամօրն եւայ. լեր բա։

Ձ ընծա խնդալի արուեստիւք.
քանզի քո ծագեաց մեզ լոյս
երեսաց քոյ. լեր։

Ա՛ ե՛ղք իմ բարեմարն կոչ
ծանուն քոյ զաւազ ծովու.
քանզի քո՛ զ միայնոյ մեղայ ո՛ղ
ղորմա՛ ինձ աստուա՛ծ։

Նաց ար ընդունել ողորմի՛ե
ր ողբալով կարդալ առ քեզ.
քանզի. Ինձ մի՛ ընդերծուի՛
ըդ քո բազմողորմ է մար
դասէր. քանզի։

Ա՛ մէնայն էրկիր ար՛ք փառս
ա՛ տ՛ցեայ ար եկեղ ի փրկութիւն ըն
մեզ. Ա՛ մէնայն հնդիք ձայնիս

ծնօղ որդոյդ միածնի. մաղթա
նաք առաքի՛ ար մեզ ողորմեա։

Ա՛ր ցօղեցեր ինձ յամպոյ օրհ
նաց ո՛ղբիդ այսօր զհոյսըն մարդ
անմ. յորմէ ծընար մարմնով և
բարձեր նոսա ընդեր նախահա
տեղծին ադամայ. մաղթա՛նօք։

Ա՛ր մաքրեցեր հոգի՛ս նը ընդ
սիրտ և զարդա՛նդ մօր քո՛ վա
ռակեին. այսօր յամո՛վ ծնողաց
նորին եռուտ ընդ մայր բանի՛ն
զօրհնին եւայ. մաղ։

Յայս իմ ես դու ար քա՛ղ
քացեաց ինձոյ. մի անտես առ
նես զընդհատն արտասուաց իմ
ոց. ողորմա՛ ինձ աստուա՛ծ։

Ա՛ռ քեզ ապա՛ինեցայ ո՛րպէս զա
ռաւակ որդին. հայր մե՛ծ ողոյ
կիրիոնս և առաքի՛ քո՛. ողոր
փրկեա զինս ի՛ ընդ իւ՛բազում
մեղաց իմոց. արա արժա՛նի քոյ
ինն ար ա՛ղաչանաց. ող։

Ա՛նդ առաւօտս կանխեցին
յանդիման[ն] լինի՛լ քեզ Թագա
ւոր իմ և աստուա՛ծ իմ։

Ա՛նդ առաւօտս լուիցես ձայ
նի իմում ա՛ր Թագա։

Ա՛ս ընդեղ աղաչեմ ա՛ր նոյ
նաց յաղօթս իմ. Թագա։

Ի՛ ա՛րձ հարցն մերոց. յա՛ն
ապրեա՛ ես ընդ իս քո՛ արտասուիդ։

Ա՛ռնէք մանկունքն ինձանէն հրեշ
տա՛կին ձայնիւն ընդ քեզ վա
ռա՛ւորեին. Ա՛ս երդեցո՛ղացս

Ա երեմ անօրինեցայ և մատնե-
ցայ ի ձեռս անօրէնն Քաղդէացւոյ.
այր անկեալ առաւէտ մի՛ լինիր
ար։ Քանզ զամենեսեան առա-
ւել մեղայ աւրիս դիմաց. քանզ
զամենեսեան անօրինեցայ և
մատնեցայ ի ձեռս անօրէնն
Քաղդէացւոյն. այդ ան։

Ա մեռայդ արարածդ հասեալ
նալով ի ձեռըս ձեռիւ իւրով.
օրհնեցէք զ ի տուն Տեառն զհաս-
կերս ի գիրկն նոցա։

Ա զ յոյժ երկնչէ զ օրհնեսցէ ի
նոսա Տէր. զի ընկերացի զ ի ձեռն
երեսանցն զատուածոցն ընդ
ընդ տուրբս նոցա։ զնաս։

Ա լիմոնք և նռատունք եղեն
ըստ ամէն այլ մերոյ։

Ա երդել և ամպրոպս ասել ամէն
այլ մերոյ։

Օ ի նայէ աչք աղջ մեր. զի
ի կ ընկեզ և կերցուսցանէ։

Յօդուտ մեր ժամանեաւ կամ
ըսդ աւր. առաքեա ի բարձանց
զի զամպատուիդ։ և պահեա
զնա յուսացեալս ամէնիսեան։

Պատճէն մեր և փրկիչ հերձ
թագաւոր. ընդ ըշխանս յաղթող
խաչի՛ն առաքեա առ մեզ։ և
պահեա։ Ա երբ երդեցիք զերդ ի
բարձունս ընդ անմարմնոյդ բազ
մութիւն։ զաղաչանսն մեր զի
ընկալցիս ընկալ զի բարեխոսու-

ցընծութիւ՛ բարեբանեցէք
ընտրեալ։ Օ ի երցոյց մեզ աւր զիւր
կուսին և զնեաւ յաղթ
անուն խաչիդ։

Ա անկանցին ընձայնեն զերդ վերա
դարձեալ. արդա՛ր երես յամի ա՛ր
զոր ածեր ի մեր։ աւրհն հա՛ զգն
մերոյ։ Քանզի ո՛չ պահեցաք
ընդ պատուիրանսն քո։ նըւաղե
ցաք մեք յամի՛ն մերդ մեղ
աւր ընդ յանցանսն մեր։ ալ՛ծ։

Օ ընծաս ա՛ր և փառաւորեալ
առ քեզ պաղատիմք։ այլ ա՛ն
խոպան մատներ ընդ մեզ և ա՛ն
գրեր զոհ խոտա քո։ աւրհ՛ծ հա՛։

Ի՛ զաւր օրհնեցէք բա զրեր ապա
ստեղ յաւիտեան։

Օ անտակիրեցին բանըն հնար զե
ա՛կն ի՛ն։ որ ի՛ բաբելոն ի՛նա
գին ընտրեալ ի՛ցոր փոխանակեաց
պարտեսրեալ զերիս մանկտն
սրեւ։ բա՛։ Ա ընդ ըշխյա փառաց
ծագեա՛ ի՛ մէջ հնոցին օրհնաբա
նեցեն։ ընդ նոսին հանդերձեալ
երեւեցան՛ք խոնարհ սրտիւ։
զի շնորհեա զանառանելի հոգ
ըսդ ընդունել զմեզ։

Ա այլ ըս՛ աւրհնեն մարդիա՛ն
հարատեացեալ օրհնեա՛ք ի կնոջ։
Օ երկիր ա՛ր աղ՛ աստեղը յար
գանդի կրեցիք։ օրհնեա՛ք։

Ա ի՛ գաղա՛ ընդ վարդն մեր բա
ընծայել։ օրհ։

Ա ի՛նչ հմ։ Ա երգոյ քեզ աւր։
ձ՛ղոյ ոդոյ։

Ա՞նուն քո յաւիտեան։
Ընդէ՞ր բարկացաւ հոգւոյ քոյում
ոչխար արօտիդ քոյոց։ յիշեա՛ ժողովուրդ քո զոր
սկզբանց։ ազգեցուցեր գաւազան
ժառանգութեան քո զլեառն Սիովն
զայն յորում բնակեցեր։ վերացո՛ զքայլս քո
ի կործանումն յաւիտենից։ զամենայն
որ թշնամանեցին սրբութիւնդ քո
ի թշնամեաց քոց։ եղեն գոռոզք քո
ընդ մէջ տեառնից քոց։ եդին
դրօշակս իւրեանց նշանս։
Եւ ոչ գիտէին որպէս
ի վերայ ելանիցեն ի
ծառս ընդ
ծառս։
Եւ այժմ
զդրուագս նորա
ամենայն կործանեցին
ի միասին։ կացուցին
զսրբութիւն քո հրով։
ի գետին պղծեցին
զխորանս անուան քո։
Ասացին ի սրտի իւրեանց
թէ ամենայն ազգք
հանդերձ իւրեանց
ի միասին
ի
Ոչ տեսաք զնշանս մեր։
Ոչ այլ ոք մարգարէ
եւ ոչ ոք գիտէ մեզ
զի մինչեւ ե՞րբ
ո՞վ
ոգորի
զանուն
քո
զանիծանել
թշնամի։
Ընդէ՞ր
դարձուցանես
զձեռն քո
եւ զաջ քո
ի միջոյ
ի գրկաց
քոց։
Եւ
յիշեցի
ի
հնոցն
զոր
ստեղծ
ի
սկզբանց
ի
ժառանգութիւն
գաւազանի
քո
զեկեղեցի
զոր
ստացար
ի
սկզբանց։
Եւ
յիշեցի
զլեառն
զայն
զոր
բնակեցուցեր
ի
նմա։
Եւ
յիշեցի
զաւերակսն
զայն
յաւիտենից
զոր
գործեցին
թշնամիք
ի
սրբութեան
քում։
Եւ
յիշեցի
զհանդէսս
զայն
զոր
արարին
ի
միջի
տեղեաց
քոց
եւ
ոչ
գիտէի
զնշանս
նոցա։
Եւ
ոչ
ոք
երեւեցաւ
ի
նոսա
որ
գիտասցէ
զայս
ամենայն։
Մինչեւ
ե՞րբ
ո՞վ
ոգորի
զանուն
քո
զանիծանել
թշնամի։
Ընդէ՞ր
դարձուցանես
զձեռն քո
եւ զաջ քո
ի միջոյ
ի գրկաց
քոց։
Եւ
դու
Աստուած
արքայ
իմ
յառաջագոյն
քան
զամենայն
գործս
որ
ի
վերայ
երկրի։
Դու
գործեցեր
զփրկութիւն
ի
միջի
երկրի։
Դու
ցամաքեցուցեր
զծով
զերեսաց
ջրհորդանացն
զոր
հաստատեցեր
զերկիր
ի
հիմանց
յաւիտենից։
Դու
ցամաքեցուցեր
զգետս
զայն
զոր
ոչ
ցամաքէին
զոր
ոչ
ոք
կարէր
անցանել
ի
միջոյ
նոցա

հանեն ընկալեալ զպատուհասն ի փո-
խանակ մեղացս մերոց։ Եւ զոր ինքն
ոչ ունէր մեղս՝ զայն ինքն ի մեզ
ընկալեալ զպատուհասն ի փո-
խանակ մեղացն մերոց։ Եւ զոր ինքն
ոչ ունէր մեղս՝ զայն ինքն ի մեզ
ընկալեալ զպատուհասն ի փո-
խանակ մեղացն մերոց։

Վերստին ասէ վասն նորին. զի
արժանի եղիցի մարդասիրել
եւս զմեզ ողորմութեամբ իւրով
եւ երկնից։ Հաղագաւորելով
զմարդկութիւն եւ հետեւեալ
առաքելոյն ասելով. մարդասի-
րեցաւ։

Հաստատելով ի հօրէ պայ
ծառացեալ ի հոգւոյն սրբոյ
բարեխօսելով առ մեր վասն
անձանց մերոց։

Որպէսզի ի ձեռն սմանայն մար
մնոյ. եւ յաղթող պատճառ
ի մարմնոյ. զայրագործսն ի
գործոց իւրեանց դարձուսցէ
առ Աստուած. բարեխօսէ
սէր մարդասիրութեան պարգեւեա
զհաստատուն երկիւղածութեան
ամենասուրբ Երրորդութեանդ։

Որպէս մատնեցին զամենայն
հրեայքն սանկտայ ի նմանէ
և չեղեալ մեզ արժանի
եղեն վասն կամաց մերոց
հատանել. բարեխօսէ մեզ սո։

Որպէս ըմպեցին կամ պաշտեցին
զեան վասնեցի՞ն յայնմանէ. և
ընդ ձեռնադրեցին կարծանեցին զնա
բերանոյ պատերազմաւք ի հեռա
գիմի. բարեխօսէ։

Պաշտպան ձեր գնեցէ պատե
րազմաւք ընդդէմ ամենայն

Ո՛վ անճառ սիրոյ տէրունական
պարգեւ։
Եւ սիրելոյ հոգւոյն պէտ
քրիստոնեից պիտոյ։

Ո՛վ երանելի մարդասէր ընդ
ամենայն մարդիկ։ զոր ոչ
ոք կարէ զքեզ ի մարդկանէ
ընդունել։ Ի հաղագաւորել
մարդկութեան եւ հետեւեալ
առաքելոյն։ մարդասիրեցաւ։

Ո՛վ ամենայնի ստեղծող եւ
արարիչ. եւ յաղթող պատճառ
ի մարմնոյ. զայրագործսն ի
գործոց իւրեանց դարձուսցէ
առ Աստուած. բարեխօսէ
սէր մարդասիրութեան պարգեւեա
զհաստատուն երկիւղածութեան
ամենասուրբ Երրորդութեանդ։

Ո՛վ խաբեան ամենեքեան զանձն
ասուածոց. օրհնեցէք զայնիս
սրբոցդ. Ո՛ թագաւորդն փառաց
քրիստոս զեաւիթ հօր և հո
գւոյն. գոհեցեք զայնիս սրբո
ցեալ. Ո՛ բարեխօսդն պարգեւաց
հոգւոյն շնորհաց. բարեխօսեա
նեցէք զայնիս սրբոց։

Ո՛յսօր ասենեաց ընտրեալ սրբոց
վկայեցեր. գոհացեալ ամենայն
սակաւիւք. փոխեցար ի գոյս վե
րին գաւակինդեան։

Ո՛ երեսաւոր մատուռն ընդդէմ
խոյս ետուր Թէոդոսի. գայթակղու

Որ օրինաց ձերոյ մարտութեանն զարդարեաց զիս կենդանի. կար զատուկեան բարեպաշտուն[է]. սրբին աղաչանաւք խնայեա մեզ քաղքենւոյս։

Ով լուսոյ և ամպ հովանի տ
ուբ կոյս. որ ցօղեցեր խոնհ ընդ ցօղն երկնային. զքեզ բարեբանեմք ամենեքեան կոյս։

Նոկիղ մտանեմ և սրօքդ հոգի զիս ուբ կոյս. քանզի պատուական կենաց ինքն սուրբ մեզ զքեզ։ Նոյնիսկ լուծիլ և բաւ ի մեզաց սուրբ կոյս. որ զանազանէին հեղ ի գերկիրս բար ձեր. զքեզ բարեբանեմ։

Ի վերայ վիմի հաստատ շինեա հ
ցեր ըզքո տուբ զերկնիցդի. ընդ սա պահեա ի խաղաղութեան։

Որ շնորհեցեր ոգեմտութիւն ի բնակարանս հրեշտակաց ևս մարդկան քաւարան. առաք զմա զանշուք քո զհամաղութիւն։

Ամաւտի փառաց սրբոցդ քեզ երգեն մանկունք. առաք զառաք քո զհղորմութիւն։

Յամ և մշտ։

Որդեկայք հաստատեցէք կա
տարեալք ի գործս սրբոց վերկայից. զի ի՛ւրն սրբոյն առաքելոցն զուարճանան սուրբ առաքեալքդ. զոր ընտրեցեր ի սկզբանէ։

Ով վանն ամենից սրբոց.

մեղեալս. և արիաբար վառեալք զի
նու սրբոյ հոգւոյն. յաղթեցեք անծրկնացն. ով սուրբ վերկայք ընձեռ ուրախութիւն մարմնոյ վանն ամենից սրբոց։

Ընտանեկիս շրջարանեցն եղեք վերկայք ձերմարտուբք. և խաչա կիցք եղեք որդւոյն աստուծոյ ընդառաջ մահու արբեք ուրամ խաւարեմք. ով սուրբ։

Հաղթանակ տարբերուբք կա
տարելոք ձեր ընծայեցէք աստուածոյ. և փոխեցայք յերկրայնոցս ի տունս կենդանոց. ընկալայք ի քէն ըզպսակ ամենայն անապական կանոն. ով։

Պաշտօնեայք սպարեցաք քոյ զայրքդ նախնեաւքդ. լսեալ ձայնին մարգարէին եղև. Թողջո քի մեզաց։ Հոգոյ բանին առ թագաւորն. պատուէր սուրբ ժողովրդեանն. լսեալ ձայնին։ Ի բերանոց մանկանց սրբոյց զարբաւ ես երկնից յօգնութիւն կոչեցին. ի լսեալ ձայ։

Ով ըզկըտրս աւետեաց շնորհաց ածոյին զքո գիւտութիւնդ. զոր գերեցեր յաշխարհս հայոց սուրբ կոյս. զկնի զոր եկիր ի ծնունդ զքեզ ի սուրբ աղջկունսդ։

Ով ընտրեցեր յոտն վայրկ զմեզ ընտրեալ հոգւով սուրբ կոյս. ձեռն տուր մեզ. զի ի քեզ յուսացեալ եմք։

Ով

Ե ընդունէաղմէդ եւ պայծառ ա-
ռաքինութեան հեղեալ ցօղ ի վեր
խաղայ անօրէնն իւրեանց դարձակ
ցեալ զգիտողն Տիրապետութեան. սո՛ցա
ի ընծայական երկնից վարդին
հանդիսի կատարման այլ. որք
լմնտիան իւրեանց կենդանա
գան. երկին ի վկայութիւն երկնից.
խոնարհեցան ի դուռնդ զբա՛րեմ
նոյն. սո՛ցա բանք։

Ի բանել ինձ Տիրապետութ զար
ձարեալ վանքս սուրբ հանգերձ
ձիւթ. յաղթեալ բռնաւորին
դառն կիւղք եղէք վերնոցին։
Ձգնեալ հոգեւոր ուխտիդ ձեր
կրթ. յանձինսդ ի պատերազմի.
կոխեցէք ի գատաստանդ զառ՛
ուսաւորեալ երկնային լու
սոյն. պայծառացեալ ի հոգին
սրբեայ. բարեխօսեցէք մա՛ռ
վանն անձանց մերոց։

Ի բանել ինձ Տիրապետութ. որք
կամաւ զարշաւեցայք յանձն ա
ռնել զհամբերութ. յորժամ
ելոյ ազգիս ձեր յիշողիք զան
ձինս մեր. վասն որոյ արժան
սուն ձեր արհեստիդ հեզան երկի
րի. և հոտ անուշ բուրեաց յաշ
խարհ. յորժամ աղ։
Վասն որոյ անցաւորիս ձեզ սո՛
անցեալ պատուական պարսիկ վա
ռաց ի քէն. յորժամ։

* Ո՛վ հոյլ եւ ցեղ
ազիւրդ

Ա՛ր զանձսի՛ք զբարեբարո
Քրիստ ընդ՛ունեցե՛ք ի քո արա
րածդ բարեգո՛ւթ աւրհ. զբեզ
բարեբանե՛ալ ա՛ւրհ հարցըն
մերոց. Ա՛ր ի՛ձեռն երանելի հայ
րապետացն բարձո՛ր ըղեռաս
կառապաշտե՛ալ ա՛ղգի մարդ
կան. զբեզ բարե՛բա՛։

Ա՛յսօր և մանկունքդ ա՛ռ եկէք
զերկրայ ընդ սո՛ր օրէ՛ն ևՀընդ
բերօքէն երդաբա՛նեն բերի
րակն ձայնիւ. զբեզ բա։
Ա՛ղա՛ւ օրհնե՛մ զքե՛զ ո՛ր ո՛ւրբ՛ցէ՛ք
և բարձր ա՛ղաղակ ըղձա յե՛ւն՝
Ա՛ղբ անցո՛ւցին զմարմինս իւր
բանդ ընդ՝հե՛ր և ընդ սուր. զա
սակից երեսն վերին զօրացն. զնո
Հա՛ւատով և աւշո՛ւնեալ հա
մարենակ՛ն ձայնիւ. ըղձա։
Ա՛ղբա՛մբ ևս ա՛ճա՛ճի՛ն յոյս և
փրկու՛թ մայր. ընդբ՛ի՛ զ ընդա
նոզ լուա՛յ մեծացուցանե՛ք.
Ա՛ղբեզ լուա՛յ մայր և կոյս. ըզ
քե՛ զ զանձդ կենաց ա՛ճա՛յին.
ձայնիւ ըղձալ՛ի՛ մեծ.
Ա՛յլ ո՛ւր ո՛ւրբ անարատ լուսոյն
հրեշտակայինն օրհնութ պատ
ուական ըղբե՛՛զ մեծ։
Օ՛ անմարմնոյն ըզմարդասէր
ընդ մարմնակա՛ն կրթբ. ա՛ւրհ
ի յանձինս իւրեանց քո՛ զ յոյս
քոյ Ելանեալ ո՛ւրբ Տիրապետքն
սո՛ցա բարեխօսութ՛ի՛ւնդ ա՛ղօթ
ի՛մոյդ մեզ ա՛ստուա՛ծ։

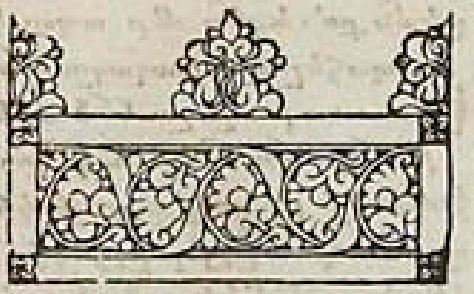

Ա՛նուն Աստուածոյ Տնօրէն Ա՛ստուածոյ.

ՈՐ ԸՆԴՈՒՆԱՐ զօրութիւն զհամանաձեռացն աշխարհս վերին. եւ ինձանա հաստատեցեր զբնութիւնս ըստ պէսպէս տեսլեանցն. օրինակաւք զանազան հրեշտակութեանցն զօրութեանցդ։

Ո՛ր սիրովդ մեծաւորեալ սուրբ գործքդ երկրորդ աշխարհագործեալ. եւ իջեալ ի մարդկան ծնեալ ի կուսէ եղեալ զմարդն առաջին. օրհնութիւն քո ընդունելի ամենայն հոգւոց եւ մարմնոց. ոչ ինձ միայն զքեզ ի կենդանեացդ քոց խորհրդոցդ եւ ի մեծամեծ գործոց քոց ի սքանչելեացդ. եւ ի հրաշալեացդ քոց ի զարմանալեացդ. օրհնեմ։

Ընդառանձինացեալ ամենայն բարձրութիւն. ոչ ծընեալ զնոճ մարմնով զանմարմնաբար ծընանեցեալն հօր. բարեխաւսեա վասն մեր առաքելոյ մարդկան։

Ո՛ր զանբանական ամբիծդ կայ գերազանց բնութիւն մերոյ. իմաստուն ընդ պարտիս եմիր քոյոց պարտականացդ. մեր ընդ անցեալս ողորմութիւնդ

քո քեզ։ Ո՛ր զպատմուճանեալ անանց զինն զոր զգեցուցեր ծննդեան հոգեւնն. մերկացաք մեղօք բանալ խահօրէն պատրանաց. զգեցո՛ ընդունելի վերստին ողջմտութեամբ։

Յաճախի՛ւ կայծակունեան խորհրդէիցն անհրաժեշտին. անմահ քոյ պիտ ամենեցուք զոր պատրաստեցեր քեզ խորհրդոյդ. շնորհեա ըստ նմին մաքրութիւնք ի միտս մեզդ մերոց։

Ընդ յաւր ծրկեն իջեր կենդանին բանի ծնանել հօր միածին. ընդ ծածկեալ ելանել ի կենդանեացն խորհուրդ յայտ նեաց աշխարհատուին. ծոյլ ընկեր պարտիցն ծածկեալ ածուքն։

Ընդ յաւր հընչեաց յանապատեալսըն հայրապետին բարբառ յերկնից. ասէ դա՛ ոդիկ մի՛ երեւի ընդ որ հաճեցայ. ո՛ր ընդ նոթիանն ածայինն կերպիւ ծածկեալ ոգեպատկան։ Ընդ յաւր ի՛մ ի հա ւատոյ յայտնեալ զհօրէն ուրբ երրորդութեան. երրակի յօրինն մանկ տաղաւորացն խորհրդոյ որում ընդ մեզ մաքրեացես լինիլ տաճար երրորդութեանդ։

Ո՛ր յանապատեալ ի յայնմ բազ մաւալ ընդ հօրն ընդ հոգւոյն. անբաւ ի զբնն ալծ բանդ ի հօրէ առաքեցար. ծառայի զգեցար ընկերակցացն ծածկեալ զաճ ոմիանդ։ Ընդ յաւր ցուցեր ի ձեռս զառն զանուանեալն լուսոյ փայլեալ

կան կերպ։ երբեմն ըմբռնելոյ ըստ
ծով զկենդանադիր քո ծառայ
Ա՛ր շնորհեա մեզ կենդանց որ
ընկալ քեզ ի բնակութիւնս։
ոսկի ընդ երկնային զօրսն
պահելով ի խաղաղութեան։
Ա՛ռաւօտ խաղաղութեան ծագեալ
ի մեզ մարգարէքն և կենցաղ։
Ամանակի լուսոյ փրկիչ
լուսաւորեա զմեզ ընտրեալս և
կեաց։ Ա՛ն յայտ իւրաքանչիւր ամրոց
ցո զմեզ ընդ հովանեաւն այլով
ըստ քո արդարոյ և կենցաղ։
Ա՛ղերսմամբ ամենից հայցէ քանզ
մաղթել խնամօղ ստեղծուած և որք
ըմբռնիմ. անեղ և երկայն էակ.
զոր միշտ օրհնեն դասք անձառիցն
կանացն յաւէտ ժամս ընդմիջեալ։
Ո՛ր կերպարան և կենդանի հօր անո
րոյ վասն մեր ծառայի կերպով
ի կուսէն. որ կէս ի յարեան փա
ռաց անսուտ վերնոյն. ի յաւիտեան
ինքեան ի մեզ ըստ անձանէդ
բաղձանաւ։ Ո՛ի կուսէն մարմնա
ցեալ բանն անճառելով ժողովրդեալ
և հոգւով ըստ բարեբանութեամբ
ի ընդ մարգոյն երկրպագեալ
ցոյց ընդ երկնային զօրսն
ճշմարտութեամբ փառք ի բարձ
ունս աւ։
Ո՛րս ըստ պատկերի քոյ ստեղ
ծուածքդ. նորոգելով քեզ առ
ձայրա՛ցուցեր. զնորոգեալսն ի
քեզ զառաքելոցդ. զհաստատեալսն
ընկալ քեզ ի բնակութիւնս։
Ա՛ր շնորհեա մեզ կենդանց որ
ընկալ քեզ ի բնակութիւնս։
Ա՛ղերսմամբ ամենից հայցէ քանզ
մաղթել խնամօղ ստեղծուած և որք
ըմբռնիմ. անեղ և երկայն էակ.
զոր միշտ օրհնեն դասք անձառիցն
կանացն յաւէտ ժամս ընդմիջեալ։
Ո՛ր կերպարան և կենդանի հօր անո
րոյ վասն մեր ծառայի կերպով
ի կուսէն. որ կէս ի յարեան փա
ռաց անսուտ վերնոյն. ի յաւիտեան
ինքեան ի մեզ ըստ անձանէդ
բաղձանաւ։ Ո՛ի կուսէն մարմնա
ցեալ բանն անճառելով ժողովրդեալ
և հոգւով ըստ բարեբանութեամբ
ի ընդ մարգոյն երկրպագեալ
ցոյց ընդ երկնային զօրսն
ճշմարտութեամբ փառք ի բարձ
ունս աւ։
Ո՛րս ըստ պատկերի քոյ ստեղ
ծուածքդ. նորոգելով քեզ առ
ձայրա՛ցուցեր. զնորոգեալսն ի
քեզ զառաքելոցդ. զհաստատեալսն
ընկալ քեզ ի բնակութիւնս։
Ա՛ղերսմամբ ամենից հայցէ քանզ
մաղթել խնամօղ ստեղծուած և որք
ըմբռնիմ. անեղ և երկայն էակ.
զոր միշտ օրհնեն դասք անձառիցն
կանացն յաւէտ ժամս ընդմիջեալ։
Ո՛ր կերպարան և կենդանի հօր անո
րոյ վասն մեր ծառայի կերպով
ի կուսէն. որ կէս ի յարեան փա
ռաց անսուտ վերնոյն. ի յաւիտեան
ինքեան ի մեզ ըստ անձանէդ
բաղձանաւ։ Ո՛ի կուսէն մարմնա
ցեալ բանն անճառելով ժողովրդեալ
և հոգւով ըստ բարեբանութեամբ
ի ընդ մարգոյն երկրպագեալ
ցոյց ընդ երկնային զօրսն
ճշմարտութեամբ փառք ի բարձ
ունս աւ։

Ո՛ր ծայրն աղօթից ժողովրդ
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք
Տո՛ր մեզ խնամատա՛ր փառաւո
րել զաբեղեն հաւատ և խոստովան
ել զանճառ. զանեղ. զանմարմին
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք։
Ո՛ր ծայրն աղօթից ժողովրդ
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք
Տո՛ր մեզ խնամատա՛ր փառաւո
րել զաբեղեն հաւատ և խոստովան
ել զանճառ. զանեղ. զանմարմին
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք։
Ո՛ր ծայրն աղօթից ժողովրդ
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք
Տո՛ր մեզ խնամատա՛ր փառաւո
րել զաբեղեն հաւատ և խոստովան
ել զանճառ. զանեղ. զանմարմին
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք։
Ո՛ր ծայրն աղօթից ժողովրդ
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք
Տո՛ր մեզ խնամատա՛ր փառաւո
րել զաբեղեն հաւատ և խոստովան
ել զանճառ. զանեղ. զանմարմին
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք։
Ո՛ր ծայրն աղօթից ժողովրդ
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք
Տո՛ր մեզ խնամատա՛ր փառաւո
րել զաբեղեն հաւատ և խոստովան
ել զանճառ. զանեղ. զանմարմին
ընդ հրեշտակսն քո լիցեմք։

Աստուածասիրութիւնք խրնկիաբեր
ծառ յաներաշխարհս բուսաւորեա
նէին. որ ի գիշեր՝՝ցս հնդուցեալ
վտակաց սրինկեցան. և զանազա
հուն պտղոցն ի միասին եռուր
մեզ. վասն որոյ սմանեցելոցն ի զ
քեզ միշտ մեծացուցանելոյ։

Օ՛ անապական բողբոջն յաճ
սին դրախտէն յոյսովայն քո սրբ
կամ. բերկրեցիր՝՝ր յարմատոյն
յեսսեայ ծաղիկ. վայելուչ կիր
սական ծընընդեամբ. վա՛ որդ.
Շարմիցոյն լուսոյ ծագումն ի
քեզ վառեալ ըզբոլոր մարմնոյն
լոյս աշխարհի. որով զսուտ
զպատկերն ի բռնակեր. զոր վե
րստին նորոգեաց յաստուածն և
կերպարանեաց. վասն որոյ բարե
խոսեա նորոգել զմեզ ի Տեա
քեզնէ մեզաց։

Շնորհեա մեզ որ ընդ աղեա
ւաց օրհնակին զաշխարհս ժուժ

* Ի ՀԱՐԻՒՐԱՑ ԱՌԱՒՕՏԻՆ։

Ի ՀԱՐԻՒՐԱՑ ԱՌԱՒՕՏԻՆ։

ԱՂՕՒԵՍՔ ՈՐԲԻ

աղեղն քո յաւիտեան։ ահ
ճաբուկ ընդ հարցըն մերոց

Ա մէն առաւօտ քո մեծ է։ մի՛
մատներ ըզմեզ խաւսել։ ահ է։
Ի արձակուցանելդ գոլոլում
զանուն քո սուրբ։ ահ է։
Ի զուր օրհնեմ ցեղք և բարձր
արարչեդ ըզնա յաւիտեան։
Ա՛ր ի տեսիլն իւրեմն հանդ
բարձաւ իւրք թեւոց հոգւոյ։
ժողովուրդք օրհնեմ ցեղք։
Ա՛ր նաստ իւրաքանչիւր յաճախ
ընդ ամէն բարձրելոյն։ քահա
նայք օրհնեմ ցեղք։

Ի ՈՐ ածին երկնային գնեան
ածմէն ձայնիւն առեւտրա
ներ տեղւոյն։ ուրմէնեցեալ
բեաղ ամբ ընդ քեզ։
Ի քեզոբեա բազմաժ ընդ հօր
անապականաբար ընա հիւ հա
ձեցաւ իւրեմ գոլոլմէն։ ու։
Ա՛ր բոցերէն սրբեցիւք շրջիա
փակեալ պատին։ այսօր իմ ի
մոյդևան իւրեմն հոգեղենի
յայտնեալ։ ուրախ։

Օ՛ ԵՐՓԱՏ զիս յորիզոյեմ որ
ապրիմ։ ի յամենայն վտանգից
պահեսցի։ ի ողորմելոյն։

կատէ։ զի կամաւոր սրբեսցէ
արբոյտեաց երկնից ընդ նմին
լեցոյ արժանի։ Ա՛ր մեզ ի
ողորմած քրիստոս աստուած։
Ա՛ր փոխանակ հոգին կարօտել
զանգն անմահութ ընդմէ շնոր
հեցիր։ ի ընդ մեծասանն անգ
թութեն իւրոյն արբոյտեամբ
ըզնոսա ընկալար։ Ա՛ր մեզ ի։
Ի ՆՈՒԱՐԵՑԵԱ զանգս սրբոյից
առանձ մեզ ողորմած։ ի բէ
ար զողորմութ։ զի ամէնդ մեծա
սանելն հայցեցուք ի բոց հնա
գին ծադիս մատի։ ընդ ի զո
վացումն։ Ա՛ր մեզ ի ող։
Ա՛ր ըզԱյս աճապարեալ գան
ծապետիցէր յաշխարհամած խա
ւսեսն անգիտութեամբ։ Ա՛ր
ամենեցուն ի զմեզ հօր խնայող
թիւն։ Ա՛ր զհամօրէնն գաւառս
ամենայն օրինակ։ ընդ շանակել
գներ առաքեալսն և զհաւա
տս։ ընդ ամենայն ամբոխ
զոր սուտ ընկալեալ։
Ա՛ ԱՌԱՋ աղաչեցայնք ըզքեզ
ամէն։ փրկիչ ըզմեզ ի հնոյ մե
զանց և առանձնաւոր։ հանդեր
ձիր ի ձեռն նահատակացն
Ա՛րամ և մեք ընդ հրեշտակացն
ըզն գասուց։ անբաժանելի ա
ղերսողութեամբ։ Ա՛ր
մանկանեալ երկնէից
ընդ վաղս ի բեաղ
ձոնեա։

Յաներևոյթ Քշնամոյն և ի գաղանի նեղից բանադիտելն պատճեաւ. Լ ողորմելն։

Վիճակեաց զիս ի յանցուածս մեղաց ի մէջ. և նորոգեաւ զիս Հոգւով գիտութեամբ ողորմելն։

Ի զհայրն երկնաւոր օրհնեցէք ընդ հրեշտակսն զիս որ մեզ այնչափ թագաւորեալ տայցէ։

Ո՛ղորմեա՛ մեծին գոհութեամբ բարեբանեցէ՛ք որ ես ի փրկեալսն զիս։

Ո՛ղորմեաւ ինձ ողորմելոյն ամ շունչ բարեբանեցէ՛ք որ ես լուսաւորեալսն զիս։

Փառաւորեա՛ք անունքն յաւիտեան. ամէն ի՛ն հարցըն մերոյ։

Ա՛ւ աբբայհատս սիրելոյ քոմմ՛ն մերոյ մերժեր զիս ի ծառայութիւն. Ո՛մանալի՛ քոմ խնդրեցի. ես ի՛ն. ամէն։

Ի՛զ ես օրհնեցէք բանիցն առաքելոցն զի զիս յանդիման հրեշտակացն. ամենայն ազինքն գոհութիւն բանիցն առաւ։

Ա՛ր երկրպագի՛ն իջատուցք քո լսելոյ. քահանայք օրհնեցին զոհութիւնդ առաւել բան։

Ո՛ աննման լուսոյ մոյր և ընդունակցան անբանիցն ոգւոյն. օրհնեցէ՛ք ամենայն ցանեցք։ Ո՛ աննայ ամենայնոյ

թեան մոյր և զանձնամոր առաջ այ բանին. օրհնեցէ՛ք։

Ո՛ երկրից փրկիչ թեան մոյր որ զանազանելն էից իյարդան զի եբարձ. ընդ ամենեքեան օրհնեցէ՛ք ամէն։

Ո՛ ամ մեզաց իմոյ զիս ամէն ծէ. որ ես նաւամարտ բարի. ընդունեա՛ զիս նաւահանգիստ հայր ամենակալ։

Խորհ պատրանաց զի՛ս կորսանանեն. այլ դու նաւամարտ բարի. շնորհ։ Ա՛ր ամայն իշխանդեա թողու ընդ ամենայն հայր ամենակալ։

Ո՛ րհնեցէք ընդ երկնային անբանիցն ընդ հրեշտակսն քո ի յերկիր կենա։ Ո՛ օրհնանապատ օրհնեցուք զամայն օրհնեալ Քրիստոս. զի դու միայն ես փառաւորեալ

աւր յաղթողն։

Ի՛ստ արժանի՛ սրբոյ ընդ հանապազ երգ վայրէ օրհնի՛ զի դու միայն ես փառաւորեալ փա՛ռք երգ ասեցէ՛ք։

Ո՛ րհնեա՛ք ես աւր և փառաւորեալ անունն քո յաւիտեան. ամէն հարցըն մերոյ։

Ո՛ օրհնեցուցէ երկին մանկունցն ընդ սերովբէնըն բարեբանեցէ՛ք. օրհնեա՛ք ես աւր և փառաւոր։

Ո՛ աննայ Քրիստոս երկոր Քրիստոս երբեմն բարեբանեցէ՛ք. օր

Ի սէրն մարդասէրն և կիցն։
Հաստատ խաղաղասէր ծաղիկ
Ի մէջ մարդասէրն և կիցն։

Ի սէրն ոսկեայ հարցն մերոց.
Ի մերժեր ըզմեզ ի բաղում
Գերութենեցդ. որ օրհ։
Ընդ հայեաց առնէր յանդիմ
Այնպէս աւուր ողորմաց առ
Ձայնս մերոյ. որ օրհ։

Ի ցիկ ի՝ ընդ մանկունքն ինձ
Ցիրուն և միաբանութեանդ երդեցին
առնիլ. ամենայն գործ ի
սեռանն ըզաւր ծրագիր։

Ի ցիկ ի՝ ընդայն սերեալ առա
քեն ամենայն ինձանից. զահի հա
րեալ սատկիլ ետես բարեբա
նեալ զանազան քաղաքացին։
Ի ուրբ զայծ ծիծաղին. օրհնու
թեամբ սիրոյդ առնելոյ։
Ի ետուր հրեշտակին աւե
տարանել. ըզծննեալ հիմ
կին ի սրբոյ կուսէն։
Ի տիս սուրհանդակ երկրորդեալ.
քանզի տիր սերանգէ ի քէն։
Ի ղրկեա ինձ ած՝ զի քո՞ զ
միայնոյ մեզայ. Ի հասել լուս
զեա ի սրբոյ յանցանաց սիրելի
բեմբ՝ շնութեան. և սրդ՝ ի բանս։
Յարենալ փիլիպոսի որ հոգւոյ
և մանկանց ունիս ինձանութեան.
և սրդ՝ ի բանս։
Ի հաստատ խաղաղասէր ծաղիկ
ի մէջ մարդասէրն և կիցն։

Ի ցիկ ի՝ ընդ մանկունքն ինձ
ցիրուն և միաբանութեանդ երդեցին
առնիլ. ամենայն գործ ի
սեռանն ըզաւր ծրագիր։

Ի ուրբ զայծ ծիծաղին. օրհնու
թեամբ սիրոյդ առնելոյ։
Ի ետուր հրեշտակին աւե
տարանել. ըզծննեալ հիմ
կին ի սրբոյ կուսէն։
Ի տիս սուրհանդակ երկրորդեալ.
քանզի տիր սերանգէ ի քէն։
Ի ղրկեա ինձ ած՝ զի քո՞ զ
միայնոյ մեզայ. Ի հասել լուս
զեա ի սրբոյ յանցանաց սիրելի
բեմբ՝ շնութեան. և սրդ՝ ի բանս։
Յարենալ փիլիպոսի որ հոգւոյ
և մանկանց ունիս ինձանութեան.
և սրդ՝ ի բանս։
Ի հաստատ խաղաղասէր ծաղիկ
ի մէջ մարդասէրն և կիցն։

Ի՞նդ՞ունդ՝ը մեզ պաշար
ցին զիս՝ զի բազմ՝են քան զա՛
ւազ ծովու՝. առ քե՛՛զ պա՛՛ղա
ւիս՝ ՚ի՛՛մ փրկեա՛ ի վիրաւորէն։

Ը ողորմեա ինձ աստ։

Փա՛՛ռա՛՛ք Քրիստոսին յաւի
տեանից։ Ո՛ր յանմատոյց լուծ
ծաճկեալ բանձ փառաւից
զոլոր հնար քեզ հրեշտակք երգ
գեն առեալ փա՛՛ռ։

Ո՛ասանա՛՛յք և պաշտօնեայք ո՛ր
եկեղեցւոյ. անդադար քեզ ընդ
հրեշտակս երգեն առեալ փա։

Ո ողորմեա ես ար ա՛աստա՛՛ծ
հարցըն մերոց։

Ո՛ ո՛ուխտ քո առ հարսըն փոր
կեա՛ զմեզ ի հերոյ և ի բորբո՛՛քեալ
բոցոյն ապերջո՛՛ զմեզ ա՛ր՛։

Ո՛ր ներսես ի՛ քրօքէս և բարձ
բանիս ի սեր օքէից. յանձանց
խոնարհիցդ ընկալ ՚ի զբանաւոր
պատարագս ի՛՛ մէնջ։ ա՛ր՛։

Ո՛ ո՛ր՛ծ՛ք ո՛՛ն ՚ի զո՛՛ր ծ՛՛ննեցի՛՛ք
և ա՛՛ն՛՛ր՛ զարարչէ՛՛ք ընդա՛ յա՛՛ն
Ո՛ ՚ի՛՛ շ՛՛ր՛ ը՛՛ն՛՛ր ծ՛՛ննեցի՛՛ք։
Ո՛ թագաւո՛՛ր ե՛՛ն յա՛՛ւիտեանից
զո՛՛ր ստարին։ ծ՛՛ննեցի՛՛ք և՛՛ա
Ո՛ ՚ի՛՛ շ՛՛ր՛ ը՛՛ն՛՛ր ծ՛՛ննեցի՛՛ք։
Ո՛ էակիցըն հո՛՛ր և հոգւոյն. ՚ի զ
ո՛՛ր ծ՛՛ննի՛՛ դո՛՛ւ եցի՛՛ք և՛՛ա։
Ի՛՛ա՛՛յ՛՛ր ը՛՛ն՛՛ր ծ՛՛ննեցի՛՛ք։
Ո՛ փառաւիցըն հո՛՛ր և հոգւոյ
ընտրեցե՛՛ք ընդ հրեշտակս ե
ր՛՛ա՛՛ր՛՛ք ա՛՛ն՛՛ր զարարչէ՛՛ք ընդա՛ յա՛՛ն

Ո՛ ո՛ր՛ծ՛ք ո՛՛ն ՚ի զո՛՛ր ծ՛՛ննեցի՛՛ք
և ա՛՛ն՛՛ր՛ զարարչէ՛՛ք ընդա՛ յա՛՛ն
Ո՛ ՚ի՛՛ շ՛՛ր՛ ը՛՛ն՛՛ր ծ՛՛ննեցի՛՛ք։
Ո՛ թագաւո՛՛ր ե՛՛ն յա՛՛ւիտեանից
զո՛՛ր ստարին։ ծ՛՛ննեցի՛՛ք և՛՛ա
Ո՛ ՚ի՛՛ շ՛՛ր՛ ը՛՛ն՛՛ր ծ՛՛ննեցի՛՛ք։
Ո՛ էակիցըն հո՛՛ր և հոգւոյն. ՚ի զ
ո՛՛ր ծ՛՛ննի՛՛ դո՛՛ւ եցի՛՛ք և՛՛ա։
Ի՛՛ա՛՛յ՛՛ր ը՛՛ն՛՛ր ծ՛՛ննեցի՛՛ք։
Ո՛ փառաւիցըն հո՛՛ր և հոգւոյ
ընտրեցե՛՛ք ընդ հրեշտակս ե
ր՛՛ա՛՛ր՛՛ք ա՛՛ն՛՛ր զարարչէ՛՛ք ընդա՛ յա՛՛ն

Ի ղեպ ուրախ բարեբանեն
մանկունք երիցուցոյ։

Ընդակին արդարոքն լոյս
ճշմարտութեանն քո՝ արձ։ ընդ։
Յարեւելից և յարեւմտից կողմանս
միով երիցոքն։ զեզ երկրպագա
զեն ամենայն քո ստացուածք։

Եւ ղեպ ուրախ եան։

Օ օրհնեցուք զՔրիստոս բանասէր
պատարագ զեզ ի մեզանէ ա
ընդունելոյն վերստին զեզ։

Քահանայ յաւետեանից։

Զամ փրկչին Քրիստոսին
ամենակալող այնմիկ քո պահ
պանեսցէ ընդեզ։ Քահա։

Ի մշտընդհանուր քո երանից։
օրհնադրեցուք փառաւորել զա
ընդունողութիւն։ Քա։

Պատասխան խնդրուածք ի քէն քոյ
ստանալոց առնես։ այլ շնորհեա
խնդրողացս ի քէն զամենայնի
ըստ քում կամացդ տալ։

Նոքա քո անձանց մերոց։

Նէ ի տան սուրբ ածեսցէ զտունն
տէր փրկիչ։ այլ ամենայն հաստա
տուն տաճարիս յանձինս մեր
զերկիւղ քո պահեսցէ միշտ
յաւետեան։ Ընդերկայնագոյ
խնդիր ընդունելոյ զաղաչանս
ստոյգ ընդ աջ խնամակալութեամբ հաս
տատուն ընդերկնեցուք։ զհայր
ամենայն և ընդունդ զհոգի տաւ
տուն ամէն։

Ընծայեմ ի քեզ երկինս աց
զիս մայր իմ. աղաչեմ փրկիչ ոդի
Ի հրաւորեալ մեզ անկանիմ
ամէն քեզ փրկիչ մի անտես առ
նես. ոդի՝ ։

Ո՛ անբասիկ ոգեն ամ ի հայրն
ամենակալ. բարեբանեցէ՛ք զինդ
զամենեսեան երկնից.

Ո՛ առ ի հօրէ ծընեալ զորդին
միածին. բարեբանեցէ՛ք հրեշ
տակապետն Գաբրիէլ.

Եւ զնորոգօղն զհոգին ձայ
նիւ ցընծութ. բարեբանեցէ՛ք
անլռելի ձայնիւ.

Ո՛ստեսած բարձրեալ ամենա
ւրէն ազանէլ լազարդ ամարիչ սուն
ձանց մերոց. օրհնեալ է՛ք քեզ
ամ ի հայրն մերոց.

Ո՛ր ինքեր ի՛մէ՛ն հնացին և փոր
ձեցեր մեծ ըստանձերօք զերիս
մանկունսն. ամ ի հայր.

Ո՛ր հրեշտակ ի՛ք երկիրպագա
նեն՝ և սեռօք ի՛ք սրբասաց ձայ
նիւ օրհնեն զ՛ք քեզ. ամ ի՛.

Ո՛ստ ի՛ն ըզամ օրհնեցէ՛ք
ի՛ք բարբարոսք ընդ յոյն
Տէր և ղեկ ամ ի հայր ի՛ր օրհ
Ի՛ր ըզամ ի՛ր ամ ի՛ր օրհնեցէ՛ք
Ո՛ստեղծ ի՛ր ամ ի՛ր ամ ի՛ր
զամ օրհնեցէ՛ք և բա
Ո՛ստ և հին աղանին քրիստոս
ամ. ամ բարեխօսեա մի՛շտ.
քեզ երանեն ամ ազին
Ո՛ստ ազաչեմ. և հայրն

* Հայ Ընդ. Ա՛ամ յայն.

ՅՈՒՐԱՔԱՆՉԻՐ

ամ՝ հայր ամենակալն.
ամ ի հայրն ոգեղեն
դասէ. ամ ի հայրն մերոց.
Ո՛ստ ամ՝ որդի միածին.
մեզաւորացդ քո ի՛ր
նորհեա մաքրութեան շր
Ո՛ստ ամ՝ հոգի ճշմարիտ.
ի՛ հաստատ բարկու՛ն ամ
մաքրասէր. ամ հայր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր
Ո՛ր ամ ի հայրն մերոց
ի՛ք ամ ի՛ր ամ ի՛ր

երկնից մարեսցի. ապաշխարեսցես եւ ոչ
ես այլ բանին. քեզ երանեն։
Վասն հաճելեացն ի մանաւանդ եւ
հոգիդ ինքեան. ի քէն մերձենալ ի
փոյթըն կենաց. քեզ երե։

Ա՛ղաւաւորն հաճաւանօք իւրա
ձարին էառ զ գաւառութիւն.
նմանին ձայնիւն եւ ես գ՚իշեմ.
ոդորմեա ինձ մարդա՛ծ։
Ա՛ղաչին աղաղակիւք իւրեանց
կիշեա զին ասէ. նմանին ձայն։
Ա՛նառակ ոդին աղերսանօք
աղաչէր զ՚քեզ. հայր մեղայ երկ
կինս և առաքի՛ր. նմանին։
Ա՛նբակի՛ զեն ած և քաղաւոր
երկնաւոր. բարեբանեա՛լ ի՛ զո
րաց այնմանիկ երկնաւորաց. զ՚
քեզ օրհնեմք հայր անբակիզեն
Իւնաւարհեցար ի բաւականց վերն
մերոյ փրկուե. արձակի՛չ կապե
լոց և ե՛բժիշկ հոգւոց մերոց.
ընդ քեզ գոլեմք ոդիդ միածին
Ո՛ր էակիցդ ես ընդ հօր և միա
ռակից մի՛ածնիդ. բաշխող սիր
գեաց և տուօղ ողորմութե՛.
ընդ քեզ բարեբանեմք առ քեզ
հոգիդ ձեզ՚ընտրեա։
Օ՛րհնեցէ՛ք ըզ՚տէր. և օրհնե
ցէ՛ք զ՚նա՛ երկրպագեա՛ն նորա։
Գ՚ովեցէ՛ք ըզ՚տէր. և բարեբա
նեցէ՛ք զ՚նա՛ երկրպագեա՛ն նորա։
Ա՛ւետարանեցէ՛ք օրըստօրէ՛ զ
փրկութի՛ւնն նորա։
Տ՚ուր մեզ տէր զօգնութի՛ն ի նե

ղութե՛. զի օրհնեա՛ցուք զ՚անուն
սո՛ւրբ զ՚նա՛ երկրպագեա՛ն նոր։
Պա՛տուեա զմեզ տէր յամէ փորձո՛
ղէ. յաներեւոյթ թըշնամւոյն
և ի՛ զաղտնի՛ ներսից նորա։
Գո՛ւթ յոյս մեր և ա՛պաւէ՛ն յամ
ժամանակի՛. օրհնի՛ր հա՛յրապետ
ի՛ջեցոյց արարածոց։
Ի՛ջանէ աջոյ ձեռնէն քո՛ւ ո՛ր
պահեցէ՛ ըզմեզ. և ո՛չ ընկերա
ցէ՛ մեր հովուէրըն ջնորհէ՛։
Օ՛ օրհնի՛ր յաւիտե՛ան քրիստոս
պահեցէ՛ ըզմեզ. և երկնի՛ր մեզ
պահապան բա՛ւուխ և խղճերով.
Ա՛ռաւ երկիրըզածոց քոց նը
շան. և զիմն յաղթութե՛ ընդ դի՛մ
անբարւոյն թըշնամւոյն։

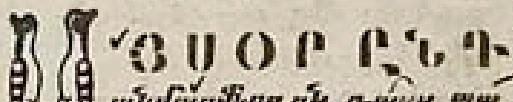

Ո՛ՀՈՒՐ Ը՚ՆԴՈՒ
անմա՛ռունց ընդ դասս սրա
բեաց. մեզ ի՛մ՚եռաս
տուածդ ապաւէ՛ն մեռ՚ք յաղթութեա՛ն թշնամւոյն.
բարեխաւսութե՛ամբ սուրբ քրիստոսածնի՛ն մերոյ։
Եւ զմեզ ի՛ անօրէն բըռնաւո՛ր
բեն. ազա՛տեա՛ արա՛ւք վանեա՛լ
ապա՛ւեա՛լ ձե՛ռ՚ակալութե՛ համբ
երցին ասանձնաց. բարե։

զոր ոչ ոք կարէ ի նմանէ խլել. եւ
զոր ինքն կամի՝ տայ ումեք։

Ի ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆ ՊԱՏԱՐԱԳՈՒՆ

Ի՛ւրաքանչիւր ոք ի մեզ ընդունի զպատասխանի
ըստ իւրոյ ամենայնի, ըստ որում գործեաց
մարմնով, եթէ բարի եւ եթէ չար։

Ի՛նդ այսմ ասացեալ ոչ ինչ ասի ընդդէմ
այնոցիկ, որ ասեն, եթէ ոչ ինչ մեղանչեն
մարդիկ, զի ոչ ինչ գործեն զչարիս։ Եւ
ոչ ինչ ասի ընդդէմ այնոցիկ, որ ասեն,
եթէ ոչ ինչ գործեն զբարիս, զի ոչ ինչ
ունին զոր ընդունիցին։ Եւ ոչ ինչ ասի
ընդդէմ այնոցիկ, որ ասեն, եթէ ոչ ինչ
գործեն զչարիս եւ զբարիս, զի ոչ ինչ
ունին զոր ընդունիցին։

ուղղութեան դասերով ընդ այս
մարմին զբաղմունսն. որ է
փառաւորեալ յամէն ստեղծից զոր

ԶԻ ԽՐԱՏԱԿԱՆ ԽՄԲԻ.

Այսօր սուրբ եկեղեցի զոյգ հաւատոյ
զոյգ կարգի յաղթօղ վերակացին
որպէս խոնարհութիւն աստիճանաւ ընդ
դիմամարտութեանն հետեցեալն ընդ
մարմնի անօրէնն կռանգաշտութեան
թեցոյն. բարեպաշտութեանն զբեղ
դասեալ մարտականն սուրբ
եկեղեցի. օրհնեալ ես յերանս
ես ընդ տէր ցանկալի մերոյ.

Սուրբ հանդիսացեալք խրա
խուսեալ ընդ երկնային զնուա
րութեանն ընդունելի տեղեան.
եւ միաբանութեամբ յակնարկ
կեալք ի խորհուրդ ընդգիր վերա
կացութեան յօդնութիւն. աստ նա
կարօղ զօրութեամբ միշտ թագա
ւոր ընդ յաճախութեան. օրհնեալ.

Նոյն բերկրութեամբ յորդաբուղխ
սուրբ արբանեայն ի ձեռն ի հաս
ուածոյ մարմնոյն ի գործ ընդգ
օգնեալ. ի վերնականաւ ուժգնու
թիւ ճառագայթմարգարէական
բոլորեալ պատկերացեալ տեսլեան
հուսոյն. քեզ յաւիտեան ես
ի ներգործութեան ընդ տագնապ
դասին վերնոյ ուրախութեան. օրհ.

Ձայնի օրհնեցեք Նորին սուրբ
ընկալ յաղթողական ձայնիւ ընդ
բնակարանն ի միջի սուրբոց.

Այսօր հրաշափառ ծագմամբ

ուղղութեան միաբանութեան ընդ
ամենայն երեւելագոյնսն ի
ամենայն ընդ սուրբ եկեղեցի. որ ի միջի լերանց
ձին. զբաղմունսն ընդ
մարդկան շրջելոցն.

Ընդ երեք ապաւինիմք ամենա
սրբոյ. զերծանիցին ի հոգւոյ
լի եւ բաշխող բարեաց. սո
բին ծարաւեցաց եւ ընդ
պնդասուրբ. եւ երեք վերընկալ
ածմանէն բանին.

Ընդ ոյժ ծագումն լոյս
այս զոր երկնաւոր. որ ի միջի լերանց
ձին. զբաղմունսն ընդ

ՀԵՏ ՂԱԶԱՐԻ ԱՍՈՐՈՅ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍԻ

Ի ԱՆԱՊԱՏՈՒԱԿ ԿԱԾԱՆԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻՆ ՀԱՅՈՑ։

Ա՛Ո՜Վ ՍԻՐԵԼԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՅ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ՍՈՒՐԲ ԵՐԵՑԱՒՈՒՆ ՀԱՅՈՑ ՍԱՀԱԿ ԵՒ ՄԵՍՐՈՊ ԱՐՔԵՊԵՍԿՈՊՔ ԵՒ ՎԱՐԴԱՊԵՏՔ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՔ ՍՈՒՐԲ ԵՐԵՑԱՒՈՒՆ ՀԱՅՈՑ

Ի ԱՒԵՏԻՍ ԿԻՐԱԿՈՍԻ

ԱՌԱՔԵԼԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ԱՌԱՔԵԼԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԱՆԴՐԵԱՍԻ ԵՒ ԱՆԴՐԵԱՍԻ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ ԵՒ ՅԱԿՈԲՈՍԻ ԵՒ ՅԱԿՈԲՈՍԻ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ ԵՒ

ոչ ոք ոչ ոք։

Անկեալ հոյս անմխիթար զանազան փականս փետացեալ անմշակութ։ զի
ոչ ոք ոչ ոք։ Անկեալ հոյս անմխիթար զանազան փականս փետացեալ անմշակութ։ զի
ինքն ընկանեալ դատուց նոյն
ժողովուրդք ասելով։ քեզ հօր
ալուղիդ մեզ ըզկենդանի փոյթ։
Ո՞րդեցէք սուն երկր նոր եկիր
վերկիր ընտրելոց որդիք սիոնի՞
ասելով։ քեզ որդւոց շնորհս
ինչ մեզ ընկերանալ փոյթ։
Անարեամանեցէք զայծ խրատնէրն
կիս սրբութեան նորա ձայնիւ ցըն
ծութիւ ասելով։ քեզ հնդուցդ
պարտեսողիդ մեզ ընկերանալ
փոյթ։

Ի՞նչ լուսոյ և աստղ հոմանի
ութ կոյս։ որ ցօղերդ իմիզ ընդ
ցօղն երկնային։ զքեզ բարե
բանեալ ասածին կոյս։

Անկիզ մորենի և արօրէ հողե
զին ութ կոյս։ քանզի պրոտո
ղն կենաց ի քէն արեան մեզ։
զքեզ։ Անիծից լուծիչ և քա
ւիչ մեղաց սուրբ կոյս։ որ զան
ասանելին երից ի գիտութիւն բար
ձեր։ զքեզ բարե։

Ո՞վ կայք ժողովուրդք խառնարկ
փառաց զրկոստոյ տառքաներն
քեզ ոչ օգտեալ ի բարձունս։
Անդեղ թագաւորըն զրկոստոյ
պրոպակեաց ընտ սա պանդիխտ փա
ռօքն ի բերմէ։ տուք աձեներ։
Ո՞տա և զնոր երկրի շնորհակաց դա
տաստարակ տանէն ոչ։ տուք։

վերացոյց երեզէն կամօք զնե
զիտս։ այսօր վայրաբերեալ ինձ
բօր հանդերձ մոլխիս։ խաչ
ին զերկինս որ յերուսաղէմ։

Ո՞նդ լուսափայլ զարարչնոյն
ընդայ բուսեցաւն օրհնեցուք։ և
մարդեմով խնդրեցուք մեզ
բե՞ր ընդ ի մեզս։

Ո՞նդ խրնկաբեր ոչ կանոնցն ան
մահ բարմնոն անուշից։ խոնկս
աղօթից մատուցանեք մեզ։
Ո՞նդ հեղաբերելոցն արտասուս
զմարդկայն բրածոյն արտասուց
պաղատ առեցուք արտասուք մեզ։
Ո՞նդ քրիստոսի պահելոյ յաղ
թող վերացուք փորձոցին։ և ի՞նդ
հրեշտակս երգեցուք փառք
ի՞ բարձունս աստուծոյ։

Ո՞րժամ գայցես ընծայ հրեշ
տակօք ոչ ի դատել երկիր։
Ոչնժամ շարժիս զօրութիւք
երկնից ոչ ի յայտ քոմիդ։
Ո՞ չայնմամ ընդ ելեր իմ օգնա
կան ոչ ոք ոչ ոք և աստուած իմ։

Ո՞ր օրհնեմ ի հրեշտակից այն
դասուն։ հոյլ երկնաւորք ընդ
կալ զաղաչանսն մեր։

Ո՞ւռայիք զո անկանիմք փեր
կիչ։ խընդրեմք զիմաստութիւն
բանդ յայնցանէ մերոյն։

Ո՞ր դիտակք ես գաղտնեաց մեր
գիան հոգիդ ոչ։ ոչ ոչ և կենդա
նարար ընկալ զաղա։

Ո՞ւրեմն ընդ երկնայ

Ա՛ր հոգի՛ զբօն վերուէ մերոյ
օրինակի՛ երեւեցար մարգա-
րէ՛ն մովսէսի՛. աստուա՛ծոյ
ի՛ն վառեա՛լ բոցով լոյսերնին
ա՛նկիսելի՛ ինամո՛ւն կոտա
կան ծնընդեա՛ն. օրհնեա՛լ ու՛ր
աստո՛ւած հա՛ղցեն ըմմերց։

Ա՛ր յօրինա՛կ գո՛ւ գալստեա՛նդ
յաշխարհս առաքե՛ցեր զմովսէս
հրեղէ՛նպատո՛ւ. ազատե՛լ հրէից
հրամա՛յէլ արեւմո՛ւտ գառինըն խոր
հըրդոյ. ոչ և գու գա՛ռն ա՛յ
գո կենդանի՛ պրեակո՛ւդ ըզնորս
խորհի՛լ. օրհնեա՛լ։

Ա՛ր ինանո՛ւթիւն կարմիր ծո
վունն բաժանեցեր խայ՛ճուն ըզ
ծով ա՛շխարհա՛կուն. խորտակե՛ց
լով զհի՛մնադրին զգեստս վիշա
պին ի՛ վերայ ջնջեց. եւ առա՛ջնոյ
դեպեր սմպռիլ հոգեւո՛ր ժողո՛
վըդ պրպտեա՛ց գո՛ւ հրեղէ՛նդ
Ա՛ստուա՛ծ։ Ա՛ստուա՛ծ ըզ
ծըբ ա՛ռ ըզ՛ր օրհնի՛ցէ՛ք։

Ա՛ստուա՛ծ մարգարէ՛ն պահո՛ւ բա
ռա՛նտեղոյ բան մովսէսի՛. զի եւ
ցո՛ւբ իլեռն իմանալի՛ ա՛ստո՛ւած
ա՛ն։ Ա՛ստուա՛ծ ընդ մեծ՛ հո
գեւո՛ր պրեակ՛ պահո՛ւ. զի տես
լեա՛ն ա՛ծոյին լուսոյն արժա
նացո՛ւք հոգեւո՛ր ա՛ստո՛ւած
տեսո՛ղ ընդ այլո՛ւ եղեա՛լ հո՛
գեո՛ւ. Ա՛ստուա՛ծ մարգարէ՛ն
սմբոյ ընդ տեառնա՛ն
խո՛սեցաւ։

Ա՛ր իսկի՛զբն վերուէ մերոյ
օրինակի՛ երեւեցար մարգա-
րէ՛ն մովսէսի՛. աստուա՛ծոյ
ի՛ն վառեա՛լ բոցով լոյսերնին
ա՛նկիսելի՛ ինամո՛ւն կոտա
կան ծնընդեա՛ն. օրհնեա՛լ ու՛ր
աստո՛ւած հա՛ղցեն ըմմերց։

Ա՛ր յօրինա՛կ գո՛ւ գալստեա՛նդ
յաշխարհս առաքե՛ցեր զմովսէս
հրեղէ՛նպատո՛ւ. ազատե՛լ հրէից
հրամա՛յէլ արեւմո՛ւտ գառինըն խոր
հըրդոյ. ոչ և գու գա՛ռն ա՛յ
գո կենդանի՛ պրեակո՛ւդ ըզնորս
խորհի՛լ. օրհնեա՛լ։

Ա՛ր ինանո՛ւթիւն կարմիր ծո
վունն բաժանեցեր խայ՛ճուն ըզ
ծով ա՛շխարհա՛կուն. խորտակե՛ց
լով զհի՛մնադրին զգեստս վիշա
պին ի՛ վերայ ջնջեց. եւ առա՛ջնոյ
դեպեր սմպռիլ հոգեւո՛ր ժողո՛
վըդ պրպտեա՛ց գո՛ւ հրեղէ՛նդ
Ա՛ստուա՛ծ։ Ա՛ստուա՛ծ ըզ
ծըբ ա՛ռ ըզ՛ր օրհնի՛ցէ՛ք։

Ա՛ստուա՛ծ մարգարէ՛ն պահո՛ւ բա
ռա՛նտեղոյ բան մովսէսի՛. զի եւ
ցո՛ւբ իլեռն իմանալի՛ ա՛ստո՛ւած
ա՛ն։ Ա՛ստուա՛ծ ընդ մեծ՛ հո
գեւո՛ր պրեակ՛ պահո՛ւ. զի տես
լեա՛ն ա՛ծոյին լուսոյն արժա
նացո՛ւք հոգեւո՛ր ա՛ստո՛ւած
տեսո՛ղ ընդ այլո՛ւ եղեա՛լ հո՛
գեո՛ւ. Ա՛ստուա՛ծ մարգարէ՛ն
սմբոյ ընդ տեառնա՛ն
խո՛սեցաւ։

Ա՛ր մա՛նո՛ւա՛ծ մարգարէ՛ն մա
ռա՛ցեր ըզմեզ. և ա՛րու՛թ
ա՛ր յարո՛ւցեր ի՛մեզ զա՛ստո՛ւա
ծա՛ն ինամո՛ւն. ա՛ռա՛ւ զօրո՛ւ հոգ
կամա՛ց ընդազանդե՛լ ըզ կամս
մարգարէ՛ի՛ն։

Ա՛ղաչեմ զքեզ տէր ամենակալ
Աստուած հարցն մերոց Աբրահամու
Եւ Իսահակայ եւ Յակոբայ
Որ ետուր զաւրութիւն ի ձեռն
Մովսիսի ծառայի քո զի
Ելցէ ի գերութենէ ազգ
Իսրայէլի ի ձեռն Յեսուայ
Որդւոյ Նաւեայ եւ ի ձեռն
Դաւթի զի ազատեցեր զնա
Ի ձեռն Գողիաթայ եւ ի ձեռն
Եզեկիայի զի ազատեցեր
Զնա ի ձեռն Սենեքերիմայ
Թագաւորին Ասորեստանեայց
Եւ ի ձեռն Դանիէլի զի
Ազատեցեր զնա ի ձեռն
Առիւծոցն եւ ի ձեռն
Ամենայն սրբոցդ զի
Ազատեցեր զնոսա ի ձեռն
Թշնամեացն եւ ի ձեռն
Ամենայն արդարոցդ զի
Ազատեցեր զնոսա ի ձեռն
Ամենայն չարեաց եւ
Ի ձեռն ամենայն մարդկան
Որ ինչ ասեն զմեզ
Թագաւոր ոչ նման
Քո եւ ի ձեռն
Ամենայն հրեշտակաց
Եւ հոգեւոր զաւրութեանց
Որ ծառայեն առաջի
Փառաց քոյ զի
Ազատեսցես զմեզ
Ի ձեռն ամենայն
Չարեաց որ
Ինչ եւ
Ամէն

Ա՛ղաչեմ զքեզ տէր ամենակալ
Աստուած հարցն մերոց Աբրահամու
Եւ Իսահակայ եւ Յակոբայ
Որ ետուր զաւրութիւն ի ձեռն
Մովսիսի ծառայի քո զի
Ելցէ ի գերութենէ ազգ
Իսրայէլի ի ձեռն Յեսուայ
Որդւոյ Նաւեայ եւ ի ձեռն
Դաւթի զի ազատեցեր զնա
Ի ձեռն Գողիաթայ եւ ի ձեռն
Եզեկիայի զի ազատեցեր
Զնա ի ձեռն Սենեքերիմայ
Թագաւորին Ասորեստանեայց
Եւ ի ձեռն Դանիէլի զի
Ազատեցեր զնա ի ձեռն
Առիւծոցն եւ ի ձեռն
Ամենայն սրբոցդ զի
Ազատեցեր զնոսա ի ձեռն
Թշնամեացն եւ ի ձեռն
Ամենայն արդարոցդ զի
Ազատեցեր զնոսա ի ձեռն
Ամենայն չարեաց եւ
Ի ձեռն ամենայն մարդկան
Որ ինչ ասեն զմեզ
Թագաւոր ոչ նման
Քո եւ ի ձեռն
Ամենայն հրեշտակաց
Եւ հոգեւոր զաւրութեանց
Որ ծառայեն առաջի
Փառաց քոյ զի
Ազատեսցես զմեզ
Ի ձեռն ամենայն
Չարեաց որ
Ինչ եւ
Ամէն

Ա՛ղաչեմ զքեզ տէր ամենակալ
Աստուած հարցն մերոց Աբրահամու
Եւ Իսահակայ եւ Յակոբայ
Որ ետուր զաւրութիւն ի ձեռն
Մովսիսի ծառայի քո զի
Ելցէ ի գերութենէ ազգ
Իսրայէլի ի ձեռն Յեսուայ
Որդւոյ Նաւեայ եւ ի ձեռն
Դաւթի զի ազատեցեր զնա
Ի ձեռն Գողիաթայ եւ ի ձեռն
Եզեկիայի զի ազատեցեր
Զնա ի ձեռն Սենեքերիմայ
Թագաւորին Ասորեստանեայց
Եւ ի ձեռն Դանիէլի զի
Ազատեցեր զնա ի ձեռն
Առիւծոցն եւ ի ձեռն
Ամենայն սրբոցդ զի
Ազատեցեր զնոսա ի ձեռն
Թշնամեացն եւ ի ձեռն
Ամենայն արդարոցդ զի
Ազատեցեր զնոսա ի ձեռն
Ամենայն չարեաց եւ
Ի ձեռն ամենայն մարդկան
Որ ինչ ասեն զմեզ
Թագաւոր ոչ նման
Քո եւ ի ձեռն
Ամենայն հրեշտակաց
Եւ հոգեւոր զաւրութեանց
Որ ծառայեն առաջի
Փառաց քոյ զի
Ազատեսցես զմեզ
Ի ձեռն ամենայն
Չարեաց որ
Ինչ եւ
Ամէն

Ա՛ղաչեմ զքեզ տէր ամենակալ
Աստուած հարցն մերոց Աբրահամու
Եւ Իսահակայ եւ Յակոբայ
Որ ետուր զաւրութիւն ի ձեռն
Մովսիսի ծառայի քո զի
Ելցէ ի գերութենէ ազգ
Իսրայէլի ի ձեռն Յեսուայ
Որդւոյ Նաւեայ եւ ի ձեռն
Դաւթի զի ազատեցեր զնա
Ի ձեռն Գողիաթայ եւ ի ձեռն
Եզեկիայի զի ազատեցեր
Զնա ի ձեռն Սենեքերիմայ
Թագաւորին Ասորեստանեայց
Եւ ի ձեռն Դանիէլի զի
Ազատեցեր զնա ի ձեռն
Առիւծոցն եւ ի ձեռն
Ամենայն սրբոցդ զի
Ազատեցեր զնոսա ի ձեռն
Թշնամեացն եւ ի ձեռն
Ամենայն արդարոցդ զի
Ազատեցեր զնոսա ի ձեռն
Ամենայն չարեաց եւ
Ի ձեռն ամենայն մարդկան
Որ ինչ ասեն զմեզ
Թագաւոր ոչ նման
Քո եւ ի ձեռն
Ամենայն հրեշտակաց
Եւ հոգեւոր զաւրութեանց
Որ ծառայեն առաջի
Փառաց քոյ զի
Ազատեսցես զմեզ
Ի ձեռն ամենայն
Չարեաց որ
Ինչ եւ
Ամէն

քեզ մարդասիրի աղաչեմ ողոր
մեաց ի՛նձ ասելոյ։
Ընդվզմամբ արամասաց ես տա
ռապետ սրբոյն իմոյ. անգա
մայր հայցեմ բազմաձեռնու
քեամբ զնա ասելոյ։
Խաղաղութեամբ մարդասիրէ շնոր
հեաւ զիմոցդ ի խոյ յանցանաց.
զի ան քեզ միայն պաղատիմ՝
քեամբ զնա այլ։
Ա՛ր երբ պատճառեալ բնակիմ ի ե
կեղեցեաց ապաչխարել. արա
րած ամենայն օգնեն ինձ քեզ։
Ա՛ր մոլորեցաւ հոգիս դեռ դատ
ան իմոյ ընդառաջեմ քեզ. արա
րած ամենայն օգնեն ինձ քեզ։
Ա՛ր ծարաւեցաւ աղբիւրդ ես և
քաղցեր սեղանդ. արա
րած ամենայն օգնեն ինձ քեզ։
Ո՛չ յաւիտեան։ Օ՛գնական լեր
յաւիտեան։
Ընտրեա՛ հայրդ և առ յա
ւիտեանս. օգնական լեր։
Ա՛ր ընտանիս խնդրոյ քեզ օգնե
նուլ. և առաւել բարձր
ցեալ լեր յաւիտեան։
Ընդ որ օգնեցե՛ր բարձր արա
քեզ ընդառ յաւիտեան։
Անպատմե՛լ գովեսդ անհաս. բար
Օ՛ ընդառաջեալ յամենա փառաց.
բարձր արա։
Ի՛նչ ամենեցուն մերոց ասացե՛ր ընկեր
լեալ ասելով ամենայն. որում երկիր
նէր էիմն բառական. առ ի քէնս
կոտո՛ր ինձէն մարմնացար։
Ընդ քեզ անհատանացեալ ոդ

Ոյն ըզքեզն մերոց ասե. որ ինձ
դուռ կեցցեսցես ըզմեզ առաս
ել ի վտանգաւորեալ յաւետեր։
Օգնեցո՛ղ զօրութիւն քո քեզ. ի
հնարս ընկեցեալ պահեին մանկ
կունքեն. որք զերկո՛ւս զօրեսցե
ին ինձ ցօրինելն օգնութիւն։
Ե՛ ինձ ցի՛ն ըզբերց տերեն. ըզ
ապառնալիսն արհամարհեցին ըզ
բռնաւորին. ընդ հարկս ըզ
հրեշաւորին օգնաբանեցին։
Ընդ որ օգնեցի՛ր բարձր արա
քեզ ընդառ յաւիտեան։
Տի՛ւք և գիշե՛ր զո՛ւրկ ըզ ինձ
օգնեցի՛ր ցկե՛ր բարձր արա։
Ի՛ արտաքս ըզբո՛ր օգնեցեալ ինձ.
Օ՛ պատասխանեալ յաւետ ինձ՝՝
բարձր արա։
Ընդառա՛ջ կայս ամենեցուն մարդի
ան արբուցի՛ր և մեզ քեզ. յար
դանդի առատ ողորմութեանդ
առնելոյն. օգնական քեզ քեզ
ամենեցունց. օգնական քեզ քեզ
ամե՛ն ինձ՝՝ ամենայնի ինձ քեզ.
Ընդ քեզ երկնայի՛ն դասուքն զոր
եսան երկիւղիւ. և առաքեա զոր
ծանեաս զեզ ինձ. սերոբէ հո
գեղէն վճռագոյն քերովբէից. օր
Ընդ որ խորհուրդս առնի՛ր
ի՛ քեզ սեռական ասկանչի
զեղեն ամենայն ծա՛ռայ ինձ.
Ոյն ըզքեզ անեղական ծնունդ
անապատ. կո՛ւսանէ յետ ծննդեան
զեռան մշտնջեան անդիման օր.
Ընդ քեզ անհատանացեալ ոդ

Ա՛ստծոյ ընծայ օրհնեցէք
ի բարձր արարածք յաւիտեան
Ա՛ստեղծ ընծայ օրհնեցէք զԱ՛ր
Ա՛զնիւտեան ի յաւիտս փառաց
ընծայ ընծայանայն ի տէրունական
ընծայ անդադար օրհնեցէք զԱ՛ր.
Ա՛րարիչ ընծայ օրհնեցէք զԱ՛ր.
Ա՛ր յաւէտ փառաց աճումն
դարձ՛ն զաւարտումն երկ
նից՝ ընծայ օրհնեցէք.

Ա՛ռաքեալք աճապնին որ կո
ւսեցան պարծանք եմայր հա
ւատոյ մարդկան. օրհնակա՛ն
և շնորհ աշխարհի մարգարէ մայր
և աղախին փրկչին մերոյ.
Նահանջիր ամենեցուն ընծայ
ամենայն ընծայիւ ընծայեսցէ անուանե
լին՝ զամենեցունց ամենակալն
արժանի եղեր կրել յորովայնի
որ երկնեցաւ ազգիս մարդկան.
Ներօքեականն ամէն ցնծացեր
աճապնին՝ ի ծիլին բառնալով
զընծն ամենեցուն որ ներսին
ի քեզ բօսէ՝ առնա միշտ բարե
խօսութիւն կեցուցանել ընդ մեզ.

Ա՛ր զաղաւակ կենացն այսօր
գոյ առ ընկալեալ փրկիչ մար
դասիրապէս՝ ելիս ամպոյ
լուսեղէն արա արժանի ընդայն
մեղուցելոյս ընդունելոյ.

Ա՛ր հառնչմամբ ձայնի աղախ
նին՝ ոչ լուեցեր փրկիչ ընդու
նակ մեղաւորաց՝ ելիս ամ
Ա՛ր զաւանդնապարգեւի քո նոյն

հայեղ ի կանայս օրհնեալ կամ
լսելի զանառանելի զընծայիս
օրհնութիւնդ մեծացուցանեմք.
Ա՛ռաքեալք աճապնին փրկուեր
յոյս հաստատուէ մարդկան.
միջնորդ օրհնաց և շնորհաց.
օրհնութիւնդ անդադար գո
հութիւն մեծա.

Ա՛ն մարգարէքդ որ զմարգա
րէն արդարացուցեր քահանա
պետ ընծայարար.

Ա՛ր քաջդ հանդերձիւ քո
զանբանեցաւն ի բերդ բժշկեցեր
քահ. Ա՛ր բանիւ հրամանի քո
զանդամալոյծն առողջացու
ցեր քահ.

Ո՛ տապալեալ երկնից տոհմ
եր երգով ի ձայն հընչման ձո
զբեզ փառաւորեմ.

Ի՛ լինատէր տեառնիկ բանաձայն
հաստ. այնպէս երգով զբեզ փա
ռաւորեմ.

Ո՛ տրուիկեզ քո հանապազ
օրհնեմք. որ ի բարձունս հոգեղէն
փառաւորեալ.

Ա՛ր յաւէտ ցուցեր ընչքդ զքան
շելին. ի ներողութիւն փառաւորեր
ցոյր երկրաւոր մեռեալ. զբեզ
ի օրհնաբանութեան բարեբանեմք.
Ա՛ր ընդունելիք ընծայիւն երջ
փրկեցեր. և զարդեւսեալն ինձ
մի՛ պահպանեցուցեր. զբեզ
Ա՛ր ընդբունելի քոյդ ընծայիւն
խոստակիցեր. և զյաւտացելան ի
զերութեան փառաւորեցեր. զբ

Աստ

Ա՛ւրամբեր գնուեցան փակեալ
ընդ որ ոչ ոք մտանէ. բայց միա
ւոր ի մարգարէից. ըստ բազ օրի։

Ա՛ւրամբեր աղբիւր կնքեցաւ
ջրոյն կենդանութեան. զոր ծա
րաւելոյ բնաւ ոչ
յայրուսաղէմ. ըստ բազ։

Ա՛նկանիմ առաջի քո եւ խնդրեմ
զթութիւն յանցանաց իմոց. միայն
սուս առներ հայր զաղաչանսն իմ։
Ա՛զաւակիմ ոչ մնացուրդն. և
հեղեալ արասաս իմ առաջի
քո ոչիչ պատնիկն. մի՛ առներ։
Յաներեւոյթ քշնամւոյն պար
տեցայ. և խոցոտեալ նետից բան
արկուին վիրաւորեցայ. մի՛։

Օ՛րհնեցի՛ք ըզտէր երկիրն ամ
զոք և ամ հրեշտակք. որ հո
գիքդ ի՛ք հարկաւորութեամբ
սպասաւորիչք ասացան։

Օ՛րհնեցի՛ք ըզտէր երկիրն կի՛ն
և ամ կայսունք. որ սուրբդ ի՛ք
բանաւոր հօսի փառաբանիչք
ասեն։ Օ՛րհնութիւն նոր ընդ
ձի՛ք ասեն երկնեցի՛ք սրբոց.
որ որդիքդ ի՛ք վերինն սիօնի
օրհնաբանիչք ասացան։

Հանապազ օրհնեմք ըզքեզ մեք
հասանելի փրկիչ. որ միայնդ
ես փառաւորեա՛լ որ յարա
րածոց քոց։

Տէ՛րեայք մեր որ հաստատեցեր
զոլ լոյս և զիմաստ խոկիլ զանձն.
օրհնեա՛լ ես որ ած հարցն մերոց

Ա՛մէն

Աբրահամն հաւատացաւ Աստուծոյ
եւ համարեցաւ նմա յարդարութիւն։

Ես եմ Աստուած որ հանի զքեզ ի
Ուր Քաղդէացւոց տալ քեզ զերկիրս
զայս ժառանգել զնա։

Տէր Աստուած ընդէ՞ր գիտասցեմ
եթէ ժառանգեցից զնա։

Առ ինձ զուարակ երեք ետասան
ամաց եւ այծ երեք ամաց եւ խոյ
երեք ամաց եւ տատրակ եւ աղաւնի։

Եւ առ նա զամենայն զայս եւ
հատեալ զնոսա ի մէջ կտրեաց եւ
զերկուս զերկուս դիմաց դիմաց
եդ զնոսա։

Եւ զթռչունսն ոչ հատանէր։ Եւ
հարան երեքին փետրակիս ընդ
դիակունսն եւ նստէր Աբրահամ։

Եւ երբ մերձեցաւ արեւն ընկեցաւ
զքուն Աբրահամ եւ ահա սոսկումն
մեծ անկեալ ի վերայ նորա։

Եւ ասէ Աստուած Աբրահամու
գիտելով գիտասցես եթէ պանդուխտ
եղիցի զաւակ քո յերկրի ոչ իւրում
եւ ծառայեցուցանեն զնոսա եւ
չարչարեսցեն զնոսա չորեքհարիւր
ամ։

Եւ զազգն զոր ծառայեսցեն նոքա
դատեցից ես եւ յետ այսորիկ ելցեն
հանդերձ ստացուածովք բազմաւք։

Եւ դու գնասցես առ հարս քո
խաղաղութեամբ եւ թաղեսցիս ի
ծերութեան բարւոք։

Եւ ազգ չորրորդ դարձցին հոս
զի ոչ լցաւ մեղք ամորհացւոց մինչեւ
ցայսմ ժամանակի։

Եւ եղեւ արեգակն երթեալ եւ
խաւար եղեւ։ Եւ ահա հնոց ծխոյ
եւ ջահ հրոյ անցեալ ընդ միջոցս
կտրուածոցն։

Յաւուր յայնմիկ հատոյց Տէր
ուխտ ընդ Աբրահամ եւ ասէ։ Զզաւակի
քում տամ զերկիրս զայս յետ գետոյն
մեծի գետոյն Եփրատայ։

Զկինեցին եւ զկադմոնին եւ
զքետտացին եւ զփերեզին եւ
զռափայիմ եւ զամորհացին եւ
զքանանացին եւ զգերգեսացին եւ
զիեբուսացին։

Եւ Սառա կին Աբրահամու ոչ
ծնանէր նմա որդի։ Եւ էր նորա
աղախին եգիպտացի եւ անուն նորա
Ագար։

Եւ ասէ Սառա ցԱբրահամ։ Ահա
արգել զիս Տէր յամենայն ծնունդս
մտիր առ աղախին իմ գուցէ ես
ծնցից որդի ի նմանէ։ Եւ լուաւ
Աբրահամ ձայնի Սառայ։

Եւ առեալ Սառա զԱգար աղախին
իւր զեգիպտացի զկին Աբրահամու
ետ զնա Աբրահամ ցկին իւր։

Եւ մտանէր առ Ագար եւ յղացեալ
ծնանէր որդի։ Եւ տեսեալ Ագարայ
եթէ յղացեալ է անարգէր զտիրուհի
իւր։

Եւ ասէ Սառա ցԱբրահամ։ Անիրաւութիւն
իմ ի քեզ է։ Ես ետու զաղախին իմ
ի գիրկս քո եւ տեսեալ եթէ յղացեալ
է անարգեցաւ յաչս նորա։ Դատեսցէ
Տէր ընդ իս եւ ընդ քեզ։

Եւ ասէ Աբրահամ ցՍառա։ Ահա
աղախին քո ի ձեռս քո է արա նմա
որպէս բարւոք է առաջի քո։ Եւ
նեղեաց զնա Սառա եւ փախեաւ
Ագար յերեսաց նորա։

Եւ գտանէ զնա հրեշտակ Տեառն
ի վերայ ջրոյ աղբերին որ ի վայրի
ի ճանապարհին Սուրայ։

Եւ ասէ ցնա հրեշտակ Տեառն։
Ագար աղախին Սառայ ուստի եկեր
եւ ուր երթիր։ Եւ ասէ Ագար։ Ի
տիրուհւոյ իմոյ Սառայ փախեայ
ես։

Եւ ասէ հրեշտակ Տեառն ցնա։
Դարձիր առ տիրուհի քո եւ հնազանդեա
նմա։

Եւ ասէ հրեշտակ Տեառն ցնա։
Բազմապատկեցից զզաւակ քո եւ
ոչ համարեսցին յոգեւորաց։

Եւ ասէ հրեշտակ Տեառն ցնա։
Ահա յղացեալ ես եւ ծնցես որդի
եւ կոչեսցես զանուն նորա Իսմայէլ
վասն զի լուաւ Տէր զխոնարհութիւն
քո։

Եւ նա եղիցի իբրեւ զվայրենի
մարդ ձեռն նորա ընդդէմ ամենեցուն
եւ ձեռն ամենեցուն ընդդէմ նորա
եւ առաջի ամենայն եղբարց իւրոց
բնակեսցի։

Եւ կոչեաց զանուն Տեառն որ
խօսեցաւ ընդ նա։ Դու Աստուած
որ տեսանես զիս։ Զի ասէ։ Ոչ
միթէ ես ինքն տեսի զերեսս նորա
որ տեսանէ զիս։

Վասն այսորիկ կոչեցաւ ջրհորն
ջրհոր կենդանւոյ որ տեսանէ զիս։
Ահա է ի մէջ Կադէսի եւ ի մէջ
Բարադայ։

Եւ ծնաւ Ագար Աբրահամու որդի
եւ կոչեաց Աբրահամ զանուն որդւոյն
իւրոյ զոր ծնաւ Ագար Իսմայէլ։

Աբրահամ էր ամաց ութսունից
եւ վեց ամի ընդ ծնանել Ագարայ
զՍմայէլ Աբրահամու։

Եւ էր Աբրահամ ամաց իննսնից
եւ ինն ամի եւ երեւեցաւ Տէր
Աբրահամու եւ ասէ ցնա։ Ես եմ
Աստուած ամենակալ հաճեաց առաջի
իմում եւ լեր անարատ։

Եւ տացեմ ուխտ իմ ընդ քեզ եւ
բազմասցուս զքեզ յոյժ յոյժ։

Եւ անկաւ Աբրահամ ի վերայ
երեսաց իւրոց եւ խօսեցաւ ընդ նա
Աստուած եւ ասէ։

Ես ահա ուխտ իմ ընդ քեզ եւ
եղիցիս հայր բազմաց ազգաց։

Եւ ոչ կոչեսցի այլ անուն քո
Աբրամ այլ եղիցի անուն քո Աբրահամ
զի հայր բազմաց ազգաց դնեմ զքեզ։

Եւ բազմասցուս զքեզ յոյժ յոյժ
եւ դնեմ զքեզ ազգս ազգաց եւ
թագաւորք յազգաց քոց ելցեն։

Եւ հաստատեցից զուխտ իմ ընդ
քեզ եւ ընդ զաւակս քո յետ քեզ
յազգս իւրեանց ուխտ յաւիտենական
լինել ինձ Աստուած քեզ եւ զաւակի
քում յետ քեզ։

Եւ տացեմ քեզ եւ զաւակի քում
յետ քեզ զերկիրն յորում դու հիւրանդ
ես զամենայն զերկիրն Քանանացւոց
ի ժառանգութիւն յաւիտենից եւ
եղիցիմ նոցա Աստուած։

Եւ ասէ Աստուած ցԱբրահամ։
Եւ դու զուխտ իմ պահեսցես եւ
զաւակ քո յետ քեզ յազգս իւրեանց։

Եւ զայս է ուխտ իմ զոր պահեսջիք
ընդ իս եւ ընդ զաւակս քո յետ քեզ
թլփատեսցի ամենայն արու ձեր։

Եւ թլփատեսջիք զմարմին ծնութեան
ձերոյ եւ եղիցի նշան ուխտի իմոյ
ընդ իս եւ ընդ ձեզ։

Ութ աւուր թլփատեսցի ամենայն
արու ձեր յազգս ձեր ծնունդ տանն
եւ գնեալ արծաթոյ ամենայն որդի
օտարազգի որ ոչ է յազգէ քումմէ։

Թլփատութեամբ թլփատեսցի ծնունդ
տանն քո եւ գնեալ արծաթոյ քո եւ
եղիցի ուխտ իմ ի մարմնի ձերում
ուխտ յաւիտենական։

Եւ արու անթլփատ որ ոչ թլփատեսցի
զմարմին ծնութեան իւրոյ ջնջեսցի
անձն այն յազգէ իւրմէ զի զուխտ
իմ խզեաց։

Եւ ասէ Աստուած ցԱբրահամ։
Սառա կին քո ոչ կոչեսցի անուն
նորա Սառա այլ Սառա անուն նորա։

Եւ օրհնեցից զնա եւ տացեմ քեզ
յնմանէ զորդի եւ օրհնեցից զնա եւ
եղիցի ի ցեղս եւ թագաւորք ազգաց
յնմանէ եղիցին։

Եւ անկաւ Աբրահամ ի վերայ
երեսաց իւրոց եւ ծիծաղեցաւ եւ
ասէ ի սրտի իւրում։ Միթէ հարիւր
ամաց ծնանիցի որդի եւ Սառա
իննսնից ամաց ծնցէ։

Եւ ասէ Աբրահամ ցԱստուած։
Զի Իսմայէլ կեցցէ առաջի քո։

Եւ ասէ Աստուած ցԱբրահամ։
Ոչ այսպէս է Սառա կին քո ծնցէ
քեզ որդի եւ կոչեսցես զանուն նորա
Իսահակ եւ հաստատեցից զուխտ իմ
ընդ նա ուխտ յաւիտենական եւ
զաւակի նորա յետ նորա։

Եւ զՍմայէլ լուայ քեզ։ Ահա
օրհնեցից զնա եւ աճեցուցից զնա
եւ բազմասցուս զնա յոյժ յոյժ։
Տասն եւ երկու իշխանս ծնցէ եւ
դնեմ զնա ազգ մեծ։

Զուխտ իմ հաստատեցից ընդ
Իսահակ զոր ծնցէ քեզ Սառա յաւուր
ժամանակի յայսմիկ ի տարւոջ։

Եւ կատարեաց խօսել ընդ նա եւ
ելանէ Աստուած յԱբրահամէ։

Եւ առեալ Աբրահամ զՍմայէլ
զորդի իւր եւ զամենայն ծնունդս
տանն իւրոյ եւ զամենայն գնեալ
արծաթոյ իւրոյ զամենայն արու
յազգէ Աբրահամու եւ թլփատեաց
զմարմին ծնութեան նոցա ի նոյն
աւուր որպէս խօսեցաւ ընդ նա
Աստուած։

Աբրահամ էր ամաց իննսնից եւ
ինն ամի ընդ թլփատել զմարմին
ծնութեան իւրոյ։

Եւ Իսմայէլ որդի նորա էր ամաց
տասնեւ երկուց ընդ թլփատել զմարմին
ծնութեան իւրոյ։

Յաւուր յայնմիկ թլփատեցաւ
Աբրահամ եւ Իսմայէլ որդի նորա։

Եւ ամենայն արք տանն նորա
ծնունդք եւ գնեալք արծաթոյ յազգէ
օտարի թլփատեցան ընդ նմա։

Եւ երեւեցաւ Տէր Աբրահամու
առ կաղնի Մամբրէի նստեալ նմա
առ դրան խորանի իւրոյ ընդ տօթ
աւուրն։

Եւ ահա երիք այր կային առ նմա
կայեալ ի վերայ նորա։ Եւ տեսեալ
եւ վազեաց ընդ առաջ նոցա ի դրանէ
խորանի իւրոյ եւ երկրպագեաց
ցերկիր։

Եւ ասէ։ Տէր եթէ գտի շնորհս
առաջի քո մի՛ անցանիցես զծառայ
քո։

Եւ առեալ ջուր լուասցեն զոտս
ձեր եւ հանգուցեալ ընդ ծառոյն
հանգուցէք։

Եւ ես առեալ հաց կերակրեցից
զսիրտ ձեր ապա անցանիցէք զի
վասն այսորիկ անցին առ ծառայ
քո։

Եւ ասեն ցնա։ Արա որպէս ասացեր։

Եւ վազեաց Աբրահամ առ Սառա
եւ ասէ ցնա։ Արագ արա երիս
սահմանս սեւխոտոյ ալիւր եւ հատեալ
հաց արա։

Եւ ինքն առ ի նախիրն եւ եհան
զուխտ մի գեղեցիկ եւ տուեալ
պատանւոյ եւ եփեաց զնա։

Եւ առեալ կարագ եւ կաթ եւ
զուխտն զոր եփեաց եդ առաջի նոցա
եւ ինքն կայր առ նոսա ընդ ծառոյն
եւ կերան։

Եւ ասեն ցնա։ Ուր է Սառա կին
քո։ Եւ ասէ։ Ահա է ի խորանի։

Եւ ասէ ցնա։ Դարձեալ եկեսցեմ
առ քեզ ընդ ժամանակս կենդանութեան
եւ ահա որդի եղիցի Սառա կնոջ քո։
Եւ Սառա լուեալ ի դրանէ խորանին
որ էր ի թիկունս նորա։

Եւ Աբրահամ եւ Սառա ծերացեալ
էին յոյժ եւ դադարեալ էր Սառայ
լինել որպէս կանայք։

Եւ ծիծաղեցաւ Սառա ի սրտի իւրում
եւ ասէ։ Զի ես ծերացայ եւ տէր իմ
ծերացեալ է։

Եւ ասէ Տէր ցԱբրահամ։ Զի
ծիծաղեցաւ Սառա ասելով։ Միթէ
ես ծնցից ծերացեալ։

Միթէ ինչ անկարելի է Աստուծոյ
բան։ Ըստ ժամանակի դարձեալ
եկեսցեմ առ քեզ եւ ծնցէ Սառա
որդի։

Եւ ուրացաւ Սառա եւ ասէ։ Ոչ
ծիծաղեցայ զի երկեայ։ Եւ ասէ
Տէր։ Ոչ այսպէս է զի ծիծաղեցար։

Եւ յարուցեալ անտի երիքն այրքն
եկին ի Սոդոմ եւ Աբրահամ գնայր
ընդ նոսա ճանապարհ ածել զնոսա։

Եւ Տէր ասէ։ Միթէ ծածկեցից
ես զԱբրահամ զոր ինչ գործեմ։

Եւ Աբրահամ եղեալ եղիցի ի
ազգ մեծ եւ զօրաւոր եւ օրհնեսցին
ընդ նմա ամենայն ազգք երկրի։

Զի գիտացի զնա զի պատուիրեսցէ
զորդիս իւր եւ զտունն իւր յետ
իւրոյ եւ պահեսցեն զճանապարհ
Տեառն առնել արդարութիւն եւ
դատաստան։

Եւ Տէր բերիցէ ի վերայ Աբրահամու
զամենայն զոր խօսեցաւ ընդ նա։

Եւ ասէ Տէր։ Զաղաղակ Սոդոմայ
եւ Գոմորայ բազում է եւ մեղք
նոցա ծանրացան յոյժ։

Եւ իջից եւ տեսից զամենայն
զոր ինչ գործեցին ըստ աղաղակին
որ եկն առ իս եթէ ոչ այնպէս է
գիտասցեմ։

Եւ դարձեալ երիքն այրքն անտի
եկին ի Սոդոմ եւ Աբրահամ կայր
առաջի Տեառն։

Եւ մերձեցեալ Աբրահամ ասէ։
Միթէ կորուսանիցես զարդարն ընդ
մեղաւորսն։

Գուցէ իցեն հնգասան արդարք
ի մէջ քաղաքին միթէ կորուսանիցես
եւ մի՞ թողուցուս տեղւոյն վասն
հնգասան արդարոցն որ իցեն ի մէջ
նորա։

Մի՛ եղիցի այդ ինչ առնել քեզ
զի կորուսանիցես զարդարն ընդ
մեղաւորսն եւ եղիցի արդարն իբրեւ
զմեղաւորն մի՛ եղիցի այդ ինչ առնել
քեզ։ Միթէ ոչ դատաւոր ամենայն
երկրի առնիցէ զդատաստան զայդ։

Եւ ասէ Տէր։ Եթէ գտից ի Սոդոմ
հնգասան արդարս ի մէջ քաղաքին
թողից զամենայն տեղին վասն նոցա։

Եւ պատասխանի Աբրահամ եւ
ասէ։ Ահա սկսայ խօսել առ Տէր
եւ ես հող եմ եւ մոխիր։

Գուցէ պակասեսցին հնգասանից
հնգեքն միթէ կորուսանիցես զամենայն
քաղաքն վասն հնգեցն։ Եւ ասէ Տէր։
Ոչ կորուսից եթէ գտից անդ քառասուն
եւ հինգ։

Եւ յաւելեալ ասէ ցնա։ Գուցէ
գտցին անդ քառասուն։ Եւ ասէ
Տէր։ Ոչ առնեմ զայդ վասն քառասնից։

Եւ ասէ Աբրահամ։ Մի՛ բարկասցի
Տէր եւ խօսեցայց։ Գուցէ գտցին
անդ երեսուն։ Եւ ասէ Տէր։ Ոչ
առնեմ զայդ եթէ գտից անդ երեսուն։

Եւ ասէ Աբրահամ։ Ահա սկսայ
խօսել առ Տէր գուցէ գտցին անդ
քսան։ Եւ ասէ Տէր։ Ոչ կորուսից
վասն քսանից։

Եւ ասէ Աբրահամ։ Մի՛ բարկասցի
Տէր եւ խօսեցայց եթէ միայն այս
անգամ։ Գուցէ գտցին անդ տասն։
Եւ ասէ Տէր։ Ոչ կորուսից վասն
տասնից։

Եւ գնաց Տէր զի կատարեաց
խօսել ընդ Աբրահամ եւ Աբրահամ
դարձաւ ի տեղի իւրում։

Եւ երկու հրեշտակքն եկին ի
Սոդոմ իրիկնադէմ եւ Ղովտ նստէր
առ դրան Սոդոմայ։

Եւ տեսեալ Ղովտ եւ յարուցեալ
ընդ առաջ նոցա եւ երկրպագեաց
ցերկիր։

Եւ ասէ։ Ահա տէր իմ մտէք ի
տուն ծառայի քոյ եւ հանգուցէք
եւ լուասջիք զոտս ձեր եւ կանուխ
յարուցեալ գնասջիք ի ճանապարհս
ձեր։

Եւ ասեն ցնա։ Ոչ այսպէս է
զի ի հրապարակի հանգուցուք։

Եւ կալեալ զնոսա յոյժ եկն ընդ
նոսա եւ մտին ի տուն նորա։ Եւ
արար նոցա խնջոյս եւ հաց խմորեցեալ
եւ կերան։

Եւ նոքա ննջեցին եւ ահա արք
քաղաքին արք Սոդոմայ պատեցին
զտունն ի պատանեաց մինչեւ ի ծերս
ամենայն ազգ ի միասին։

Եւ կոչեցին զՂովտ եւ ասեն ցնա։
Ուր են արք որ եկին առ քեզ
գիշերի այսորիկ հան զնոսա առ մեզ
եւ ծանեցուցից զնոսա։

Եւ ել Ղովտ առ նոսա ի դրանէ
եւ զդուռն ետ ի վերայ իւր եւ ասէ
ցնոսա։ Մի՛ եղիցի ինչ չար առնել
եղբարք իմ։

Ահա երկու դստերք իմ են որ
ոչ ծանեան զարս եւ հանից զնոսա
առ ձեզ եւ արարէք նոցա որպէս
բարւոք է առաջի ձեր միայն զարսդ
մի՛ արասջիք զի վասն այսորիկ
մտին ի ստուեր տանն իմոյ։

Եւ ասեն ցնա։ Հեռի գնա անտի
եւ ասեն։ Ոչ միթէ մի ոք եկն
պանդխտանալ եւ դատաւոր եղեալ
դատի զմեզ։ Եւ զքեզ չարագոյնս
քան զնոսա չարչարեսցուք։

Եւ մերձեցան ի Ղովտ յոյժ եւ
մերձեցեալ զդուռն խորտակեցին։

Եւ ձգեալ զձեռն իւր արքն եւ
առեալ զՂովտ առ ինքեանս ի տուն
եւ զդուռն փակեցին։

Եւ զարս որ էին առ դրան տանն
զարկին զաչս նոցա ի կոյր եւ
տկարացան ի գտանել զդուռն։

Եւ ասեն արքն ցՂովտ։ Զի ոք
ունիս ի քաղաքիդ այսմիկ զոր
հանցես ի տեղւոյդ այսորիկ։

Զի կորուսանեմք զտեղիդ այսորիկ
զի մեծացաւ աղաղակ նոցա առաջի
Տեառն եւ առաքեաց զմեզ Տէր
կորուսանել զնոսա։

Եւ ել Ղովտ եւ խօսեցաւ ընդ
փեսայս իւր որ առնուին զդստերս
նորա եւ ասէ։ Յարուցեալ ելէք
ի տեղւոյդ այսորիկ զի կորուսանէ
Տէր զքաղաքդ այսորիկ։

Եւ եղեւ իբրեւ զկատակս թուեցաւ
առաջի փեսայիցն նորա։

Եւ յարուցեալ հրեշտակքն արագացուցանէին
զՂովտ եւ ասեն ցնա։ Յարուցեալ
առ զկին քո եւ զերկուս դստերս
քո որ գտանին ընդ քեզ զի մի՛
կորիցես ի պատուհասս քաղաքիդ
այսորիկ։

Եւ մինչ ի դանդաղէր Ղովտ
կալեալ զձեռն նորա եւ զձեռն կնոջ
նորա եւ զերկուց դստերաց նորա
ըստ ողորմածութեան Տեառն առ
զնոսա եւ հանին զնոսա արտաքոյ
քաղաքին։

Եւ եղեւ ի հանել զնոսա արտաքոյ
ասեն։ Զի ապրեցուցանեմ զանձն
քո ի լերինս մի՛ ապրեցուցանես
զանձն քո ի ձորս մի՛ ի լերինս
ելանիցես զի մի՛ կորիցես։

Եւ ասէ Ղովտ ցնոսա։ Մի՛ այդպէս
Տէր իմ։

Ահա ծառայ քո գտի շնորհս
առաջի քո եւ մեծացուցեր զողորմութիւն
քո զոր արարեր ընդ իս ապրեցուցանել
զանձն իմ եւ ես ոչ կարեմ ապրել
ի լերինս զի մի՛ ինչ չարիք հասցէ
ինձ եւ մեռանիցիմ։

Ահա քաղաքս այս մերձ է ի
փախչել անդ եւ սա է փոքրիկ։
Ապրեցուցից զանձն իմ անդ զի
փոքրիկ է եւ կեցցէ անձն իմ անդ։

Եւ ասէ ցնա։ Ահա ընկալայ զերեսս
քո եւ զխնդրուածս քո եւ ոչ
կորուսից զքաղաքդ զոր խօսեցար։

Շտապեա եւ ապրեա անդ զի ոչ
կարեմ արարել զբան մինչեւ մտանիցես
անդ։ Վասն այսորիկ կոչեցաւ անուն
քաղաքին Սեղովր։

Արեգակն ծագեաց ի վերայ երկրի
եւ Ղովտ մտանէր ի Սեղովր։

Եւ Տէր տեղացոյց ի վերայ Սոդոմայ
եւ Գոմորայ ծծումբ եւ հուր ի Տեառնէ
յերկնից։

Եւ կործանեաց զքաղաքսն զայնոսիկ
եւ զամենայն զշրջակայսն զամենայն
բնակիչս քաղաքացն եւ զամենայն
զոր ինչ ելանէր ի գետնոյ։

Եւ նայեցաւ կինն նորա ի ետին
կողմանէ եւ եղեւ ի սիւն աղի։

Եւ յարուցեալ Աբրահամ առաւօտ
կանուխ ի տեղւոջն ուր կայր առաջի
Տեառն։

Եւ նայեցաւ ի կողմանս Սոդոմայ
եւ Գոմորայ եւ ամենայն երկրին
շրջակայից եւ ահա ծուխ ելանէր
ի գետնոյ իբրեւ զծուխ հնոցի։

Եւ եղեւ ի կորուսանել Տեառն
զքաղաքսն զայնոսիկ եւ յիշեաց
Աստուած զԱբրահամ եւ ապրեցոյց
զՂովտ ի մէջ կործանման քաղաքացն
յորս բնակէր Ղովտ։

Եւ ել Ղովտ ի Սեղովր եւ բնակեցաւ
ի լերինն եւ երկու դստերք նորա
ընդ նմա զի երկեաւ բնակել ի
Սեղովր եւ բնակեցաւ ի քարայրի
նա եւ երկու դստերք նորա ընդ նմա։

Եւ ասէ մեծն ցկրտսեր։ Հայր
մեր ծերացեալ է եւ այր չիք ի
տեղւոջ այսմիկ որ մտցէ առ մեզ
ըստ սովորութեան ամենայն երկրի։

Արի արբուսցուք զհայր մեր գինի
եւ պառկեսցուք ընդ նմա եւ կեցուսցուք
ի հայրենի մերմէ զսերմն։

Եւ արբուցին զհայր իւրեանց գինի
յաւուրն յայնմիկ եւ մտեալ մեծն
պառկեցաւ ընդ հօր իւրում եւ ոչ
գիտաց զի պառկեցաւ եւ զի յարոյց։

Եւ եղեւ յաւուրն միւսում ասէ
մեծն ցկրտսեր։ Ահա ես պառկեցայ
երէկ ընդ հօր իմում արբուսցուք
զնա գինի եւ այսօր եւ մտեալ դու
պառկեսցիս ընդ նմա եւ կեցուսցուք
ի հայրենի մերմէ զսերմն։

Եւ արբուցին զհայր իւրեանց գինի
յաւուրն յայնմիկ եւ մտեալ կրտսերն
պառկեցաւ ընդ հօր իւրում եւ ոչ
գիտաց զի պառկեցաւ եւ զի յարոյց։

Եւ յղացեալ երկու դստերք Ղովտայ
ի հօրէ իւրեանց։

Եւ ծնաւ մեծն որդի եւ կոչեաց
զանուն նորա Մովաբ։ Նա է հայր
Մովաբացւոց մինչեւ ցայսօր։

Եւ կրտսերն ծնաւ որդի եւ կոչեաց
զանուն նորա Ամմոն։ Նա է հայր
որդւոցն Ամմոնի մինչեւ ցայսօր։

Եւ ճանապարհորդեաց Աբրահամ
անտի ի կողմանս հարաւոյ եւ բնակեցաւ
ի մէջ Կադէսի եւ ի մէջ Սուրայ եւ
եկաց ի Գերարա։

Եւ ասէ Աբրահամ ցՍառա կին
իւր։ Քոյր իմ է։ Եւ առաքեաց
Աբիմելէք թագաւոր Գերարայ եւ
առ զՍառա։

Եւ եկն Աստուած առ Աբիմելէք
ի տեսլեան գիշերի եւ ասէ ցնա։
Ահա դու մեռանիս վասն կնոջ զոր
առեր զի նա է ամուսնացեալ։

Եւ Աբիմելէք ոչ մերձեցաւ առ
նա եւ ասէ։ Տէր եթէ զազգ
արդարոց կորուսանես։

Ոչ միթէ նա ասաց ցիս եթէ քոյր
իմ է եւ նա ասաց եթէ եղբայր իմ
է ի սրտի մաքրութեան իմոյ արարի
զայս եւ ի մաքրութեան ձեռաց իմոց
արարի զայս։

Եւ ասէ Տէր ցնա ի տեսլեան
գիշերի։ Ես գիտացի զի ի սրտի
մաքրութեան քոյ արարեր զայս եւ
ես արգելի զքեզ մեղանչել ինձ
վասն այսորիկ ոչ ետու քեզ շոշափել
նմա։

Եւ արդ դարձո՛ զկին այրոյ եւ
նա մարգարէ է եւ աղաչեսցէ վասն
քո եւ կեցցես։ Եթէ ոչ դարձուցանես
գիտասցես եթէ մահու մեռանիս դու
եւ ամենայն որ ինչ ունիս։

Եւ յարուցեալ Աբիմելէք առաւօտ
կանուխ եւ կոչեաց զամենայն ծառայս
իւր եւ խօսեցաւ զամենայն զբանս
զայնոսիկ ի լսելիս ամենայն մարդկան
եւ երկեան մարդիկ յոյժ։

Եւ կոչեաց Աբիմելէք զԱբրահամ
եւ ասէ ցնա։ Զի արարեր մեզ եւ
զի մեղայ քեզ զի բերեր ի վերայ
իմ եւ ի վերայ թագաւորութեան իմոյ
մեղս մեծս զոր ոչ արարեալ էր
առաջի քո արարեր ընդ իս։

Եւ ասէ Աբրահամ ցԱբիմելէք։
Զի տեսեր զբան զայդ զի արարեր
զայս։

Եւ ասէ Աբրահամ։ Զի ասացի
ցիս եթէ ոչ է երկիւղ Աստուծոյ
ի տեղւոջ այսմիկ եւ սպանանիցեն
զիս վասն կնոջ իմոյ։

Եւ ասէ Աբրահամ։ Ճշմարիտ
քոյր իմ է դուստր հաւր իմոյ եւ
ոչ դուստր մաւր իմոյ եւ եղեւ
ինձ կին։

Եւ եղեւ ի հանել զիս Աստուած
զտունէ հաւր իմոյ եւ ասացի ցնա։
Զայս շնորհս արասցես ինձ ամենայն
տեղի յորում մտանիցեմք անդ ասասցես
վասն իմ եթէ եղբայր իմ է։

Եւ առեալ Աբիմելէք զհոտս եւ
զնախիրս եւ զծառայս եւ զսպասաւորս
եւ ետ ցԱբրահամ եւ դարձոյց զՍառա
կին նորա ցնա։

Եւ ասէ Աբիմելէք ցԱբրահամ։
Ահա երկիր իմ առաջի քո ուր
հաճոյ է քեզ բնակեսցես անդ։

Եւ ցՍառա ասէ։ Ահա հազար
արծաթոյ ետու եղբաւր քում ահա
նա է քեզ ծածկոյթ երեսաց քոց
առաջի ամենայն որ ընդ քեզ եւ
ամենայնի եղիցի քեզ։

Եւ աղաչեաց Աբրահամ զԱստուած
եւ ողջացոյց Աստուած զԱբիմելէք
եւ զկին նորա եւ զաղախինս նորա
եւ ծնան։

Զի փակեալ էր Տէր զամենայն
արգանդս տանն Աբիմելէքայ վասն
Սառայ կնոջ Աբրահամու։

Եւ Տէր այցելոյ զՍառա որպէս
ասաց եւ արար Տէր ցՍառա որպէս
խօսեցաւ։

Եւ յղացեալ Սառա ծնաւ որդի
Աբրահամու ի ծերութեան իւրում
ի ժամանակին զոր ասաց Աստուած։

Եւ կոչեաց Աբրահամ զանուն
որդւոյն իւրոյ զոր ծնաւ Սառա
Իսահակ։

Եւ թլփատեաց Աբրահամ զՍմայէլ
զորդի իւր եւ զամենայն ծնունդս
տանն իւրոյ եւ զամենայն գնեալ
արծաթոյ իւրոյ զամենայն արու
յազգէ Աբրահամու եւ թլփատեաց
զմարմին ծնութեան նոցա ի նոյն
աւուր որպէս խօսեցաւ ընդ նա
Աստուած։

Աբրահամ էր ամաց իննսնից եւ
ինն ամի ընդ թլփատել զմարմին
ծնութեան իւրոյ։

Եւ Իսմայէլ որդի նորա էր ամաց
տասնեւ երկուց ընդ թլփատել զմարմին
ծնութեան իւրոյ։

Յաւուր յայնմիկ թլփատեցաւ
Աբրահամ եւ Իսմայէլ որդի նորա։

Եւ ամենայն արք տանն նորա
ծնունդք եւ գնեալք արծաթոյ յազգէ
օտարի թլփատեցան ընդ նմա։

Եւ երեւեցաւ Տէր Աբրահամու
առ կաղնի Մամբրէի նստեալ նմա
առ դրան խորանի իւրոյ ընդ տօթ
աւուրն։

Եւ ահա երիք այր կային առ նմա
կայեալ ի վերայ նորա։ Եւ տեսեալ
եւ վազեաց ընդ առաջ նոցա ի դրանէ
խորանի իւրոյ եւ երկրպագեաց
ցերկիր։

Եւ ասէ։ Տէր եթէ գտի շնորհս
առաջի քո մի՛ անցանիցես զծառայ
քո։

Եւ առեալ ջուր լուասցեն զոտս
ձեր եւ հանգուցեալ ընդ ծառոյն
հանգուցէք։

Եւ ես առեալ հաց կերակրեցից
զսիրտ ձեր ապա անցանիցէք զի
վասն այսորիկ անցին առ ծառայ
քո։

Եւ ասեն ցնա։ Արա որպէս ասացեր։

Եւ վազեաց Աբրահամ առ Սառա
եւ ասէ ցնա։ Արագ արա երիս
սահմանս սեւխոտոյ ալիւր եւ հատեալ
հաց արա։

Եւ ինքն առ ի նախիրն եւ եհան
զուխտ մի գեղեցիկ եւ տուեալ
պատանւոյ եւ եփեաց զնա։

Եւ առեալ կարագ եւ կաթ եւ
զուխտն զոր եփեաց եդ առաջի նոցա
եւ ինքն կայր առ նոսա ընդ ծառոյն
եւ կերան։

Եւ ասեն ցնա։ Ուր է Սառա կին
քո։ Եւ ասէ։ Ահա է ի խորանի։

Եւ ասէ ցնա։ Դարձեալ եկեսցեմ
առ քեզ ընդ ժամանակս կենդանութեան
եւ ահա որդի եղիցի Սառա կնոջ քո։
Եւ Սառա լուեալ ի դրանէ խորանին
որ էր ի թիկունս նորա։

Եւ Աբրահամ եւ Սառա ծերացեալ
էին յոյժ եւ դադարեալ էր Սառայ
լինել որպէս կանայք։

Եւ ծիծաղեցաւ Սառա ի սրտի իւրում
եւ ասէ։ Զի ես ծերացայ եւ տէր իմ
ծերացեալ է։

Եւ ասէ Տէր ցԱբրահամ։ Զի
ծիծաղեցաւ Սառա ասելով։ Միթէ
ես ծնցից ծերացեալ։

Միթէ ինչ անկարելի է Աստուծոյ
բան։ Ըստ ժամանակի դարձեալ
եկեսցեմ առ քեզ եւ ծնցէ Սառա
որդի։

Եւ ուրացաւ Սառա եւ ասէ։ Ոչ
ծիծաղեցայ զի երկեայ։ Եւ ասէ
Տէր։ Ոչ այսպէս է զի ծիծաղեցար։

Եւ յարուցեալ անտի երիքն այրքն
եկին ի Սոդոմ եւ Աբրահամ գնայր
ընդ նոսա ճանապարհ ածել զնոսա։

Եւ Տէր ասէ։ Միթէ ծածկեցից
ես զԱբրահամ զոր ինչ գործեմ։

Եւ Աբրահամ եղեալ եղիցի ի
ազգ մեծ եւ զօրաւոր եւ օրհնեսցին
ընդ նմա ամենայն ազգք երկրի։

Զի գիտացի զնա զի պատուիրեսցէ
զորդիս իւր եւ զտունն իւր յետ
իւրոյ եւ պահեսցեն զճանապարհ
Տեառն առնել արդարութիւն եւ
դատաստան։

Եւ Տէր բերիցէ ի վերայ Աբրահամու
զամենայն զոր խօսեցաւ ընդ նա։

Եւ ասէ Տէր։ Զաղաղակ Սոդոմայ
եւ Գոմորայ բազում է եւ մեղք
նոցա ծանրացան յոյժ։

Եւ իջից եւ տեսից զամենայն
զոր ինչ գործեցին ըստ աղաղակին
որ եկն առ իս եթէ ոչ այնպէս է
գիտասցեմ։

Եւ դարձեալ երիքն այրքն անտի
եկին ի Սոդոմ եւ Աբրահամ կայր
առաջի Տեառն։

Եւ մերձեցեալ Աբրահամ ասէ։
Միթէ կորուսանիցես զարդարն ընդ
մեղաւորսն։

Գուցէ իցեն հնգասան արդարք
ի մէջ քաղաքին միթէ կորուսանիցես
եւ մի՞ թողուցուս տեղւոյն վասն
հնգասան արդարոցն որ իցեն ի մէջ
նորա։

Մի՛ եղիցի այդ ինչ առնել քեզ
զի կորուսանիցես զարդարն ընդ
մեղաւորսն եւ եղիցի արդարն իբրեւ
զմեղաւորն մի՛ եղիցի այդ ինչ առնել
քեզ։ Միթէ ոչ դատաւոր ամենայն
երկրի առնիցէ զդատաստան զայդ։

Եւ ասէ Տէր։ Եթէ գտից ի Սոդոմ
հնգասան արդարս ի մէջ քաղաքին
թողից զամենայն տեղին վասն նոցա։

Եւ պատասխանի Աբրահամ եւ
ասէ։ Ահա սկսայ խօսել առ Տէր
եւ ես հող եմ եւ մոխիր։

Գուցէ պակասեսցին հնգասանից
հնգեքն միթէ կորուսանիցես զամենայն
քաղաքն վասն հնգեցն։ Եւ ասէ Տէր։
Ոչ կորուսից եթէ գտից անդ քառասուն
եւ հինգ։

Եւ յաւելեալ ասէ ցնա։ Գուցէ
գտցին անդ քառասուն։ Եւ ասէ
Տէր։ Ոչ առնեմ զայդ վասն քառասնից։

Եւ ասէ Աբրահամ։ Մի՛ բարկասցի
Տէր եւ խօսեցայց։ Գուցէ գտցին
անդ երեսուն։ Եւ ասէ Տէր։ Ոչ
առնեմ զայդ եթէ գտից անդ երեսուն։

Եւ ասէ Աբրահամ։ Ահա սկսայ
խօսել առ Տէր գուցէ գտցին անդ
քսան։ Եւ ասէ Տէր։ Ոչ կորուսից
վասն քսանից։

Եւ ասէ Աբրահամ։ Մի՛ բարկասցի
Տէր եւ խօսեցայց եթէ միայն այս
անգամ։ Գուցէ գտցին անդ տասն։
Եւ ասէ Տէր։

ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԵՒ ՄԱՐԻԱՄԱՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ ԱՌ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԵՒ ՄԱՐԻԱՄԱՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

(ԱՂ. Զ-Կ)

ՈՒՐԱԽ ՈՍԿԵՐԱՆ ՀԱՅՐԱՊԱՏԱՐ ՏԱՐԵԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ ԱՌ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԵՒ ՄԱՐԻԱՄԱՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՈՒՐԱԽ ՈՍԿԵՐԱՆ ՀԱՅՐԱՊԱՏԱՐ ՏԱՐԵԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ ԱՌ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԵՒ ՄԱՐԻԱՄԱՅ ԱՍՏՎԱԾԱԾԱՅ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

(ԱՂ. Զ-Կ)

ոտանաւորաբար ներբողեալ զնա։

Ի ներբողել զսուրբ Գրիգորիոս Լուսաւորիչ։

Ներբողեմ զքեզ Գրիգորիոս Լուսաւորիչ, զի ի մանկութենէ քո ընտրեցեալ եղեր ի Տեառնէ, եւ ի մօր քումմէ սրբոյ Աստուածասիրուհւոյ Սոփեայ։ Եւ ի ծնանելդ քումմէ ի ջուրն մկրտութեան, ի ձեռն հրեշտակի Տեառն ի Կեսարիա Կապադովկացւոց ի քաղաքին, ի տեղւոջն որ կոչի Մանեայ։ Եւ ի մանկութեանդ քումմէ

Աբրահամ փառաց միածնի
որդւոյն. մարտիրոս յաղթօղ սուրբ
գրիգորիոս. բեւեռս երկաթիս
ընկալան երկնադնաց թաթիք ո
տից քոց սուրբ. զի ահեռաձգեսս
զնզմէդ չերկիւղիցեն այլ։
Չայսոսունելոյ հայր հաւատոյ հե
ղինակ ընտրեալ. ձգնողակին վա
րուք սուրբ գրիգորիոս. ի կռաճեղս
որդեալ հասեալ յարքունի սրտնեք
սիրբանաեալ մարմնոյդ. հաստա
տեալ զմիմեանս ի միմեանց հայեցեալ։
Զայնմէ մաղթանաք զմիշտկեսս
քո սօնեմք. լուսաւորիչ հոգւոց
մերոց հայրգրիգորիոս. կապիճա
երկաթիս՝ ծանուցեալ և գառնայ
կեսկիծ կսկաղանաս ընկալեալ
գեանայմանծեալ ծընողագրուք
ծանկք մարմնոյ քո սուրբ։
Ո երկաթ հաւատոյ ընծայեալ
տիս անցեր. վշտակիր մարմնով
սուրբ գրիգորիոս. սնկրեալ զարդե
ցան ածակիր բարձաք անդամոց ք
քոց սրբ. զի զոծեալ անգամք հո
գոցս հաստատեցեր վերստին
ձնարիս հոգւոյն հանճարով
լուցեալ. աղբերաբաւիր ընտրեալ
սուրբ գրիգորիոս. առաքելոյս հե
ղեր զմարգարէս պարգեւեալ
եւնուռ շնորհ ձգներ. զի լուսա
ցեսս զմեզ ի խաւարոյ մեղաց։
Ո նորդողական աղ համեմիչ հոյ
անուանելոյդ եղեր. արիաբար տես
կոյ հայր գրիգորիոս. ածայլին
օրինաց բեռնաբարձ ազամբ
կրեցեր ըզծանրուն աղին. որով
բուձեր խիղ ընդ զբեռինսն մեզաց
Ընտեսեալ ընդ ոսկոյ ակամբք
պատական մարգարտաշար հիւ
սեալ. զարշարանաց քոց թիւն
սուրբ գրիգորիոս. գերարանաք ան
ուանք և առաքինութիք շքեղացեալ
տանջեալ. զանդադնաեալս և
գայլս ածաբանս բերանոյդ։
Ա ահատակ բարի քեզ ընտրեալ
արքայն զինուր սուրբ գրիգո
րիոս. առաքելական կանոնաւք
գառնահոտ շընչմանն արիաբար
տարար. զի ուղիցես ըզ
գնացս ոսկոյ մեր յերկինս։
Շ առաւիղ լուսազարդ ճանա
պարհին կենաց. երկրին սուր
սուրց հետեւող սուրբ գրիգորիոս.
մխիթարուեալ երեր քաղաքն ընկա
լեալ հոգիաշունչ ուղղութիք.
պարգեւեալ ուսմամբ մեզ
օծումն։ Ո՛սկիաձոյլ գերազոյն
պատուական գրչիսոյն. համա
նմանեալ հոգւով հայր գրիգո
րիոս. կերտիեալ հայրաւածով
եղեալ ի մանուկս սրբազոյն
գլուխ քո. որով բարձոյցան
գրչիւք կոտացեալ մեզք։
Ընաշխարհիկ պատճառք հնդե
ղին բնութեա. հարչարանաք ժա
կեալ սուրբ գրիգորիոս. առաս
նուանջեալ քերանովք քերթեալ
և կամարտա հալեալ. խանձողե

ժանապեալ շնորհիւ նոր դրիդ-
րիոնս. կործանիչ բազնեաց քոյ
սիչ մեհենեանց զօրուք խաչին.
քահանայապետ ընտրեալ աստ
ուածային յայտնութեամբն.
Պաբունեայն հրամանաւն իւր
րոմա կոչեալ. յաստիքեական
սիոն նոր դրիդրիոնս. յորդա
ոաց բանիւ հոգեւոր ծնընդեամբ
լուսաւորեցեալ ի հայաստան
աշխարհս. ընդ որս անդրէն շինի
եալ խորան վկայութեան։
Յանկարծ սրբէից անամբիծա
կոյս վարուք. մաքրափայլ մար
մնով որ նոր դրիդրիոնս. յանապա
ւոյ բնակեցեալ հանդոյն յօհան
նու և եղիայի ճգնեալ. օրէն
ըստ որոյ աճեալ պատգամոյ նոր
մարգարէ մեծին մովսիսի։

Ի հնձելոյս մերոջ սուրբ պատարագ
ոգեկոչեալ. աճապարեմք ձեզ
հայր դրիդրիոնս. հայցմամբ ա
զօթիւք առ հայրն երկնաւոր
խնդրեալ. կատարել զնախաձեռն
մեր ուղեփառութիւն։

Ի մեծապիղծ կռապաշտութեան ժ
ժամանակի երկրիս հայոց բա
զում ազգաց հեթանոսաց ոչ
նեղի ընդ մեծ յոյժ խաւարային
կրեցեք. և զընծուկ աշխարհն
ծընանդ. վերոյ պատեալ էր
քեզ միշտ մեծապատուականութիւն։
Ի մեծապայծառ բերկրութիւն
սիոնի կոյս որ զանուանդ մեծի
ընդանին անձառաբար յղեցար

Տանն այ սերտանող եղիր. որ
ցան նշխարք քո սուրբ ոսկերացդ.
Պարակից հոգեղինաց երկնայ
ի՛ն զօրացն. սրբասախալ զեր
սուք սուրբ դրիդրիոնս. ի խոր վի
րապին իջեր ի սրտիկին խնդ զա՛ռ
նաշունչ օձիցն. զի փրկեսցես
ընդմէջ ի՛ջար վիշապին։
Ա երամեանդ աղօթիւք և հո
գեւոր սիրով. վաստակեալ յոյ
սով սուրբ դրիդրիոնս. զանկեալ
ի՛ երկինից իմարս անդընդոց զվէ
րաւորեալ քաւեցեր. վերաբերեալ
ընդ քեզ յերկնային խորանան.
Աճեալ քաղցրութիւն մեղ ի՛ վե
րոյ շնորհեալ. երիւք ինդօք
ամօք ի՛ վիճակի ոչ ձգնեալ.
ածային սերովբէն երեսաց քոց
ժ՛շկեալ ըստ հարուածելոյն խոց
աբա՛ստ տատանեցեալ. և լուսափայլ
բանիւ զվամանդ հատուածեցեր
ի՛ հաւատս։ Ոսկեայ սերովբեանն
ի՛ վերուստ յայտնեալ. մարգա
րեական հոգւով սերտանող է
զեր. բացման խորանին վերնա
կան յարկին ե՛ երկնային լու
սոյն. խառնեալով մարդկա՛ն
ընդ հրաբուխ զօրացն։
Ա՛ղբիւրն արեամբ վի՛կայիդ
ընծան. մաքրեցաւ երկիրս ի՛ յատ
տոյ մեղաց. որս հինեցաս խո
րան խորհրդոյդ սուրբ տուր
նեան շինեալ. յորմէ բղխեաց
աղբիւր քաւութեան մեղաց։
Տանն այ սերտանող եղիր. որ

Որ ի հօրէ առաքեալ այր
դահին այլոյդ. Յապեցէք
ընդ սիրելիս իւրոյ մնա
քեալս ընդ ինքեան ամա
սունս ինչ. Զի ընդէ ըմբռնեսցէ
սուրբն ձեզ.

Որ փոխանակ առաքելոյն նո
քա՛ ի քա՛ղ լինէ առաքեցեր հայ
աստանեայց ընդ ա՛յր գրիգոր.
ընդէ՞ր. Որ ընկալաւ այնպի
սեաւ հիւանդութեան նոյն.
Հա
լածեցեր լասարոսի եանի՞
սրբոյն գրիգորի. ընդէ՞ր
Այլ ի նոյն լուսաւորչին լե
սարեալ. նոյնա բարի այս
րե՞ք ընդ ընտրեալն անբաժան.

Այսր ժողովրդիդ հայաստա
նեայց աշակերտանալ ձգտարուս
քեզ ինձեալն սրբոյն գրիգո
րի՞. օրհնեցէք ընդ՞ոյն անդա
կիզել. բարձր պարտէք ընդնա՛յ
փառաւ. Այսր նորածնեալ
աւազանեան. լուսաւորեալ
խոնարհութիւն ի ձեռն սո՛ւ
սեր ընդ՞ոյն. գոհեցէք
ընդ ընտրեալն ի հօրէ. բարձր արա
Այսր երկնաւոր պատարա
գին կատարողք քահանայապե՛տ ի
ձեռն սո՛ւ քահանայապետ ի
ընդ շնորհացդ. բարձր.

Ա՛ծ ածին մայրաւոյն արդիւնն
ա՛ղաւոր. ա՛ր ի խոս
ան գերազանց. օրհնութի՛ւն ընդ՞ոյն
ա՛ն ա՛ղեսցէ ձայնեցեր ընդ՞ոյն

Եթէ ոք ամբարտաւանանայ ի մեծամեծս քահանայապետութեան, եւ ոչ հնազանդի հրամանաց նոցա, որ ի տեղի Աստուծոյ կան, եւ ի ծառայութեան կարգեալ են, եւ ոչ ընդունի զնոսա իբրեւ զհայրս եւ զվարդապետս, եւ զհովիւս հոգեւորականաց, եւ զաստուածային ուսուցիչս, եւ զհրամանատարս, եւ զառաքեալս Քրիստոսի, եւ զհոգեւոր հայրս, եւ զհոգեւոր ծնողս, եւ զհոգեւոր դաստիարակս, եւ զհոգեւոր ուսուցիչս, եւ զհոգեւոր սնուցիչս, եւ զհոգեւոր կերակրիչս, եւ զհոգեւոր բժիշկս, եւ զհոգեւոր լուսաւորիչս, եւ զհոգեւոր առաջնորդս, եւ զհոգեւոր ղեկավարս, եւ զհոգեւոր ուղեցոյցս, եւ զհոգեւոր ուղղիչս, եւ զհոգեւոր խրատատուս, եւ զհոգեւոր խորհրդատուս, եւ զհոգեւոր ներշնչողս, եւ զհոգեւոր ներգործողս, եւ զհոգեւոր ներգործակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակիցս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողս, եւ զհոգեւոր ներգործակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորողակցաւորող

հանդերձ ոչ ըմբռնելով զմեղսն ամա
պայնոյ ապերախտիցն ի Հոռոմոց մե
ղաց հայհոյանաւն ազանց. որով միր
կիմբք միշտ ի քնութեց հոռոմոց.
Աղաչանաւք լուսով բերկրեալ
զուարճանայ լեառնըն սեպուհոյ
հանդերձ սիմեայի. յորում եկաց
կամարն ամպոցն ոչ ըմբռնե զմեղս
բնութեան. զերանելոյն լուսով զարդա
բեալ ընդմէն մանկտեսն. որով միայ
լինի երեսք շնորհաց ոչ հոգեւոցն.
Ո՛ զարմ հրեղինաց պատմակիսակ
պահիւ լեառնըն հանգուստան
ոչ ըմբռնելով մեղս զմեղսն կար
ձալ. զորոյ պղծութեանն կամքըն
կենդանի մարդասիրէ աղօթք ոչ
լսելով ոչ ծնրկըն հոգեւոր. զոր
պատ ոչ ունիմբք միշտ բարեխոս
Համանմանեալ սմանոյ ինձ ես
պէց կոչականացաբար ոչ մար
գարէն ոչ սոյ զմեղսցիս. վերջ
քեւեան պօտէից կիզիչ կենդա
նեացն երեւ սեռանոյ հոգեւոր
կենդանին. զանգրանականսն ըղ
ձնըն երկնից կամայ յօրինեալ.
Ե՛նոյհաբաշխ պիտի ի պատ
ուական լեառնըն սեպուհոյ խոսիլ
սանկտոյ և աստուածին. յորմէ
բղխեաց աղբիւրըն լուսոյ ընծա
ղ բարեխնամ և վերստին յորդա
խառնոյ հոսանօք. որով ցընծայ
երկիրս ի բերս արմտեաց.
Ո՛նդրդեամբ ոչ կուսին յոյն
ըն բերելոյն յորդորեցին զես

սեղանն եւայլ լինել կուսոյ
ի մայրէն. յորմէ ծագեցաւ խոր
հուրդըն պայծառ երկնաւորին
լերինն ի յայրըն մանեալ մարմ
կան վարուք. որով սրբեմբ
միշտ ի յաղօթս մեզաց.
Ի՛սրհոդ խաչելոյն գերա
հրաշ սեղանոյն գողգոթայ ծա
կապէս քամի ի լերինն սեսանէ.
զինն արբայական պսականըն զոր
ծի կենաց արբային բիկենաց զոր
ծիս ընծիրեալ. որով միայ
լոյսըն հաւատոյ մաշուանէ.
Ո՛ խորհուրդ սեպուհոյ սեռ
հակառն փառաց հոգեւորըն սրբ
բով մարգարէին ծանուցեալ.
զորս հարցանէր զնորսանն այ և
լսելեացն ուն ինչ ոչ գնայէր.
զորս սեռագ առաքն գրիգոր
կնորհալ: Ընդիծըն վարուք ար
գասըն հոգուով բանիւ ճշմարիտ
ենքըն սրտի ոչ գրիգորին.
որմարգանկացան զօրքըն սրօք
ից բերանք հրեղինք կերկնից
ի լերինն խոնարհեալ ի սեռանոյ
մով ճչգնողին. որ և պատե
սեղոյն անուանքըն հոգի.
Ո՛նդունին հրեշտակք ճշմարիտ և
քաջ հովին պատկերի հոյիչըն
երկնի հեռանօք. զոր ամենայն
ցինն զմարմնոյնըն մաքուր սրբ ի
յայրըն մանեալ ոչ զհնչ ախտից
մաքրեալ. որով սրբեմբ հո
գով ի թռչնից վիշապին.

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈՐՆ ՄԵՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ

(ԱՀ. ԲԺ)

ՈՐ ԱՂՕԽԱՄԲ

Տուրդքո գալստենէդ յառաջագոյն գուշակեցեր. մարգարէիւքն ինքիւր զայս ընտրեցեր գիտ մանկտի. ոչիք խօսեցան հոգւով սրբովն բազմապատիկ օրինակօք. տեսեր մեզ փրկիչ ոգւոյմոքինն, և ըզմեզայ ըզքոյդ ելիցդ։

Ի մերձենալ ատենդ վերջին, զոր սուրբ հայրն ծանուցին. ըզհայրենի մեր փրկիչդ՝ առ վախճան ժամանակին, երևեցար ի մէջ մարդկան՝ զհեցեալ ըզհին ծառայական. տեսեր մեզ ի վեց երդոյ աւուր զաշխատ, աւելցեր ի սմա զքո սիրական. որ ոչ պահեալ ըզպատուիրանն ըստ մերկացաւ ըզպատմուճանն. ի սկ նոր ադամդ ի վեց գործեն սոյն ատեանն ի ներքոյ. Տէ՛ր ողորմեա անձամբ բանին. և առաքեա անձամբ բանին.

Ի ՎԵՐՋ ԱՇԽԱՐՀԻ

Ոչ աւետեաց միայն ընդ առաքելոցդ արեամբ գաւթիդ. ցնծացեալ և մեք ծառք այնառիւ ընդ գալստեանդ կերկնակիւ. շնորհեա մեզ ընդ արդարոցն ել առիքէն սընկեալ ծառոյն. այժմ յաւուրս զգաստանալ և կերկրորդելոյն ընդ քեզ ցնծալ. Ամէն։ Ընդ այն ատեանն սուրբ աւետիս, զոր քարեխաս նորա սիրոյն. երբէք ուրանայ մեր աչք զայդ առքեզ խոնարհ և չեզ տեսցէ. նշմարտակիցդ և յաւուրսն կերկրին ազգաց գոլ օրինակ. նշմարտեալ յամենայն քրիստոնէից, նիւթ գերծեալ ի մէր հոգւոյս։ Ո՛վ աչերդ փառաց քոց երևուեալ որ լինելոցդ կերկրորդումն. Էառ գաւթիդ յաւուրսդ գոյն ծնունդդ կանխաւ ազդմամբ հոգւոյն. Թէ յայտնապէս աճ գայցէ, տուր առաքելոյ ի քո բոլորքէն. յամենայն ժամ յիւրում խնայեա

ԳԼՈՒԽ ՔՈ ԵՒ ՈՂՈՐՄԵԱ։

Ո՛վ ածեալն ձայնէ գոչմանէն ամենայնի գաղափարեալ կայսրեալ գաղափարեալ ի քո գերմանցն. Ամէն։ Ընդ այն ատեանն սուրբ աւետիս։

Այցեա՛ հիշատ այգւոյն և ձայ

Օրհնեմք զՂազարոս անչափին զոր
ըստ նմին՝ յամենայն ժամ օրհնու-
թիւն իբարձեալ։
Ողջունեմք զերեսփիաձին որդի
յայտ ժամ գոհութիւն ի բեր
ձեալ։ Ներբողեանեմք զՂազար
աբ հոգի. յայտ ժամ փառք
քեզ աստ։
Օրհնութեամբ և գովեստիւք
առաւել բարձր արարչութիւք և
բարերարութեամբ զանազան քո.
փրկիչ քեզ վայելէ փառք։
Ընծայեմք և մատուցանեմք և ամ
արարածոց լեզուք ըղքեզ միայն
ծրհնեն. փրկիչ քեզ վայել։
Երկնային զօրութիւնքն ան
դադար օրհնութիւք մատուցա
նեն քեզ. փրկիչ։
Ո՛չ քեզ հայր յառաջ քան զա
իւտեանն՝ բարերարեն դուք
անմոլորելոց հրեշտակից. ձայնիւ
երգով գոչեն և աղաղակեն.
սուրբ սուրբ սուրբ է Տէր ա՛ստ
ուած փրկիչ գոլով։
Երեսփիաձիք զքո միածինդ
մարմնանալ ի նա կուսէն. և

նէր ազգ արարչիդ բարերարին
ի գերեզմանն. զազարէ եկ ար
տաքս ա՛նդնդական։
Երեսփիաձիք գերեզմանէն երիւղ
պինդ պատանեօքըն մեռեալն.
հրամայեաց լուծանել ի կեան
սըն յաբեղեսն։
Ընդեղն ինօրէ ծընեալ ոդիդ
յանէից գոյացոյց զերեսփիաձին
զերկնային և զերկրաւորս էա
քեն. արարած ըզ ամենայն ոմն
փառս արարչին յաբեղեսն։
Պատկեր անեղութեանդ փառաց
ըն հօր ի պատկեր բարերարեալ
քեզ խոյն արար ըզմարդկային
բնութիւնն. արարած ամե։
Ոչնչին ինօրէ լուսոյ ծագեալ
լուսափայլ զարդարեաց զազար
ի գերեզմանէ անմահ արձա
կեաց երկրագնիդ. ա՛րա։
Ո՛ր նըստիս ի բարձրեալ աթո
ռոյ. այսօր վարձն մեր խոնար
հեալ ընդառաջ ի լերինն ձիթե
նեաց. օրհնեմք զըզքեզ անդադար
երգով։ Ո՛ր հանգոյդ ես խոյր
հըրեղացեալ հայրենի. աշխարհք
ապց քոց ծանուցին ըզ խոր
հուրդ քո գալստեանդ. օրհ։
Ո՛ր ամենայնից ես արարիչ և ըս
տեղծիչ կենդանեաց. այսօր
ըզծածկեալ խորհուրդ երկոր
դոյեդ յայտնեցեր երկնիցոյն
այրեաց քո. օրհ։
Ո՛ր ի վերոյ ես քան զամ ըն
դ

Ի ամածին անհաղորդացեալ յերկիր
եւ յերկինս հաստատ ընծայեալ.
յորժամ բազմին լուսոյ նրման՝
զոր միածնին յայլակերպման.
յայնժամ մաղթեմ ընդ մեր ե՛ղ
նոյն փերկին ե՛ղ մեզ յաւետ
բոցոյն. համամատուիլ ընդ այր
դարձցեն երդել քեզ փառս
ընդ երկնայնոցն։

Որ յանմուտելի ծոցէն ծագեցար
հնազի անբաժանելի ծնեալ
եւաւն. եւ ի հրեշտակաց երկիր
պագեալ փառաբանեցար. զգեցեալ
բանիբանութեամբ աչք ծ հայցեցն
մերոց։ Որ խոնարհեցար ի մեզ
յաշխարհ շնորհեցեր զերազ մե
զանց. որպ երբեմն ի բաբելոն
ի մէջ հրոյոցին. զգեցեալ բա՛
Որ ի նախաձայն մարգարէիցն
երևեր ի լերանէն խորհրդոյ. զոր
անօրինաբար կատարեցեր վասն
ըն մերոյ փրկութեան. զգեցեալ
ի զուր օրհնեցէք բանիդ արա
րեալ ըստ ըղնա յաւետարանն։
Որ յայտնեցար հոգին առեալեմբ
դանիէլի մարգարէ՛ի՛ն։
զմիւսանգամ գալստեանն ընդ
քեզ զհատուցումն։ բանիդ ար։
Որ ըզհրեայսն դատանն ամենեզ
զպատառատեալսն յաստուա՛ծ
ծո՛ց. ծանոյց բարձրեալ զո
րութ ած որդւոյն։ բանիդ։
Որ ըզհինն աւետարանն ած՛կատար
նրատեալ յամենս կերպօք՝

անարատ ծընանիլ յորմէհետէ
ա՛ռնագիտին։ բանիդ ըզմեզ
նեղութենէն։ ա՛՛ծ աա։

Ե ընդ ծնեալ բանի յեմ երեւեցաւ
հեթանոց։ զի արարչին յատեան
նոյ՝ արդար եղեալ յորդեդրութ
կենդաց կոչէ։ ա՛՛ծ։

Ն ղնագիտին մեր ըզնաչէնն օրհնեա
գութ։ որ եղև առաքելոցդ աւա
զակին և յօրինեաց մեզ ճանա
պա՛՛րհ։ որ ձնա՛ցդ մեզ սո
վամբ մրսանել ընդ գո՛՛նդ ան
ձրաչ՛՛ն դրախտին տեառնն։
Ն անեղի արքայութ տո՛՛ւր տո
զածին մարդոյն։ ուսոյ յաշխին
ճաշակմանէն պտղոյս անկեալ
յանէծ կենդանութ բա՛՛։ որ։
Ն անազանաձն երևեալ եղեալ
ասկան մզգին։ ցոլացանելով
ըզգծոյթ ծիրն ոսկի խաչին
փշեղսակելով ըզգա՛՛ազանն
գերեալ կա՛՛ն։ որ ձնա՛։
Ն ուրշմ ըզգայուն օրինակեալ
ի վիրոյ սեմոյ գրանց նոցա։
աներկիւղ ազգ պաշտեալ ըզ ժա
մանակ ա՛՛ն ի՛՛։ որ ձնա՛։
Ն ղրեւտ ազգիսանցմանն ակնն
պատուական ի ձնա՛ խոչին։ հեթ
անոսիկ ըզ ծովն կարմիր ա՛
ազնուագնդով ժողովեալ զգեղ
ըն սեամբ ասկոյ ը լի՛ յոյս ա՛ն
ձեռ կենդանի ի՛՛։ որ ձնա՛։

զայրագին երդուեալ ի վերայ նոցա.
եթէ ոչ մտանիցեն ի հանգիստ իմ։

Ի ՀԱՆԳԻՍՏ ՍՈՒՐԲ։

Ի սկզբանէ արարածոց աստուածութեան։

Ի սկզբանէ ստեղծեալ զերկինս եւ զերկիր։ Եւ զերկիրն էր անկերպարան եւ անշինուած, եւ խաւար էր ի վերայ անդնդոց։ Եւ Հոգի Աստուծոյ սնոյր ի վերայ ջուրց։ Եւ ասաց Աստուած. Եղիցի լոյս։ Եւ եղեւ լոյս։ Եւ ետես Աստուած զլոյսն, եթէ բարի է։ Եւ բաժանեաց Աստուած զլոյս ի մէջ խաւարին։ Եւ կոչեաց Աստուած զլոյսն ցերեկ, եւ զխաւարն կոչեաց գիշեր։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր մի։

Ասաց Աստուած. Եղիցի հաստատութիւն ի մէջ ջրոյ, եւ եղիցի բաժանումն ի մէջ ջրոյ եւ ջրոյ։ Եւ արար Աստուած զհաստատութիւնն, եւ բաժանեաց զջուրսն որ էին ներքոյ հաստատութեանն, ի մէջ ջրոց որ էին վերայ հաստատութեանն։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ կոչեաց Աստուած զհաստատութիւնն երկինս։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր երկրորդ։

Ասաց Աստուած. Ժողովեսցին ջուրքն որ ընդ երկինս ի տեղիս մի, եւ երեւեսցի ցամաքն։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ կոչեաց Աստուած զցամաքն երկիր, եւ զժողովումն ջուրցն կոչեաց ծով։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ ասաց Աստուած. Բուսցէ երկիր խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի եւ ըստ նմանութեան, եւ ծառ պտղաբեր, որ արասցէ պտուղ, որոյ սերմն իցէ ի նմա ըստ տեսակի իւրում։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ հանեալ երկիր խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի եւ ըստ նմանութեան, եւ ծառ պտղաբեր, որ արասցէ պտուղ, որոյ սերմն իցէ ի նմա ըստ տեսակի իւրում։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր երրորդ։

Ասաց Աստուած. Եղիցին լուսաւորք ի հաստատութեան երկնից, եւ երեւեսցին ի վերայ երկրի։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ արար Աստուած զերկուս լուսաւորսն մեծամեծս, զլուսաւորն մեծ, որ իշխեսցէ ի տեւական ժամանակի, եւ զլուսաւորն փոքր, որ իշխեսցէ ի տեւական ժամանակի, եւ զաստեղսն։ Եւ եդ զնոսա Աստուած ի հաստատութեան երկնից, եւ երեւեսցին ի վերայ երկրի։ Եւ իշխեսցեն ի տեւական ժամանակի, եւ բաժանեսցեն զլոյս ի մէջ խաւարին։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր չորրորդ։

Ասաց Աստուած. Հանիցեն ջուրքն սողունս հոգւոյ կենդանւոյ, եւ թռչունք թռչեսցեն ի վերայ երկրի ընդ հաստատութեամբ երկնից։ Եւ արար Աստուած զկետս մեծամեծս, եւ զամենայն հոգի կենդանի սողունս, զոր հանին ջուրքն ըստ տեսակաց նոցա, եւ զամենայն թռչուն թեւաւոր ըստ տեսակի իւրում։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ օրհնեաց զնոսա Աստուած եւ ասաց. Աճեցէք եւ բազմասջիք, եւ լցէք զջուրսն ի ծովս, եւ թռչունք բազմասցին ի վերայ երկրի։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր հինգերորդ։

Ասաց Աստուած. Հանիցէ երկիր հոգի կենդանի ըստ տեսակի, անասուն եւ սողունս եւ գազանս երկրի ըստ տեսակաց նոցա։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ արար Աստուած զգազանս երկրի ըստ տեսակաց նոցա, եւ զանասունս ըստ տեսակաց նոցա, եւ զամենայն սողունս երկրի ըստ տեսակաց նոցա։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ ասաց Աստուած. Արասցուք մարդ ի պատկեր մեր եւ ի նմանութիւն մեր, եւ տիրեսցեն ձկանց ծովու եւ թռչնոց երկնից եւ անասնոց եւ երկրի եւ ամենայն սողոց սողնոց ի վերայ երկրի։ Եւ արար Աստուած զմարդ ի պատկեր իւր, ի պատկեր Աստուծոյ արար զնա, արու եւ էգ արար զնոսա։ Եւ օրհնեաց զնոսա Աստուած եւ ասաց. Աճեցէք եւ բազմասջիք, եւ լցէք զերկիր եւ հնազանդեցուցէք զնա, եւ տիրեսցէք ձկանց ծովու եւ թռչնոց երկնից եւ ամենայն անասնոց որ շարժին ի վերայ երկրի։ Եւ ասաց Աստուած. Ահա տուի ձեզ զամենայն խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի, որ է ի վերայ երկրի, եւ զամենայն ծառ, որոյ իցէ սերմն ի նմա ըստ տեսակի իւրում, ձեզ եղիցի ի կերակուր։ Եւ ամենայն գազանաց երկրի եւ ամենայն թռչնոց երկնից եւ ամենայն սողոց որ շարժին ի վերայ երկրի, որ ունիցին ի նոսա հոգի կենդանի, զամենայն խոտ կանաչ ի կերակուր։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ ետես Աստուած զամենայն զոր արար, եւ ահա լաւ էր յոյժ։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր վեցերորդ։

Եւ կատարեցաւ երկինք եւ երկիր եւ ամենայն զարդ նոցա։ Եւ կատարեաց Աստուած յաւուրն վեցերորդի զամենայն գործս իւր զոր արար, եւ հանգեաւ յաւուրն եւթներորդի յամենայն գործոց իւրոց զոր արար։ Եւ օրհնեաց Աստուած զաւուրն եւթներորդի, եւ սրբեաց զնա, զի ի նմա հանգեաւ յամենայն գործոց իւրոց զոր սկսաւ Աստուած արարանել։

Ի ՍԿԶԲԱՆԷ ԱՐԱՐԱԾՈՑ ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԵԱՆ։

Ի սկզբանէ ստեղծեալ զերկինս եւ զերկիր։ Եւ զերկիրն էր անկերպարան եւ անշինուած, եւ խաւար էր ի վերայ անդնդոց։ Եւ Հոգի Աստուծոյ սնոյր ի վերայ ջուրց։ Եւ ասաց Աստուած. Եղիցի լոյս։ Եւ եղեւ լոյս։ Եւ ետես Աստուած զլոյսն, եթէ բարի է։ Եւ բաժանեաց Աստուած զլոյս ի մէջ խաւարին։ Եւ կոչեաց Աստուած զլոյսն ցերեկ, եւ զխաւարն կոչեաց գիշեր։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր մի։

Ասաց Աստուած. Եղիցի հաստատութիւն ի մէջ ջրոյ, եւ եղիցի բաժանումն ի մէջ ջրոյ եւ ջրոյ։ Եւ արար Աստուած զհաստատութիւնն, եւ բաժանեաց զջուրսն որ էին ներքոյ հաստատութեանն, ի մէջ ջրոց որ էին վերայ հաստատութեանն։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ կոչեաց Աստուած զհաստատութիւնն երկինս։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր երկրորդ։

Ասաց Աստուած. Ժողովեսցին ջուրքն որ ընդ երկինս ի տեղիս մի, եւ երեւեսցի ցամաքն։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ կոչեաց Աստուած զցամաքն երկիր, եւ զժողովումն ջուրցն կոչեաց ծով։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ ասաց Աստուած. Բուսցէ երկիր խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի եւ ըստ նմանութեան, եւ ծառ պտղաբեր, որ արասցէ պտուղ, որոյ սերմն իցէ ի նմա ըստ տեսակի իւրում։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ հանեալ երկիր խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի եւ ըստ նմանութեան, եւ ծառ պտղաբեր, որ արասցէ պտուղ, որոյ սերմն իցէ ի նմա ըստ տեսակի իւրում։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր երրորդ։

Ասաց Աստուած. Եղիցին լուսաւորք ի հաստատութեան երկնից, եւ երեւեսցին ի վերայ երկրի։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ արար Աստուած զերկուս լուսաւորսն մեծամեծս, զլուսաւորն մեծ, որ իշխեսցէ ի տեւական ժամանակի, եւ զլուսաւորն փոքր, որ իշխեսցէ ի տեւական ժամանակի, եւ զաստեղսն։ Եւ եդ զնոսա Աստուած ի հաստատութեան երկնից, եւ երեւեսցին ի վերայ երկրի։ Եւ իշխեսցեն ի տեւական ժամանակի, եւ բաժանեսցեն զլոյս ի մէջ խաւարին։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր չորրորդ։

Ասաց Աստուած. Հանիցեն ջուրքն սողունս հոգւոյ կենդանւոյ, եւ թռչունք թռչեսցեն ի վերայ երկրի ընդ հաստատութեամբ երկնից։ Եւ արար Աստուած զկետս մեծամեծս, եւ զամենայն հոգի կենդանի սողունս, զոր հանին ջուրքն ըստ տեսակաց նոցա, եւ զամենայն թռչուն թեւաւոր ըստ տեսակի իւրում։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ օրհնեաց զնոսա Աստուած եւ ասաց. Աճեցէք եւ բազմասջիք, եւ լցէք զջուրսն ի ծովս, եւ թռչունք բազմասցին ի վերայ երկրի։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր հինգերորդ։

Ասաց Աստուած. Հանիցէ երկիր հոգի կենդանի ըստ տեսակի, անասուն եւ սողունս եւ գազանս երկրի ըստ տեսակաց նոցա։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ արար Աստուած զգազանս երկրի ըստ տեսակաց նոցա, եւ զանասունս ըստ տեսակաց նոցա, եւ զամենայն սողունս երկրի ըստ տեսակաց նոցա։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ ասաց Աստուած. Արասցուք մարդ ի պատկեր մեր եւ ի նմանութիւն մեր, եւ տիրեսցեն ձկանց ծովու եւ թռչնոց երկնից եւ անասնոց եւ երկրի եւ ամենայն սողոց սողնոց ի վերայ երկրի։ Եւ արար Աստուած զմարդ ի պատկեր իւր, ի պատկեր Աստուծոյ արար զնա, արու եւ էգ արար զնոսա։ Եւ օրհնեաց զնոսա Աստուած եւ ասաց. Աճեցէք եւ բազմասջիք, եւ լցէք զերկիր եւ հնազանդեցուցէք զնա, եւ տիրեսցէք ձկանց ծովու եւ թռչնոց երկնից եւ ամենայն անասնոց որ շարժին ի վերայ երկրի։ Եւ ասաց Աստուած. Ահա տուի ձեզ զամենայն խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի, որ է ի վերայ երկրի, եւ զամենայն ծառ, որոյ իցէ սերմն ի նմա ըստ տեսակի իւրում, ձեզ եղիցի ի կերակուր։ Եւ ամենայն գազանաց երկրի եւ ամենայն թռչնոց երկնից եւ ամենայն սողոց որ շարժին ի վերայ երկրի, որ ունիցին ի նոսա հոգի կենդանի, զամենայն խոտ կանաչ ի կերակուր։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ ետես Աստուած զամենայն զոր արար, եւ ահա լաւ էր յոյժ։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր վեցերորդ։

Եւ կատարեցաւ երկինք եւ երկիր եւ ամենայն զարդ նոցա։ Եւ կատարեաց Աստուած յաւուրն վեցերորդի զամենայն գործս իւր զոր արար, եւ հանգեաւ յաւուրն եւթներորդի յամենայն գործոց իւրոց զոր արար։ Եւ օրհնեաց Աստուած զաւուրն եւթներորդի, եւ սրբեաց զնա, զի ի նմա հանգեաւ յամենայն գործոց իւրոց զոր սկսաւ Աստուած արարանել։

Ի ՍԿԶԲԱՆԷ ԱՐԱՐԱԾՈՑ ԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԵԱՆ։

Ի սկզբանէ ստեղծեալ զերկինս եւ զերկիր։ Եւ զերկիրն էր անկերպարան եւ անշինուած, եւ խաւար էր ի վերայ անդնդոց։ Եւ Հոգի Աստուծոյ սնոյր ի վերայ ջուրց։ Եւ ասաց Աստուած. Եղիցի լոյս։ Եւ եղեւ լոյս։ Եւ ետես Աստուած զլոյսն, եթէ բարի է։ Եւ բաժանեաց Աստուած զլոյս ի մէջ խաւարին։ Եւ կոչեաց Աստուած զլոյսն ցերեկ, եւ զխաւարն կոչեաց գիշեր։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր մի։

Ասաց Աստուած. Եղիցի հաստատութիւն ի մէջ ջրոյ, եւ եղիցի բաժանումն ի մէջ ջրոյ եւ ջրոյ։ Եւ արար Աստուած զհաստատութիւնն, եւ բաժանեաց զջուրսն որ էին ներքոյ հաստատութեանն, ի մէջ ջրոց որ էին վերայ հաստատութեանն։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ կոչեաց Աստուած զհաստատութիւնն երկինս։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր երկրորդ։

Ասաց Աստուած. Ժողովեսցին ջուրքն որ ընդ երկինս ի տեղիս մի, եւ երեւեսցի ցամաքն։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ կոչեաց Աստուած զցամաքն երկիր, եւ զժողովումն ջուրցն կոչեաց ծով։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ ասաց Աստուած. Բուսցէ երկիր խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի եւ ըստ նմանութեան, եւ ծառ պտղաբեր, որ արասցէ պտուղ, որոյ սերմն իցէ ի նմա ըստ տեսակի իւրում։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ հանեալ երկիր խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի եւ ըստ նմանութեան, եւ ծառ պտղաբեր, որ արասցէ պտուղ, որոյ սերմն իցէ ի նմա ըստ տեսակի իւրում։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր երրորդ։

Ասաց Աստուած. Եղիցին լուսաւորք ի հաստատութեան երկնից, եւ երեւեսցին ի վերայ երկրի։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ արար Աստուած զերկուս լուսաւորսն մեծամեծս, զլուսաւորն մեծ, որ իշխեսցէ ի տեւական ժամանակի, եւ զլուսաւորն փոքր, որ իշխեսցէ ի տեւական ժամանակի, եւ զաստեղսն։ Եւ եդ զնոսա Աստուած ի հաստատութեան երկնից, եւ երեւեսցին ի վերայ երկրի։ Եւ իշխեսցեն ի տեւական ժամանակի, եւ բաժանեսցեն զլոյս ի մէջ խաւարին։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր չորրորդ։

Ասաց Աստուած. Հանիցեն ջուրքն սողունս հոգւոյ կենդանւոյ, եւ թռչունք թռչեսցեն ի վերայ երկրի ընդ հաստատութեամբ երկնից։ Եւ արար Աստուած զկետս մեծամեծս, եւ զամենայն հոգի կենդանի սողունս, զոր հանին ջուրքն ըստ տեսակաց նոցա, եւ զամենայն թռչուն թեւաւոր ըստ տեսակի իւրում։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ օրհնեաց զնոսա Աստուած եւ ասաց. Աճեցէք եւ բազմասջիք, եւ լցէք զջուրսն ի ծովս, եւ թռչունք բազմասցին ի վերայ երկրի։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր հինգերորդ։

Ասաց Աստուած. Հանիցէ երկիր հոգի կենդանի ըստ տեսակի, անասուն եւ սողունս եւ գազանս երկրի ըստ տեսակաց նոցա։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ արար Աստուած զգազանս երկրի ըստ տեսակաց նոցա, եւ զանասունս ըստ տեսակաց նոցա, եւ զամենայն սողունս երկրի ըստ տեսակաց նոցա։ Եւ ետես Աստուած, եթէ բարի է։ Եւ ասաց Աստուած. Արասցուք մարդ ի պատկեր մեր եւ ի նմանութիւն մեր, եւ տիրեսցեն ձկանց ծովու եւ թռչնոց երկնից եւ անասնոց եւ երկրի եւ ամենայն սողոց սողնոց ի վերայ երկրի։ Եւ արար Աստուած զմարդ ի պատկեր իւր, ի պատկեր Աստուծոյ արար զնա, արու եւ էգ արար զնոսա։ Եւ օրհնեաց զնոսա Աստուած եւ ասաց. Աճեցէք եւ բազմասջիք, եւ լցէք զերկիր եւ հնազանդեցուցէք զնա, եւ տիրեսցէք ձկանց ծովու եւ թռչնոց երկնից եւ ամենայն անասնոց որ շարժին ի վերայ երկրի։ Եւ ասաց Աստուած. Ահա տուի ձեզ զամենայն խոտ կանաչ, որ սերմանիցէ զսերմն ըստ տեսակի, որ է ի վերայ երկրի, եւ զամենայն ծառ, որոյ իցէ սերմն ի նմա ըստ տեսակի իւրում, ձեզ եղիցի ի կերակուր։ Եւ ամենայն գազանաց երկրի եւ ամենայն թռչնոց երկնից եւ ամենայն սողոց որ շարժին ի վերայ երկրի, որ ունիցին ի նոսա հոգի կենդանի, զամենայն խոտ կանաչ ի կերակուր։ Եւ եղեւ այնպէս։ Եւ ետես Աստուած զամենայն զոր արար, եւ ահա լաւ էր յոյժ։ Եւ եղեւ երեկոյ եւ եղեւ առաւօտ, օր վեցերորդ։

Եւ կատարեցաւ երկինք եւ երկիր եւ ամենայն զարդ նոցա։ Եւ կատարեաց Աստուած յաւուրն վեցերորդի զամենայն գործս իւր զոր արար, եւ հանգեաւ յաւուրն եւթներորդի յամենայն գործոց իւրոց զոր արար։ Եւ օրհնեաց Աստուած զաւուրն եւթներորդի, եւ սրբեաց զնա, զի ի նմա հանգեաւ յամենայն գործոց իւրոց զոր սկսաւ Աստուած արարանել։

Ա Ղաչեմ զքեզ Տէր Աստուած իմ
զի ես ծառայ քո եմ. եւ որդի
աղախնոյ քոյ. դու քակտեցեր
զկապանս իմ. քեզ պատարագս
գոհութեան մատուսցեմ. եւ
զանուն Տեառն կոչեցից.
Զուխտս իմ առ Տէր հատուցից
յաչս ամենայն ժողովրդեան
նորա. յաւանդս տանց Տեառն
յմէջ քո Երուսաղէմ. Ալէլուիա.

Բ Ամենայն հեթանոսք շրջապա-
տեցին զիս. եւ յանուն Տեառն
կործանեցի զնոսա. շրջապա-
տեցին զիս իբրեւ զեղջիւրս
մեղուաց. եւ հրկիզեցան իբրեւ
զհուր ի փշոց. եւ յանուն Տեառն
կործանեցի զնոսա.
Հրեցեր զիս որ անկանիմ. եւ
Տէր ընկալաւ զիս. զօրութիւն
իմ եւ գովեստ իմ է Տէր. եւ
եղեւ ինձ յփրկութիւն.
Ձայն ուրախութեան եւ փրկու-
թեան ի խրախճանս արդարոց.
Աջ Տեառն արար զօրութիւն.
Աջ Տեառն բարձրացաւ. աջ
Տեառն արար զօրութիւն.
Ոչ մեռանիմ այլ կեցից. եւ
պատմեցից զգործս Տեառն.
Յանդիմանելով յանդիմանեաց
զիս Տէր. եւ մահու ոչ մատնեաց
զիս.
Բանայք ինձ զդրունս արդա-
րութեան. մտից ընդ նոսա. եւ
խոստովանեցայց Տեառն.
Դուռն Տեառն զայս. արդարք
մտանիցեն ընդ նա.
Խոստովանեցայց քեզ զի լուար
ինձ. եւ եղեւ ինձ յփրկութիւն.
Քարն զոր անարկեցին շինողքն
նա եղեւ գլուխ անկեան.
ՅԱստուծոյ եղեւ այն. եւ է
հրաշալի յաչս մեր.
Այս է աւուրն զոր արար Տէր.
հրճուեսցուք եւ ուրախասցուք
ընդ նմա.
Զի Տէր զի՛ փրկեա. Տէր զի՛
յաջողեա.
Օրհնեալ որ գայ յանուն Տեառն.
օրհնեցաք ձեզ ի տանէ Տեառն.
Աստուած Տէր եւ յայտնեաց
մեզ զլոյս.
Ընդ զոհս տօնից կապեցէք
զպատարագս ձեր ի պատուա-
կանս մինչեւ ի կողմանս սեղա-
նոյ.
Աստուած իմ ես դու. եւ խոս-
տովանիմ քեզ. Աստուած իմ ես
դու. եւ բարձրասցուք զքեզ.
Խոստովանեցարուք Տեառն զի
քաղցր է. զի յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա.
Ամենայն ազգք շրջապատեցին
զիս. եւ յանուն Տեառն կործա-
նեցի զնոսա.
Շրջապատեցին զիս իբրեւ զեղ-
ջիւրս մեղուաց. եւ հրկիզեցան
իբրեւ զհուր ի փշոց. եւ յանուն
Տեառն կործանեցի զնոսա.
Հրեցեր զիս որ անկանիմ. եւ
Տէր ընկալաւ զիս. զօրութիւն
իմ եւ գովեստ իմ է Տէր. եւ
եղեւ ինձ յփրկութիւն.
Ձայն ուրախութեան եւ փրկու-
թեան ի խրախճանս արդարոց.
Աջ Տեառն արար զօրութիւն.
Աջ Տեառն բարձրացաւ. աջ
Տեառն արար զօրութիւն.
Ոչ մեռանիմ այլ կեցից. եւ
պատմեցից զգործս Տեառն.
Յանդիմանելով յանդիմանեաց
զիս Տէր. եւ մահու ոչ մատնեաց
զիս.
Բանայք ինձ զդրունս արդա-
րութեան. մտից ընդ նոսա. եւ
խոստովանեցայց Տեառն.
Դուռն Տեառն զայս. արդարք
մտանիցեն ընդ նա.
Խոստովանեցայց քեզ զի լուար
ինձ. եւ եղեւ ինձ յփրկութիւն.
Քարն զոր անարկեցին շինողքն
նա եղեւ գլուխ անկեան.
ՅԱստուծոյ եղեւ այն. եւ է
հրաշալի յաչս մեր.
Այս է աւուրն զոր արար Տէր.
հրճուեսցուք եւ ուրախասցուք
ընդ նմա.
Զի Տէր զի՛ փրկեա. Տէր զի՛
յաջողեա.
Օրհնեալ որ գայ յանուն Տեառն.
օրհնեցաք ձեզ ի տանէ Տեառն.
Աստուած Տէր եւ յայտնեաց
մեզ զլոյս.
Ընդ զոհս տօնից կապեցէք
զպատարագս ձեր ի պատուա-
կանս մինչեւ ի կողմանս սեղա-
նոյ.
Աստուած իմ ես դու. եւ խոս-
տովանիմ քեզ. Աստուած իմ ես
դու. եւ բարձրասցուք զքեզ.
Խոստովանեցարուք Տեառն զի
քաղցր է. զի յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա.
Ամենայն ազգք շրջապատեցին
զիս. եւ յանուն Տեառն կործա-
նեցի զնոսա.

Ի ղեպեղ ա֊ծաւծին. աղբիւրան
ընպաւ լուսոյն որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս. միաբանակա՛ն
ձայնիւ երգով մեծացուանիմք.
Ովք պարծանօք կուսութեան
մարգարէ՛. զոր ուրախ քե՛
հրեշտակաց. զոր բարձր անկ
ծիցն. վասոյց ղեպեղ ա֊ծածին
մեծա՛. Ովք ձըշմարիտ արև
եւ արեգականաւ պրպտուե՛.
յորմէ ծագեաց փըրկու՛թիւն մե
ծիցդ. միաբանա՛.

Ի հիւթ յանցուածոց զիս ապիկոծ-ին
եւ մեղաց իմ բանտիս զիս յանդի
մանեն. Ի՛րդ զինչ արարից ես
ղո՛ւցեալ անձամբս. որ չեմ ար
ժանի երկնից յոյսդ տեսանել.
Ի երկայ գերեզ ի՛ս սրտիս իմ .
շնորհեա զիմդուխ քո բանտ
յանցանաց իմոց.

Ովքնութիւնք ըղեքեզ անըսկիզբ
ըն հայր. որ յա՛ւիտեան օրհնիս
ի դասուց երկրպագելոց.
Ովսկեմք ըղեքեզ միածին որդի.
որ անդադար փառաբանիս ի
դասուց սերովբէից.
Ընդադար բերանովք անհան
գիստ բարբառով. բարեբանեմք
ըզ ա֊ղ հոգիդ որ փառակից
ես հօր և որդւոյ.
Ովքնակա՛լ ա՛ղբ աւրհնեա՛լ.
Ովքնակա՛լ ա՛ղբ որ ցօղեր
զեր երից մանկանցն. օրհնեա՛լ
ա՛ղբ աստուա՛ծ օրհնեա՛լ.

Ի ղեպեղ ա֊ծածին. ա՛ղբիւրան
ընպաւ լուսոյն որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս. միաբանակա՛ն
ձայնիւ երգով մեծացուանիմք.
Ովք պարծանօք կուսութեան
մարգարէ՛. զոր ուրախ քե՛
հրեշտակաց. զոր բարձր անկ
ծիցն. վասոյց ղեպեղ ա֊ծածին
մեծա՛. Ովք ձըշմարիտ արև
եւ արեգականաւ պրպտուե՛.
յորմէ ծագեաց փըրկու՛թիւն մե
ծիցդ. միաբանա՛.

Ի ղեպեղ ա֊ծածին. ա՛ղբիւրան
ընպաւ լուսոյն որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս. միաբանակա՛ն
ձայնիւ երգով մեծացուանիմք.
Ովք պարծանօք կուսութեան
մարգարէ՛. զոր ուրախ քե՛
հրեշտակաց. զոր բարձր անկ
ծիցն. վասոյց ղեպեղ ա֊ծածին
մեծա՛. Ովք ձըշմարիտ արև
եւ արեգականաւ պրպտուե՛.
յորմէ ծագեաց փըրկու՛թիւն մե
ծիցդ. միաբանա՛.

Ի ղեպեղ ա֊ծածին. ա՛ղբիւրան
ընպաւ լուսոյն որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս. միաբանակա՛ն
ձայնիւ երգով մեծացուանիմք.
Ովք պարծանօք կուսութեան
մարգարէ՛. զոր ուրախ քե՛
հրեշտակաց. զոր բարձր անկ
ծիցն. վասոյց ղեպեղ ա֊ծածին
մեծա՛. Ովք ձըշմարիտ արև
եւ արեգականաւ պրպտուե՛.
յորմէ ծագեաց փըրկու՛թիւն մե
ծիցդ. միաբանա՛.

Ի ղեպեղ ա֊ծածին. ա՛ղբիւրան
ընպաւ լուսոյն որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս. միաբանակա՛ն
ձայնիւ երգով մեծացուանիմք.
Ովք պարծանօք կուսութեան
մարգարէ՛. զոր ուրախ քե՛
հրեշտակաց. զոր բարձր անկ
ծիցն. վասոյց ղեպեղ ա֊ծածին
մեծա՛. Ովք ձըշմարիտ արև
եւ արեգականաւ պրպտուե՛.
յորմէ ծագեաց փըրկու՛թիւն մե
ծիցդ. միաբանա՛.

Ի ղեպեղ ա֊ծածին. ա՛ղբիւրան
ընպաւ լուսոյն որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս. միաբանակա՛ն
ձայնիւ երգով մեծացուանիմք.
Ովք պարծանօք կուսութեան
մարգարէ՛. զոր ուրախ քե՛
հրեշտակաց. զոր բարձր անկ
ծիցն. վասոյց ղեպեղ ա֊ծածին
մեծա՛. Ովք ձըշմարիտ արև
եւ արեգականաւ պրպտուե՛.
յորմէ ծագեաց փըրկու՛թիւն մե
ծիցդ. միաբանա՛.

Ի ղեպեղ ա֊ծածին. ա՛ղբիւրան
ընպաւ լուսոյն որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս. միաբանակա՛ն
ձայնիւ երգով մեծացուանիմք.
Ովք պարծանօք կուսութեան
մարգարէ՛. զոր ուրախ քե՛
հրեշտակաց. զոր բարձր անկ
ծիցն. վասոյց ղեպեղ ա֊ծածին
մեծա՛. Ովք ձըշմարիտ արև
եւ արեգականաւ պրպտուե՛.
յորմէ ծագեաց փըրկու՛թիւն մե
ծիցդ. միաբանա՛.

ապրեցայց. ի հանդերձելոյ քոց
գոհասցեայ։

Աչ ա՛ծ ովքիկ երկրորդ քիկ
ալեաժանելի. որ ի՛ հրեշտա
կաց անդադար օրհնեալ։

Հնամարմնոց զինուորքիկեանք
փառաբանեն զքեզ ի հրճուա
նայլ սուրբ։

Հորեք կերպարանի կենդանիք
ըն վայրկեան ադամանեան առ
քեզ հիմնադիից ոտիդ մ
քանդ սուրբ։

Հշմարտութիւք ամենայն գոհեն
ըզքեզ. աննմանելոյ հօրդի և
հոգւոյդ սուրբ։

Հրեսանելոց աչք ամ հարցըն
մերոց. ի օրհնեալ անուն
ալ փառացդ քոյ. սուրբ
հայրըն մերոց։

Հանդիր հրեշտակաց մեք քան
զամենայն հեթանոսս. վասն ան
ուան սրբոյդ քո. կիցս ըզմեզ.
սուրբ հայր։

Հրհնեալ ես ա՛ր ամ ի գոհու
թիւն քում ի ձայնէ ի ձայն
ի ձայնէ ի ձայն.

Ո՜վ մարդասէր եւ ողորմած Աստուած. որ
ամենայն ազգաց կամիս փրկել. եւ ոչ
մեղաւորաց մահ. այլ զի դարձեալ
կենդանի լինիցին. եւ ապաշխարեսցեն.
Ընդ որոց եւ զիս մեղաւորս ընկալ
ի ծառայութիւն քո. եւ արա զիս
արժանի ողորմութեան քոյ.
Ո՜վ ամենակալ տէր. որ ամենայն
ինչ ստեղծեր. եւ ամենայն ինչ
կարգեր. եւ ոչ ինչ ունիս պակաս.
Ընկալ զաղաչանս իմ. եւ զխնդրուածս
զոր խնդրեմ ի քէն. եւ տուր ինձ
զոր ինչ ես գիտես ինձ օգտակար.
Ո՜վ տէր իմ Յիսուս Քրիստոս. որ
ասացեր առաքելոցդ քոց. եթէ
խաղաղութիւն իմ տամ ձեզ.
խաղաղութիւն իմ թողում ձեզ.
մի՛ զայս աշխարհս տայ ինձ
խաղաղութիւն. այլ զխաղաղութիւն
քո տուր ինձ. եւ ողորմեա՛ ինձ.
Ո՜վ տէր իմ Յիսուս Քրիստոս. որ
ասացեր առաքելոցդ քոց. եթէ
ոչ ոք ունի սիրոյ մեծագոյն քան
զայս. եթէ մարդ զանձն իւր
դնիցէ վասն բարեկամաց իւրոց.
Ես ոչ արդար եմ եւ ոչ սուրբ.
այլ մեղաւոր եմ եւ յանդուգն.
Ընդէ՞ր ոչ ինձ տայցես զանձն քո
վասն իմ. եւ ոչ ինձ ասես զայս
բան. եթէ ես եմ ձեզ փրկիչ.
Ո՜վ տէր իմ Յիսուս Քրիստոս. որ
ասացեր առաքելոցդ քոց. եթէ
ոչ ոք ունի սիրոյ մեծագոյն քան
զայս. եթէ մարդ զանձն իւր
դնիցէ վասն բարեկամաց իւրոց.
Ես ոչ արդար եմ եւ ոչ սուրբ.
այլ մեղաւոր եմ եւ յանդուգն.
Ընդէ՞ր ոչ ինձ տայցես զանձն քո
վասն իմ. եւ ոչ ինձ ասես զայս
բան. եթէ ես եմ ձեզ փրկիչ.
Ո՜վ տէր իմ Յիսուս Քրիստոս. որ
ասացեր առաքելոցդ քոց. եթէ
խաղաղութիւն իմ տամ ձեզ.
խաղաղութիւն իմ թողում ձեզ.
մի՛ զայս աշխարհս տայ ինձ
խաղաղութիւն. այլ զխաղաղութիւն
քո տուր ինձ. եւ ողորմեա՛ ինձ.
Ո՜վ տէր իմ Յիսուս Քրիստոս. որ
ասացեր առաքելոցդ քոց. եթէ
ոչ ոք ունի սիրոյ մեծագոյն քան
զայս. եթէ մարդ զանձն իւր
դնիցէ վասն բարեկամաց իւրոց.
Ես ոչ արդար եմ եւ ոչ սուրբ.
այլ մեղաւոր եմ եւ յանդուգն.
Ընդէ՞ր ոչ ինձ տայցես զանձն քո
վասն իմ. եւ ոչ ինձ ասես զայս
բան. եթէ ես եմ ձեզ փրկիչ.

նայն ամենք· օրհնեցէք եւ գոհ
ցէք անդադար ձայնիւ· եւ
խոստով լերուք օրհնութեան·

Ո Թագաւորն թագաւորաց
եւ տէրունի տերանց· քանզի
եհաս ժամն մեծի ընդունելո
թեան· օրհնեցէք եւ գոհ լերուք
որ կոչեցեալ եւ ընտրեալ եղէք
ի Քրիստոս· եւ

Ի ամենայնի ուրախ եւ առա
գաստ լերուք· որ ի քրիստոս
այսպիսեաք բանիւն կենդանւոյ ընդ
հէնցաւ· զքեզ օրհնեմ·

Զուրկն կենդանի՝ որ ի մտաց
նին վառեցաւ· զոր անվընաս յաւ
դանդիւրեամ կրեցեր եւ ծընար
աստուած եմարդ· զքեզ·

Ո այրհաւորեալ դաւազան՝ ի
ամենայնէ անձն իմ· յայնէ ձ
ող գաւազանաւդ յանդերձ
լիս սա ներգանացն·

Ի անդղի կամաւ մերձեցար ի
ի մեղեալս մեծ ողորմիւ· ապրեալ կո
ձանգ ինձ անհերելի պա
տուհան·

Ի ոդ անհուալ աղբեցար ի քեզ
հեղ ի բարերութ· խնայեցար ինձ
խեղդացեալ· ի ոդոյ մահուդ ինձ
քաշեցեր·

Ի ոնձայնել քաւեցար զմեզ
ղ· զի ոչ ես ոչ ոք ապրեցաւ·

Ի ածին ընդ կոյս անհասանա
գեալ մարմնաւ· որ օրհնեալքեզ ի
կանայս· զքեզ օրհնեմք միշտ
որ արժանիդեաս մեծացուցանելոյ
Ի ընդապատան տաճար եւ առա
գաստ լեռնոյ· որ ի քեզ ինձ
այսպիսեալ բանիւն կենդանւոյ ընդ
հէնցաւ· զքեզ օրհնեմ·

Զուրկն կենդանի՝ որ ի մտաց
նին վառեցաւ· զոր անվընաս յաւ
դանդիւրեամ կրեցեր եւ ծընար
աստուած եմարդ· զքեզ·

Ո այրհաւորեալ դաւազան՝ ի
ամենայնէ անձն իմ· յայնէ ձ
ող գաւազանաւդ յանդերձ
լիս սա ներգանացն·

Ի անդղի կամաւ մերձեցար ի
ի մեղեալս մեծ ողորմիւ· ապրեալ կո
ձանգ ինձ անհերելի պա
տուհան·

Ի ոդ անհուալ աղբեցար ի քեզ
հեղ ի բարերութ· խնայեցար ինձ
խեղդացեալ· ի ոդոյ մահուդ ինձ
քաշեցեր·

Ի ոնձայնել քաւեցար զմեզ
ղ· զի ոչ ես ոչ ոք ապրեցաւ·

Ի ածին ընդ կոյս անհասանա
գեալ մարմնաւ· որ օրհնեալքեզ ի
կանայս· զքեզ օրհնեմք միշտ
որ արժանիդեաս մեծացուցանելոյ

*Կանք Շարական Գ. ձայնի.

(ա՛ս. տէ)

ՅՈՐ ԴՈՒ

ով ի բեթհանիայ.

Դո՛ր ամենատէր հրա
մա՛նաբեր ձայնեցեր յղայարու
եւ դողայցա՛ն մանչ. զի ժոխք պաղ
աեղան՝ ապականու՛թիւն լուծան.
կենդանարարդ քո կեցո՛ց զմեզ.
Ո՛յսօր գոլով ի բեթհանիայ զքո
գաշնակահնչեցոյց՝ նբ զայսուհետ
գոչեմք քեզ՝ ողորմեա՛ մեզ ողորմած
օրեակն ի թագաւորանէ. կենդա.
Ո՛յսօր գոլով ի բեթհանիայ եբ
բացեր աչիկն՝ զմանկունքն ըստանձա
ցեալ՝ ասէին՝ զամպրխամբ՝ հզոր
քաջն ի թագաւորանէ յարուցեալ
երդոյն մարիամու՝ կենդ.
Կենդանարարեց քաշհատ քրիս
տոս՝ ի բեթհանիայ երկաւորեալ
այսօր՝ քառնիկասին զազարե՛ն
պարգեւէ կենդանատուիչն.
Տընօրինաբար արուստուիչ
ընդ մարմնոյն և ընդ մարմնոյ՝
ողբակիցք եւս մնէդ հարցա
նէք ոչ երդիք ընդ գերեզման.

Լե՛ զմեզ ի ձեռն ըլ՝ մի հատներ
յիւնէն. զի ալծ ես ապ.
Լե՛ փրկեամ զիս՝ յամհատ գին
հրկոյն. զի ալծ ես.
Օ՛ տնաւետնե զամենայն. և
զբանաւոր պաշտօնն. մատո՛ւ
ցանելոյ քեզ մեղադրելոյ.
Ասեն ի բարձանցն երկիր. և
լերանտ՝ զպարտիզս. զպտղաբաժինս
քո փրկիչ.
Լե՛ հանատուն՝ ի պարսիր զի
կենդեցի խաչիւ քո. զոր ստա՛ցաք
գալստեան քո առ.
Կանխեաց՝ ի՛ քեզ ի ժամ առաւօ
տու՝ ես. օրհնեալդ գբեզ ասէ՛ր
ընդ գերեզմանեանս երկնից.
Ո՛րպէս զմեզ արժանի՛ ընդ
մեղեալ քո՛ւմ. զի օրհնեցուք
զքեզ քեզ ասե՛ր ընդ գեղ.
Կրկնեա՛ փրկիչ զմեզ
փրկեկառ՝ զմեզ. յորժամ գա
նա ի նոցունց գերել զերկիր.
Յո՛րմէ կամ ի մանկունքն
իմմէ. ի թագաւո՛ր գնա
աստուածդ քո.
Յո՛րմէ կամ ի մեռանելոյն ծո
րեան խմէ. ի թագաւո՛ր գնա
գնա աստուածդ քո.
Յո՛րմէ կամ ի մեռանելոյ գա
լստեան քո. ի անտես
անեղ՝ գնա
աստուածդ
քո.

բազմապատիկ ծիծաղիցք. ոտն
ել զերկիր ոգւոյն Քրիստո
և զկնի մարդոյ զերկնից։

Ի մերձենալ ամաց վերջին՝ զոր
առաւել ծանուցին՝ ըստ
հաւատոյ մերոյ փրկչին՝ առ
խոհական ժամանակին՝ երևեցեալ
ի մէջ մարդկան՝ զերծեալ ըստ
կերպ ծառայական՝ ոտն մեր
ի վեց երագ առաւ զազամ՝
առեղծեր ի մարտ մի մրցակցին։
որ ոչ պահեալ ըստ պատուիրանն
ել մերկացաւ ըստ պատմութեանն։
ինկեալ ազամն ի վեց դարուն
այդ արարչէ կոտորեցին։ ոտն
Տիրոջ լուաց անբաժանելին
և առաւել անձառ բանին։
ել ըստ ճանապարհ մօրն և այլ բար
ձեր զանձ ծոցն արդարոյն։ Տայ
գերա յորդոյ զո միածնին հօր
հաշտութեան միջնորդի։ բանի
դաւ լինին ըստ խոստմանն և այլ
զրոց զհատացեալ մեզ։

Ալ ի ինձեղ ես քան զամ ըստ
մեռս և զհնձողսն։ փառաց
Քաղաւոր երկնից ի մեզ։

Ալ մեռն ունիս զանմահութիւն
և զանեղծութիւնն։ փառաց Քա։

Ալ ներսես ի բռնէն երդոյ
դուէ անբաժանելի։ փառաց։

Ալ երկրպագեալդ ես ի հրեշ
տակաց և ի մարդկանէ։ փա։

Ալ պատուիրեն հոգւոց նրման՝ ոչ
հեզագոյ սատակ հընչմամբ։

Ալ ոչ զոյ բարեաւ յորում
ցանկ խնդրեաց ըստ ողորմութեանն
և զոգեղինաց ձայնին մեռելոցն
եկին արագաբար անապակիւն։

Ալ ձայնն ձայնէ գոչմանըն
ապրեցին գոգալոյ կարապետ
ըս գոժոյնն։ և մեռելոցն եկին
արագաբար անապակիւն։

Այնեալ հոգւոյս այլոյն և ձայ
նէր ազգ արարծ բարեաւոյն
ի գերեզմանն։ զազամէ եկ ար
արագաբար անապակիւն։

Կիայք գոգալ մարդկան այ
ծոր ազգացաք ըստ ծնեալ ըս
վտանգ։ որ մերկացաւ մերձ
ըս փոյթ արարչին։ և զգեցաւ
զիմ ըստ նոյն ծածկոյթ փոխա
նակ անձառ լուսոյն։

Ալ ոչ ել գոգալ այ այսօր
գնծաք ոգալ ագահայ։ որ
եկն ի խաչն գերեզման պահել
ըստ։ և գերեալ նորոգեաց ի
փառս արարչին պատմեցաւ
Կրկ նորոգող ընտրեաց մերոյ յա։
որ ի խորհուրդ հընտրեաց մար
գոյն զանպիտանն այսօր հոգա
ցուցեր զիմ ըստ նոյնին։ և ըստ մեզ
ի հնացեալ մեզաց նորոգեաց
ի կերպարան անմահի։

Ալ ըստ խորհուրդ քո գալոյ
աներանգ յաստղագոյնն գո։
կեցիր։ մարգարէիւքն ի ծնեալ
զոյս ընտրեցեր յհաս մոմեսէ։
ոգոյ հատեցան հոգւով սրբով
բազմապատիկ օրինակք. ոտն
մեր փրկիչ ոգւոյն Քրիստո
և զկնի մարդոյ զերկնից։

Ի մերձենալ ամաց վերջին՝ զոր
առաւել ծանուցին՝ ըստ
հաւատոյ մերոյ փրկչին՝ առ
խոհական ժամանակին՝ երևեցեալ
ի մէջ մարդկան՝ զերծեալ ըստ
կերպ ծառայական՝ ոտն մեր
ի վեց երագ առաւ զազամ՝
առեղծեր ի մարտ մի մրցակցին։
որ ոչ պահեալ ըստ պատուիրանն
ել մերկացաւ ըստ պատմութեանն։
ինկեալ ազամն ի վեց դարուն
այդ արարչէ կոտորեցին։ ոտն
Տիրոջ լուաց անբաժանելին
և առաւել անձառ բանին։
ել ըստ ճանապարհ մօրն և այլ բար
ձեր զանձ ծոցն արդարոյն։ Տայ
գերա յորդոյ զո միածնին հօր
հաշտութեան միջնորդի։ բանի
դաւ լինին ըստ խոստմանն և այլ
զրոց զհատացեալ մեզ։

Ալ ի ինձեղ ես քան զամ ըստ
մեռս և զհնձողսն։ փառաց
Քաղաւոր երկնից ի մեզ։

Ալ մեռն ունիս զանմահութիւն
և զանեղծութիւնն։ փառաց Քա։

Ալ ներսես ի բռնէն երդոյ
դուէ անբաժանելի։ փառաց։

Ալ երկրպագեալդ ես ի հրեշ
տակաց և ի մարդկանէ։ փա։

Ալ պատուիրեն հոգւոց նրման՝ ոչ
հեզագոյ սատակ հընչմամբ։

քեզ բարեբանեմք ամեն ամենայն
Ո Լուսաւորչեան տանդէրձիցն
քո բոցանըման լեզուաւ ի քէն. նա
բանակեցաւ եկեալ տրուայնն. ըզ
Որպէս ասացեալ դաւթի ոտից
լանգստեան իւրոց. ի գիր ի գիր
կեա զո ընդա ընկալար. ըզ
Ի յայս խընդրեմ պատասխան
վայել խաչին աստանդիցն հա
գոմ. ի ձեռն ամենայն դրա
խոյն. ի կայք տաւտիկ երկիր
պագեալ ամենայն աշխարհս.
Ի յայս ընծայէ գողգոթայ ըզ
ճաճկեանն ի յերկիրն. վերագ
րեալ անուշահոտ խընկոյիւք. ի
ձեռն երանելոյն յովհաննէս. ին
Ի յայս ի ձեռնէն փրկչական ոտ
խոյն. կենագործի պատասխանն
տեառնէ. ի ողբոյ սաստկոյ ըզ
կործանումն իւր. իսկ մեք զի
հաւատացեալք երկրի.

Ճառ ԻԹ.

Ի վերայ ի գերեզմանէն երկիր
պէս ոտ պատասխանի տեառնէն.
հրամայեաց լուծանել ի կեան
սրն յարութենէ.

Ի այն գողգոթայ ձայն արկել
առ ջաղարս կոչեցեալ ի մաղա
նէ. աստուած հայրըն մերոյ.
Որ զարուստաս մարմնոյն եւ
քայլ ոչ առեալ այրիչ բարեբար
պատ. Ո երեքօրեայ գերեզ
մանէն հրամայեալ ի մահուանէ
յարութիւն. պատ.

երեքեան իւրեանց ի վերնատունն հոգիդ
դաստն երկոտասան. որք առ
ի քէն մի կերատեցան. որպ զոսկի
հրով մաքրեցան. մանրեալ
ըզ մէզ մեզայ եւ ըզ զեցն ըզ
լոյս փոց. Ի կին յերկիր ածա
բար. դաստ զաշխարհս հյնա
նաբար. ընդ արդարոսն ընդ
մեզայ եւ ընդ յարին դատաստա
նայ. բայցեր ըզ զանձ անհե
քնական պարգեւս տուեալ ոչ
դոց մարդկան. մանրեալ.

Ամէն ի սիրոյ զտեղ առաքեցոյ
հիւքըն զանդամն իւր քե յօդ
եայ. զեկեղեցի իւր զոր շինե
եայ բօքըն սեամբ քո հաստա
տեայ. որ ընտրս ինամ եղ զա
ռաքեալսն բօքնեակ ընտրօք
քո զարդարեայ. մանր.

Ի նայն փառս գալստեան քո
ալ. աննայն հնչիւք զարթի
ցեն. կամ ի գամատաստանի քում
քո ատեան ած մեր.

Որպ ամենայնիւ բարեատն աշա
կերտն. և նահատակն փոխ յաղեալ
մերոյ. ի մեզ գոհելով առեալ
փառաբ գալստեան քո ալ.

Որպ ամենայնիւ գիտողն ես
նա ալ. և ընդ քեզ պարծեցեալն
ի քէն. ի մեզ շնորհեացես փրկ
կիչ կամ ի յայնմ փառս.

Ի այնն առաքեալ ի հօրէ ոգի
վառեալ մեր մարմնացոյ ի. ի ցան
ծուխ աշխարհի յայտնեցոյ. ըզ

զամաչութիւն։ Յիսո՛ւս ասաց՝ անմահ
թեզ պարգեւատուն երևցցի
ըստ քո՛ւ խոստմանդ զգօրէն
մահու։ Ի՛ զիմաստ՝ մէջ արուա
ուց մարմնոյս և մարդկային ան
կեալ սո՛ւտն սատանայ։ խրատ
բիծ ի վտանգէն ազատելոյ։
Կամ՝ ի՛ քոյին ծառայ կենդա
ծեզ ըզպատարագս ի՛մացանել քո՛։
ես ինձեր արուսբ անապատին։
Ի՛ր ի՛ւրմէնից ծնեալ բանդ ար
մատ երեսաց ի՛ւրոցդ կո՛ւսին.
տարտնեցեալ առնել բարեկամին
քոյ զաղատն. փառք քո՛ւոյ
առ՛նողդ քո՛ւմ ի՛ւրմէ քեզ՛
անմահ։ Ընդմէ զոզան զայր
տիրշտակաց մարգարէական ար
ուեստից։ ողբակցեալ ընդ
մարմնոյն և ընդ մարխուռ։ փա
Ի՛ղբեր կենաց և անմահու՛թե։
ածոյին ձայնի՛ զոզացուցիչ
ըզմահ։ և նոյոզեցոյց զսրբոց
հոյ զաւետին։ փա։

Ի՛ղբեր անմահու՛թե բղխեալ
ի բերանոյն։ կենագործեաց
ըզգայարս ի՛մաստանալ։
Աստեաւ մարմնոյդ արուա
ուածոյ հառաչմամբ։ զաին կեն
դանիքդ զոզբերգոյ զաւետն
Ընծային ձայնիւ զիշմանըն տա
սեցին զոզալով զբիծոխիք։ և զ
ոհագինդ վերացան ըզգեցան
զանմահութիւնն։
Յիսո՛ւս վարձին անմահու
թեզ պարգեւատուն երևեցցի
ըստ քո՛ւ խոստմանդ զգօրէն
մահու։ Ի՛ զիմաստ՝ մէջ արուա
ուց մարմնոյս և մարդկային ան
կեալ սո՛ւտն սատանայ։ խրատ
բիծ ի վտանգէն ազատելոյ։
Կամ՝ ի՛ քոյին ծառայ կենդա
ծեզ ըզպատարագս ի՛մացանել քո՛։
ես ինձեր արուսբ անապատին։
Ի՛ր ի՛ւրմէնից ծնեալ բանդ ար
մատ երեսաց ի՛ւրոցդ կո՛ւսին.
տարտնեցեալ առնել բարեկամին
քոյ զաղատն. փառք քո՛ւոյ
առ՛նողդ քո՛ւմ ի՛ւրմէ քեզ՛
անմահ։ Ընդմէ զոզան զայր
տիրշտակաց մարգարէական ար
ուեստից։ ողբակցեալ ընդ
մարմնոյն և ընդ մարխուռ։ փա
Ի՛ղբեր կենաց և անմահու՛թե։
ածոյին ձայնի՛ զոզացուցիչ
ըզմահ։ և նոյոզեցոյց զսրբոց
հոյ զաւետին։ փա։

Ի՛ր յարուստա մարխուռնոյ զթա
գեալ արուստեցեր և ասացեր
ցնա։ ուր ես զքեզ ե՞ս յաղթեցից
ըզսրբերդին քո՛մ զդամբան։ աղբիւր
Ընդ այլ ազգս արուարձանս ձայնիւ
ըզաւետ ի՛մացուցանել կոչեցեր
Ի՛ր յարուստա մարխուռնոյ զթա
գեալ արուստեցեր և ասացեր
ցնա։ ուր ես զքեզ ե՞ս յաղթեցից
ըզսրբերդին քո՛մ զդամբան։ աղբիւր
Ընդ այլ ազգս արուարձանս ձայնիւ
ըզաւետ ի՛մացուցանել կոչեցեր
Ի՛ր յարուստա մարխուռնոյ զթա
գեալ արուստեցեր և ասացեր
ցնա։ ուր ես զքեզ ե՞ս յաղթեցից
ըզսրբերդին քո՛մ զդամբան։ աղբիւր
Ընդ այլ ազգս արուարձանս ձայնիւ
ըզաւետ ի՛մացուցանել կոչեցեր
Ի՛ր յարուստա մարխուռնոյ զթա
գեալ արուստեցեր և ասացեր
ցնա։ ուր ես զքեզ ե՞ս յաղթեցից
ըզսրբերդին քո՛մ զդամբան։ աղբիւր
Ընդ այլ ազգս արուարձանս ձայնիւ
ըզաւետ ի՛մացուցանել կոչեցեր

Ի՛ր ի՛ւրմէնից ծնեալ բանդ ար
մատ երեսաց ի՛ւրոցդ կո՛ւսին.
տարտնեցեալ առնել բարեկամին
քոյ զաղատն. փառք քո՛ւոյ
առ՛նողդ քո՛ւմ ի՛ւրմէ քեզ՛
անմահ։ Ընդմէ զոզան զայր
տիրշտակաց մարգարէական ար
ուեստից։ ողբակցեալ ընդ
մարմնոյն և ընդ մարխուռ։ փա
Ի՛ղբեր կենաց և անմահու՛թե։
ածոյին ձայնի՛ զոզացուցիչ
ըզմահ։ և նոյոզեցոյց զսրբոց
հոյ զաւետին։ փա։

Ա՛վանանց ի՛ բարձունս սկիզ
լսելիս . բարեբանեալ եկեալ
անուամբ տեռ սկիզբնաւս . եւ օրհ
նեալ որ գալոցդ ես ան
ուամբ տեռ սկիզբնաւոյ .

Ո՛յսօր զանբասիրեալն բանն որ
յաթոռս փառաց ընդ հօր կերկ
րի երեւեալ տեառնք քրիստոսին
ձայնիւն օրհնեցուցուք օրհնեալ
եկեալ անուամբ տեռն .

Ո՛յսօր յաւանակ քերովբէ եւ
սրբոյն եբրայեցւոց բարեբա
նեն . օրհնեալ որդեդ դաւթի
օրհնեալ եկ .

Ո՛յսօր գոլով ի բեթանիայ .
քո աննազօր հրամանաւդ
ձայնեցեր ի գաղարոս եղոզա
ցեալ մահ . զի ծովիւք պատեցան
սպանականքն լուծանէ . կենդա
նարար քոյ կեցոյ զգաղիս .

Ո՛յսօր գոլով ի բեթանիայ զբո
զանարժանութեացդ ոք զարմանիցի
յարքայազօրն ծանուցեր անա
պականաբար կոչմամբ զերկրիս
օրհնեալ ի թաղմանէ . կենդա

Ո՛յսօր գոլով ի բեթանիայ եբ
րայեցւոց մանկունքն ըստանցա
ցեալ աւետին . զմարմնաւոր հզոր
բանդն ի թաղմանէ յարուցեալ
որդւոյն մարիամու . կեն

Կենդանարար քոյ շնորհօք զբիւս
ուս ի բեթանիա եհատուրեալ
այսօր . բարեխաւսին գաղարոս
պարգեւէ զկենդանարար

Ի՛ն

Ա՛ն

Ա՛ՐՈՒԵՍՏ

նիս յաթոռս քոյ երկ
բէից . ի՛ վերայ նըստիլ
յաւանակի չամբեցար . բայց բա
նեաւ որ եկիր ի կիցուցանել
Ա՛ստի եւ մեք զյաղթական օրհ
նութեանդն ընդանդր . մատուցա
նեմք քեզ թագաւոր փառաց
Ընդ որոյն օրհնաբանեալ է բար

Ի՛ր ինքսիրական կամարէ
հանգչիս. այսօր ինձ յերկնից
ի՛դաս առաքեցաւն աբ հոգի.
օրհնեալ ես Քաղաքի անանց.
Ի՛ր գինւոյ հնի քոնոց հոգոյդ.
այսօր ի հրեղէն լերուս բաժա
նեալ հանգեար յառաքեալսըն
աբ հոգի. օր. Ի՛ր խնամեալ սուս
քուքէ զքո զարմանդս. այսօր
եկիր ի համատարած զեկեղեցի
քո աբ հոգի. օրհ.

Զայնարկեալ կենարարին աշ
խարհ բարեբանեալ. ասէ եկայք
օրհնեալք հօր իմոյ. ժառան
գեցէք պատրաստեալ ձեզ ըզ
կեանսն հնանդերձեալ երկիրն
Ընդառաջ ելանել քեզ հաւա
տով իյոդեալ վերինս. ածող
գեաց լուսով պայծառացեալ
ի դաստ անմարմնոցն. ի լերանէ
ըզձալոյ երանելոյն կոչմանն.
Ընդ այնմ քառամէ կայցո ընդ
իմաստուսն աբ կուսանսն. ի
լուսեղէն առագաստին պայծա
ռացեալ ի դաստ անմարմնոցն.
ի ժողովս անդրանկաց գրելոց
ի յերկինս.

Ա՛պաշտօնեայդ իւրոյն նախա
յաւետեաց բանդ. այսօր ի սա
ձայն Ելիայ կատարել ըզթէնա
կեան փրկուտ հնչմանացդ.
Ի՛ր յանապատեան անօթ նախա
բարեբանեալդ ի հրեշտակաց.
այսօր ի միջոյ եռանեալ

Ընծայինաբար պատասեալ
ընդ մարգոյի և մարիամու.
ողբակցէր և ոչ մեղդ հարցա
նէր ոչ եդիք ըզ գերեզման.
Ի՛ր ոչ զայծ բարբառով յաղա
գանէ խաղողոյ ըզգեղեցկագոյնն
և զօտագինեցոյ ձայնին մեռեալն
եկն պատուք անապական.

Ի՛ր իւրմինն ալակերպեալ ցան
ցեր զայծային զօրութիւդ. զբեզ
փառաւորեմք խնամալի լոյս.
Ի՛ր ըզհառագայթ փայլատ գոց
ցեալեր արեգականակերպ փայլ
մամբ զարարածոցս լուսաւորե
ցեր. զբեզ. Ի՛ր ասպին տես
լեամբ զարհուրեցուցեր զբո
զաշակերտան. ի՛ր քեզ ընդ
հրաշիցն ի՛մէր ածային փա
ռաց գոց. զբեզ փա.

Օ՛ փառաւորեալդ յամ պատ
րաստ. և ի ծագաց մինչեւ ցե
րկիր զերկրպագեալդ. զմարմ
նացեալ բանդ իմէ ձայնիւ
երդով օրհնեցուք.

Ի՛ր դիմեալ գայ յերգոյդ բարձ
րացեալ փոյթով. յարուցեալ ի
պատրաստ ընկալ զմեզ զանձր
ևիյնն ամպիկ. զի՛ջեալ բանն
ի դէմս. ձայնիւ երդ.

Ծագեաւն ի՛ հօրէ փառակից
աբ հոգւոյն. կենդանատու ազդի
մարդկան. ոգ յարեաւն այսօր ի
մեռելոց. զհամբարձեալ բանն
ի՛ յերկինս ձայնիւ երդ.

Ա՛ր ի՞նչ ինձ ոչ ընծայեցիր զայդ
ի՛կեանդ՝ զի ես ոչ գայի առ քեզ։

Ա՛ր արդարև կապելոց՝ պարտ
գնասու անձնեցուն՝ այսօր
հայցմամբ ծերունւոյն արձա
կեա՛ զիս ի բազմամեղս ի
կապանաց մահու ի՛կեանդ
չայի առ քեզ։

Ո՛րպէս քո՛ւր սրբուհի զմեր
ընտրեցեր գալստեամբդ քո
քու՛ իսկ մաձայնեալ աղաչեմք
զքեզ։ լու՛ր ձայնի՛ աղաչանաց
մերոց ընկա՛լ և կեցո՛ զմեզ։

Ի՞նչպէս լռասո՛վիլ պայծա՛ռ
քան զարեգակն լուսաւորեցեր
զքո՛ւ սբ զեկեղեցի՛։ իսկ մեք
Ո՛չ յայր և հրեշտակք ո՛ղորմեա
նան ընդ պայծառութիւնդ քո սբ
եկեղեցւոյ։ իսկ մեք։

Փառս հր և։

Ո՛չ յայր զուարճացան սիրելք
ըբ գալստեամբդ ա՛ծ որդւոյն
յերրո՛ւսաղէմ։ և զոչէին հընչ
մամբ երգով օրհնեա՛լ եկեալ
անուա՛մբ տ՛ն։

Ո՛րպէս ծերո՛ւկն ա՛ծառ ընդ
հո՛ր նստեր բանդ աւրհ։ այ
սո՛ր խո՛նարհութ՛ն ներսատ մարմ
նով ընդ յաւետեա՛ն։ ըզբեզ՞ զա՛
րեգանեդ աւրհ և հայցեմ մերոց։
Ա՛ր խորհրդիդ ըն սրբասաց ձայ
նիս անդադար օրհնաբանիս։ այ
սո՛ր ի՛ դասո՛ւց երկնայեցոց ոդով
դա՛նիկ փառաբանեցա՛ր։ ըզբե՛

Ա՛ր ի՞նչ օրհնեցի՛ք բարբ սբա
րեւք ըզնա՛ յաւետեան։

Ո՛չ յայր ըզգալո՛ւստս փրկչին
մե՛ծոյ։ ցընծո՛ւմք ոտնկ՛ նոր
երուսա՛ղէ՛մ։ ժողովո՛ւրդք
ոդք ի՛ հեթանոսաց։ բարբ սբ։

Ո՛չ յայր ընդմանկա՛նս երթայե՛
ցող։ զհին աւրէնքն եկեա՛լ նոր
արքայ ի՛մ ի՛ օ՛՛ն։ մանկտո՛ւք
սուրբ եկեղեցւոյ։ բարբ։

Ո՛չ յայր ընդ ծերոյն օրհնաբա՛
նից։ ուրախութ՛ք բարեբանե
ցէ՛ք զանմահ թագաւորն ե՛՛
կեա՛լ։ քա՛հանայք հոգեւոր
երգո՛վ բարբ սբա։

Ո՛երանի՛ երբ յոյժ զուարթ
սի՛ օ՛՛նէ։ պայծառացեր երուսա
ղէ՛մ զարդարեա՛ ըզ զրո՛՛ներ
քո՛ քաղաքիդ սուրբ։

Ո՛երանի՛ քո՛ւր մեր կո՛՛ն ի՛յաւիտ
փառաց։ այսօր մեռանի՛ ի՛քեզ
նմանեա՛լ ի՛ մերոյ յաւետեան
նորոյ Օ՛՛րդը և աղաչէ սուտակ
ձիրքե՛՛նօք մաբանութեամբ
երգեցին։ օրհնութի՛՛ն որդւոյ
դաւթի՛ օրհնեա՛լ եկեալ
անուա՛մբ տ՛՛ն։

Ո՛երանի՛ երբ եկե՛՛ղեցի՛ սբ։ ի՛
դաւ՛թառեա սուրբ մի՛՛ծնին։

ղեսա ի ձեռն ամենայն սրբոցն ի
ձեռն ամենայն սրբոցն ի
երկնի եւ ի երկրի. եւ

յաղթականն երգով բարեբան
եմք. օրհնեա՛ երկեալ անուա՛դ
առեալն. Ալ վա՛սպն մերոյ փըր
կու[թ]եան յաւանակի՛ նըստիլ
յանձն ա՛ռեր. ընդ մանկտնեայն
բարեբանի՛մք. օրհ.

Փառաւոր երկնաւոր. զերկիր
ցիկըս անշա՛ռ պահեա՛. եղերակըս
պաղե՛ս անուանելդ քո՛մ պա՛
հեա՛ խնա՛զատուքեա՛.

Ի՛ յարութե՛ քեա՛ յաւուր գալո՛ա
առեալն փըրկչին՝ սա՛ռնած անկին
մանկտնեքն ընդ[ա]նդերձեալ. և ա՛ն
դադար ձայնիւ օրհնէին օրհնեա՛լ
երկեալ անուա՛դ առեալն.

Ալ՛սոսկ ի՛ծառոյ բերեա՛լ մասու
ցանէին՝ ա՛ծ որդւո՛յն առ ձա՛
նապարհեա՛ն. և ա՛նդադա՛ր.

Ի՛ծերոյց բա՛զմաեա՛լ օրհնութի՛
և խոստո՛վ փառաբանութի՛. և
անդադա՛ր ձայնիւ օրհ.

(ա՛ն. բ՛ձ)

Ո՛վ ի՛ն՛ղ՛ի՛ Ի՛ՏՕ

Ե՛րբ ծընե՛լ ո՛րդի՛ յանէից
գո՛յացողդ ղերղա՛լ
ղերկնա՛յին և զերկրաւո՛րս էու
թի՛. ա՛րարո՛ծ ա՛մենայն ոյ՛ք
փառա՛ ա՛րարչին յաւի՛տեանս.
Պա՛տկեր անեղութի՛ փառաց
ըն հո՛ր ի՛պա՛տկեր բարերա՛րե
թեն հուրց ա՛րա՛ր ը՛ղա՛ղդկայնո

եխանդութե՛ բազմա՛ եկի՛ն ընդ
ա՛ռա՛ ի՛՛ջ. օրհնէ՛ն զդասե՛ա
քո փըրկիչ յաշխարհ.

Ո՛րժամ եկի՛ն յա՛. յեղե՛մ հրա՛
զա՛գն. ընդառա՛ջ եկին ծերքն
ոսոսի՛ք ձիթենեաց՝ ի՛՛ք. եզա՛ծ
ո՛ղջի՛ն փառաւո՛րչին.

Ի՛ երեսն ձի՛ թիենեաց. սա՛ռնած
նեին մանկո՛ւնքն ընդա՛նդերձա
հուրս ծնց. և ոսոս ի՛ծառո՛յ
բերեա՛լ մասուցանէի՛ն ի՛ն. ա՛ծ
ո՛ղջո՛յն ա՛ր թագա՛ւորի՛ն.

Ա՛սոսի՛ք և սերևեա՛լ ձի՛թե
նեա՛ց երբայրցւոց մանկո՛ւնքն
օրհնէի՛ն. ո՛րպես երբա՛ղ
ղէմ քաղա՛՛ք. և ցընծա՛ս սիո՛ն
մայր ե՛կեղեցի՛.

Ա՛երպես մայր լուսոյ ա՛ծա
ծին՝ քանզի ոչ ի՛ք ի՛ն մարմա
ցա՛ն ա՛ծի՛. այսո՛ր ի՛մ յաւետա
կի՛ նըստի՛լ հաճեցա՛. մայր և
աղախի՛ն քի՛. բարե՛խօսեա՛ ան
դադա՛ր և վա՛սն անձա՛ն մերոյ.
Ալ ի՛ն՛ օրհ՛ սուտքեցա՛ք բա՛նն.
և յորմ՛ամբն քո՛մ բնակի՛լ հա
ճեցա՛. այսո՛ր ծերքն ոսոսի՛ք
արմաւենեաց երկի՛ն ընդա՛ռաջ.
մայր և աղախի՛ն քի՛՝ բարե.
Ալ ի՛ն՛երկրի՛ երեսեցա՛ւ ընդ
մարդկա՛ն շրջեցա՛. այսո՛ր ի՛ դա
ռո՛ւց երբայրցւոց բարեբանե
ցա՛. մայր և աղա.

Ո՛ դա՛ռնաս քո՛ զի՛ն այսո՛ր յե
ռասաղե՛մ նո՛ր եկեղեցի՛ սե՛.

ընտրեալն. արարած ըստ ամե-
նայնի հոգևոր զարդարեցաւ զգեստ
լուսափայլ զմերկացեալսն զգես-
տեալ եղեալ անմահ տեղի
կոչեցեալ երկրագործ. արա-

Ի կայք ոգիք մարդկան այս
սուրբ ոգեացոյցք ընկալեալ
վասանգ. որ մերկացաւ մեղօք
ընկիաւս արարչին. ի զգեցեալ
զքրիստոնէութեան ծածկոյթն փոխա
նակ անմահ լուսոյն.

Ոսկերեցիք զոգիսն այ այսօր
ընծայեալ ոգիք ազատիլ. որ
երկին խիղճիւք եղծեալ պատկե
րին. և զբառնալ նորոգեաց ի
փառս առաջին պատուհանին.

Ոսկաւոյր փառաց քոյ սպա
սեցեալ պատրաստակամ ամեն
նեքին. ընդ առաջել ոգւոց զաս
կերաց.

Ի նոցօ վառեալ լապտերըդ
հատոյց ընդ զամս խաւարին
կուսանացըն. զբառնալ ի յաւա
գաստ ընկալեալսդ փեսային.
Փութացարո՛ք կանխեալ յա
ռաջ քան ընկնայն ածային ի
բարեառոյն. զի մի հատցուք
արտաքս քոյոյ շնորհիդ
կուսանացն.

Ոչ ոք ներսին ի քէն ծիծ
ղանդ. այսօր վասն մեր խոնար
հեալ ի երկրի ընդ հոգիս մեր
ներաց. օրհնեմք զքեզ անդադար
երգովք. Ոչ համարձակեցաւ հայր

ընդունել զորդի. ոչ ոք ամե-
նայնի ի հոգևոր զարդարանաց
իջեալ ի կոչեցեալ երկրագործ.

Ոչ ամենայնի ես արարիչ և ա-
ռեղծիչ կենդանութեան. այսօր
ընծայեալ խորհուրդ երկրի
դուեղ յայտնեցեր եկեղեցոյ
սբերեաց քո. օրհն.

Ե նորհեա մեզ այր արժանաւ
ընդ խմաստունն կուսանաց. և
զհոգւոց մերոց լապտերըս պայ
ծառացո. Ի՛ երկնեցիմք ի քէն
ակն զարհուրելոյ ի պատա
խանեացն. զամենեսեան առեալ
եղիր ընդ զիւրեամբ ընկէց.
Ընդ ամենայն ժամ զուարճ
եալ ընկալար զոգիսն ի մեր
կութեան նոցա. զի ամենայն
ոք ի յաւագաստ ընդ խմաստուն
կուսանացն. Ոչ ամանեցաք ընդ
առաջ փեսային և մնացաք ի
յաւագաստ նորա. զի մի հատ
ցուք արտաքս ոչ ընկալ
կուսանացն. Այծառացեալ լապ
տերըդ հոգւոց մերոց. և բաղ
մեցոյս ընկալ ընդ հրաշի
տակսն ի յոյսն ընդ
տրամայն ի կոչեցեալ արքայու
թեանն երկնից.

Ի՛ ի վերոյ եւս քան զամ ընկ
ամա և զհոգիս ընծայեցաւդ. փառաց
Քոյդ ընդունոյր խընայեա ի մեզ.
Ի՛ ամայն ժամին զամամտութիւն

Ի ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՀԱՐԻ

Ի ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՀԱՐԻ

Ի ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՀԱՐԻ

խնդրոյ մեծաշքութեանդ։

Ընկէզ մոլեցեալ եւ տաճարք ընդ
հանուր լուսոյն։ անպատասխան
խրատելի կուսուն։ մայր եւ
հարցուածդ կենաց եմայր կեան
դանութիւն։ եւ առաքեալ հրա
մայր ծագմանդ։ մայր

Ո՛ւր անկեսեսեան դրիսած քոյ
քաղաքի խաղալիսն։ ընդեղ
ազատեալ միայն մարդասէր։

Ո՛րում այսր փափաքեալ ցանկ
կայր հոգւով եմարմնով։ մայր որ
դուք հերձիլք խնդրեր ընդարձ
րատոյն ընչիսաւ յերկրին կեան
դանեաց։ Տէր օդող ընկերանաս ան
մահ ան քեզ ազատակերդ եւ ան
ապական հայցեալդ։ ընծայեսայ եւ մեզ

ասա կայ ինչպէս գոսանդ։

Ո՛ղորմեա ինչ ամենեցուն որ բարեաց
գործիչ ես բարութեաց։ եհայցեալդ ոգ ի
մարդասիրէ։ ընդ մայր քո ընտ
րեցեալն զիմանալի աշխարհին։

Ո՛ դիդու ես որ յոյժ հայցեալդ
մարդն հաւատով հանդերձ որ
դուք սիրեցելովք ընդաջմէ
ես զհաւատ ի յայտնիսն։ ընդ ուրս
եաքեալ աղաչեալդ զի դատաստան
տեսցես։ Ո՛ր դու բարձրեալ
փրկիչ որ վասն մեր խոնարհե
ցար։ արժանի արա ընդեղ ընտրել
զաջակ պատուիրանին կենաց
քոց տալ։ որով կացցուք յաջմէ
քումմէ ի հանդերձեալ քում
դատաստանին։

Ո՛րպէս ընդայսոսիկ օրինակեալ
լինիցայ սեամոց դրանց նոցայ։
անդրկիր եղ պահելով ընդ ժողո
վուրդն քոյ նոցանգամանաժամ սա
տանկամ նիկ ինչ։ որ ձեռա։

Գլուխ ԽԲ։

Ա՛յլ նորոգ ծնեալ ընտ մերոյ քո։
որ լինիցես ընդ հնձնեալ մար
գոյն զանպտուղն այսօր ընդա
ցուցեր զիմ ընդեղենին։ ես ընդ մեզ
ի հնամեալ մեղաց նորոգեա
ի կեանսն անմահ։

Ո՛ր ապաստիդես յաւիտենից
և առեղծեր զարարածս ամ
ենայնիւ։ ընդ քեզ օրհնեալ ես ընդ
հարցելն մերոց։

Ո՛ր քաղաւորեալ ես քաղաքի
րուց։ ես ընտրելոյն կենաց
դանել մարդ ի հոգոյ։ ընդ քեզ
Ո՛ր ապաստիդես մեղուցելոց։
ես խնամարկս գետացեալն հեթե
ի ես տեսչութեամբդ։ ընդ քեզ
Ո՛ղորմեա օրհնեցիցէ ես ոգ բարե
պաշտիցէ ընդնա յաւիտեան։
Օ՛րհնեցիցէ Օ՛ քաղաւորն և
ղործեա ոգ ընդամ միայնոյ վայե
լէ օրհնութիւնն։ ես ընդ
Օ՛րհնեցիցէ Օ՛ ի ծանոյ մեղ
ոգ ապաշխարել խոնհեալդ ոգ
ընդոսիկ ընդ քեզ ես։

Ո՛ղորմեա և ասծոյ ինձ մարդա
ցանկալի կուսից և պարծանիդ
ազգի մարդկան։ մայր և աղա

ՈՐ ԸՆԾՈՏՈՒՆ
կուսանաց պարտաւոր
ի՛ր լսոյն ծերոյն. եթէ ընդ
սահմ՛ն չ՛ելնեսցէ վիճակին՝
վասն՛ չ՛ապտելոյ.
Ո՛չ հիմարացց կուսից մնայ
նացեալ ի լինելոյն. այնպես
բաստ գտաւ՛ն զ՛ելատեն վիճ՛
ակին հիջեա՛ն չ՛ապտելոյ.
Ա՛ սան ոչոյց կամք պարտաւոր
ցեալ կուշ հոգեաց՛. զի մոցն՛
ի յաւուրդ՛ սա անմահ վիճ՛ակին
վասն՛ չ՛ապտելոյ.
Յորժամ յերկնից փառաց գան
քո նըշոյս յաչխո՛ դատաւ՛կան
և բաժանեա զազգս առջև՛ն
յաչխ՛կողման ելս զիա՛ դասս՛
ը՛զ մե՛ղ ընդ ծղեացս.
Յորժամ զառ՛ջանդ պատ՛ուիրս
նին պ՛նդ՛նեցուցս ի ծառ՛այիցն
ընդ կըրկնա՛շահ քանքարս՛ն
սրժանացս ը՛զմե՛զ ընդ ո՛ր
խասե՛ս՛ զո յերկրին.
Ա՛ռաքեալ փոց հօր պղտիզ
մեծին՝ որ ը՛զ ընչ՛ս անվայրա
փակ մա՛ղոմով պարագրեա՛ւ՝ այս
օր ի՛ թա՛զօ՛ փառաց փայլեցեր.
Ա՛ր անտես արօքիցն անհա՛ս ի
վերս ընդան. ծառա՛յիք հերոսե

Յե՛ր զանո՛ւնըն տեառն.
Ո՛ր ամենի՛ն հայ. ամե՛ն ըս՛ր
հայ. ա՛ր՛ա՛ւ՛ե՛լ ե՛ս ըսհայ.
Ո՛յսօր ընդ զօրս երկնից հա
մա՛ձայնեա՛լ. փառա՛նա՛կեա՛ զայ
նի՛ երգո՛ւ՛մ ա՛ւե՛լ ա՛՛.
Ներկա՛նո՛ղաս ընդերկնայինսն
հա՛՛ղեղչ՛ե՛ք ընդ հրեղէ՛նսն.
փառա՛նա՛կեա՛ զայնիւ.

Ա՛ր յանե՛ից գոյացո՛ւցեր զբո
զա՛տարած խակ՛զանկ. խա՛տա
կեր ա՛ծո՛ւմբեր զո ստե՛ղծեր
զա՛՛ր ի՛ հողոյ. ժա՛ռանգե՛լ ընդ
մո զանապա՛տա՛մ ը՛զ կեա՛նսն.
Ո՛՛ւ՛ պատուհա՛ք բանա՛՛ր կո՛՛ւ ի՛ն
ի՛ դրախտէ՛ն աստո՛ւց անկեա՛լ.
ի՛ յատե՛ւ կենդա՛նո՛ւե՛ցն մահ՛ն
ո՛ւ՛ի՛ պ՛ղտո՛ւ՛ վերանա՛լ. մե՛ր կա՛ց
ը՛զ վիճա՛ս անբա՛ս՛ո՛ւե՛ր լուսոյն.
Ա՛՛ւ՛ղ՛ս փրկի՛չ բարե՛ր՛ց՛ր ո՛ր
մարմնացա՛՛ր ընդ կուսէ՛ն՝ հեղ
մա՛՛ք արեա՛՛ն ը՛զ քո՛ բարձեր
զյանցանս նա՛խասահ՛ծին. փըր
կեալ ը՛զմե՛զ յանի՛ծից նորա՛.
Ա՛ր ըստ պատ՛ուիրա՛ց նախա՛՛ծո՛ւ՛ն
յանձն առին յօ՛՛ժա՛ո՛ւ՛ե՛ր. ընդ
զբաժա՛կ բարձա՛ռանաց ընդ քո՛ը
ո՛ղ՛ջ՛ք՛ե՛ն զբեղեղեա՛ց. շնո՛ր հեա՛՛
ո՛ւ՛ղ ո՛՛ր ը՛զբաժա՛կ քո՛ փրկո՛ւ՛ի՛.
Ի՛մ՛ա՛ստանա՛լ քո զա՛ւ՛ետա՛ո՛ւ՛ն՛ն
յորժամ գա՛՛ս դատե՛լ ընդ կո՛՛ւ՛ի՛.
Ն՛ո՛ւ՛ի՛ն դա՛՛տո՛ւ՛ի՛ ը՛զմե՛զ ի՛՛ փառս
յաչխ՛կողմա՛ն՛ն՛. ո՛րով հա՛նցո՛՛ւ՛ք
քեզ զօրն՛ո՛ւ՛ք յա՛՛ն՛ե՛ա՛տա յա՛՛ւ՛ի՛

Աստուածաշունչ ընդհատ անընտ
ուեր. այս։ Եւ հրեղինացն այն
մարգեղնալի հնար ասուածեղ.
ի հոգեղէնս խոնարհեալ լոյսդ
արիմիական. այսօր։

Երբոյ լինի եկեղեցին ալ. ի
գալստեան սուրբ միածնին.
ուրախ լեր և ցընծա հոյն
գերգ ամենայն սրբոցդ։

Ի ընդառ յոյժ գնասցեր վերին
սիօնի. ասա քաղաքացր գա
նորոգեալ ի յաւետեան հարսն.
սրգարեր փերկիչ փերկին եկեք
ցրեցանէք։ Օ ըստացեալդ եւ
բերկրեցաց ժողովեալդ ասուա
ծոյ. մեռան գասցես ծաղկեալդ
հանեսցուք եւ ասա։ օրհնեալ որ
եկիրեալ քեզ տէր սիեղերաց։

Կանայեր ալ գրգռեալ ի հա
ասանեալդ ի մեզ ընդհանուր սեր
գասել հոգի եւ ընդմարմին ինա.
արգարանալ գասանալ քոյա
օրհնեալ ես գոց քրիստոս։

Նակ անիրաւ գասանիցին որ
ի քաղաք բնակեալ մերոյ. ոչ ու
նելով գերկիւղ գի սո է ասէ.
և անասական ի մարդկանէ ոչ
առնելով գայն որ ղերկինքոյն։

Եւ այս անանց սուրբ փեռայիդ
այլոյ հոգի ի մ պատճառս. ուսո
զիչսնեալ գի խնամ գասաս
ուրիչ իս։ առնել ինձ գասաս
սա որ արդար ընդ ասսիկ
մա՛ս լինիլ ի մէնջ։

Աստուածաշունչ ընդհատ անընտ
ուեր. այս։ Եւ հրեղինացն այն
մարգեղնալի հնար ասուածեղ.
ի հոգեղէնս խոնարհեալ լոյսդ
արիմիական. այսօր։

Երբոյ լինի եկեղեցին ալ. ի
գալստեան սուրբ միածնին.
ուրախ լեր և ցընծա հոյն
գերգ ամենայն սրբոցդ։

Ի ընդառ յոյժ գնասցեր վերին
սիօնի. ասա քաղաքացր գա
նորոգեալ ի յաւետեան հարսն.
սրգարեր փերկիչ փերկին եկեք
ցրեցանէք։ Օ ըստացեալդ եւ
բերկրեցաց ժողովեալդ ասուա
ծոյ. մեռան գասցես ծաղկեալդ
հանեսցուք եւ ասա։ օրհնեալ որ
եկիրեալ քեզ տէր սիեղերաց։

Կանայեր ալ գրգռեալ ի հա
ասանեալդ ի մեզ ընդհանուր սեր
գասել հոգի եւ ընդմարմին ինա.
արգարանալ գասանալ քոյա
օրհնեալ ես գոց քրիստոս։

Նակ անիրաւ գասանիցին որ
ի քաղաք բնակեալ մերոյ. ոչ ու
նելով գերկիւղ գի սո է ասէ.
և անասական ի մարդկանէ ոչ
առնելով գայն որ ղերկինքոյն։

Եւ այս անանց սուրբ փեռայիդ
այլոյ հոգի ի մ պատճառս. ուսո
զիչսնեալ գի խնամ գասաս
ուրիչ իս։ առնել ինձ գասաս
սա որ արդար ընդ ասսիկ
մա՛ս լինիլ ի մէնջ։

Ա՛ղբեր ածամիին որ վերացիս
իշխուց տերշաւակաց. ազգ մարդ
կան կենդանեաց մեծցուանեմք
Ա՛ղբեր բնակ տիրեցին ածու
ես յիմանալի զարմից երանեալ.
ազգ. Ա՛ղբեր մայր էմմանու
էլի մարդարէին յառաջ զուշա
կեալ. ազգ մարդ.

Ն՛վիրայ վիմի հաւատոյ շինեաց
ցեր բազում ազգ ազկակցեցի. բզ
ան պիտեա ի խաչատրոմն.
Ա՛ր շնորհեցեր ողորմութիւն
ի բնութիւնարանեալ տիրշաւակաց եմ
մարդկան քաւարան. ասէր որ
ան զանշարժ քո վիճակաղրեմ.
Ն՛ահապետ վասոյ արբուեր քո
քեզ երդեն մանկունք. ասէր
ասցա զառաջ քո զմարմնեմք.

Փառս հօր և.

Օրհնեմ կոչեցեր բզ տեառնիրնեան
ցանկալեացան աշխարհի. փառան
գեղ բնակարարատեան լեռն. շնորհ
տեա մեզ ընդ նոսին զայրացուա
քիւնեան քո ջնջեալ.

Ա՛ր արանձնեցիր ես ի բարձու
նեան տոր. և աշխարհ ի միջ
երկրի անուն քո տար. օրհնեալ
ես տէր հայրերն մերոց.
Ա՛ր գհաւատացեալսն ի քեզ պա
տեհան և բզ քարկոծն պատճառ.
գործակիցք ջրովք սուրբմամբ
յանդուգնեցաք. օրհնեալ ես.
Ա՛ր հաւատացեալ ազգ մարդ
կան տերայ փոխիլ ի յերկիրս

դատըն. պահեա անարատ բզ
քո փրկութենէդ. օրհնեալ
Ա՛զար օրհնեցիր ք տ բանիւդ
պատուէր բնական յանհետեան.
Օրհնեցիք Ք քաղաքացիքն յա
փտութենէ քո որ ելին և փրկեաց
զամ պարտաճաս. ք տ բա.
Օրհնեցիք Ա՛ր արար գազան
տեառնէն հետայ զիրարսիրեալ որ
գոց մարդկան. ք տ.
Ա՛ր արարեր ջուր պատեալ
ի տերշաւակաց զերծեալ ի խա
տարէ առ լոյսն. ք տ.
Ա՛զհաւատեցեր քո ածամիին
պատարագս զոր ոչ բոցակիզիչ
նուէր ածուերն մեծցուանեմք.
Ա՛ր յարդանդի քոմ անապակա
նաչքեր բնակեցար ք՛ս արարած
երփրկիչ անձանց մերոց. մեծ.
Ա՛ղհատանեալ ապտակահար յայ
տոնէ աշխարհի ծագեցաւ.
պատեցոյց լուսոյն երկիր
պագեցուք.

Փ՛րկեաս ի՛մ. Ծագեաց ինա
ռաց քեզ տպատեցոյց պատ
րաստութեամբ պրծնեմք.
ընդ պատճէն ոչ զամս ի դա
տել զերկիր.
Ա՛ղաչեմ վառեալ լապտերդ
հատոյ ընդ գամս խաւարուն
հուսացեալն. մերոնեալ ի յատ
գատ և երկնաւոր փեսային.
Փառս և երկիր փեսային
ոսկի քան բզ ձայնեալ ածայն

Ա՛ր կենդանեաց քաղաքն զոր
շուկ զի՛ երեցոյն ծանուցեցեր զո
ւսումն. այսօր յաւուրս յայտ
նութեան խորհուրդն արդարոյ
լուսոյն, օրհնե՛ա.

Ա՛ր ցնծութիւն փառաց
ասաց բազմաւ ընդ հօր
անեղականից բանդ. այսօր բազմաւ ընդ նորընծայեալն
յորդան աւազն. օրհնե՛ա զի
եղեր ի փրկութիւն աշխարհի.
Ա՛ր անձառ ածուածդ, օծեալ
զի ծառայական կերպ. այսօր
համեցար օծանել իւղով ի մա
զաւորէ. օրհնե՛ա զի.

Ա՛ր կենդանեալ քաղաքն զոր
շուկ զի

Աղ խոտորնակ ընդ հօր
և հոգւոյն սրբոյ խոստակեր ինքն
զմարդն առակին. այսօր որդիք
մարդկան ժողովեալ խորհին
մահանալ իմմէ զորդին մեր.
Որպէս ծ. սիրոյն աշակերտ՝
փոխանակեաց զառեալութիւնն
առ վարդապետին, մահանալով
փոխանակիցն ընդ երեսուն
արծաթով.

Ի երրորդօրէն երկնից մշտնջեն
ջենաւոր հօր ծորդին. ներգործ
ծառայի առեալ ըզկերպ անկո
ղմպտելի ածութեամբն.

Առանին զամբարեցելոցն ըզոմ
զորքս լուսանոյր. զի զհոնարհու
թիւն հնազանդութեանցն երկրորդ
գործերքն գոլ օրհնեան.

Առաքեաց զամպրոին իւրում զարիւնս
ընդ ոսկեայ ոսկեա անուանեալ. և
յիշատակ կամաւոր մատուցանեն.
մերձեցելոցն հնազ սէր
գործելով.

Ի երկնից ընդ երկրապագեն զօրից
այսօր անձառ խոնարհութիւք ի
վերնատունն խորհրդոյ. ըզ
գեհս ծառայի ընդփաթթանիլ
յանձն առեալ. օրհնեմ ընդ զնո
եղեալ ի կամաւորէն ընդունելոյն.

Ի ոսկի երկրպագեն զամբ
հրեշտակաց խոնարհեցաւ իւրա
նաւ զոտս հոգեկեաց. բժիշկ
կենաց ոսկի ընդառնապարա նա
խանձն. բժիշկ հոգեաց զհոգւոյ
մեզ զիւանդութիւնս.

Ի հնարհնդութեամբ փրկականս
երկիրեցոյ բաշխեցեալ աշակերտ
ացն զմարմնի ընդ քո նորոգե
լով ըզմահացեալսն ի ճաշակմա
նէ. հաղորդս այսմ ընկալ ըզ
մեզ միայն մարդասէր.

Ի անբակիցն յետքեզ եհ
աստուածա. այսօր ըզգեցար
ըզգեստս հոգեկեն ծառայի
ծածկեալով զմարմնոքդ նա
խանձն. ծրհնեալ երկեալդ ի
փրկութիւնն ամենի մարդկան.

Ի վերօրհնեալ հնազանդեցեր
բեմիդ. այսօր երկիր կամաւ իմեր
նատուցիր խորհրդոյդ. լուացեր
զաշակերտացն յօրինակ վասն
մեր. ծրհնեալ երկ.

Ի յաթոռ փառաց ընդատից
ընդ հօր. այսօր բազմիր ընդ
աշակերտացն յանձն առեր.
բաշխելով ըզմարմինն և զարե
նեան քո նոցա. ծրհ.

Ի երկեալ ի փրկութիւնն ամենի
մարդկան. ի ծառայէ յանձնառ
նես մատնիչ ի դատաստան. համ
բերելով մեզ ըզմեզ կենդանեցուցանել.
Ի առանեալ պիտաստի ոչ մի
հատուցան. ի յանդգնայէ և ի կայտռ
վայ դատապարտեալ. համ.
Ի այրեալ ի յատենի երկրորդ
գալոյն. վասն առակին ազատ
պարտապանին քոյոցն. համ.

Երեք մին արդարութիւն եւ
ծառայ յաշխարհս հակառակ
ի խաչելոյն անդիմանալի
գիտասցես եւ յարուցեալ համբար
ձաւ առհասին յերկիր ծագեաց.
որ երկնատագնի յերկինսառոյց
և յերկրատոհմի ընդ հօր ի
նոր հրաշեայն. վասորոյ և մեք
երկիր պագանեմք հօր հոգ
ւոյն և ձեզ շնորհաւորեմք։

Որ միանդամայն ծոցածին բանին
որ ես։ յերկինն. առաքեցաւ
առաւօտեան հօր ի բացմանց հո
գիս ընդ ձեզ շնորհեսցէ. մի խիթա
րեալ զձեզ զորս յաղագս սրբոյն
լոյս և հրաշիւնեալ զընտրեալ
զդասուս առաքելոցդն. ասորոյ։

Երբ սրբոյն սուրբ ոգին եղեալ
բոլոյն լուծան երկունեալ ծնեալն
զերան նամխամարդն. քանզի զձեզ
եաստեղն մարմնով ի մահ ի չար
պատկանեսցէ. վերստին ծնանիմ
հոգեւն յարդիւս լուսոյ հօրն
երկնաւորի. ասոյն։

Ի՛ձայն մեծի զառաքինոյն եւ
հրեշտակին հրաշալի փառացն. ուր
հոգացեալ մարմնովք մարդկան
նորոգիլն. յայնմասուր ահեղին
ահիցս ահ՝ սր և ընդ սիրոյ ընդ
նորընծայեալսն. ի հանգոյ ընդ
լոս քոյ։ Որոյժամ նորայն սրբոյ
նեաւն ձառագայթիւնք փայլին.
և Քաղաւորդն Քաղաւորաց
փառաց տեսանին. յայնմաս։

Որոյժամ առեան զառաքեալն
զերկին. և զերկրէն ելոյ
ձին բանին. յայնմ

Ի՛յայր գաբրիէլ հրեշտակ երե
գեաց սրբոյն կուսին մեսիոս
բերկրեցաց պատրիկ. որ ծրնաւ
ի գիշերին ի մանանց մերոյ։
Ընդառաքին երկինք և երկիր
կատարեալ յարդանդի մեր
կեանք յայտնեցաւ. ասի
այցելոյ մարդկան։

Քառաքընթաց փայլեալոյն լու
սաւորիչ աստեղն. մոգս երկրէն
հեռաներկուս նորոյնի. ի ծնունդ
իւնդ աւծ արդարոյն։

Ի՛յայր ցընծայն գոնդ հրեշ
տակաց ընդ հայաստիքեցոյ ի
երկինն. ո՛րպէս լուսաւորչին խո
րան երկնայնական երկրեցի. ա
րարիչ լերամ ի վիճակաւոր
կան հնոյն հրամանի սրբ և հոյակ։

Ո՛ ուրախալից հարսն անարատ
ընտիր ածիկաբնակ ի ցեղէ ազգիս
դարուց. հայ հանդերձ փառաց
և ճշ ընդ առաջ երկնաւորդ փեր
սային. ուրախ լերամ ի ամուլ
բաղմածին. այս փեսային գայ
առ քեզ։ Ի յայնմ նորոգեցաւ
մեզ աստեղն մերկերեսութ. յայր
գանդ մոգոց հոգեւոր լուսոյ
ծնանելոյ վերստին գնասցեն
առաքեալս ի քեզ. ուրախ լերամ
անմոլոր յառաքինեալ այս
ուրդին գայ առ քեզ։

Ա՛ր զամենայն ոչն ունօրինաբար կամաւ յանձնառէր վիճակիւ ընդ մեզնէութեան. վասն անձամբ խոնարհութեան ի մեզ ողորմեաց։

Ա՛ր խորհրդոյնցես սուրբ աթոռ անուն զիմաստական խորհուրդ չարին ապականեալ վանեան. ի զքեզ օրհնեմք աճ հայցեն մեզոց։

Ա՛ր ընդ նախնեացն աբրահամու զհնդիս. խորագոյնս ծնունդիս անեռոզք որդոյն պատեան ըզ։

Ա՛ր շնորհս ծաղկելոց յոյսնի գոլ. յիշեցաս արծաթոյ զանհատանելիդ մասնիկ. ըզ քեզ։

Ա՛զսր օրհնեցէք եւ բարձր արարէք ըզնա յաւիտեան։

Ո՛ հանգիստնիմբ ըզհնգանճաճ կապս խորհուրդ. քահանայքըն հոլովեալ վանեալ զաճ. եւ

Ա՛ր վասն մեր հանգերձեցաւ բանս արկուին. կամաւ վանեալ

այսքան բանս. եւ

Ի՛նճաճին երկնային գնեալ ճաճայն հնչեալ ընդ հոգեշունչն. ուրախարերքերկ

րեալ. ա՛ր ընդ քեզ։

Ի՛քերծքեա բազմաճ ընդ հօր անապականաբար գնահիկ հաձեցաւ ի քեզ արուեստին. ուր։

Ա՛ր բոցերէն սրբերիւք շրջեալ փակեալ պահիր. այսր ի մէջ մարդկան ի գերկիս հոգեղէնի յայտնեալ. ուրախ։

Ի՛ջեալն խորհեցան ի չարութենէ ապականեալ. որ բանիւ զպարտուածըս խորհրդով հինեցուցեր. Ի՛զքեզ որ արարիչդ եւ մեծութեամն արծաթոյ վանեալին. յանձնառէր զամ հաւերիւն վասն մեր։

Ի՛զքեզ որ թագաւոր թագաւորաց ի՛ծառայէ դատապարտեալ. վ՛ ըզմեզ փրկեացես ի յաւիտեանս անդադրի։

Ի՛յսր եկեալ կամաւ փրկիչն առ իմանալիս յանօրէնն ժողովրդեան. վանեալն փրկուեալ հնձանացն. Ի՛յսր մասնի բանն ի բանաւոր հօտն. եւ յառաջնոց դատապարտի յանօրինաց ժողովեալն. վանեալն փրկու։

Ի՛յսր հոգի ըզնորին դատապարտեալ. եւ արծաթոյ վանեալ

աթոռոյն արարածոց. վանեալ

Ա՛ր ըստանէիւք այսր աթոռ ներմուծ յաշխարհի ի մէջ հոգեղինաց. արարած ա՛րարչին ըստ պատուէր խորհին զնորհուրդ։

Ա՛ր բանիւն ի բերիւ զերկինս ի զերկիրս հաստատուեալ յոյնէ գոյացուցեալ. վանեալ այսր դիւրապին ընդ երեսն արծաթոյ։ Ի՛վ յաւիտեան արուեստիւ երկնաւոր վարդապետին ապա նուիրէ խորհի զնորհուրդ. մատենիւ անօրինաց զի հայ հեացն ի մէջ երկրի։

*Լուծո գծե Հիգեբոկ առաջի

(ա՛ղ. գ՛ձ)

ԱՐՈՒԶՈՒԱՆ

երկնից մշտընկենա՛
տր հօր ողորմին.
ներգործեա՛ լսմ՛ով խնդրուածն
ս՛ղ հոգւոյն. ծառայի առեա՛
ս՛ղ կերպ անկողմնապահ
աճումբեանցն.

Առանին զմա՛քրեցեալսդն ջրով
զտա՛ծ լուանայր. վ՛ի վերնատա
նէ ինոսա՛ տղայա՛րեացդ՝ եր
րորդ՛ն՛երդն գո՛չ օգնեա՛ն.
Առ՛հիւ զմա՛ռին խոր ևզարխն
ընտ՛ր՛ն ուխտ ա՛նուանեա՛լ. և
հիշատա՛կ կամա՛ր մա՛հուանն.
մերձեցեալ՛ցս ինո՛ տղը
բումբեամբ.

Ն՛ղերս ըմ՛ատ և ձառագա՛յթ
անդիմանե՛լի՛ն լոյս. ո՛ր լուա՛
նա՛ր՛ն յանձնառեր զոտս աշա՛
կերտա՛ցն. մաքրեա՛ ի՛մ՛ն՛ղ
ս՛ղ՛ն խաւա՛րէն խորհրդոց
ևլուսաւորեա՛ զմե՛զ.

Ա՛ր մա՛ռնով և արեա՛մբ քո ցու
ցեր ս՛ղ՛ծոց՛ն մե՛ղաց. որ ս
ո՛ր՛ն շտ պատարագի՛ս ի՛մե՛ղ
անձս ախտակի՛ծս. մաքրեա՛ խնդ՛ն
Ա՛ր քաւի՛ր զայս նո՛ր ուխտ ցու
ցեր չետ առաքելոց քո. մա՛հացեր
լո՛ւծեր իշխանութի՛ն նախա
հո՛ծ՛ն. մաքրեա՛.

Ա՛ր ճա՛դ ի՛յերկինս և ի՛ վերոյ
երկրի՛. այսո՛ր յանձնառեր լե՛
ռանալ ղ՛տս աշակերտացն՝ և
զնս լուա՛ր քրիստոս խնդրագ ի՛մ՛ղ
Ա՛ր բարեբանեա՛ս յիմա՛նալի՛ ո՛ր
արքունեացն. հաձեցա՛ր մարմնով
պա՛տարագի՛լ. ա՛րա՛ և զնս արժա
նի՛ ա՛ճապ՛ն՛ն շնորհի՛ր.

Ա՛րդ ա՛ծո՛ւ քե՛զօք՝ խնդրեմս
առնե՛ն բա՛ժակացդ. կենա՛րար
բաժակա՛ւ ս՛ղ՛ի՛ վիճակեցդ.
փրկեա՛ և զնս յաւիտե՛նից
ի՛ տա՛ջն.

Ք՛րիստո՛ս աբե՛ր վասի՛ն մե՛ր
խոնարհեցա՛ր ինքնա՛ռ՛ որ չարչա
րանա՛ն. լուացի՛ր զոտս աշակե՛ր
տացն այսո՛ր ինո՛ւ վերնատա՛նէն.
ողորմի՛ր փրկի՛չ ո՛ղջ ա՛մ՛բո՛ղ.

Ա՛ր կա՛զմեցեր սերա՛ն խո՛րհրդ
դոյ. և աբեղացեր յանմա՛հս
կա՛ն բա՛ժակէն. սբ՛ր՛ծոց քոց
առա՛քե՛լո՛ցն այսո՛ր խո՛ր՛ն վեր
նատունէն. ողորմի՛ր փրկ՛ն.

Ա՛նբեմա ս՛ղ՛ի՛ս և՛ս՛ղ խոր
հո՛ւրդս. զի և մե՛ք հաղորդի
ցո՛ւք սբ՛ր՛ծո՛ւթ՛ն. ընդ սբ՛ր՛ծոց
քոց առա՛քե՛ս.

Ա՛ր վա՛ռեցեր մե՛զ յերկի՛ր երև
եա՛լ զա՛մենայնի՛ն կատա՛րեցեր զ
առաքինացդն. ա՛՛յսո՛ր կատա՛
րեա՛լ ընտ՛ր՛ն ա՛ղաչե՛ս
ա՛յդ՛ի՛ս ա՛ղաչեա՛ս.

Ա՛նդ՛ր՛ զնշմարիտ և զա՛՛ռն
ա՛նանուա՛ս. որ դա՛՛տաստա՛րեցեր

Ի՛ր եբկայնամիտ եւ ողորմած. զի
քաղցր է անտոկալ. նայեցի՛ր
ի մեզ ըստ ծառայից. զի մի՛
դարձցի՛ր անանկ ամէնեցու՛ն
յաւե՛տ աչեր մեր։

Ո՛ չիշատակ հրաժարեցա՛ր ի՛
հաճոյս քեզ ընկալեալ. եւ ըստ
սուրբ մեր ընկալ զայրերին
ընտրեա՛ն եւ զաբրահամեան. զի
ի խորան քում մխոցուց հան՛
դուստես ի ձեռնասոյս քո. Լիցի
մեզ նոյնա գանեցեալ ընդ սե
րա՛ս. զի մի՛։

Ի՛ երեսուեդես ընդ հօր եւ ընդ
հոգւոյն անբաժինքեան որդի. խո
նարհեցա՛ր ի՛ հայրական ծոցոյ
մարդ երեւեալ. մարմնացար ի՛ կու
սէն. քաղա՛ր զայրերն
մահու յանցանաց նախաշօրէն.
քեզ երկրպագեմք ընդ ծնօղըն հոգ
հայն հանի՛ր հովուացն օրհնեա՛լ
հա՛ր ի՛ նախայարմարեան բնու
ի՛ սկսո ծննդեան որդի.
այ քան զայարեան որդի.
ձառագայթի փառաց եւ ծագումն
մեզն յանմերձենալի լուսոյն. աստ
ղապա՛շակ տեսլեամբըն յայտնի
ի՛ երկրաւորս եւ ի՛ մեծաւոր անբանից
բազմեալ. քեզ երկրպագեմք։

Աղաչե՛ր փառաց քո՛ եւ արա
րիչ բնութեան. ա՛ծ հնչեալ ի՛ շեան
հոյզ հանդերձեալ լուսոյն.
մանո՛ւկ երեւեալ այսօր անփո
խարինելի ի՛ յետուքեն. քեզ։

երկրաւորեալ հնամարմնեալ ի՛ մեզ
նահատակեալ ի՛ լերանէ գոտա ա՛
շակերտացն. որդի՛ ա՛

Ո՛ւռն հօր և քահանայապե՛տ ա
ձըչմարիտ. որ զաշխատակից
ցոյց ընդ մարմնի՛ն և զարհուրեալ
քո՛ բաշխեցե՛ր ի՛ յանապատին.
այ՛սօր հաղորդին հոգեղէնից
ա՛ծացին լսի՛ն ընդ ձեզ որդի

Ո՛րդի սարսուռ ներքոյ՛ քեզ
ոչ իշխե՛ն նայել. այ՛սօր
ի՛ ծառայի՛ կերպարանս եղեալ
նախայարմարեան բանն. օրհնե
ցե՛ք ընդ նմա հոգեւոր երգով։

Ո՛ր զաստուածակերպն այսօր
ձըչմարտապէս կատար ընծայ.
լուսանալո՛վ զոտս աշակերտ
ացն ի՛ պատարագա՛ց քրիստոս
մեզն. օրհնե՛։

Ո՛ր հաճացար ես հօր և որ
դւոյ անձնատուր ընդ հոսա
ի՛ պիշտ էին. այ՛սօր ընկեցեր
զոտ ի՛ հնոցէն հրոյ անհանգիստ.
հոգի՛ ա՛ այ որդի՛ ողորմեա՛։

Ո՛ր պատրաստեցի՛ր ես հօր և որ
դւոյ որով կենդանացնելո՛վ ի
քո՛ էից պատրաստե՛ր. այ՛սօր որդիա
այ ծնանիս ի՛ պղծութեց. հոգի՛ ա՛

Ո՛ր փառակից ես հօր և որդւոյ
և քննե՛ր ընկեր լոս պատուհասոյ.
այ՛սօր խորագէտս խաւարից
զգիմարս աշխարհի արա՛ծ ընդ

եկեալք ի փրկութիւն մեզ
տեսած հայցըն մեզ։

Օ. Որ օրհնեն զանձ լուսեղինք
զմարս տաժանելս լուացիր
զանիծ իջին մերկացեալ քինք
ծածկոյթ. ըզգեցուս ծառայի
սիածար. արդնեալ եկ։

Ընդապականեալ պղծիւք զկնի
դանապարհըդ բաշխեցեր զմեզ
միութիւդ քո. նորոգելով զմահ
ցեւրն յանցանաց ի պատրանաց

Թլշնամին. արդնեալ։

Լոյծ զանդ ամենատպի փոց հօր
և պատկեր բարերարութե. որ ըզ
գեցաւ այսօր ըզգեստս ծառայա
կան կերպի. ըզնա ամ պղնք
արդնեցեք հոգևոր երգով։

Որ անձամբ խոնարհութիւք ի մահ
ըռնեաց ոսից աշակերտացն. ըզ
մարդկային ազգի գընացս ու
ղեաց ի չքնարկելին. ըզնա ամ

Որ բաշխմամբ կենդանարար
խորհրդոյդ անապական ճաշակ
մանեն. հրաւիրեաց ըզմեզ երկ
նից պղծայուելին. ըզնա։

Օ. ջեր հայր յաւուր յառաջ քան զյա
հետեանն բարեբանեն զայր
անմարմնից հրեշտակաց. ձայնիւ
երգով գոչեն և այսպէս կեն.
այսաւր այսաւրուց և որ ոչ
բանց փրկիչ գոլոր

Լոյսերեցեր զբո միածինդ
մարմնանալ ի մեզ կուսէն. և
անապատս ծընանիլ յորմէ չունէ

Ա՛յսօր ի կատարմանէ աշխ
արին ընդարձակ նոր ուխ
տի՝ Հշմարտութեամբ կո՛.
ի վերնատունն խորհրդոյ սա
րսափելի՛ յուդայ ի՛ջօսէ՛ն
փիքնու՛ուսոյ ելդու գտանն սա
տեաց դիմեալ կամաւ ի՛մմէ
խաչին առ ի բռնանալ ըզմեզ աշ
խարհի՛. վա՛ն որո՛յ խնայեա՛ խոզ
քա՛ կամաւո՛ր ըզքո՛ զորդւոյդ։

Ա՛յսօր ի՛ վերնատունն խորհրդոյ
ընդ հօր. այսօր բազմի՛լ ընդ
աշակերտսըն յանձն առեր՝.
բաշխելով ըզ մարմի՛ն և զա՛ր
իւն քո նո՛ր. օրհն.

Ա՛յսօր կանգնեցա՛ւ սա՛ւազան
մկրտա՛րանէ ի՛ մե՛զ մկրտեալ
մեզա՛ց մերոց.

Ա՛յսօր ակերն մեր լո՛ւանայր
զոտս աշակերտացն և պա՛տուէ
րեր զա՛յս առելով.

Ա՛ի՛ ոմն ի՛ձէնջ եղբա՛ւրք մատ
նելոց է զի՛ս ի՛մաչ՝ և օ՛ղորմի
յաշակերտացդ.

Ո՛յն լուեա՛լ պետրոսի՛ այն
արիւնր առ յո՛վհաննէ՛ս հարցա
նել քե՛զ ո՛վ էդկ.

Խանդն զոր ա՛սաց յի՛. սրտումբ
ցոյց զիւր զաշակերտան և խոս
վեցան ա՛մե՛նեքեան։

Ա՛ՅՍՕՐ Ի ԿԱՏԱՐՄԱՆԷ ԱՇԽ
ԱՐԻՆ ԸՆԴԱՐՁԱԿ ՆՈՐ ՈՒԽ
ՏԻ ՀՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՄԲ ԴՈ.

Ի վերնատունն խորհրդոյ սա
րսափելի յուդայ ի՛ջօսէ՛ն
փիքնու՛ուսոյ ելդու գտանն սա
տեաց դիմեալ կամաւ ի՛մմէ
խաչին առ ի բռնանալ ըզմեզ աշ
խարհի՛. վա՛ն որո՛յ խնայեա՛ խոզ
քա՛ կամաւո՛ր ըզքո՛ զորդւոյդ։

Ա՛յսօր ի՛ վերնատունն խորհրդոյ ընդ
հօր. այսօր բազմի՛լ ընդ աշակերտսըն
յանձն առեր՝. բաշխելով ըզ մարմի՛ն և զա՛ր
իւն քո նո՛ր. օրհն.

Ա՛յսօր կանգնեցա՛ւ սա՛ւազան մկրտա՛րանէ ի՛ մե՛զ մկրտեալ մեզա՛ց մերոց.

Ա՛յսօր ակերն մեր լո՛ւանայր զոտս աշակերտացն և պա՛տուէրեր զա՛յս առելով.

Ա՛ի՛ ոմն ի՛ձէնջ եղբա՛ւրք մատնելոց է զի՛ս ի՛մաչ՝ և օ՛ղորմի յաշակերտացդ.

Ո՛յն լուեա՛լ պետրոսի՛ այն արիւնր առ յո՛վհաննէ՛ս հարցանել քե՛զ ո՛վ էդկ.

Խանդն զոր ա՛սաց յի՛. սրտումբ ցոյց զիւր զաշակերտան և խոս վեցան ա՛մե՛նեքեան։

Ա՛յսօր ի կատարմանէ աշխ
արին ընդարձակ նոր ուխ
տի՝ Հշմարտութեամբ կո՛.
ի վերնատունն խորհրդոյ սա
րսափելի՛ յուդայ ի՛ջօսէ՛ն
փիքնու՛ուսոյ ելդու գտանն սա
տեաց դիմեալ կամաւ ի՛մմէ
խաչին առ ի բռնանալ ըզմեզ աշ
խարհի՛. վա՛ն որո՛յ խնայեա՛ խոզ
քա՛ կամաւո՛ր ըզքո՛ զորդւոյդ։

Ա՛յսօր ի՛ վերնատունն խորհրդոյ ընդ
հօր. այսօր բազմի՛լ ընդ աշակերտսըն
յանձն առեր՝. բաշխելով ըզ մարմի՛ն և զա՛ր
իւն քո նո՛ր. օրհն.

Ա՛յսօր կանգնեցա՛ւ սա՛ւազան մկրտա՛րանէ ի՛ մե՛զ մկրտեալ մեզա՛ց մերոց.

Ա՛յսօր ակերն մեր լո՛ւանայր զոտս աշակերտացն և պա՛տուէրեր զա՛յս առելով.

Ա՛ի՛ ոմն ի՛ձէնջ եղբա՛ւրք մատնելոց է զի՛ս ի՛մաչ՝ և օ՛ղորմի յաշակերտացդ.

Ո՛յն լուեա՛լ պետրոսի՛ այն արիւնր առ յո՛վհաննէ՛ս հարցանել քե՛զ ո՛վ էդկ.

Խանդն զոր ա՛սաց յի՛. սրտումբ ցոյց զիւր զաշակերտան և խոս վեցան ա՛մե՛նեքեան։

ա՛նապական. բա՛ռնալով ըզմեր
ներո՛քին. ա՛՛ծ ա՛ս.

Ե՛ն ընդ ե՛ս բա՛րի յե՛մ երևեցա՛ւ
հեթանո՛ց. զի տրտմի՛ն յաւիտե
նից՝ տըղայ ելեալ յորդւոյդ ըզ
կենաց կոչի՛. ա՛՛ծ.

Ա՛րիծո՛ղ ըզ լայնո՛ղսն զօթից
այսօր անձա՛ն խոնարհո՛ւեա՛ւ ի՛
վերնատունըն խորհրդոյ. ըզ
գե՛տ ծա՛ռայի՛ ըզ փաթանի՛լ
յա՛նձն առեր. օ՛րհնե՛ զմե՛զ զեր
եալ ի կամաւո՛ր շարչարա՛նս.

Ա՛րմա՛ երկրպագի՛ն դա՛ւթ
հրեշտակա՛ց խոնարհեցա՛ր ի՛ըս
նալ զո՛տըս հողեղենս. բայ՛ց
կե՛ր տրտո՛ւմ ըզ դարշապա՛րս նա
խաօ՛րն. բայ՛ց՝ չկրճա՛ր զհոգ
մոյ զհի՛ւանդո՛ւթի՛ւնս.

Ա՛ր խորհո՛ւրդըս փըրկականս
երկի՛ւղցաւ բա՛ռնեցեալ աշակեր
տացն զմարմի՛նդ. քո՛ նորոգե
լո՛ւ ըզմա՛հկանացեալսն ի՛ շնչակո՛ւ
նէ՛. հաղո՛ւ ըզս այսմ ընկա՛լ ըզ
մեզ միա՛ւն մարդասի՛ր.

Ա՛ր անըսկի՛զըն յէ՛ութեդ ե՛ս
ասե՛ւած. այսօր ըզ զեցա՛ր
ըզ զե՛տս հո՛ղեղէն ծա՛ռայի՛
ծա՛ծկելով ըզմե՛ր կրո՛ւթի՛ւնս նա
խաօ՛րն. օ՛րհնեա՛լ եկեա՛ք ի՛
փըրկո՛ւթի՛ւնս աշդի մարդկան.

Ա՛ր վերօ՛րհնի՛ւս ի՛նքեան ք՛ե՛ր օ
ճի՛ւդ. այսօր եկի՛ր կամա՛ւ ի՛մե՛ր
նաւտունըն խորհրդոյ. լուացի՛ր
զաշակերտացն յօրինա՛կ վասըն
մե՛ր. օ՛րհնեա՛լ եկ.

Ընդ որում եւ համբուրեցից զնա
վարդապետն ընդ երեսանն այր
ծաղկոյ հնձելոյ զնա մանկտի.
թէ ընդ մրեամբ իւրեանց զնա
եբրայեցոյց. զի մանաւանդ լցեալ ի
գիշերին՝ ջահել և առաջոյ
երկայն ընթանալ ընտրեցեալ
լեալ։ վարոյ երկրպագելոյ անձա
ռելի քո խոնարհութեանդ։

Ո՛յաւր զոր սերտօքն ծածկե
ին ընդդէմս յահէ փառաց այս
ուածոցէդ. իսկ կորնտեա՛ն
ոյդին յուդան. ի համբոյր մեր
ձեալ նենգաւոքն ընդ ոտս կո
տրեցին մեծ անմիջեալ։ վա՛
Ո՛յաւր ընդ գերազոյնն անօրէ
նութիւնդ քո պղծի՝ աստուածոյ.
հոյլք անմարմնոցն հրաշք ան
ուանին՝ պակասեցեալ զարմա
նային. տեսանելով զանտես
նելիդ մատանեալ կամաւ ի շեղ
ոչխար մեղանչելոյ։ վա՛ն որո՛յ։

Ո՛յաւր բարեխնամ և մարգասէր
բաքո չճաի երեսն ի քէն քրիս
տոս. ծառայացաւ և երեսաց
քո. և ցուցեալ գերազ պաշխա
ցին՝ որք ի դատապարտ և ի փառ
աբեցոց. և շուրջ երեսն շուրջ
բազմեալ զինուորքն պիղատոսի

Ե՛ւ հերձեցին։ վա՛ն։

*Ի ՈՒՐԲԱԹ ՇԱԲԱԹՈՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

Ք՛ԱՆԱՄԱՍՆԱՒՈՐ

Ք՛ն ընդ մեզ եւ ի մեզ։ զնա
ղերս ընդ մեզ եւ ի մեզ
պատիւ բանդ. աղօթիցիր առ
հայր մարդասէր ընկալեալ ընդ
հօր ընդ քո վասն իմ զպատ
ուական. ուստի կամաւ կրեցեալ
զերկիւղ ի հրեշտակաց զծնա
նելոյդ երկնաւորաց
ի երկրաւորութիւն. վա՛ն որո՛յ։

Ո՛յաւր յառաջ նոր շնորհեալ
հրամանեցն զի կատարիւր յաշա
կերտացդ գնան. քանզի զհոլով
ոդ քոյդ հարեալ զերեսեցեալ
հօտն ի մարդասէրին. որ ի կա
պերացդ անկանիցիդ՝ ի յանդստ
և ի կայինակաց դատապարտեալ.
ի ծառայէ ապստամբեցար և նո
խատեցար քոյդ հերգարարն
ընդ հօր ընկալեալ։ վա՛ն։

Ո՛յաւր ընդ վերնէն հաստատ
շարժեալ փոխանցին խաչելոյ
մարտ. առ ինքեն քոզացուցեալ
ընդմարդկայինն տկարութեան
դիմանալով. ևս ոչ ոչ դաշնի
մերձաւորաց. որ դատապարտ ար
ասողեալն ընկալաւ ինքն
երիւք հարցմամբ միոյն զերկից
ուսոյցիցն ընդբժշկիդ.
ընդնդմին ընդ ընկերակիցդ քո և ընտրեալ մեզ արասցի
ի այլ ընդմիմեանց։

Ո՛յաւր զոր երկնային լուսեղն
նոյն աչքն պատառեալ բանդ
անարգանաց. ընդամացեալ ընդ

մայրըն տաւ՝ տուն հանդերձ ոչ
դուիք սրբութեամբ ընդալ՝ եւ
զիաւս ի յայտնիկն. ընդ որս
եմք աղաչեմք զի գայցես ըն
նըբս քո։ Ի՞նչ դու բարձրեալ
փըրկիչդ վասըն մեր խոնարհե
ցար. արժանի՞ արս ըմեզ ընդ
ղջաժակ պատուիրանի կենաց
քոց ալ՝ որով կացցուք յաջմ
քոմանէ՝ ի հանդերձեալ քում
գալստեանն։

Ա՞րասիրելի հոգւոյ ընկա՛ն՝ ա
հեղագոչ սաստիկ հընչմամբ՝
երեսեցաւր ի վերընամուն՝ հոգիդ
գաստե երկոտասան՝ ուրք առ
ի քէն մըկըրտեցան՝ որպ զտակի
հրոյ մաքրեցան՝ մաքրամիտնդ
ընկնիդ մեղաց՝ և ընդ ելոյ ըն
լոյս փոց։ Ո՞կիր յերկիր ա՞ծա
բար՝ գաստե զաշխարհս իշխա
նաբար։ ընդ արդարոե և ընդ
մեղաց և ընդ էարին գաստատա
նոց։ բայցըր ընդ անձդ անհե
քիական՝ պարգեա ետ՞ր ոչ
գուց մարդկան՝ մաքրեա։

Ակրն ի սիրոյ ընկրդ առաքեաց
յինքըն զանդամն իւր զեկ յօգ
նոց։ զեկեղեցի՛ իւր զոր շինե
նաց ետ՞ր տէրն ստաքն քո հաստա
ատեաց։ որ՞նտես բնաւ եղ զա
ռաքեալն ետ՞ր շնորհօք
քո զարդարեաց։ մաքր։

Ա՞ռաւտուր անամպ։ արարի՛ր
յաւիտենից։ մարդասի՛րութիւդ

ասէ՝ ընկնա՛ կոլարեալք։ ոչ հաս
բայց ընդ ընդունե ընկշանն ևս առեալ
մանուն։ Ա՞երկացաւ յինքեանէ
զանձայինն ալ տոգին։ և ընդեր
ցա՞ւ ընդամանայ։ ոչ հանդերձ
ալրկաւ զիաւս։

Ա՞դիշերին յորում մատնիչդ
փըրկիչդըն մեր ի՛մահ խաչին ե
և ի՛ևաւտըն ձիմնեանց։ ալզօ
քեալ զալս ասէր ընդայս անցո
յինն՞ն զբաժակս։

Ա՞ռ անօրէն աշակերտին քո՛
դեաւ ընդ՛զ՛ոնի սիրոյ ետրա և
փուքայլս ալն քահանայիցն։ ասէր
ինձ զինչ կամիք տալ զի մատնե
ցից ընկ վարդապետն։

Ա՞ր ետուստ ի՛քրօքէս ալ՛ն ճ
բանդ։ այսօր վասըն մեր խոնար
տեաք ընդառնըն ի՛երկին ձիմե
նեաց։ օրհնեմք ընդքեզ անդադար
երգով։ Ա՞ր համագոյդ ետ՞ր խոր
հըրդոցըդ տայրենի։ աշակերտ
ատց զոց ծանուցիր ընկ խոր
տոտզքո զալստեանդ։ օրհ։

Ա՞ր ամենայնից ետ արարիչ և ըս
տեղծիչ կենդանեաքն։ այսօր
ընկծածկեաւ խորտոտզք երկոր
դոտեըդ յայտնեցեր երկնից
ալ՛ըրնի քո։ օրհ։

Ա՞զքեզ օրհնեմք որ քաշխատզ
ետ բարուեց։ և հայցեմք ոչ ի
մարդասիրէ։ ընդ ամէն՛ քո ընտ
րեալն զիմանալի աշխատիցն։

Օ՞ի՛դուե ետ ալ յորմէ հայցէր

Ոմն ոչ կարէ զբաղիլ ի գործ
աստուածային ա-
րարածոց. օրհ.

Ա՛ր ասացեր բանիկ մի՝ զի
երկուքի. ի՛ երկուքի յատենի կացեր
զի ոչ կարէ զբաղիլ ի գործ աստուածային
ա-
րարածոց. օրհ.

Ա՛պա ենդացաք ի խաչ քո ամե-
նայն յատենից. այր ետուր մեզ
պահապան յաղթօղ ընդ դիմ
թշնամոյն. ազաչեմք սուրբ փրկիչ
կիր ա՛յժմ պահպանեա զանձինս մեր
Ա՛ստուածասէր Քրիստոս ով վասուն մեր
երկրի խաչ և բուժիր սուրբ զգա-
ցանս նախատանեցիր ա՛ձմայ. ա
Լուսոյ աչք հատաւոյ՝ և փայլ
կենաց մարդկան յայտնեալ. զոր
սուրբ ա՛յսոյն պաշտոյ կոչեա
նեցաւ ա՛նկանգնելի. աղաչ.

Ա՛ղաչեմք թշնամին ընդ յայտ
նիլ սէր խաչին. և ի յատկէ փոխ
նել կործանեցիր յանդունդս երկ
րի. աղ. Ա՛րկինըդ ցընծայիր
և երկիրս ուրախանայր. քանզի
փրկիչ ցուցաւ ա՛ր խաչն երկ
սաստ սիրելոյց. աղա.

Ա՛ղաչեմք հրեշտից ընկերակ
ցին արծաթ բազուկ. սուրբ
սուրբ սուրբ պարտ ես փառս. սուրբ ի
խաչ տէրն իմ ի հայհոյէ
ութեանց.

Ա՛յժմ մեր մերկութիւն անուսկիզբն
ոգի. ի հոգեղէն ի բնութ
մարդկան զմարտական յանձն
առեր. օրհնեմք զքեզ որ էիր
յառաջ քան զամենայն յաւիտեան
Ա՛ր ասացեր բանիկ մի՝ զի
երկուքի. ի՛ երկուքի յատենի կացեր
զի ոչ կարէ զբաղիլ ի գործ
աստուածային ա-
րարածոց. օրհ.

Ա՛ր ասացեր բանիկ մի՝ զի
երկուքի. ի՛ երկուքի յատենի կացեր
զի ոչ կարէ զբաղիլ ի գործ
աստուածային ա-
րարածոց. օրհ.

Ա՛ստուածասէր Քրիստոս ով վասուն մեր
երկրի խաչ և բուժիր սուրբ զգա-
ցանս նախատանեցիր ա՛ձմայ. ա
Լուսոյ աչք հատաւոյ՝ և փայլ
կենաց մարդկան յայտնեալ. զոր
սուրբ ա՛յսոյն պաշտոյ կոչեա
նեցաւ ա՛նկանգնելի. աղաչ.

Ա՛ղաչեմք թշնամին ընդ յայտ
նիլ սէր խաչին. և ի յատկէ փոխ
նել կործանեցիր յանդունդս երկ
րի. աղ. Ա՛րկինըդ ցընծայիր
և երկիրս ուրախանայր. քանզի
փրկիչ ցուցաւ ա՛ր խաչն երկ
սաստ սիրելոյց. աղա.

Ա՛ղաչեմք հրեշտից ընկերակ
ցին արծաթ բազուկ. սուրբ
սուրբ սուրբ պարտ ես փառս. սուրբ ի
խաչ տէրն իմ ի հայհոյէ
ութեանց.

Ա՛յժմ մեր մերկութիւն անուսկիզբն
ոգի. ի հոգեղէն ի բնութ
մարդկան զմարտական յանձն
առեր. օրհնեմք զքեզ որ էիր
յառաջ քան զամենայն յաւիտեան
Ա՛ր ասացեր բանիկ մի՝ զի
երկուքի. ի՛ երկուքի յատենի կացեր
զի ոչ կարէ զբաղիլ ի գործ
աստուածային ա-
րարածոց. օրհ.

Ա՛ստուածասէր Քրիստոս ով վասուն մեր
երկրի խաչ և բուժիր սուրբ զգա-
ցանս նախատանեցիր ա՛ձմայ. ա
Լուսոյ աչք հատաւոյ՝ և փայլ
կենաց մարդկան յայտնեալ. զոր
սուրբ ա՛յսոյն պաշտոյ կոչեա
նեցաւ ա՛նկանգնելի. աղաչ.

Ա՛ղաչեմք թշնամին ընդ յայտ
նիլ սէր խաչին. և ի յատկէ փոխ
նել կործանեցիր յանդունդս երկ
րի. աղ. Ա՛րկինըդ ցընծայիր
և երկիրս ուրախանայր. քանզի
փրկիչ ցուցաւ ա՛ր խաչն երկ
սաստ սիրելոյց. աղա.

Ա՛ղաչեմք հրեշտից ընկերակ
ցին արծաթ բազուկ. սուրբ
սուրբ սուրբ պարտ ես փառս. սուրբ ի
խաչ տէրն իմ ի հայհոյէ
ութեանց.

Ա՛յժմ մեր մերկութիւն անուսկիզբն
ոգի. ի հոգեղէն ի բնութ
մարդկան զմարտական յանձն
առեր. օրհնեմք զքեզ որ էիր
յառաջ քան զամենայն յաւիտեան
Ա՛ր ասացեր բանիկ մի՝ զի
երկուքի. ի՛ երկուքի յատենի կացեր
զի ոչ կարէ զբաղիլ ի գործ
աստուածային ա-
րարածոց. օրհ.

Ա՛ստուածասէր Քրիստոս ով վասուն մեր
երկրի խաչ և բուժիր սուրբ զգա-
ցանս նախատանեցիր ա՛ձմայ. ա
Լուսոյ աչք հատաւոյ՝ և փայլ
կենաց մարդկան յայտնեալ. զոր
սուրբ ա՛յսոյն պաշտոյ կոչեա
նեցաւ ա՛նկանգնելի. աղաչ.

Ա՛ղաչեմք թշնամին ընդ յայտ
նիլ սէր խաչին. և ի յատկէ փոխ
նել կործանեցիր յանդունդս երկ
րի. աղ. Ա՛րկինըդ ցընծայիր
և երկիրս ուրախանայր. քանզի
փրկիչ ցուցաւ ա՛ր խաչն երկ
սաստ սիրելոյց. աղա.

Ա՛ղաչեմք հրեշտից ընկերակ
ցին արծաթ բազուկ. սուրբ
սուրբ սուրբ պարտ ես փառս. սուրբ ի
խաչ տէրն իմ ի հայհոյէ
ութեանց.

Ա՛յժմ մեր մերկութիւն անուսկիզբն
ոգի. ի հոգեղէն ի բնութ
մարդկան զմարտական յանձն
առեր. օրհնեմք զքեզ որ էիր
յառաջ քան զամենայն յաւիտեան

զայր տաճարին ցնծալոյ վերստա
նինչ խնայել։

Նահապետաբար խաչեցաւ արեն ի
ձէջ ի յանօրինաց · զի լուցեալ
զիւրն որ ասէ թէ ընդ անօրէն
սրեն համարեցաւ ։

Որ թիւրուդես թագաւորաց
քո ինառայել դատապարտեալ ·
համբերելովն վասն մեր · երկայ
նամիտ ակն ի քեզ ունելով ։

Որ պատուական խաչիդ գործ
եալ արեանդ հետ հեղմամբ կե
ցուցանել զմեզ կամեցար · եր ։

Որ մարգասիրապէս վասն մեր
ցուն ամի համբերեցեր · եւ ի մա
հու զմեզ կենդանի հաներ · եր ։

Նկատ

Նկատ

Նկատ

ՄԱՏԹԷՈՍ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉ

Լուսոյն Ծաղումն ի վերկրեալ մերում Կամարտումըն Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ Յիսուսի ըստ Մատթէոսի աւետարանչին ի սուրբ քահանայապետէն Ղեւոնդեայ ընդ թարգմանեալ ի հայոց լեզու ի սուրբ հայրապետէն Սահակայ Պարթեւի եւ ի սուրբ թարգմանչէն Մեսրոպայ։

Ա

Գիրք ծննդեան Յիսուսի Քրիստոսի որդւոյ Դաւթի որդւոյ Աբրահամու։ Աբրահամ ծնաւ զԻսահակ, Իսահակ ծնաւ զՅակոբ, Յակոբ ծնաւ զՅուդա եւ զեղբարս նորա։ Յուդա ծնաւ զՓարէս եւ զԶարա ի Թամարայ, Փարէս ծնաւ զԵսրոմ, Եսրոմ ծնաւ զԱրամ, Արամ ծնաւ զԱմինադաբ, Ամինադաբ ծնաւ զՆաասոն, Նաասոն ծնաւ զՍաղմոն, Սաղմոն ծնաւ զԲոոզ ի Ռաքաբայ, Բոոզ ծնաւ զՈբէդ ի Ռութայ, Ովբէդ ծնաւ զԻեսսէ, Իեսսէ ծնաւ զԴաւիթ թագաւոր։ Դաւիթ թագաւոր ծնաւ զՍողոմոն ի կնոջէ Ուրիայի, Սողոմոն ծնաւ զՌոբովամ, Ռոբովամ ծնաւ զԱբիա, Աբիա ծնաւ զԱսա, Ասա ծնաւ զՅովսափատ, Յովսափատ ծնաւ զՅովրամ, Յովրամ ծնաւ զՈզիա, Ոզիա ծնաւ զՅովաթամ, Յովաթամ ծնաւ զԱքազ, Աքազ ծնաւ զԵզեկիա, Եզեկիա ծնաւ զՄանասէ, Մանասէ ծնաւ զԱմովն, Ամովն ծնաւ զՅովսիա, Յովսիա ծնաւ զՅեքոնիա եւ զեղբարս նորա ի ժամանակս գերութեանն Բաբելացւոց։ Եւ յետ գերութեանն Բաբելացւոց Յեքոնիա ծնաւ զՍաղաթիէլ, Սաղաթիէլ ծնաւ զԶորոբաբէլ, Զորոբաբէլ ծնաւ զԱբիուդ, Աբիուդ ծնաւ զԵղիակիմ, Եղիակիմ ծնաւ զԱզովր, Ազովր ծնաւ զՍադովկ, Սադովկ ծնաւ զԱքին, Աքին ծնաւ զԵղիուդ, Եղիուդ ծնաւ զԵղիազար, Եղիազար ծնաւ զՄատթան, Մատթան ծնաւ զՅակոբ, Յակոբ ծնաւ զՅովսէփ զարս Մարիամու, յորմէ ծնաւ Յիսուս որ կոչի Քրիստոս։ Ամենայն ազգք ի միասին ի Աբրահամայ մինչեւ ցԴաւիթ ազգք տասնչորք, եւ ի Դաւթէ մինչեւ ցգերութիւնն Բաբելացւոց ազգք տասնչորք, եւ ի գերութենէն Բաբելացւոց մինչեւ ցՔրիստոս ազգք տասնչորք։

Ծնունդ Քրիստոսի։

Ծնունդ Յիսուսի Քրիստոսի այսպէս եղեւ։ Մինչ նշանաւորեալ էր մայր նորա Մարիամ Յովսէփայ, նախ քան զհաւաքումն նոցա գտաւ զնա յարգանդի հղի յԱստուծոյ սրբոյ։ Յովսէփ արդ այր նորա, զի արդար էր, եւ ոչ կամէր զնա նախատել, կամեցաւ ի գաղտ արձակել զնա։ Եւ զայս նորա խորհեալ, ահա հրեշտակ Տեառն երեւեցաւ նմա ի տեսլեան, եւ ասէ. Յովսէփ որդի Դաւթի, մի երկնչիր առնուլ զՄարիամ կին քո, զի որ յարգանդի նորա է՝ յՍուրբ Հոգւոյն է։ Ծնցի արդ որդի, եւ կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս, զի նա ապրեցուցանիցէ զժողովուրդ իւր ի մեղս նոցա։ Եւ զայս ամենայն եղեւ, զի լցցի բանն որ ասացեալ էր ի Տեառնէ ի մարգարէէն, որ ասէ. Ահա կոյսն յղասցի եւ ծնցի որդի, եւ կոչեսցեն զանուն նորա Էմմանուէլ, որ է մեկնեալ, Մեզ հանդերձ Աստուած։ Զարթեալ արդ Յովսէփ յընդունայնացն՝ արար որպէս հրամայեաց նմա հրեշտակ Տեառն, եւ ընկալաւ զկին իւր։ Եւ ոչ ծանեաւ զնա մինչեւ ծնաւ զորդի իւր զանդրանիկ, եւ կոչեաց զանուն նորա Յիսուս։

Ծնունդ Քրիստոսի։

Ծնեալ արդ Յիսուսի ի Բեթղեհէմ Հրէաստանի յաւուրս Հերովդէսի թագաւորի, ահա մոգք յարեւելից եկին յԵրուսաղէմ, եւ ասեն. Ո՞ւր է որ ծնաւ թագաւոր Հրէից, զի տեսաք զաստղ նորա յարեւելս, եւ եկաք երկիր պագանել նմա։ Լուեալ արդ Հերովդէսի խռովեցաւ, եւ ամենայն Երուսաղէմ ընդ նմա։ Եւ ժողովեալ զամենայն քահանայապետս եւ զդպիրս ազգին, հարցանէր ի նոցանէ ուր ծնանիցի Քրիստոս։ Եւ նոքա ասեն նմա. Ի Բեթղեհէմ Հրէաստանի, զի այսպէս գրեալ է մարգարէիւն. Եւ դու Բեթղեհէմ երկիր Հրէաստանի, ոչ իսկ նուաստ իշխանաց Հրէաստանի, զի յքէն ելցէ առաջնորդ որ արածցէ զժողովուրդ իմ զԻսրայէլ։ Յայնժամ Հերովդէս գաղտ կոչեալ զմոգսն, ուսոյց ի նոցանէ զժամանակ աստեղին որ երեւեցաւ, եւ առաքեաց զնոսա յԲեթղեհէմ, եւ ասէ. Երթայք եւ հարկանեցէք զամենայն ինչ զնոսա, եւ զոր ինչ գտանիցէք՝ ինձ ազդեցէք, զի եւ ես եկեալ երկիր պագից նմա։ Եւ նոքա լուեալ զթագաւորէն՝ գնացին։ Եւ ահա աստեղն զոր տեսին յարեւելս, երթայր առաջի նոցա մինչեւ եկեալ կացոյց վերեւ ուր էր մանկանն։ Տեսեալ արդ զաստեղն՝ ուրախացան ուրախութեամբ մեծաւ յոյժ։ Եւ մտեալ ի տունն՝ գտին զմանուկն ընդ մօր իւրում Մարիամայ, եւ անկեալ երկիր պագին նմա։ Եւ բացեալ զգանձս իւրեանց՝ մատուցին նմա պատարագս, ոսկի եւ խունկ եւ զմուռս։ Եւ առեալ հրամանս ի հրեշտակէ ի տեսլեան՝ զի մի դարձցին առ Հերովդէս, ընդ այլ ճանապարհ դարձան յերկիրն իւրեանց։

Փախուստ յԵգիպտոս։

Նոցա ուղեւորեալ զոմանէ, ահա հրեշտակ Տեառն երեւեցաւ ի տեսլեան Յովսէփայ, եւ ասէ. Յարո՛ւց զմանուկն եւ զմայր նորա, եւ փախո՛ր յԵգիպտոս, եւ կաց անդ մինչեւ ասացից քեզ։ Զի Հերովդէս պիտի է որ խնդրէ զմանուկն սպանանել։ Նա արդ յարուցեալ առ զմանուկն եւ զմայր նորա գիշերի, եւ գնաց յԵգիպտոս։ Եւ էր անդ մինչեւ ցմահ Հերովդէսի, զի լցցի բանն որ ասացեալ էր ի Տեառնէ ի մարգարէէն, որ ասէ. ՅԵգիպտոսէ կոչեցի զորդի իմ։

Սպանումն մանկանց։

Յայնժամ Հերովդէս տեսեալ զի խաբեցաւ ի մոգացն, բարկացաւ յոյժ, եւ առաքեալ սպան զամենայն մանկունս որ էին ի Բեթղեհէմ եւ յամենայն սահմանս նորա, յերկուց ամաց եւ ի ներքս, ըստ ժամանակին զոր ուսոյց ի մոգացն։ Յայնժամ լցաւ բանն որ ասացեալ էր ի Երեմիայ մարգարէէ, որ ասէ. Ձայն ի Հռամա լուաւ, լալ եւ ողբ եւ կոծ բազում, Ռաքէլ լայր զորդիս իւր, եւ ոչ կամէր մխիթարել, զի չեն։

Դառնալ յԵգիպտոսէ։

Մեռեալ արդ Հերովդէսի, ահա հրեշտակ Տեառն երեւեցաւ ի տեսլեան Յովսէփայ յԵգիպտոս, եւ ասէ. Յարո՛ւց զմանուկն եւ զմայր նորա, եւ երթա՛ր յերկիրն Իսրայէլի, զի մեռան որ խնդրէին զհոգի մանկանն։ Նա արդ յարուցեալ առ զմանուկն եւ զմայր նորա, եւ եկն յերկիրն Իսրայէլի։ Եւ լուեալ զի Արքեղայոս թագաւորէ յՀրէաստան փոխանակ Հերովդէսի հօր իւրոյ՝ երկեաւ անդր երթալ, եւ առեալ հրամանս ի տեսլեան՝ գնաց ընդ կողմանս Գալիլեացւոց։ Եւ եկեալ բնակեցաւ ի քաղաքի որ կոչի Նազովրէթ, զի լցցի բանն որ ասացեալ էր ի մարգարէսն, թէ Նազովրեցի կոչեսցի։

Քարոզութիւն Յովհաննու։

Յաւուրսն յայնոսիկ եկն Յովհաննէս Մկրտիչ, քարոզէր յանապատի Հրէաստանի, եւ ասէր. Ապաշխարեցէ՛ք, զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից։ Եւ նա է որ ասացեալ է ի մարգարէէն Եսայեայ, որ ասէ. Ձայն բարբառոյ յանապատի, պատրաստեցէ՛ք զճանապարհ Տեառն, ուղիս արարէ՛ք նորա։ Եւ նա Յովհաննէս ունէր զհանդերձ իւր ի մազոյ ուղտոյ, եւ գօտի կաշի ընդ մէջ իւր, եւ կերակուր նորա մարախ եւ մեղր վայրի։ Յայնժամ ելանէր առ նա Երուսաղէմ եւ ամենայն Հրէաստան եւ ամենայն գաւառ մերձակայ Յորդանանու, եւ մկրտէին ի նմանէ յԻորդանան գետի, խոստովանեալ զմեղս իւրեանց։ Եւ տեսեալ զբազումս ի փարիսեցւոց եւ ի սադուկեցւոց գալ առ մկրտութիւնն իւր, ասէ ցնոսա. Ազգ իժից, ո՞ ցուցին ձեզ փախչել ի բարկութենէ գալոցն։ Արասջի՛ք արդ պտուղս արժանի ապաշխարութեան։ Եւ մի կարծիցէք ասել ի մտի ձերում, թէ Հայր մեզ է Աբրահամ, զի ասեմ ձեզ, թէ կարող է Աստուած յայսոսիկ քարանցս յարուցանել զորդիս Աբրահամու։ Եւ արդ եւ կացուցեալ է կացին առ արմատ ծառոցն, ամենայն ծառ որ ոչ արասցէ պտուղ բարի՝ հատանի եւ յհուր արկանի։ Ես զձեզ մկրտեմ ջրով ի ապաշխարութիւն, եւ որ յետ իմոյ գալոցն է զօրագոյն քան զիս, որոյ ես ոչ եմ արժան կօշիկս տանել, նա ձեզ մկրտեսցէ հոգւով սրբով եւ հրով։ Որոյ հովհարն ի ձեռին իւրում, եւ սրբեսցէ զկալն իւր, եւ ժողովեսցէ զցորեանն ի շտեմարան իւր, զմանդարն արկցէ հուր անշէջ։

Մկրտութիւն Քրիստոսի։

Յայնժամ գայ Յիսուս ի Գալիլեացւոց յԻորդանան առ Յովհաննէս, մկրտել յնմանէ։ Եւ Յովհաննէս արգելուլ նմա, եւ ասէր. Ես պիտի է մկրտել յքէն, եւ դու գաս առ իս։ Եւ պատասխանի Յիսուս ասէ ցնա. Թո՛ղ արդ զայժմ, զի այսպէս պարտ է մեզ կատարել զամենայն արդարութիւն։ Յայնժամ թողու զնա։ Եւ մկրտեալ Յիսուս՝ ել անդրէն յջուրց, եւ ահա բացան նմա երկինք, եւ ետես զՀոգին Աստուծոյ իջանել իբրեւ զաղաւնի, եւ գալ ի վերայ իւր։ Եւ ահա ձայն յերկնից ասէ. Սա է որդի իմ սիրելի, յորում հաճեցայ։

Փորձութիւն Քրիստոսի։

Յայնժամ Յիսուս վարեցաւ յանապատ յՀոգւոյն, փորձեսցի յդիւէն։ Եւ պահեալ զօրեսասան աւուրս եւ զքառասուն գիշերս՝ ապա եհաս նմա քաղցն։ Եւ մատեալ առ նա փորձիչն ասէ. Եթէ որդի ես Աստուծոյ, ասա զի քարունք սոքա հացք եղիցին։ Եւ նա պատասխանի ետ եւ ասէ. Գրեալ է. Ոչ միայն հացիւ կեցցէ մարդ, այլ ամենայն բանիւ որ ելանէ յբերանոյ Աստուծոյ։ Յայնժամ առնու զնա սատանայ ի սուրբ քաղաքն, եւ կացուցանէ զնա ի վերայ տաճարին, եւ ասէ ցնա. Եթէ որդի ես Աստուծոյ, արկ զանձն քո ի վայր, զի գրեալ է. Զի զհրեշտակս իւր պատուիրեսցէ վասն քո, եւ ի ձեռս առցեն զքեզ, զի մի իցէ հարցէ ի քարի զոտն քո։ Ասէ ցնա Յիսուս. Դարձեալ գրեալ է. Մի փորձեսցես զՏէր Աստուած քո։ Դարձեալ առնու զնա սատանայ ի լեառն բարձր յոյժ, եւ ցուցանէ նմա զամենայն թագաւորութիւնս աշխարհի եւ զփառս նոցա, եւ ասէ ցնա. Զայս ամենայն քեզ տացեմ, եթէ անկեալ երկիր պագանիցես ինձ։ Յայնժամ ասէ ցնա Յիսուս. Երթ յետս իմ սատանայ, գրեալ է. ԶՏէր Աստուած քո երկիր պագցես, եւ նմա միայնում ծառայեսցես։ Յայնժամ թողու զնա սատանայ, եւ ահա հրեշտակք մատեալ սպասաւորէին նմա։

Քարոզութիւն Յիսուսի։

Լուեալ արդ Յիսուսի զի մատնեցաւ Յովհաննէս, դարձաւ յԳալիլեա։ Եւ եկեալ բնակեցաւ ի Կափառնայում քաղաքի, որ է մերձ ի ծովեզերս, ի սահմանս Զաբուղոնի եւ Նեփթաղիմի։ Զի լցցի բանն որ ասացեալ է ի մարգարէէն Եսայեայ, որ ասէ. Երկիր Զաբուղոնի եւ երկիր Նեփթաղիմի, ճանապարհ ծովու, կողմանք Յորդանանու, Գալիլեա հեթանոսաց, ժողովուրդ որ նստէր ի խաւարի, լոյս մեծ ետես, եւ որ նստէին ի տեղւոջ եւ ի շրջանակի մահու, լոյս ծագեցաւ նոցա։ Յայնմհետէ սկսաւ Յիսուս քարոզել եւ ասել. Ապաշխարեցէ՛ք, զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից։

Կոչումն աշակերտաց։

Եւ երթեալ Յիսուս առ ծովեզերս Գալիլեացւոց, ետես երկուս եղբարս, զՍիմոն որ կոչի Պետրոս, եւ զԱնդրէաս եղբայր նորա, որ ձգէին ի ծովն զուռկան, զի էին ձկնորսք։ Եւ ասէ ցնոսա. Եկայք զհետ իմ, եւ արասցեմ զձեզ ձկնորսս մարդկան։ Եւ նոքա անդէն թողեալ զուռկանն՝ գնացին զհետ նորա։ Եւ անտի անցեալ՝ ետես զայլ երկուս եղբարս, զՅակոբ զորդի Զեբեդեայ եւ զՅովհաննէս եղբայր նորա, որ էին ի նաւի ընդ հարցն իւրեանց, կարկառեալ զուռկանս իւրեանց, եւ կոչեաց զնոսա։ Եւ նոքա անդէն թողեալ զնաւն եւ զհայր իւրեանց՝ գնացին զհետ նորա։

Քարոզութիւն Յիսուսի։

Եւ շրջէր Յիսուս ընդ ամենայն Գալիլեա, ուսուցանէր ի ժողովարանս նոցա, եւ քարոզէր զաւետարան արքայութեան, եւ բժշկէր զամենայն ախտ եւ զամենայն հիւանդութիւն ի ժողովրդեանն։ Եւ լուաւ համբաւ նորա յամենայն Ասորիս, եւ մատուցանէին առ նա զամենայն հիւանդս, որք պատեալ էին ախտիւք եւ ցաւովք զանազանաւք, եւ տանջեալք դիւահարութեամբ, եւ խելագարք, եւ անդամալուծք, եւ բժշկէր զնոսա։ Եւ հետեւեցան նմա բազումք ի Գալիլեացւոց եւ ի Դեկապաղիսէ եւ յԵրուսաղէմէ եւ յՀրէաստանէ եւ յայնկոյս Յորդանանու։

Օրհնութիւնք։

Տեսեալ արդ զբազումսն՝ ելանէ ի լեառն, եւ նստեալ նորա մատեան առ նա աշակերտք նորա, եւ բանայ զբերան իւր, եւ ուսուցանէ զնոսա եւ ասէ. Երանի՛ աղքատացն հոգւով, զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի՛ սգաւորացն, զի նոքա մխիթարեսցին։ Երանի՛ հեզից, զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։ Երանի՛ որ քաղցեալ եւ ծարաւի էք արդարութեան, զի նոքա յագեսցին։ Երանի՛ գթածից, զի նոքա գթասցին։ Երանի՛ սրտիւ մաքրից, զի նոքա զԱստուած տեսցեն։ Երանի՛ խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Աստուծոյ կոչեսցին։ Երանի՛ հալածեալ վասն արդարութեան, զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի՛ էք յորժամ նախատեսցեն զձեզ եւ հալածեսցեն եւ ասասցեն զամենայն չար բան ի վերայ ձեր սուտ վասն իմ։ Ուրախ լերուք եւ ցնծացէ՛ք, զի վարձք ձեր բազում են յերկինս։

Աղ եւ լոյս։

Դուք էք աղ երկրի։ Եւ եթէ աղն անհամեսցի, ընդ որո՞ւ աղասցի։ Ոչ է ինչ նմա յետ այնորիկ բարի, եթէ ոչ արտաքս ընկեցեալ ի ներքոյ ոտից մարդկան։ Դուք էք լոյս աշխարհի։ Ոչ կարէ քաղաք ծածկեալ լինել, որ ի վերայ լերինն շինեալ է։ Եւ ոչ վառեալ զմբեղ՝ դնեն զնա ընդ սակաւ տեղով, այլ ի վերայ աստիճանի, եւ լուսաւորէ ամենեցուն որ ի տանն են։ Այսպէս լուսաւորեսցի լոյս ձեր առաջի մարդկան, զի տեսցեն զգործս ձեր բարիս, եւ փառաւորեսցեն զհայր ձեր որ յերկինս է։

Օրէնք։

Մի կարծիցէք եթէ եկի արձակել զօրէնս կամ զմարգարէսն, ոչ եկի արձակել, այլ լնուլ։ Ամէն ասեմ ձեզ, մինչեւ անցցէ երկինք եւ երկիր, մի մակ եւ մի գրիչ ոչ անցցէ ի հրեղինաց, մինչեւ ամենայն եղիցի։ Արդ որ արձակեսցէ զմի ի պատուիրանացս այսոցիկ փոքունց, եւ ուսուսցէ այսպէս զմարդիկ, փոքր կոչեսցի ի թագաւորութեան երկնից։ Իսկ որ արասցէ եւ ուսուսցէ, նա մեծ կոչեսցի ի թագաւորութեան երկնից։ Զի ասեմ ձեզ, եթէ մինչեւ ոչ առաւել իցէ արդարութիւն ձեր քան զդպրացն եւ զփարիսեցւոցն, ոչ մտանիցէք ի թագաւորութիւն երկնից։

Սպանանել։

Լուարուք եթէ ասացաւ հնումն. Մի սպանաներ, եւ որ սպանանիցէ՝ պարտական է դատաստանի։ Իսկ ես ասեմ ձեզ, եթէ ամենայն որ բարկանայ ընդ եղբարս իւր, պարտական է դատաստանի։ Եւ որ ասիցէ եղբարն իւրում. Ռակա՛, պարտական է ատենի։ Եւ որ ասիցէ. Յիմա՛ր, պարտական է հրոյ գեհենի։ Արդ եթէ մատուցանես զպատարագ քո առ սեղանն, եւ անդ յիշեցուցանիցէ քեզ եղբայր քո եթէ ինչ ունի ընդ քեզ, թո՛ղ անդէն զպատարագ քո առաջի սեղանոյն, եւ գնա նախ հաշտեցո՛ զեղբայր քո, եւ ապա եկեալ մատո՛ զպատարագ քո։ Հաշտեցո՛ զհակառակորդ քո վաղվաղակի, մինչ դեռ ընդ ճանապարհի ես ընդ նմա, զի մի գուցէ մատնիցէ զքեզ հակառակորդ քո դատաւորի, եւ դատաւոր մատնիցէ զքեզ սպասաւորի, եւ ի բանտ արկցեն զքեզ։ Ամէն ասեմ քեզ, մի՛ ելանիցես անտի մինչեւ հատուցանիցես զվերջին դրամն։

Շնանալ։

Լուարուք եթէ ասացաւ հնումն. Մի շնանար։ Իսկ ես ասեմ ձեզ, եթէ ամենայն որ նայեցի ի կին ընդ ցանկանալ նմա, արդէն շնացաւ ընդ նմա ի սրտի իւրում։ Եւ եթէ աջ քո գայթակղեցուցանէ զքեզ, հան զնա եւ արկ ի քէն, զի լաւ է քեզ մի անդամ ի մարմնոց քոց կորնչել, եւ մի ամենայն մարմին քո արկանել ի գեհեն։ Եւ եթէ ձախ քո գայթակղեցուցանէ զքեզ, կո՛ր զնա եւ արկ ի քէն, զի լաւ է քեզ մի անդամ ի մարմնոց քոց կորնչել, եւ մի ամենայն մարմին քո երթալ ի գեհեն։

Ի ՆԱՄԱՆ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ.

Ի նամանի աւետարանին Յովհաննէս ասաց ի տղոցմանէն Քրիստոսի փարատեաց Քաղաքաւ պատուոյ տայ յիւրոցն ընդ շուտակերաւ զաշխարն մատնել. զոր առեալ և մերկացուցեալ յանձն այնմ հոգւոյն շնորհաց. մատ նեցուցանել ծառայութիւն ընդ մատ

ՆՈՒԹԻՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻՆ.

Ովարդապետն Քրիստոս զերկրաւոր խաւարումն պատուաքն երեսաց. որպէս յայտնեցեր ընդ ձեզ ի դիշերի. պատ րաս խօսիլ խրատուն ի վերայ առաքելոցն հաւատոյ. զիարդ յաշխատիմք զիտելիքդ ասեր և ընդ ձեզ հաստատուն պատճառ. Աշակերտեանն յայն կոյս ձայնոյ իմանալոյ խորհրդոյն. Տուտա պատճառ ընդ պարտիզն Գեթսեմանի. մտանցես և զնոսա ընդ նմին ուսուն հաներ նախ զառաջինն. զի ժառանգեր ընդ հայրենին արժանացուսք մեք վերստին. Ոչ զայլ ընդունիմք քեզ առանձնաբար. փոխեր զաշխարհս հոգիս յօժար բոյսի ընդ քեզ մարդկութիւն պակաս. ոչ ունի ուժիմ և զօրաւոր ունի անզօր վերստանալոր. այլ մի ևնոյն զոլ մեռաւ կերպիր ընդ

ևս մեզ զարիւն իւր սուխտ կերպ կենաց. և երեզաւն զառաքելոցն փոխանակ ընդ վարս ածոյին.

Ովարդապետն արարածոց՝ զհայցընդ կերնայ ևս քաղցելոյ. և ընդ բաժակն ոչ ախորժեր. այլ զամոյ սրբոյ ամենայն՝ այլ ևնոյ ոչխոյ ի ծնոյ այնոյ. զոր մի շառաւիղ իմ առնիցէք՝ ի միտս

ԵՒԿՈՅ ԵՒ ՄԱՏԱՆԳԱՄԻ.

Ովարդապետ բիբլիոն հայցելոյ ընդ ժողովեալ առաքելոյն. որ զկնդառարեր ընդ քո մարմին բաշ խաճ հաւատ ընդ բաժակին. շնորհեա և մեզ տար ընդ նոսին հաղորդ լինել քոյ սեղանին. կենաց հացիդ յոր փափագիմք և ըմպելոյդ ուր ծարաւիմք. Ի լրմանէդ աշակերտացդ յոր դաս մեկնեալ ընդ գառանց. զբարձոյ մեղաց զդառն այ մատ ներ ի մահ ի պարծանս. ի յերկնի հնձանն հոգևոր մերկի ժողովին և ներեզաւոր. ուստեղ ի վեր դասերտեան յանմահ զեռնալ ի ևոյն հաւատ մեզ տուր ընդ ձեզ ի միասին. Ի ձայնէ ասէ երբարէ զին մատ ներոգէ առ ի մահ. պերատս լը հաւ զայն զարհուրեր և ասէն արկէր առ յօհաննէս. հարցա նել թէ ով էդ դաւաճանող

ՎԱՐԴԱՊԵՏԻՆ.

Ովքեմ առգուեք միրոյն պետ
րոս՝ ըզ ծառային անուն մաղ
քոս. երկար առաւերք զսկանելն
աչիւ որ ոչ լսաւ ումն իւրոյ.
իսկ ասէն մեր ատաւպէս՝ յոան
կէն մերձեալ էջիք ըշխապէս.
առ՚ղջացոյց ածապէս՝ զոր ոչ
առեին կուրացն հանգէս.
Աւր հասին փոքու ցերուեալ
քանզի զհոսիւն քաջ հարեալ.
պետրոս միայն ըզկնի երթեալ
իւյաղկանէ վիմին շարժեալ.նը
շանակեալ հաւքն խօսէր առ ի
պետրոս ասէն ակն արկէր. զբան
ըն յիշէր դառն ապրաստէր ի
գլուխանէ դարձ կանգնէր.
Ե նուրհեալ վիմին երկեղիցոյ
զոր պահեցին ի հռոմէից. և
կանգնեցեր ի գլուխ վասն
սրբոյին ապրաստելոյ. կանգ
նեա և մեզ ատ ընդ նըմին ի գլուխ
մանել սայիաքողին. առելով աչ
ագս յորդ ապրաստաս՝ և ըզ՚ա
նըմանն ծովնս գըլխոյս.
Ի՚վ կամաւ զանկապէլին՝ կա
պեալ ըզձեռանն արձակողին.
ի յապարանսըն սանէին՝ կայի
ափայ և անանային. ծառային զե
րեւն այն ապաակէր՝ յորմէ սրօ
բէն քեռապօղէր. թող յայր
ձակեալ պիղծ բերանով
յայն ոչ կուրին լոյս
ծագեաց ընդ ին.

Զայնիւ մաղքէր աղօթական՝
վանեիմ առ հայր իւր էական.
ծունգըր դընէր խոնարհական՝
որմէ կըրկնի ծունգր ամենայն.
ելիէ փըրկիչ մարդկան ձնար է՝
առանց մահու իմ որ գրեալ է.
բաժակ մահու չինէն անցցէ՝
ոչ իմ կամաւ այլ քոյդ եցէ՝
Ի՚ծղեալ յերկինս ըզբառանց
հոսման՝ ոլոռնաձիւ կայլակ վիճ
ման. ի՚զօրանալ հրշեկ մրրձանը
զօրինական գիրըն լըցեալ՝ վի
կատարեալ էառ զբնութի՝ ածըն
բան ըզ մարդկութիւնէ. պարտ էր
զերկինս և զերկրաւորսն յիւրեամ
ըն կրել անձրեւնաւէ.

Օրհն. Ն՚ուեռան ըսս Ա՚ւետ.
Ն՚ս ասէ Տէրս.

Ա՚ռաքելի փառաց էին՝ որ
ըստ բնութըս մարդկային. տագ
նապեցար ի՚գիշերին՝ աղօթե
լըր առ հայր յերկինն. ծագեաւ
ի՚մէջ ըզ լոյսդ երկնային՝ և
փարատեաւ զերկիւղ չարին. մա
սունք հոգւոց մեր և մարմնին՝
յերկիւղըդ ոչ ըն քեմճռեցին.
Ա՚ռնել յոտքաս որ մատնելոյդ
հանգերձ գասն՚ն փարիսեցոց.
անկան ընդմէն ստոյգ նկելոյդն
ողբ յաւիտեան չէն կանգնելոյ.
յոտքաս նուագաւ հանքուտիլով
ստիպ մահու նըշան առելով.
փիսանն սիրոյ զնա մատնելով՝
չար ընդ բարւոյ վճռեալով

Որք կ՚ուզեն ըստ Աստուծոյ ապրիլ

Յաղթեմ տուէ։

Ոմն կապտանոց մարդիկան լսե՛ ծիւ՝ որ կապեցաւ ընկերչին. զիս արձակեա յինքնակատե՛ մեզաց կապից զբժոխայնոյն. որ ընդ մեզօք պատուաւորին՝ կացեր անաեղդ իյատենին. յորմէ փառաք գաս հայրենին՝ ու՛ր սա տեսցես զիս ընդ նմա՛ին։

Պատկառանօք հինին ադամայ՝ որ ձայնեցար վա՛սըն նը՛. ընդհա՛մ զամօթ մեզաց լըսբին՝ որո՛վ զերեսս իմ ծածկեցին. ո՛ր նո՛ր լսեցիր շար ծառային՝ ածեալ ձեռօ՛ք քեզ ապտակին. հայր ո՛ւժգնակի զգէ՛ստըս շարին՝ ոպ եզիս երէսո՛ր ուժգի՛ն։

Ո՛ չ՚ինըն լուսոյ յառաւօտին՝ ի՛յուդայիս հընոյ զատկին. կայր առաջի դատաւո՛րին՝ ծառայն նըմանէր ի՛յատենին. ի՛նչար ցանե՛լ պիղատո՛սն՝ ասըն ո՛չ առնէր պատասխանի՛. զի կանխատես դիրըն լըցցի՝ եղէ՛ն ես մարդ որ ո՛չ խօսի՛։

Ոանձակա՛ն դաւը զինո՛րացն արկին հանդի՛ր նախատանաց. այնմ որ զգեստն լո՛յս փառաց իբրև զձիոց զինքե՛ն արկած. ի՛ ծոներ ինձա՛ր կատակին՝ զգլուխն եղէգամբ հարկանէին պըտակ ի՛ փշոց բոլո՛րեին՝ ընդ փո՛շ մեզացըն բնութիւն։

Ոմանկա՛ին սերօքն էին գառնայր ինքեամբ ընդ փայտ խաչին. միանչ ի՛ տեղի գողգո՛թային՝ յորո՛մ եղեալ մարդն առաջին. ճառն ընդ՛ունել զինի զերեսաւ և հիերա հո՛ւր լեզեաւ խառնեալ. որով զպատուհա՛ն գառըն ձայնակ՝ փոխ եաց մեզ քաղցր և ա՛խորժակ։

Երթեակաւնքըն զարհո՛ւրանալ տեսին ընդ ա՛ւուրն մեռկացեալ. և ընդ հանդերձն սըն բաժանեալ՝ պատմեա՛նին վիճակ արկեալ. ընդ ձեռան և զոտըն ծակեցին՝ ընդ յայտնապէս դաւ՛ին ձայնին ընդ փայտ խաչին բեւեռեցին՝ զմա տունեան որ գրեց ի՛ տախտակին։

Որք կ՚ուզեն ըստ Աստուծոյ ապրիլ

Ի՛ պատճառէ ձեռք ընդ ձեռանց ոտք ընդ ոտից ընթանալոյ՝ փայտ ընդ փայտի դա՛րձն պըտղոյ կեանք ընդ մահո փո՛խարկեալ՝ ի՛ մէջ երկուց անօրինաց կայր մերկացեալ առաջն օրինաց զոր ո՛չ տեսին ազգք երկուց քաջ ի՛ միոյն ա՛ստուածոյ։

Ի՛ ձախից՝ ն ասեգա՛կան՝ ընդունէն արար դիշերանման՝ զբաստերն քոշարկ մերկուէ՝ զի մի՛ տեսցէ ակն անարժան՝ ի՛ մէջ օրերայն ներսեհեան՝ յորժամ ազա՛ւ մեռք մեռա՛ւ ի՛ կինանեղորդն ի՛ լոյս դարձա՛ւ յորժա՛մ մահուամբ մա՛հըն լուծա՛։

Գ. ԿՈՐՆԹ.

Որոշեալ սիրեցեալդ որ զգեցուցեր մեզ լոյս հանդերձ. արկար ըղձալի ի վիճակս ըղձալեացդ կարմիր նախատանդ. մերկեալ յինէն ըղձալիդ մեղացդ ի զարմանագոյնն արեամբ ներկեալ. և ի զգեցդ զսքանչելին ի պատմուճանին իմ զառաքինին. Արիական քաջասիրեալ ի ծառայ լինել խաղաղանէին. ծածկեալ ընդ լուսեղէն կերպ վիճին և ընդդամբ հրկանէին. և զիմ անկեալն մինչ ի գետինն ի նեղանդիլ կամացդ ելրին. միթողութեամբ խաղալ սովին այլ կանգնեցոյցես զիս վերստին. Ամաչել ըսլիր ըզդ քո մարմին կերս վայելուչ դասուածրին. սասուկ եղո զնարուած գանին վայրենի գանից նախասահեցին. զիս որ յոտից մինչև գլուխ ցաւոք ներկեալ անդնդոտին. առողջացո զարձեալ կերկին որպէս ընդ առաջն եղեալ էր.

Ընդ որոշեալ սիրելեացդ զարդանան զորս զգեցուցեր ասպատնին զոր զգեցուցեր մեզ լոյս վասն զի մերկացեալ ի վիճակէ եղեմն մերկ եմ ընդ ամենայն խորհրդեմբ. ի զգեցդ զսքանչելին ի պատմուճանին իմ զառաքինին. Ի պատուական քաջասիրեալդ ի ծառայ լինել խաղաղանէին. ծածկեալ ընդ լուսեղէն կերպ վիճին և ընդդամբ հրկանէին. և զիմ անկեալն մինչ ի գետինն ի նեղանդիլ կամացդ ելրին. միթողութեամբ խաղալ սովին այլ կանգնեցոյցես զիս վերստին. Ամաչել ըսլիր ըզդ քո մարմին կերս վայելուչ դասուածրին. սասուկ եղո զնարուած գանին վայրենի գանից նախասահեցին. զիս որ յոտից մինչև գլուխ ցաւոք ներկեալ անդնդոտին. առողջացո զարձեալ կերկին որպէս ընդ առաջն եղեալ էր.

Յաւուն ընտրել զերիզս ըղ լերինն
և զբացայիսն ի ծառատին. ար
քեր կամաւ ղեկաղցատային ձա
շակ պըտղոյ ըղտառազատնին
ըղ դառնութիւն թունատրին
զորս ի մահատանս հոգւոյս արկին
հերքեաւ ի բաց հանդերձ սովին
և քաղցրատպին սէր քո խոսին։
Առիւծեաւ ծառայ մահաբերին
այն որ բռնաւոր իմիք դրախտին.
փոխանակ բարձեր ըզփայտ խաչին
ի գողգոթայ հաներ տեղին. զիմ
ոտ ի միջոյ անկեալ ըզդիւանծան
բադոյն բարձեալ բերին. բարձ
ի յատիճ ըստ ոչխարին հանի ի
յերկինս յոխտեալ տերկի։
Ի յոտըքանիւ ժամ երթալոյդին
բեհեզեցեալ տեր ի խաչին. լուծեր
զանցեաս նախատեղծին և կամ
պերճեր ըզքընամին. վեց ամիս
ցի ընկալաւ կենդանարար
քո ընդոյնին. և ի ծագիլն յարեւ
երից լուսաւորեալ լուսով նորին
ի բանեալ աստղակին բացեր
զդուռն անդին դրախտին. ըստ
հաւատոյ սրտի նորին կատարե
ցեր ըզխնդրելին. ասէր և ինձ
տեր ընդ նոսին. ըստ ըզինոյն պա
տասխանին. այսօր ընդիս կեաս
յադին ի հնոյ երեսին քո առաջին։
Ճառ. Ի տեառն մերում Յիսուսէ
Ի պատառեալ ըզվիմէն հին
մուռք երկրի տատանեցին. և վա
րագոյր հին ծրինին վերստա
ի վայր պատառեին. աղբ ընդ
վիմացն ողք շարժեին շարժեա
զանշարժ սիրտս ի բարին. ընդ
պատառել վարագուրին զիմ
պատառեա ըղգիր պարտի։
Ընդերգակն լայս քոյ արկեալ
խաւարանայր միջօրէին. և գե
րեզմանըք բանային մարմինք
սրբոց ընն յառնէին. ընդ խա
չիլ տեառն մերոյ յի
նէն զգործ խաւարին. ընդ
մեռելոցն ողք յառնէին կանդ
նեա զմեզոք մեռեալ հոգիս։
Ալ՛ որ սիրոյ պատուիրանին զոր
ծով լցեալ երեր բանին. աղօ
թեսվառհայր կերկինս Թողուլ
ըզմեզս որ ի խաչին. ինձ որ
հոգւովն հատանոցեալ երկիր
պագեմ քեզ միածին. Թող ըզ
լուծուրըն հրամանին. մի՛ մի՛
շերացին մեզըն պատճին։
Աղօթեցին՝ առնդապամբով՝ ի
յաւուրսն ի առհայր գհոգիդ.
ոգ ի գերեզմանս իջեր ներկիր ի
բանտ մահու և խաւարին. կամ
պեալ զիշխանըն մահածին.
հաներ զհոգիս որ ի բանտին.
և զիս հանցես որ ընդ նոսին
բանալ մեզոյդ պղտիր երես։
Ղազարոսի անապականն որ յեր
մնչեա անմահարար. բղխեսցէ
ի քէն վտակ կենդին ինմոգոյ

ՅՈՒ

222

Ա՛ր մարդասիրութի՛ւն մեծաւ
ցուցանել ըզմի՛ւ կամեցար. եր.
Տո՛ ըզանձն կոխեցեր. եր.

Ա՛ր թաղեալդ ի քո՛ւն մեռեալ
ընդ քեզ ոչ ընդունիցի երկրաւ պա՛ն
պանի՛ քո վինոտրաց։

Աղե՛ղանին յաւիտենից քո՛ւ այ
սօր խընդրի՛ ոտ մեռեալ ի պի
զամուխ. և մերկութի՛ն ծած
կոյթն ա՛զամաց յանձն առնու
պատի՛լ ի յոսեփայ։

Ա՛ննահատեց՝ ուր օր քո՛ւ այսօր
ի՛ջնդ մահտ խո՛նարհէցաւ. և
բնակեա՛ն ի լո՛յս անմատոյց քա
զեցաւ մարմնով ի սիրտս երկրի։
Ա՛ղերգանին արդարոյ քո՛ւ այսօր
եղա՛ւ ի գերի՛ սատերական. և
փառա՛ցեալ հօր ձո՛նագոյնի ծած
կոյթ ա՛զգաց վիճա՛կ ի՛մ ընդ երկրի։
Ա՛ռաքինո՛ մարմնով քո՛ւ այսօր
դընկի՛ ի կոյտ դերեզմանի. և
լուծի՛չն երկնից դժոխոց մա
տնեաց կընքի՛ քո՛ւմ հանդերձի։
Ա՛ղխտեա՛ն քոյո՛ւ արարչէն առ
նեցո՛ւն այսօր նընջի՛ ի՛մ մա
հացե՛ալ. ու պա՛տկէն զինեա՛ն
քո՛ւն պա՛հպանի՛ ի վինոտրաց։
Ա՛ր թա՛ղուդ ես քառա՛սաւրեայ
քո՛ւ ի՛ծառայէ դառապարտեալ.
տառ՛ապեցուցի՛լ վա՛յրն մեր. երկիր
նաւիմ ա՛ռ ընդ քեզ փառք։
Ա՛ր պատուակա՛ն խաչի՛դ քո՛ւմ
և՛ ընդ արեանդ քո՛ւմ հեղմա՛մբ կե
ցուցանել ըզմի՛ւ կամեցար. եր.
Ա՛ր մարդասիրութի՛ւն վե՛ր առնե
ցուն ա՛ռաջի՛ համ

յուզա. զեր ընդ ամէն ընդ վար
գանգեան ընդ երեսն աչքն ա
ղիմ հիւանդ ընդ մանկ.

Ընդ որում ես համբուրեցից
ասէ ընդնի կատարած. ոմն համ
բոյր ներգործէ ընդ շան ևս ուր
մանդ. Ընդկացաւ յինքեանէ
զանգային ոչ հոգին. և ընդգե
ցաւ ընդամանայ. ոչ հանդիպի
արկաւ զերեսս.

Ոչ ընտրես ի բերանէս այլ ծ
բանդ. այսօր վասն մեր խոնար
հութ ընծաւորի ի երկին ընդն ձիթե
նեաց. օրինակ ընդգնդանդաղ
երգին. Ոչ համագոյդես խոր
հերդացեր հայրենի. աշակերտ
ուց քոց ծանուցեր ընդ խոր
հուրդ քո գալստեանդ. օրհ.
Ոչ առնայցեց ես արարիչ և ես
տեղծիչ կենդանութիւն. այսօր
ընդաճկաւ խորհուրդ երրոր
դութեան յայտնեցեր հիւանդ
արբուն քո. օրհ.

Ոչնչ ենթական հօր և որդւոյ հո
գիդ անեղ և համագոյ. բղխեաց
ընդ հօր անքննաբար առօղ յորդ
ւոյ անձառաբար. ի վերնասաւնեն
այսօր իջեր՝ հոգիդ ընդոչիդ
քոց արբուցեր. աւրհնեալ ողոր
մութ՝ ի բաժակիդ խմասուեր.
Ոչխոյ ստեղծօղ արարածոց որ
շընթերեր ի վեր ջրոց. նոյն և ի
չմուռն ասազանին՝ ի շնորհել
մեզ քոմ եակցին. գընդասես

սիրով աղաւնակերպ զմարդիկ
ծնանիս ա՛ծակերպ. սիրեր և.
Ոսբուն վերնոյն իմանալեաց
և բաստրին այսր ընդաւետաց. որ
մարգարէս առաս ի հնվեսաց՝ և
առաքեալ ի բնկնորսաց. աւետա
ւոր ընդմարգարտաւորս քարոզ բանի
քոմ զհալածօղս. աւրհ.

Ոչ ձայն փողոյ գալստեան քո
ւոր. առ հնդիկք զարհիւրին կամ
ի գառնանէ քոմ զարմանան քոմ.
Ոչրժամ ընկէ բարբառն ահա
գին. և հարկանէ փող յարուե
ցերոյ. և մեռք գոչեալոյ առեալք
փառաբ գալստեան քո ասէ.
Ոչրժամ առնես զհատուցում
ընդ ասէ. և աբեալ քո պարծեցին
ի քեզ. և մեռք շնորհեցուս վերջ

կրկին կամ երկոքին բառովք.

Ո՛ քեզ հայր յառաջ քան զյա
ւիտեանս՝ բարեբանեմ զառաք
անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիւ
երգով գոչեմ և աղաղակեմ.
սուրբ սուրբ սուրբ եւր տէ
րանց վերին գոչէ.

Ընդաբերեր զբո միածինդ
մարմնանալ ի բաց կուսէն. և
անարատ ծննդովդ յորմէ այնե
ցուցեր՝ բանալով ըզմեզ
ներգործին. ա՛ծ սուրբ.

Ընդ շնորհք բարի չէմ երեւեցար
հեթանոսաց. զի արարիչն յաւիտե
նից՝ ոչ ստեղծայ երեւալ յորդեգրեալ
կենդանոց կոչէ. ա՛ծ.

պատուեալ. եւ բարձր մրա։

Ո՜րհնեմ քեզ, ո՜ տէր յաղթող զքեզ տեսողդ որ պահի ի զինուորութ
գանձն անմահ. եւ

Ինձ ածին երկնային գունդն
ածողն ձայնիւն աւետարա
նէր հրեշտակին. ուրախ լերը քեզ
տէր ամէն ընդ քեզ։

Ի քերբէից բազմաչ ընդ հօր
անապականաբար բնակիչ հա
ճեցաւ ի քեզ մարմանիլ. ուր։

Ո՛ր բոցեղէն սրբէիւք շրջիլ
փակեալ պահիւր. այսօր ի մեզ
մարդկան ի դիմիլս հոգեղինիլ
յայտնեալ. ուրախ։

Ո՛ր բաշխօղ ես բարուեց կ
պարգեւատու արարածոց քոց.
այսօր հաճեցար խընդրիլ խաղա
զիւ ի մարդկան ի պիղատոսէ.
զի և մեզ շնորհեցուցես զպատ
գին ողորմութիւն քո։

Ո՛ր զանձան ընկալար փոշ իբրև
զօծոց ընկալ արկար. այսօր ան
ձառ խոնարհութիւն պատեցար
ի յոյնէ փոշի ի գերեզմանի որբ
նեալ. զի ողջնա մեզ մեղաց մերոց
նորոգեցուես ի կեանս անմահ։

Ո՛ր յետ քեզ ես ընդ հօր ան
պատմելի բանդ. այսօր մատա
նեալ քահանայիցն պատմելի
ի յանձնէ առեր անկարգասելի
գանձ. զի ընկեզ փրկեսցես ի
յայնպատուց մեզաց մերոց։

Տայ

Ո՛ւղղ քաղաքն քո յերկրի
երկիրս երկինք առաքեցաւ.
նախահայրն մեր ադամ վերըս
տին դարձաւ. ածեալ փրկիչ պայտառեաւ զանձինսն
Մեռելոց արարածոց բանիւնա
բան կայր ի խաչին. վա՛ ադամայ
նախաստեղծին ձայնակցանն որ
ի դրախտին. ա՛ղ Յառնելն սիւ
եղև դիշերի՝ արեն ի խաչին բեւե
ռիչ. զերազարձեալքն խոցեցան
հոգւով մահու խո՛նարհեցան. ա՛ղ։

Փառք հոր և։

Ընծայութիւն արարածոց քո այ
սօր արարատի՛ ոչ մեռեալ ի
սրբոյնազգէցից. և բարձեալն
անմահութիւն խընկիր ի զգա
սից ճիցն ճշմարիտ.

Զքեզ օրհնեմք ընդ բանակս
յաւիտենից անմահ. այս
օր ծնաւ ի Մարիամ. այս
օր ոչ բնութիւք այրածոց զոյնք
առնիս. մա՛ր ընդ մեզ ի ծնունդ
զիս ընդունելով մեր ծերդ. զո
վիմք զաղերս՝ ի հայրենական
Ո՛ր անսիակ գրով հաստատեալ
քարոզիչ կենդանի՝ մատանեալ ան
կարելւոյ պահելով ընդ ի տա
ւարիլ երրորդութեանդ ձեռ. գո
Ո՛ղջոյն օրհնեմ ի միմիոյնիկ ընդ ա
ծոյ պրարիկ՝ ընդ զնա յաւիտեան.
Ո՜րհնեմ քեզ, ո՜ տէր Թա
գաւորն մեր ամենայնի ընդ

Եւ կայք նոքա ժողովեալք նոր
օրհնութիւն երգեցանք. յար-
ամա յանձնառքն ըզյարձա
նանալ խաչին և չամբերին ցի-
ալն. Աստեղաց իմն բուրմ երկ
ին երեքօրեայ. ալէլուիա ։
և յարեաւ ածաւալին. ալէ-
Աքարեցին ի մեռելոց եր
կրպագեցուք ալէլուիա. որ
փրկեաւձն ընտիւ զմեզ. ալ
Տունք օրհնեմք ասեմ այ յարիցե
լոյն ի մեռելոց. և այ ըզդժնիսա
զերեսաց մահուամբն իւրով և
զնշխարսն կապանաց. ասէ.
Ի՞ հրեշտակ զօրութիւն իւրոյ ար
կարող ի պատերազմի. ասէ.
Աքարեցին ի մեռելոց և
այ երգեցուք ընդ հրեշտակս
օրհնեմք ալէլուիա ալէլուիա.
Փրկիչն տիեզերաց կենդանագ
յարուածեամբն. երգեցուք.
Ի՞կայք մանկունք առաքեալք
երկնաւոր փեսային. երգ.
Աքարեցին ի մեռելոց կեր
դանեմք պարգեւատուն քոյ ան
մահ թագաւորն. ընդ երկնային
զերամելիսն. նոքա օրհնեմք
քեզ երգեցուք. ալէլուիա.
Աքարեցին ի մեռելոց զժոխքն
զանմահին մեզ շնորհեցեր կեն
դանացար ի մեռելոց. ընդ.
Աքարեցին ի մեռելոց հաստատեալ
ընդ այժմ հնոյ նորոգեալ յա
փառաց բանդ անսուրբեալ. ընդ.

Հայցէր ի պիղատոսէ զհասարա
կաց ըզպարգեւատուն. որ սրբոյ
ընծայէր զանձն անկողմնապահ.
Պատարագ նոր կերտողաց զմար
մին ընդ արեանն զարկածին
ըզ նշոյ ոգի զօքից. որ ըզդեցոյց
ընծայէր զանձն անկողմնապահ.
Նոքա ընդ ինդտասին ի խիմի և ընդ
տանեաւն կիրեցան. որ զնախատ
ուեցեալն կենդանացոյց և զմարդ
կայն կամացն մահուբ եւրոյ.
Ի՞ ոմանք ի քէզ հաւատացեալ
պիղատոսի ասեն ընծորեալ
զարհուրեալ մարդին.
Ո՞ պղնապահն զամուսնացեալն
մարդինն պատարագ նոր կերտօղ
ընծայ ի՞ զերկրագործն.
Ա՞ ո արտիւղէ եւս ուրախ ծով
հանդուցեալ ի քերովբէն. վի՞
ոմն ի կընդեցեալ յերկրէ.

*Ղուկաս Ժ։

Ցարձակ զերկնաւորն ի մեռ
ելոց ալէլուիա.
Ի՞կայք ժողովեցարք երգե
ցուք նորոգեալ տէրն ալէլուիա.
Աքարեցին ի մեռելոց ալէ
լուիա. որ զաշխարհս լու
սաւորեցեր ալէլուիա.
Աքարեցին ի մեռելոց ալէ
լուիա. զերկնաւորն ի մեռ
ելոց ալէլուիա.
Ա՞ յարուցելդ ի մեռելոց կեր
դանեմք զքեզ ալէլուիա.
Ա՞ հրեշտակն ասէ ցկանայսն
զի մի՞ երկնչիք. ես գիտեմ
զձեր ալէլուիա. ընդ
Ա՞ մի՞ ասացեր ցերկոսին
զանմահ մեզ շնորհեցեր կեն
դանացար ի մեռելոց. ընդ.
Ա՞ ի յերկինս հանեալ
ընդ աջմէ հոր նստեալ յա
փառաց բանդ անսուրբեալ. ընդ.

Ի տօն հրեշտակին լուսափայլ
ի յերկինից ի ջրեայ. զարհամարհ
ցուցից ընդպատասխանեան. եւ կա
նացեալ քարոզեր սուրբքն.
Ի դէպ լուսանալ միաշաբաթիին
կանխեցին կանայքն ի գերեզման
գալոյն. քարկոծիլ զանապակիսն
տարակուսին. Ձե գոչէր ընդվիժելն
բարձրեալ ի գրեանսդ գերեզմանի
նիւթ. և լուեալ բարբառս ի
հրեշտակէն. երիկ յարեալ քրիս
տոս և խոսիանեացդ ընդմէջ.
Ձե հանդիսարանի քոյ սուրբ առա
քելոցն և սուրբքդ ոգիքն կենդ
անարարս. առաքեցեր զնոս ի փրկ
ութիւն մարդկան.
Պատմեալ յարութիւնդ քո տէր.
Պատրաստեալ նախատեղծիւնն մեր
կացոյիր ի լուսոյն. ի սուկ յարու
թիւնդ մեզ միաժամայն ընդ
առնուցեր զանապականութիւնն. փառս
Ի դէպ կանայիցն հետաքերութեան առ
քեզ առաւօտուիցդ. կենդանիդ
յատեանիցդ ընկալ երգեալ
փրկանակ իբրև ընկերացեալ զօրհնա
բանիւ. Պրկանակ ոչ աւե
տիր զանապականդ գերեզմանէ
քո մեզ հանդիսարանիդ յուսով
գնասցիս. Ոչ խոխեարեր ըզ
հոգին և լուսաւորեր.
Ի դէպ նուիրեալ աւետարանչացն
քարոզեցեր ցուցանել ընդ ամե
նայն երկիր զանապականդ
յարութիւն. զոր ոչ ոք ի մարդկանէ
բերեալ ի մեռելոց անմահ
քաղաքացի անմահ.
Ա՛ր անձամբ հանգիստ հօր
փառակից. յարեալ ի մարդկան
յանձն առեր վասն մեր. մեշ
արդիւնաւորեր օրհնութիւնդ ի
հրեշտակաց օրհնեալ ես տէր.
Ա՛ր հանդերս ընդ հօր և հո
գւոյն. խաչելցար և թաղեցար
կամաւ հօր վասն մեր. մեշ
Ա՛ր միաւանգամ գալոց ես հոգ
ւոյն փառօք. շնորհելոյ աշա
կերտացդ ոգիս յարութեան սուրբ
գրեանցդ ծոց յաւիտենից
օրհնեալ ես տէր.
Ա՛ր հրեշտակական կարասդ հոգ
նեչին. այսօր ի քէն յերկինից ի
գաւառս առաքելոցդ սէր հոգի.
օրհնեալ ես թագաւոր անմահ.
Ա՛ր գնացեր ի քէն քովոց հոգւոց.
այսօր ի հրեղէն երգոյս բաժա
նեալ հանդերձեր յատուկքսըն սէր
հոգի. օր. Ա՛ր խնամեալ սուրբ
քէ գոր զարմացեալ. այսօր ի
կեր ի հանապատ զերկիղեցեր զո
սէր հոգի. օրհն.
Ո՛ հոգի՛ն ծառայից քոց քրիս
տոս. ընկալ ի գաւառս անդրան
կաց գերելոց ի յերկիրն.
Ընկալ վարձս ոսկոյ ըստ աստուա
պատարագ ի միջոջ. և շնորհեցեր
նոցա ընդքոյդ գոսանալ

Ա յսօր մեծ աւետիք ազգիս
նախաստեղծից՝ ի սրբոյ
արիւն որ ընկնէին լուսաւոր եղև
քեզ յարուցեալդ քրիստոս.
աստուած հայոցդ մերոց.

Ա յսօր ձայն աւետաց լեալն
գոչէ՝ ես լսեցի՛ն. զբաստերքն ի
գիրքերէդ տեսած յարուցեալ
յարուքիքն քի՛ քո՛ աստուա՛.

Ա յսօր հրեշտակք սիրակից ի՛
ջեալ սան զաւետիս մարդկան
յարեալ խաչելեալն և յարեալդ
ըզձեզ ընդ ի՛ւրեան. աստ՛.

Ա զեր օրհնեցէք եբարձր արա
րիչ ընդ երկնա՛ յաւիտեան.

Ա յսօր սրբոց մեծ յարեա՛ ի
կոյս պարեացեալ ընդ հրեշ
տակս յաղթական երգիմ. օրհ
նեցէք և բարձր արա՛.

Ա յսօր սիրեա լուսոյ ծագեա՛ց
սբ եկեղեցւոյ. յարուցեալն ի
մեռելոց քրիստոս. օրհ.

Ա ածին առաքեալ լուսոյ. որ
մարմնով պարտաբերան անհաս
բար ծընաւ ըզբանն աստուած.
զքեզ բարեբանեալ մեծացու
ցանեմք. Ա՛մէն՝ երբ և երկրորդ
անգամ ի կոյս. քանզի ծընեալն
ի կուսէ այսօր վերստին յա
րուքիւ ծընաւ ի կոյս զերկիր
մանէ. զքեզ բարեբա՛.
Ընծայ և զաւարձացիր հարսն
ի յերկրէ՝ ի երկնից՝ քանզի այս
ծր երկնայնոյն ինձ ասեն քեզ

յաւուրն յիմանալի.
Տաշտեաց ի՛ձեռն սբ մարգոյ
և աւրեան քի՛ սբ. և ազատեցեալ
նոյն զասել յաջակողմանն
քո՛ս.

Յայտնեցէ՛ք ի՛մեռելոց բնա՛
կարան մայր և կոյս. որ ընկալաւ
զերամն մայր կենդանոյ ի
անապական. զքեզ մեծացու՛ցա
նեմք սբ օրհնեալդ ես ի կանանց.
Ա՛մարդին երկնի՛ և երկրի՛ն ել
եր տագնապ և աւդատու. որ զնոսն
ջնջեսըն մեր հրնդէն նմոդէ.
զքե՛զ. Ա՛մարդին սիրելոյդ
արեւացեր ըզքո՛ սբ ընկա՛ծին.
որ ընդունելեացեալսըն մեր վերըս
սիրե նմոդէ. զքե՛զ.

Ա՛ր զանարատ ծա՛գումըդ ի
խաչին տարածեցեր քո՛ սիրե՛ծ.
ընդունել յաղթութե՛ւն մեզ.
սո՛ւրբ ըզկամելսըն պա՛հեա.
Ա՛ր զաշխարհակեցոյդ ծա՛գմա
տարածութի՛ւ խաչի՛ դո՛ քո՛ սո
տուած. զաւետեա՛ զօրութի՛ւ
ծառի՛ մեզ. սո՛ւրբ.
Ա՛ր ըզմեռելեալն ինձ հանգստեա՛ւ փայ
սո՛ւրբ յանցանաց. կենդանոյ փոյ
լը ընծայեցեր. սո՛ւրբ.

Փառք հոգ ե.

Ա՛յսօր նոր ի՛ր կոչեցեա՛ւք ի՛
քրիստոս. աղաւորա՛ւ աղբեամբ
զաւետեան աւտարծոյ. պարեացո՛ւք
ընդ երկնայնոյն ասելով. քո՛
յարուսո ի՛մեռելոց.

Ո՞ՐՔԱՆ Ե ՀԱՐՑԸ

Ի՞նչ օրէն բանդ ալիծ ի փեր
կուգ ազդի մարդկին
օրհնեմ զ ըզքիզ ոչ ասուրած։
Ո՞գերեզման ինձ թագաւոր ան
մահ։ եւ ինչ օրէ ոչ մեկնեցար։ օր։
Ո՞ երբորդ աւուր յարեր այծ
պէս եւ ի յերկինս համբարձար։
փա՞ռք յարուեաւ քո տէր։ օրհ։

Ո՞րպէս ասեն ի գերեզմանին
մեռածին օրդ փայլակն։ եւ լոյս
փեց ծածկեաց յաշխարհս։ ներ
կինք և երկիրըս ցընծացին։
Ո՞ծծ ի յարութիք այծ որդւոյն
քանզի դրուեալ երկնից բացեալ
երեցին։ եւ ինձ անուշ քուրբաց
յաշխարհս։ ի լըցոյց զարարածս
ամենայն։ Ո՞ ծնեալ երկնից ինձալ
կին և բանակեալ շուրջ ըզգե
րեզմանսն և ինձ երգեցին բարե
ուն երգ կին։ տէր օրհնեալ
ես քո յարութիքըդ։

Ո՞քանչելի հրեշտակըն ասին ցըն
ծուք ինձալ ի գերեզմանըն հար
կանէ զձեզ։ փուղ յարուեալ ես
Ո՞տարկանել փուղոյն պահապան
քըն զարհուրեցան եւ ճգեզձեն։
ի յահէն մրսկէս մեռեալ։
Զայն երկի ի հրեշտակին բար
բառ երգն ուրախութ տէր յար
եաւձա։ փառք յարուեալ ես տէր։

զաւետիս յարութիքեան մատնի
ցուղոյ քո։ զքեզ։

Ո՞յծր ի՞նչ պատիք չարչարա
նացն երկնից իմացուցի։
ի փրկութիքն հոգւոց զամենի
սք յարութիք քո քրիստոս։
Ո՞յծր ընդ արեանդն օրինա
կին անբաւն գառանցըն զեն
մանց։ պարգեւեցիր մեզ գառն
ապրիլ զարիւնդ ըզքո փրկական
Ո՞յծր ընդ անդունկացն ազա
տուեր ապատեցիր ըզգերեալսն
պետուղ կենացդ ընկիցիր։
ի անդրանիկ մեռելոց։

Ո՞յծր հրեշտակք ի բարձնէն
ուրախանային ընդ մարդկան։
որդի իշիամ ի յերկինից տան զաւե
տիս աշխարհի։ ցընծացիք մեզ
այծր քո յարութ ի մեռելոց։
Ո՞յծր զառապինն ի վիմին
խընկիաբերիցդ տուր կանանցն։
փութեր ձայնիւ ցընծութիքեմ
պատմել աշակերտացն ասելով։
ցընծացիք այծր քո յար։
Ո՞յծր վիմին հաւատոյ եր
հանուն սիրելոյ։ ընդ տակա
ոսին կընքացեալ ի գերեզման
յարուցեալն։ զոր տեսեալ
պատմին քո յարութ։
Ո՞յծր ի մեզ զառապատեալ
պայծառասցին ածնիւս։ ընդ
հաշտութիւն այ մեռանց սուրբ
ցուք զերկրս սիրով։ ի միաբան
գոչեցուցիք։ քո յար։

Որպէսզի փակչիլը երեւար
յոյ աշակերտացն եւ ասէ ցնոսա.

Խոհական ընդ ձեզ
Բայցի ըզ յարութիւն ասա
ուած որդւոյն. այլ յօդս սեռեալ
առաքելոցն եւ բանտութիւնըք
հրեշտակացն. երկիւղ երե
նոյր այնըքան ընդ նմա.

Զայն այնչ գաբրիէլեան վա
ղոյն. այլ գոչէր աւետարա
նիչն աւետիքեան աշխատիւ.

Այս ամէն ևս ասացեալ այսպէս
ցոյց տուեալ սուրբ եկեղեցւոյ
առաքեալն իմաստից քա ու եր
գեացոյք երգ նոր.

Երեսացոյք քեզ ի հրեշտակս
յաղթական օրհներգութիւնս.

Որ մահուամբ քո մեռուցեր զմահ. և յարութեամբ զկորուստ
հոգւոյն մերոյ գործեցեր երգեա.

Որ ցուցեալ վերջանալոցդ նո
րոգմանն եւ մաքրեցեր զաղտ
զոհ յանցանացն զեր պատ
րաստ քրիստոնէիս. երգեա.

Ոչ անհեծին կանայքն խուզաբե
րեալ ի գերեզմանին եւ առեալ
զյարութիւնն տեսան.

Ոչ ահա գնուրեան յարուէ գե
րեզմանին կենդանոյ լոյս ծա
գեաց ամենեցուն.

Որ երկնային զօրս անմարմ
նոցն նախ հեղեր աւետարան
հոգւով ձեռնադրիս. զաճապին
եւ զգերեզմանդն քո խնամեսցեն.
լինիլ փառաբանիչ ոչ երբեք

դադարեսցեն. ընդ նոսին փառաւո
րեալ զերրեակ միութիւնդ.

Որ զհեթպարնան ածային առեղ
ծեալ էրրորդութիւնդ խորհեալ
դահիճն է. զաբդարեցեր փրկ
մեալ ընտրհաց քոց կենդանարար
և ընդ ծնեալն առ հնանալ խո
տեցար օրինօք ամարդակերպ.
ընդ նոս. Որ յերկրորդի լինել
լուեալ յոյս յարուցեր քոյս կա
ցին. մերեալ ի վերնատունն
դրախքն փակեալք շնորհելով
ըստ առաջին վճռանն ըզ քեզ
ստեղծանիցն. առաքելոցն ասաց

ածէք հոգի սբ. ընդ.

Որժամ յերկինից գոչէի փոխն
ազդեցուէ. յառնելով մեռեալ
ըստ ոչ ոգեստուէն անհաւր. յայնմ
աւուր ասելին յիշեցաք տիրա
մայրն ըզ ինքն ընդ սուրբ ըս քոյ.

Որժամ հաւատացեալք ածուէ
ըզ փայլեն ի յարուցելոյ. ի դրախ
տիքըն հրաշիւղ ըս ելին
յայնմաւուր այնելին յիշեցաք.

Ով ամրոտրեալ դռնան այրածք
ի նայնէ սրօբէադէ փոխչին. յոր
ժամ հարկանէ հրեշտակապետն
ելոյէ ի դատաստան զաշխարհ որ
գոչց մարգիսն. յայնմաւ.

Ով անձառելի ըզ ելոյ աւուր
ծուէն. աբեղիսնաբար կրեցեր
ի քէն ոգելցեալ մարմնաւոր մարդ
եւ կոյս. օրհնութիւն ըզ քեզ մեծա

ԱՂՕԹՔ ԱՄԵՆ

քո կանխեցին կանայք զհուղս և զխնկունս բերին ի գերեզման քո տիրոջ մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի զի զմեզ զօք ընդհատեալս վերածեր ի կեանս։ Յոմիսնակ խղճէն զնայասա անբիծ՝ և զաղաչեմ նրա մեր ընդ առաւօտեան կայ նանցն ընկալ։ որք զողջոյն կեր նաց լսեան ճեպով ասելով։

Ներսես սուրբ աւետիս աւետեցին քահանայապետին մերոյ տեառն ի գերեզմանէ յարութիւն։ և զքրիստոնեայսն կամ պատից ի յանկման կապանաց։

Ակին ի գերեզմանէն առաւօտուն չէ կանգնեալ։ յօժանել խընկով զանապական մարմինն։ Ոչխումեն հրեշտակին քաջալերեալ ընդ ընդ ասելով ցընծալով յարեաւ որպէս յառաջն ասաց։

Լուծիլ հրեշտակին զաւետիս յարութեան պատմին աշակերտացն եղէ յարեաւ քրիստոս։

Այն աւետաւոր հրեշտակին զաւետիս պատմելով ընդ ընդ ասելով։

Ով յուսահատիք մըրմունջ այլ ցընծացէք ընդ երկրի լինիլ խընկազեղծ ածմունդն եւա փաթոյրք յարութեան։

Ներ թագաւոր ի գալ ընդ առաւօտեան աշակերտացն։ ի քէ յարեաւ քէ և խաչեանեցաք

Ներսես սուրբ աւետիս աւետեցին քահանայապետին մերոյ տեառն ի գերեզմանէ յարութիւն։ և զքրիստոնեայսն կամ պատից ի յանկման կապանաց։

Ակին ի գերեզմանէն առաւօտուն չէ կանգնեալ։ յօժանել խընկով զանապական մարմինն։ Ոչխումեն հրեշտակին քաջալերեալ ընդ ընդ ասելով ցընծալով յարեաւ որպէս յառաջն ասաց։

Լուծիլ հրեշտակին զաւետիս յարութեան պատմին աշակերտացն եղէ յարեաւ քրիստոս։

Այն աւետաւոր հրեշտակին զաւետիս պատմելով ընդ ընդ ասելով։

Ով յուսահատիք մըրմունջ այլ ցընծացէք ընդ երկրի լինիլ խընկազեղծ ածմունդն եւա փաթոյրք յարութեան։

Ներ թագաւոր ի գալ ընդ առաւօտեան աշակերտացն։ ի քէ յարեաւ քէ և խաչեանեցաք

Ներսես սուրբ աւետիս աւետեցին քահանայապետին մերոյ տեառն ի գերեզմանէ յարութիւն։ և զքրիստոնեայսն կամ պատից ի յանկման կապանաց։

Ակին ի գերեզմանէն առաւօտուն չէ կանգնեալ։ յօժանել խընկով զանապական մարմինն։ Ոչխումեն հրեշտակին քաջալերեալ ընդ ընդ ասելով ցընծալով յարեաւ որպէս յառաջն ասաց։

Լուծիլ հրեշտակին զաւետիս յարութեան պատմին աշակերտացն եղէ յարեաւ քրիստոս։

Այն աւետաւոր հրեշտակին զաւետիս պատմելով ընդ ընդ ասելով։

Ով յուսահատիք մըրմունջ այլ ցընծացէք ընդ երկրի լինիլ խընկազեղծ ածմունդն եւա փաթոյրք յարութեան։

Ներ թագաւոր ի գալ ընդ առաւօտեան աշակերտացն։ ի քէ յարեաւ քէ և խաչեանեցաք

Ի սոյն ժամանակի սկսեալ ի Ներսիսէ
Կաթուղիկոսէ Հայոց՝ ի Տարօնոյ ի Կամ-
սարականաց տոհմէ՝ ի Գրիգորէ Պահլաւունւոյ
ազգէ՝ ի Հռոմկլայեցւոց քաղաքէ՝ ի Կեսարիոյ
Կապադովկացւոց՝ ի Մեծէ Հայոց Տիգրանայ
թագաւորէ՝ ի Տրդատայ Արշակունւոյ ազգէ՝
ի Գրիգորէ Լուսաւորչէ՝ ի Խոսրովայ Արշակու-
նւոյ ազգ

զեալ փրկիչ կենդանուե աղգի մարդկան։ վասոյ ըզբեզ ածաւ ծին եկեալ բարեբանեալ ըզմայր և զաղախին փրկչին մերոյ։ Ողորմեցեալ տէր և հին աւուրց անժամանակին յաւիտենից։ ժամանակաւ յորովայնի քումդ բնակեցար և հիսուս անգ կոչեցար։ Ողորմեա մեզ աստուած ամենակալ ի քէն խնդրել և ի քէն յաղթող ընդ հոգ անար գիտալ համարդկանէ։ փառաւորեալ քրիստոս ի հարցն մերոց ի մարդկանց հրեշտակաց և հրեշտակապետաց։ զի հաւանեցան և վերջ օրհնեցան և փառաւորեցան ըզմայր և զաղախին։

Ո՛պատճառեցաք ի խաչ քո արարիչ յաւիտենից։ ոչ երեսաւ մեզ պատճառանք յաղթող ընդ դիմի թշնամոյն։ աղաչեմք սուրբ փրկիչ կենդանարար սուրբ խաչդ պահպանեսցէ զանձինս մեր ի հարձակմանէ չարին։ և ի ներքինէ ախտից։ և ի մարմնաւոր ցանկութեանցն ի ներքոյ ոտից մերոց։ և ի վերոյ հովանեաւ քո պահեսցէ զմեզ ամենայն ախտից մարդկան։ և ի ներքոյ ոտից մերոց։ և ի վերոյ հովանեաւ քո պահեսցէ զմեզ ամենայն ախտից մարդկան։ վասոյ ըզբեզ ածաւ ծին եկեալ բարեբանեալ ըզմայր և զաղախին փրկչին մերոյ։ Ողորմեցեալ տէր և հին աւուրց անժամանակին յաւիտենից։ ժամանակաւ յորովայնի քումդ բնակեցար և հիսուս անգ կոչեցար։ Ողորմեա մեզ աստուած ամենակալ ի քէն խնդրել և ի քէն յաղթող ընդ հոգ անար գիտալ համարդկանէ։ փառաւորեալ քրիստոս ի հարցն մերոց ի մարդկանց հրեշտակաց և հրեշտակապետաց։ զի հաւանեցան և վերջ օրհնեցան և փառաւորեցան ըզմայր և զաղախին։

Ո՛պատճառեցաք ի խաչ քո արարիչ յաւիտենից։ ոչ երեսաւ մեզ պատճառանք յաղթող ընդ դիմի թշնամոյն։ աղաչեմք սուրբ խաչդ պահպանեսցէ զանձինս մեր ի հարձակմանէ չարին։ և ի ներքինէ ախտից։ և ի մարմնաւոր ցանկութեանցն ի ներքոյ ոտից մերոց։ և ի վերոյ հովանեաւ քո պահեսցէ զմեզ ամենայն ախտից մարդկան։

Վասն տէր ե։

Ի՛ երկինըք ցնծայցեն և երկիրս ուրախանայցէ։ քանզի փրկիչ ցուցաւ ըզ խաչն և լուսաւոր սիրեզերացն։ աղա։

Ո՛ չ ժամ և միշտ։ Ո՛ երանելոյն և երջանկագործ բ՛ կատարելոյն քո։ առաքելոցն բաժակակից մեռանել ընդ Յիսուս քրիստոս։ եթէ յարեաւ սուրբն։

*Ուրախ Հանգիստ
սաղմոս։

Կ՛ ՕՏՐՈՑ։ եկ

Քեզ փառք վայելէ երկնայնասիրտ տէր։

Ո՛ ղորմեսցի քո յաւուրն դատաստանի ամենայն մարդկան ծնողացըդ փայլեալ կամարար սուրբ հոգւոյդ։ քո յայ։ Ողորմեա աչեզ հրեշ տակապետ մեծիմեն։ որ քաղցրագոյր առ ըզ կանացոյս յարեաւ ամեն։ քո յայ։

Ո՛ ղորմեա յարեալ ի մեռելոց ընդ արշալոյսն առաւօտուն կանխեալ կանացն ի գերեզման տանն ասելով։ քո յարեալ ի։ Ո՛ ղորմեա սուրբ հրեշտակըն զի խոնարհիմք ըզկենդանին ընդ մեռեալսն։ քո յարեալ։ Ո՛ ղորմեա սուրբ ոչ ըզ կանայքն ասելով։ քո յայ։

Ո՛ ղորմեսցի ըզ կանայքն

ուրախութիւն ընծայանոյին պատմել
աշխիկերտացոյն սահմանել։

Ո՞ր միտումն երկիւղ ընդ
ուրախս համարիմ։ կարծիք
նմանին իշխանութեան յարու-
եալ. զհատս իշխանու-
թեան և կիրառական պարզել
եաց սահման մատուցանել։

Ո՞յոր երկնայինքն ուրախա
ցան ընդ երկրաւորացս նորո
գումն. քանզի նորոգօրն հին տ
գին ի չիւթ վերանաւունն. որով
նորոգեցաք և զգեցաք զիւղին
Ո՞յոր հոգանիւթեամբ բնութիւ
ցանէ ընդ հոր հաշուել. քան
զի որ երբարդ զհոգին իմանալ
նէ միտին եղելոյց. զարձեալ
վերստին ընդնոյն պարզել։
Ո՞յոր մանկունք եկեղեցւոյ
ուսանին ցընծութիւն զգալուս
ար հոգոյն. որով զարդարեցան
հոգեստից լուսափայլս և գերա
պայծառս. երգին ընդ սրբէնին

զերկրաբարբառին։

Ա՞ռաւօտս խաղալոյ. որ
քաղցրութիւն խնամիս զբո զարա
բանս. հիշեա՛ ի՞ր զհոգիանալն
ջերմեռանդ ընդ ուրբարձ։ զգա
տարս իւրաքանչիւր այցելուս։
Ա՞ր հոգեցեր իդրանոյ սահա
նակարգին զբո զայգարան. և ճա
ռագիր զայծոմիմեռնդ ընդհա
րեր սիեզերաց. լուսաւորեալ
ա՛ր զհոգ։ Ի՞ տանջարկի քոմ

հանդե՛ս քան իւղոջ և խընկոյ։
եկին ի՛ւր զերեզմանն։ և՞ր
բամբ խընդրեին զանմա՛հ
փառաց թագաւորն։

Ա՛ր ինձանէ հրեշտակին՝ զա՛ր
ձայնէ սրբատազանդեացքն։ ա՛ռ
աւօտեան ուր կանայքն զի՛ւր խընդ
կիք ըզկենդանին ընդ մեռ
եալս։ յարեա՛ր փառաց թա։
Ի՞նձ ասէր ուր կանայքն փոքա՛ր
ցարուցեալ տեսանել։ պա՛տմօղ լի
նիլ պատրաստ և յո՛ւրախանալ
սիրելոյ։ յարեա՛ր փա։
Կանխեցին կանայքն ընդ առա
ւօտն ի՛ւր զերեզմանն հանդերձ
խընկոյ։ Ներելո՛ւ վիշտ անու
շանալ ի յոճո՛ւմէն կենսատո՛ւ
մարմնոյ փըրկչին մերոյ։
Ա՛ր հրեշտակն զօրո՛ւթ գոչելով
աղաղակէր յարեա՛ր քրիստոս
Ո՛ւ՞ր յարուսի քո ա՛ւե՛ր նեղեալս
օրհնեացո՛ւք։ վի՛ն նա՛ միայն ա՛ր
հանապա՛տորեալ չա՛ր հատոյ։
Ո՛ւշա՛ռագայթի յարուե՛ր տեառ
նէրկ հրեշտակին։ նա՛ զբո՛ւանայր
ի՛ պատմել ըզկենդանագործ յարու
թիւն։ Ձայն աւետեաց լսէին
առաւօտեա՛ն ուր կանայքն։ ի՛ր
հրեշտակին դառնայրին ուրա՛մ
խոսք յարուցեալն։
Ո՞ւ տիեզերակալն խընդրուե՛ցին
աւետի՛ս երանելի կանանցն
ուսո՛ւցք ի՛ հրեշտակէ՛ն։ ա՛ռներ
կին խընդուք և եբերկրալեաց

Ո՛Վ ԱՐԱՐԱԾ ԵՒ
ամէն կանայքն ողբալո՛վ
փութացէք եկէք ինձ
սգալ զի մեռայ։ ի՛մ ընկերք
նազելիք մոռցեալ։

Արբա՛ծ աւետաւո՛ր հրշտակին
ոչ գոչե՛լ ու առերգանիկ կանայս
ըն։ զի խնդրեցէք ընկերանալին
ընդ մեռեալն։ քանզի չարաւա
ւոր և ահեղագոյ ընդդէմ իւր
պատմել երանելի կանանցն
գայրուքո՛վ ան։ աշակերտացն
ուրախացեալք ընթանային պատ
գամ և յօհանեսէ ի կենդանատու
գերեզմանեն։

Ո՛չ յաւր յարուքիւն քէ ոմանք
ցնծ հաւատացեալք։ ի՛մի՛ ան
արեաց հայր ամենակալ։
Ո՛չ յաւր և կանայքն խադաբերք
աւետիս տալով առաքելոցն։
ծո՛ւխներն զմուռսաց ցնծալ ա։
Ո՛չ յաւր և երջանիկք հրեշտակն
նոցա հոգևոր հրճուամբ երգով
ծո՛ւխներն զմուռս։
Ի խաչանիշ փայտին դիրեցուք
ցան դիմելով։ զօրութիւ՛ն ոչ տա
ցուն նորոգիցաւ երկիր։ ոչ՛ն
ան որ խաչեցաւ ընդ մահ։
Հրեշտակն աւետէր կուսին մա
րիամու։ ասէ խնդրեաւէ բանն
որ յառաջ քան զաւետեանս որ
դին։ ասէ Թագաւորն որ յան

*Օրհնութի՛ւն ասէ։

արբո՛ւքիւ մատուցանեմք քեզ
պատարագս աղաւաւելից։ պա՛
ծառացո՛ւ ա՛ր զՀոգի։

Ա՛ինչ լուսոյ և ամպ հովանի
ո՛չ կոյս։ որ ցօղեցեր իմոգ ըն
ցօղն երկնային։ զբեզ բարե
բանեմք ածածին կոյս։

Ընկիզ մորենի և աղօխ հուր
զինչ ո՛չ կոյս։ քանզի պլտուղ
ըն կենաց ի քէն ազաւ մեզ։
զբեզ։ Ընդիմից լուծիչ և բա
ւիչ մեզաց աւրբ կոյս։ որ զան
տանելին էից ի գիւրիկս բար
ձեր։ զբեզ բարե։

Ի պաշէն կենդանւոյն որպէս ըմպ՛զ
փրկչին։ տնկա՛ւ անմահ նեղեան
ըՀոգիդ բարո՛ւ բերկրանեմք։

Ա՛ր ետնօրէ լուսոյ լոյս ծնա
ւա դայիթա՛ւ ի կիրկոս։ և զա՛ւ
աղան զօրութիւն հաստատ
ցիցոյ։ տնկա՛ւ անմահ։

Փառ։ հօր և։

Ա՛ր լուսաւիժոյ ծագմանէ հրա
շափառեալ ըմբ՛ոյ ցուցան
ի յօգնութիւն ընդդէմ մարմ
նաւոյն։ տնկա՛ւ անմ։

Ն՛ոյժ և միշտ։

Ն՛ոյն ի քաց եղեալ ըՀոգեկանա
պերկրէն ըՀոգևորեալն։ նոյնա
ժամանեցին ի պատիւ այնորիկ
որ մարդասիրեալ երոյծ ըՀոգ
և զանմահութիւնն պար
գեւեալ մարդկան։

Յարեաւ ոգի յառաջնէ առաց։

Ի ժամանել յարուածոյն ընդ պահս պանդխտութեան զարհուրեցոյց. և երկիր տակաւին ի մեռելոցն ի հիմանէ ի հիմանէ չերերեցաւ։ Ի ձայնէ հրեշտակին՝ զուարթացան ցամաք սրտմտութեանդ կանանցն. և գարձան ի խնդութեան երեսք նոցա

Յարեաւ ոգի յառաջնէ առաց։

Ի ժամանել յարուածոյն ընդ պահս պանդխտութեան զարհուրեցոյց. և երկիր տակաւին ի մեռելոցն ի հիմանէ ի հիմանէ չերերեցաւ։ Ի ձայնէ հրեշտակին՝ զուարթացան ցամաք սրտմտութեանդ կանանցն. և գարձան ի խնդութեան երեսք նոցա

Յարեաւ ոգի յառաջնէ առաց։

Ի ժամանել յարուածոյն ընդ պահս պանդխտութեան զարհուրեցոյց. և երկիր տակաւին ի մեռելոցն ի հիմանէ ի հիմանէ չերերեցաւ։ Ի ձայնէ հրեշտակին՝ զուարթացան ցամաք սրտմտութեանդ կանանցն. և գարձան ի խնդութեան երեսք նոցա

Յարեաւ ոգի յառաջնէ առաց։

Ի ժամանել յարուածոյն ընդ պահս պանդխտութեան զարհուրեցոյց. և երկիր տակաւին ի մեռելոցն ի հիմանէ ի հիմանէ չերերեցաւ։ Ի ձայնէ հրեշտակին՝ զուարթացան ցամաք սրտմտութեանդ կանանցն. և գարձան ի խնդութեան երեսք նոցա

ԱՅՍ ՈՐ ԱՍԱՑԻ ՏԻՐՈՋ
ամբոխ իմն գերեզմանին։
Ի՞նդ յառնել վկայէին
մեռոլ՝ որ իբրև վկային
վէմքէ պատուարեցան։
Ձառատակիեալ ոչխար իմն
վէմ ուրն զարհուրելոյ էր
պահապան բնական
գերեզմանին։
Ո՞ ձեռնին ընդերկնչմանաբեր
բոլորակ՝ ի դամբէ հրեշտակաց
սեռանէին ընդ ոտիւքն կոխեալ
քո՞ գերեզմանին։
Ի՞նասէր կանայքն եկին ի գերեզման վիշտկեալ խնդրել
ի՞ զողջ ի մեռելոց։ յօժանակ
ոմն զմարմին քո տրճատանէր։
Ի դառապետէ հրեշտակին։ նոյն
ոչ իւր վիճակէն ոչ ասելոյն
բանէր կառնէին։ յարեալ ոչ
վշտկիչքն տեսին։
Ի՞ զհոգ յարուէ օրհնեալդ
դառնը առաքակիցսն փոխ
գերէ։ Ո՞ ոչ օրհնեն սերովբէքն
ի գովեն քերովբէքն։ աղաղակ։
Ընդհատեալ բերանով անհան
գիտուս բանբասուիլ աղաղ։
Ի՞ոեռ ի ձեռն զօրհնած քո
հրեշտակացն երգեր ոչ եւ ոչ
սեռեալ փա՞ռս յարուեալդ տուր։
Ա՛ր խոչեցար վիճակ քոյ
ոչ ասելոյ ոչ ասելոյ ազգիցդ խաղաց։

և քաղաքացիք քաղաքացոց
փառաբ սեռանին։ յայնմ առ։
Ընդհատ առեան գառաստանիք
գերեզ։ և գերագրելոյ հրաշից
ընդ բանին։ յայնմ։
Ձայս լուսոյ մտոյ և կենդանեաց
բանին բնակ՝ իրան։ քեզ երա
նելոցն ազգ կաղին ամենայն։
Առեղծուածն ընդ ոչ երեսուք կեր
պոյ ընդունդ՝ ի գիշեր։ քեզ երա։
Ձայս ծագեցաւ ի քէն ընտանեաց
լոյս ի խաւար՝ ընկղմ։ քեզ։
Հրաշափառ սեռասէր ի կանթո
ղիկէ եկեղեցւոյ սեռանին։ գոր
ծարան մահն սահուածք առ
ի՞ք գոլ կենաց։ և մահացուցիչ
նախատեղծին մահասաք գոլ
շնորհօք յարութեանն։
Պարգեւ գերագոյն պարգեւիս
սուր հատաստացելոց։ և մահացուն
ի կենաց առնոյ հոգ զօրեալ
երեսաց։ և քոյոցդ վերապրոյ
ընծայիչ ի սեռելոցն սրբոյ։
Ի՞ոչ հոգ ե։
Ի՞կայք ժողովրդեաք ընդ հոգ
վինացեալ սպասաւորեացն։ ոչ
կերպակերացոյք ածային սբ՝ նոր
շանիս։ փառաւորեացդ ընդ
շագիրդ պարգեաց սբ։
Ի՞ յոմն ևս միշտ։
Ձկայք ընտանեացդ յօրինեալ
նոր օրհնեացդ ընդ։ քանզի
զմարմին ոչ տեսին էած ի հող
երջանկաց երկրպագուք առնոյ
ի սրբոյ երկնից և ի բերկրանաց։

Տիմոթ վայելչանալ զբաղարք
նոյն ի վիճակն հրաշեցուցել առ իբրև
կազդուց կանանց ցան։ փարատեր
ցոյց զերկիւղալից տրամուքին։
Պատահանքըն պակուցեալ ա
հաբեկ լինելին։ և կանանցն առ
երատանեաց՝ մահ մահու յաղ
թեաց և ծանուցան մահ։

Հաճոյս առաքելով առ երջա
նիկ առաքեալն։ փոքրացրիք
ի գալիլիա՝ և առաքեցիք՝ զ
վիճակագրածքն ըզքո։

Յանձառ փոյթ խոնարհեցոյց
և ըզգեցաւ ըմհոգեղին բնու
թիւն։ վերամերձանկեալն ինքն
մանկ՝ յանմահական ի կեանս։
ըմբռնել օրինի՝ զի անապական
բնութիւն ասէ առաքեալն։

Ընդարմանալ ըզ մտին զա
տապարտեալ ի վերոյ խոչելն։
որ փոխանակ գոնեութ պըտ
ղոյն արբունեցը մեզ ի մախա
խոց հինեալ։ ըզբերդ։

Ո՛ մնասկըզնաբար բնութեան
ի հօրէ ընդ ոգին ձգտարիս։ որ
ինձմամբ ձայնի ըզ ի վերնատունն
այսօրինակ ասելովն ընդոյ։ զոր
փոխարկիմք հոգեմոր երգով։

Ո՛ հանգոյակ ինձըն հօր և որ
դոյ զբաշխումն ընդունայ։ որ
ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
զմանն ընտրութ լեզուաց շնոր

հեաց որ պատգեցան։ զոր։

Ո՛ աղբիւրն իմաստութ ըզկա
տարեալն անձնատրութ։ որ խո
սեցաւ յօրինեալ և ի մարգարէն
և յաւետարանն։ զոր։

Փառք քեզ աւրհ փառաւո
րեալ յաւետեան։ որ կենարար
զեաս մարմնոյ և զոգիացն ընդ
հոգւոյ մեր շնորհեցեր։

Ալ բարձրոյդ իմաստին վարդա
պետ նորոգմանն։ ելիցանեալ զ
իդեմն ասեր առեր ըզգե
ցեալ։ Ընդհանս արեանդ ի
շեա կենադարձ պչեալ։ և
հանգստեան արժանացար։

Ստուածածին կարան ես
ոչ անվայրապարկ պրկոյն կենաց
որ երեք աւրբ պրեալ պարգևին
պարգևեսն։ և ընծաեցոյս ի նա
ւարկ լոյս ծագեցեր։ վերոյ պա
հեցեալ ըզքեզ միշտ մեծացու
ցանեմք։ Ընդարձակեալ տաճար
և տրեալ անկիզելի։ որ զանշէ
ջելի հուր ծածուկն ի քեզ պա
րեալ կրեցեր։ որով ընտրեալ կի
զեալ շինեալ կրկին գոյց։ վերոյ։

Ի՛ նդարձակ տապանակ կանգուն
նաց նորոյ ուխտիս։ որով ի՞ք
կերակուր աւետեաց հոգեւոր
հոգւով ի քեզ պատրաստեալ
բանին։ վերոյ։

Ալ բառաքեալ լուսաճին զերա
պան՝ ընդ կառուցօղ կենացն

ամենի՛ց. միշտ բանկատրեա՛ց սո-
քեզնէն։ Պատա՛ռկուսէ աղանց
հոգանալի և պահպանէ ի՛ դէպ-
ի՛ մուտս։ փորկուսէ ի՛ յայտ՛ ց
ե՛ պարհսպ անդրանդեան։

Փոխ հդ ե։

Աղուհ ըզգայութեանէ ունկնիք ի
գինւոյ ամենից։ զոր և յաճախին
սրբե կատարիս խորհուրդ յոտնի
արդարելոյն ի փայլին Քրիս-
տոսի։ Ա՛մէն և միշտ։

Ա՛ռաքեալքդ ի դէմ ինեա ցուցա՛
նեցուք ըզ զօրութե՛ սուտասածուե
թեդ։ Հաղիսցեն ըզգալիս խոր
հուրդս, խափանեցեն ըզգօ
րութե՛ սատանայի։

Ի՛ւս ի՛ւս ի՛ւս, ի՛
կից հօր ընդ[illegible]ս վե՛ս մե՛
խաչեցա՛ւ. զգիտիս ասե
լոյս յարութե՛ յաւետ երևոդի.
փա՛ռք յարութե՛ քո Տէ՛ր։
Հրեշտակապետն ի՛ երկինս մեր
ի՛ զատկական երկիւղի՛ն։
զարհուրելոյն առ դրանն զի՛
լուծանիցի։ փա՛ռք յարու-
Ն՛ երանելիքն ի՛ կանանցն ա
ւետարանէ՛ ի ատեա՛ն ի՛ յայտնե
քո յարութե՛ Քրիստո՛ս։
Ա՛նանձնելն կանխեալ ի՛ Հօր
ո՛ւրեք կե՛ նդանանայիս. ասե՛ն ընդ
վի՛ն ի՛ դրանց քո քանգնիցուք։
Ա՛ռաքե՛ալ ըզ գերեզմանէն ու
ասեն ամենի՛ց. միշտ բանկատրեա՛ց սո-
քեզնէն։ Պատա՛ռկուսէ աղանց
հոգանալի և պահպանէ ի՛ դէպ-
ի՛ մուտս։ փորկուսէ ի՛ յայտ՛ ց
ե՛ պարհսպ անդրանդեան։

Փոխ հդ ե։

Աղուհ ըզգայութեանէ ունկնիք ի
գինւոյ ամենից։ զոր և յաճախին
սրբե կատարիս խորհուրդ յոտնի
արդարելոյն ի փայլին Քրիս-
տոսի։ Ա՛մէն և միշտ։

Ա՛ռաքեալքդ ի դէմ ինեա ցուցա՛
նեցուք ըզ զօրութե՛ սուտասածուե
թեդ։ Հաղիսցեն ըզգալիս խոր
հուրդս, խափանեցեն ըզգօ
րութե՛ սատանայի։

Ի՛ւս ի՛ւս ի՛ւս, ի՛
կից հօր ընդ[illegible]ս վե՛ս մե՛
խաչեցա՛ւ. զգիտիս ասե
լոյս յարութե՛ յաւետ երևոդի.
փա՛ռք յարութե՛ քո Տէ՛ր։
Հրեշտակապետն ի՛ երկինս մեր
ի՛ զատկական երկիւղի՛ն։
զարհուրելոյն առ դրանն զի՛
լուծանիցի։ փա՛ռք յարու-
Ն՛ երանելիքն ի՛ կանանցն ա
ւետարանէ՛ ի ատեա՛ն ի՛ յայտնե
քո յարութե՛ Քրիստո՛ս։
Ա՛նանձնելն կանխեալ ի՛ Հօր
ո՛ւրեք կե՛ նդանանայիս. ասե՛ն ընդ
վի՛ն ի՛ դրանց քո քանգնիցուք։
Ա՛ռաքե՛ալ ըզ գերեզմանէն ու
ունայն տեսա՛ն եւ տրտմե
լով լային յա՛ւետս ասելով։
Ա՛յլ խաչեցեալ ըզ լա՛ւ յոտ
անդառնալ։ քանզի քեզ վասո՛վ
մեծաւ յարեար։
Ն՛ահատիս ձայնիւ ըզ քե՛ զ ի
վերայ խաչին դողացուցեր զա
րարածս ամենայն։ զերկնայինե
և զերկրաւորս բնութե՛ան։
Ն՛ահատիս երեսացեալ հրեշտա
կին զարհուրելոյն ըզկանայսն
առնէր։ զի խնդրեիք ըզկեա
նսին ընդ մեռելս։
Ո՛ր յաչէ զօրաւոր այծ որդւոյն
զարհուրելոյն կարծեցաք զքե
տրոսիկ առնել։ Համբարձէք զիշ
խանք ըզդռնեսդ ձեր ի վեր։
Ա՛ր ի վերդ ես քան ըզհաս և
զեռելոցն դատաւորակա՛ն
երեսացն արարո՛ղ ի հօրէ առա
քեցար վա՛ռքն մեր ի մարմնա
ցար ինձ ի կա՛ռչեմէ։
Ն՛ընդունին ի՛ դեռ ասդի՛ անօրէն
հերետիկոսքն կռանին. ապ
րեցո՛ցանել զնախաստեղծին
ծնունդն. և վերստի՛ն ետդրել
ի փառս։ Ա՛ջ շառաւղաբ մարդ
եղանել ասդի՛. այլ և խաչի՛ համ
բերեալ ըզկնատութե՛ան յանձն
առեր զերեքօրեայ. և յարուցի՛ր
զարհուրելոյն զաշխարհս։
Ո՛ յարութե՛ան ասդ որդւոյն
հրեշտակապետն այսօր ասելով
կանանցն առել։ յայտնեցեալ
ակ՛ ըզնա ընդերկրպագանել։

Ի վերջնումն աւուր մեծի յոր
ժամ առնեմ զայգեստս փոյց
սիրտնջոց · յայնժամ խնայեսցէ ի
ձ-ածոյս քո · և հոգի ձ ·

Ա ՅԱծին մայր լուսոյ ի կոյս
լուսեղէն տանջս · որում երկիր
նըբ չէին բաւական · առ ի բնա-
կութիւ իւրեն մարմնացաւ ·
Ի չքեզ անհատնելոյ որ մի
այդպիսի կիանայս երջանիկ կրե-
լով զանատանելի ջնտութիւն ·
օրհնութիւք մեծացուցանեմք ·
Ի սրահելոյ ամենայն փրկուե-
լոյս հաստատուն մարդկան ·
միջնորդ օրինաց և շնորհաց ·
օրհնութիւնս անդադար զո
հութիւք մեծացո ·
Ի ամենայն իւրերինն ձնշացու
ցեր ընդ քո բնութիւն անատանելի
գոյացուիչ · ընդորում և մեք ըն
ծայութիւք երկնային քեզ ողջո
ւեցոյց մեծ մարդասէր ·
Ի շակերտել հիացեալ քարբա
ւէին ընդ ուսոյց իւրոյ առնել
պէս սուրբ ի ներանց · ընդորում
Ա ամենեքին մեծ խորհուրդ ընդ
ունելով · քոյ սրբոյ առաքե
լացըն ծնունդըս բարեբանէ · ընդ
Ա ամենայնի հիացմամբ զայսոքիկ
պատիւ քոյ տուր · առաքելոյցըն տուր
եւ յաղթութիւն քրիստոնէից ·

Ա ՅԱյսօր ցօղ ե ·

Հոմանացաւ ամէն տեսողիցն և
բնակչացն երկնի տեսանել զձայն ·

Ի ընթացել կանոնացըն խընդրե-
պատմիչն աշակերտացն տեսո-
յըս · Ա ՅՈրոյ և մեք ընդ նմին
տանիչն գոչեցուսցէ զայսոքիկ
ըն քեզ · որ փրկեացն ըզամ-
բիծ ի մեղաց ·

Փառաւորեալ անմահելոյ հայ
րութիւնդ քո քրիստոսի ·
Ա ՅԵր կամաւ հօր և հոգւոյն ելիր
քառաթեւին պարագեալ զամն
այ · փառաւո ·
Ա ՅԱրարչոյ ամենայնի ի ջնտա
նիս մեծացեալ ի ներքինս
զամ մեծացայն հընչմամբ ի բա-
ձունս · ի նմանութիւնս լուսոյ
փայլմանն հրաշալիացաւ զանկիւղ
լի զաշակերտսն · մինչդեռ
ընդատիճն ի նա վերանայեին ·
Ա ՅընդերձակեալՈ ամպովքն · անկըն
դեր ոչ երևեցաւ ըզհետս ոտից · ըզոր
առաւել ևս հօրն պատմ զահաւոր
և ըզմիածնագամ գալոյ ի լսանն
դոյր քաղցրեցին հոգւոյ ·
Ո ՅրդեաՔ ի բարձունս ելոյին
ի հօրէ հոգւոյն սրբոյ · որում
առաքեալքն սրբացան անմահա
կան քաժակ ՚ի ան · ի հրատարակ
ցին զերկիրս ի յերկինս ·
Ա ՅամանակՔ դարձեալ իմոյ ի հնոյս
իրկիցի · ասէ ամ ընկալ ըզձեզ
առ ինձ գո · և հոգի ձ գա բարի
առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիրն
ողջոյ · Ի ուստակնածոյ հոգիս ·
որ ելից զանձնյոսն ընկալ
աշխարհի · ասէ ամ ընկալ ·

Ա՛ր զբանն ա՛ծ բառական և
զեր ընդունել տրտմայնի միշտ
կոյս. զբեզ մեծացուցանելն
որ օրհնաբանել ես ի կանայս։
Ա՛ր հեզ լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի քէն ի մարմնոյ.
զբեզ։ Ընդառաջ առնուլ որպես
բնութե՛ կուժերացեալ հոգւոյն սէր
եղ միշտ կոյս. զբեզ մեծ։
Կատարելո՛ սրբոյն՝ ե՛ր երկնից
ա՛ր յիւՀանեցե՛ս մկրտութիւն. որ ե՛ր
զեր աշխարհի քարոզ փրկութե՛
յատենից՝ անօթիւք սրտա
ապա լո՛ւ ե՛ր մեզ և՛ պղտմեա։
Ա՛ր առաւել քան զամարգարէս
մեծ հիմնաւորեալ կանայց. որ ըզ
քեզ մեզ յայտնեացոյց ա՛ծ և՛ մարդ
կերկոսի երեւեալ. անօթիւք։
Ձայն բարբառոյ յանապատի և
կամարիչ ճանապարհ. զկատարեալ
այսօր ի՛ն երեւեալոյ. վերատեսիլ
ցա՛ւ ի զատս անտգիտացոյց. ապ։
Ա՛ր երկնաբարձրացեալն յիւՀանեցե՛ս
մեծ հիմնաւորեալ կանայց. քա
ղաղէ յանապատի ապ ապրեալ
բարբառեալ. ըզմարգարէական լու
այ արժանապատիւ արդարեւ.
Ձերկնային մարգարէ և ձերկնա
զեղօ որդեայն այ. յառաջընթաց
կարապետ և պատօր ա՛ծային
օրինացոյ. հոգւով ի զմանուկն
Թագաւորելն յատենից։
Ընտրեալ գինեպարարն ա՛ծ
նորոգ հիմնաւորեալ կանայց
եկեք զա՛ծ որդեկիմ սիրելիս. ը։
Ընչիմ եւ միշտ։
Ա՛ն անանց Թագաւորն հեռա՛
զօտեալ ի գերծոխս. կամեցաց զիշ
խանելն մերազատել. զմահս զեր
եալսն յաղտից կենդանարարեց
ի կիրակս անանց. փառս։

* Ա՛յն որ ի՛ն ընթերցուածս օրն Տեառ
Աւետման Ս՛ուրբն։
Ա՛ր ե՛ս ես ձայն աղաղակողի
առաքեցայ աշխարհի ա՛ծ յա՛ր
հանանել մկրտութե՛. ապաշխա՛
զաղափա՛ծ հայրացն մերոց։
Ա՛ր ըզհրեշտակն անտեսանե՛
լին. յարգանդի կուսին ա՛ծ
եալ ընդ ե՛ր երկրաւորեալ. ապ։
Ա՛ր հաւատո՛ ըզհրաշառակն
ա՛ծ ապրեալ. և՛ անդադար ձայնիւ
ըզքե՛զ ունկնդիք բարեխաս. ապ։
Ա՛ղո՛ր Աստուածէ ըզա՛ր քրիս
առ ի՛ս միշտ և՛ յաւիտեա՛նս։
Ո՛ ձեծն ի՛ն ընդունելոյն կանայց
զկատարելո՛ն երկնաւորեալն ի յօշան
նոյ. զկնի ապրեալ ի՛ն հոգւով
ի՛ն ընդունելոյ կանայց. զա
ղաղէ յանապատի ապ ապրեալ
բարբառեալ. ըզմարգարէական լու
այ արժանապատիւ արդարեւ.
Ձերկնային մարգարէ և ձերկնա
զեղօ որդեայն այ. յառաջընթաց
կարապետ և պատօր ա՛ծային
օրինացոյ. հոգւով ի զմանուկն
Թագաւորելն յատենից։
Ընտրեալ գինեպարարն ա՛ծ
նորոգ հիմնաւորեալ կանայց
եկեք զա՛ծ որդեկիմ սիրելիս. ը։
Ընչիմ եւ միշտ։
Ա՛ն անանց Թագաւորն հեռա՛
զօտեալ ի գերծոխս. կամեցաց զիշ
խանելն մերազատել. զմահս զեր
եալսն յաղտից կենդանարարեց
ի կիրակս անանց. փառս։

* Ա՛յն որ ի՛ն ընթերցուածս օրն Տեառ
Աւետման Ս՛ուրբն։
Ա՛ր ե՛ս ես ձայն աղաղակողի
առաքեցայ աշխարհի ա՛ծ յա՛ր
հանանել մկրտութե՛. ապաշխա՛
զաղափա՛ծ հայրացն մերոց։
Ա՛ր ըզհրեշտակն անտեսանե՛
լին. յարգանդի կուսին ա՛ծ
եալ ընդ ե՛ր երկրաւորեալ. ապ։
Ա՛ր հաւատո՛ ըզհրաշառակն
ա՛ծ ապրեալ. և՛ անդադար ձայնիւ
ըզքե՛զ ունկնդիք բարեխաս. ապ։
Ա՛ղո՛ր Աստուածէ ըզա՛ր քրիս
առ ի՛ս միշտ և՛ յաւիտեա՛նս։

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻՆ ԾՆՆԴԵԱՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՈՐԴՈՅ ԱՍՏՎԱԾՈՅ ԵՒ ՏԷՐԱՆ ՄԵՐ ՄԱՐԻԱՄԻ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆՆԴԱՅ

Ի սուրբ Աստուածածնէ Կոյսէ Մարիամայ Յիսուս Քրիստոս ծնաւ ի Բեթղեհէմ Հրէաստանի ի տեղի քարանձաւի ի ժամանակս Հերովդէսի թագաւորի։ Եւ ահա մոգք ի կողմանց արեւելից եկին ի Երուսաղէմ եւ ասեն. Ո՞ւր է որ ծնաւ թագաւոր Հրէից։ Տեսաք զաստղն նորա յարեւելս եւ եկաք երկրպագել նմա։ Եւ լուեալ Հերովդէսի խռովեցաւ եւ ամենայն Երուսաղէմ ընդ նմա։ Եւ ժողովեալ զամենայն քահանայապետս եւ զգրագիտս ազգին հարցանէր ի նոցանէ ուր ծնանիցի Քրիստոս։ Եւ նոքա ասացին. Ի Բեթղեհէմ Հրէաստանի, զի այսպէս գրեալ է ի մարգարէսն։ Եւ դու Բեթղեհէմ երկիր Հրէաստանի, ոչ իսկ նուաստ իշխանաց Հրէաստանի, զի ի քէն ելցէ առաջնորդ որ արածցէ զժողովուրդս իմ զԻսրայէլ։ Յայնժամ Հերովդէս գաղտ կոչեալ զմոգսն կատարեաց ի նոցանէ ժամանակ աստեղին որ երեւեցաւ նոցա, եւ առաքեաց զնոսա ի Բեթղեհէմ եւ ասէ. Երթայք եւ հարցէք զամենայն ինչ ի մանկանցդ, եւ յորժամ գտանիցէք հաղորդեցէք ինձ, զի եւ ես եկեալ երկրպագեցից նմա։ Եւ նոքա լուեալ զբանս թագաւորին գնացին։ Եւ ահա աստղն զոր տեսին յարեւելս նախանձէր նոցա մինչեւ եկեալ կացեալ էր վերայ ուր էր մանուկն։ Եւ տեսեալ զաստղն ուրախ եղեն ուրախութեամբ մեծաւ յոյժ։ Եւ մտեալ ի տունն գտին զմանուկն ընդ Մարիամ մօր իւրոյ, եւ անկեալ երկրպագեցին նմա։ Եւ բացեալ զգանձս իւրեանց մատուցին նմա պատարագս, ոսկի եւ խունկ եւ զմուռս։ Եւ առեալ հրամանս ի քնոյ մի դառնալ առ Հերովդէս, գնացին ի տեղի իւրեանց։ Եւ ահա հրեշտակ Տեառն երեւեցաւ Յովսեփայ ի քնոյ եւ ասէ. Յարի առ մանուկն եւ առ զնա եւ զմայրն նորա եւ փախիր ի Եգիպտոս, եւ կաց անդ մինչեւ ասացից քեզ, զի Հերովդէս ոչ ապրեցուցանէ զմանուկն զնա սպանանել։ Եւ նա յարեաւ առ մանուկն եւ առ զնա եւ զմայրն նորա գիշերի եւ գնաց ի Եգիպտոս։ Եւ ահա Հերովդէս ոչ ապրեցուցանէր

մերոց. յիշ։ Եւ մեռանգամ դա
լոցես հայրենի փառօք նորոգել
զնախաստեղծին ծրնունդ. յիշ։
Ո՛չ ճաճին մայր և կին։ ծանօթ
արեգականն այրագործ ըլ լու
սատրեց ըզմեզ. Տոգևորեցուլ
զբեզ բարեբանեցմբ և փառա
րեցմբ ըզմիածին որ զորդին.
Եւ ըզոչ զօրինս բրնուեցմբ
կան՝ Տրաշափառ որ ծրնունդ.
և զեռ էր բնութեն ամբողջ պահ
եալ. և կուսուեցըզ որ ոչ խախ
տեցան կրնիք. Տոգևոր եր։
Ո՛ չքեզ մորենի անհիշ լեառնն
վիմածին՝ դուռըն փակեալ և
այրեալ կրնիքեալ. նախատեսեաց
ըն զուշակեալ մայր և կոյս. Տո։
Հայելի քո քեզ երկրպագեն արա
րածք ամ. որ ի միկուլ մեզ կան
դնեցե. ամ եղիցի մեզ պահա
պան յամբիծ. այրեցուցանել ըզ
մեզ խպարտանաց բանսարկուին՝
Ի՛մա բարձրացար բարձողդ ա
նիծից. որ փառաւորեալըն ե
նօթ. ծնողիկ ըզպերազանցեալն
կենսատեր փայփայեա. ամպեր։
Ա՛ծեալ լուսատեցյան արար
այծք ամ. ամ՝ ապատիկն արգեր
լեալըն ի մեղսատէր բանսին՝
որ ազատեաց ըզմեզ ի պատու։
Ա՛րարչին Քրիստոսի շնչափիճ
զեացուած մեղին և զբնեռացն
և զոգերին վերադասին՝ աւր և

քարոզէր աստիճան ե ձեռզ վերըս
տին լոյսըն ծագել ի յաշխարհ։
Ո՛յսօր առեալ աշերուկերպ հրեշ
տակապետին՝ մերձենալ հզօնդ
զինուորացն. այսօր սրսաբերիալ
պահպանացըն զարհուրեալ
մեռանէին. ի ձեռս վեր։
Ո՛յսօր ցնծայ եկեղեցն վերին.
այսօր ցնծայ սիոն մայր եկեղեցի
քանզի փրկիչըն մեր յարեաւ և
աւերեց ըզդժոխս. և ձեռ վեր
բրտութիւն լոյսըն ծագեալ ի հօրէ։
Ի՛ր շնորհակ կո՛ւր որ զյարու
թիւնըն քրիստոսեայց։
Ո՛ յսահատանըն զարհուրեցուց
զիանալըն լուսաւորեց սուրբ
մեռանալս. չի այս այլ յարեաւ
Ի՛ հարուցմամբ աղբերկին անհուա
նոյն վրայ. կենդանատուրեաբ
հոգի ծրնեալ ըզյս ձշմարիտս։
Ո՛յսօր ինք վերնասենեակն եկ
եալ ի՛ձ ձշմարիտս. հրաշազարմ
դեաց զառաքեալն՝ իյայս փառաց
քոյ հոգի. ընդմտոզական խրն
դուձ աշակերտացըն լցեալ.
փառաւորելով երկինն ծրն
Նոյաղ ես լոյս զիրաւանց։
Ա՛ր արարիչդ ես արարածոց
տանուտեալ ի՛ հրեղինն կառս.
յիշեա՛ զՏոգիս ննջեցելոց մե
րոց և հանգուցեալ ընդ նոսա քո։
Ա՛ր երկոյսասին ոգ ես առ ամե
նեսեա՛ս. և ներքոյ յանցանաց
մերոց. յիշ։ Ա՛ր մեռանգամ դա
լոցես հայրենի փառօք նորոգել
զնախաստեղծին ծրնունդ. յիշ։
Ո՛չ ճաճին մայր և կին։ ծանօթ
արեգականն այրագործ ըլ լու
սատրեց ըզմեզ. Տոգևորեցուլ
զբեզ բարեբանեցմբ և փառա
րեցմբ ըզմիածին որ զորդին.
Եւ ըզոչ զօրինս բրնուեցմբ
կան՝ Տրաշափառ որ ծրնունդ.
և զեռ էր բնութեն ամբողջ պահ
եալ. և կուսուեցըզ որ ոչ խախ
տեցան կրնիք. Տոգևոր եր։
Ո՛ չքեզ մորենի անհիշ լեառնն
վիմածին՝ դուռըն փակեալ և
այրեալ կրնիքեալ. նախատեսեաց
ըն զուշակեալ մայր և կոյս. Տո։
Հայելի քո քեզ երկրպագեն արա
րածք ամ. որ ի միկուլ մեզ կան
դնեցե. ամ եղիցի մեզ պահա
պան յամբիծ. այրեցուցանել ըզ
մեզ խպարտանաց բանսարկուին՝
Ի՛մա բարձրացար բարձողդ ա
նիծից. որ փառաւորեալըն ե
նօթ. ծնողիկ ըզպերազանցեալն
կենսատեր փայփայեա. ամպեր։
Ա՛ծեալ լուսատեցյան արար
այծք ամ. ամ՝ ապատիկն արգեր
լեալըն ի մեղսատէր բանսին՝
որ ազատեաց ըզմեզ ի պատու։
Ա՛ր երկոյսասին ոգ ես առ ամե
նեսեա՛ս. և ներքոյ յանցանաց
մերոց. յիշ։ Ա՛ր մեռանգամ դա

ամբ դաւանելով ըզյարուցեալդ.
որով առաք զերանելին ողջ ի
սուրբ Հայաստանեայցդ։

Ձայլևայնս քեզ օրհնութիւնք
արժան ըզվաստից ծառայ
հերձելոյ ըզքնարն. զի ինձ ևս բեր
նաւորին չափեցեր ըզչափս.
և զարդեւսայնն ինձ բնաւն խաչիւ
քո վերածեր ի կեանս։

Ամաւթ մեծ եհան ինձ որ
արհեցեալ զհոգւով ըզմարմնէ մինչ
մեռու զմահ սուրբ վանեցեր
և զար։ Ո՛խայնոյ քեզ իկանայս
կոյս ըմբ ծընդեան երգեմք
զօրհնուէ. զի ըմբ ի լուսոյ քում
յայտնեցար աշխարհի. և զնախա
մօրն եբարձր զանէծս ծառանձ՞ո
ծընընդեան ի քէն։

Պայծառացոյց ի բարբառ մեր
գարնին և ի պատգամէն կենդա
նիս. որ քարոզեաց մեզ ըզքո
ըն կենաց ի յերկինից։

Ո՛ ի՛մաստնոցդ քոց գուշակեաց
մեզ մարգարէն. եղկամաւոր չար
չարանըս խաչին գոչէր առեալ
առարածուց զքեզ։ ես ըզքո
նաւ ըզնա. և բարձեալ երեք
ի փրկութիւն աշխարհի։

Ինձ միայնոյ մարմնացեալդ
ի՛նչ կուտէն. օրհնեալ ի բարձու
նըս վերածեցիր առեալ. փառ
ք քեզ քրիստոս. որ երկիր կամաւ հնդ
հնդուածանել ըզմեզ։

Ո՛անիս հայիմք ամենայն հեթ
անոսք. և օրհնեցիք զնըզնք. զի
հնարն արձ բանըն մարմնացաւ
ի կուսէն. ամենեցուն ըզգեցոյս
և զգօրութիւն մահն եխոց։

Ընկալարուք ըզբաժակն ուր
խառե յայդուցն ամենայն
սրբոց առաքելոցն. որք ընդհա
նուր ընթացան ընդ ամենեսին.
լնուարուիցին հրաւիրեալ յերկ
նից այգաստին։ Յաւուր վերջ
ին հնձոց հանուցանեն ամբարձուցոյ
վերածիցես ըզմեզ ընդ հոգի
ղինաց դասն. ի տեղի անկեալց
հրեշտակաց. բարեխօսութիւք
սրբոցդ հոգ ածենին։

Ո՛անուամբ ըզքեզ քրիստ փառ
կից հօր և հոգւոյն. նախատատա
մօք մարգարէիցն ըզմարգարէիցն
ըն ևս յերկինից. ծանեցուք և
առնք զի արանձնելիս այսր ա
զգաց։ Յարեցիր մեզ փայլեաց պըր
դակն ճշդարտոյն. իշխանութիւ
բազմաց առաք ըզնա ի կա
ռըս խաչին։ ծանեցուք և։

Ո՛րոմ երկինք ներկեր ըզբա
նէին ամենի լուսոյն. ընակա
րան բնաւ բանին ընտրեալ
բնեցեր. ամաչեաց վասն մեր ըզ

մահ ըզմեզ։

Ո՛ասատեցան սիրատենչ սո
քեզ քրիստ արձ. և ուրախացաք մեք
ի փրկիչ քում. ընկալ զմեզ
զաշխարհս մեր միայն մարդասէր

Ա Ոչ պատրաստակերպ ընդ խմաստուն
քո ընդ ըզգեստուն քո։ յարտարծու.
և ծանուցից քո յարտէդ ընդ
յարտ քոյին մեր. ընկա՞ծ ձև
Ի ընդդէմ մարմնոյ որ երեր մայր
քո. և աղաչեա՛ զամե քո ընդ
մայրական բանին որդ. զի փրկիցէ
զքե ընդմէ ծանր ընկերակից։
Ա զիշերոյ կանխեարձ աղաղակ
կեցիր սիրտ քո. վասն զի
բաց ի քէն զայլ ոչ ոք փրկեսցէ
մարդասիրեսցէ։ Ծնո՛ր սիրտ քո
զբո՛ն գնահատողին. և փրկիցէ
ի չերեսոյ անօրինաց խորամա՞ց
ապիտատեղոյց։ վասն զի
Ա՛ոչ ոք ծրնողն քո և
պիշտ կուսի. հայցեցէք ի քէն քո
փրկիչ աշխարհի։ ասէ։
Ա՛ վերասին տիրոջն ասէ
իմոյ. ոչ ժողով ձգնեսցի
ինձ պիտոյ մարդասէրն։
Ո ջարգարանեաս խաչն և համհի
յանձն առնէր. ոչ ձև ի օդ.
Ա՛ոչ ոք ծրնողն քո ոչ ամաճնի՛
և պիշտ կուսի. ոչ ձ
Ա՛ մեհատրբ երկպատուիքեղ
երկիրպագիչն զօրէ երկնային.
և առնդամուծք անապատ ձեռ
ացդ. վասնզոր ընդ ձև ընկեր
բուքիչդ քո հանապատի։
Ա՛ջնադէզ խաչիկս ասէ՝ երկիր
պագուցուք. որով բարձեր ըզ
դատաւորին՝ զմեղս քո պարտա
ձոց. վա։ Ա՛ ոչ ոգեղէնքեաղ ասա

մեզ մարիամ. քերթողական ա
ռեա՛ պարտիցն մերոյ արնօրէն
ուե՛. զոր երանե՛ձն ամ ազին

ըզ հանապատ։

Ա՛ արդարեկ ի փրկչէ կիսոյն
աղաղակէր և՛ ասէ մեր. ոչ
մի ըզ ձեզ ոչնչացո՛ց լիր և մի
ասէր զին ի ներքոյ ոչ։
Ձոյն բարձր իմաստից անդրեն
ձայն ասացեալ ոգեղէնական
եամ մ ձայն անդադրեկ բնու
հայցէ իլետրիս քո՞ ասէ։
Ա՛ստեղծո՛ր ոչ ասաս
ձայնն և մարդկան ասէ
շեմ. ոչ ամ մ ի փրկիա՞
զին ի ներքոյ անդրեանցն
ըզ հյարդագործէ անդրեանցն
ըզ ընդնամ ձոյն։

Ի ջուց զարբնչելի անօրէնաւոր
քո բնութ. քանզի չերկնից խո
նարհեալ մարդացար ի ներ հո
գին և խոչեցար ընդ առաքեալն.
և զարհուրելոյ հիացար ընդ քո
ընդ անչար մարդասիրեալդ։

Փաս հիր ե։

Ո՛ երկնաւոր զարդեալ երկրի գո՛
չակերաց մեծ մարգարէն. ասէ
երեր՝ ի զոս ի կամաս քո. հերձ
լուիչդ քո քեմ ասաս՝ ի վերայ
հուր երեր ցերանելոյդ քո։

Ա՛ յժմ և միշտ։

Ա՛ յտեղեցար ի փրկիչ զարտարծս
քո ասացեալ. և զոչ ի ներ
գեալ ասասցուս ի յայտ ասս
նաղօ ամ ի փառաց քոյ։

Ա՛ մէն։

Ա՛ր վերջապէս նորոգեցեր ընդ
մեզ ի Քրիստոս զհին ազգութիւն. և
զսակաւ զնուագութիւն զերեցիսն
ընդ նոսիկ զնորոգութեան զեղեցիս
յոդիս հրաշափառութեան. ապա
շեմք ընդդէմ ոչ ոքեւ։

Ա՛ր զարգացուցեր զառաքեալսդ
խորհուրդ հնոցդ բերելոյն զայսօր
ծանուցեր. կենդանարար եւբան
շինեցեր յայսոսիկ զիմեռելոյդ. այդ
ընդ քեզ յարութեանդ յայսոսիկ յան
սահուկ զմահացուս բնութիւնս.
որովհետեւ ընկալաք հոգի զուարթ
եւ կենդանի յերկնից. հրաւիրելով զանձա
մեզ ի նոյն միութիւն։

Ա՛յսօր նոր ժողովուրդք ելին
նայեցոց լուսեղինացեալ տեսանելոյ
նոցին լուսոյ. նորոգողին ազգի մարդ
կանն վերնոյդ հացին որ ոչ մեռ
սեռաւ և յարեաւ. մեռեալ ինա
ռաքելոյն քո յարութեանդ։

Ա՛յսօր ազգիք սիրոյն ծընեալք
առաքինին շնորհօք յարեան աս
տուծոյ. ի նաւակատիս տաճա
րին բնութեանս մերոյ զամենեքեան
զհնութեան երեսաց յարուցանէ
նոր զերեզմանեալն։ մեռեալ ինա

Ա՛յսօր մանկունք շնաւոյ կա
տարելոյ զնաւակատիս վերնոյն
հրաւիրեալ։ նորոգեցեք իւր
պատմուճան հոգւոյ շնոյ
և ընդ արդուոց լուսոյ նոր սի
օրն։ բարեբանեցեք զքեզ քա
հանան։ մեռեալ ինա

Ա՛ր խոնարհեցար յանձն ինա
ռաց վերացեալ անմահ կենդա
նութեան։ ի սեր հարսնեցար եկե
ղեցւոյ. զոր մաքրեցեր յարեաւ
նեան վերնոյն ծնընդեամբն. ար
հնութիւնդ ընդծերացեալ տրցոյ
Ա՛ր կենդանարար նոր յարու
ցեալ զոգիս նորոգեցեր ընդ
մեռելոյդ մարմնոյդ. որով ցնծայ այսօր եկե
ղեցի ընդ նորոգութեան բնու
թեանդ։ օրհնեմք զքեզ։

Ա՛յսօր մանկունք առագաստի պայծառացեալ
լուսեղինութեամբ. ասեն ընդ զօրս
հրեշտակաց շնաձայնիս փոքր
կուսեանն մերոյ. օրհնեմք զքեզ
Ա՛զգս օրհնեցիք և բարձր ա
րարիք զանուն յաւիտեան։
Ա՛յսօրոգեցարուք նորոգութիւն կեր
նացաք այսօր յարութեանդ քոյ
ցեղս մարդկան
նոր ժողովուրդք և բարձր։
Ա՛զգս խորհրդեալ կոչեցեալ ի քէն
նոր օրհնութիւն վերստացուք
նորոգողին և սուրբ հոգւոյն
ցեղս ի մեռելոց և բարձր։
Ա՛զգս խորհրդեալ արեգինեալ այդա
րուեստ նոր օրհնութիւն տացուք.
և անդադար բարեբանեցուք
Ա՛զգս տաճարիդ սրբեալ լուացեալ
ի քոյ հոգւոյ նորոգեալ եղեցուք
և անդ։ Ո՛ նոր խաչատարածիդ
հրաշալի նոր խաչելութեան բանին
և մարմնոյն. հոգևոր երգով
բարեբանեցուք։

Ո՛վ հառաւտեան լոյս ամպ
լամբոց և խնդութեան մինչ խնդան
երկիրն զերկնայինսն ընդունել. զմարդ
ստացեալ բանն ի կուսէն Հայր
նիւթ երկրի օրհնեցուք.

Ար դիմեաք ընդ յերկոսին բար
ձրացեալ միտիւք. յարուցեալ
ի պատերազմ ընկէզմանց զան
երևելոյն առաւել. զի ընդ
բանն ի դէպ հոտս Հայելիս եղև.
Ոմանք ի հօտէ վառակից ե
նուագեան. կիւրեղեանս ազդի
մարդիան. որ յարեան այսօր
ի մեռելոց. զհամբարձեալ բանն
ի յերկինս Հայելիս եղ.

Ար լեալ ա՛ջ զոհմանեն յո
անաս յորովման կիմիոն. ապ
րեցոյ և զիս յաներևոյթ Քրիս
տոյն փրկիչ զալըմ. որ նըս
տիս ի քերովբէական աթոռ.

Ար ընտրեցեր քեզ վերատուն
քարոզող նինուէացոց. զոտիդ
տակիւքն ի կիսոնէ երեքտասն ի
տանէ ի դէպ ժոռս. և զիս ըզբաղ
տանէս արձակեա ի կապանաց
տհաճ ի կեանսըդ յանէծքէն.
Ի կեռաս ի միկու քեզ բառնէ
ուածոց քոց. պատկերակից եղ
եր հողեղէն մարդոյն ըզ մեղս
ապաներ. և զմահս դերեալն
ազատեցեր ի մեղաց.

Բացայն զօրէ երկնից ընդ-
յանէծս առնուլ ըզ ծառայէ ըզ
հերոյ. և մարդասէրն զարհուր

նեցեր զմահ. Օ՛ գնեալ փրկ
կիչդ մատնեաց. պարծելոցս ի
խաչ քո յաստղացս ի բեզ տար.
և փրկեաս միայն բարերար ի վե
տանել զանձին նոցս մեր.

Ո՛ւյժն օրհնեալդ ի կանացս.
մայր և աղջիկ կոյս և խնամեալ լոյս
ծընօղ արարչին մերոյ ա՛ստղա
զար բարեբանեացուք.

Ի դիշերոյ կանխեալ վերօրհ
նեալ ըզբեզ ա՛ղջիկ. որ ետուր
մեր խոտորնեցեալ. յանձնառեալ
զամ և խաչէ հանգերձեցեր.

Ի ուսոտերեցեալ ինքնանոց քոց
քաղաւորք քաղաւորաց աղջիկ.
որ ընդունիս լուծեալ զինչս
նուիքդ. յանձնառեալ զամ.

Ի հրեշտակին քնար պարտաւոր
կինայր. սըրբուհի ա՛ծածինն.
կոյս և մայր և բնակարան ա՛ծու
քեն. վերօրհնեալ յամենայն
անաւքերականն քարոզեցեր.

Ի՛ նոյն և յաստուածէ ազգի մարդ
կան քոյ աղջ. զհետանոտելոցն
հոգւոյ խնդ կենդանացոյց. ան
երջանկեալն զերկնային.

Ո՛ շարչարեալն և ընդմէջ չա
ռաւեր. կենդանասուս ամենա
յնոյն զհետանոտելոցն հոգւոյ
խնդ ա՛ռաջնոյն. ոչնչ երբեք.

Ի՛ բեզ ամպ ինքեան. խորհուրդ
և ամենայն աստուածոյ բանին.
մարիամ մայր եւ կոյս. բարեխո
սեա առաքեալ վերադարձ մերոյ

եւ ամէն. լուսոյ ըղլուսաքն և
ճրագին. նայեցայց ի գործըս քո
և զարհուրեցայ. Կանգնեա զոր
ոգի յառաջ քան զմահ ոտանալ որ
զի հոգւոյ և հոգւոյն փառակից.
եկեալ ի մէջ երկուց կենդան
եացն երեւեալ. բարձրացար ի
խաչին առնելով զերծեալսն
փրկութեամբ. քանզի լուծեալ
եղեն երկունքեամբ մահու.

Ձայն Զ.

Նուիրեցար ի փրկութիւն ըստեղծ
ուածոց քոց. ոչ մեկնեցար ի հօ
րէ յանձնառեր կամաւ զնացեր
և զմահուանէ. և յարուցեր զմեզ ի
մեռելոց հրճուանաւք. քանզի

Ի ժամ ևմգոն.

Ինձ ածին անհամբառնացեալ. սըր
բութիւն ըղբերդ ազաւնեաց անզամ
դատ ձայնիւք. որ զեղէգ բանին
հօր էքեզ կրեցեր. ևծընաւ ան
ձառապէս. առնաւորիւն բարեխո
սեա վասն անձանց մերոց.

Ի Սուրբ Աստուածածին.

Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա.

Տեսանել երջանիկ. և օր
հնեցեալ զանուն նորոգ
յաղթականաւ սրինեցուածքդ. զի
նա փառօք և փառաւորեցար.
Ոչ սեա՛մբ հրոյ և՛ սպադ՝ առ
ջնորդեաց ժողովրդեանն քո
բոցեալ ի յանապատ. և ընկե՛ղ

մեաց զիսրատեան զօրեն ի՛ր
ովք ի ծով կարմիր. ըզրդեցեք
սեաւն երբգ նոր. զի նա փա՛
ռաւորեցաւ. Ըզքեզ սպասելովք հանապազ
սեբ ա՛ծած ծին. ըզեխօսեա՛ քո
սատուծոյ մերոյ փըրկել ըզ
մեզ ի փորձո՛ւթենէ. և յամա

Նայն վերադրեալ մերոց.

Այսօրեայս՛ ժողովեցեալք ի
սքանչելի՛ սատուածոյ մերոյ.
ունկնդրեցեք ընդ հաւատոց
եալք քոյ և ի մխոտաէք զար
դարութեան ձեր շնորհեսցէ.
զի նոքա յոյս հաւատացեալք.
Ի՛ ուրբ՛ անեզ անբաժանելի
բանն սատուած կամաւորութ
յանն էառ ըզմարդ խաչի. և
թաղեցաւ ընդոր ի գերեզմանի.
և յարուցեալ նորով շնորհ
հետց մեզ կենդանանելոցն.
Ի՛ երանելոցդ մայրն անձնա՛ռ ե
սոյ մարիամ՛ ա՛ծածին. քան
զի ի քեզ կրեցեր ըզՏէր ա՛ծած
ծոյ բանին. սո՛ղաց միշտ բարե
խօսեա՛ վասն անձանց մերոց.

Ի Խաչն.

Տէր բարեգթեցար ի զօրութ
խաչիդ քո. կիսրեալ ըզմիջնոյ
մէն իւր երկրի. որ հակառակէր
ըստեղծուածոցդ ձեռին քո.
Ի՛ քանելով ի՛ դժոխոցն զերս
պանծ ի շինուած՝ յաղթեցեր մա
նա հրեշտ զօրութ. կենդանեցեր
լով զմարդանեաւսն սո՛ւ հնամանէ.

ԽԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ ՅԱՆԴ ԱՒ
ՄԱՐԴ ԳԱԼՈՒՍՏ. ՄԱՐՄՆԱՑԱՒՔ Ի ՄԵՌ
ԿՈՒՏԷՆ Ի ՓԱՓԱԿԵԼՔ ԱՂԱՂԷ ՄԱՐԴ
ԿԱՆ. ՄԻՇՏ ՓԱՌԱՍԻՐԱԿԱՆ ՅԱՆ
ՄԱՐՄՆԻՑ ՁԻՆՈՒՈՐՈՒԹԵՑՆ.

ԱՅՍՔ ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՆ ԾԱՆՈՒՑՔ
ՈՐ ՅԱՌԱՋԻՔԱՆ ԵՂ ՅԱՓԽՈՒՏԱՆՈՒՑԱ
ԲԱՆԱՆ ԱՒԵՏ. Ի ՏՅՍՐԱԿԱՆ ԾՈՂՑ
ԽՈՆԱՐՀԵՑԵՔ ԼՍԵՑԷՔ ՄԵՐ. ԵՒ ՁԳԱՑՔ
ԻՆՁ ՅԱՆ ԱՒԵՏ ԲԱՑ Ի ՆՄԱՆԵՔ.
ՈՐ ԲԱՐՁՐԱՑԱՐԵԱ ԲԱՂՄԱՆ Ի
ՎԵՐԱՅ ԽՈՍԵԱՑՆ. ԽՈՐՀՐԱԿԱՑՑ ԶԱ
ՊԱՏՈՒՄՔ ԸՆԴՈՒՆԱՑՆ. ԻՆՉՊԵՍ
ԼՍԵՑԻՔ Ի ՍՏԱՓԻՆԱՅ ԱՂՈՒՈՍԻՆ ՉՆՈՐ
ՀԻՒՑՆ ԵՔԱՐԵՑԱՒ Ի ԽԱՉԱՐԻՆ.
ԵՒ ՁՔԱՐ. ՈՒՇԱԴՐ ՄՈՒՏՔ ՄԻՆ
ՈՐ ԸՆԴԱՄԱՐ ՄԵՐՈՅ ԳԱՒՍ ՄԻ
ՄԵՐՆ ԼԱՅՆ ՁԱՆՁ ԾԱԼԻՆ ԳԱՒ
ՁԵՔ ԱՆՁՈՒԱԾԵԼՔ ԾՆՆԴԵՑՈՒՑՄԱՆՆ
ԻՆՔՆԻՆ. ՄՆԱՑԱՔ ՄԻՇՏ ԲԱՐԵԽՕՍԱԿ
ՎԻՊ ԱՆՁՆԱՑ ՍՏԵՓ.

ՈՒՐԱԽ ԵՄ ՏԱՏԱՊԵՑՔ Ի ՔԵԶ
ՏԱՏԱՊԻԼ ԵՐԿՈՒՈՐ ԱՄԱՓՈՓԱԾ
ԵՒ ԲԱՐՁՐԱՑԱՒ ՅՈՅԼԻՍ Ի ՓԱՌՔՈՒՆ
ՔՈ. ՈՐ ՅԱՆԴԱՐԵԼԻՔ ԾՆՈՂՑ ՅՕՐ
ԽՈՆԱՐՀԵՑԵՔ ՐՊ ՎԻՊԱՑՆ ՄԵՐ. ԵՒ ԶՐ
ԼԵՑԵՔ ՄՆԱՑՔ ՁԵՐ ՀԱՄԱՐՈՒԱԾՔՆ.
ՈՐ ԿԱՐԵՆԱՆԱՒՈՐՔ ՄԱՐՄԻՆ ԼԱՎ
ԸՆԴՈՒՆԵՔ ՔՈ ԲԱՂՁԵՑԵՔ ԶՔԻՈ
ՁԵՑԵՑ. ԼԻ ԽԱՉԷՆ Ի ԲԱՑԵՔ ԶՁԻՈ
ՂԱՆԱՆ ԱՒԼԻՒՐԴ ՊՐՈՒՑԱՆԵՔ
ԼԱՎ ՍԻՐԵՑԻՔ ԶԱՆԱՆՀԱՒԱՏ. Ի
ՀԱՇԻՒՍՆԵՔ ՄԱՀՎԱՆ ԱՂԵՏՈՒՆ
ՈՒՐԱԽ ԵՔ ԼԻՆԱԿԱՏԱՆ ԲԱՆԻՆ

ՅԱՆԴԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ
ՅԱՆԴ ԱՒ ՄԱՐԴ ԳԱԼՈՒՍՏ. ՄԱՐՄՆԱՑԱՒՔ
Ի ՄԵՌ ԿՈՒՏԷՆ Ի ՓԱՓԱԿԵԼՔ ԱՂԱՂԷ
ՄԱՐԴ ԿԱՆ. ՄԻՇՏ ՓԱՌԱՍԻՐԱԿԱՆ
ՅԱՆ ՄԱՐՄՆԻՑ ՁԻՆՈՒՈՐՈՒԹԵՑՆ.

ԱՅՍՔ ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՆ ԾԱՆՈՒՑՔ
ՈՐ ՅԱՌԱՋԻՔԱՆ ԵՂ ՅԱՓԽՈՒՏԱՆՈՒՑԱ
ԲԱՆԱՆ ԱՒԵՏ. Ի ՏՅՍՐԱԿԱՆ ԾՈՂՑ
ԽՈՆԱՐՀԵՑԵՔ ԼՍԵՑԷՔ ՄԵՐ. ԵՒ ՁԳԱՑՔ
ԻՆՁ ՅԱՆ ԱՒԵՏ ԲԱՑ Ի ՆՄԱՆԵՔ.
ՈՐ ԲԱՐՁՐԱՑԱՐԵԱ ԲԱՂՄԱՆ Ի
ՎԵՐԱՅ ԽՈՍԵԱՑՆ. ԽՈՐՀՐԱԿԱՑՑ ԶԱ
ՊԱՏՈՒՄՔ ԸՆԴՈՒՆԱՑՆ. ԻՆՉՊԵՍ
ԼՍԵՑԻՔ Ի ՍՏԱՓԻՆԱՅ ԱՂՈՒՈՍԻՆ ՉՆՈՐ
ՀԻՒՑՆ ԵՔԱՐԵՑԱՒ Ի ԽԱՉԱՐԻՆ.
ԵՒ ՁՔԱՐ. ՈՒՇԱԴՐ ՄՈՒՏՔ ՄԻՆ
ՈՐ ԸՆԴԱՄԱՐ ՄԵՐՈՅ ԳԱՒՍ ՄԻ
ՄԵՐՆ ԼԱՅՆ ՁԱՆՁ ԾԱԼԻՆ ԳԱՒ
ՁԵՔ ԱՆՁՈՒԱԾԵԼՔ ԾՆՆԴԵՑՈՒՑՄԱՆՆ
ԻՆՔՆԻՆ. ՄՆԱՑԱՔ ՄԻՇՏ ԲԱՐԵԽՕՍԱԿ
ՎԻՊ ԱՆՁՆԱՑ ՍՏԵՓ.

ՈՒՐԱԽ ԵՄ ՏԱՏԱՊԵՑՔ Ի ՔԵԶ
ՏԱՏԱՊԻԼ ԵՐԿՈՒՈՐ ԱՄԱՓՈՓԱԾ
ԵՒ ԲԱՐՁՐԱՑԱՒ ՅՈՅԼԻՍ Ի ՓԱՌՔՈՒՆ
ՔՈ. ՈՐ ՅԱՆԴԱՐԵԼԻՔ ԾՆՈՂՑ ՅՕՐ
ԽՈՆԱՐՀԵՑԵՔ ՐՊ ՎԻՊԱՑՆ ՄԵՐ. ԵՒ ԶՐ
ԼԵՑԵՔ ՄՆԱՑՔ ՁԵՐ ՀԱՄԱՐՈՒԱԾՔՆ.
ՈՐ ԿԱՐԵՆԱՆԱՒՈՐՔ ՄԱՐՄԻՆ ԼԱՎ
ԸՆԴՈՒՆԵՔ ՔՈ ԲԱՂՁԵՑԵՔ ԶՔԻՈ
ՁԵՑԵՑ. ԼԻ ԽԱՉԷՆ Ի ԲԱՑԵՔ ԶՁԻՈ
ՂԱՆԱՆ ԱՒԼԻՒՐԴ ՊՐՈՒՑԱՆԵՔ
ԼԱՎ ՍԻՐԵՑԻՔ ԶԱՆԱՆՀԱՒԱՏ. Ի
ՀԱՇԻՒՍՆԵՔ ՄԱՀՎԱՆ ԱՂԵՏՈՒՆ
ՈՒՐԱԽ ԵՔ ԼԻՆԱԿԱՏԱՆ ԲԱՆԻՆ

ՅԱՆԴԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ
ՅԱՆԴ ԱՒ ՄԱՐԴ ԳԱԼՈՒՍՏ. ՄԱՐՄՆԱՑԱՒՔ
Ի ՄԵՌ ԿՈՒՏԷՆ Ի ՓԱՓԱԿԵԼՔ ԱՂԱՂԷ
ՄԱՐԴ ԿԱՆ. ՄԻՇՏ ՓԱՌԱՍԻՐԱԿԱՆ
ՅԱՆ ՄԱՐՄՆԻՑ ՁԻՆՈՒՈՐՈՒԹԵՑՆ.

ԱՅՍՔ ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՆ ԾԱՆՈՒՑՔ
ՈՐ ՅԱՌԱՋԻՔԱՆ ԵՂ ՅԱՓԽՈՒՏԱՆՈՒՑԱ
ԲԱՆԱՆ ԱՒԵՏ. Ի ՏՅՍՐԱԿԱՆ ԾՈՂՑ
ԽՈՆԱՐՀԵՑԵՔ ԼՍԵՑԷՔ ՄԵՐ. ԵՒ ՁԳԱՑՔ
ԻՆՁ ՅԱՆ ԱՒԵՏ ԲԱՑ Ի ՆՄԱՆԵՔ.
ՈՐ ԲԱՐՁՐԱՑԱՐԵԱ ԲԱՂՄԱՆ Ի
ՎԵՐԱՅ ԽՈՍԵԱՑՆ. ԽՈՐՀՐԱԿԱՑՑ ԶԱ
ՊԱՏՈՒՄՔ ԸՆԴՈՒՆԱՑՆ. ԻՆՉՊԵՍ
ԼՍԵՑԻՔ Ի ՍՏԱՓԻՆԱՅ ԱՂՈՒՈՍԻՆ ՉՆՈՐ
ՀԻՒՑՆ ԵՔԱՐԵՑԱՒ Ի ԽԱՉԱՐԻՆ.
ԵՒ ՁՔԱՐ. ՈՒՇԱԴՐ ՄՈՒՏՔ ՄԻՆ
ՈՐ ԸՆԴԱՄԱՐ ՄԵՐՈՅ ԳԱՒՍ ՄԻ
ՄԵՐՆ ԼԱՅՆ ՁԱՆՁ ԾԱԼԻՆ ԳԱՒ
ՁԵՔ ԱՆՁՈՒԱԾԵԼՔ ԾՆՆԴԵՑՈՒՑՄԱՆՆ
ԻՆՔՆԻՆ. ՄՆԱՑԱՔ ՄԻՇՏ ԲԱՐԵԽՕՍԱԿ
ՎԻՊ ԱՆՁՆԱՑ ՍՏԵՓ.

ՈՒՐԱԽ ԵՄ ՏԱՏԱՊԵՑՔ Ի ՔԵԶ
ՏԱՏԱՊԻԼ ԵՐԿՈՒՈՐ ԱՄԱՓՈՓԱԾ
ԵՒ ԲԱՐՁՐԱՑԱՒ ՅՈՅԼԻՍ Ի ՓԱՌՔՈՒՆ
ՔՈ. ՈՐ ՅԱՆԴԱՐԵԼԻՔ ԾՆՈՂՑ ՅՕՐ
ԽՈՆԱՐՀԵՑԵՔ ՐՊ ՎԻՊԱՑՆ ՄԵՐ. ԵՒ ԶՐ
ԼԵՑԵՔ ՄՆԱՑՔ ՁԵՐ ՀԱՄԱՐՈՒԱԾՔՆ.
ՈՐ ԿԱՐԵՆԱՆԱՒՈՐՔ ՄԱՐՄԻՆ ԼԱՎ
ԸՆԴՈՒՆԵՔ ՔՈ ԲԱՂՁԵՑԵՔ ԶՔԻՈ
ՁԵՑԵՑ. ԼԻ ԽԱՉԷՆ Ի ԲԱՑԵՔ ԶՁԻՈ
ՂԱՆԱՆ ԱՒԼԻՒՐԴ ՊՐՈՒՑԱՆԵՔ
ԼԱՎ ՍԻՐԵՑԻՔ ԶԱՆԱՆՀԱՒԱՏ. Ի
ՀԱՇԻՒՍՆԵՔ ՄԱՀՎԱՆ ԱՂԵՏՈՒՆ
ՈՒՐԱԽ ԵՔ ԼԻՆԱԿԱՏԱՆ ԲԱՆԻՆ

ՕՐՏԱՆՈՑՈՒՆ ա՛ն
ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ՕՐՀՆԱԾ ԵՍ
ՔՈՒՐՕՆԴ Ի ԲԱՐՁՈՒԱԾ ՏԱՆԱՐԱՆ
ՈՒ ՍՐԲՈՒԹԵԱՆ ՔՈՅ ՀՐԱՄԱՅԵՍ
ԶՔԵԶ ՏԱԼ ՏԵՍԱՆԵԼ ՍՈՒՐԲ
ՀՈԳՈՅԴ ՔՈՅ ՍՐԲԱԿԱՆ
ՈՒ ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ
ՀՈԳՈՅԴ ՔՈՅ ՍՐԲԱԿԱՆ
ՈՒ ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ
ՀՈԳՈՅԴ ՔՈՅ ՍՐԲԱԿԱՆ
ՈՒ ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ

Տէ՛ր խորհուրդ զաւետարանական
ես. ասէ ի քոյ անուն ներա. որ
վիրաց զամենեսեան բժշկեաց
ներգաց խոտանց. ա՛մէնադէր.
Խորհեսցես վա՛ր ինձ ածածկին
մարմին. որ ծնանիր զեր աշխ որ
հոմանէրդն զիարդ է. ա՛.

ԵՍ խոտեցայ ի բա՛ժակից. ի
տուէ ես ինձ կիչ երկիր. որ
մեկն ևիրիկաց զի մարմնա.
զի զանձն ոչ կարեմ ազատել.
և ոչ ես օգնեմ ի բարձունս.
Ա՛ր ի՞ խոտել կուեցաք ի՛ք.
երա՛ք ես ամէն ոչ և ժա՛ռանգ
գոկից քրիստոս. զի զանուն.
Ի՛միջն կենդանոյ ձաշակ
ցաք զի քա՛ղցր է տէ՛ր. և լիո՛ղ
սրբոյ օծեալ հաւատով զի.

Ընդ Ամէն.

Ա՛ր առաքեցեր զերիվարս քո
ես ի ջրմրտարէսն. ասուտա
նել զկենաւարեր անօրինու
ի՛ք քո ի սրբոյդ կոտակն. և եր
եցար մարդ ձշմարտապէս.

Ընդ Օրհնէ. Առեալ ի՛.

ՕՐՏԱՆՈՑՈՒՆ ա՛ն
ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ՕՐՀՆԱԾ ԵՍ
ՔՈՒՐՕՆԴ Ի ԲԱՐՁՈՒԱԾ ՏԱՆԱՐԱՆ
ՈՒ ՍՐԲՈՒԹԵԱՆ ՔՈՅ ՀՐԱՄԱՅԵՍ
ԶՔԵԶ ՏԱԼ ՏԵՍԱՆԵԼ ՍՈՒՐԲ
ՀՈԳՈՅԴ ՔՈՅ ՍՐԲԱԿԱՆ
ՈՒ ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ
ՀՈԳՈՅԴ ՔՈՅ ՍՐԲԱԿԱՆ
ՈՒ ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ
ՀՈԳՈՅԴ ՔՈՅ ՍՐԲԱԿԱՆ
ՈՒ ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ

Տէ՛ր խորհուրդ զաւետարանական
ես. ասէ ի քոյ անուն ներա. որ
վիրաց զամենեսեան բժշկեաց
ներգաց խոտանց. ա՛մէնադէր.
Խորհեսցես վա՛ր ինձ ածածկին
մարմին. որ ծնանիր զեր աշխ որ
հոմանէրդն զիարդ է. ա՛.

ԵՍ խոտեցայ ի բա՛ժակից. ի
տուէ ես ինձ կիչ երկիր. որ
մեկն ևիրիկաց զի մարմնա.
զի զանձն ոչ կարեմ ազատել.
և ոչ ես օգնեմ ի բարձունս.
Ա՛ր ի՞ խոտել կուեցաք ի՛ք.
երա՛ք ես ամէն ոչ և ժա՛ռանգ
գոկից քրիստոս. զի զանուն.
Ի՛միջն կենդանոյ ձաշակ
ցաք զի քա՛ղցր է տէ՛ր. և լիո՛ղ
սրբոյ օծեալ հաւատով զի.

Ի ջերմեռանդ ապրելոյն. որ մնայր
զեռ եւ առաքինի քան. ըստ բանի
խոնա վասրն մեր. զի զանուն ան
կարդմունդ ելիցեն մեծարեսցի

պատճառացուբ.

Ա քանզի ի հին ուխտն ասի որ
սարսափելի առհասարակ ընդ
ամենեսեան. եւ հրով հեղեղական
զեռաց ըզպատուհասն նախատեալ
ծին. զի զամենեսեան վերակոչ
եաց ի մահասանկ յանմահութի.
Ընդդէմ անմահին Քրիստոսի
գին ոչ առաքեալք. եւ լըսելիս ըզ
ամենեսեան աներեւոյթ ոչ յարուցեն
զի ընդ նոսին վայելեսցի քեզ եւ
վախճան ոչ գտանիցես.

Ա ոչ ըզ հին ուխտն ած յորմէ
քեզ ընկալար. եւ ծընաւ անմա
ռաւոն զիւնադրծծոյն ասցեն.
բարեխօս ընդ քեզ ունիմք. որ
երանելոյդ ես ի կանայս.

Ովաննաւ ըզքեզ ուր հակիճ
հօր եւ տգոյն. որ վասն մեր խո
նարհեցար ի բերկինից. ծնանեալ ի
ոչ այլ աստուածած բայ ի քէն.
Ովաննաւ ըզ քեզ զի որ ի
խաչին բեռեցար. եւ հեղմամբ
արեանդ զի փրկեցեր ըզ
ամենեսեան. ծնանեալ ի.

Ա ոչ զմաղաւորն ամենեցուն
յորմէ յարեր. զի կերեցեր. ոչ
ըստ հին մայր կոչի եւ աղախին
քեզ. բարեխօսեա ի արի վա
րէն մերոյ փրկուեր.

Ա ստուածեցար սիրով իմ կիւր
եւ բանդագոյժ յոյս ի մ կիւսա
ցաւ քո. որ ընդ ամենայն բերկեսին
պիտոյ. գնացար ի մուտ իմ կեր
պոյ քոյոյ կարուածեր.

Ա ոչ զանապատ բազուկ քո ի
ապրածեցեր ի վերոյ խաչին.
ժողովել ըզ հետացեալսն առ
նախարծդ զօրութիւդ. գնա.

Ովոյս մեր եւ ապաւէն մայր ան
ճկոյս ոչ. որ հին ածուքեն
ոչ բոցակիզեաց զբո ոչ զոյս
վոյն բարեխօսեա ի արի վա
րէն մերոյ փրկուեր.

Ի դիշերոյ կանխեցից փո՛ւրել
ըզբանդ ոչի. որ վա իմ խոնար
հեցար ի բերկինից. արուր ի զիս
զաղաք ի բերկիւրեան ճիրկերկիւղ.
Տըւոր խոստացար քո. որ զոս
տանիկ մանկ լուծեր ի ճերոյ
ոչ խաչին. և հաշտեցուցեր ըզ
հայր ընդ ամենայն տիեզերս.
Փառաբանակից հօր և ոչ հո
գոյն. որ լուսափայլ յայտնէ
ըզ քո կենադրծեցեր զայգա
մարդկան. ուր մեզ ոչ ի.

զքո զխոստովանիմք.

Ովերկնային քրիստոս մարդեցար
հառաչանաց սրտոյ խնդ. որ վա
իմ խոնարհեցար ի բերկինից. յոյս
կենդանութիւն և փրկուեր
հոյ ոչ. Ա ոչ ի խաչին բարձր
ըզ դատակնիք մահու. ստոյ
ծեալ ըզ ամենայն քո. ոչ

Տաղերգ կամաւքն քնկէղ
Աշտեր ի տուսն Ջուղայ
Եւ որդիքն Լուսաւորչի ի գնացին
Ընդ ցամաքեալ ի ծովն Ծովեան։

Յորժամ Տիրամօր մերում խա-
չանիշ զատուցանեաւք. պատուա-
գան մնդոյ խնդրէր. եւ առաքեալքն

գայսա արտարէին. բայց ի խաւսա-
ւար վայն անձանց մերոց.
զի փրկեսցէ ի զմէ ի պատա-

Նաւերաց զի տեսանէին։

Լոյս ընդ ամենեսին անօրինու-
թիւն քո ընդ ընդ. քանզի անձա՛ս
բանդ ած մարմնացար ի կուսէն
ընդ ի բաց եր ընդ ընդ ածա-
մայ. ի զարմացայ ընդ. քո ընդ
անհաս մարդասիրութիւնդ։

Փառս տուք։

Պարգեւեցին ձայնեալ ընդ քո
ընդ. ասէ երկ՛ր դու հիմն
ընդ փրկուած. ի՛ր խաչելոյն
չախեաչ ընդ զնուս վի հայեին.
ած յայտնեցաւդ ընդմէ կեցոյց
զորեցեցեր։ Ալէլուիա։

Ուրա խաչեցէք սրբուհի ու միշտ
կոյս. քանզի որ ի քէ՛ն մարմնա-
ցաւ. զդիմիրա աւերեցաւ. ած
երկնի անհաւասարապէս ի կանայս
բարեխաւսի առ աւր վայն ան
ձանց մերոց։

ՏԱՆԵՂԵՐԳ ԿԱՄԱՒՔՆ ՔՆԿԷՂ

Տաղերգ կամաւքն քնկէղ
Աշտեր ի տուսն Ջուղայ
Եւ որդիքն Լուսաւորչի ի գնացին
Ընդ ցամաքեալ ի ծովն Ծովեան։

Յորժամ Տիրամօր մերում խա-
չանիշ զատուցանեաւք. պատուա-
գան մնդոյ խնդրէր. եւ առաքեալքն

Ամէն ես ի կապանաց քան
տարհուին. յոյս կենդանու։

Ո՛ր յամ ազգաց երամ՛ նեցոյր
սրբուհի՛ և կոյս մարիամ. ազգ
ձեռ զառ ի քէն ըզմարմնացեալն
ած. ապրեցուցանե՛ ըզմեզ

խոպանանալոց զի տեսանէին։

Ո՛ երկրալն ի փրկուի՛ մեզ ըզ
բանս ած. խորհրդո՛ վանօրէ
նոո՛ր ընո՛ր երգով օրհնութիւք
զանձն նորս. զի ի բարձուս
ի փառաւորեալ յանմարմնոյ։

Ո՛ խաչեցեալն պատմեցո՛ւք
զքաղքի. որ դուզա՛մբ ձայնի
ըզպատերազմէն չարին վանեաց
երի՛ մահուամբ ըզմահացուցիչ
սքն կենդանարարեաց. զի ընկոյն
երկրաչխարս վերածեալ

Ուրախացան զազք երկնից ի վե
րուստ. քանզի ցո՛ղն անապա
կուն ի քէ՛ն ծնանեալ. քանի՛ շուտ կոյս
եմայր քանին սքնաբանուհե. ու
սածի՛ն ամպ ծածկելով ի մեզ

զարդարուհե միրեցա՛կն։

Ինձ լուսե խնամ ազգակիցդ
առաքե՛ղքն կենդանուհե՛ երի
լեռս ձայնի՛ ազօխի՛ց խոց. և
ծնանե՛ ըզկենդանիսն յապրեցո՛ւց։

Յորժամ ընկղմեաւ ես ի խորս ան
դունդ. ըզբա՛ռանցն ի ծովին
վի՛շտպեն. երբ՛ փրկեցաւ զին
փրկիչն աշխարհի. և ծնանե՛։

Ո՛ խոյն օրհնեա՛ր արքուհի՛ ի
կանայս. ըզնա՛ կարան և առա

նաեցար մարդարէ ես. և ոչ այլոց քեզ նմանողք են. միշտ երկբայեցեր եմ նայն հաւատացեալ։

Ո՛ր զօրութիւն բանին քո խրոխտ բերեր զմարմինդ յանդիմանութեան. և հանապատիկեր զհաւատացեալսդ ի քեզ. ընդունաւ խաչիդ ազատեցեր յանիսանելոյ ի մահուանէն Աստուծոյ. խնդրէ ի քէն թագաւոր փառաց քրիստոս. ազատ ընդ անձամբ սրբոցդ հոգւոյ անապատ մնար քո և կենսի. ապրեցար ընդ մեզ յաւետ յանիսանելոյ ի։

Աստուածային իմ երեւոյթ լեռն փրկութեան. որ զառաջին աղանձն աղաւնեցեր ի մեզանց. նորոգեար և զիս զապաւ կանեաղս մեզանէ։ Ո՛ր յաւետն կացեր անապատ կողին պատուական. և արբուցեր մեզ ի կիրակահոս աղբերէդ. նորո՛ իմ անմահին անապատ մայր աւետ. և կոյս մարիամ. որ եղեր ընդ նոսդ բանին աստ. բարեխաւսեա՛ մեզ որ վաղվան մերոյ փրկութեան։

Ո՛գեշնորհ կանխեալ վերնոյն ներեա զանձանձ մտաւորութեանս քո խորհուրդ. որ վասն մեր խոնարհեցար ի մեզնից. խաղաղացոյ ընկերանըս մեր միայն մարդասէր։

Ո՛ր ընդարմացար ի մահուանէն յաղթող դատապարտութեանն ադամայ. և զմեր ձեր ընդ քեզ անմահ հեղմամբ արեանդ քո աբեղ. խաղ-

դէր նոցա յանմահ կենդանի լոյսն։ Ո՛ր բանն աստուած. որ յաւուրս քոյն զյանիսանելոյ անձամբ մերով յայտնեցար մինչ ի մեզանց ծնեար զքեզ։

Նշ Ի մեռանիլդ խոստացար եւ նայեցար ի պատանեկութիւն օրինացդ քոց ակն. կենդանութեանդ մերոյ ա՛զդի մարդկան։ Նշ

Ոսկի վայոյ խաչիդ քո կենսատու զաւազանն զօրութեանդ յայտնեցար. սիրելեաց քոց ի եկեղեցի քում վասն այսորածոյ փրկեցեր։ Ո՛վ սիրելեաց մարմնաւորապէս բնութեան աստուածութեանդ. երկնաբերձ աշուղ նա՛կ ձոյլ ոսկի և հեմատան բանի՛ն աստուածոյ։

Նշ Ի՛ր ա՛ծուխեանդ զքո քեզ ինքն ի խաւարին վայրին մահու և ընկենդ զքո դժոխոցն այրեցեր հնչեցուցանէին. զքեզ բարեբանեմք ընդ հրեշտակն օրհնութեան։

Ո՛ր ոչնչեցար յերկիր որպէս հնձէ մարիս. և հնձեցար խաչին ոգի կենդանի անբասիր յոտնակնդիր մեղաւորացն. զքեզ։

Ո՛ր ընդ հնձեալ յոտնակ յորդի վայրն քոյ կենցաղ անբծոյ հնձ մարիս։ զառնա ձայնդ կ պատուիրն քոյ ընդարացեալ ընկէց զդեղ ոսխիդ քոյ ընդ ամենայն հաւատացեալսդ։

Վասն անձանց մերոց։

Ա՛ռաքեա աստուած անձանձ ծա

Ի՛ր ի՛մէր քան ըզբերօքէն եր
եւցար ո՛ծածին մարիամ. տա
ւնել յոտնէյնէ զանիմանալի
զբընութի՛ն. բարեխօսեա՛ մե՛ր
վասն մերոյ փրկչին։

Ն՛ահաղ թագաւոր որ կայիս
ըզ կերա՛ս աս մարդկա՛ն. որք
կո՛չեցան մե՛ք քրիստոնեայ
նաղ մերոց ե՛նդունդեա՛ն չո՛ւլ
գիտեա՛ր։ Ի՛ր զա՛ծ տանջանակէ
ըզ ցա՛ւերն բարձեր ի՛ մարմնոյն
երեք կիսայ. մ՛ըտնջեցեա՛ր ցո
ցանե՛լով նըման չարչարա՛նաց
առաջի՛քեա՛ն. լո՛ւր աղաչա։

Ն՛ոխակա՛լ կ՛եա՛ր ի՛ գո՛ւմ. քա՛
րեխօսո՛ւթ ա՛ղբատո՛ւհոյ առա
քեալո՛ց քո՛ւ կո՛չուն. լո՛ւր
աղաչա։

Ո՛ ըզ՛ծին առնելոցդ օրհնեա՛
ղբատաց բանակի՛ն կենդանութ
յաղթակա՛ն երդով կ՛ա՛ք օրհ
նեցո՛ւք զա՛նուն նորա։

Ի՛ր իմի՛ խոչէն զաւուրսդ ըզ
ընտանեացդ բընութի՛ն. յաղ
թակա՛ն ո՛ւժով զա՛նուն նորա
սրբեա՛ց բանակի՛ն կենդանութ
սրբեա՛ց բանակի՛ն կենդանութ
յաղթակա՛ն երդով կ՛ա՛ք օրհ
նեցո՛ւք զա՛նուն նորա։

Ն՛ահապետա՛ն աղեխ՛ւ կ՛ի
մո՛ւտս կ՛ուգա՛ք. ըզ՛ք՛զ ծան
ո՛ւան չգտանի՛ք ի՛ցէն աճա
նա՛ն. ո՛ր զյո
նա՛ն ի՛ կիտէն կո՛ւլցեա՛ր աղաղակ
սո՛ւցէր. գո՛ւմասանակա՛ն ձայնո՛ւ
երգա՛նակե՛ցո՛ւք զեզ զերդս օրհ

նո՛ւն ներգնո՛ղացեա՛լ բանի՛ դ
ա՛ստո՛ւծոյ. Յանապարհ՛ք
ա՛ղբատ վիճա՛կն մանկտերա՛ն
ըզ՛ք՛զ անհագո՛ւթի՛ն հրա՛մանք
եւ անե՛ծքեա՛ն բեր՛ո՛ք. ն՛ի՛ ի՛
հարցո՛ւյո՛ն կո՛ւղ քո՛ ի՛ձեռքն զե
նո՛ւ սեղի՛ հատանե՛ր վտա՛նգ
զրկո՛ւիցեր։ դո՛ւմասանա։

Ի՛մանալի՛ բանա՛ւոր սահակ
անարատո՛ւթե՛ի՛ տառիցդ ման
ա՛կա՛ն օրհնեա՛ց. ո՛ր զա՛ծին ան
ե՛ղծուն խոհակ՛ւ մարմնո՛վ ի՛ գի՛ր
ք՛ո՛ քո՛ բարձե՛ր մա՛ր՛ի՛ա՛մ. նե՛ր
բողոքան ձայնիւ երգանա՛կե՛ցէ՛
զեզ զերդս օրհնո՛ւմ՛ք. ա՛մէն

օրհնաբա՛նք ի՛ կո՛ւսանա՛ց։

Ն՛ահելին երգա՛լ մարդ տեսա՛ւ
զարմանա՛լի մարգարէին. և հի՛
ղուսա՛լ բեր՛ո՛վ զմարմինն ի՛
խաչին. ներգործեա՛լ ի՛մի՛ջ
երկուց կիսեդանեաց։

Պատմեցաք երկինք ըզ վայրկ
ւոյն փառաց քո. և ընկալաք
լուսաձեւ տարերցն ըզ զոյս
ա՛ղեաւս անեղին. և օրհնութի՛ք
խաչելոյն ըզ ցաւս սիրեցաք։

Հաւատացեալ ոչ վայել ի՛ վերոյ
բանա՛ւքեր արմատոյն. այլ բա՛ց
բեմական կառո՛ք բառոյ ի՛ջեալ
ի՛ գերեզմա՛ն. կենդանարարեաց տէ՛ր
երեւեցոյց զերեսս ա՛ղբատաց։

ծրնօղ և անդամին ան։

Այնպիսին հոգի կենդանի զօրս
ընդ ան գիտացին այրեալ ոչ
զգրտնեալ զանձոյսդ. և զարիել
եամբն ինձա կորընթացդ բիկաւնա
և ապրիլեաց մեզ կենդանուի։
Ընանմանհակաւն ի յայգեցին ձա
շակեցին ան առաքեալքն. և ըզ
հրաբաժակ գառնոյն այրնաան
ընկալեալ առեալ ի յատուրքն
առչորան։ և բարեխաւ քիկ
փոխանցին մեզ ան ածածին։
առ ի փրկիլ ըզ ժողովրդոս
քրիստոսի և յապականուէ։

Ինչ երբորդութենէն ծանոք
ըզայր մերոյ քրիստոս ընդ
որ ինծոցոյ հօր յառաջագոյն քան
խառնան մորդի։ փառաւորուէ
որ երկիր իկիրկէ զարարածոցդ։
Ընձեռան անօրէնութէ ի միշտ
կուսէն զանխժիցդն բարձեր ըզ
դառապարտութէ։ և կամաւոր
խաչելութէ քոյոր կիա՛նոս շը
նորհեցեր անոխակալ փրկիչ։
առաքեալ վերծրնեալդ և երր
կրկատագեմք։ որ ուրախութէ
ես երկինի և երկիրք քո ան ածի։
Ընաւրհնեմք ի քո բարեխաւս
քիչ ածածին մայրիամարիա
ան ես կոյս աբ։ Տարան երկնից
և գաւառըն կընկերաւ զիր մար

դարձն էառն։

Տասաւելեալ սիրտիմ ի ան։
և երկրագաւ երկիրիմ յառաջ

առաքեալ կընկերը հրաւիրեալ ան
ծայնն աբ ձեռնքն։ և բարկութ
զարձուցեալ իլիր խաւարտոցը
իշխանին։ Ընյաժմ և։

Տերն ես անմահաւ մայր ան և
կոյս մարիամ. քրօբէական աչ
քաւ ընդ երկիր տեսաք ի յերկիրի.
բարեխաւեաւ մեռ աբ վասն մե
ղաց միշտ ողորմիս մեզ։

Ի ՏՈՆ ՕՐՀՆԵԼ ԽՉՈՒԱՆ ՅՈՅՆ։

Ով, ի կ ան,
ընդունելի եղև ի մեր
ան ի ր ընդ ի միջ
կո՛չեցիր. առ ի մեր
աչ և փառաւորեցից ըզաւ։
Ի յանցին բաւեալ ես ընդ ժո
ղովուրդն էլոյ ընդաւնի. առ
Ի ես տիրապետելոյ երկնի ընդ
և յերկրի քեաւ ի մեզ զնախանձո
ըզ ընդդիմացս ընդ ես։ առ
Ի ինձ ընդ ես յոյս ի ապա
հէ ի ես խոստովանողացս ընդ
ըզ ընդ ես ողորմեայ և ան բարեխաւ
առաւ կեցուցանել ըզ մեզ։
Ի այցելութէ երկնից և խոսե
ցեալ վերս օրհնեցի ընդ զբարեխաւ
առաւ փառաց քրիստոսի։
Փառք քեզ որ յաչերացդ խնդ
ութէ։ պարգևեցեր ընձիդ
ըզ կիրանալն յաւիտենից։
Ի այնչ խնամ անդադար առ ողջ
ընդ քո և ամենայն ընդ։

Ի։

Ո՛ր ընդ ամենայն ժամս ի սրտի քում ասես զայս բան. Ես եմ Տէր Աստուած քո, որ ոչ ինչ ունիմ պակաս ի քեզանէ. ոչ ինչ ունիս դու պակաս ի ինձանէ. ոչ ինչ ունիմ պակաս ի ամենայն բարեաց. ոչ ինչ ունիս դու պակաս ի ամենայն բարեաց. ոչ ինչ ունիմ պակաս ի ամենայն ողորմութեանց. ոչ ինչ ունիս դու պակաս ի ամենայն ողորմութեանց. ոչ ինչ ունիմ պակաս ի ամենայն ուրախութեանց. ոչ ինչ ունիս դու պակաս ի ամենայն ուրախութեանց. ոչ ինչ ունիմ պակաս ի ամենայն գթութեանց. ոչ ինչ ունիս դու պակաս ի ամենայն գթութեան

Ո՛ ելեկիայն քեզ մաղթեմ
փըրկիչ. որ կենագործ բանիս քո
լուծեր զերկուսեան մահն. փրա
տուր և զմի գիտանդամն. յոյս
կենդանութ մեր կեցո ընդմէջ.
Ո՛ր անմոլորդ քո մեռելոցն
աւերմամբ զդրունս դժո
խոց մեռուցեր ըզմահ. կենագործ
ծեա և զիս զմեղաց ընդմեռանել.
յոյս կեաց։ Ո՛ւրբ և անբիծ
կոյս յետ ծննդեան. որ մար
գուկ ծընար զարձակիչն իւր
պից մահու. բաղեխօսեր վա
նականց մերոց փրկել ի սատա
նայէ գերհնոյն։

Ո՛ փառաւորեալն ի հրշտակաց
զաւետումբ զերկրորդումն. օրհ
նեցեալ ես ի մերձաւորացդ դաւ
տարեկանաց յօրինութիւն ի նոր.
Ո՛ յաղթօղն ի մարտ պատերազմի
դիմաց կատաղ ի մահ խաչին.
զմիջնորմ քակեալ ի մէջ խառն
խեաց ոգեաց մարդկան բարձ
րացեալ փրկիչ։ Ո՛ւրբ խոնարհ երկ
նի և երկրի. ամպ թեթեւ ցօղել
ի մեզ զարդարութիւն. բարեբա
նեա՛ զ ընդ բղեհեմեան ի քէն
տարմամբ յարմատոյն յեսուեայ
դաւազան ծաղկեալ։

Ո՛ ընդ յանուն անձնիմ ծրծիել
յալիս մեղաց ծովու. արձակեա՛
զ ի նեղուե խմբեմ առ փըր
կօղդ և յոյս լուր ձայնի բնմեմ

խարդախողին մերոյ. ընդ քեզ։
Ո՛ր ըմբռնեալ աշխարհ ի բեր
ցըր մարեանի անկիցելի. զան
նա ձայնակ պլտղոյն քաղցրա
ցուցիչ անմոռաւթի քոյին ծնընդ
դեամբդ. ի քէն հայցեմ՝ ազ
մաղթեա փրկիլ ընդմեզ ի
հրոյն յաւիտենից։

Ո՛ստոստեցան սրտով քմերա
քեզ փառաց ճաշակաւոր. որ ի
ցերկինսդ խոնարհեալ ի քեզ
փրկիլ զարարած։
Պահեա ընդմեզ ներշնաւ յաղ
թող խոչ քո քաջ. յոր բա՛ր
բառոյր կամաւ հօր՝ բարձեր զա
նեծան պղտոյդ։
Ո՛ր զնախամօրդն զանցեալս լու
ծեր ծնընդեամբ քո նոր կոյս.
բարե՛ խօսեա անդադար վա
րէն մերոյ փրկութեան։

Ո՛ւղղ որ ընդ հօր նախ քան
զյաւիտեանն. ելիր լուսաւո
րել ըզխաւարեալ մեզս աշխարհի.
ծագել խաւիճ ըզլոյս հրամանի.
առ քեզ հոգի իմ ածաւօղ.
Աւետ ի կենացդ և յոյս յարու
թեան մարմինս ի գերեզմանի. տա
զմեզ ի քեզ հաւատալ. ոչ
ոգոյց քոց ածաւքելոց։
Ո՛ մարգարէ լուսոյ բանին այ. որ
երեր արեւելք արեգականն ի
մեզ ծագողին. բարեխօս ունիմք
փրկիլ ընդմեզ ի փորձուէ։

Զանգակն օրհնելոյ. որ ապ
ընցոյցն ունի ի վերոյ փարատանի
քեզ փրկիչն մերոյ ամենակալն
երկնեցուք. զի փառաւորեալ ի
Աստուածութիւնդ. զի փառաւորեալ ի
Աստուածութիւնդ. զի փառաւորեալ ի
նացոյց ընդհատցուն. և առանձ
ոյն իւր բանեռամբ ընկալանելոյ
մասին երկոյծ. ամենակալն երկ.
Աստուածութիւնդ. զի փառաւորեալ ի
նելին ամենեցուն. և ընդհատ ան
ձառապէս զքո յոյս ազգի մարդ
կան. առնա միշտ բարեխոսեա
կեցուցանել զմեզ.

Օ կանոն փարատանի. ընդդէմ
րութեան նորա ոչ ընկեց ի ծով
կարմիր. ամէն ոչ երգեցուն կարո
ղութեամբ. նման փառաց երկնեցուն
զի փառաւորեալ ի Աստուածութիւնդ. զի
Աստուածութիւնդ. զի փառաւորեալ ի

Աստուածութիւնդ. զի փառաւորեալ ի
Լայեցան վիճաւորութիւնք երկ
նային ի յայնժամ ծնօղին ոչ
ցո խորհուրդ. և փառաւորեալ
գին զանապատմամ ընդհանրեալ
ցո մարդասիրութեանդ.

Լոցոյ սրտմտութիւնդ քո ինչ.
ի խաչի ոչ կիրեր ընդառաջ
ուին բռնութիւն. և կենդանի
յարութիւնդ քո զեկեղեցի քո փրկ
կեալ. փառս քեզ վերառաքել
ասացեր. Տեսին զայն ինչ
նալ զոտնեցեր զանապատ
տարմամբ առ ինքն ծնընդոյ
երկնիցն որդւոյ քո ածածին
ընդհատ խոստովանին. որ միայն
կուսութեանց ես մայր.

Յարութեանդ կիրակին. ապրեցար
և զամբարտանութիւն ի ժանտից չար
վիշտին կենդանար խաչեցեր.
Առաջ քան առնուլն սուգ ծնեալն յա
րուցեալ ի մեռելոց. մայր ա
ստուածոյ փրկիչ զանձինս
մեր ի յաւերժենից ի նրոյն. ապա
շերմք ընդքեզ.

Ա՛ր յանբնութեան ծոցոյ հօր խո
նարհեալ որդի. երևեցար ի մեզ
երկուց կենդանութեանցն. զոր նա
խագուշակ տեսլեամբն ծանոյց
մարգարէն.

Քառ հոգ ես. Ա՛ր յաշտարակս հոգ
կերպարանս բազմիւք ընդ հօր.
բարձրացար կամաւ ինքնոյս խա
չի՛ն. ի՛ հեծեալ ընդքո ազգ
ատեցեր ընդդերեսեանն.

Ի՛ երեք ես միշտ. Ա՛ր կուսական
ծնընդեամբ ի՛ փրկութիւնք յայտ
նեալ. և առաքեցեր զերիվարսն
ցո քոյոց՛ն. աւետարանել ըզ
կենդանեալդ յարութիւնդ.

*Ի՛ շաբաթ Օրհնութ. Ձայնն ի՛.

ՈՏՆԱՅՑՈՒՆ

ըզ ի՛ր և զայրագին զո
րութիւն նո. փառաք երեքեան
նման. զի փրկիչ և ապաւէն
և օգնական մեր ե՛ն.

Ա՛ն՛ ասացած մեր. որ յաշտա
փառաց ընդ հօր երկնի երևեալ
աւետաք. սրտմամբ երգեսք
ցո՛ւք. զի փրկիչ.

ԻՆ այլեւ բարկութիւն հրեշտակաց
քոց կիրճիր զընդդիմանալս. եւ զ
առաքեալս արձակիցեր զամբար
նեալսն սո՛ւտ խնամոյ. զի եթէ օր
հնեալք քաջալերք յաւետեանից,
Ա՛ր փոխանակ գանձուածոյ սրտի
կոյն երդմամբ ընկեցայք ես եւս
մեզ քո. եւ արբուցեր ինձ գինի
արբեցուդ զանբուժս եւ զանդ
ադարման ուրախութիւն։

ԻՆ ածիլն ապա՛կին մեր եկեալ
բարեխօսեա առ որդի՛դ քո միա
ծին. զի փրկեսցէ ընդ՛ զինէրոյն
առնլոցն. եւ պարգեւեցից մեզ
զերկնից արքայո՛ւթիւն։

ՏԻՆ Տեսեալ ընդեղ տայր՝ ես լու՛ծ
ցան. եւ դիմ՛ոյդ տատրակ գո
ղա՛ցայ ինձ. որ ընդմէ՛ն տայ հոգ
զիս՝ ամէ՛ն ծանո՛ւցեր քո մեզ։

Ա՛ր հոգւոյդ քո՝ ելա՛յ ընդ
ծանո՛ւցեալ քո առա՛ք ըստ
որ կո՛ղ եա՛ռ՝ ամէ՛ն։ Խոնարհեալ ես
մատեա՛ծ։ Խոնարհեալ ես հո
գւոյն խնդա՛ծ կոյս մարդա՛ն։
որ ծընանի մա՛ր բանիւն՝ ամէն։
ընդ ամէն մատեա՛ծ։

ՀԻՆ Վերջին հրեշտակդ ես ամե
նայն ինչ՛ս ամենայնի էին
ակամբիչ զանցան զօրութ։ վասն
այնորիկ տատրակեցայ սիրտ իմ
եւ խորհուրդ իմ ինձանէ իմմէ։
Ո՛ երկն ընդունելոյ քո՝ մեզ
ընկալեալ ես ընդ խաչ քո երջան
անապատելի զօրութ։ վասն այնո

ոչիկ տատատացիք մեզ ինչ
ընդ ամէն ես ընդ ամէնեսեան։
Ո՛ գթութիւն դիմ՛ոյդ պատ
ձեռ խորտակիցեր քո. յորժամ յա
րեաւր հանելոց հրեղէն զօրութ
վասն այնորիկ տատատացիք մեզ
ինչ՛ս ընդ ամէն ես ընդ ամէնեսեան։
Ա՛ր բանիւ հրամանի քո տա
տատացիր զերկինս եւ զերկիր
արարիչդ ամ երկանութ։ վասն
զի լոյս ես հրամանիդ քո ինչ
երկիր։ Ա՛ր հանելոյ փրկութեան
խաչի՛ն լուսատուիցեր ես զե
հերեցի։ եւ ես՝ պարիսպ ամ
րութ հատատացելոց վասն։
Ա՛ր երկիր ինկատուրեան կան
խատաց մարգարէիցն։ յանձն
առեր մարմնանալ ինչ կուսէն
մարդ ընկալուցանել։ վասն։

Ո՛յս կենդանութ եւ փրկութ
հանդ ամէ՛ն աշխ հոգ։ Ա՛ղաչեա զիս
ամէ՛ն երբ երեսին զերկիրս։ եղար
ամ զՏոգիս իմ հրոյոյ դիմ՛ոյդ։
Ա՛ր կամաւոր մահուամբ քո ա
նուցեր ընդ ամէն ընդ ամէնեսեան աշխ
եւ լուսափայլ յայտնէ քո կենա
գործեցեր զուշանալս։ կենագոյ
ծեա՛լ ընդ ամէն ընդ ամէնեսեան։
Ո՛ր երեք ապատինեալ աշխ
ածին։ բարեխօսեա առաքեալ
առ որդի՛դ քո եւ աշխ մեզ։ փրկ
եալ ընդ ամէն ընդ ամէնեսեան։

Նա՛յն վարդանդիդ մերոյ։

Ո՛ տնաւորդ քո ընդ փրկութ

ՈՐ ԱՆԱՒՍՏ ԱՒԳՈՒՍՏՈՍ

կուսիկ սիրելոյ Քրիստոսի Աստուածոյ. զբեզ փառաւորեմք
ամէն հաւատացեալք.

Ցանձնառեր ըզ ձարշուրանըս
կամաւորապէս. ի զմայն ձաշակ
հեցեր վասըն մեր. զբիզ վա.
Ուրախացար վիմամբ ի բերեզմա
նէ. և լուծեր ըզ հինիկ մահու
յանդգանաց. զբիզ վա.
Ի զուր օրհնեցիք զբարեր ասելա
րիւք ըզնոմ յաւիտեան.
Օ՜ յարուցեալն ի մեռելոցն՝ զբեզ
աստուած. որ ըզմայն խաչիւդ
ներաց յաղթութիւնն իւրոյ ի բարւ.
Օ՜ տարածելոյ յարութիւն քո
ամենայն տիեզերաց. և բարձ
րացելոյ ի վերս ի բարձունս.

Ցան

ԱՒԵՏԻՍԻՆ ԳՓ ԵՒՍ ԼՒԶՔՈՒ.

Ի ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Յ[ԱՂԹԱԿԱՆ] ՂԻՍՈՒ

*Ի՜ն՝ ըմպէրն ենք Ց-ուսուն
Տ-ղերեան խոփ՝ ըսոսկան յոյնէց.

*Տ-ուր Ի՜ն-ին յ-յն.

ՈՐ ԱՆԱՒՍՏ ԱՒԳՈՒՍՏՈՍ

կուսիկ սիրելոյ Քրիստոսի Աստուածոյ. զբեզ փառաւորեմք
ամէն հաւատացեալք.

Ցանձնառեր ըզ ձարշուրանըս
կամաւորապէս. ի զմայն ձաշակ
հեցեր վասըն մեր. զբիզ վա.
Ուրախացար վիմամբ ի բերեզմա
նէ. և լուծեր ըզ հինիկ մահու
յանդգանաց. զբիզ վա.
Ի զուր օրհնեցիք զբարեր ասելա
րիւք ըզնոմ յաւիտեան.
Օ՜ յարուցեալն ի մեռելոցն՝ զբեզ
աստուած. որ ըզմայն խաչիւդ
ներաց յաղթութիւնն իւրոյ ի բարւ.
Օ՜ տարածելոյ յարութիւն քո
ամենայն տիեզերաց. և բարձ
րացելոյ ի վերս ի բարձունս.

Ցան

բեր մանր խոշոր մարմնացեալ
բանն. անդադար օրհնեցի՛ք
և գովեցէ՛ք զայրգր արա.
Նա ինձաւ ի գերեզման անապա
կան մայրենոյ. զի նորոգեցէ՛
ընդնուի մեռելոցն մերոյ
յարուցն խրատ անդա.
Աեծացո՛ցանեմք ընդքէդ որ
ի հօրէ բանդ և անմահութի՛ն
նուաղ. որ ի կուսէն մարմա
ցար ցուրցար մեղ.
Աեծացո՛ցանեմք ընդքէդ որ
խոտեցեր ընդմէջ աբեղայիւն
և լուծեր ընդնեմք մահու. որ ի
խաչին բարձրացար կամաւ հօր
Աեծացո՛ցանեմք ընդքէդ որ
քաղեցար ի նոր ի գերեզմա՛
նէն. և յերրորդ աւուր յար
եար. որ ի յերկինս համբար
ձար փառօք հօր.
Նոյնաւերիւ հօր էակից ի խաչ
ելեր կամաւ հօր անմահաբար.
Հնամտութ՛ան սքանչ երկնա
ւոր իջեր ի գերեզման ի քէն
յարուցեր ցուցար մեզ մեղ.
Ո՛ղջ կանգնեա՛ ի հաստատուն տա
ճար առաքեալ՛ն ի քէն կենդանի
տա խոստացեալ. ընկալ և ընդնիր
փոխանակ խրնկոյդն զօրհնաբա
նեա՛ն. փոխանակ սգ աւետա
ւոր ցնծալի. փոխանակ ան
ուն ի քէն ի մեզ հանդի պեցայ. յաւուր զո
ւարթութեան. մխիթարեա՛ զհոգիս և

ամենայն քրիստոս յաւիտեանց.
Հրաշալիք ընդքեզ ոչ ասացին
ամենայն բարեխառնա փրկիչ
զհոգեմարմնոյդ քեզ ոչ դիմեաց
արեամբդն խրտչիլ.
Ողորմեա՛ հոգւոյ ի քո ծառայ
ասելոյ.
Լուսաւոր արարչութեան ոգի
ընդ ամենայն ստեղծուածս
ընդ ամենայն ազգս մարդկան
ընդ ամենայն ազգս հեթանոսաց
ընդ ամենայն ազգս քրիստոնէից
ընդ ամենայն ազգս հրեայից
ընդ ամենայն ազգս ասորեստանեայց
ընդ ամենայն ազգս հայոց
ընդ ամենայն ազգս վրաց
ընդ ամենայն ազգս աղուանից
ընդ ամենայն ազգս ուդեաց
ընդ ամենայն ազգս գուգաց
ընդ ամենայն ազգս սկիւթացւոց
ընդ ամենայն ազգս հոռոմոց
ընդ ամենայն ազգս ասորոց
ընդ ամենայն ազգս եգիպտացւոց
ընդ ամենայն ազգս պարսից
ընդ ամենայն ազգս հնդկաց
ընդ ամենայն ազգս եթովպացւոց
ընդ ամենայն ազգս արաբացւոց
ընդ ամենայն ազգս ասորեստանեայց
ընդ ամենայն ազգս հայոց
ընդ ամենայն ազգս վրաց
ընդ ամենայն ազգս աղուանից
ընդ ամենայն ազգս ուդեաց
ընդ ամենայն ազգս գուգաց
ընդ ամենայն ազգս սկիւթացւոց
ընդ ամենայն ազգս հոռոմոց
ընդ ամենայն ազգս ասորոց
ընդ ամենայն ազգս եգիպտացւոց
ընդ ամենայն ազգս պարսից
ընդ ամենայն ազգս հնդկաց
ընդ ամենայն ազգս եթովպացւոց
ընդ ամենայն ազգս արաբացւոց

Ընդունիմ աւետարանեալ
քարոզել ձմեռնոյ ըղբո
հիացն ըղբաղանեալ լինել. որ յա
րուցեալ ի մեռելոց ամենազօր
Քաղաքին անուն։

Ընդ երիս մանկտեան օրինա
բանութ բարեբանեալ ըզբեզ
քո ասիցեն հարցին մերոց։

Ո՛ր իջեր ի դերեզմանէ խոնարհու
թիւ և խաչի համբերեալ
փրկեցեր ըզմեզ սատ։
Փառք քեզ տէր իջեր ի դերեզմանի
և յարուցեալ հանդերձեցեր ըզ
մեզ ընդ քեզ յարուցանել։

Ոչ ոք օրհնեցէ՞ք բարձր ապա
րեք ըզնա յաւիտեան։

O Քաղաքին անուն հզօրի
յաւիտենից. ամենայն ժողո
վուրդք բարեբանեցի՛ք զեր։

Ո՛ր մահու ամբեն ըզմեզ խափան
եաց. և յարուցեալ ի մեռելոց զմա
րմին մեզ պարգեւեաց։

Ո՛ր ըզհոգեշունչն ըզձայնեցեր ըզ
հաւ հիացեալ բերկրեալ ցաղ
բանիսառակ վայելն մեր. մեք
օրհնաբանե՛մք զձերդ հզօր
կանոյս։ Ո՛ր ըզհոգեն ած յա
րուցեալ քոյ կենցեր անկիր
զեզ մեր ողջ։ բարեխո։

Ո՛ր զանշօշափելին եդիր հոգիսն
ի բարձրեալ դիմացեր կամք
նա ասուն բարեր։

Ո՛ր խոնարհեցար ի յերկինից
և իջեր ի դերեզմանն մուծ
ող
ողբ և բանալ ասեցե. ողորմ
ածեա բանտարկեալ հոգւոյ։

Ո՛ր կանդնեցեր զմեռեալ քո խոշ
ընդ երկիր. և երեսաց բարձրացար
փրկեցեր ըզ սերեզիս. ողորմ
ածեալ ինձ ի դերեզմանի
և յարուցեալ յերկրորդ աւուր
երկրիցն համբարձար. ողբ։

Ո՛ր անձամբ եաւթ հօդս հա
փառակից զարշաւիղ մարմնով
յանձնաւոր վարեն մեր։ մեք
արժանաւոր օրհնութ ի տէր
ամենից օրհնաբանեալ ես տէր։

Ո՛ր եամբեր ընդ հօր նստեալ հո
գւոյն. խաչեցար և թաղեցար
կամաւ հօր վարեն մեր։ մեք
Ո՛ր փառաւորեամ զալստեան հայրե
նի փառաք. շնորհելով ածոյիկ
յարեալ սերեզիս. յամ ամա
բանից յաւիտենից օրհն։

Ընդ որ երկրորդին ամեհի բար
բառեալ համարձակ. երկեր ամե
նեքին զանգին ի գառնոց հոգի
ղենաց օրհնաբանեալ ես տէր
հարցին մերոց։

Պատկառանաց երկեր հոգիքն
ընտրեալս. մարգարէութիւնք զբ
թագաւոր կուսական ծնընդեամբ
ազգաւորեցեր ըզ մեզ ազատ։
Ընդոգ միշտ յանցնոյ ամենե
քեան մեռանել. այլ ի հաւիտեան
ապրեան նորոգեցար իմաստ. ա
ո՛ր օրհնեցէ՞ք և բարձրացէ
արարչէ՛ք ըզնա յաւիտեան։

Ա՛ր բազմաց հանդիպի յանար
ուեստ ի յայմմէտս. ըզմահ խաչի ի՛
յանձն էառ վա՛ռ ապրելոյ մարդկան
օրհ. Ա՛ր ի կորուստս արեան ազ
գին նորոգեցաւ արմատ ք
և անմահացաւ. օրհ.

Ա՛ղբերդ ե՛ր ամենայն հրաշա՛ն
եղելոցն ըմմարգարէից. ընդ
որ ո՛չ ոք էանց ի մէջ ոչ ա՛ծ մի՛
այն ածա՛ծ ի՛նն կոյս. օրհնեա
քեզ ա՛ծածնա յաւետեան.

Ա՛ղբերդ ո՛ր ի՛ մարդեա՛ցն ա՛ռ
մախսիս ըմմարգարէից. ընդ
որ ի՛ն ոչ ոք էանց ի մէջ ոչ ա՛ծ մի՛
այն ածա՛ծ ի՛նն կոյս. օրհնեա
քեզ ա՛ծածնա յաւետեան.

Ա՛ղբերդ ո՛ր ի՛ն հօրէ՛ անքա՛ռ
նաւան. ի՛ժամանակի ծնանիլն
ի՛ բանէրից վերուստ յայտնեա՛ց
ցայո՛ր մարդի բազմերկրեա՛ց. օրհ.

Ա՛ղբերդ ո՛ր ընդ ամենայն ա՛ռ
նելի ծնունդն էր. ոչ վասն
մեր մարմնացա՛ւ ի՛սուսն ըմ
մէն խաչի ի յանձն առեալ և
քաղցեա՛ւ կերակրի.

Ա՛յսօր զամենայն եղանակական
մարմինըն ա՛ռն. կանայքն ոչ մե
ռանէ խընդիր խընդրեին. այլ
հրեշտակին ձայնեա՛լ ասէր. զի
խընդրէք ըզկենդանին ընդ
մեռեալս. Ա՛ռ զքրիստոսին կա
պեաց և ըզդժո՛խս աւերեա՛ց
յայտնեա՛ւ ի մեռելոց քա՛ւ ա՛ած
պարգեւէ աղքի մարդկա՛ն
զմեծ ըզրիմա՛նքն.

Ա՛ռակեալ առա՛ք հրեշտակին ի
փառաւո՛ր քո գերեզմանին. ըն
պա՛տարագըն զարհուրեցոյց.
Ա՛մանալի՛ն մարմնա՛կան ձայնիւ
բարբառէր ա՛ռ սբ՛ կանայսն.
փա՛ռաւորեցոյց զտէ՛ր երըրո
մեւ՛. Ա՛ վ կանայք ըղգա՛ստ
ա՛ծածնէր զամենեցունց ազգս
ևղբայրս ի՛մ. ընդ մեռեալ ըզ
ի՛ս խընդրէք.

Պա՛ռակեալն հրեշտակն ի՛ կեր
եզերից զաղա՛ւեցոյց ընդ
հա՛տանան. և զսո՛ւտ վկայս
ըն խընդրէ՛ք ասեա՛ց ցոյց.

Ա՛ռաքե՛ք կանայք ցընծացէ՛ք
այսօր յարեա՛ւն քո՛ մեռելոց. և
լո՛յս մե՛ծ աշխարհի՛ ծագեա՛ց.

Ա՛ռաքե՛ք լուա՛ք ի՛նք հրեշտա
կէն ընթանային սո՛ւտ աշակերտ
սըն. պատմե՛լ ընդայլ ազգսն
Ա՛ռիւնըն սո՛ւն.

Ո՛ Քրիստոսըն փա՛ռաց քո՛ւ
սուս. որ վասըն մեր մարմնացա՛ւ
ի՛ սբ՛ըէ կուսէն և խաչի հա՛մ
բերեցե՛լ. միաբա՛նութեամբ
երգով բարբառեցո՛ւք.

Ա՛ր ըզ քաղա՛ւեան երկքօրեայ
յանձն էա՛ւ յարուցեա՛լ ի՛մ
աելոց ցհնչմունէ. միաբա՛նու
Ա՛ռաքեալքն ընդ ուսո՛ւցա՛ւ զքո՛
յոյց խորհուրդըդ. երկնեցա՛ւ
հրա՛մ զգեցոյց զմեզ վայել
լութի՛ն. միաբա՛նութեամբ երգով
բարբառեցո՛ւք.

Ա՛Ր ԼԱՒՍ ԻՓՐ՛Ր
կու՛ք վա՛ղդէ մըղկանն
ըզգեզ անդադար բարե
բանե՛ք ա՛րդ Տա՛ռըցն մեր
Յանձնառո՛ր ըզբարչա՛րա՛նա և
խաչի Տա՛մբերըցի՛ր. ըզգեզ
Ընդերցա՛ր վի՛տի՛վ յարա՛ցիչըզդ
մեռելո՛ց. ըզգեզ անդա՛ս։
Ն՛ըզոր օրհնե՛ցէ՛ք բա՛՛ր՛ձր ա՛րա՛ր
րե՛ք ըզնա՛ յաւիտեա՛նս։
Ա՛ր անանո՛նըն Տարածո՛վ վա՛ռըն
փըրկո՛ւԹեա՛նն մերոյ ըզմա՛ռ Ձա
շակո՛ւց. և խոսփանեա՛ց ըզմա
նո՛ւ Թագաւորո՛ւԹի՛ւնըդ բա՛՛ր՛ձր։
Ա՛ր յաւի՛ժ կենդանո՛ւԹե՛ան ա՛ռ
Տաւաստեա՛ց ըզյարո՛ւԹի՛ւն ա՛ծոյ
ին մարմնոյն պարգեւե՛ց մարդ
կան։ ե՛ւ նո՛ւա առաւել բա՛՛ր՛։
Ա՛ռաքե՛ր ա՛ծածին՝ ա՛ճապան
խոսո՛ւն. ըզգե՛զ մե՛ծացուցի՛ր։
Յե՛ղյաչա՛ր անապա՛տաբար. և
վա՛ծ վայելչապէ՛ս ծընա՛ր. ու։
Ն՛ըզի՛ մարգարէն՝ ու՛ր է առ
ձա՛ր քո պատնէշի՛ արդարու՛թ
եզո՛ւնըն երկնայի՛ն. ու։
Ա՛՛ր ա՛ծ որ վասն մե՛ր ըզ
մա՛ն ձա՛շակեցէ՛ր. և յերկնի՛ցդ
աւե՛ր յարեա՛ր ո՛ղջմա՛ս։
Ա՛՛ր ա՛ծ ո՛ր ըզդգեցո՛ւա ա՛ռ
երեցէ՛ր. և զգերեա՛ւըն փըրկե
ցէ՛ր խնամե՛՛ ո՛ղջմա՛ս։
Ա՛՛ր ա՛ծ ո՛ր ի յերկի՛նըս

Տա՛ռըզ ընդ ա՛ջմէ՛ հօր ե՛ըս
տար ի բարձրեա՛ն ո՛ղջմ։
Ն՛ռաքեցա՛ր ի հօրէ բանդ ա՛ռ՛ծ
ի փըրկու՛Թե ազգի՛ մարդկան։
օրհնե՛մք ըզքեզ ա՛՛ր ա՛ռաքա՛ծ։
Ա՛զերեցո՛ւցեր ի՛ՐՐ Թագա՛ւոր ան
տա՛ռ-ե՛ւ հօրէ՛ ո՛չ մե՛կնեցա՛ր օր։
Ն՛յերկրո՛ր աւե՛ր յարեր ա՛ծա
պէ՛ս ե՛ւ յերկի՛նս համբարձա՛ր։
փա՛՛ռք յա՛ղթո՛ղ քո՛ ա՛ր։ օր։
Ա՛՛ր վա՛ռըն մերոյ փըրկու՛Թե՛՛
ի՛ՐՐ ի յերկինից ա՛ռաքի՛ր ո՛ղջ
քո՛ փըրկիչ ա՛՛ր։ փըրկիչ ա՛՛ր ղմեզ
ա՛ր ա՛ծ Տա՛ռըցն մերոյ։
Ն՛խոստի՛ն բեւեռի՛ցդ բանդ ա՛՛ր
բըռնե՛լ մարմնո՛վ. և լուծե՛ր ըզ
կապանս մե՛ռաց քո՛ փրկիչ ա՛՛ր
փըր։ Ա՛՛ր երկնքո՛ւոյ Թագա՛ւոր
քո՛ մեռո՛ւցեր ըզմա՛ն. և յա
րու՛Թի՛ւնդ կենդանացուցեր
զաշխարհս՝ ա՛ռաւել զո՛վեալ
քո՛ փըրկիչ ա՛՛ր։ փըր։
Ն՛ըզոր օրհնե՛ցէ՛ք երեսփե՛ր ա՛ռա
րե՛ք ըզնա՛ յաւիտեա՛նս։
Ա՛՛ր ըսպան ըզմա՛ն Թա՛ղմամբ ի
րո՛ւն և յարու՛Թի՛ւն խըրո՛վ մե՛զ կեա՛
նըս պարգեւեա՛ց՝ փառա՛ւն Տա
ւա՛ւստեա՛ւդ. օրհնե՛ցէ՛ք և։
Ա՛՛ր ներսի՛ն ընդ ա՛ջմէ՛ հօր ծընա՛
ւն խրոյ. և մարգարէակա՛ն խոր
հո՛ւմ զարմացո՛ւցեր քո՛՛ր
Տո՛ղ զարմացո՛ւ։ քո՛՛ր
Տո՛ղ զարմացո՛ւ օրհնե՛ք։
Ն՛ստուա՛ծ ա՛ռա՛ջ բանակա՛ւն ա՛ռ
բա՛ւ բանի՛ն այ՛։ մարիամ ա՛ռաջ

Ծարաւի ի մեռելոց յաւուրն երրորդի
յոյժ ի լուծանելոյն զինչսոյ
նշանակ ընծայեալ։

Ա Ձեռն օրհնեցեք զարդար սրտիւ
զի ընդ ընդհատ յայելուստս։
Ձայնակի ընդատուկ աստուածդ
դրդուցին։ ժողովուրդք ես
բերանոյն ընդ ձայնս սրտի։

Ա Խաչեա զնովեցեք ընդատուկ
ցեան ի մեռելոց. քանզոնա ոչ
նոցա ի մեռելոց։

Ա Հզօրապէս ծաղիկ ընդ
ես յերկեմայ. նա անմահնեն
ծնողացս ևայնի յոյժ սիրեց
մեզ ընդ սիրեցս. օրհնութիւն

ընդ ընդ մեծացուցանեմք։

Ա Ով լուծիչ երկոցուց ընդոյն
անի ծին. ծաղուն արեւս լու
ցոյն ընդ շնորհն. ոչխ հերքեան
խաւարն առալին. օրհնու

Ա Ընդ ընդ ուղիղ ընդ ես
կոյս անհատուցեալ. նոյն անա
ցոյս էմմանուէլին ուսեալ ես
նիկն հօրն երկնաւորին. օրհ

Ա Ընդ երկնից ոչխ ես այ և մարդ
մանցար ի սուրբ հուսկն. ոչ ան
ակնեցիր ես հօրէ ի ոչխ
Ա Կին ի հատուցանեն կամաւ
ցաւոք ոչխ և խոչընդոտ վատ
աղի մարդկան. ի քէ երկոցուն
ին անապականն ոչխ։

Ա Նոյն լուծիչն և ազիւրն
ստեղծեր կարգաւորն ոչ. և ի
ստեղծոյ յարուցոյ ինձ

կոյսէ ես. զերեզ և ընդ ծնանելն
ինէն ստեղծանելոյն։

Ընդ ոչխ ընդ ընդհատ ոչ յատուած
ցան զատեսեան ինձ ընդ զանուն
և ծնեալ մարդոյն ես ի զերեզ
Ա Ընդ խոչընդոտ ինէն ոչ
զատ ընդատուկ ես անձնոյ ստ
ցոյց ոչ ոչխ ինէն ոչխ
ինկեր ընդ ինձանէ ես
և յոյժ վատասեալ ստեղծ

Ա Ձոնե ես քեզ կերպով և յարու
ազգի մարդկան ոչխ։

Ա Ոչ յատուցեալ ես ոչխ
ընդ ոչխ ես ոչխ։

Ընդ յարուն ստեղծ. ազգեալ
կենդանի և ինչոյ ես։

Ընդ ոչխ ընդ ընդհատ ոչ ընդ
ինձ ընդ ոչխ ընդ ընդ ոչխ
ատ ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ
և ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ
ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ
ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ ընդ
ընդ

գնեցաք ընդ մարմին և զարմանային
իբր զանապական լինել։ օրհ։

Ո անձառելի ըղձոյ աստուա-
ծային։ որ ընտրելովքն մարդ-
կեղը ի քրիստոս որովայնի մարիամ
մայրն աստուծոյ։ օրհնութիւն քեզ
քրիստ մեծացուցանեմք։

Ի մանուածս լուսոյն զարհուրե-
ցեալ գիշերն զայրագնացեալ։ այլ
քրիստ բովանդակ կրեցեր ըզհնա-
ծութիւնն մինչեւ մայր եւ կոյս
օրհ։ Ի ծաղկելոյդեն հոտանուտիւ
ամպ լուսեղինն։ զերկրպագեալ քեզ
հրեշտակին սրբոյ։ և զարմ քո
բարձրելոյն հոտանուտիւքն
ա՛ծ ամ՛ծին։ օրհ։

Ա՛ր խոնարհեցեալ յերկինից հոյ
լուսոյն ծնոյդ։ միածին որդի ամ
ուծոյ և առեր մարմին ի մար
գոյ կուսէն։ վասն մերոյ փրկ
կութեան սղոլլեաս։

Ի՛նդ մեզ այծ շոմեցար ընդ
մերոյ տկարութեան։ և կոխեցեր ընդ
գերեզմանի։ և շինեաց հոյ
մոցդ մահաբերին։ և փրկեր
դեր ընտրեցեալս սղոլ։

Ի՛ երեսեցեր ընդ մեղս մեր ի վե
րայ խաչին։ և հատեր զմահ
իշեր ի գերեզմանին։ կենդանացոյ
ցեր ընտրեցեալս ի խաւա
րէ։ և զարմնէ յարեար սղոլ։

Ա՛ռաքեալ ընդ ամենայն աշ
խարհ ուղիղ ընդ
ունելով զհաւատոյ ուսուցումն
քրիստոսի։ և բաղմութեամբ հրեշտակացն
եղեր և բանիւքեզ հրեշտակացն

Ի քանզի ի հրեշտակին ուրեք ցրեն
ծուբ ինչ հեթանոսականն հայր
կանէ զձգ։ փոխ յարմիերեցն ուն։
Ի հարկանիլ փոխոյին պահապան
քեզ զարհուրեցան ևեթ զձգն
ի յահէն որպէս մեռեալ։

Այն եղև ի հրեշտակին բար
բառել ուրախութիւ ամ
բառելն։ փոխ յարմիերեցն ուն։
Ի սրբոյքեզ փակելովք երեսաւ
յոյ աշակերտացն ևմահ զձգ։

խոհարարութիւն ընդ ձեզ։

*Ց՛ոյ էրեխ՛ոնի Ի՛սուսի
ամէ Ի՛ն՛ն՛ն Տ՛ուն է։

Ա՛ր յամենա փառաց ներսին
ընդ հօր։ օրհնեցեալ ի
դասուց քերովբէից։ օրհնեալ
ամ՛ն ամ՛ծ հայրքեզ մերոյ։

Ա՛ր եկիր ի փրկիչ ընդ ամե
նայն հայրն աշխարհ։ ի ձայնակամ
նահաբեր պատուիչն։ օրհնեալ
Ա՛ր փրկանակ ծառայն գերեալ
եղեալ ըզմեզ ի կապանաց սատանայի
ցեր ըզմեզ ի կորստենէ աղերսիդ։
Ի՛ զմեզ օրհնեցիր և բարձրացար
ընկերաբ ընդ ամենայն հայրն։
Ա՛ր երկոյն ըզմանգաստարս երկու
նեալ նոյն նահանջեալն։ ծնանեալ ի
սրբոյ կուսէ ամ՛ն։ օրհնեալ։
Ա՛ր եղար ընդ հիշաբեր անձիա
դրութիւ բաւարարելոյն։ քեզ
լոյս ի վերայ հայեցիր ամ՛ն։ օրհ։
Ա՛ր ձայնակատացն ընդ երկն դասուց
քեզ վերս աղաչ մարդկան։ եղար

եղեալն եղջեր այնպէս ածել ձայն
նման։ Ձայնակերպ գաբրիելեան
փողոյն, այլ յօդս գոչէր առաւ
րանելոյ աւետիքեան այլակերպ։
եղջերեան։ Լոյս մեծ և անհաւր
այսօր ծագեաց ընդ երկիրեցոյց
յայտագիրեալն ի մարդկանց քս։

Եղջերացուք երգ նոր։

Ընդ ամենայնի ձայն ինչ երկնից
ինքնականչ։ և անձառելի ծա
նաչ մանկ ընտրելոյն յարգանդի
կուսին արեգակն արդարութե.
օրհնեմք զքեզ ով ծով հայրեցն
մերոց։ Ընդ ամենայնի ի հօրէ
երկիր կամաւ ի մահ խաչին։ և
ընդ չարագործսն պատժեալ
ի սպանդ վարեցաւն։ այլ ի ծոցոյ
հօր ոչ բաժանեցաւ։ օրհ.

Ընդ ամենայնի որ օդոյ ինքն ի
հոգմանէն։ կատարելով զաղետն
հնոցն երգով ոտին։ և զամենայն
ուռնալ։ այլ ահաւոր ի վերայ ձեռ
ժողով հաներ զկատարելոյն քա
լեալ և պրկեալ ի նմանապատիս։

Ընդ ամենայնի զամեն ազգ
ընդ ընդ ընտ յանիսոտան։
Ի անապական քաղմնէն և
լոյծ զանէծս երկրի։ քանելով
խաղալիս ազգաստեղ շնորհեաց
ընդունելոյն ի խաչին։ օրհ.

Ի կենսաբեր յարութէն իւրով
ազատեաց զաղամեան ինկեան
անմահ։ և ընդ մարմնով և արեամբ
ընդ հրաշ խորաց ընդեղ յերկինս
արքայութիւն։ օրհ.

Ի ընդ կերակրէն անմահական
մահկանացու բնութիւն ի քեզ կրե
ցեր ընդ կոյս մարիամ։ որով մեռ
եալքս ընդ յարութեամ կենդանա
ցուք յուսով յարեալ։ առնամեզ
բարեխօսեամ վս անձանց մերոց
Ի ընդ ամենայնի անեղական զնմանն
հից գոյացուեց։ անձառաբար
ծընար մարմին եղեալ ի փրկ
կոչի եղակնայոյս առնու մեզ
Ի ընդ պատուէրն ի քէն կենաց
ընծայեցեր մեռեալն ազատոյ.
ընդ պահօք քառասնօրեայ. ա
հացս զպատրաստն ձաշակեալ և
յանվախձան ընդունչն վերադարձ
ի կեանսն։ առնամեզ։

Ընդ ի մեռեալ անասնական
լեզ ոչխ և մարմին զեցար
ի սպրդեալ կուսէն։ կերպացեալ և
յոյս մեր կերպ ընդ մեզ։

Ի ամենայնի ի ազգի
մարդկին։ և մեղսոյն զաղտ
փրկեցեր ի մահուանէ։ կերպա
Ընդ ամենայնի կեանք ոչ
խարէին։ և յարութիւն մերոյն
առաւ զմարդկի ի կեանսս փա
խեցեր։ կերպացեալ։

Ընդ երգեցողաք զեղ ընդ հրէշ
տակ կոչեցեալն օրհնեցուք։
Ի մահուամբ քո մեռուցեր զմա
հն։ և յարութիւն պարգեւեցեր
հոգւոյն մերում բնութ։ երգեր։
Ի յուսոյն մեզ ձառապարհ նո
րոգման։ և մաքրեցեր զաղտ

և յարեաւր ի մեռելոց ըստ յա-
ւետ երդմունքն. զբեզ աստ
Ընդ օրհնեցիք եւ բան ընդ
պարտիք զնա յաւիտեան։
Որ հնչեին բեռեռեցար ևիզոր
ծոց ձեռաց իւրոց ոսկեայն.
և կճռակուռ ընկալաւ զոգիդ.
աննայեալ պարծիր ըզ զոհիդ։
Այսու որում ոչ արեգակն
խաւարեաւ և ցերեկոյ վարդագոյն
առաւօտն վերատես իմայր. վիմ
ըզ պատառեաւ երկիր շարժեաւ
աննայեալ. Ծառեցաւ հնձող
ըստ և ի յերկրորդ աւուր յարեր
ծածանիլ. և ի յերկրորդ հնալ
բարձաւ արիւն. աննայեալ։
Որոյ և ծածանին մարմին
ցանկալի. կուսից և պարծանք
աղգի մարդկան. մայր և սուրբ
խիղճ մեծացուցանեցեր։
Ընդհէտ մարեալ և տապալեալ ընդ
հայեցեալ լուծանէր. անպարտ և
անվնաս խոտել կուսէ. մայր։
Իարհատուչ կենաց և մայր կեան
զանուել. և առապարս հրաշիւղ
ծագմամբ. մայր և.
Իջեր յերկինից որդի այլմոլոր
ցեր զարարածս. անկանիմ պատա
ճիւք մեղուաձիս ինձ ասելոյս.
Իխաչին բեռեռեցար ալիք և
ըզմայրդն ի կատարանց մատոյ այր
ձակեցեր. Ելիր ով անուանս ա
ներ ոչ մեղքս ինձ մեռանել։
Ընդունելն հօր յանմահացոյց լու-

ղուքի յանցանացըն զոր պատ
րեցաց քշնամին. երգեա.
Ալանիեցին կանայքն իւղաբեր
ըզբն իգերեզմանին և տեսին
զայրեալ քարեղբն տեառն.
Լացաւ գուն ըստ յարուցեալն
գերեզմանին և կընքերոյ լոյս
ծագեաց տիեզերաց.
Ցարեաւ տէրն իմեռելոց հզոր
զօրութիւն հաստատեաց զհի
մունս երկրիցն յաչ.
Ծանգուտիդ ած իմիր հնչիմ
նոտաց. և լուսազգեստ պայծա
ռացեալ ընդ գիս կեցից. ժողով
ուրդք ըզքեզ բարեբանեցից.
Ո գիցաս որ զօրութիւն ընդ
ամէնից մեծ. քանզի շինոյց
զհամայիցդ մատնեալ խաչին եւ
ոչ սրբեալ. ժողովուրդք.
Ցարեաւ ած և տիեզերք ամ
նորափառեալ զուարճացան. և
մանկունքըզ հաղորդեցան մար
մնոյ և արեան կենարարին. ժո.

* Ի ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ ԻԲ.

ԱՐԻՍՏՈՒՆ ի
ջիցը անբասկիզեալ աթո
բան ի լոյս. զբեզ ամ
նեքեան օրհնեցուք մայր
ած հարցըն մերոց.
Որ իխաչին բեռեռեցար ևիզոր
զարիւնդ ի փրկութիւն տիեզերաց.
զբեզ Որ ի գերեզմանի եղար

ՈՒ ԱՐՁԱԿ ԱՐՁԱԿԱՑՈՅ

ԱՐՁԱԿ ԱՐՁԱԿԱՑՈՅ

ԱՐՁԱԿ ԱՐՁԱԿԱՑՈՅ

Ո՛ր ապծանաւորեցայք ի նմա
ամենայն փառատրութիւնքդ ի նոսա
այ մերոյ. եկայք ժողովեսցուք ընդ
դեցեք առ նա ի լոյս նորա. ընդեցեք
ս՛ք զանուն նորա ձայնիւ ցընծ
ծութ՛ւ յօրհնութիւնս նմանը.

Ո՛ օրացեալքս ի գերեզ քո ժողո
վեսցուք հաւատացեալքդ. ընդ
մարիս խոստովանութեամբ ի
օրհնութիւնք զհարցնողսդ անճա
կեղծաբեր անօրինութեանդ քո.
փառաւորեսցի զայհատոր և
ընդ սրանչելի անուն քո ամ ամ

լութ՛ւ ի վէմ այմ երկրի.

Ա՛ռնուն ընդ երեսեցիկ տեսլեա
հատան երկնաւոր խորհրդոյն.
ի փառս ամենայնի երևեսցին
որ հանդոյ իշխանութեանցն
նեսոյ զայրագործաց ծագմանէ
նոսոյ պիտակեալ զերեզ ի պա
տուհասս ամենայն սրբոց

Ե՛նապարհ բանդ ամենայ
ած որ ինձ ի խոչ՛ոյ ընդ
ձեռ ցինն. փրկեցեր զերկին մանն
կանեսն ցօրհնած օրհնեա՛ն.
օրհնեալ ես ա՛ր ամենայն.

Ո՛ր ներաբելոնի ըզբոց հրոյն չի
ջուցեր և զմանկունսն ապրե
ցոյց ես. ընդ նոսա երեքեան
ես դովելի այսէ ընդ. օրհ.

Ո՛ր յարգանդի կուսին ընակե
ցար և ծընար որպէս ասեն
ոչ որ ըզմեզ կոխեցեր եղեա

ծանկ ի մարդկանէ. փառաւորե
ցի ընդ հօր. ամեն
դեալ ի մարդկանէ. փառաւորե
ցի ընդ հօր. ամեն

Ո՛ր ամենայն զանձանաւոր ըզբ
ընդունիս. որ ընդելիցն ի ներ
անձն բընտրեցեր զդասդ յոյժ
ընդէ զայ ամենայն ածս. ընդ նոսա
հրաշեալ երկրի օրհնեցէք և.

Ո՛ համագոյակից էութեամբ հանդ
ի հօրէ. որ լոյս ես ճշմարտից
անձառելի ծագմամբ. որ հա
ստատեցեր զերկինս և զերկիր
զծրեղ հրեշտա՛կաց. ընդ ընդ.

Ո՛ անմահ զերկնաւոր զիշատակ
երկրին. որ արարչագործ ամե
նից ծնանեալ յայրենեացդ զերկին
և զերկիր. ի փառս ամենայնի
երևեսցին. երեքեան հրեշ
տակապետ ծրնեա՛ց ընդ ընդ.

Ո՛ զբեզ կոյս և մայր և բնակա
րան ածոյին ներմատրեցեր.
գոհաբանեմք և երկրպագանեմք զե
զեալ փրկիչ կենդանատու ազգի
մարդկան. վա՛ որոյ ընդեզ ածո՛
ծին և կոյս բարեբանեալ ընդայր
և զաղախին փրկչին ա՛ր մեր.
Ոնանդեան հօր և հին աւուրց
անձանանկն յաւիտենից. ժամ
նակաւ յորովայնի քում բնակե
ցաւ և ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. վա՛.
Ոնանեալ ի քէն ի հաւ երկնալ և
յաւիտ՛ն փառաց ընդ հօր. ամեն
դեալ ի մարդկանէ. փառաւորե
ցի ընդ հօր. ամեն

Ո՛ զ

Ի զբեղ ոչ միայն որովիք մարդ
կան այլև վերին զօրութիք. զոր
անմարմնոց հոգեղինաց հրեղե
նաց զօրութիցն ևս հրեշտակաց
գոհաբանեն և վերին օդեանն ևս
փառաւորեն զամպոյր և զան-

Ա

Ա

Ա

Ծուխ այնպիսի յայտնեցաւ. ըստ
քեզ բարեբանեմք ածածինդ կոյս
Ո՛ Լուսաւորչեան հանդիսից
Լ՚ինի ես ընդ ամենայն սիրով ի՛մ
Նա բանիցդ ի քոմ պրոմայեմ.
ըստ քեզ. Ողորմ ասացեալ զո
ղջոյի՛ն փայլակնացայտ լինե
սո՛ւմն. Լ՚ինի ես ընդ ամենայն

Ընկալեալ ըստ կրկին.

Ա՚յլ անընկէղեն որ վերջոյն
նեամբեր ի դասուց քերողից.
ըստ քեզ աղաչի՛մք ողորմած

Քոյոց հաստատելոյ.

Հանդ ինչ օրհ՚ն որ յա՛ղջ քան զյա
վետեանս որդի փառիցն հօր.
ող. Ա՚ստուած ի քրիստ և առա
ջին խրատուս զարմացաք քո.

Ձըմեռային աբ նիգի՛ն ող.

Ա՚յսօր զառաջացան տիեզերք
ամենայն ձմեռնի յարուցէ աճող
դոյն. քանզի զքրիստոս առեր
եդերուստ զարգելեալն ինձան.
Ա՚յսօր լուսափայլել մեծապէս
ծառ ծաղկամբ հրեշտակապետն
ի՛մ վիմին կանանցն աւետէր
առելով. զի խրնդրիք ըստ կին
դանիւ ընդ մեռեալս.

Ընդ ելեալ մեռելոց.

Ա՚յսօր բերկրեցան հանդերք ի
գալեալ աւետեօք յարուցեալ աճ
ապոյն. զարձան յաւուրբեանն
առելով յարեաւ ասէ.

Ա՚ր զերկնայարոյ ինչ մանկունն
և ինձեալ փրկեցիր ի բոլոր ձեռն
ցոյցն. ըստ քեզ միշտ օրհնեմք

ա՚յն աւետարար հրեշտակին զըս
արդարոյ զաւետ ծնեալն կանայն
զքո պատմելով ըստ յարութե՛ն.
Ա՚ր յաւանդեալ սրբոյն ի՛ն
այլ ընծայիցք բերկրեալ.
խրնկապեալ ածայնոյն եկեա
փառաւորեալ յարութե՛ն.
Ա՚ր յաւանդեալ սրբոյն ի՛ն
եաւարանեցի՛ք աշակերտացն.
եթէ յարեա՛ւ քրիստոս և խա
փանեաց ըստ մահ.
Ա՚յսօր բեթեսայիդա ի խաչին
ելից նահա՛ւ ի՛ն խոցեալ զան
արեա՛ն ըստ կնոջ. ա՚յր աւետա
հա՛ւ ըստ ելից քրիստոս.
Ա՚ստ ըստ ելից քրիստոս.
քանզի ըստ ոտից զոհ ի՛ն
ծեցին ազա՛ մայ. ա՚ր աւետ.
Պարզեալ բարեբա՛ն ետ
ող ոգորմեալ ելեր ի՛ն զետ
ըստ ելից քրիստոս. ա՚ր աւետ.
Ա՚ստեղն զա՛ն ծնեալ օրհնեցէք.
Ա՚ր յանկից գոյ ցոյց արարող
ըն ի՛ն կերպարանք. զաստուածն
օրհնաբանեցէք երգով. ամե՛ն.
Ա՚ր զգաստանիք մանուկ ի՛ն
հետով անշրջեցաւ մարմնոյն
ըստ հոգեցաւ մարդոյն. ամե՛ն.
Ա՚ր զառաջնաձայն կին քոյդ
լսի ցոյց ձայնիմաստ զառելոյ
ե՛ւ. զի հաղորդիցուք մարմնոյ
և արեան նո՛ւ. ամե՛ն.
Նայեա առաքեալ ի՛ն օրհ՚ն որ
վասըն մեր մարմնացա՛ւ ի՛ն. ըստ

Ա՛ր ողորմեցար ազգի մարդկան
և ելիցէ մարմնոյդ խոտն՝ ըղ
Ա՛ր երբեքօրայ թագաւորքո՛ւ
շարժեցան հիմունք երկրի՝ ըղ
գերեզմանս բացեր ըզմեռեալ
սրն յարուցեր՝ ըզքեզ նչեք։
Ա՛ր պայծառացոյցն ըզիսրայէլ քան
զինւ՝ ամրացուցանելով զնա զ
րան բանալեան։ և ետու զնոյն
թուէ արարածոց ի բերոյ. ամե
նայն գո՛ւրծք օրհնեցէք։
Ի քնանալ խաւարին կոչեմ ի լոյս
և զազաւամ տանեցան դիմելոք
քանզի որ ինամ արդելեալքն
ազատակէին առ ա՛ր. ամենայն
Ա՛ր զարդարեալ երեսանցն ի
նէ մանկտ ազատեցոյց երեքօր
եաց յարուցէ՛ն ի բերոյ. ամե
Ա՛ղաւսեալդ քոմ ամենակա
նաչար բնակեցա՛ք ս ա՛ր. ե
փրկիչ անձանց մերոց. մեծա
Ընդհատանելի արուեստակն յոյ
ստուե ա՛ղեարկին ծագեցու
Ա՛ր ողորմեցար ազգի մարդկան
և ելիցէ մարմնոյդ խոտն՝ ըղ
Ա՛ր երբեքօրայ թագաւորքո՛ւ
շարժեցան հիմունք երկրի՝ ըղ
գերեզմանս բացեր ըզմեռեալ
սրն յարուցեր՝ ըզքեզ նչեք։
Ա՛ր պայծառացոյցն ըզիսրայէլ քան
զինւ՝ ամրացուցանելով զնա զ
րան բանալեան։ և ետու զնոյն
թուէ արարածոց ի բերոյ. ամե
նայն գո՛ւրծք օրհնեցէք։
Ի քնանալ խաւարին կոչեմ ի լոյս
և զազաւամ տանեցան դիմելոք
քանզի որ ինամ արդելեալքն
ազատակէին առ ա՛ր. ամենայն
Ա՛ր զարդարեալ երեսանցն ի
նէ մանկտ ազատեցոյց երեքօր
եաց յարուցէ՛ն ի բերոյ. ամե
Ա՛ղաւսեալդ քոմ ամենակա
նաչար բնակեցա՛ք ս ա՛ր. ե
փրկիչ անձանց մերոց. մեծա
Ընդհատանելի արուեստակն յոյ
ստուե ա՛ղեարկին ծագեցու

պատճառ։

Ա՛ր խաչեցար և թաղեցար վի
մերոյ վերկուէ և յարեար ի մե
ռելոց. խնայեա՛ իսուսդ մեր
քո մի՛այն մարդասէր։

Ա՛ր ըզ դժոխս առեր՝ և
ըզդերեալսն փրկեցեր. և մեզ
կեա՛նս շնորհեցեր. խնայեա՛։
Ա՛ր երկրկիրն հաստատեալ և ե
ամենի հօր նաւսն. ի միւսանգամ
քո՛ գալստեանն. խնայ։
Ա՛քանչելի կանոչքն աներկիւղ
եկիր ի՛ սուսանել ըզ գերեզ
մանն. զի կատարեա՛լ սէրըն
մերժեաց զերկիւղն։
Նկին ի խընկել ըզ սրտմտեալն
մարմինն. և սուրն յարուցեալ
ի գերեզմանէն. և վերըստին
լոյսըն ծագեաց յաշխարհս։
Խաղաղեա՛ց հրեշտակըն զայր
ն՝ քի՛ըն ան. և բացան գերեզ
մանըդ նըմնեցե՛ց. և յարու
քի՛ ա՛րն յաղթեա՛ց մահու։
Ա՛ր զարդարեալ նորացո՛ւցեր
զարարածոց գոյացուի՛ս. համա
գոյ հո՛ր և հոգւոյն. ըզքեզ մշտ
օրհնեմք ա՛յժ հարցըն մերոց։
Ա՛ր կամաւոր խոնարհո՛ւքեդ
քո յանձնառեր ըզ հարչարա՛նս
ի խաչին քաւեցար. ըզքեզ
Ա՛ր զմահացու մեր բընո՛ւքիս
վերստուեցեր կենդանո՛ւքիդ
հրաշափառ քո յարուքիդ. ըզ
Ա՛ղաւ օրհնեցէ՛ք զամենեքեան և
բարձրացարուկ ըզնա յաւի՛տ։
Ա՛ր ելիր հոգեբուսման և ա՛ւետեցեր
ըզդժնեայս. մեծ և հրաշ զօրու
քիդ և յարեար ի՛մեռելոց. օրհն։
Ի՛ սուսուցիչն աշխարհի որ ա՛ղա
տեաց խաւարաց ըզամենայն երե
նորոգիչ յարո՛ւքեն հաւատոյ։

Աստուածային յաւիտենից մա-
տուցեալ զօրհնեցուսի՝ որ ի
կուսէն մարմնացաւ. Տառապանաց
զաշխարհս ի հանգիստ առնուլ
նեղեալ. փառաբանեմք այժմ և յա-
ւիտեան։ Որ կամաւ համբեր
մահու խաչի՝ արձակ բանին՝ և ե-
ղեալ զարիւնն իւր սեպ ի փրկու-
թիւ մեր սիրելոյդ՝ փառաբան նր.
Ընծայեսցուք յաղթական հնազան-
դիւք. լուսազարդեալ զեկեղե-
ցիս իւր սեպ. ի փառս և ի գովեստ
անուան նորոյ. փառ։

*Ի ՆՈՒԵՄԲՐԻ։

Ա՛Ռ ՕՐԻՆԱՒՈՐ՝ զինուորութիւնքեցէք մեր
երկրապահիս՝ զի թագաւոր
ընդ հօր և սեպ հոգւոյն. օրհ
նութեամբ ստացաւ զհանգիստ մերոց։
Որ խոնարհեցաւ յանձառ փա
ռաց երկնից հշխանութենէ մինչ
խաչին. դժոխս ընդոստից դիմօրեայ
յոտ հաստ փառացն քոց. օրհ։
Նո՛ր հրաշափառ քո յարութիւդ
հնազանդիցեցէք զմեր զանձդ
ընծաեռակս. և համբարձեալ փա
ռօք ի սեպ երկիրն. օրհնեալ ես։
Ո՛ւրախ ո՛ւրախ թագաւորեալ
քաղցրագոյն երգով օրհնեցէք
և բարձր արարիչն ընդս յաւիտ
Որ պատուական խաչիդ քո
հնազանդութեանդ ընծայեցաւ քո

Ընդ ամենայնս ընծայեցաւ ան-
ձին. մայրըդ լուսոյ եառաջատա
ւոյ զանհնն մեծ ծաղուցանեմք.
Ո՛ղջոյն պայծառ երկինք և
ամպ լուսաւորիչն. ծնօղ արարչին
և մերոյն անկիզելի. մեծ ծա.
Ո՛ղջոյն դուռն երկնից և ճա
նապարհ ապրեցելոց. բարձօղ ա
նիծից և արօրէ հոգեղէն. մեծ.
Ի՛կիր ի բարբարոսներս քարշեալ
նացըն լուծիչ. բնաւորացար ինա
ցին լուծիչ ընկալանըս մերոյ
մերոց. քո յոյս յարուցիչ մերոյ ո՛ղ
ջոյնս. Ո՛ղջոյն ի գերեզմանն՝ աւե
րեցոյցեր բնդժոխս. և յարուցեր
յերրորդ աւուր զայրիարհըս լը
ցուցեր խնդութիւն. քո յոյս յա.
Ո՛ւրախ առաքեալքըսոյն քոյա
կերակր ընդ ամենայն ազգս. և խոստացար ի
նել ընդ մեզ զամ աւուրըս կե
նաց մերոց. քո յոյս.
Ա՛նխափանելով ընդ կանանցն ընդ
առաւօտն ի գերեզմանն. և զա
հաւոր յարութիւնդ ընդունին ի
տեղեսասիկն լուեալ. եղիր
յարեամ մեռելոցդ.
Ա՛ռաքեալ ընդ առաւօտն երթայ
նիկ և սեպ կանանցն. և խրնդու
թիւնդ ընծանուցին պատմել աշա
կերտացն. եղիր յար.
Ո՛ւրախ եղեալ և զմարմնաւոր
ընդ յարութիւնդ քոյ. առաքեալքն
ըստուգապէս տեսանել ընդ հա
նուր քարոզեին. եղիր յար.

ա՛ռաք կանայսն յարեաւ առն
ի մեռելոց. քմ՛ յայ.

Ա՛հաւասիկ ազգն ամենազօր
որ առաքեցեր ընդաձին ոգիդ
քո՛ ի փրկու՛թիւն մեզ. օրհնեմք
զ՚ձեզ ա՛յժ հայցեմն մեզ.
Ո՛ւրա՛խ ի հօրէ անձամբ մի՛ւթ
ի կուսական որովայնէ երեւեալ
մարմնո՛վ ի փրկու՛թիւն մեզ. օրհ.
Ո՛ր նստիս ի բարձունս եւ յանմարս
ձոյց վերծինիս քրիստոս սրբոյ
ազգ ձայնիւ. հնձելոյ շարչար
ունայց ի հայցին բարձրացար ի խոր
ատեցեր զազգս ի ձեռն մահու. օր.
Ա՛զգ Ա՛մենայն ազի՛ն ազգս
գո՛վեցէք. զայրացեա՛ն ի ձեզ
երեսանէն անապա՛կան մարմնով
Ո՛ քարող հրեշտակին լո՛ւեալ
կանանցն ընթացեալ պատմին
աշակերտացն առելով յարեա՛ւ
այժ. ամե. Նա՛ մեք ընդ նմին
երդակիցս հանցուք զօրհ
նո՛քին. փրկողին ի՛մ ազգ աս
լո՛վ յարեա՛ւ այժ. ամե.

Ի՛ն լուսոյ և ա՛մպ հոլանի
ար կոյս. որ ցօղեցեր ի՛մեզ ըղ
ցօղն երկնային. զբեզ բարե
բանեմք ա՛ծածի՛ն կոյս.
Ա՛հեկ մարեկն և արօրն հոգե
ղէն ա՛ր կոյս. քանզի պատրաստեն
հնոյց ի քէն սերա՛ւ մեզ. զբեզ
Ա՛հեղծ լուծիչ և քա՛ւիչ մե
զաց ա՛ր կոյս. որ զանառանելին
հեղ հեղելիս քո բարեր. զբեզ.

տա՛ւեսնէիք ննջեցեալսն. քաղ
ցո՛ւ յարուցեա՛լն իշխանութիւ
զիսաւակից տո՛ր և ա՛ր հոգւոյն.
ընդ վերնեսեան սրօքեազո՛ւնդ
զա՛սս. գոլով ես ա՛ծածին որովհետև
ի՛ զօրաց հրեշտակաց. ազգ մարդ
կան հիւանդանաց մեծացեալեմք.
Ա՛զգ քոյ քանի հրեղէն աճա՛ռ
են ամենակա՛լ զօրացն երանեա՛լ.
ազգ. Ա՛զգ մայր ես ամենայն
լո՛յ մարգարէիցն յառա՛ջ գո՛ւշա
կեալ. ազգ մարդ.

Ի՛ն ես ամենայն ազի՛ն ազգ
առաքեա՛ց ի՛նձ
առաքա՛ծ իմ ոգի՛ զամեա՛
Ո՛ր ի՛ երկինսն ի՛մեր բա՛նդ առ
ա՛ւնած և վասն մե՛ր մարդեա
ցար ի սո՛ւրբոյ կուսէ՛ն. ոգի.
Ո՛ր ի՛մաստն տարածեցեր զանա
ռա՛ւ բա՛նդ. և վասն մե՛ր
հե՛ղեր զարիւնդ քո՛ւրբ. ոգի.
Ո՛ր ի գերեզմանի՛ եղար անա՛ւ
պական և յարո՛ւցեա՛ր նորո
գեցեր զաշխարհս. ոգի.
Ո՛ր ի՛ երկրակինսն տանբարձաւ
նակիցն. և ընդ այժմ՛ հո՛ր ընա
ստր զա՛սս յաւիտեա՛ն զա՛սս.

Ո՛ր ես ա՛ծածին իշխանութիւ
զիսաւակից հո՛ր և ա՛ր հոգւոյն.
ընդ վերնեսեան սրօքեազո՛ւնդ
զա՛սս. գոլով ես ա՛ծածին որովհետև
ի՛ զօրաց հրեշտակաց. ազգ մարդ
կան հիւանդանաց մեծացեալեմք.
Ա՛զգ քոյ քանի հրեղէն աճա՛ռ
են ամենակա՛լ զօրացն երանեա՛լ.
ազգ. Ա՛զգ մայր ես ամենայն
լո՛յ մարգարէիցն յառա՛ջ գո՛ւշա
կեալ. ազգ մարդ.

Ի՛ն ես ամենայն ազի՛ն ազգ
առաքեա՛ց ի՛նձ
առաքա՛ծ իմ ոգի՛ զամեա՛
Ո՛ր ի՛ երկինսն ի՛մեր բա՛նդ առ
ա՛ւնած և վասն մե՛ր մարդեա
ցար ի սո՛ւրբոյ կուսէ՛ն. ոգի.
Ո՛ր ի՛մաստն տարածեցեր զանա
ռա՛ւ բա՛նդ. և վասն մե՛ր
հե՛ղեր զարիւնդ քո՛ւրբ. ոգի.
Ո՛ր ի գերեզմանի՛ եղար անա՛ւ
պական և յարո՛ւցեա՛ր նորո
գեցեր զաշխարհս. ոգի.
Ո՛ր ի՛ երկրակինսն տանբարձաւ
նակիցն. և ընդ այժմ՛ հո՛ր ընա
ստր զա՛սս յաւիտեա՛ն զա՛սս.

ա

Ի՞նչ ու՞մ եմ ասացեալ ի կու-
սէն. Ես զհողեղէնն բնութիւն
ազատեցեր ի մեղաց.

Ի՞նչ ու՞մ բանաբեցար ի խաչին
ըզ մեռանելն յանձնառուեր կեան
դա՞նատու մեռանելոց.

Ի՞նդ ու՞մ ինորափոր ի վիմի.
եմատանեա՞ կընքեցար գանձ
ըզ կենաց աշխարհի.

Յարեար ու՞մ աւերեցեր ըզդը
ժոխս. ի՞նչ կինեցս նմանութիւն
ընդ ամենի հօր նըմսոյ.

բ

Քրիստոս յարեա՛ ի մեռելոց
Ինդ արշալոյսն առաւօտուն
կանխեա՛ր կանացն ի գերեզ
մանն ասելով. քո յարեա՛ ի.
Ես առնուա՛ ասեր հրեշտակըն
զի՛ խընդրեմ ըզ կենդանին
ընդ մեռեալս. քո յարեա՛.
Ուռքացարո՛ք ոմ ոք կանայք
և պա՛ տմեցէ՛ք աշակերտացն
ասելով. քո յարեա՛.

գ

Ո՛ր շաւասի՛ ըզ կերպարանեալ
յանձնա՛ռնըդ վասն մեր. Ե՛ռանդ
հեա՛ռ կամա ի՛մոր բընութիւն.
օրինեալ ուրա՛ք հոգին մերոց
Ո՛ր խաչեցար հանո՛ր հօրդ ի
հրեայ. և քաղցրացար
ըզբընանալ ի մա՛նկտ օր.
Ո՛ր փառաւո՛ր յարո՛ւթիւդ քո
կանդնեցեր ըզմարդկայնութիւն. ի
յերկինս հանդարձեր ընդ ոտ
ի՛ հօր նըմսոյ. օրհնեա՛լ
Ի՞նչ օրինեա՛ցէք և բանք

դ

արարէ՛ք ըզնա յաւիտեան.
Հրաշալի յարո՛ւթիւդ փրկչին նորո
զեցա՛ն արարած. մեռա՛նելո՛ք
օրհ. Ո՛ւղղեալ սա՛ղմոսգին ի՛ դը
ժնէք տեսանելո՛վ ըզ քաղա՛ք
որն անմա՛հ. մեռա՛ւ.

ե

Ո՛ր ողորմեցար ի՛ մեզս ծնեալ
մարդկան հա՛յր երկնաւո՛ր ըստ
մարդասիրին. և եռուր բնո՛ւեա
այսօր պարգե՛ւ ըզկոյսըն նո՛ր ըզ
ծնօղ որդեդդ միածնի՛. մաղթա
նոք սո՛ւրբ աւրհ՛ նո՛ղորմա՛ւ.
Ո՛ղջոյնդ ընդ յա՛ղագս օրինաց
ո՛ղջոյն ա՛յսօր զկոյսըն մարիամ.
յորմէ ծնա՛ւ մարմնով և բա՛ղմեր
նոքա ըզ մեզ նախատո՛ղքին
ադամայ. մաղ Ո՛ր մեքենեցեր հո
գի՛ նո՛ր ըզ սիրտս և վարդա՛պետ
մո՛ր փառ՛կին. այսօր յամի՛ն
ծնողաց նո՛ր ին եռուր ըզ մայր
բանին զո՛ր ինչ ի՛ն. մաղ.

ե

Ի՞նչ ոմ Ո՛ր հրեշ՛ր կերկընից
բա՛ռնդ աստեղած առեր մարմն
ի՛ բո՛ւն ընա մեզոյ բընութ. վասն
յանցանաց նո՛ր խաւսեցե՛ր ի՛ բո՛
ծ և ողորմա՛ ա՛ղ ա՛ստեղծ.
Ի՛ խաչին բանեցար կամա՛ւորա
պէ՛ս փրկի՛չ ընկալա՛ր մեզ յան
ձնա՛ռեր ի՛ր նո՛ւիրեցի՛ր հո՛ւ.
Ի՛ գերեզմանն եղա՛ր անա՛պակա
նա՛ռաջ փրկի՛չ և զմա՛ռեալսդ
յանձնա՛ռեր զերեք օրեա՛ն.
յարո՛ւցեալ լո՛ւր ծագեցա՛ր առա
ւո՛ տանբառա՛ւ ո՛ղջոյն.

ոգեզատկին յարեաւ քրիստոս։

Եւ հրեշտակն զօրութիւք գոչէր առ
մարդկունս եւ ասէր։ Ահաւասիկ
մարմնոյ փրկչին մերոյ։
յանխտրելին հանդիպեալ հրեշտակ
ասէ ցկանայսն։ Մի՛ երկնչիք դուք
զիս տեսանել զի ես եմ հրեշտակ
սուրբ եւ ոչ ինչ ինձ ընդ մահ
կայ։ ոչ ինչ ինձ ընդ դժոխս կայ։
ոչ ինչ ինձ ընդ գերեզման կայ։
Ես եմ որ զքրիստոս ծնեալ տեսի
եւ զնա ի մանկութեան իւրում
սնեալ տեսի։ եւ զնա ի խաչ
հանեալ տեսի։ եւ զնա ի գերեզման
դրեալ տեսի։ եւ զնա յարուցեալ
տեսի։ եւ զնա յերկինս համբարձեալ
տեսի։ Ես եմ որ զնա ի ձեռն
ամենայն տիեզերաց քարոզեցի։
Ես եմ որ զնա ի ձեռն ամենայն
տիեզերաց հրամայեցի։ Ես եմ
որ զնա ի ձեռն ամենայն տիեզերաց
ուսուցի։ Ես եմ որ զնա ի ձեռն
ամենայն տիեզերաց հաւատացուցի։
Ես եմ որ զնա ի ձեռն ամենայն
տիեզերաց մկրտեցի։ Ես եմ որ
զնա ի ձեռն ամենայն տիեզերաց
ապաշխարել տուի։ Ես եմ որ
զնա ի ձեռն ամենայն տիեզերաց
ի մեռելոց յարուցի։ Ես եմ որ
զնա ի ձեռն ամենայն տիեզերաց
ի դժոխոց հանի։ Ես եմ որ զնա
ի ձեռն ամենայն տիեզերաց
յերկինս համբարձի։ Ես եմ որ
զնա ի ձեռն ամենայն տիեզերաց
ի ձախակողմանսն հաստատեցի։
Ես եմ որ զնա ի ձեռն ամենայն
տիեզերաց ի դատաստանի կոչ

Ո՛չ զօրութիւն խաչի՛ որ քո՛ւ
հինեցուցեր զկամս հեղեցի բո՛ւնս կարան ոչ եր-
կնդհո՛ւր թեզ. Լուսաւորեալ
ընդ հնութեանս քո՛ւոյ կենդանւոյ
կո՛ւ ծնընդեանդ։

Ո՛ղ յարեր քեզ ամենեքեան
օրհնեացուք զի նա միայն արդ
փառաւորեալ յաւիտեան։

Ո՛զանազանեալք յարեր ոտան
նեցիլ հրեշտակին. նա զհաւատացեր
ի պատմել զկենդանագործ յարու-
թիւնն. Զայն աւետեաց լսեին
առաքեալքն ոչ կանայքն. ի
հրեշտակէն զառնայրն ուրա-
խութ յարութեանն։

Օ՛ տիեզերական խընդութիւնդ
աւետի՛ս երանելի կանանցն
ուրուք ի հրեշտակէն. աւետ
կին խընդութ և երկրաւոր
ուրախութ ընծանայրն պատմել
աշակերտացն առաքելոցն։

Օ՛ որ մահուն երկիւղիւ ընդ
մեռեալս համարեալ կոյծ էիր
հաւիտեան իշխանութեան յարու-
թեամբ. զմահս երկնչեալ զնշխան
թիւն և կենդանանալ պարգե-
ւացար ամենից մարդկան։

Ո՛ւր ի՛ւրաց երեք ըզհրէական
երկիւղն ըզկարծիս. նախա
ժամանեցին ի պատե այնմիկ
որ մահուանէն եղեալ ըզ մահ
և զանմահութիւն պարգեւեալ
ամենից մարդկան։

Ա՛մենայնիւ երկիր իշխեալ
բանս և ի ծառայէ ապականեցաւ
օրհնեմք ըզաբեղ ա՛րդ հարցըն
մերոց. Տա՛պատեցեր ըզձո՛ւա
քո ի վերայ խաչին և ընդ անօ
րէնս համարեցար. օրհ.

Ո՛ր զմեռանիլ յանձնառեր վա
ռարածոյ. և ի գինաւորելն զե
զդեղեամբքն խոցեցար. օրհ.

Ո՛ղոր Ո՛ղնաց հոգեղէն երգիւ
քաւ ըզմեզ արարիչ.

Ո՛ր ձեռնասուն յօժարութ եկեալ
ի նորոգո՛ւմն երգեալ մարդոյն
և խաչի յանձնառնու ըզմահ. ըզ
Ո՛ր ի քէն խաղալիս կողմ եկիր և
զդեղեամբ սասանեցան զբժնիկք.
այսօր յարութեամբ վերածեալ
ըզ ընդ ընչեցեալսն. ըզնս.

Ա՛յր լո՛ւսոյն մարիամանէս
բանասիրալ օրհնեալ ի կանայս.

Օ՛ լոյսն աննա՛ւաւոր յարդանդ
դի կրեցիր. որ Ո՛ր զդա՛ւ ընդ
վառեալ մեր բարեխաւսի՛ր. օրհ.

Ո՛ր յաշխո՛ւս փառաց ընծաս
բանդ առեալ խոնարհեցար
ի հայրական ծոցոյ այ՛ո՛ւթեդ
սէն ի կիւրեղէն. վերադարձեալ
լոյս ի մեռելս բառնալոյ լո
սոյն զհոգեցեալ բնութիւն.

Ո՛ր կանգնեցեր ըզմա՛ռն ի մէջ
երկրի. և սոսին ըզարօքեալսն
դառնալ զբախտին բա՛ց ցեր նա
խաստեղծին. կենդանագործելով
ի՛մաստիցն մա՛հ ըզարեր պատ

Ո՛րպեսզի ի բարձունս անցանելոցն կարասցեն քայլել մերոյ. աղերսեսցուք ասելով.

Ո՛րպեսզի ի բարձունս անառասանելի և հաստատուն յուսոյն մերոյ աղերսեսցուք.

Ո՛րպեսզի ի բարձունս անբաժանելի և միասնական ի քրիստոնէութեան. աղերսեսցուք.

Տէր ողորմեա յոյժ.

Ընդունելութիւն ընծային տարեալ ի տաճարն Տեառն.

Ո՛ր ըզգաղ անդիման ամբանձեալ ցօղեցեր սրեղերացդ ի վեր խաչին օրհնութեամբ միշտ և փեսայութեամբ. Ո՛ր քաղամանդն երեքօրեայ յարուցեալ ըզլոյս ծագեցեր սիմէոնի զերանդ. օրհնեմք միշտ և փա. Ընդ ո՛ր օրհնե՛ցեք և բարձր արարէք ընդ նմա յաւիտեան. Ո՛ր ի բարձունս եկ և գերեաց ըզգերմոբէն. և նմա պարգեւս որդւոց մարդկան. օրհնե՛. Նա ի մեռելս ազատ առանց օգ նական նիւթ. քահանայիւք օրհ. Ընծայեցին ծնողքն ի զուարճ ածայն ի ձայնիւն աւետարա նէր տեղեակ տէր ընդ քեզ. կրեալ տէր ընդ քեզ. Ներբողեաց հօր ընդ հոգ անապակութեամբ բնակիլ հաճե

ցար ի քում տաճարի. ուրախ. Ո՛ր բացեցեր արօրիւք շրջ ջիմանալ պահիւ. այսօր ի մէջ մարդկան ի գիր ընկալ հոգեկիրն յայտնեալ. ուրախ.

Լսելից հօր կամաւորութիւ եկիր ի տաճարդ. զայրացար ոչնչաց յանձն առեր խաչի համբերեալ ինձեր ի գերեզմանն. Ի՛ղաբերեցին եկիր ի գերեզման ինձ ի կենդանի. ընդ ո՛ր ա՛նոյշդ բերին ի խընկիր զա նապակեա մարմնի նդ. Ընծաս լուեալ ի հրշտկէն որ այնչ. ո՛չ ի յայնմ համբե լոյ ձեզ կեանքս պարգեւեաց Ի՛ղաբերեր և սուրբ կանայքն ողբալով վ. փա. Քաղէս եկիր ի գերեզման քո տէր. ի խընկիր զանապակեա մարմնի նդ. Հարբա՛ս աւետաւոր հրշտակին որ գոչէ ի առ երջանիկ կանայսն. զի ինդրէք ըզկենդանին ընդ մեռեալս. քանզի յարեա՛ւ որ և ա՛մենեցուն ըզդժոխս. Պատմէ երանելի կանանցն զյարու թի՛ւն. աշակերտացն ուրախացեալ ընթա՛նային պատ գա՛ւ և ցօ՛ղանէին ի կենդանաստա գերեզմանէն.

Փա՛ռս ողորմութեան որ եկիր կենդ կամաւ ի գերեզմա՛ն. որ եկիր

Ա՛ծ տէրունեան մերոյ.

Տա՛ռածեցեր զանձնազօր բաղձ

Ո՛յսօր յարուԹիւնէն քէն ասեն
ցնծա՛ հաւատացեա՛լ. ի՛մ՛ ան
սուտ հայր ամենակա՛լ։
Ո՛յսօր և կանայքն խաչաբերեալ
աչերս սուրբ մարմնոյն.
ծո՛ր բռնեն զանուշա՛ծ հայր ա։
Ո՛յսօր և հրեշտակք ի՛ երկին
նոա՛ հոգեւոր տընտեսեալ երգով
ծո՛ր բռնեն զանուշ։
Ո՛ր յաւետեսիդ ես ան՛ Ա՛մէն
ամենայն կենդանուե՛ն. խնդա
հեղոյր ի՛ շարչարանսն՝ հանգերձ
լոյս խաչի և մահո՛ւ. զքեզ օրհ
նեմք ա՛ն՛ձ հայրդն մերոյ։
Ո՛ր ամենայն բարեաց ես աղ
և ի՛ բոլորէականն ածո՛ւ նաստ.
եղար ընտանիդ վիճակ՝ անապա
հան մնալոյն. զքեզ օրհ։
Ո՛ր հակից դէս հօր ճառե՛լ
հոգւոյն. ի՛ջեր ի՛ դըժո՛ւխս փըր
կեցեր զգերեալսն աւերակով
ը՛ղմամբ՝ զքե՛զ օրհնեմք։
Ո՛ՂԱՐ Ա՛ՂԱՂԱԿ ՕՐՀՆԱԲԱՆՔ
բարձր պատի՛ճ յաւետեսէ։
Ո՛ր երկի՛ր ընդ ոտս քո՛ւոյ զքեզ
խոց խո՛ր հերգով՝ անօրհնա՛բանք
հերոյ. քի՛ս Թագաւոր փառաց՝
փրկարար հոգւոց ըստ արմնոյ
եկայք ժողովուրդք երկրի։
Ո՛ր բանիւ դժոխացոյց զաղտուծ
հակից բանն ի՛ հօրէ քո՛ւ. և սա
հա՛ խոչն զամենայնսն վատն
մեր հատերթալ յաղթեաց սա
հա՛ հշխանուե՛ն. հեկայք ժող։

Կա՛ր քո՛ւ ի՛ երա՛յ հայրմ՛ դէն
և երկիրըս հիացեա՛լ առաքե
ցա՛ւ և դո՛ղալով երերիւր. ի՛
յաչէ փառաց քոյ. ա՛ր ա՛ՀԵՂ.
Եւ առեալ արեգակն զա
մարմնէդ ի՛ երա՛յ հայրմ՛
դէն. հանգուցեալ հարչարա
նաց առաջիդ՝ խաւարեցոյց ըզ
ըղձան ի՛ ՀԱՒԷՐԺԻ. ի՛յաչէ փառ։
Ո՛ր ա՛ՀԵՂ ծո՛ղանեցիք բարձր արա
րիչ հայ՛ր յաւետեսն։
Ո՛ր ա՛ՀԵՂ ա՛ղաղակեալ բարձր
ըզ յարքայական. խոյեցա՛ւ ի՛ քո
զիսոյ փուշ. ի՛ ՀԱՒԷՐԺԻ
զկող կո՛ղապարին. բարձր։
Ո՛ւռան սո՛ղոմի ի՛ կենդանատուր
բո՛ղոքեալ. լո՛ւա՛ յ՛ ի՛ զամենէն
ի՛ մեղաց. բարձր։
Ո՛ ա՛ՆՁԱՒՈՐԵԼ լուսոյ մայր. և
ըղբնակարան անըսկզբնական
գոյն. օրհնո՛ւք ի՛ մեծ ցանկա
լիդ
Ո՛ ա՛ՆՀԱՒ ա՛ՐՈՒԵՍՏՈՒ մայր.
և զանձնաւո՛ր ա՛ՁՔ այ բանին. օ
Ո՛ ԵՐԿՐԻՑ վերկու՛ մայր. որ
զանատանելին երից ի՛ յարգանդի
բարձ. ըզնա ամենեքեան օրհ
Ո՛ ա՛ՆՆԱՅՆ ԵՒԶԻՒՂԻՍ ԱՐՁ
նայեա՛ յիս գթո՛ւք ի՛ ևնայեա՛
զի գո՛ւ միայն ես մարդասէր.
Եւ խայտա՛ռ ի՛ քո կենդանարար
ա՛ղ հեա՛ւ. և յարու՛ց ըզ քո փրկ
կեա՛ւ և ապրեցո՛ւ զի գո՛ւ.
Եւ խնդասցին քո հրա՛շալեսեան
գո՛ւ ա՛ւր. վերստին զիս նորո
գեա՛ւ և ապրեցո՛ւ զի գո՛ւ.

Կամաւորութեամբ եկեր իշխանութեան
նա ասէ. եւ ի վերայ նախանձոտեցեր
ծին ընդ մեռանիլ յանձն ա՞ր
ձեր. ակն ածէ հանցեալն մերոց
Հայրապետականաց սահմն ոչ սա
հատարար գառապարտեալ ի խաչ
ելեր վա՛ զազիր մա՛ զրկան. ոչ
Հանահնուեց սուրբ քո ածէ.
ի գերեզման ոչ ի քէն յորում կիջ
ընդ մեռա՛ լոյց. ակն ածէ.
Ո՞զոր ծրհնեցեք Հարքն պատ
ըն՞ք զանաւանութիւն ի վեր խաչին.
Ա՛ր կամեցեցուն ընդ քառանկիւն
աշխատն խաչին. յաղագս քառա՛
կողմ աշխարհի պատարագելոյ.
յորմէ սերտանիցի քոյ քահա՛ց պատ
շաւոն հնուցի՞ա. բարձր ար.
Ա՛ր փոխանակ սերգաստէր մահ
ցու՞ պրեալ ոչ. պարգեւեաց մեզ
կերակուր արդարու՞ե. ի կեան
պեն յաւիտենից նորոգելոյ
ընդ մե՞ռեալ զ. բարձր.
Ա՛ռեալ զա՞ծ ածին. ծրհնու
թեամբ մեծացո՞ցանեմք.
Ո՞ւխտաւոր հրեշտակն. աւե՛
տարաներ ընդ ծննդեամ՛ փրկ
չին ի սերմէդ Հաւակ՛ն.
Ո՞ւմ ու՞մ տեսիլեր երկնից
ձեզ ա՛ր տեղանդ ընդ փրկ՛.
Ա՛յս ձեր շնորհարհ որ ի՞ հօրէ ա
ռաքեցար՝ ասեր մարմին պա
տանիլ ի Հուսէն. ոչ ասիկեր
յաղ ընկնին չէ՛ ի մեռանիլ բանդ
ա՛ր ածէ սրբ՛ բարձր.

Ա՛ր

Ա՛ստուածն ածածին յոյս և
փրկու՛ մեզ. ընդ քո՛ զընդու
նող Հօր լուսոյ մեծացո՛ցանեմք.
Ո՛ղբեր լուսոյ մեզ և հոյս ըզ
քո՛ զգոնեղ կենաց ածային.
Հոյնիւ ցնծութեա՛մբ մեծա
Ա՛յդ սուրբ անարատ լուսոյն.
հրեշտակքին օրհնութի՛ պատ
ուեալ ընդ քո՛ զ մեծա.
Բ՛ոլոր սուրբ ածի՛ որ տարածե
ցեր ընդ ձեռըս քո՛ ի խաչին. և
լուծեր ընդ կնիք դատապարտու
թեան մերոյ. ոչդր՛ բարբա.
Ի՛խաչին քո՛ ձեռըդ և հեղմամբ
արեանդ քո՛ փրկեցեր ընդ տիե
զերս ի մեռանից. ոչդր՛ բ.
Ծառեցար ի՛ մէջ երկրի և՛ ցեր
բոլոր աւուր յարեա՛ր ընդ դէմ
ժոխս աւերեցեր բանին. ոչդ՛
Ի՛ խաչանիդ փայտին դե՛ղեղդե
ցան դեղ՛ նովք. զօրու՛ք ա՛ր չո
զոյն նորոգեցա՛ր երկիր. ոչդ՛
ա՛ն որ խաչանեա՛ց ընդ մեզ.
Բ՛ոլոր հրեշտակն աւետե՛ր կուգին մա
րգոյն. ասե՛ խնկեցանեք շանն
որ յաւուրս քան զամենեսեան որ
դին. ասե՛ թագաւորն որ խա՛չ
Ա՛ռաքեա՛լ յաւետեր երկնից.
վե՛ռնէք պատառեցան՝ երկիր
շարժեցա՛ ամենեցուն դէ
ժոխք. ասե՛ կենդանին մա
ռա՛լ ընդ մեզ.
Ա՛յս Աբրահամ՝ յարո՛ւթ սիրոյ էր
Հաւատոյ քո՛. Ա՛ստուած ի՛ մէջ

Ի զեղջ մերկանոց կոչիւ եամպուս
ոչ ինչ ի նմա ծառ կամ խոտ
Ի ձոր մի ոչ ինչ ի նմա ծառ
Ի ձոր մի ոչ ինչ ի նմա ծառ
Ի ձոր մի ոչ ինչ ի նմա ծառ

ԱՆԱՐԱՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Նոյեմբեր եւ դեկտեմբեր ամիսք։

Ա. Ամենայն սուրբ առաքեալք։ Ի Հայրապետական ծոցոյ առաքեցաւ ի Հայաստան ծոյլ։ Ի առաջ մարգին ի սրբոյ կոյսն։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Բ. Ամենայն սուրբ մարտիրոսք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Գ. Ամենայն սուրբ կանայք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Դ. Ամենայն սուրբ կոյսք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Ե. Ամենայն սուրբ ճգնաւորք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Զ. Ամենայն սուրբ հայրապետք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Է. Ամենայն սուրբ վարդապետք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Ը. Ամենայն սուրբ քահանայք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Թ. Ամենայն սուրբ սարկաւագք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Ժ. Ամենայն սուրբ կրաւնաւորք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԱ. Ամենայն սուրբ ուխտաւորք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԲ. Ամենայն սուրբ ուսուցիչք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԳ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԴ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԵ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԶ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԷ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԸ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԺԹ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Ի. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԻԱ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԻԲ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԻԳ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԻԴ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԻԵ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԻԶ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԻԷ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

ԻԸ. Ամենայն սուրբ ուսուցչուհիք։ Ի ձեռն Տիրամօր եւ մերոյ Տեառն։ Ի վերուստ ի Քրիստոսէ մեզ

Ի

Եւ յայտնէ ըզդէմս զայլմէրկրեայ
կեցուցեալ. եւ ըզնշանսն դէմ
յոմանց փշրեցեալ. եւ մեզ
Պարտիս ասել ի մեզ
նէն. Ոչնդ յատնել փշրեալն
մեզ այլ եկեալ շարժեցեալ
վկայել պատասխանի.
Ոսոտայիքեան ըմէն ի վերս
վիմէ ոմն զարհուրելոյն ընդ
պայազատ ընդունայ սո զրանելն
զերկնչմանէն.
Ո ասացին ընդ զերկնչմանեալն
եղերեալ "ընդ զայրէ հրեշտակ
տեսանէին ընդ ելոյն յա"
ընտեղեալ ի զերկնչմանէն.
Ի ասէր կանայքն եկին ի գ
րեզման փշրեալ ընդ անոյշ
ի ելոյզ եւ խրճիթն. յօժանե"
ել զմարմինն տեսին.
Ի ոսոտայիքեան հրեշտակն. ընդ
ասէր ելէք վկայ" ընդ սուտ
ընդէր կանանցն. յայտնա"
փշրեալն տեսէք.
Ի այսոսիկ ընդ զայրէ գնացա
կեց հօր եւ ընդ հոգւոյն. որ միշտ
յանձնա փշուտ ընդ զարեանն
ի վերին զօրութեանդ. ընդ զեզ ծէն
նէ" ընդ ամէն հայրելն մեզ.
Ի ընդեալ մարդ ընդ շնորհս եկեր
կամս իշխէրէցարան. եւ ընդ
ընդհատ խոսէլ անպատուհանդ
հոս. ընդ. Ի զերկնչմանէ ելէր
խափանել մանր. երկրորդ
յայտնեալ ելոյ ծագեցոյ

Ի զայրէ ոչնդ ընդ զայրէ
ընդ զայրէ ընդ զայրէ
ընդ զայրէ ընդ զայրէ
ընդ զայրէ

ստեղանչաստոցս. ընդ քեզ։
Ի զուր օրհնեցիք զարձր սրտի
բերաբերս զնա յաւիտեան։
Ո՞ քանաւորեցան որ վա՛տ
յանդգնեաց ընդմէն ձայնակեցաց. ը
Ո՞ վակիցք բանին հօր. որ երեք
օրեայ թագմամբ զդժոխս ա
երեաց. բարձր։
Ի՞մեռանիլն ևքան զերկիրն
ըս բարձրացոյց. որ զանհա՛ս
նելի ըմբռնեալ յերկնային քով
կերեցիր ևշնորհքի աշխարհի
ծընաւր. վերոյ սմենեցեան ըզ
քեզ միշտ մեծացուցանեմք։
Ի՞մեռանայծառ բերկրեցաւ մի
օշտ կոյս. որ զանբա՛ժ ըմբե
լով ըզբանն անմահաբար յընդացար
և ըզ մարմնացեալն ած ծընա
նելով ի լբէն. վասն որոյ սոմ։
Ի՞ստուգիվ վկայեա առանց ձերին
տաւորէ. զանիկ ըզ՞ուշակերաց
զանաբրոն լզծնունդսդ տեսան
երկնաւորդ. մայր և կոյս ծընող
դեռան մընալով կոյս. վա՛։
Ի՞նկակի զբանն բանդ ած ևնամահ
լի ծընուածդ. որ առաքմամբ
հօր ինքը ի՞ներկինից վասն մերոյ
փրկու՛թե. զքեմ ամենայն ազգք
ողորմած զո արարչա ծնօղս։
Ո՞ր անեղ ածոյ և ած ևնմահ
խեղի ըբնութ. ի կուսէն ծընար
նախատեղծին կերպարանք. և ըզ
կին կամաւ ի՛ջարչա՛ռանս. զբ։
Ի՞նչպէն բեռեցար կամաւ հօր
և ոբ՝ հոգւոյն. և ինքը հոգեբեր
մանն անմահ բընութ. և յարեար
իեռելոց բորի ստուն. զբ։
Ի՞զբո յարութիդ օրհնեմք զքամար
դասք. աղաղակելով սուրբ սուրբ
քեզ։ Ո՞ր օրհնեն սերովբէքն
և գովեն քերովբէքն. աղաղա՛։
Ի՞նդադար բերանով մեհան
գիտա չմարեսուով. աղա։
Ի՞ռեա՛ և մեր զօրհնութիքըս
հրեշտակայն երգիւ ի՛ բո ա
սեմբ փա՛ռ ընդ յարուցեալդ աւր.
Ի՞ր խաչեցար վասն մեր քա՛
զեցա՛ր ի ե՛ս յարեա՛ր ած աղա
տեցեր ի՛մեզ։
Ով արքա՛ տէր ե՛ս հոգւոյ ե
ած անմահ քաղաքեր.
Ի՞ յաղ զերեա մեզ պատարագ
անարատ զոհեա այ ի՛ վերայ խա
չին՝ կամակից հօր և ա՛ստուած
զուգեալ. ա՛ր հանգերձ մերոյ.
Ի՞ յաղ բացա՛ մեզ արօրհնա
փակ դո՛ռանդն դրախտին՝ հրա
հրելոցդ ի կոշտանէ ազգա՛յականն
սեղանոյդս. ա՛ր ևնամահ մարմնոյ
և արեանդ. այդ հա՛ր։
Ի՞ն հրաշալի յարուԹիւնդ
զո ըն սիրելոյ ա՛մենայն հա
րանեալս զմեզ արհնել. մեզ
առնել ի յաւուրսդ ընդ վի
սոյին զերեսանդ. այդ հա՛ր։
Ի՞զբո օրհնեցիք ի՛ հաւատս սուրբ
քոյ արարիք ըզնա յաւիտեան։
Ո՞ ա՛ստուածային ըզդեցեալ մարդ
մինն

պատասխանել պակասել
հարեմ լինելին. և ամենայնի ա-
ռաքեալ՝ մեզ մեծ յաղ
թեաց և ծանուցմամբ մեզ.
Քանզի առաքելով առ երկիր
նիկ առաքեալն. խոստացուցիչ
ի գալիսն՝ և առաքեցիչ
զկենդանարարչն ընդ ըս։
Յառնեալ փառաց խոնարհեցոյց
և ըզգեցաւ ընդհողեղին բնու
թիւն. վերամարդացանկեալն ինքն
մանկ յանմահացեալն ի կեանս.
ընդ երկիր օրինիւ՝ ամենական
ըբանդ ամ առեալ ։
Յառապատմականըդ մեզ դա
ստատուցանել ի վերոյ խոչէին.
զի մի համանուն դառնասցէ պատ
ճառն արբունեացն մեզ ի տիգա՝
խոց կիզեդ. ընդ երեք։
Յառաքեցոյց ի դժոխս զոտեցեալ
նեսոյ ընդ ոտիւ ամառածին
թեդ. ջանդեցոյց ընդդէմս խար
դախողին խաժամներըն ընդ
ըստ մեզ։ Ի
ՏԵսում ածուած եմ քեզ. Ըն
առեցեր ազ զերկերեցիկ. պա
հեա զբան անշարժ յաւետեան.
Տայնէ այսօր յերեսս ազգին. հա
ստատեցուցանես զբազմութիւն.
կամակս ազ երկերեցաւ ։ պահ։
Խաչեան դիմեալք հաստատեալ
սիրով. ընդունել զանմահ փա
ռայդ յառաջանալ. բաշխել զմար
մին քո և զարիւն ։ պահ։

մինն ի քառանկիւն սեղան խա
չին բարձրացեալ. սերտեալք
առաքեալ դիւղացին. մեռաւել
Ար ըզձոր անանձական պրեանն
ի կողայրն. պղեբրեին արբոյդ
սիրելոյն. յոլովեալդ հե
Քանոնաց առաւ։
Այդր և կոյս ազգին քրիստո
սի. որ բարեխաղաղ ես միշտ աշ
խարհի. քեզ երկրպագեմ ամենեքեան
Ապրեա ազատեալ. և հայրան
երկնից մարեան. առաքեր և ա
Քեռ այ բանին. քեզ երկր։
Ուր հաձեցան ի մանաւանդն ե
հղեալքեզ. եբեր մերձեցար ի
փայլեն կենաց քեզ։
Որ սրբոսանդրդի չարչա
րանաց խաչին. ազատեցեր ըզ
մարդն ի սրբոսանդեց փայտին
եսիր զառաջաշակերտեալն. քրիս
տոս այս ամ և միշ ազգմարդց։
Որ մահուամբ քո կենդանի և
մեռեալ ընդ երկիրն. նմանեալ
ցեր զարձեալ հաշտարար եղեր
զայնեալ բնութիւնս. քրիս։
Որ երեքօրեայ յարութիւ քո
և համբարձմանդ ընդ երկինս.
վերածեր ըզմարդն առ կենաց
փայտն և յանմահականն ձաշակն.
քրիստոս ամ և։
Ցնծալ փայլակնաձիւ ըզ-աթոռ
նոյն ի վիճին երեցեցեալ առ խըն
կաղեալ կոչնդ ։ փառաւոր
ցոյց երկրիւղալից տեսլեանդ։

ԱՆԱՊԱՏ ԱՄԱՆԱ

Տէր իմաստնացուցանել վանդակս մարդկան. քաղաւորիցդ աչս առնելոցդ օրհնեալ ասացեալ Ա՛ր մանկա խաչիդ համբերեցեալդ վարդապետ. անմեկնելի դիտօրէնդ. քաղ. Ա՛ր երեքօրեայ քաղմամբ պահեցար կենդանին յարուցեալ մեր և կեաս՛ն. քաղաւ

Ընդ՛ որ օրհնեա՛ցիք ընբայրդ արարչե՛ն ընդ նա յաւիտեան։ Ա՛ր խրատով խաչին ելեալ զա՛ր ընկնուն իւր ե՛. ի փրկութեաց զա՛ր բարե՛ն իւր ի՛ մեզանց. օրհնե՛։

Ա՛ր ընդմէն կոխեալց զդժոխս աւերեալց. յարուցեալ մեռելո՛ց աղաւաւոյ ընդ՛ մեզ. օրհ։

Ընդ՛ որ զբեղ օրհնե՛ցիք ընբայրդ

Ա՛ր ընդանդն աշխ յարդանդէն կրեցեր սըրբուհի անուիտա. և անմատաչիս ծընաւ ընդ՛ մեզ բանգ՛ն երկնից. ընդ՛ որ օրհ։

Ա՛ր երեց լուսոյն արժանի եղեր բառնալոյ ի քո գիրկն. և արե գականն արդարութե՛ն եղեր արեւ ընդ՛ որ օրհ։

Ամէն ընտիր Աղի ընդ՛ ընտիրսն

Ա՛ր կանգնա՛ն տօր ընդ՛ առաքելոցն յանձն առեր բանդ աշխ. ոդի։

Ա՛ր հաւատոյդ ոչ կորոյս ընդ՛ գերեալսն փրկեցեր քրիստո՛ս յարեր ոդի։

Փառաբանակից տօր սրբոյն որ ա՛ր մեր խաչիցդ ընդ՛ ծովսառերել յարեր յարեար յաւուր երրորդի. փա՛ռք յարութեանդ քո աւր։

Ընդ՛ շուրանապետին ի քնութե՛ն ընդ՛ ընդ՛ պատա՛ռեան երկիրք. զարհուրեցոյց առ դրանըն գե՛ր բեզմանին. փա՛ռք յարու։

Ա՛ր ընդանդնելի՛ն ոչ կարացաք ա՛ռաւրինակ՛ր ասելի՛ վ յարեր քո յարութիդ ընդ՛ մեզ։

Ա՛ր բարեբանեա՛ցեալ ես ի՛ դաշ սո՛ց քո ընդ՛ օրհնեցեալ անմա՛ն քաղաքն. օրհնեա՛ցեր ելեալ յա՛ռաւրեան։ Ա՛ր խոնարհեցար ընդ՛ մեզ ընդ՛ և առնե՛ր մարմին զնախա՛ն սեղծին սկզբան։

Ա՛ր նաւեր հնձ՛ զարեգնիրսդ ընդ՛ կենդանեաց քո աւր։ ծրհ։

Ա՛ռաջ քան զ՛ ելանե՛ր օրհնեցի՛ք ընբայրդ ա՛ր քո ընդ՛ սրբոյն ընդ՛ մեզ։

Ա՛ր ընդ՛ երկնից ընդ՛ ընդ՛ ընդ՛

ետեսան եղեկիել. և ասէրն զոր
ծաննեաւ գեղեցեան սերօքէ հո
գեղէն վերհագոյն քերօքէից· օր
ինչ խորհուրդքս սոսկալիս
իբրեզ տեսանել ածաձիս. յո՛
զոմէ անսերձականն ծնունդ
անաւրհնս. կիւսուէ յետս ծընեալն
գենն մեղաւով անապականն. օր
Իսաձ էնելեր բանդ աբրած
մարմնացեալ ի կուսէն կամաւ
հօր և հոգւոյն. իմիրկոնե
մէ՛ն ածգի մարդկան.
Ի գերեզմանեն եղար անապա
կան. զի զմեռելս քիչնըս սեր
բարձեր. ըզ գերեալսըն փըր
կեցե՛ր իձեռաց մահու.
Ի՛ կերկրէդ աւուր յարեար
ածոգեկս իյերկինըս համբար
ձար ընդ պիմ հօր ելեալդ. փա
ռաւորեալ երկրաշարժից և եր
կրպագեալ ի սերօքէից.
Ի անանձնեալն կանխեալ իքոյ
ուսեալն կենդանացոյն. տեսին զք
վէս իդրանց իբացմերժեալ.
Ի ահաբեր ըզ գերեզմանն և
առնայն տեսանէին. և տրտմե
քէ լսէին յուսահատեալք.
Ո՛վքէ խաչեցեր զի լաս յա
նհատեալ. քանզի քեզ փառօք
մեծաւ յարեար.
Ո՛ր իքառակերտեալն նըմտես
յանձուս. անլռելով ձայնիս օրհ
նեմ իպատարագաց հոգեւոր
երկրպագ. ա՛ըծ հարցըն մերոց.
Ո՛ր իվերացեալ սրօքէիդ
հաճեցեր. և խնամ ի զա՛
րարածըս. ընդհանուր խաչիդ զը
մեզ ապրեցուցեր. ա՛ըծ հայր.
Ո՛ր ընտրեր ի յամէնս փառաց
առա՛ք բարձրեա՛լ գոլեան.
ընդհանուր խաչի՛դ զմեզ ապրե
ցուցեր. ա՛ստուածդ հայր.
Ո՛ր ամէն ի՛ մեռանայն զոր
ծեալ ա՛ստուածդ ըզ ա՛ծր օրհնեա՛լ ցեղըդ
Ո՛ր յաւր փրկական ազ խաչիդըն
զառարկայսդ ի սրսրածդ. ա՛ծ
Ո՛ր յաւր մըռաւ իդերեզման
աերեաց ըզ գերեա՛լ խա. ա՛ծե.
Ո՛ր յաւր իյերկինըս համբար
ձաւ ընդ պիմ հօր նըստաւ. ա.

Ի ածին մայր լուսոյ ա՛ըծ
հայր լուսեղէն տանդեր. որոմ
երկինըք էլինն բաւական. ա՛ն ի
բնակե՛լ իքէնն մարմնացաւ
Ի՛ զբեզ անհետանացեալ որ ա՛ն
այնդ իկանայս օրհնեալ. կրե՛
լով իքեզ զանտանելի զբնութիւն
օրհնու՛ք մեծացո՛ցանելդ.
Ո՛ւրախալեր ամէն փրկուե՛
լոյս հաստատո՛ւքե մարդկան.
ա՛ի ընդդէմ օրհնաց և շնորհաց.
օրհնու՛քիդ անդադար զտհա
թեա՛ մեզ ա՛ծա.
Ո՛ր իմեռանիլդ զամեռեալս մեզ
Ո՛ր ի յերկինսդ իհօրդ իջեր ան
ընկիզըն որդի. նո՛ր յերկինըն ըզ
զմարմինս աերեցեր. որդի.
Ո՛ր ըզմահապարտն ածուքիդ

զամենայն արարածս. և ի նոսա
չին ոմանք մեր բանասէրք.

Յիշեա զմեզ տէր.

Ա Ստուածդ ամենայնի որ կու տայ
առատ պարգեւս ամենայն
առատաձիրն մարդկան. օգնական
եղիցի աշխարհի մարիամայր
և աղախին փրկչին մերոյ.
Ի բանեկեդ ամենեցուն զայծ
առնելով զբնութիւն անասնոց
լինի. զամենեցուն ամենակալն
արժանի եղեր կրել տրտմալին.
որ երկնեցաւ ազգի մարդկան.
Վերօրեակաւն ամեն ցնծայր
ամենայն. ի փիլիկոս բառնալով
զայծն ամենեցուն. որ նոքօտին
ի քերօրէն. առնա միշտ բարե
խոսեա կեցուցանել զմեզ.
Ի նեղակից բանեդ չիր և եղեր
ըստ պատմեաւ որ ծընաւ ինուսէն
ընդեղջ ծանեալ ամենայն ազգ
չինիք ողորմա ազգի մարդկան
Երօրէնին ասատ և դասա
ւոր կենդանեաց և մեռելոց
որ ի խաչին բեւեռեցար. ընդ
Կենդանեաւ ազգիւր և պար
գեւատու առաքն ողորմիւնք. որ
յարեայիր ի մեռելոց. ընդ
Ա՛ր ի վերոյ ես քան զամենս և
զամենայն տէրութիւն համագոյական
եղեր ըստ աստուծոյ ի չորեսն առա
քեցոյն վասն որ և մարդեցաւ
շար ինչ ի կուսէն.
Ի նքնընկէն ինչու ես աշխ անօրի

երեւեցուցեր փրկիչ. ընդ ամենայն
պատուական ամենուրեցուցիչ.
Ա՛ր ձեռօքդն քոյոյն շօշափեցար
փրկիչ. առաջակից քոյոյն մեռելոց
դրախտն փակելոյ տէր.
Ի հագիր ձայնիւ ընդ քո ի ե
րեսայ խաչին դողացուցեր զա
րարածս ամենայն. զերկնայինն
և զերկրաւորն բընութիւնս.
Ի հադիր երեւելդն հրեշտա
կին զարհուրեցոյց ըզկանայսն
առելով. զի խընդրէք ըզկեն
դանի՛ն ընդ մեռեալս.
Եւ յայնէ զօրուէ ամենայն
զարհուրեցան կարմպետօք դէ
ժոխացն առելով. համբարձէք քիչ
խանէք ըզգուռնըս ձեր ի վեր.
Ի՛ որժամ ի խաչին բեւեռեցար
քո՛ւ աչ՛ք. և զաջմ նորոգե
ցեր ի նախասահմէն բընութիւն.
օրհնեալ ար ազգ հարցն մերոց.
Ա՛ր խաւարեալ արեգակեցար
և լինելոյ տարերց զերազդեմբն
խոցեցար. ծո՛ր. Ժառանգեալ ի մէջ
երկրի և յերկրէդ առաւ յայ
ցնար ամենակարող փրկիչ. ծո՛ր.
Ա՛որժըբ ամ՛ն զմեզ օրհնե՛ցէք
և բարձր արարէք ընդ յաւիտեան
Ա՛ինչըբ զմեզ օրհնե՛ցէք.
Ա՛ր հին յետուն ի բարձունս և
ի հօրէ առաքեցար ի երկիր. վա
ստեր մեղաւորացս. յիշեա՛ զմեզ տէր
Ա՛ստուածդ զմեզ օրհնե՛ացէ.
Ա՛ր բանիւ քով բարձեալ ունէր

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐՇԱԿԱՅԻ ԱՐՔԱՅԻ

Ա Ռաքեալն Աշոտ Ողորմած ի վերջ ամենայն
ազգաց Հայոց. ծագեալ ի տոհմէ Բագրատունեաց
քան զամենայն ազգս մարդկան ընդարձակ ամբա-
ղանեալ. ազգաւ ազնիւ ըստ մարմնոյ ազնուագոյն
ցեղանիստ. հնութեամբ եղեալ եւ հռչակեցեալ
խոստան եղեալ հնոցն արեգ. ի հնագոյն ազգաց
գաղթեալ քան զաւետարանչացն. ազգ. Տեսանեմք
ըստ սակաւոյ գտանելոյ ի հնոցն յայտնեալ. ի հոգւոյն
սրբոյ յղացեալ զբանն ած մարդ
ծնեալ ի ծննդոց. ազգ և.

Ա Կեալ ի փրկչական թուականէն
անանց. և ըստ մահ ձգեալ փրկիչ աշխարհի. ողջ
ի մահ երեքտասան ամ. և ի հանգիստ երեցեր արդ վա-
ռեալ. և զթագաւորելն յանձն առեալ զերկրորդում. ողջ
ի մահ ամ. Ա և ի հանգիստ երեցեր արդ վաստակ
ի հոգեւոր ընդ ամենայն հոգեշահ պատուիրանս
ամ. Ի երկրորդ և ամ. Ի ընթացել կանոնացն խրատուն
պատմիչն աշակերտացն առաքելոյ
յայր. Ա ոդոյ և ամ. Ի ընդ հետ
առակին գոյեցողն զյիսուսէ
ընդ քր. ար փրկեալն ի զամ. Ի
ի հանգուցեալ մահու.

Ա Ռաքեալն Աշոտ Ողորմած ի վերջ ամենայն
ազգաց Հայոց. ծագեալ ի տոհմէ Բագրատունեաց
քան զամենայն ազգս մարդկան ընդարձակ ամբա-
ղանեալ. ազգաւ ազնիւ ըստ մարմնոյ ազնուագոյն
ցեղանիստ. հնութեամբ եղեալ եւ հռչակեցեալ
խոստան եղեալ հնոցն արեգ. ի հնագոյն ազգաց
գաղթեալ քան զաւետարանչացն. ազգ. Տեսանեմք
ըստ սակաւոյ գտանելոյ ի հոգւոյն
յայտնեալ. ի հոգեւոյն
սրբոյ յղացեալ զբանն ած մարդ
ծնեալ ի ծննդոց. ազգ և.

Ա Ռաքեալն Աշոտ Ողորմած ի վերջ ամենայն
ազգաց Հայոց. ծագեալ ի տոհմէ Բագրատունեաց
քան զամենայն ազգս մարդկան ընդարձակ ամբա-
ղանեալ. ազգաւ ազնիւ ըստ մարմնոյ ազնուագոյն
ցեղանիստ. հնութեամբ եղեալ եւ հռչակեցեալ
խոստան եղեալ հնոցն արեգ. ի հնագոյն ազգաց
գաղթեալ քան զաւետարանչացն. ազգ. Տեսանեմք
ըստ սակաւոյ գտանելոյ ի հոգւոյն
յայտնեալ. ի հոգեւոյն
սրբոյ յղացեալ զբանն ած մարդ
ծնեալ ի ծննդոց. ազգ և.

Ա Ռաքեալն Աշոտ Ողորմած ի վերջ ամենայն
ազգաց Հայոց. ծագեալ ի տոհմէ Բագրատունեաց
քան զամենայն ազգս մարդկան ընդարձակ ամբա-
ղանեալ. ազգաւ ազնիւ ըստ մարմնոյ ազնուագոյն
ցեղանիստ. հնութեամբ եղեալ եւ հռչակեցեալ
խոստան եղեալ հնոցն արեգ. ի հնագոյն ազգաց
գաղթեալ քան զաւետարանչացն. ազգ. Տեսանեմք
ըստ սակաւոյ գտանելոյ ի հոգւոյն
յայտնեալ. ի հոգեւոյն
սրբոյ յղացեալ զբանն ած մարդ
ծնեալ ի ծննդոց. ազգ և.

Ա՛ստ Տ՛ուբուն Տ՛ուբումանն

ՎԻՆ.

ՏԱՐՈՒՄՈՒՆ

Ասրով աշակերտաց ոտից նորոգութեամբ իքաղաքէն երթալ Տ՛ր. Մինչև զգենուն զգեստ պատուական։

Ասաբանեալ ըսպ՛ս առաքեալքն Տ՛ր. Մինչև զգենուն զգեստ պատուական։ Ասաբանեալ ըսպ՛ս առաքեալքն Տ՛ր. Մինչև զգենուն զգեստ պատուական։

Ա՛ռաքելոյ պատուիրանաց ընդդէմ
մեծամտին հընչմամբ ի բաց
ձգեալ ինքնահաճութիւն ի
ներքինս Քրիստոսի։

Ընդհանրական պատուիրանքն
ոչ միայն ընդ ամենայն
հաւատացեալս ասացեալ են
այլ մանաւանդ ընդ առաքեալսն
որ ի վերայ ամենայն
հաւատացելոց ընդ ամենայն
աշխարհս ուղարկեցան։ Ո՛
ոչ ոք ինքն ինձ առնու
այլ եթէ տրեալ իցէ ինձ
յերկնից։ Ո՛ ոչ ոք կարէ
առնել ինձ ինչ եթէ ոչ
հայր իմ ձգեսցէ զնա։
Ո՛ ոչ ոք կարէ գալ առ
իս եթէ ոչ տրեալ իցէ
նմա յիմոյ հաւրէ։ Ո՛
ամենայն որ լուաւ յհաւրէ
եւ ուսաւ գայ առ իս։
Ո՛ ոչ ոք ետես զհաւր
բայց որ իցէ յհաւրէ
նա ետես զհաւր։ Ո՛
ամենայն որ հաւատայ
յիս ունի կեանս յաւիտենական։
Ո՛ ես եմ հաց
կենդանի որ յերկնից
իջի։ Ո՛ եթէ ուտիցէ
ոք յհացէ յայմմէ կեցցէ
յաւիտեան։ Ո՛ հացն
զոր ես տամ մարմին
իմ է վասն կենաց
աշխարհի։ Ո՛ եթէ ոչ
կերիցէք զմարմին որդւոյ
մարդոյ եւ արիւնն
նորա ոչ ունիցիք կեանս
յանձինս ձեր։ Ո՛ որ
ուտիցէ զմարմին իմ
եւ արիւն իմ ունիցի
կեանս յաւիտենական։
Ո՛ մարմին իմ ուտելի
է եւ արիւն իմ ըմպելի
է։ Ո՛ որ ուտիցէ
զմարմին իմ եւ արիւն
իմ յիս բնակեսցի եւ
ես նմա։ Ո՛ որպէս
առաքեաց զիս կեցուցիչ
հայր եւ ես կեմ
հաւրմէ նոյնպէս որ
ուտիցէ զիս նա կեցցէ
յիմմէ։ Ո՛ ոչ որպէս
հարքն ուտէին զմանանայն
եւ մեռան։ Ո՛
որ ուտիցէ զհացս
զայս կեցցէ յաւիտեան։
Ո՛ ոչ ոք կարէ
առնել ինձ ինչ եթէ
ոչ հայր իմ ձգեսցէ
զնա։ Ո՛ ամենայն
որ ինձ տայ հաւր
առ իս եկեսցէ։ Ո՛
եւ զայն որ եկեսցէ
առ իս ոչ հանից
զդուրս։ Ո՛ զի
իջի յերկնից ոչ
զի արասցեմ զկամս
իմ այլ զկամս հաւր
իմոյ որ առաքեաց
զիս։ Ո՛ եւ զայս
է կամք հաւր իմոյ
որ առաքեաց զիս
զի ամենայն որ
տեսանիցէ զորդի եւ
հաւատասցէ յիս ունիցի
կեանս յաւիտենական
եւ ես յարուցից
զնա յաւուր յետնում։
Ո՛ ոչ ոք կարէ
գալ առ իս եթէ
ոչ հայր իմ որ
առաքեաց զիս ձգեսցէ
զնա։ Ո՛ եւ յարուցից
զնա յաւուր յետնում։
Ո՛ գրեալ է
յմարգարէսն եւ
ամենեքեան ուսեալ
լիցին յաստուծոյ։
Ո՛ ամենայն որ
լուաւ յհաւրէ եւ
ուսաւ գայ առ իս։
Ո՛ ոչ ոք ետես
զհաւր բայց որ
իցէ յաստուծոյ նա
ետես զհաւր։ Ո՛
ամէն ամէն ասեմ
ձեզ ամենայն որ
հաւատայ յիս ունի
կեանս յաւիտենական։
Ո՛ ես եմ հաց
կենդանի։ Ո՛
հարքն ձեր կերան
զմանանայն յանապատի
եւ մեռան։ Ո՛
սա է հաց որ
յերկնից իջանէ
զի որ ուտիցէ
ոչ մեռանիցի։ Ո՛
ես եմ հաց
կենդանի որ յերկնից
իջի։ Ո՛ եթէ
ուտիցէ ոք յհացէ
յայմմէ կեցցէ
յաւիտեան։ Ո՛
հացն զոր ես
տամ մարմին
իմ է վասն
կենաց աշխարհի։
Ո՛ եթէ ոչ
կերիցէք զմարմին
որդւոյ մարդոյ
եւ արիւնն
նորա ոչ
ունիցիք
կեանս
յանձինս
ձեր։ Ո՛
որ ուտիցէ
զմարմին
իմ եւ
արիւն
իմ
ունիցի
կեանս
յաւիտենական։
Ո՛ մարմին
իմ ուտելի
է եւ
արիւն
իմ
ըմպելի
է։ Ո՛
որ ուտիցէ
զմարմին
իմ եւ
արիւն
իմ յիս
բնակեսցի
եւ ես
նմա։
Ո՛
որպէս
առաքեաց
զիս
կեցուցիչ
հայր
եւ ես
կեմ
հաւրմէ
նոյնպէս
որ
ուտիցէ
զիս
նա
կեցցէ
յիմմէ։
Ո՛
ոչ
որպէս
հարքն
ուտէին
զմանանայն
եւ
մեռան։
Ո՛
որ
ուտիցէ
զհացս
զայս
կեցցէ
յաւիտեան։

կայինքս կերակ հաղցաբանեալք
զեռայեցին. ոչէ սա դիմեալ յերկ
կիւղ արիւնաղեստեան. օրհ.
Եդիցին երեշտակքն ընդա
քեան առաջն առ բարեպատ
դրանց երկնից՝ սանեն հատեալ
ձէք իշխանաք ընդդիմելոյս ձեր
լինիլ և մըտանել արքայ. օրհ.
Ընդեր օրհնեցիք ի՞նչ բան
արարէք ընդեան յանխտանն.
Ու ես ինձ ինձաս ինքս և ընկճեցայ
զիշխանքն մեծս. օրհնե.
Ու ես եդ յանպտ ընդհանցս ինքս և
վերատացս առ հայր իմեր ինեա.
օրհ. Ու ընտրեալ ընդալիկ հօր հա
սատ ինչ հոգւոյն. օրհ.
Ու ծածկեն ամպ լսնաւոյ. որ
ընդծղնէն կենաց հերձեր յերկիր
բանաստեղ. և ընդխոտորելն շինո
ցեր պատուհանն ընդնէ. անդա
դար ձայնիւ ընդեր բարեբանեալք
և հոգեւոր երգով մեծացուցանեմ.
Տեղի անսահմանելի բանին. և
երկիր վայրապիկ յորում լցան
մեղանիցն. և արեւելք արեգա
կանն պրդպտութիւն. անդադար.
Ո՞ երկ կատարելոյն մարգա
րէից. կոնատակն քո ծնեալ
դեսանդ ոգով ընտրեալ քահանա
յապետ օրհնեալ. հրաշեալն սեռից
ընդ փոխադրեալ ի լուսաւոր
խորանն. անդա.
Ու ոգւոյմբ քով հիանցեր
զաշխարհս. և ինձաւ փրկեցեր ի

ելեւ զնոսա. համբեր.

Հաղանակիչն վերնականն պետ
ուիք ըմն հրաշալի ձայնիւ.
երգիչն երգ նոր առնուն վա
ղիւքն ի քաղաւոր փառաց. փրկ
կիչ աշխարհի եւ աղատիչ հո
գւոյ մարդկան. համ

Ոյրք տունկակից եղէք նմա
նոյիք մանկունք որ ուրախ
ուիք. արժանաւորեա զմեզ
ժամել կերպարանակից լինել
քեզ փառաց թագաւոր. քեմ
զի երգեցողն ակնեղցիք սըր
բոցըն զի լսիցեն հնչելիորա.

Ո՜հ ինչ մարդկան խաւսակից
քեզ արարեր եւ զի խաղաց
դ ազգիս հիւծութեան. ազատ
ցեր զմեզ ի մահաբեր կենդա
փոյտեան յորմէ մահ-ազդ. և
հին թոք արեան որ արբուցին
զմեզ ի մեղս. քեմ համ

Ամէն զբոլոր գիտութիւնդ զոր
ածայինս մարդկեղութեանդ հաւա
տարեցեր զմեզ մարմնոյ քո
կենդանեան. պատարագեցեր հօր
հնհոյս անհնի զմարմինդ
ամենի մեզ. և տանջանքդ լու
սաւոյլ մահուդ. յայտնեցար իշ
խանութեանց և պետութեանց ոտք
հնազանդ տարցանէին եմէ այս
ոմն որ դիմաւոր գայ յանդ
մայ. և յերեսեղեցւոյ յայր սուրբ
զբազմապատկիչ զիմաստ
սուքիանոս. քեմ

Ի շնորհէ երկնից զարհու
րեցան տեսանելովդ ընկերք քո.
ընկեր սուրբ ընկեր սպրծաւ ասէ
ին ոմիք սա թագաւոր փառաց
Ամէն մարմնացեալ բանն սուրբ
ածոց որ ի հիւանդին զմեզ բուսոյս.
եւ վերստացեալ փառաք զայ
երկինքն սուրբ հրեշտակք զոր
հրամայ. Ամէն որ ի գերեզմանէն
յարեար և աւերեցաւ զմեզ
ձնոյս. և վերստացեալ փա
ռաք զայ սուրբ հոգի տուր կեր
պ պատարագին.

Ոյր տարածեալն սուրբ աշ
խարհ ի հայրական հրկիզեա. ապաստարեալ
ի հրեշտակական զանուցեան. ոգիք
նըւաստիկիս սանձիւ. տանջանաց
ձերոյ մի զրկեր զմեզ ի քեզ
փառաց. Ի հայցեն վերնականն
իշխանութիքն և սուկսին ձայն
ի տալ. ազաղակէին և ասէ
ին. ոմն ասէ թագաւորն
փառաց. Ի հրեշտակ մանկունքն հրա
մայեցին. ոմն ասէ թագաւորն
փառաց. Ոյր երեք ի բարձրադիտակ քա
ռասնեին. առանելով զերեսեղեցւոյ
քոյ փրկութիւն. սուրբ տաճար.
Ոյր երիք բնութեամբ թագաւորիք քոյ
դասատարեցեր ընդ դասուցանող

նոր վիշապն. սուրբ.

Ծ աղաւորն մեծ ի մարդկէ
ի ձեռ յիմարիկ անբանէ
անեղ. մարմնացեալ ի սուրբ կոյ
սէն սրբեօքն ապրեալ. օրհնեալ
ես որ աստուած հայրեդն մերոյ.
Ալ վասն քո յանդգնանաց ազատ
նահատակեցիք. ի մեղաց խաչին
վինաւորեցիք զերազարմացելոյն քա
նայր ընկալաւոյս աղբերն. օրհ.
Ալ ընդէմ կոխեաց քո ատեաց եւ
մեղ կեանս պարգեւեաց. հրա
շալի յարուցեալ ի մեռելոց. օրհ.
Ալ ընդ ամենայն գոր
ծեալ աստուածութեանդ ոչ
գոյացար խոնարհելոյն
հանդերձիւ մարմնոյն
ընդունելոյ. քաղցրա
գոյ ամպ լուսոյ պիտ
գործեալ ի հրաւէրէ վիճակն. պա
տանեալ պահպանեալ ի հրա
կիզմանէ լուսոյն. աջ ի մեռ
Ալ յորոց հայեցեալ փայլակնացայտ
լոյսն սքանչացաւ. ընդառաջեցին ի
հրաշալագործ յարութիւնդ. սո
Ծ աղաւորն հրաշալի ոչ ան
յայտելի ի մեղանչէ. ի բանէն հայրա
կան ոչ անբաժանելի. հոգւովդ
նաղթեալ և ի մարդկէ ընտրեցեր.
անվնասոյ պահելով զմարմնոյդ
աստ. Ծ աղաւորն հրաշագործ
ոչ ինքնակամ ծագեցար. ձառա
գայելով զմարմնոյդ ի մեռելոց
երկրորդ գընծայեր ի երկինս
ոչ բաժանեալ. ի բռնաւոյն աջ
ընդ մարդկան շէ ընկեցար.
Ալ ընդ ապականիմք ամենայ
սրբեցեալ. գերագոյն և հզօրա
լի և բաշխող բարեաց. այլ
բիւրոց ծայրեաց և հանդիս
պշխատելոյ. ի հեղեր վերընկալ
ՅԱՂԱԳՈՒՆ ԵՒՆԿԷ.
Ալ ընդ ապականիմք ոչղորմեաց
մարդասէր. Ալ երկնից եւ ա
ռակից ընդ հօր և աստուածակից
հոգւոյն. խոնարհեալ ի մեզ
վերամբառ զմարմին. ընդ
Ալ զնացեալ առեր զերազարմ
պեալ ի մեռելոց. ընդ մեզ
մեզ ի բաշխեալդ. աջդ հա
Ալ ընդ ապականիմք ամենայ
սրբեցեալ. գերագոյն և հզօրա
լի և բաշխող բարեաց. այլ
բիւրոց ծայրեաց և հանդիս
պշխատելոյ. ի հեղեր վերընկալ
ՅԱՂԱԳՈՒՆ ԵՒՆԿԷ.
Ալ ընդ ապականիմք ոչղորմեաց
մարդասէր. Ալ երկնից եւ ա
ռակից ընդ հօր և աստուածակից
հոգւոյն. խոնարհեալ ի մեզ
վերամբառ զմարմին. ընդ
Ալ զնացեալ առեր զերազարմ
պեալ ի մեռելոց. ընդ մեզ
մեզ ի բաշխեալդ. աջդ հա

Ընդ որ ծիտեցին զբարձր սրտս
եւ ընդ ընդոն յանխոտան։

Որ խնայէին բեւեռելով ընդ
տանի կախեաց։ ընդնախատինսն
խնդութեամբ տանիս ազատեցոյց զ
Որ խոցոտեալն եղեւ վասն
մերոյ եւ չի տկարացաւ տարակից հօր քարոզեցաւ։ բա։
Որ առակաւն հիացմամբ ընդա
հատանելոցն զարհուրելոցն։ եւ
ընդ արբսոնեալքն խնդացեալն
փառաւորեցոյց զարքն։

Ո՛ճառին զերազոյնն երկնից
ցոլացար խորհուրդ եւ առակաւոր։
քանզի ծագեալ լոյսն ի հօրէ
ընտրեցեր էից անասանելին ապ
րարեցար ի քրիստ արարչին։
հոգեւոր երգով ընդ քեզ ընդ
շուրջ մեծացուցանելոցն։

Պատուեալն փակեալ զքեզ երեկին
եւ յառաջադոյն ծանոյց կոյս
ա ծնարան։ ընդ որ եմեր ա ան
սեռական ի՛ն զանն անմարմին որ
ի՛ հօրէ ածեալ մարմնով անխառն
աբեալ ճաշակով կերառեալ։ տո։
Երարեխեալ ընդ քեզ ի՛ երկի
նային խորհուրդս սքանչ որդին քո
մեծին։ ասաք եզանէ առաքե
լոցն եւ խնամոնեն ոչ կիսատաց
ընդ վարձայնելոցդ ընդ քեզ
տայր անհատանալոյ։ տո։

Ընդհանուր կոչ ամէն սրբոց
կենդանեաց եւ ամենայնի անուան
ազգի ընդ ոչ հոգ. որ ոչ ընդ հօր օր

Ընդ որ ծիտեցին զբարձր սրտս
եւ ընդ ընդոն յանխոտան։

Որ խնայէին բեւեռելով ընդ
տանի կախեաց։ ընդնախատինսն
խնդութեամբ տանիս ազատեցոյց զ
Որ խոցոտեալն եղեւ վասն
մերոյ եւ չի տկարացաւ տարակից հօր քարոզեցաւ։ բա։
Որ առակաւն հիացմամբ ընդա
հատանելոցն զարհուրելոցն։ եւ
ընդ արբսոնեալքն խնդացեալն
փառաւորեցոյց զարքն։

Ո՛ճառին զերազոյնն երկնից
ցոլացար խորհուրդ եւ առակաւոր։
քանզի ծագեալ լոյսն ի հօրէ
ընտրեցեր էից անասանելին ապ
րարեցար ի քրիստ արարչին։
հոգեւոր երգով ընդ քեզ ընդ
շուրջ մեծացուցանելոցն։

Պատուեալն փակեալ զքեզ երեկին
եւ յառաջադոյն ծանոյց կոյս
ա ծնարան։ ընդ որ եմեր ա ան
սեռական ի՛ն զանն անմարմին որ
ի՛ հօրէ ածեալ մարմնով անխառն
աբեալ ճաշակով կերառեալ։ տո։
Երարեխեալ ընդ քեզ ի՛ երկի
նային խորհուրդս սքանչ որդին քո
մեծին։ ասաք եզանէ առաքե
լոցն եւ խնամոնեն ոչ կիսատաց
ընդ վարձայնելոցդ ընդ քեզ
տայր անհատանալոյ։ տո։

Ընդհանուր կոչ ամէն սրբոց
կենդանեաց եւ ամենայնի անուան
ազգի ընդ ոչ հոգ. որ ոչ ընդ հօր օր

Ի սաղատոր քրիստոս Տիկնոջ Տօրն
Ս. Յովհաննու. որ կոչեցաւ Ոսկեբերան.

Ա՛յս խորհուրդ մեծ անդուման է առ մեզ հասանել. զոր Տէրոջ լուսաւորութեամբ պարտ է մեզ ճանչնալ եթէ ոսկ մեծ է այսօր քան զամենայն որ ի յերկիր նոյն. Վասնզի ի յիմաստն վերին՝ երկնաւորն որ ի յերկրի՝ ըստ դասուց երկնայնոցըն ասելիին ոչ բաւական. ինչպէսզի մկրտեալ մինչ ի յամենուրեքն կատարեալ։ Նոյնպէս ի ճշմարտութեանն դասի պարտական եղեալ լուսաւորիլն. զի ասի թէ փոքրացալ ուրմէնէ ոսկանչի կոչեալ. զոր Տէրոջմանէ ընտանի առեղկանայր մարդկայնոյ հոգւոյն։

Ա՛յս խորհուրդ մեծ այս խորհուրդ ի վերուկէ բանաւորաց. հրեշտակաց ամենայնի առանց մարդկին առանց կատարելոյ. երկոցունց սեռից խիտասին յարմարութեանն։ Նա զի շարժեալ նախանձու երկայադիցն զաւակին. ի զեռատոլորակ և կրտսերացալ անառակին. հրամայէ հայրն վերին ուրախանալ ի միասին։

Ա՛յսօր ևս մեզ հանդիսացեալ ընտանին. երկեցոյզ օրհնեալ հաստատակաց վերկոզին. որ երբէք չէ խոտոր և հաստատեաց վճռապէս թիւն։

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի երկնաւորաց և երկրայնոց. քանզի տեսանէ ի միաբանից բանականաց հօտին յանցանաց. միաւորի վերստին արարչական խոնարհութեանն։ Ա՛յսօր ցնծայ համայնից ի մանաւանդ և ցոգալից. որ և երգն մարգոն ի պատկեր հոգւոյ առնէ զանկեալն ի պատրանաց. օրհնեցեք ցհեզ որդիք մարդկան՝ կանգնեալ երկրորդ արարչութեան։ Ա՛ր զհանդերձեալն խորհուրդ՝ հոգւոյն յայտնեալ առաքելոցն. և երկիր կատարեաց հօր ի հոգւոյ առաքեալն. օրհ.

Ա՛ր ի լուսոյն ընտրեալ՝ անօրհնեալ նախանձ մեծ խորհրդոյն. առ ցեղս մեր ի միջին փառաւք առ հայր վերս համբարձաւ։ օրհ.

Ա՛ր զառաքեալ քրիստոս Տիկնոջ հօր ևհոգւոյն. որ վասն մեր մարմնացաւ ածոյր ի սուրբ կուսէն. Մարգարէիլ զիմանալի ծնունդն քրիստոսի. զանճառ ծնունդ ի կուսէ. զանապատ ի մարդոյ. զանհաւատ ի հաւատացելոց. զանհաւատացեալ ի հաւատացելոց. զանհաւատացեալ ի հաւատացելոց. զանհաւատացեալ

Ո՛ր սեմեամ ամէնակալին՝
Ի՛նչպէս ես զվերինն՝ քաջ
բառերիմ սա ամենեան եմ՝ այս
ով երկեալ յերկրէ՝ կամրջաց
ցեալ հանդերձին ի սիրելոյն

Զի՛նչեամ կոզին։

Ի՛նչանոնէ երկնից զարհո
րեցին սեամանեալ զնեալ զբ
ընկեր առ՝ ընկեր սարսեալ ան
ին։ ոմն ամենազօր փառաց։
Այլ մարդացեալ բանն աստ՝ որ
հնազանդ ըմբռնեալ բանան՝ և վերա
ապացեալ փառաք զայ յերկինս
սոր Տի՛ն զօրն զօրութեն հաւտ
Այլ որ հոգեշնչմանէն յարեա
և առերեաց ըզդէմին։ և վեր
հանգարձեալ փառաք զայ սո
հայր։ սոր կարօղ ի պատուիրանսն։

Ո՛յսօր Տէրշանայիք ի բարձունս
ուրախանան ընդ մարդկան։
որք ի՛նձ ի յերկնից՝ սուն զա՛
ետին աշխարհի։ ցընծացէք
այսօր քո յարեա՛ ի մեռելոց։

Ո՛յսօր զուարթութեն ի վիճին
խընկաբերից սբ կանայնցն։ փո՛
ղեր ձայնի՛ ցընծութ պատմէ
աշակերտացն ասելով։ ցընծա։

Ո՛յսօր վիճին հանապազ է յա
հանութ սիրելոյ։ ընդ տակա
ոյն ընթացեալ ի գերեզմանն
յարուցեալն։ զոր սեամ
պատմին քո յարեա՛ հմ՝։

Ո՛յսօր է՛ջք զուարճացեալ
պչծառասացութ սոնին։ ընդ

հաշտութե՛ն այ՝ միամանց արկ
ցու՛ք գերկրս սերոյ՝ և մեսբա՛ն
գո՛շեացու՛ք քո յար։

Ի՛ր շուայկացըն զաւք յերկնից
ի՛յերկիր վայրաբերեալ ի՛սպա
որդոյն այ՝ Տէրշակին ձայնիւ։
ցնծա՛յր կոչըն սբ և ընդհանրա՛կ
առ աշակերտսըն պատմէր։

Վերադա՛նին յարեա՛։ զերկո՛ւն
քս մահո՛ւ ելոյծ և կեանս պար

գեներց աշխարհի։

Ա՛ստուածեալ ա՛ոյն իգերեզմա
նէն ակնդակնիկ փայլմամբ։
պատառեցա՛ն վի՛մք և երկիր
սասանեցա՛ւ ի՛սոա՛ ի յա՛ղջեղ բա
բառէ մեծ կարապետին։

Ի՛ջ Տէրշանային ի՛յերկինից ի՛ գե
րեզմանըն ոն։ հրեշտակացա՛ք
նէ՛ք ըզձայն աչեզ զոլմանն փի
լա՛ր ի վերայ գերեզմանին։
Ո՛ակ երեա՛ւ ուրբ կանայնցն ի
խընկեր զմայլելոյնըն ոն։ և լը
երա՛ւ ի՛նրշտաւ՛ն կէ՛ն ելիկ
յարեա՛ ի՛մեռելո՛ւ տա՛ւ կեն

զանձն յա՛իտնեալ։

Ո՛չամբառնալ բանին յերկինս
և ինդատել ընդաջմէ հօր։ զուար
ձացեալ առաքելոցն երկրբա
զէին։ օրհնելով ըզՏէր զառա
քեալ զոգ բանին։ Դամա՛նա՛ւ զեալ
զուարդրեալ սբգին իլերնասուն
խորհրդոյ։ Տամբարձմամբ աչեաց
տապատին հոգւոյն։ օրհնե՛։

Յանկարծահա՛ս հրեշտակ

Վայ կենաց կանգնեալ ի մէջ
սիրելեացն յոյս և ապաւէն մեզ
զի մարդկան. սա պահեցէք զմեզ
մեզ յամ վտանգից մերոց. ապ
Յանդիման զօրուն խաչիդ պա
հեա՛ զմեզ քո՛ սա՛ որ տարածե
ցեր զձեռս քո բնա՛ն. և լու
ծե՛ր զկնիք դատապարտութե
յանցանաց մերոց. ապրեցու.

Փառս ՀՃ և.

Ա՛ստի լուեալ ի նահանջ զայր
ժանտիսն ապաստանեին. եմիք
զգեբեալ սպգ մարդկան ի՛ գի
րոցէն արեամբ գնեցին. յորմէ
օրինութիւնք նոցա ի փրկիչ լուցս
արեամբ նորա.

Ա՛յսօր արարիչդ արարած ծնոյ
որ նորահրաշ արարչութ
զարդուրեցեր զեկեղեցի. ընդ
բանբերանեմբ աղաղակեմբ ա՛ստ
Ա՛յսօր կենդանիդ յաւիտ
նից որ ընկերեցաւ մեռեալ ընտ
ընդարձակութեանցդ փառաւ յերկինս
ընդ քեզ. Ա՛յսօր որ զառաքեալ
եալս ետս յանցայծ նաւին. գերա
գոյն քան զառաջինն ընդ քեզ
յաթոռ հօր հանգուցեր ընդ
Ա՛զատ օրինեցեալ ես ի բարձր
արարեալ ընդ յաւիտեան.
Ո՛ղջոյն ուղիղ հնդամանաց ոգի
ընդ հրեշտակսն բարձրացոյց
որով զանձն փառսն ընդ
ծոյն. Հանգանայք եպաշտօնեայք
ոգի ընդ երկնաւորսն զառեցոյց

զեալ կենդանարար աղբիւր լու
սոյ անմահական կենաց լուսով
զարդարեալ. ոգի օրհնեցին ընդ
հայր զառաքօղ հոգւովն.

Ո՛րիհօրե առաքեցար մարդա
սէր կարօղ փրկիչ. և ընդ ձեղս
ցեալ ընդ մարդկեն բնութեցեր.
ողորմա՛ր հրաժարելոյս զոր
հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր.
Ո՛ր ի խաչին բեւեռեցար մար
դասէր կարօղ փրկիչ. և ընդ ծօղ
անապականն արեանդ ցօղեր
ցեր սիրելեացդ. ողորմա՛ր.
Ո՛ր ընդ ժխտող աւերեցեր. և
ընդերձանալսն փրկեցեր. և զար
գերեալսն վերածեր ի հայս կե
նացեն յաւիտեանից. ողո

Ա՛յսօր բանն հնօրէ անեղինեղ
լիւթ և անձառելի խորհրդով.
ի՛ձեռնէն կուսական որովայնի
անօրինաբար յերկիր եկեալ.
Ա՛ռանց անժամանակ ի՛ հօրէն
անեղեան ծնեալ. ի՛ գիւղ երկրի
մօր զՀզօրացեալ այսօր սրտ
րիչն երկնի և երկրի.
Ո՛ր մարդեացն ընդ յորդանանի
և լուաց ընդ մեզս աշխարհի. զմեր
օրինեցեալ անդադար սրտիւ
ամ զեակիցն հօր և հոգւովն.
Ա՛յսօր նըշան յաղթող երեւեալ
ի յերկրի պայծառացոյց ընդ
զերս. զէ՛ն յաղթող եռանդ ընդ
խոյզ քո՛ սուր. ապրեցուցանել ընդ
մեզ ի պատրանաց թըշնամոյն.

հանդիսակից ձեր մի նողայս։
Տերմ քիմնեք վերինք և զո
րութիմնք հե՛զորին։ ինչհանու
քիչ վճռագոյնք և քահանայա
պետք երկրորդք։ բարեխօս։
Հրեշտակապետք երկնաւորք և
հրեշտակաց զինուորութիք։ պե
տութիք բարձրացեալ ի քահա
նայապետել երկրի։ բարե։
Ուրք խոկ զգան փրկութիք ի
քալ հոգւոյն յայտնութեան։
անբան հասի՛ցէն հոգւոյց եր
դակցիլ երգէին։ ընդ նոսին
համաձայնեա՛լ երգիւք և մեք
զիտաս ի բարձունս։

* Հ-ՈՒ Ա ՏԻՒՆ-Ի։

Ա՛Ր ՕՐԱՏՈՒ, Ո՛Ր
զոր զծնութիւնդ ցուցեր
ի բաբելիան։ փրկիչ մեր
ըհս մանկունսն ինդացին։ ընդեր
օրհնի՛ք աստե՛ծ հայրցի՛ն
մերոյ։ Ո՛ր ընդառաջեցեր նեռո
ղութիւդ։ ցուցեր զծնեալ երկ
նա՛ւորաց։ տալոյ ծնեալ զբաղե՛ւ
կրս քո ի խաչին։ ընդեր։
Ո՛ր ընդառաջեցի՛ր ողորմե՛ի
ըզ քո ցուցեր ան աշգոյս մարդ
կան։ Թաղեցի՛լ խոխոտ երկիր։ զի
գնացե՛ք բարձեա զերկիւղ ըզ
Ո՛ՀՈր օրհնեցի՛ք բարձր արարչ
ընդառ յաւիտեան։ Կանո՛ն անե՛
զակաւն խոնարհեալ ի հոգեղէն

ընդ նոսին համաձայնեալ որ
դանեցոյցեն։ օրհնե։
Ա՛Ն ածին մայր լուսոյ արեգա
կանն արդարութե՛ արևելք։ որ
ի խաւար աշխարհի ծագեցեր
ըզ լոյսըն գերագանց։ օրհնութի՛ք
ընդեր բարերանե՛ն մեծացո՛ւ
ցանե՛ք։ Ա՛մպ թմբիլ լինելոյ
անընդունակ խոնաւութեան։
որ ընդ ցնդըն կենաց ի ցամաքել
բնութիս ցօղեր։ օրհնու։
Սերմ՛ի՛ն հոգեղէն ամրութեա՛ւր
երօք։ որ զանութի՛ն ինոցունց
յորմայնի՛ քում կրեցեր։ օր։
Ա՛ր բանին բանդ հնր գոյա
ցուցեր զհամանախոհ։ խաչաւծն
փառաց քոց՝ և՛ քահից փառաւ
ցնդդ։ ոդորմեա՛ մարդասեր աս
ցա երկրորդ բանաւորացս։
Ա՛ր անձամբ պարգևեալ քի՛ զառա
ջինն երկնա։ և ի՛ձեռնէն նոց
որ ի խոնարհ քան ըզնոսա։ ոդ։
Արմա՛ւմբ վերնացեալ քան յամեն
առաւո քեզ ընդոհ։ Հոխանամբ
նորոգ գերմիւորոյ ի զարժանն։
ոդ։ Ա՛մենայն հոգի՛ և շունչ ի
սպեալ ընդ նոսին։ ոսկանե՛ն
ցընծութե՛ զհաւատակից զիւր
կուե։ վայելեալ յանհասանե՛լ
ծածկին ի քո պարգևանն։
Ա՛ՀԱՍկայ՛ութեամբ ամենայնի՛ն հն
գիտաբ անուն քոյ բնութ։ բարե
շնոյ քո՛ոյ ի՛ն և վերջաբանե՛ն ան
ծայր։ բարեխօս լերուք առ տէր
ծածկին։

զաբեր կանայք և երեխեն ընկեր
նիան իւրեանց զանազան մարմինն
Յայնժամ հրեշտակն աւետա
ներ յայր ըեաւ քս. պատմեցի՛ք
աշակերտացն զայրելիըն ու
Ուսկ նոց զարհուրեալ վա աչա
գին առեալեանն. պայ ամէնն աշա
կերտացըն զհնգետիըն առեալ
Այլ յաւր ցնծան երկինք և երկիր
յայուէ քո ուր. աըլ հանգոյն մե"
Այլ յաւր հոգոյ ցնծան. սիրելք
ամենայն յարուէ քո ուր. աըլ ե.
Այլ յաւր հրեշտակապետն աե
տրանքն զարուէ քո ուր. աըլ
Ազոր օրհնեցէ՛ք բարձր արա
րիչ ընչա յաւիտեան։
Այր շարչարանաց խաչին փրկիչ
զմիրզիըս. և հերոմամբ արեամբն
իւրով զքաղաքիս մեզ շինող
հեաց. քս։ Այր երեքօրեայ թաղ
մամբ զդժոխս աւերեաց. և
յարուէնն իւրով զարուէն մեզ
պարգեւեաց. բարձր։
Այ աճին աբ կոյս անհաւանա
ցեալ մարիամ. որ օրհնեալդ ի
կանայս. զբիզ օրհնեալդ միշտ
ուր արքնիդես մեծացուցանեմք
Այնպէս տայ մեզ և առաքաւո
լուսոյ. որ լիքիզ փեսայացեալ
բանըն կենաց ընակիցաւ. զբի
Տուըն կենդանի՛ որ ի մտրե
նին վառեցաւ. զոր անվրնաս
յարդանդի քուէ կրեցիր և ծի
նար աստուած և մարդ. զբիզ

զոյացուէն. համբերութեամբ չարչա
րանաց զմիհ խաչի ի յանձն եաո
բար։ Այս ի քրիստ ի զերեզմանն
անապական և նոր մարմնով. յա
րուցեալ յերրորդ աւուր ըստ
ձագեաց սիրելոյն բարձր։
Ուսկ հրեշտակապետն ի քրիստ ի
զերեզմանըն կենդանատուին. ա
ռաքեր առաքելոցն ազոր յա
րեաւ ի մեռելոց. բար։
Այ ճաճին մայր և կոյս. ծաղիկ
արեգականն արդարոէ՛ որ լու
սատուցանէ ընդմէջ. հոգևորելոյ
ոյ զբեզ բարեբանեմք և փառա
ւորեմք ըզմիածինն քո զորդին
Այլոյծ զօրէնսն բընութեանն
մարդկան. հրաշափառ քո ծընն
ունդ ևզեռ ի բնութեն անբաղ
պահեալ. և կուսութիւնդ քո
ոչ խախտեցաւն կընիք. հոգև։
Ո քեզ մարդնեղ անկիզ ևեռըն
վիմածին դուռըն փակեալ ևաղ
բիւր կընդեալ. նախատուցըն
դուշակեալ մայր և կոյս. հո։
Յարեալ երեքցոր ամառքեղցն
և մեռել փրկիչ ողորմեա։
Բեզ քի՛ թագաւորիդ ան
մահի երկիր պագանեմք և գաս
րութիդ քո փառաւորեմք։
Փառք քի՛ փրկողիդ և ամենակալիդ
անմահի. փրկիչ զմոզովուրդ
բարի զոր ստացար պատուհան
արեամբդ քով արբեցուցի։
Յո՛ թաղմանիկին ի գերեզմանն ի՛

Ի՛ շուտ ա՛ տարածք օրհնեա՛
ցէ՛ք. և բարձր ա՛յսպէս կենդա
նեան ի փերկուստիւ մատուցանեն։
Ա՛ր էակից՝ն տօն նոր հոգւոյն
ի յերկիր երեւեցաւս. ամէն։
Ա՛ր տեղաշարժեա՛ն անտեսանե՛լ
նէն. իջեա՛ խաչին առաքեալս. ա
Ա՛ր սրբէ՛ցին անհամանե՛լ
նէ. ի՛ գերեզմանի՛ն եղեալս. ամէն։
Ա՛ր զբօ՛ս էցին անհամանե՛լ
ի՛ յերկրի՛ երեւեցաւս. ա
Ի՛ զբօ՛ս ա՛ծածին. այլ բուռ ան
բասպա՛ն լուսոյն. որ լուսաւորէ
զամենայն ստեղծուածս. միաբանական
ձայնիւ երգով՛ւ մեծացո՛ցանեմք
Ո՛նո պարծանքը կուսութի՛ւն մար
գիան. դո՛ւ ուրախութի՛ւն երկն
տակաց. դո՛ւ բարձո՛ր անբծի՛ն
վարոյ լոգեղ ա՛ծածին՝ մեծ.
Ո՛նո շքեղմարդիս արեւ՛ն լոյս արե
գականն ա՛ղբիւրուս. յորմէ ծա
գեցաւ փրկութի՛ւն աշխարհաց. մա
Ի՛ն՛ւս ի՛մ Ա՛ր ա՛ծա՛ծ՛ մարդ
նա՛ւ ա՛ըծ. Ա՛ր ի՛նձ՛ առաքե՛
ցա՛ր անբասկիրեան որդի՛. և ի՛ սըր
բոյ կուսէն ծնա՛ւար. ողո՛ ծա՛ր
Ա՛ր ի՛ խաչին՝ բեւեռեցա՛ր ա՛ըծ
բանդ. ի՛ն՛ձ՛ ո՛ւշ մեկնեցա՛ր. ողո՛
Ա՛ր ի՛ դերեզմա՛ն՝ եղա՛ր քա՛ղ
անհա՛ղ. և ի՛ յերկրի՛ն աւե՛ր չա՛ր
նեա՛ր. ողո՛ Ա՛ր ի՛ յերկի՛ն՝ նըս հա՛մ
բարձա՛ր ամենայա՛ղթող. և ընդ
ա՛յնմ՛ հո՛ր ներա՛ւոյս. ողո՛

Ե՛ր շուտակացեալ դասքն յերկինից

Ա՛ր ըզկերպարա՛նըս մա՛հացո՛ւ
բլնա՛ւ ա՛ղբի՛ւ մարդկո՛ւն. յանձն
առե՛ր ա՛ըծ բանդ էա՛կից տօ՛ր.

Ե՛ւեկեր կա՛մաւ ի՛մաչ.

Ա՛ր ի՛ւերայ նախաստե՛ղծին ըզ
մե՛ռեալ՛ն յանձն առե՛ր. համբերե՛ր
ո՛ւ չարչա՛րանաց ի՛մաչին բա՛րձ
բացար բանդ դժո՛ւխից տօ՛ր. և
ի՛նչ բ՛գ՛զմանս՝ ո՛ւ յերկրորդ առ
ա՛ւրն՛ զմա՛տս լուծի՛ր զիւ
խանութի՛ն. արձակելո՛ւ զմերս
ներա՛նն ընդ բանդ փուկից
տօ՛ր. ևնդատար ընդալո՛ւ տօ՛ր.

Ի՛ չ տեղեկն յերկնից՝ աւե՛տա
ե՛ր երկրա՛նիկ և՛ւս կանացընդն
քարոզե՛ր առնելո՛ւ ձե՛ռ՛ զվերըս
անձն լոյսըն ծագեալի՛ յաշխարհ
Ո՛յսօր տեսիլ ա՛ծեղկեր՛ւ հրեշ
տակա՛պետին՝ մերձե՛լ ի՛ գուռնդ
վիմագրեա՛ն. այսօր սրբոյա՛ւք
կերա՛ւ պատա՛ռեցի՛ն զաղջա
երա՛ւ մեռանե՛լին. և ձե՛ռ՛ զվե
Ո՛յսօր ցնծա՛յ եկե՛ղեցի. այ
սօր ցնծա՛յ սիո՛ն մայր եկեղեցի.
զանգե փրկիչըն մեր յարեա՛ւ և՛ա
երեւա՛յ ընդ՛ամենա՛. և ձե՛ռ՛ զվեր
բառնի լոյսըն ծագեալի՛ տօ՛ր.
Փա՛ռս ա՛ըծ հայրն ի՛ մեր
ո՛ւ՛ր ա՛ըծ հա՛յրէն մերոյ.
Ա՛ր իբա՛ռնն՛ըս բընա՛կեալ
ե՛ հայրս յարարա՛ծըս զո՛ւ քաղց
րո՛ւ՛թ՛ւ. փառ. Ա՛ր ի՛ յերկի՛ւ երեւե՛ւ
ցա՛ր և՛ը մարդկա՛ն շո՛ւքեցա՛ր.
քաղցրո՛ր յաւիտենից՝. փառ.

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅՆ ՄԱՏԹԷՈՍԻ

Ի սկզբանէ էր Բան, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Սա էր ի սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեն, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Նովաւ կեանք էր, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յաղթութեամբ լուսաւորէ զխաւարն, եւ խաւարն զնա ոչ կալաւ։

Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, որում անուն էր Յովհաննէս։ Սա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհս։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդիք Աստուծոյ լինել հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց, ոչ յակամայութենէ մարմնոյ, ոչ յակամայութենէ արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան։

Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ ի միածնէ Հօրէ, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ ասելով. Սա էր, զոր ասացի թէ որ յետ իմոյ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յԱստուծոյ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միայն Որդի միածին, որ է յանդիման Հօր, նա պատմեաց։

ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉԻ

Ի սկզբանէ էր Բան, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Սա էր ի սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեն, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Նովաւ կեանք էր, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յաղթութեամբ լուսաւորէ զխաւարն, եւ խաւարն զնա ոչ կալաւ։

Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, որում անուն էր Յովհաննէս։ Սա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհս։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդիք Աստուծոյ լինել հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց, ոչ յակամայութենէ մարմնոյ, ոչ յակամայութենէ արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան։

Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ ի միածնէ Հօրէ, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ ասելով. Սա էր, զոր ասացի թէ որ յետ իմոյ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յԱստուծոյ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միայն Որդի միածին, որ է յանդիման Հօր, նա պատմեաց։

ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՉԻ

Ի սկզբանէ էր Բան, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Սա էր ի սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեն, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Նովաւ կեանք էր, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յաղթութեամբ լուսաւորէ զխաւարն, եւ խաւարն զնա ոչ կալաւ։

Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, որում անուն էր Յովհաննէս։ Սա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհս։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդիք Աստուծոյ լինել հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց, ոչ յակամայութենէ մարմնոյ, ոչ յակամայութենէ արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան։

Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ ի միածնէ Հօրէ, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ ասելով. Սա էր, զոր ասացի թէ որ յետ իմոյ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յԱստուծոյ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միայն Որդի միածին, որ է յանդիման Հօր, նա պատմեաց։

Ա. Ա. Ա.

Ո՛չ ոք օրհնեցէք քարձր ա-
րեւք ձեր յերկինս։
Զամենայն ամ օրհնեմ զՔեզ և
զօրհնէ երկնից երկի՛ր ո՛ւ-րով
հ տա՛ր Քաղաւոր փառաց։ քար։
Այ՛ երկնա՛ւոր բրի՛ստոնեաւոր
և իլուսաւորչէն ամպոյն։ ձայն երգո
դանէ որդի իմ սիրելի։ քա։
Ի՛քեզ երգե ապրհնաբանել քի՛ մայր
այլ մերոյ։ Ա՛ր քան զերկի՛նս ա-
քարձրագոյն մարիամ պարծանք
եկեղեցւոյ։ քէ՛ մայր աս։
Ա՛ր քան զարեզակն պայծառա
գոյն մարիամ։ ի՛ դադարիր քա
րեխօսել վասն մեր։ քէ՛։
Ա՛ր վա՛ս մեր կերկնի՛ա՛յ էա՛ա
նարհեցար։ նորոգել զմեզ
զերա։ օգնեա՛ և բի՛նձ փերկիր
ոդերամբ՛ քեա՛ն մ՛ կենցաղ։
Ա՛ր քան հոգերկէն քնա՛քեա՛
մարդկան՝ զոգեցեալ զմայրդ։ զվի
բաւորութի՛ւնդ մեղաց։ զա՛նձն
իմ մեխ՛ քարեա՛ ողորմի՛։
Ա՛ր ըզգաստակերք մահո՛ւ լմ
ձեր զնախատո՛ղ ձին։ զգաստա
պարտեա՛ լե՛ս մեղաց։ զՏի՛գիս
իմ նո՛ր զգեա՛ ողոր։
Փո՛ւթքէ ամենազօր յարու՛ն
Ի՛ւ ամենազօր յարու՛թենէ երկեր
պագի՛ն քերսո՛ւքն։ և վերկի՛ր
եա՛ն սերսո՛ւքեքն Տո՛ղեւորական
ՏԷշմամբ երգեն ասելո՛վ փառ։
Ի՛ յոյր անո՛ւշ Տո՛ւր բո՛ւրմամբ
ընկա՛նայիմ՝ ստո՛ւր կանայք։
ստանելո՛վ ըզ Տերեւոյն արե
զակերպ փայլմամբ ի՛ւր
վերին գոչէր ասելո՛վ փառ։
Ի՛ յոյր արձակեցեք ի՛ կապանաց
նախաՏօրն և վերստին նորոգ
մամբ յա՛ւիտենական կենացն
երգեմ ժառանգո՛ղք։ փա։
Ի՛ աղաչերկի՛ր կա՛ նամենայն
եկեալ ի՛ սո՛ւրբ գե՛ղ բերկրանն
եմա՛ զաՏա՛ր ըզՏերեւոյն լեռա՛ն։
ո՛՛ւրբք զվանէլեա՛լն խոյն
դերեխո՛ւա՛ քէ յարմ՛ բեա՛ քի՛մ
ստո՛ւ ա՛ներամ՛ Թագա՛ւորն։
Ի՛ ըմիսհրա՛շ շո՛ւյն մե՛ծ
ճաշեա՛լ ի՛՛ւրք գե՛ղ բերկրանն
ե՛ւ ի՛՛ւրք զայՏոյեա՛լ պո՛Տապա
նայն երկիւղալիւքը մե՛ ունե՛ն
այլ քաՀո՛ւ զՏերեւոյն ա՛՛ւրք
ո՛ր գոչէք՝ առ կանայսն։ ո՛՛ւրք։
Ի՛ ընթացեալ պետո՛ւ ո՛՛ւրք
յո՛ւվանննէս։ ի՛՛ւրք գե՛ղ բերկ
տանն։ ե՛ւ՛ւրք Տա՛նդիպեա՛լ վար
շամա՛կեն և՛ւրք կըտա՛ւցն։
այլ քաՀո՛ւ զՏերեւոյն ա՛՛ւրք
ո՛ր գոչէք՝ առնո՛։ ո՛՛ւրք։
Ա՛ր ա՛նձե՛ւրն յաղթո՛ղ զօրե՛ւ
քաջա՛ւորես երկնի՛ւ և երկրի
քա՛ւ աւրհ։ ո՛՛ւրցա՛ւորեա՛նդ ըղՀոգի։
Ա՛ր փառաւորե՛ւ ընդ Տո՛ւր վեր
օրհնի՛ւ յանմահից։ և խոնարՀե՛ւ
մարմի՛ն ըզգեցեալ փա՛ռ քեզ։
ո՛՛ւրՏ։ Ա՛ր կարողակա՛ն ըզմա՛Տ
կոխեցեր։ և յարուցեա՛լ լուա
ւորեցեր սո՛ւրբ զկերեզման
անմահ կեա՛նքի։ ո՛՛ւրՏ։

* Կանոն Հրաշափառ Պատարագին Հոգւոյն Սրբոյ ի Պատառ Ընդ-
հանուր Յիսնակացն Քահանայութեան.
* Օրհնութիւն (գձ)

ՐԱՆԱՑ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԵՒ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅՆ ՍՐԲՈՅ

Լիով սիրտ ուրախութեամբ ի բարձրեալ Տնէ
ընծայեսցուք օրհնութիւն Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն.

Ո՛վ Հոգի Սուրբ, որ ամենայնի ներգործես, եւ ամենայն
արարածոց տաս զկենդանութիւն. եւ ամենայն ստեղծուածոց
ես զհոգեւոր պարգեւատուն. եւ ամենայն զգայութեանց
ես զլուսաւորութիւն. եւ ամենայն ճշմարտութեանց
ես զուսուցիչ. եւ ամենայն առաքինութեանց ես զհրահանգ.
եւ ամենայն ուսմանց ես զիմաստութիւն. եւ ամենայն
գիտութեանց ես զհանճարեղութիւն. եւ ամենայն
ճշմարտութեանց ես զհաստատութիւն. եւ ամենայն
ստեղծուածոց ես զհոգեւոր պարգեւատուն. եւ ամենայն
զգայութեանց ես զլուսաւորութիւն. եւ ամենայն
ճշմարտութեանց ես զուսուցիչ. եւ ամենայն առաքինութեանց
ես զհրահանգ. եւ ամենայն ուսմանց ես զիմաստութիւն.
եւ ամենայն գիտութեանց ես զհանճարեղութիւն. եւ ամենայն
ճշմարտութեանց ես զհաստատութիւն. եւ ամենայն

ամբարձաւ սրտին մէր քրիս-
տոս օրհնութիւն ընդ ամպս երկ-
նից։ եւ առաքեցաւ երկրորդա-
կեր՝ զարձան յերուսաղէ՝
մ. միաբանութիւն վեր առա-
քելին զաղօթս։ ¶ Ետեսեալ երեք
կինքս բերեսուր զօրէք բազ
մութիւն հրեշտակաց։ որք աղա
ղակէին և ասէին՝ սուրբ։ օրհ
նեալ եկեալ յայտնելոյն աւն։
Ուրբաստուր ընդ ամենայն ծննդոցն։
կամարերով ընդաստանցեալ պար
զեալն։ մեծութիւնդ ընդ հոգին
զայ առ ձեզ՝ սուրբ։ աղբիւրացու-

ցանել զմեծ զոգմութիւն։

¶ Ամանակ գալոյն իմոյ ի հայր
իմ երկինքն։ այդ ասէ ընկալ ըզ
ծառայս քո։ և հոգի՛ քո բազմ
առաջնորդեացէ ինձ ի երկինքն
ուղիղ։ Ետասանեւրդ հոգին։
ոչ երից զանազանեալ ընծայս
աշխարհի։ այդ ասէ ընկալ ըզ
ծառայս քո։ և հոգի՛ քո։

¶ Վերջինեւս առաւ մեծի՝ յոր
ժամ առնուն զայգեւրութիւն քոյոց
սիրելոց։ յայնժամ խնայես ի
ծառայս քո։ և հոգի՛ քո։

¶ Ոչ սիրես ծրնեալ մանկունքն
այլ աստղանաւն։ շնորհագարդ
գեաւ հոգեւոր պատուճոյ։
օրհնեցէք զՏայրն երկնաւոր յա
ւուր ծնընդեան՝ և սրբոյ հոգ
հոսին։ յոր օրհնեցաւ յե
յաւիտեանս։

վանտրոյն և մեք այսօր ոտանիւք
ընդ գալստեան քո. սուրբ։

¶ Ուսմունգեան քո դալստեան
քոյոյ սուրբ առաքեալքն։
հրճուեալ ի միասին ընդ ցերե-
կեան զանն քրիստոս՝ ընդ
լերուսաղէմ։ վասն որոյ

¶ Ոնամարտեալ բաժակ հեղեա
քո երկրկնից սուրբ հոգի։ զոր
արբին ի միաբանատանըն դա՛ի
սուրբ առաքեալքն։ օրհնեալ ես
սուրբ հոգի՛ զմեզ շնորհիւ։

¶ Ետասանեւրդ ծառայեալ իմ՛ի
հոգւոյն կենդանւոյ։ քանզի այր
բեալ առաքելոյն և արբու
ցին ոչ երկրպագ։ օրհնեալ։

¶ Յայտ մեծասքն ցընծան եկեղ
եցիք հոգեկանութեամբ։ ըստացեալ
ուրախութիւն ի քէն՛ն կենդանա
րար բաժակ։ օրհ։

¶ Ոչ ինչ ասէ ընդ հոգւոյ եկեղե
ցի։ ոչ սիրեալ և ոչ զատարեալ
ոչ ոք սիրեալ ընդ հօր և ընդ որ
դոյ կատարեալ և ընկերակ՝ ի
և սիրելի օրհնեալ ես յայտնեալ։

¶ Ոչ սիրեալ ընդունիցէ սրբոյ.
և լցուցիցէ ածմայուցի ծէ. ի
սիրելի ընդ հօր և ընդ որդոյ կատ
գեալ և ընկերակ՝ ի և սիրելի
և սիրելի օրհնեալ ես յայտ։

¶ Ետասանեւրդ ի երկնայնոյն. ինքն
իշխան ի երկնայնոյն ամենազօր ծէ.
վասն զի շնորհէ ուր կամի՝ ոչ ոք
անարժան յայտնի և սրբոյ՝ յի
և սիրելի օրհնեալ ես յայտ։

զանի հանեալ ժամու ծ. շնորհս
զմէդ պայծառացի զդատաստանն
իշխանութեանդ մերոյ հայրապետի
պիտ. զի օրհ. Ի ըստ այնմ աշխարհի
և ձառագայթք իմանալի հոգւոյդ
ալ այ. ի կընճռուք աւուր լերո
մանն ուրախութեամբ յամենայն
պատուի ծ. աղօթից ընդ ամենայն
զեղեալ կարեաց հայաստանեայց

Եկեղեցւոյ պիտ. զի.

Ի՛ր հաստատեցեր բանիւ զքո հետևիլ
հետեւեցի քո քրիստոս ծո իմ ըստ
առաքելական վիճակ. երգել ի
սմա՛ զերգըս հոգեւորս.

Ա՛նդնեալ իմա սեղանս սըրբոյ
քոյ՝ բաշխել զմարմին իւր և զա
րիւն ծա. ասայ իսմանէ մեզ նոյն
գութ. ի՛ թողութիւն մե՛ղաց
մերոց. Ա՛ղեաւ հոգւովն սրբով
պատուակերով երևեսա՛ ծմբ. ի
վե՛ր մարդոյ և պրեանդն ա՛ն.
ի՛ բաժանիսն հնձոց մերոց.

Ոտ տե ո.

Հոգեւորական՛ն ատեանդ մի՛ կոր
ատեա՛ զարդարեցեր նորօք ըս
սուրբ երեքեան ի զգեստուս լուսա
փայլս և անմրմրելիս աւրս. վա՛
մերոյ և՛ մեզ այսօր ատենի՛ն ըս
դալուստ քո ատեանդ.

Հոգեւոյն զգալուստն ա՛ն
նուիրը մեր մխիթարեաց զա
ռաքեալսն հանդիսեալ բնաւո՛
հրեղէն լեզուօք. օրհնեա՛ զայս

Ա՛ղերսեալ գաւթին անապատի
սիրելոյ ժողովրդոցդ. յատե
ցեալ հնդեմեան մօր անուանե
լոյն. զոլեցի՛ք ըզմիածինն որ
տաճեցա՛ն առնել մարմի՛ն
անանց՛ն ի նմանէ. յոր օրէ.

Ա՛ստուածա՛ընդ ընտրեցաց հոգ
ւոյն լուսազարդեա՛ լազդ ըզ
քահանայ. յատեա՛ ծնընդեա՛ն
մօր բանի՛ն ծննդի ըզմիաւոյ
ղեալ ըզհոգին բարեբա՛նեցի՛ք
հոգեւոր երգովս սրբոյ մարգարէ
գեաթ զմարմնական որդոյն.

Ա՛ղբեր որ հոգեա՛ն և հերձո՛ղ
մարգեացեր ըզմարդկան աղտե
ղութի՛ն. ոչ զայծ և ըզփերկին
ամենեքեա՛ն օրհնեացո՛ք.

Ա՛ղկիւն երեքեան եղաշատօ
ապրեցոյց ի պա՛տրանաց թըշնա
մեայն. որդեգրութի՛ն շնորհե
ալ ի՛ձեռն մե՛ կրօնաւորի՛ն.

Ո՛ր սո՛ւրբ կիզու ըզմեզս մեր
այսօր երևեալ ապրեցո՛ւցիչն.

Եղովացուցանէ զաշխարհս
աճապարն ըմբռնիչն.

Ա՛ռաւաւտ փոյ այծ հոգիդ
կենդանարար. ի՛շնորհաբաշխ
աւուրս մեծի ծնընդեան մարիա
մայ դրա՛ներ դաւթի թագի՛ն ո՛ն
նորոգեա՛ զկենդանաւոր՛ն մերոյ
թագաւորի՛ն պիտ. զի օրհնեացո՛ք
ըզքեզ՝ ըզ այժմ և յա՛ւիտեան
Ա՛ղերսեա՛ կենդանց և փրկեալսն մե
ղայ հոգի տո՛ր ներդոյ. ի յայտմա

Ա՛ր ի՛ երրորդական կամարձ
հանդիսն. այսօր ինձ մի՛ կերկնիր
ի գաւառս առաքելոցդն սբ հոգի.
օրհնեալ ես Քաղաւորդ անմահ.
Ա՛ր գնացաւ ի՛ վերայ քովոց հոգի
մոց՝ այսօր ի՛ հրեղէն լեզուս
բաժանեալ հանգերար յարեա
քեզ աւետեա սբ հոգի. օրհ.
Ա՛ր խնամեա տեսչութ զքո զաւրս
ընծա. այսօր եկիր ի հաստատել
զեկեղեցիդ սբ հոգի. օրհ.
Ա՛ռաքելոցդ ընտրելոց մեռանիս
նիցն. ապաստա՛ լեզուացն ա՛ւե
տեացն հօր հաւատով ի վերնա
տանն. Ա՛ւրդ հոգին երեւեալ
սիրելոցն. լեցո՛ զմեզ խնդութ
տեառն զառաքեալսդ հաւա.
Ա՛ռք առեալ ընդ ինքեանս կեան
դանի. ի՛ բնութեացեալ աւրհնու
գին սիրելոցդ. ողբ առեալ
ընդ կենդանեացդն.
Ա՛ր ինարհաշտ ի՛ յաղթողէ
ջին յառաջ բղխեալ անհատա
ցեր ի՛ յաղթ՛ ըղձոյ սիրտս
տեառն հոգին այսօ՛ր. ի՛ կիր ի
նիցդ սատկի հե՛ զերծ. ի գաւա
առաքելոցդն լեցուցեալ ես
րէց. ընդ ընտ՛ օրհնեցուք զ
ի՛ երկո՛ ողորմեա մեզ.
Ա՛ր յանկարծ եղեալ ի՛ հնչել ի՛ նչ
եղանակ՛. նոյնազգ ընծա՛ զի
ա՛նտրիճ բաժանմամբ ի՛ յաղթ՛
դոյ սրտերսկից տեառն հոգին
այսօ՛ր. հրով բաժանեա՛ լեզ

Ա՛ր երեւ՛ցաւն հոգւոյն սանձիդ
վերաբերեա՛ ինձ խոստմնիմբ
նորոգ՛ զկենդանագործ. օրհ.
Ա՛յսօր ուրախացեա՛ք հոգւովն
խաւսակցութիւք ինձ զհոգին ա
ղաւթս եւ երգս ցուցից զամ. օրհ.
Ա՛ր ա՛ւր օրհնեա՛ ինձ զքո աւրհ
նեալ սբ հոգի եւ ընդ ինա յանձ
ին առնում. ողորմեա մեզ.
Ե՛լոյն ի՛ հնծոյն զնա՛ւակից սո
դոմ ա՛ր հոգին օրհնեա՛ք զ.
Ո՛ կ՛կեալն այսօր ա՛ւրհ հրե
ղինօք լեզուօք. ա՛ւ բանն ընտ
րեա՛ք օրհնե՛.
Ա՛յսօր ընտ՛ ժողովեալդք.
զրնծացեա՛ք ընդ գաւառս
հոգւոյն սրբոյ. մեծացու
նելո՛վ զնո՛ւ լոյսն ի՛ նո՛ր մեզ.
Ա՛յսօր ցնծա՛ն առաքեալքն
զաղաւթ բեաւ՛ք ի՛ նչուն հոգ
հոգւոյն սրբոյ. մեծացու.
Ա՛յսօր ը զեւ՛ր հնացա՛ն այր
րուածք. ա՛ր շնո՛ր լսե՛ն զաւետա
ր հոգին սրբոյ. մե՛.
Ա՛ր յաճեալ ես ծո՛ր
եւ ի՛ձայն հընչման ինձ կերկ
նից սբ հոգի. ողորմեա մեզ.
Ա՛ր առաքեալքն լցեալ զօրու
թիւ. եւ ի գաւառս առաքելոցդն ինձ
բընակիչ սբ հոգի. ողորմ.
Ա՛ր անբաժանելի՛ս յիւրեանց
ի՛ հրեղէն լեզուս բաժանեալ
հանգերար յարեալքն սբ
հոգի. ողորմեա մեզ.

ՀՈՐ ԵՒ ՈՐԴՈՅ՝ ՀՈԳԻՔ ԱՆ
ԵՐԿՆԻ ԵՒ ՀԱՄԱԴՈՅ. ԵՐԿԻՒԱՆԻՆ ՀՕՐ
ԱՆՔՆՆԱՓԱՅՐ ԱՌԱՋ ՅՈՐԴՈՅ ԱՆ
ՁԱԱՓԱՅՐ. ԻՒՐԱՆԱՆՈՒՆՆ ԱՅՍՕՐ
ԻՒՐՔ ՀՏԳԻՔ ՀՆՈՐՀԱՅՔ ՔՈՑ ԱՐ
ԲՈՒՆՔ. ԱՒԲԻՒ ԵՒ ՄԵՐ ՈՂՈՐՄԻՐՔ
ԻՒՐԱՇԱԿԵՑ ԻՒՐԱՍՈՒՈՒԹԵԱՆՆ.
ԼՈՒԾԵԱՑ ՍԱՀՄԱՆՔ ԱՐԱՐԱԾՈՑ ՈՐ
ՀՈՂՔԵՐ ԻՒՐԵՆՑ ՄԵՂՑ. ՆՈՅՆ ԵՒ ԻՒ

ՀՈՐ ԵՒ ՈՐԴՈՅ՝ ՀՈԳԻՔ ԱՆ
ԵՐԿՆԻ ԵՒ ՀԱՄԱԴՈՅ. ԵՐԿԻՒԱՆԻՆ ՀՕՐ
ԱՆՔՆՆԱՓԱՅՐ ԱՌԱՋ ՅՈՐԴՈՅ ԱՆ
ՁԱԱՓԱՅՐ. ԻՒՐԱՆԱՆՈՒՆՆ ԱՅՍՕՐ
ԻՒՐՔ ՀՏԳԻՔ ՀՆՈՐՀԱՅՔ ՔՈՑ ԱՐ
ԲՈՒՆՔ. ԱՒԲԻՒ ԵՒ ՄԵՐ ՈՂՈՐՄԻՐՔ
ԻՒՐԱՇԱԿԵՑ ԻՒՐԱՍՈՒՈՒԹԵԱՆՆ.
ԼՈՒԾԵԱՑ ՍԱՀՄԱՆՔ ԱՐԱՐԱԾՈՑ ՈՐ
ՀՈՂՔԵՐ ԻՒՐԵՆՑ ՄԵՂՑ. ՆՈՅՆ ԵՒ ԻՒ

ՀՈՐ ԵՒ ՈՐԴՈՅ՝ ՀՈԳԻՔ ԱՆ
ԵՐԿՆԻ ԵՒ ՀԱՄԱԴՈՅ. ԵՐԿԻՒԱՆԻՆ ՀՕՐ
ԱՆՔՆՆԱՓԱՅՐ ԱՌԱՋ ՅՈՐԴՈՅ ԱՆ
ՁԱԱՓԱՅՐ. ԻՒՐԱՆԱՆՈՒՆՆ ԱՅՍՕՐ
ԻՒՐՔ ՀՏԳԻՔ ՀՆՈՐՀԱՅՔ ՔՈՑ ԱՐ
ԲՈՒՆՔ. ԱՒԲԻՒ ԵՒ ՄԵՐ ՈՂՈՐՄԻՐՔ
ԻՒՐԱՇԱԿԵՑ ԻՒՐԱՍՈՒՈՒԹԵԱՆՆ.
ԼՈՒԾԵԱՑ ՍԱՀՄԱՆՔ ԱՐԱՐԱԾՈՑ ՈՐ
ՀՈՂՔԵՐ ԻՒՐԵՆՑ ՄԵՂՑ. ՆՈՅՆ ԵՒ ԻՒ

Նեղեն ի հոգւէ ծննեալ որդի
յանէից գիւցազից զերեալս
զերկնային և զերկրաւորս ետս
թէ. արարած ձգ ամենայն տուք
փառս արարչին յաւիտենից։
Պատկեր անեղութեան փառացըն
հօր խոնարհեր երեսպատեալ հեզոց
արար զմարդկային բնութիւնս
Երկայն ի հոգւէ լուսոյ ծագեալ
լուսաւորչ զալոյսս զաղում
ի գրասիոն երեալ անանձն սրբոց
կոչեն երկրագուիք. պատ.
Ասատեառնդ մարգարէին՝ որ
առ վերկեալ աչերդ գաւինդ
ցլենաւք և ձեր ծառք անսուտ
ընդ գալուստ տեղոյդ կրկնակի.
շնորհեաւ ձեզ որ ընդ արդարոցն
Լսուիչեն արդեակ ծառոցն.
աչիքդ յուսոյ զուսարձանալ
և ականջդ լսելոյ զձայն հոգւոյն։
Ընդեն հրաման տայ աւետիս զա
քարոզիս նոր սիոնի. ելիր ուրախ
լեր աչս գոյ առ քեզ խոնարհ
և հեզ ազգայ. ընտասեալ ի կեղև
յաւետանիկ կըրկին ազանց գոլ
օրհնակ. ընտասեալ յաթոռ քե
ղօծեցից՝ ընտա գեղեցիկ ի մէջ
հոգիս։ Ո՞ աչեղ փառաց գոյ
երկնաւոր՝ որ լինելոցդ յերկրի
գուան. կոտս գաւիթ յաւուրսն
գոյն ծնողաց կանխաս ազգանդ
հոգւոյն. քեզ յայտնապէս աչ
գայդ հոգւ առաքի իւր գոյ
բոլոր։ յաչմեամ յս ի մեզ

խնայեա գեղեցիկ և ողորմեա։
Ընծաին անհարանցեալ յերկ
րէ յերկինս հարան ընծայեալ.
յորժամ բազմիս լուսոյ ներգան
գս մանգնեզ յայլակերպեան. յոյն
ժամ մաղթեա ընդ մեր ըզ նոյն
փերկել լոյսդ յաչերդ բոցոյն.
համադասիլ ընդ սրդարոյնն եր
գեցգեզ փառս ի երկնայնոյն
Ընաւն առաքեալ ի հոգւէ՝ որ
վասըն մեր մարմնացար՝ ի ծո
ծուէ աչխարհի յայտնեցար. ըզ
քեզ բարեբանեմք ածածինդ հոգւս
Ո՞ երրորդ ոչըն հանդերձ
ի՝ ինէն բոցանըշոյլ սերոբէից.
նա բնակեաց ի քեզ պրկայնի.
ըզ քեզ. Երրորդ առաքեալ գո
զալն ի փայլակնացայտ ի լոյս
առ՝ ի՝ յն. ի գիրկս քո ըզ նա՝
ընկալար. ըզ քեզ.
Ո՞ երրորդ ըզ քեզ անբաւիդ
ըն հայր. յաւետեան ժամ օրհ
նութիւն ի բարձունս։
Պատեալ ըզ քեզ միածինն որդի.
յաւետեան ժամ գոհութի ի քար.
Պատրեալ ընդ քեզ հոգի.
յաւ ժամ փառաբանեալ ածի.
Ընդգմանդ փոյոց ամենատես
նաև ճգնարիս օրհնեցեալ ըզ ընտրեալ
ի յերկինս։ Պրդիք սիոնի
ցլենաւք և ուրախութ. գո
վեցէք զորդին միածին։
Նա ցնծաւ ցմեզ ամ շուն
բարեբանեցէք. երդով և շնոյ
նիս ցլենաւք։ 316

Ի՞նչ է պատճառն զի ոչ ամենայն ոք
ընդունի զաստուածային շնորհս։

Ա՛ռաքինի ոմանք ի սկզբանէ ի մանկութենէ
ի մայրական գրկէ ընդունին զշնորհս
Աստուծոյ. ոմանք ի միջոց տարեաց. ոմանք
ի ծերութեան. ոմանք ի մահուան ժամու։
Ոմանք ի մեղս անկեալ ապաշխարեն. ոմանք
ի մեղս անկեալ ոչ ապաշխարեն։ Ոմանք
ի մեղս անկեալ ապաշխարեն. ոմանք ի մեղս
անկեալ ոչ ապաշխարեն։ Ոմանք ի մեղս
անկեալ ապաշխարեն. ոմանք ի մեղս անկեալ
ոչ ապաշխարեն։ Ոմանք ի մեղս անկեալ
ապաշխարեն. ոմանք ի մեղս անկեալ ոչ

ՔՀՈՎ ԵՒ ԱՂԱՂԱԿՈՎ
ինքն ուրախացան ընդ
երկրաւորացս նորո
գումն. քանզի նորոգեցին ի
գին կոչ ինքնաւորունեան. որով
նորոգեցաք ի դասս առաքելոցն
Ո՛չ յաւր հողանիւթեայ բնութիւն
ցածայ ընդ հաւր հաշտուեր. քանզ
զի ոչ երեւոյթ հոգւոյն իմարդկա
նիկ մարմնին երեւեցաւ. դարձեալ
վերստին ընկնոյն պարգեւիւ.
Ո՛չ յաւր մանկունք նկճեցաւ
առնեն ցնծութիւն զանուստ ար
հոգւոյն. որով զարդարեցան ի
զգեստս լուսափայլս ի գերա
պայծառս. երգեն ի սրբոյ էնան
զերկնաբերձ երգն.
Ո՛ր զմիաբանութեան հաշտութիւնն
բաժանմամբ լծուցեալն քակեաց
այսօր լրեալ անարգանաց զարձեալ ընդ
գաց միաբանութեանց զարձեալ ընդ
վերնատունն. ա՛մ հոգւով օրհ
նեցէք զհոգին սուրբ.
Ո՛ր կոչ հոգին սուն եւ առաքինի
զերաց երկոտասան ցեղիցն ինքն
ի յանապատին. այսօր երկոտա
սան առաքելոցն սուրբ նորոգ
եյաւետարանն. ա՛մ.
Ո՛չ յաւր աղբիւր գիտութ բեր
խոհ ընդ վերնատունն. յորմէ լե
ցան սրբոցդ դնդիւք գերազն

Ո՛ր առաքեցար ի հոգի հոգիդ
անեղ ի համագոյ. աղաչանօք
առաքելոցդ քոյոց կացուսո
աղաչեմք զքեզ ողորմեա.
Ո՛ր ինքեր սիրաբար յերկնից
առաքիչ հոգւոյդ ներգնան ածեր յայտ
նապէս. եւ ի նմանէ լեզուս
բաժանեալ հանգերար ի գահս
առաքելոցն. աղաչեմք զքեզ.
Ո՛ր արբուցեր երկնաւոր գի
նեռան ի մատուռ գհոգիս սբ ց
քոց առաքելոցն. որք արբուցին
սբ հոգւոյդ ողորդոց ազգաց
ըզբաժակն ուրախարար յայ
գեան երեմայ. աղա.
Ո՛ երկրկնայիցն զօրս սնամարմնոց
ընդ նախ հերձեր սուսերակիւն հո
գիդ ձերշմարիտ. զնծայիցն և
զգեստաւորեալ քո խնամոմբիդ.
լինիլ միաբանիչ սբ երկրի
գունդ. ընդ նոսին միաձուլ
եմք զերրեակ միութեամբ.
Ո՛ր զհետ ապաշխարեալն ածեալն առեղ
ծեալ երկրորդումբ զխարհեցեալ
ցոհ. զարդարեցեր փրկմամբ
ընտրեցոց քոց կենդանարար. և
ընդ ծնեալն առ ինանալ խոսե
ցար օրինօք ևմարդարկիւք.
Ո՛ երկրկրորդիւ լինելոյեւ կեա
տարեալ քոյոց կենդանի. մեռել
վերնատունն զոմբն փակեալ
ընդ երկիւղ հոգւոյ ներգնին
ըզբերգ մեծասանիցն. առաքելոցն
ասաց մեռէք հոգի սբ. ընդ

նային. և բշխեցեր առաւտուն
պարգեւս աղբատ բընութ՚ս։
Ալ որ օրհնես ի հրեշտակաց ան
դադար. տայր երկնաւոր ընկալ
զաղաչանս մեր։
Ալ որ ամենայնիւ փրկ
կիչ. խընդրեմք զողորմիդ
բաղում յանցանաց մերոց։
Ալ զիտես դաղտնեց մեր
զիան հոգիդ սբ. սր և կենդա
նարար ընկալ զաղա։
Օ՚ննեցէք ընտր ընդ երկնայ
ինսն ընծայանել դասուց նոր
ժողովուրդք առելով. փրկ հօր
ամբողջ մեզ ըզկենդանս փառք։
Ո՚ղջեցէք ան երդ նոր եկե
ղեցիք ընտրեցելոց ոգիք սիո
նի՝ առելով. փրկ ոգւոյ ընծր
հոգիդ մեզ ըզկենդանս փառք։
Խաչեբանեցէք զանձ ի՚գան
ելիս սըրբուհ նորա ձայնիւ
ցընծութեամբ առելով. փրկ
հոգւոյդ պարգեւողիդ մեզ ըզ
կենդանս փառք։
Ալ յանէից առեղծեր ընտր
առնեայս քո ի հոգ կիրելոյ.
հոգդ աննզային. ընտրին օրհ
նեմք ըզքեզ և մեք հոգիովդ։
Ալ բանիւ գոյացուցեր զինանդ
գաղտ հրեղինաց. բանդ խոկել
բանէ. ընդ նոսին գոլեմք բ՚զ։
Ալ այլոց յոգիս խնամալի ըզ
հրեշտակս քո. հոգի այ. ընդ
նոսին բարեբանեմք բ՚զքեզ։

առաքեցեր սուրբ զհոգիդ։
Խաչեր սր այսօր ըզգանդ երկ
նից. և բացեալ երկիր հօր աւետիքն ի բար
ձանց. տալ աւետիս աղաչեալ
գառնալ յերկիր կենդանեաց։
Ո՚չ յաւր իջանդայ նոր սիան՝ սր
գեղիք իւրովք զոր ծընանաւօծ
մամբ հոգւոյն նորոգեալ յոր
դին լուսոյ և առաքելեան։
Ո՚չ յաւր ի՚ձայն գոհութիւն զհո
գին ընդ հօր և որդւոյ. հոգիք
աւր օրհնեցէք զերկնաւորեան
երդեալով։ Ո՚չ յաւր ցնծայիք երկ
բաւորքս ընդ գաղտաստեան երկ
նայնոյն. և պարեալով ընդ հրեշ
տակս երգիք զբ՚զ փառս ի
բարձունս։
Օ՚ննեցէք մանկունք ընդ եր
կնայնոյն ընդ հայրն երկնաւոր.
որ մարմնացեալ բանին վերկայեաց
յերկնից այսօր ի Քրիստոս երկին
Ո՚ղջեցէք ընդ սերովբէին զոր
դին մեծին. որ փայլեաց մար
գեով վերայ աճուրդեն այսօր։
Խաչեբանեցէք ընդ քերովբէին
զհոգին ճշմարիտ. որ լուսաւ
փայլ ամպոք էակցին հովանաւ
ցեալ այսօր ի Քրիստոս։
Ի՚ջեր ես որ ողորմութիւդ յայ
խարհ. և բ՚զ մեռեալ բընութիս
ի կեանս վերստին բերեր։
Ո՚չեր ես առհայր փառաւք ի հայր
հիոն. և մարմնիւդ առաքեցեր
առաքեցեր սուրբ զհոգիդ։
Խաչեր սր այսօր ըզգանդ երկ

Որ բոլորիցն պատճառ էին
անպատճառից եւ որից պատ
ճառն. տայր աւնձինն եւ անըմ
կիզըն. որոց պատճառ անժա
նակ ծնընդեանդ եւ հոգւոյ բըն
խաղն աւրըն ընկնաքար. օրինակ
առ աւրըն հայրըն ի մերոց։
Որ կամաւ հօր եւ որ հոգւոյն սո
ղակից բանդ ասըցաւն. ինչպ
սակն ծոցոյ ինքըն աւետեցաք
զաբրիէլն որ ըզհոգին բերէ
բնաւ կուսին. յորմէ ծընաւ մար
հով անճառաբար ինձգոյն սըր
բոյ. օրհ. Որ մարգարէիքըն
գուշակեցեր հոգիդ յառաքն
գոյն զգալուստ քոմ էակցին.
եւ ի յորդանան վըր կայեցեր
աղաւնակերպ ինմանդ ի վերայ
մարմնացեալ բանին. օրհ.
Ընդ որ օրհնեցէք բարձր ա
րարչ եւ ըզնա յաւետեան։
Որ համագոյակից հօր եւ
որդւոյ հոգին. հրամայիլ ծա
գմանք ինձաւ ի վերնասենեակն մը
կըտուածց ըզդարս առաքելոցն
ի հնոցըն անկիրէն. ըզայր.
Որ յառ արարչակցըն հօր եւ որ
դւոյ հոգին. բըզիսուսէ անհե
թական ջուր կենդանի կերտա
ւորէմ խմաստուե եւ մարքուե
մեզայ. ըզայր օրհ.
Աւրախացիր ուրախ վերօհ
նեալ ի սրտէ. ծագելով ի
քէն մեզ լոյս մայր երեր վեղա

Աւրհնեալ խաղողըն. որ քաղ
ցրութիւն հանեմեն զբո զարար
ածս. ինչպս ասէ տէր զհոգիս նըման
ջրացելոցն ընդ որըս քո եղաստա
տրեաց իյաւիտեան այցելութիւն։
Որ կոչեցեր ի դրախտ մահու
ընկերքինդ զաղաքարոս. եւ ծա
նուցեր զանձուկդ ընդհանուր
սիրելոցդ. լուսաւորեա ակն ի
զհոգիս. Ի սահմանի քոմ սըր
բոյն մասունքիդ քեզ պա
տառանս արտատալից. պայծա
ռացո տէր զհոգիս։

Որ ողորմեցար ի մեղըս ծնեալ
մարդկան հայր երկնաւոր ըստ
մարգարէին. եւ հոտս բնութես
այսօր պարգեւ ըզկոյսըն սբ ըզ
ծնօղ որդւոյդ միածնի. մաղթա
նաք սուրբ աղաչեա մեզ ողորմեա։

Որ ըզօդեցեր համ զամպոյ օրինակ
ըզդիզդ այսօր զկոյսըն մարիամ.
յորմէ ծընաւ մարմնով եւ բարձեր
նոմա ըզմեզ նախատեղծին
ադամայ. մաղ. Որ մաքրեցեր ըզ
գիշ սբ ըզմերս եւ զարդարեցեր
մեզ քո փառիկըն. այսօր յամե՛ն
ծնողաց նորին եւ սբ մայր
բանին զօրհնիչըն եւայն. մաղ.

փետր հոգ ե.

Որ ըզհոգ հոգին սուն ըզբերելոյն
ձարտարապետ խորանին. այսօր
շինէ զմարդիկ խորան սբ եր
րորդութեան. ա՛մ հոգիք օրհնեմ
ցիչ շնորհն ա՛յ.

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՂՕԹՔԻ

ՈՒՐԱԽ ԵՍ ՔՈ ԴԱՏԵՄ ՔԻ ԾԱԳԵՄ ՀԱՅՀՈՅՍ ՀԱՂԱԾԵՑ ԸՂՁԻԱՑԱՆՔ ԱՆԳԻՆ ՈՒՍԱՆԵԼ. ԻՄ ՀԱՐԿ ՄԱՀՈՒ ԵՒ ՅԱՐՈՒԵՑ ՀԱՄԲԱՐ ՁԱԵ ՄԻՆ ՀԱՅԼ ԿՄՐԿ ԾԱԳԵԱՑ. ՈՐ ԵՐԿՐԱՊԱԳԻՆ ԿԵՐԿՆԱՑՈՒՈՑ ԵՒ ԵՐԿՐԱՒՈՐՈՑ ԸՆԴ ՀՕՐ ԻՒՐ ՀՈԳՒՈՅՆ. ՎԱՍՆ ՈՐՈՅ ԵՒ ՄԵՐ ԵՐԿԻՐՊԱԳԱՆՈՒԹԵԱՆՔ ՀՕՐ ՀՈԳՒՈ ՏՈՂ ԻՒՐ ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱԿԱՆ ՈՒԹԵԱՆՔ։

ՈՐ ՓԻՆԱՀԱՆԴԿ ԾՈՂԱԾԻՆ ԵԱ ՆՈՒՆ ՈՐ ԼԸ ՀԱՐԿԻՆԱ. ՈՒՏԱՐԵ ՅԱՒԵՏ ԱՒԵՏԻՔԸՆ ՀՕՐ ԼՔԱՑՄԱՆՑ ՀՈԳՒՆ ՁԵՐ ՇՆՈՐՀԱՒՈՐՈՒԹԵՆ. ՄԵԼԻՔ ԹԱՐՄ ՂԱՐՍ ՅԱՋՈՂՈՒՄ ՈՐԵՐՈՒՄ ՅԵՂԵՑ ԵՒ ՏՐՈՒՂԻՆԵԼ ՂԸՆԱՐԵԱԼ ՂԱՆԱՐԱ ԱՒԵՏԻՔԻՆ ՅՆՆ. ՎԱՍՆ։

ՈՒ ՅՈՐ ՈՐԵՐՈՒՄԸ ԵՒ ԳԻՆԵ ԲԱՐԻՔ ՏԱՐԻՆ ԼԱՒԱԾՆ ԵՐԿՐՆՔ ՅՈՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ՂԱՆԱՐԱ ՆՈՒԽԱՍՈՂՆ. ՔԱՆԶԻ ԶԻՆ ԵՂԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐԵՑ ԵՐԿՐՆՔԸ ՅԱՐՈՒԵՑ ՄԱՐԴԱՐԻՆ ԻՄ ՀԱՐԿ ՄԱՀՈՒ ԵՒ ՅԱՐՈՒԵՑ ՀԱՄԲԱՐ ՁԱԵ ՄԻՆ ՀԱՅԼ ԿՄՐԿ ԾԱԳԵԱՑ. ՈՐ ԵՐԿՐԱՊԱԳԻՆ ԿԵՐԿՆԱՑՈՒՈՑ ԵՒ ԵՐԿՐԱՒՈՐՈՑ ԸՆԴ ՀՕՐ ԻՒՐ ՀՈԳՒՈՅՆ. ՎԱՍՆ ՈՐՈՅ ԵՒ ՄԵՐ ԵՐԿԻՐՊԱԳԱՆՈՒԹԵԱՆՔ ՀՕՐ ՀՈԳՒՈ ՏՈՂ ԻՒՐ ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱԿԱՆ ՈՒԹԵԱՆՔ։

ՈՐ ՓԻՆԱՀԱՆԴԿ ԾՈՂԱԾԻՆ ԵԱ ՆՈՒՆ ՈՐ ԼԸ ՀԱՐԿԻՆԱ. ՈՒՏԱՐԵ ՅԱՒԵՏ ԱՒԵՏԻՔԸՆ ՀՕՐ ԼՔԱՑՄԱՆՑ ՀՈԳՒՆ ՁԵՐ ՇՆՈՐՀԱՒՈՐՈՒԹԵՆ. ՄԵԼԻՔ ԹԱՐՄ ՂԱՐՍ ՅԱՋՈՂՈՒՄ ՈՐԵՐՈՒՄ ՅԵՂԵՑ ԵՒ ՏՐՈՒՂԻՆԵԼ ՂԸՆԱՐԵԱԼ ՂԱՆԱՐԱ ԱՒԵՏԻՔԻՆ ՅՆՆ. ՎԱՍՆ։

Ո՞ՆԴ ԱՌԱՔԵԼՈՑ ԽՄԲԵՑԻՆ ԱՅՍՕՐ ՂԱՒԱՐԱՑԱՑԱՔ ՎԵՐԱՑՈՒ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. ՎԱՍ ՔՐԱՏԱՒ։

Ո՞ՀԱՆՕՐ ՎԵՐՆԱՀԱՐԵՆ ՍԻՈՆԻ ՈՂՋԻՔ ՆՈՂՈՑ. ԵՐՁԵՑՔ ՀԱՅՆԵԼ ՎԵՐՆԱՅՆ. ՎԱՍ ՔՐԱՏԱՒ։

Ո՞ՀԱՅՆ ՁԵՆԾԱՒՔ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀՈԳԻՔ ՍԱՑՈՒՔ. ՂՄԵՐ ՆՈՂՈՑ ՂԵՆ ԸՂՁԱՒԱՒ. ՎԱՍ։

ՈՒՐԱԽ ԶՈՒՐԻՒՐ ՀԻՒՐՈՒ։

ՈՒՐԱԽ ԵՍ ՔՈ ԴԱՏԵՄ ՔԻ ԾԱԳԵՄ ՀԱՅՀՈՅՍ ՀԱՂԱԾԵՑ ԸՂՁԻԱՑԱՆՔ ԱՆԳԻՆ ՈՒՍԱՆԵԼ. ԻՄ ՀԱՐԿ ՄԱՀՈՒ ԵՒ ՅԱՐՈՒԵՑ ՀԱՄԲԱՐ ՁԱԵ ՄԻՆ ՀԱՅԼ ԿՄՐԿ ԾԱԳԵԱՑ. ՈՐ ԵՐԿՐԱՊԱԳԻՆ ԿԵՐԿՆԱՑՈՒՈՑ ԵՒ ԵՐԿՐԱՒՈՐՈՑ ԸՆԴ ՀՕՐ ԻՒՐ ՀՈԳՒՈՅՆ. ՎԱՍՆ ՈՐՈՅ ԵՒ ՄԵՐ ԵՐԿԻՐՊԱԳԱՆՈՒԹԵԱՆՔ ՀՕՐ ՀՈԳՒՈ ՏՈՂ ԻՒՐ ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱԿԱՆ ՈՒԹԵԱՆՔ։

ՈՐ ՓԻՆԱՀԱՆԴԿ ԾՈՂԱԾԻՆ ԵԱ ՆՈՒՆ ՈՐ ԼԸ ՀԱՐԿԻՆԱ. ՈՒՏԱՐԵ ՅԱՒԵՏ ԱՒԵՏԻՔԸՆ ՀՕՐ ԼՔԱՑՄԱՆՑ ՀՈԳՒՆ ՁԵՐ ՇՆՈՐՀԱՒՈՐՈՒԹԵՆ. ՄԵԼԻՔ ԹԱՐՄ ՂԱՐՍ ՅԱՋՈՂՈՒՄ ՈՐԵՐՈՒՄ ՅԵՂԵՑ ԵՒ ՏՐՈՒՂԻՆԵԼ ՂԸՆԱՐԵԱԼ ՂԱՆԱՐԱ ԱՒԵՏԻՔԻՆ ՅՆՆ. ՎԱՍՆ։

Ո՞ՀԱՅՆ ՁԵՆԾԱՒՔ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀՈԳԻՔ ՍԱՑՈՒՔ. ՂՄԵՐ ՆՈՂՈՑ ՂԵՆ ԸՂՁԱՒԱՒ. ՎԱՍ։

Ո՞ՆԴ ԱՌԱՔԵԼՈՑ ԽՄԲԵՑԻՆ ԱՅՍՕՐ ՂԱՒԱՐԱՑԱՑԱՔ ՎԵՐԱՑՈՒ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. ՎԱՍ ՔՐԱՏԱՒ։

Ո՞ՀԱՆՕՐ ՎԵՐՆԱՀԱՐԵՆ ՍԻՈՆԻ ՈՂՋԻՔ ՆՈՂՈՑ. ԵՐՁԵՑՔ ՀԱՅՆԵԼ ՎԵՐՆԱՅՆ. ՎԱՍ ՔՐԱՏԱՒ։

Ո՞ՀԱՅՆ ՁԵՆԾԱՒՔ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀՈԳԻՔ ՍԱՑՈՒՔ. ՂՄԵՐ ՆՈՂՈՑ ՂԵՆ ԸՂՁԱՒԱՒ. ՎԱՍ։

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԱՂՕԹՔԻ

ՂԵՆ. ԱՂՔ ԼԱՂԻՆՔ ԸՂՔԵՂ ՄԻԾԱՅ ՅԻՆԵՄՔ. ՀԻՆ ԵՂԵՐ ԵԿԵՂԵՑՈՅ ԽՈՐԱՆ ԵՂԵՐ ՀՈԳՒՆ ՍՐԲՈՅ. ԻՆ ՀԱՐՇԱԿԱՑ ԱՊԱՍԱՒՈՐԵԱՑ ՀԱՒԱՏԱԼՈՒ ՔԵՂ ԱՒԵՏԱՒՈՐԱՑ. ԱՂՔ. ՏԵԱՌՆՔ ԸՍՏԱԿԱԼԻՆ ՀՏԱՒՇԱԼԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴ ՅԱՅՏՆԵԱՑ. ԻՆ ՀՈԳՒՆ ՍՐԲՈՅ ՅՂԱՅՑԵԱՑ ՂԲԱՒՆԵ ԱՒՏ ՄԱՐ ՄԱՂ ՖՐՆԱՒ ԾՐՆԱՒՐ. ԱՂՔ. ՎԱ։

ՈՐ ԻՒՐՈՅ ԲՂԽԵՑԱԼ ԴԱՒԱՒ ՂԱՆԻՆ ՅԵՍՏԱՒՑ ՏԱՒՆԱՔԱՒՈՐ ԵՕԹ ՆԱՀԱՊԵԱՒՆ ՀՆՈՐՀՔ. ՀՈԳԻ ԱՒՏ ԱՒԵՏԻՉԻ ԵՒ ԽՈՐՀՐԴՈՑ. ՀՈԳԻ ՀԵՂԱՓԵԱՒՆ ԵՒ ԶՕՐԱՒՆ. ՀՈԳԻ ԽՈՒՍԱՓԱՆՈՒԹԵԱՒՆ ԵՒ ԳԻՏՈՒԹԵՒՆ. ՀՈԳԻ ԲԱՐԿԱՒԵՒՆ ՅԱՒԻՏԵՍՈՒՆ. ԱՀԱՂԻՆ ՄՂ ՀՀՆՈՐՀԻՒՆ ԵՒ ՍԲՂ ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՆ ՀՐԻՑ ՊԱՐԳԵՒՑԱՑԴ ՈՐ ՂԱՒՈՒՇԿԵՒՆՆ ԶՈՒ ԵԱՅԵՒՆ ԿՂԻՑ ՕՃԱՒՆ ԻՐՔԵՆ ՄՈՂՈՒԹԵՒՆ ՄԱՐԴԱՀԱՐՔ ԻՆՔ. ԱՂԱՂԵՔՄՔ։

ՈՐ ՂԱՒԱՐՆՆ ԱՒԵՏ ԻՆ ՀՕՐԷ ԼՔՈՒ ՀՈԳՒՈՅԴ ԲԱՆԻՆ ՅԱՂԹԱՀԱՐԵՑ. ՄԱՐ ԶԱՐԿ ԻՐԸՆ ՃԱՆԱՉԵՑԻՐ. ՂՂԱՐ ԻՆ ՂԻՄԱՑ ՄԱՐԴԱՀԱՐԵՑԻՆ ԲԱՐԵՒՈՒԹԻՒՆ ԱՒԵՏ ՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ ԱՒԵՏ ԱՒԵՏ ԱՒԱՒ ՀՐՁՈՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՆ ՍՐԲՈՅ. ԱՂՔ. ՎԱ։

Ի՞ՆԴ ԵՐԿՆԱՅՆՑ ՀՈԳԵՂԻՆԱՑ ԶԱՒԱՀԻՆ. ՀՈԳՒՆ ԱՒՏԱՐԱՆՈՅ ՂԵՆ ԵՐԿՆՔ. ՎԱՍ ՔՐԱՏԱՒ ՀՈԳՒՆ ՍՐԲՈՅ։

ամէն կանոնէն վերստին ծնանիլ
հոգւոյն յորդիւս լուսոյ հօրն
երկնաւորի. Ամէն։

Ո՛ր հաճագոյժ եմ հօր և որդւոյ և հոգւոյն անձառապէս բնակութեան ի մէջ հաւատացելոց. ո՛վ յաւէտ բղխեցիր լուսոյ կենդանի յերրասիրէ. Տէգի՛ն այդ ողորմեա։

Ո՛ր այրարչակից եմ հօր և որդւոյ. որովհետև կենդանացուցեալ ի մեռելոց յարութեամբ. ո՛վ յաւէտ որ դիս այդ ծնանիս ի քէնէրց. Տէգի՛ն։

Ո՛ր ձեռնարկեմ ոչ զանազանել զիս ի հրամանատարէն զառաքեցեալ քո դաւթեան լեցից. արբուցանելով աշակերտացն զապարտուելիքն ինձ վերնատանն. ողորմեա։

Ո՛ր առաքեցար ի հօրէ կենդանարար վերակ ելոյս ճշմարիտ. արբուցանելով նմանօք որդւոյ սիրոյ զոնի զուգեալս փափկուեր. ողորմեա։

Ո՛ր կատարելոցդ ըղձալափաք ցանկութեանդ արտից նորա. որք բոպա սերմանին մեծի գալստեանն քո ի նոր վերնատանն. ողորմեա։

Ո՛ր լիութեան թեթեւս անհնարին առատանալոյ ի հրաշալի յոյսդ սէր լօբէից. վերանալոյդ սոյն լուծեալ ի մարմնոյ զարդարեալ ես յարարածոց գոյ։

Ո՛ր սքանչելապայծառ հրաշալի ձայնիւս ընդ հօր և ընդ որդւոյ ոչ շուտ փառաբանին. և քաղցրու թէ հոյիս յարարածս. Տէգի։

Ո՛յսօր աճապարին առաքեալք ի վերնատունն ընդ ուսուցանել հոգի մաձայն հրամանաց. և զառաքեալ եալն արբուցանել բաշխեցար յարարածս. Տէ՛։

Ո՛ր զսիրակայնս առ ինքն կարգեալ դեռ արնատես բնութեամբ. խնամատուիր ըզպարտիս եղիդ քոյոց պարտապանաց. Քրիստոս ըզմեր ըղձանացանս ողորմութեամբդ քո։ Ո՛ր զպատմէճանն ոչ առնուին զոր զգեցուցեր օծմամբդ հոգւոյն. մերկացեալ մեղաց լսա նախասօրէն պարտանաց. զգեցո՛ զոր ըզնոյն վերստին ողորմ։

Ճաճանչին կոյսակուսնան ի սրտի էիցն ոչնչութիւն. ոչնմանելոյ զի պարտուցանէիր զոր պարտապան քո՝ մի խորհրդոյ. շնորհեա՛ ըզնոյն մաքրութիւն ի մեզ մեղաց մերոց։ Ո՛ր վառեցար ի յարփոյն և ոչ կիզար ըստ մարդանձն ոյգ բառիւդ զհոգեն կենդանի ի մեզ բանաւորաց. ողորմեա։

սեա՛ ոտ քո ջնջել ըզգիր մեղաց մերոց։

Ո՛ չհայրն երկնաւոր օրհնեցեք ընդ հերետիկոսս։ ոչ միայն ի թագաւորի փառաց։ Ո՛ դրդին՝ միածին գոհութիւն բարերարեցէք. որ ետ և փրկեաց զմեզ։ Ո՛ մխիթարի՛չ սուրբ հոգին ամենայն շնորհք

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԱՅ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ

Ո՛ր ամպք ընդեղէն ես կեցուցեալ
Տէ՛ր ամենակալ երկնադիտակ. մերձ
արդեաւն ի տուրսն միտքս ընդ
քէն ածուխ. ընդ քո՛ւ բանիցս
նուիրք այծ՝ ոչխարք մերոց.
Ո՛ր ես պատմեա որդւոյ ծնեալ
դեռոյդ հայր յաւուրս զուարթ
անուն. յորմէ հոգիդ շառաւիղայ
քեզ անուրջ բաժանմամբ. ընդ

Ո՛ր փառակից ես հօր և որդւոյ
և ընծաիս ընկալ ըստ պատշաճի.
ա՛ր հայոյր խորագէտս խնամոյդ
զիմաստս ձեր արա՛ր ընդ. հոգի

ԱՅ ՈՂՈՐՄԱԿԱՆ ԱՂԱՉԱՆՔ

Ո՛ր ամպք ընդեղէն ես կեցուցեալ
Տէ՛ր ամենակալ երկնադիտակ. մերձ
արդեաւն ի տուրսն միտքս ընդ
քէն ածուխ. ընդ քո՛ւ բանիցս
նուիրք այծ՝ ոչխարք մերոց.
Ո՛ր ես պատմեա որդւոյ ծնեալ
դեռոյդ հայր յաւուրս զուարթ
անուն. յորմէ հոգիդ շառաւիղայ
քեզ անուրջ բաժանմամբ. ընդ

Ի ԽԱՉԱՆԻՀ ՎԱՅՈՑՆ ԴԻՏԱՒՈՐԻ

Ի խաչանիհ վայոցն դիտաւորի
ցան դիմիւթք. զօրու՛ք սբ Տո
գաւոն նորոգեցաւ երկիր. ոմն
սա որ խաչանեաց ըզմեզ.
Հրեշտակն աւետեր կուսին մա՛
րիամու. սո՛ւրբ խնկեցանէ բանն
որ յառա՛ջքան զյաւիտեանս որ
դին. սո՛ւրբ Թագաւորն որ խա՛
Յարեա՛ր ես յաւիտ երրորդի.
վե՛ր մեզ պա՛տառեցան երկիր շարժ
ժեցաւ սո՛ւրբեցաւն դիմիւթք.
սո՛ւրբ կենդանին յաւիտենից քո՛ւ.

ՓԱՌԱ ՀՈՐ Ե.

Ո՛ր փառակից ես հօր և որդւոյ
և ընծաիս ընկալ ըստ պատշաճի.
ա՛ր հայոյր խորագէտս խնամոյդ
զիմաստս ձեր արա՛ր ընդ. հոգի

ԱՅ ՈՂՈՐՄԱԿԱՆ ԱՂԱՉԱՆՔ

Ո՛ր ամպք ընդեղէն ես կեցուցեալ
Տէ՛ր ամենակալ երկնադիտակ. մերձ
արդեաւն ի տուրսն միտքս ընդ
քէն ածուխ. ընդ քո՛ւ բանիցս
նուիրք այծ՝ ոչխարք մերոց.
Ո՛ր ես պատմեա որդւոյ ծնեալ
դեռոյդ հայր յաւուրս զուարթ
անուն. յորմէ հոգիդ շառաւիղայ
քեզ անուրջ բաժանմամբ. ընդ

ԲԱՐՁԱՆԱՆԵՑՔ Ի ՈՐ ԼՈՒԱՏՈ

ԱՅԼ ՈՒՐԱԽ ԸՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

Տոգի՛ իմ յամենայն ժամ զքո՛ւ
փառաւորէ՛ տէր. վասն ողորմ
ած տեառն հրամանաւքդ ի վեր երկրի.
Տոգի՛ քո տէ՛ր ի բառն. զկնի ինձ
քեզ եղիցի յամ ժամ ընդ ձեմ
թշնամեացն հակառակողի.
Տոգւոյն սրբոյ հովանաւորեալ
զքե՛զ ածածկի՛ն. մարմնացեալ Հօր
հաճութեամբ որդին միածին մեզ

ԻՓԼԵՐԿՈՒԹԻՒՆ

Ի յաւր գաբրիէլ հրեշտակապետ
երկեաց ասե՛ց Կուսին՝ աւետիս
բերկրեաց սահմանի. որ ծընաւ
ըստ խոստմանի՛ ամենայնի մերոց.
Ի ձայնէ երկնի երկրի՛ ի
կուսական արգանդ՝ մեզ կեանք
յայտնեցաւ. ալի՛ւ այդ ելոյ
մարդկան՝ Ձառայութեամբ վայ
լեմքն լուսաւորել աստեղն. մե
զո՛ւ ընծայեալ հետևելով ընթանա՛ք

ԻՆ ԸՆԴԱՀԱՆԴ ԱՒԴ ՈՐԴԱՅՆ

Ի ընդհանր ընծայեն բանին հօ՛ր
բընութիւնքն. առաջի նորա
գնան սերովբէ՛ք ահիւ. զքե՛զ ըմ
պատկեալ ի մարմին մեր
այն. զքե՛զ ըմբ ծառայեալ ներքս
արդարանալո՛ն երկրի մատ
ուա՛ծանալդ կիցի՛.
Ընդ ինքնատեղծեալ յա
ղեղէն հայեցան անձնայն ե՛ս
զանգանգ. անարգանալո՛ն ոտից
ցաւ յիրն վերնի քո՛ւ. և ձե՛ռ
նա սո՛ւրբ ընկեն մարմնացեալ աս

Ար էակից դեռ հօր ոդոմ լայ
Լուսոյ ծագումն անմոռ. անե
Զակից սուրբ հոգւով հօր Աստ
Դոյ հաւասար. ընդքեզ բաւ։

Ի՛զուր օրհնեցի՛ք բարձր արա
Ջեք զբնակեալն ի հօրմէ։

Այսօր ամենայն հոգիք բանա
Ւորաց· ու զհոգին ճշմարտու
Թեան որ բոցասիպ լեզուագ ահե
զազդէ սաստիկ հոսմամբ հընչէ
մամբ ի՛ւրաքանչիւր ընկերացն· օրհ
նեցէ՛ք ի՛նձպէս գոհութեամբ բարձր
արարէ՛ք ընդնմ յաւիտեան։

Այսօր քահանայք եկեղեցւոյ.
ու զհոգին կենդանարար որ բաշ
խէ առատապէս զբանիմապատիկ
պարգեւս յերկերեցիս արդ՝ ի
ո՛ր ց· դո՛ւքեցէ՛ք հնազեալ եր
գով բարձր արա։

Ի՛զբիծ աւ՛ծած ծին. ամբարտա
ւանութեան ըմպոտ լուացեալ որ լուսաւորիչ
զնա՛մանացեալս. միաբանին ձայ
նիւ երգով մեծացուցանեմք.
Այսօր պարծանքով կուսութեան
մարդկին. զնա ուրախութի՛ն տնեղ
ապակոյ. զնա բարձրազանց ծնիցն
վերոյ ընդքեզ աւ՛ծած ծին մեր։
Այսօր ձկնարկիս արուեալ սուր
գանին ամբարտաւանութեան. յոյսի ճա
գեաց վերակոչեալ սիրելեացդ։

Մի՛աբանական։

Ի՛զերկուս կենաց բաշխօղ շնոր
հաց հոգի զոդիլ ի բարձանց.
զանապակաւն պարգեւս քոյ

բաժանեցի՛ր յաշակերտեան։
Ար ի վերոյ լուսոյն գալով
աստղաձեւիւր զարարածս. ի՛ր
եալ ի՛ջնուս աւազանին ն
ճնանին ոգիքն աստուծոյ։
Ար զայդպարեալ նորոգեաս մեշ
ընդնմ զբնակեալ զկերեզի. ակն պէս
շնորհացդ պարգեւօք փայլին
մանկունքդ սուրբ։

Հոգիք երեղինացն այսօր աս
նեն ընդ ըզգայնոսս հոգւոյն
այ։ Տեառնօզն յառաջնորդեա
կիր զառաքեալսդ վարակ քահա
նից ի՛մէջ հեղեալ ի հոգւոյն։
Ի՛մբո՛ւն հաւատոյ զմայրաքա
նանայ բաժակսն այսօր
բաշխէ՛ր ծնրաւորաց։
Վառեցա այս գնացի՛ք ցընծայ
քաղցն ոչ սիրոյ մոյր եկեղեցի։
Ա՛ն ոմոյ և մեք երկրաւոր և մի
ածուքեն երկնիմք ընդ փառս
ի բարձունս։

* Կամ Ինքեանսն Ընտր։

Ընծայարեր

Նաբաւոր բարեխօսն ի՛նձ
զհոգին ճշմարիտ. ո՛ր տընէ
մամբ ձայնի ընդ իրեարս առաքեալսդ
ասդ ընդմէն սաստիկ հոսմամբ. զոր
փառաւորեմք հոգւով երկրի։ Ո՛
Համադասակիցդն հօր և որ
դւոյ զբաշխօղն շնորհաց. ո՛ր
ի հերեղէն լեզուս բաժանեալ

Ո տա ձայր անապակեան բանին
զոյ ար և մեզ արբուցին։
Ո՛ր երկնաւոր անմահական
եղեմայ ձաշակեցին զաւր ա
ռաքեալ՝ ցն. զբաժակ կեանց
հոգ ար և մեզ արբուցին։
Ո՛ր ընտրեալ սուրբ հոգին
ձայնիւ ցն ընծուքէ. բարեբա
նեցէք անլռելի ձայնիւ։
Ընծակիցքն աճ և թագաւոր
երկնաւոր. բարեբանեալ ի զօրաց
անմահից երկնաւորաց. ընդերձ
օրհնեցմբք հայր անըսկիզբն։
Ուռնարհեցար ի բարձունց վասն
մերոյ փրկու. արձակիչ կապե
լոց և բժիշկ հոգւոց մերոց.
ընդերձ գոլեմք որդի միածին։
Ո՛ր երակիցդ ես ընդ հօր և վա
ռակից միածնիդ. քաշհոգ պար
գեաց և մարտօղ ոգւոյմն է. ընդ
քեզ բարեբանեմք ար հոգի
ըն շնորհիւս։
Ո՛ր ըզհնար աճուրդ ես քո
բովանդակեցեր ընդ սիրելոս ա
ռնա՛յն. բոցակիզեալ ընդբո
նութիւն քրիստոնէից։
Ո՛ յայդուէն անմահութեան
եղեմայ ձաշակեցին զաւր ա
ռաքեալ՝ ցն. զբաժակ կեանց
հոգ ար և մեզ արբուցին։
Ո՛

նայն եռուր ըղձից սիրեալ բնու-
թեաս. վասն զի մեք թեթև յերկիրս
ինչ ցանկանայ ոք կոչս և վառա-
րան ածային բոցոյն. որ ըղձո-
ղին հայրապետին անձրևեցին
ի բանական երկիր՝ որով բնու-
թես բուսանն արդարութեամբ
բոյսք. վասն որոյ։

Եւ քանզի վիճաբին աղբիւր
յորդառատ բարութիւն ծաղկեալ
այգի վայելուչ սրօքն հոգեկին
բաբունոյ բանին առատ անօրէն
նոցա առաքեալ հոգոյն. սաճել
նեալն ի քէն և միշտ բարեխառն
անդադար հայցմամբ՝ շնորհել
զիմաստուն մեր ուսուցիչն.
Պատիւն դրախտի և բացօղ
բանալի. քէն բարձող նըմանող
երկնից. ամենայն ախորժելի լի-
նանալոյն. գաւազան ծաղկեալ
յարմատոյն յեսսեայ. առաքեալ լու-
սոյ մայր. աստ։ Ոչ քաղցրաձա-
ւալ ցանկալի զըսարքինոցն.
նիւթեղէն սրօքն զեղ մարգար
տասիրալ հինն եկեղեցւոյ. մա-
քուր աղաւնի սուրբ հոգւոյն.

Եւ կոչս մարիամ. աստ։

Աստուածածին խորհուրդ լուսոյ
անմատչելիակ արփոյն կենաց. որ
եղեալ՝ ի արեւելից արեգականն
արդարութեան և ներքուստ լուցս ի խա-
ւարի լոյս ծագեցեր. վասն որոյ ամե-
նեքեան ըղձիւղ միշտ մեծացու-
ցանեմք։ Աստուածային առաքեալ

Տէր. բարեբանէն զաւք հոգե-
ղինաց. զոլեալք և մեք հայ
նակցիլով երկնայնոցն։

Աստուածատունկ խընկածքեր
ծառ յանուշահոտ բուրաստա-
նէն. որ ի գինա ցոյս հոգւոյն վե-
րակաց տընկեցար. և զանմահու
թէ պտուղն ի մեզ եռուն
մեզ. վասն որոյ սմենեքեան ըղ
քեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Ո՛ անապական բողբոջն յաճա-
ին դրախտէն յոտնակն քո տընկ
եալ. բըղխեցեր ի յարմատոյն
յեսսեայ ծաղիկ. վայելուչ կու-
սական ծընընդեամբ. վասն որոյ։

Քարիւղն լուսոյ ծաղումն ի քէն
վառեաց ըղձիւղ մարմնոյն լոյս
աշխարհի. որով գտեալ ըղայս
կերոն ի բարկան. զոր վերընուն
նորոգեաց յանապական կերպ
բանն. վասն որոյ բարեխաւսեա նորա

զի զմեզ ի հնութէ մեղաց։

Ո՛նո կենաց տընկեալ յա-
դին՝ ոչ կոյս որ ըղձ հայրապետին
ըն բըղխեցեր զծաղիկ. և ե-
ւո՛ր ի քէն զոլոյն պըղ
ուել մարդկան. զոլոյ զմարդին
ըն ձաշակեալ անմահացուք յու-
սով. վասն որոյ օրհնաբանեմք ըղ
քեզ յաւուրս քո ծնընդեան։

Նա՛ նաւ որ երկիր սիրուհի և
անդաստան մաքուր ի փշոց մե
ղաց. որ ըղձո՛յն երկնային ա
ռանց սերմանէ ծընաւ. զոլով զկէ

ւմ որ մի՛ կերտուածոյ այսօր զա
ռաքեալսն ի՛նք վերնատանն։
ամե. Ո՛ ելոյն ի՛ հօրէ զառա՛
քեալսն աղբիւրն խմաստի՛ց.
որ խոստացա՛ւ ընդհին ևՙ զնոր
օրինա այ՛ սմենայն։

Ա՛ՀՐատխրեր մայր ըստոյ մա՛ր
րեամ. երկիր բանաձեր արե
գականն ծիծաղան. լեր բարե
խոս վասն մանաձոց մերոց։
Ի՛ընդա՛ տաճար բանին սատա
ծոյ. բարձոյ սրբոտմ՛ե՛թեան
նախամօրն եւայի. լեր բարե
Ընծա՛ խմնալի սրբե՛նք.
քանզի քո ծաղեաց մեզ լոյս
երեսաց քրիստոս. լեր։

Ի՛ջեր այ՛ ոգիսմբ՛ քով յաշ
խարհ. և ըզ՛ մեռեալ բընտե՛ր
ի՛ կեա՛նս վերստի՛նեցեր։
Ա՛յնքեր այ՛ առհասի փառաք ընդ
կենա. և մեսիհ՛ոպարկէ առաքելոցն
առաքեցեր սո՛ւրբ զՀոգի՛ դ։
Հասցեր այ՛ այսօր ըզգանձ երկ
նային. և բաշխեցեր առաւտապէ
պարգե՛ս աղբիւռ բընտե՛ր։

Ո՛յսօր աղբիւր գիտո՛ւ բըղ
խեալ ինձ՛ վերնատանն. յորմէ լը
ցան սուրբ՛ղոգի՛ք գեղացն
ոտոգմամբ։ Ո՛յսօր ի՛ջեալ ի
երկիր հօր աւետիքն ի՛ բաց
ձանց. տալ աւետիս աղա՛մայ
գոնացի յերեմ վերստին։
Ո՛յսօր խընդա՛յ նոր սիօն՝ որ
գո՛ւնք իւրո՛ւք զոր ծընա՛ւ օծ

ւմ մեր ընդ հօր ևՙ որդւոյ
կենդանի անկիւնեւր։ որ զանշէ
ջ հո՛ւր աճեցոյն ի՛ քեզ սա՛
րեալ կրեցեր. որով բնութե՛ա
կիզեալ շիջա՛ւ կրկի՛ն ցոյց վասն։
Ա՛ՀՐեղանի սպանեալ կամակա
նաց նորոյ ոխերա՛ն. որով ե՛ք
երկիր աւետեց հոդեա՛ւ. հո՛գ
ով ի՛քեզ սրսաւորել բանին վա

Պատ հօր ե.

Ո՛յսօր ցօղով ի՛մանալեաւ
յամպոց հոգւոյն զուարթացան
բոյսք եկեղեցի՛. պարարտացան
դաշտք արդարութի՛ւ և գեղեց
կացան անապատք մաքո՛ւր կո
ւսո՛ւք. փառս սուցուք ընդմա

սրբե՛սցաց Հայնիւ։

Ա՛ՀՐեղանեալդ ասծ և եղեալցս
էակ որ առաքեցեր յոշ
խարհ զանեղակիցսդ՝ զՀոգի՛ դ
խիտաբա մաճանի սրբո՛ւդ. օրհ
նեա՛ւեա սո՛ւրբ հայրդն մերոց
Ո՛ազա՛ւեա՛ւ ինձ՛ անձամբ ծըն
ընդեանք որ ետո՛ւր միսիթարիչ
առաքելոց քո՛ւյ սրբո՛ւ. զՀո
գի՛ դ սուրբ՛ դ. զոր
Հոգի՛ դ այ՛ անեղ էութի՛ կատա
րեալ անձնաւո՛րութ և կատարող
բոլորի՛ դ. ընդ հո՛ր և ընդ որդւոյ
միաո՛րեալ բնութի՛ւն. օրհ
Ո՛ՀՐաւ Ո՛ՄենայնՀոգի՛ք զՀո
գին սո՛ւրբ գո՛ւնեցէք. զեակի՛ցն
ընդ հո՛ր և որդւոյ երեքսրբեցեր
ձայնի՛ւ. Ո՛ՀՐնո՛ւրն երկնային
զսո՛ւրբ՛ բանին յերկիր բանա

աղաչանակերպ երեսմամբ։

Այլ անբակիրեան արարիչ քո ՀՆ
խոնարհիլ՝ առեալ կարգաւքն և
պաշտօնիք հանդերձ ընդունելոյ
սրտի մերոյ ի տուրբ անուանդ քո։
Որդիդ մեռանիլն երկիւղ տօր և
հոգւոյ՝ ի մեռանելոյդ քո զա
լառնելոյն հանդերձ ընդունիմք։
Որդիդ ձրիացելոյս վասնիկ յ
տօր և որդւոյ՝ աղաչանօք ած ա
ծնեալն հանդերձ։

Ընդունիցէ ած անհասանելի մ
բնութի՝ և հանդուցեալ ի տէր
գիւղ կնաւս։ վասն որոյ զոր
լիւղ առեալք օրհնաբանեա տայր
անբակիրեան աստուած։

Այդպատուասիրելի և ծերացեալ
գերաց երկայնատեւութեան կոչ։
զոր առեալ որդոյ վերափոխեալ
գանազան յանապատս ի կերանս։
վերոյ գովելովք առնելք օրհնաբան
ես որդիդ մեռանիլն աստուած։

Ընդունայնելի հոգւոյն զօրութիւն
որով փարեալ համառօտիւ լոյսն
ըզկուսականն անձամբն։ վերափո
խելով յանապատելի և յանդ
առնելի և յանմահ լոյսն։ վերոյ
գարեբանելիւ առեալք օրհնաբան
ես հոգիդ ձրիացելոյս աստ։

Ծնանիս հանգուցեալ որդի քո ՀՆ
զամուրքն քո։ քանզի մերձեցաւ
առեալ փեսայն երկնաւոր։ որ
հոգիք հոգւոյն երկնային պսակաւ
ծ զգ պսակեալ փառաբեր հոգւովք։

առեալ պիտ. մինչև զգենու
ցուք զշորսն իբարձանց։

Խոնարհեալ ընդ անգիտելոյն
մեռանիս և մահկրօճն։ մահա
նալոյդ ընդունիմք վերնատա պիտ.
և առնելոյդ գալստեան նոր
հոգւոյն։ Յանկարծակի ի հնոյս
ինամանուէ լուսոյ փայլմանէն։
Ելեկեալ բնակեցաւ ինձ առա
քեա պիտ. մինչեղ ընդունիմ
ինձ վերնատունն։

Ընդ երկնայնոց հոգեղինաց
դասուցն։ հոգւոցն առեղծղին
երգիւք։ փա՛ռս առատրեալ
գալստեա հոգւոյն սրբոյ։

Ընդ առաքելոց խրմբիցն այս
օր զառաքացեալ վերադարձումք
հոգւով։ փա՛ռս։

Ստանօր վերնատունն սիօնի
որդիք նորոյ։ երդեցեք ձայնիւ
վերնոյն։ փա՛ռս։

Ձայն ցնծութեան ամենայն
հոգիք ասացեք։ զմէզ նորոգո
ղին ըզփառս։ փա՛ռս։

Տէր յերկուսից ինօրէն առաքեցար
և մարմնացար ինձ կուսէն։ զի
վերստին նորոգեսցես զանկա
տեալն ադամ։ Որոյ ալէծ էիցեր
կրկին երեսեցար և ընդ մարդկան
շրջեցար։ և փրկեցեր ըզամեն
զերսն յանիծից։ ադամոյ։

Ընդ էյերկնից վերկացեալ տօր
քո ձայն։ ասէ դաւէ իմ որդի։
ես տուիչ ըզհոգին յաւուրսն

Եւ զանձառելի խորհուրդ եր
րորդութ[եա]ն յայտնեաց նոցա.
խնասուն աղբիւր կենդանի
բղխեալ ի նոսա. բա.

Որ խորանիդ արիգականն աղր
դարուց նոր օրինութիւն տա
ցիր. եանդադար բարեբանեա
ցիր. Որ տանարիդ անձառ
լուսոյն որ ի հօրէ նոր երգս
երգեցուցիր. և անդադար.

O Նոր խառնարանդ հրաշալի
նոր խառնման բանին եմար
նոյն. հոգիոր երգով բարե
բանեցուք.

Որ ինչպէսական խնկոյն յաղթ
բղխեալ աղբիւր լուսոյ. եմա
ռադայթարձակ լուսովըն զուար
ճացուցեալ ըզերը զառաքեալն.
աղաչանագ սուրբ հոգւոյդ.

Որ զերկիր հրեղինացն հիաց
մամբ ցուցեր. նոյն ինքն խնա
ի ածային լուսովըն զարձացու
ցեալ ըզերը զառաքեալն. աղ.

Որ զաշխարհատած խաւարն ըս
կըզբանն ի լոյս փոխեցեր. այսօր
հրաշալի ածային լուսովըն զա.

Որ հրաբորբոք ծաւալմամբ յա
ռաջ խաղացեալ հոգիդ ըզերը
րիւս. և հրածորուն ածային լու
սովըն զուարձացուցեալ ըզերը
զառաքեալն. աղա.

Որ ինքացոյց առաւետիկ ոգ
ւոյդ վերանորոգութիւն. այսօր հրա
հոգիդ անապատելի սիրով

Այսօր ծագեաց քեզ դէշհոյ
դուստր սիոնի. արդարութիւն
արեգակն քո ևսփոեցան ըզ
քո շընորհօք սուրբ հոգւո՛ծ
յն մեծապէս պարգեւօք.

Այսօր ցընծա ևբ սիօն մայր
եկեղեցի. փայլեցո՛ զանկուն
ըս քո որպէս զարեգակն. զի
անձա՛ռ խընդութիւք լըցոյցէ
ըշխարհ գրիստոս քաղաւորն.

Փառս հոր ե.

Այսմանակ հայր եկընաւոր.
զանբաժանելի լուսոյդ ըն
ծագումն հոգեզինացըս շնոր
հեցեր. առաւաւպէս հեղեալ
յառաքեալսն.

Անձառելի բըղխումն ի՛հօ
րէ հոգիդ ըզշնորհս. այս
օր իլերնաւոնէնըն խորհրդոյ
խոնարհեալ հա՛նգերար յառա
քեալսն. ևբ ծ հայրըն մերոյ.

Անբաններ խորհոգ այ քննող
ընդ հօր միաւոր. այսօր ի հրե
ղէն քեւոցըն խոնարհեալ հա՛ն
գերար յառաքեալսն. ևբ ծ.

Անբասիա աղբիւր լուսոյ ևբ
հոգի. այսօր ի հրեղէն լեզուս
բաժանեալ հա՛նգերար յառա՛.

Ո՛ղոր օրհնեցէք բարձր արա
րիչ ըզհոգին ըզշնորհեալ.

Որ անձա՛ռ խոնարհութիւնդ
հա՛նգերար յառաքեալսն. պան
ծալի այրիսպիսյ աքսոյ եղ
եալ ի հնոս. բարձր արա՛.

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՍ ԵՐԿՆԻՔՍ ԵՍ ՔԱՐՈՒՆԱԿ ՀԱՆԴԻՍ ՔՈ ՍՐԲՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՏԱՂԱՆԴԱՎՈՐԱՑ ՀԱՄԱՐ ՍԿԻԶԲՆԱՒՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՒՑ ՀԱՄԱՌՈՏ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՍԿԻԶԲՆԱՒՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏՔ ՀԱՅՈՑ

ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՒՑ

ՀԱՄԱՌՈՏ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՍ ԵՐԿՆԻՔՍ ԵՍ ՔԱՐՈՒՆԱԿ ՀԱՆԴԻՍ ՔՈ ՍՐԲՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՏԱՂԱՆԴԱՎՈՐԱՑ ՀԱՄԱՐ ՍԿԻԶԲՆԱՒՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՒՑ ՀԱՄԱՌՈՏ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՍԿԻԶԲՆԱՒՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏՔ ՀԱՅՈՑ

ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՒՑ

ՀԱՄԱՌՈՏ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ա՛ր անտեր եանքնին քառա
կերպիցըն վհատ՝ոյն։ ի միկել
ըզձեզ երկար անմահից քառա
տրն օրհնութի՛ն առաքեցին։
Ա՛ռաքե՛լ հրեշտակապետն ան
սերթափե՛ն հոգեղէն։ ասէ տրն
և պարտ՝ոյն առաքեա՛լ ի հօրէ
մարմնաւոր ի՛ջի՛ն վերկօղն։
Ա՛ն՝կերտի՛ ի յորդ՝ոյնան վկայե
լով հօր և հոգ՝ոյն։ պնասանա՛ յ
բարձո՛նա երդէին մանկունքն
օրհնութի՛ն պրդ՝ոյ դաւթի։
Ի՛ զմիածի՛նն ի հօրէ ել՛ոյս փա
ռաց ընդ նոսա։ ձա՛յնք հնչեցի
ք՝ն ամենայնաւոր՝ անդընդոց
Տեառնե՛ղբոյս մեծ յայրարե
ին դրախտի։ պատմի՛ր ցընծու
թի՛ր հաւատացեա՛լ այրեցին։
Ի՛ կա՛յք շինեցո՛ք ընձ ըզխաղա
ղն լուսոյ։ քանզի ի՛մա՛ծաղեց
մեզ լո՛յս ի հայսատան տէր։

Ա՛ն՝ կ հօր և

Ընծայարձակեա՛ն հընչմամբ հե
ղեալ կենդանարար աղբիւր լու
սոյ։ անմահական կենաց լուսով
զարդարեա՛լ։ որք օրհնէին ըզ
հայր զառաքեալ հոգ՝ոյն։

Ա՛ռաքեա՛լ հոգ՝ոյդ սո՛ր ա՛ր
հա ընդ հօր փառաւիդ։
և էակից գո՛լո՛վ ծո՛ցածին քա
նին։ ա՛ն՝հասանելի՛ գ ա՛սող
տաց հայ՝ոյցըն մերոց։
Ա՛ր ի՛ քառա՛կերպութե՛ան ա՛ծո՛ւ
բաշխեալ հանդերձ։ և ըզբա

բանեալ օրհնի՛ս ի՛ տէրէն լե
զուացն. անհասանե։

Ո՛չ յոյժ մարդասիրական ա՛ճա
բար իջեալ ինչ վերնասանեն. և
ըղ տէրէն լեզուս բաժանեալ
հանգչելո՛վ ինուտ. անհասան։

Ո՛չ ոք օրհնեցէք բարձր պրա
կէ՛ք զհոգին ձըշմարիտ ա՛ճ։

Ո՛ միխիթարիչ ըս հոգին, որ փո՛
խան մեռանելո՛ն իջեալ ի՛ հօրէ.
որ հրաշալագործեա՛ց ընծայե
զառաքեալն. բարձր պրա։

Ո՛ երկնային ծորանըն հեղ
եալ ի՛ սո՛ւրբ վերնասանեն. որ
ա՛ճապարհ հրաշինեա՛ց ընծայ
զառաքեալն. բար։

Ո՛ճածին երկնային դուռն
ճածկո՛ւն ձայնի՛ն սաստուցա
նէը հրեշտակին. ուրախները բեր
կրեալդ ահը ընդ քեզ։

Ո՛քերովբէս բազմա՛ւ ընդ հօր
անապականաբար բնակիլ տաճե
ցա՛ւ ի՛ քուս որ ծնայիր. ուրախ։

Ո՛ր բացեցին սրօքէ՛ն շը ընդ
հանալ պահիւր. այսօր ի՛ մէջ
մարդկան ի՛ գի՛ւրկըս հաղորդին՛

յայտնեալ. ուրախ։

Ո՛ղիդ ձշմարիտ որ զաճ՛ածին
ընծ հրամա՛ւներն զառաջինն քո
դաւթեն լե՛ցեր. արբուցանելո՛վ
աշակերտացն զպարարտու՛թի՛ն
ինք՛ վերնասանեն. ոդր ե՛րկաւ։

Ո՛ր առաքեցար ի՛ հօրէ՛ կենդա
նարար վտակ ե՛ւ ոչ ա՛ճ ձշմարիտ.
արբուցանելո՛վ ինքեա՛ց ոգիս ա
ծին ղուղխոյս փախիւրե՛. ոդր։

Ո՛ր կատարեցեր ըզ ընծաիսա՛ց ցին
կուե արտից նոցա՛. ոդր բարձ
ակոյ մըննային մեծի՛ գալստեն
քո՛ ինք՛ վերնասանեն. ոդր։

Ո՛ր ի՛ ծնէ՛ն ի՛ ծեռն առնո՛ւն ա
ռաւոնեան ի՛ հրաշա՛ւ յոյդ սո՛
բօքէից՛. վերնասանեա՛ւ առա՛
ջեալ խնամո՛ւ զարարածս.
տո՛ւր ե՛ւ մի՛ւրբ օրհնեալ
ե՛ւ յարարածոց քո՛ց։

Ո՛ր ոգւո՛ւ ե՛ւ ճշմարտո՛ւ հրաշալի
ձայնիւ ընդ հո՛ր և ընդ որդո՛ւ
միշտ փառաբանիս՛. և քո՛ւրդրու
թի՛ւն տայիս յարարածս. տո՛ւր։

Ո՛ յոյժ ա՛ճապէն սեռդիս ի՛
վերնասո՛ւրբն հընչեա՛ւ տո՛ւր
մա՛ձայն հընչմամբ. և զառաք
եա՛լն սրբուցեա՛ւ բաշխեցո՛ւր

յարարածս. տո՛ւր։

Ո՛ղիդ ի՛ր միշտ և ե՛ւ ճեղքիդ
ոչ սկսեալ և ոչ դադարեալ ձեռ
այլ միշտ ընդ հո՛ր և ընդ որդո՛ւ
կարգեա՛լ և թագեա՛լ ի՛ մէջ. և
միշտ օրհնեալ ի՛ յաւիտեա՛ն։

Ո՛ր միշտ ընդունո՛ղ սրբո՛ղ. և
լո՛ւսաւորիչ ածո՛ղ ոգւո՛ւ ըզ միշտ
ընդ հո՛ր և ընդ որդո՛ւ կարգեա՛լ
և թագեա՛լ ի՛ մէջ. և միշտ օրհ։

Ո՛ շուայտիւ ի՛ նքնաշարժ. ինքն
իշխան ի՛ նքնաստո՛ր ամենատո՛ր ձեռ.
վասն զի շընչէ՛ ուր կամի՛ ոդդ
ա՛կսորժէ յորժա՛մ և ուրեք ի՛ն։

Ի՛նքը՝ ինքեան. նոյն միշտ
ընդ ոլորս դասեցաւ անիրեղուկ
անժամանակ. անայլայլելի՛ անց
փոփոխեալ՝ ՚ի՛. և միշտ օրհ.

Ի՛ոանոյ ոսկեբերանէ՛ առանց
ոսկեսահմանէ՛ ց. առանց սահմա
նի անշօշափելի՛ ՚ի՛. և միշտ.

Ի՛ոյ առաքելք ոսկեշէք առա
նձնի ինքն ինքեան ցնծա. առջնորդիչ
ըմբռնողականի՛ ոսկի և կապի՛ բա
նիւք ընչացն ՚ի՛ըն. և միշտ.

Ի՛ոանէք եկեղեցի՛ նորոյս. լոյս և
դաստիարակիչ լուսոյ. ինքեան բա
րի աղբիւր բարուց. հմտեալ ա
ղիւղ առաքինութեան ՚ի՛ը. և միշ.

Ի՛ոյ զօրութիւն ի՛ երկիւղին.
ոսկով հայրանուագին ի՛ոյդ վա
ռաւոյն ց. որոց ամի կայդ ամ ա
մէն ամ երկրպագութիւն կատա
րելոյ արբանեակ՛ ՚ի՛.
և միշտ օրհ.

Կամ նմանութ Ճգնաւո
ր Մուշեղ.

ՈՒՐԱԽԱՆԱՆ
արդարութիւն ծա
ղիկ. մանն արուեստակ
առաքինութեան. նախընթաց ճանա
պարհդ ոսկեղէն ա՛յ անցիր ընտ
րեա՛ տեսլեդ յուսկանելն. ան քա
րեխօսեա՛ վերանալոյդ վերոյ.
Խարձրեալդ անձամբ խորոց ան
անձդ ցմահ ցնծացուսո՛ ՚ի՛ը.
յորովայնէ մայրենւոյ սուրբ
աստուածոյ ընկալարան սո՛ըբ
երկրորդութեանն. ան քա.

Ա՛ոաքելական երեշխակալեան առա
քեալ ան զաքարիա. սահմանա
պահ ընդ ճշմարտութեան ծրնունդ քո
սբ յայտնեալ ծերոյն երկնաբեր
քին. ան. Ա՛ոաւելեան երկնից
զօրացն երեսաւ քահանայապե
տին. յորժամ մատաներ ի սբր
բեալ սբրգոցէն խընկարկելոյ
ըստ օրինացն ի սահ ձայնին. ան.
Նա սերտեալ զանհեթանոսեանն
ի՛ձև մարմնոյ յայնմ սեղանոյն.
պակասեցեալ կերկիւղ մանր
սասանելով ի հաստատուէ քա
հա հրեշտակին. ան քա.

Ո՛ղբասիրեալդ քան ընչասէրն լե
ռան զերազանակ ծրնունդ ան քո.
սահմանեալ հիանալի զաբ
ղիա և համբացեալ պատմի՛ր
պայծառեալ լերուսա. ան քա.

Ի՞նչքա՞ն կինքեան՝ նոյն միշտ
ընդ որոյս դասեցան անբաժանելի
անմահանալոյ. անայլայլելի՛ն
փոփոխելի՛ "ի՞ն. և միշտ օրհ։
Ի՞նչպես որքա՞նութիւն առանց
որակութեան չ. առանց տեսու
թեան անշօշափելի՛ "ի՞ն. և միշտ։
Ո՛չ առաքեալ ո՛րոշիչ տաճկաս տա
նէ ինքն ինքեան չէ. առ ինորդիչ
ըստացեալսն՝ որպէ եկամի քան
ժանեկ չ՛ էշնոյ "ի՞ն. և միշտ։
Ասանկ եկեղեցական ներքոյ եւ
դասալուծեալ լուսոյ չ. ինչքան քա
րի աղեխար քարուն՝ հնդիկ ու
ղիղ առ՝ինորդական "ի՞ն. և մի։
Ինդիկ զօրութիւն է՛ երկիւղի.
որով հայր ճանաչի է որդի վա
ռաւորի չ. որոց մի կայդ միայն
սիրս մի՛ երկիւղածութիւն կատա
րելութիւն արդարութեան "ի՞ն.
և միշտ օրհ։

Կամ Նախշուն Շուշան
Մուրճ։

ՐՈՒՆԱՆ արդարութիւն ճանչ
ցուն արուեստիկդ
առաւօտուան. նախընթաց ճանա
պարհի՝ որդոյն ա՛յ անօրինու
թիւն առեալ յոլհանէս. ան քա
րեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց.
Խարդախչին անձառ խորհուրդ առ
առաջ իմաստութիւք հոգւոյն. ի
յորովայնի մաքրեալ առաջա
ւուտէ ճշմարիտ ևբնակարան սուրբ
երկրորդութիւն. ան քա։
Վասն բոլոր հրեշտակապետաց առա
քեալ ան զաբրիէլ. աւետարա
նել ընդ ընտրեալն ծննդեան քրիս
տոս յամուլ ծերոյն եղիսաբեթ
թէ. ան։ Վասն ակնոյ երկնից
զօրացն երեսաց քահանայապե
տին. յորժամ մտանէր ի սուրբ
քուէի սրբոցն ընդ խունկարկիչ
քոյ օրհնացն ի տաճարին. ան։
Նա աւետեալ զանհնարականն
ի՛նձ մարմնոյ յայնմ սենեկի.
պակուցեալ երկիւղիւ միտս
սուսանելով ևհատատուն քա
նիս հրեշտակին. ան քա։
Ո՛ զերապոյն քան զերեսուն լե
ռանէ զեղանակ ծննդեանդ քոյ
քոյ. սակաւեալ հանապազ զաւր
լինս և համրացեալ պատճէ՛ր
պարգեւանաւք երեսաւն. ան քա։

Անդ լուսոյ արդարոյն եղեր
անձինն ձանձրացեալ տառա-
ջնորդեցեր որդւոց մարդկան
երանել յիմկինն անմարմնական
վարուց քոց օրհնաբան։ ա՛ր։
Որոյ անանձն ներկնաւոր սբ
փեսայիդն ելեկեղեցւոյ փեսաւիր
և հրաւիրակ առաքելոյդ տէր
սիրոյ որդւոյ Թադէոսդիմն։ ա՛ր։
Ա՛ւրդ սպրդապետիմն սիրելոյդ սբ
անդեցեր զքո աշակերտութեանն
և ըզլոյս գիտելոյդ և ճրագի
քո բանի հանապազօրհն արեգա
կանն աներեւոյթին։ ա՛ր։
Տիրական սբ օրինացն եղեր
քարոզ սո օրհնաբանեցոն. որով
մասնեալ բանտից և կապանաց
մոլեգնութ ըն հերետիկոսաց։ ա՛ր։
Ի մեծ խրնձոյս արբեցութ
յոյեալ ծնրնդեան սիհաբե
րին. ըզքեզ որ խայտալով ծնար
առաքակ անապական կաթաւ
լով խրնդրեցոյց հմահ դուռատր
հերետիկոսաց։ ա՛ր։
Ընծայութիւ առաքելոյ եղեր
հոգւոյն սրբոյ ի գլուխս։ կարա
պետ կերկին ինձեան առաւն խա
տրին հոգին եղիկոյ. որով լու
ծանն երկուսեքն միտս։ ա՛ր։
Ի թեմականն մատեալ երկիր
յաշակերտաց քոց պատճառ
կեալ և անդին թեմական հոգւով
ընդ քրիստոսէ յարքայութիւնն
երկնից վերափոխեցար։ ա՛ր։

Ընդ ամէն իյորդանան հոսեն
աճ իքէնն մըկերտիլ. վերնա
կան իշխանութիքնըն զայն
հարեալ պարտականն նորա
հրաշ սքելութեանն. ա՛ր։
Որ չեղեալս նախ գալստեանդ
քարոզ ըլսա հընոյն որ ի յերկ
րորդին. արժանի եղեր լսել
հայրական ձայնին ըզմի ածնին
դո է որդի իմ սիրելի. ա՛ր։
Ը ընդհատանէն արարածոց որ
հետ հոգի չունիս ըզշնորհս. աղա
ղակիդ սքելութեանդ քեզ երևե
ցաւ զածոքն իւր էակցի ն
յայտնեալ աշխարհի. ա՛ր։
Որ ըզ խրայցս անձառելի սնօ
րհնութեանն քոյ ձեռնածանիկ
գհատոցիդ երրորդութեն ա՛նձ
նաւորեցեր սքեւանել ի յորդա
նան պրժանի եղեր. ա՛ր։
Ընդ իշխանըն խաւարի յաշխար
հակեալ մեզաց ծուխս. հալածե
ցաւ ջրովքն յորդանանայ մըր
կերտութիքնի իքէնն ըզգեստս վիշա
պին ինձա խորտակեացդ. ա՛ր։
Պատգամս մարգարէիցն ծրի
նաւորեցեր զգաւառն օրհնակ. խոս
տս ըզձգմարդկան ծծեալն ըզ
քրիստոս սնուանեցեր գաւառն
ա՛ր և քարձոյ մեզաց. ա՛ր։
Որ մեր մեքսուքիքէնն մըկերտ
եալ յայրեալն իմատից ապես
տացան յերկիր հաստատեալ
առաքելոյն իմատից իհրատ
իմ. ա՛ր։

Ա՛ր առաքեցէր զմի ածինդ ի փրկութիւն մերազեղեաց. անեղ էութեամբ եղանիլ մարմնին ի նա կուսէն Տայդ երկնաւոր. զոր առ քեզ ոնհմբք բարւոյ խօսս վայել անձանց մերոց։

Ա՛ր զնախագրեալսն առ ի քէն մարգարէիւք ճշիւր կատարել. անմայր ի հօրէ աներկիցեալսդ լինել անհայր ի մարդոյ կուսէն. զոր առ։ Ա՛ր հիւրընկալ անձառիդ ի քէն յայտնեալ ծածկեալ խորհրդոյդ. ի քէն մաքրիլ երկանիւ կուսին հօր զօրութիւնն հովանաւորեալ. զոր։

Ա՛ր զնախամարգն անիծից երկանց լուծեր ըղգատակնիւք. որ ըղտրտմանկան ապհանաւոյ ծընանելով ի քէն. առնես միշտ բարեխօս եմ վս անձանց մերոց։

Ա՛ր խնկագանիլ համատուք հաս տատեցեր զերկնիզդ հօր լուսատուէ. զոր նախանշեալ առաքէ ընդառաջեցոյց մանկտս խորհրդեան երկնահանդէսն իմիանալ երկրին. լուսաւորելով վաղգնատիճ։

Ա՛ր ըղ խորհուրդ անապական անօրինաւորեդ քո ի բերդոյ կուսէն. արտաքսելով սատանայական ածային ոխիդ կամակարանայ քանիդ աստուածոյ. փուռաց անեղ երկնիդ տերդ հանգիստառան։

Ա՛ր ինկեան վերադարձիլ ընտ-

Ա՛ր յերկնատային զօրս անմարմնոց ընդ նմին հեղեր առատապէս հոգի դիզ ձերձմարիտ. զանձայնն և զդերադոյնն քո խնամատարելդ. լինիլ փառաբանիչ ընդ երկրի դուներդ. ընդ նոսին փառաւորեմք զքեզ երկրակ միութեամբ։

Ա՛ր զկերպասականն ածային ստեղծեալ երկրորդումն ի խորհրդակցութիւն. զարդարեցեր փրկմամբ շնորհացդ քոյ կենդանատարաց. և ընդ ծնեալսն առնիմանիլ խօսեցեալ օրինաւք ևմարգարէիւք ըստ։

Ա՛ր յերկրորդի լինելոյնդ յետ յարութեանդ քոմ էակցին. մերոյ վերնամատնեցոյ դրաբեան փակեալսն շնորհելով բառատալին փչմանն ըղբերդ ևս առաքելոցն. առաքելոցն

աստ պատեք հոգի սբ. ընդ։

Ա՛ր մամ յերկնից գոչեալ փողն ազդեցուցեր. յառնելոյ մերոյ բաց ի գերեզմանէ անհաւոր. յայնմ աւուրս աշխարհին քոյ ընդ ելիցդ ի լերանցն երկնից ընդ ընկերացեալն և հանդէս ընդ առաքեալսն քոյ։

Ա՛ր ածեալ Հառագայթիւք ածուեր փայլեն ի յարուցելոյ. և դիպ բոլորիցդ հրաշալեացդ ի յայտնաւորեալ աշխարհին քոյ։ Ա՛ր հոգեպարգեւ դողմն ապրածիք ինձանէդ արօրեալդ փութոյն. յոր համ հարկանէ հրեշտակապետն ի գետոյ մարդկան. յայնմա։

Եթէ դարձեալ չարչարանքս
օրինակեցեր. եւ զի բռնութիւն
մահու եւ դժոխոց կործանի
մահն երիցուկի. ապաշխարա
խոչէին հրաշագործեալ նոր խա
չակիր. օրհնութիւն քեզ տէր
երգեցողն մանկունք.

Ձայն ՀՒ.

Ձնորհացիր մեզ յօգնութիւն մա
րիա՛մ աստուածածին. ապաւէն
առաքեա՛լ և մարգարէ՛ եւ կարմ
պատ եկե՛ղեցի՛ դրախտ սո
ւրբոց՝ սո՛ւրբ քա՛ռ բարե՛.

Ի ՅԱԿՈԲ ՄԱՂԱԽԱՑՈՅ.

Ռանձնասպասեալն քեզ մեր քրիս
տէ պատարագեալ քահանայդ
ինքնանքեցեր մատոյց զպատարագն
երգաբանին՝ նմանողացս շնորհ
հեզ զգեստեալ. սո՛ւրբ քա՛ռ.

Ի՛ աւուրսն յորում գալոց
ուրեանդ սուրբդ գՏրդատ
տապալեցեր գՏրդէ. սա՛
տապարեալ զկռապիղծ զաստ
ղանիսն զոր ծրնուանդ կառոյց ընդ
կարմրաքարին գի չարչարանաւ՝
աղաչանօք սորա կեցո զմեզ ա՛
ստուա՛ծ տա՛ր ողորմ ի մեզ.

Ի՛ յարդանդին ընդ ծով կո
դոմ երկրպագեաց քեզ յորո
վայն՝ սրբոյդ կոչեցեր. զոր եւ
այնմ վճռամիջեաց ձայն բար
բառոյ տանապատ՝ որ պատրա
տուց զերկրեցին հարուածն մա
քո՛ր սո՛ւրբ վիճակին՝ աղաչէ.

Ի՛ ծոցերէն հոյլ քրօջէնդն
ազէքսիէին հայել ի փառս աստ
ուածութեդ՝ սա հոյակապիւ
թեամբ գործիլ բնութեամբ մե
կըստացդ՝ զգեցեալ մարմնով ի
ջնորսեալ յորդանանու. աղա.

Ի՛ զոր օրհնեցիք բարձր ա՛ռա
ջեք ընդնաւ յաւետեան.

Ի՛ աւետաբերդ գալստեան քո
նին՝ առաքեցա՛ձայնն յոհա
պատ՝ զ՛զոր օրհնե.

Ի՛ սրբեալքդ՝ ո՛ր կուսածին
որդին՝ ի յորդանանու՝ զ՛զոր՝
մաքրել յորդանանու՝ զ՛զոր՝

Ի՛ զձածկեալ խորհուրդ՝ ո՛ր
երկրորդեցեր. կարապետին յայ
տնեալ հոգին աղաւնակերպ
իջմամբ՝ զ՛զոր՝

Ի՛ ի յանմահանդէսն վերջերոյդ
առաքեցա՛ հրեշտակապետ՝ ո
գալըստեանդ ես՝ ի քաղաքն ցեղ
ցոյ աւետարանել սրբոյդ կո
չին՝ որ մկրտացա՛ յորդանանի
զձածկեալ խորհուրդդ յայտ
նեցիր. աղաչեա՛ երկոցունց
բանի՛ն մեծ ծայրագոյնութիւնդ.

Ի՛ պրկեալ՝ ի՛ քեզ կուսին՝ ա
մուլ արգանդն երկնաբեր քրիս
տոս յորդանան՝ զաղտուածոյն անպիղծ
նին՝ զաղտասաւոյն անպիղծ զձայն
բարբառոյ տանապատ՝ ո՛ր զայդ
հանգիստ մեծին ի մարդկանէ՝ զ՛զ.

Ի՛ յաղօթից աւանդեալն՝ ո՛ղ
ջունիս մեզառակ խոստանդն զաղա

Նա եւ ոչ ոք ի նմանէ ուրախ լինի։

Ի ՅՈՎՍԵՓԱՅ ԱՐՔԱՅԻ։

Յովսեփ արքայ ի Սամարիա ամս քսան եւ հինգ։ Եւ արար չարութիւն առաջի Տեառն։ Ոչ ի ձեռն ամենայն մեղացն Երոբովամայ որդւոյ Նաբատայ, զոր մեղուցանէր զԻսրայէլ։ Եւ ոչ հեռացաւ ի նոցանէ։

Ի ՅՈՐԱՄԱՅ ԱՐՔԱՅԻ։

Յորամ արքայ ի Սամարիա ամս տասն եւ երկու։ Եւ արար չարութիւն առաջի Տեառն։ Ոչ իբրեւ զհայրն իւր եւ զմայրն իւր։ Եւ ոչ զկուռքն Բահաղայ, զոր արար հայրն իւր։ Այլ զմեղսն Երոբովամայ որդւոյ Նաբատայ, զոր մեղուցանէր զԻսրայէլ։ Ոչ հեռացաւ ի նոցանէ։

Ի ՅՈՒԴԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՐՔԱՅԻ։

Յուդայաստանի արքայ Յովսափատ ամս քսան եւ հինգ։ Եւ ամս քսան եւ հինգ թագաւորեաց ի Յերուսաղէմ։ Եւ անուն մօր նորա Ազուբա դուստր Սեղեհեայ։ Եւ արար ուղիղ առաջի Տեառն։ Ամենայն որպէս արար Ասա հայրն իւր։ Ոչ խոտորեցաւ ի նմանէ, առնել զուղիղ առաջի Տեառն։ Բայց զբլուրսն ոչ խափանեաց։ Եւ ժողովուրդն զոհէին եւ խնկարկէին ի բլուրսն։

Եւ հաշտեցաւ Յովսափատ ընդ թագաւորն Իսրայէլի։

Եւ զբանս Յովսափատայ եւ զզօրութիւն նորա զոր արար, եւ զպատերազմն զոր մարտնչեցաւ, ոչ գրեալ են ի մատենի բանից աւուրց թագաւորացն Յուդայ։

Եւ զմնացեալ զանկանացն, զոր մնացին յաւուրսն Ասայ հօր իւրոյ, ոչ առ նա ի Յուդայաստանի։ Եւ թագաւոր ոչ էր յԵդովմ։

Եւ Յովսափատ արքայ արար նաւս ի Թարսիս երթալ ի Սոփիր ի վաճառս։ Եւ ոչ գնացին, զի խորտակեցան նաւքն ի Գեսիոնգաբեր։

Յայնժամ ասաց Ոքոզիաս որդի Աքաբայ առ Յովսափատ։ Երթիցեն նաւք իմ ընդ ծառայս քո։ Եւ ոչ կամեցաւ Յովսափատ։

Եւ հանգեաւ Յովսափատ ընդ հարսն իւր, եւ թաղեցաւ ընդ նոսա ի քաղաքի Դաւթի հօր իւրոյ։ Եւ թագաւորեաց Յորամ որդի նորա փոխանակ նորա։

Ի ՅՈՐԱՄԱՅ ԱՐՔԱՅԻ։

Յորամ արքայ ի Սամարիա ամս տասն եւ երկու։ Եւ արար չարութիւն առաջի Տեառն։ Ոչ իբրեւ զհայրն իւր եւ զմայրն իւր։ Եւ ոչ զկուռքն Բահաղայ, զոր արար հայրն իւր։ Այլ զմեղսն Երոբովամայ որդւոյ Նաբատայ, զոր մեղուցանէր զԻսրայէլ։ Ոչ հեռացաւ ի նոցանէ։

Եւ հաշտեցաւ Յովսափատ ընդ թագաւորն Իսրայէլի։

Եւ զբանս Յովսափատայ եւ զզօրութիւն նորա զոր արար, եւ զպատերազմն զոր մարտնչեցաւ, ոչ գրեալ են ի մատենի բանից աւուրց թագաւորացն Յուդայ։

Եւ զմնացեալ զանկանացն, զոր մնացին յաւուրսն Ասայ հօր իւրոյ, ոչ առ նա ի Յուդայաստանի։ Եւ թագաւոր ոչ էր յԵդովմ։

Եւ Յովսափատ արքայ արար նաւս ի Թարսիս երթալ ի Սոփիր ի վաճառս։ Եւ ոչ գնացին, զի խորտակեցան նաւքն ի Գեսիոնգաբեր։

Յայնժամ ասաց Ոքոզիաս որդի Աքաբայ առ Յովսափատ։ Երթիցեն նաւք իմ ընդ ծառայս քո։ Եւ ոչ կամեցաւ Յովսափատ։

Եւ հանգեաւ Յովսափատ ընդ հարսն իւր, եւ թաղեցաւ ընդ նոսա ի քաղաքի Դաւթի հօր իւրոյ։ Եւ թագաւորեաց Յորամ որդի նորա փոխանակ նորա։

ՄԱՏԹԷՈՍԻ Ի

բարձրելոյն և զքա՛ դատաստին ընտանեաւք. որ եւ ի ծընունդսդ կանանց. մեծ կոչեցան. յօրհնութիւնսդ տիզեալ որբս պատուհասցուք։

Ա. Զհանդերձ կարապետ եւ ըզ բանին ընդ ձայնն. որ յորովայնէ զբա՛ յաւետի գուշակեաց. յօրն։

Ա. յանապատի բնակիչ և շրջեալ հորհացեալ քարոզող. որ եւ ի դէպ ժամս ըզ փրկութիւնն քարոզեցից. յօրն։

Ա՛ր յորովայնէ ընտրեցաւ յաւետարանչի. քարոզէր ձրի շնորհս որդեացն այլ աւե յոմէն նէնս. անդադար բարեխօսեա վասն անձանց մերոց։

Ա՛ր յանապատէ կոչեցաւ հոտաց գիմանէ. մկնկերսոլ ըզ գոլով մորձ բարձրելոյն մեզաց աւերցուն։

Ա՛ր զմարգարէիցն ընկալաւ զդ պատիւ ահ. և ըզ շնորհսն ձրի մատնեա աբ առաքելոցն աւե յոմէ։

Ա՛ր մարգնութիչէն հերոդեայ ընկալաւ ըզ վայծ խաման. եւ ի դառա հերշտակաց վերամարդե ցար աւե յոմէ։

Ա՛ր յորս ուրախացաւ աբ երկիղ գի՛ք. ասնէ խընդութիւն ղօն վերինն երկնաւորէ։ աբերեաց ձայնէ փառաւորելոյ ըզբա՛։

Ա՛ր յորս հանձայնեաւք արդիք սիօնի՝ երկրայնոյ. ասնէ զա արձակեաւն որդոց անդրանկաց վերին սիօնի. աբերեաց։

Ա՛ր յորս զաբ անմարմնոցն երգս առեալ պարսի՛ն ընդ մարդկան զերգըս հոգեւորս անմահ վեր այլ՛ն յառաքեաւս. աբեր։

Ա՛ր յորս ցընծայ զառաքեալսդ եկեղեցի հեթանոսաց. ասնէրսդ զհիշատակ մեծի՛ հաստատելոյն եւ հօրըն հաւատոյ աբրահամ։ ծրնեցէք մանկունք սիօնի՛ զհայրըն լուսոյ ա՛նեղութիւ։ Ա՛ր յորս նոր խոտակ կոչեցաւ մարգարէիցն առաջ. ասնէրսդ ցընծութիւ ըզգօն հոմեաւցն հա բայիլն առաջնոյ. զոհեցէք զգուխ անկեն երկնից որոց յայր մարտէ։ Ա՛ր յորս ի գիւխոտ ը բանց ասէն այ հաստատեալ. որ եւ յաւէտ ժողով յամպոց հոգեւոյն ա՛ծաբուղխ առա՛ստ հա՛ն անձրեւօք. բարեբանեա զաղբիւրըն կենաց զարգացեալ։

Նոյնի՛ն ծաստեաց։

Ա՛ր յորս զիմանալի լուսոյն ծագումն ի խաւարի՛ նըստողացս. զարհուրեալ աբ հայրապետն երկիւղ վերապատասխանեաց։

Ա՛ր յորս զանապատկեա՛ն հոգեւոյն պարգեւն բաշխող որդւոց ի՛ր զամայ. յո՛րդիս լուսոյ նոսա

Ա՛յսօր զանձայն եւ բանիւն պատ
մեմ ի հայրապետական աշխարհս. աշա
կերտակ ելեալ առնեմ մանկտի՛ն ինքն.
Ա՛յսօր երգիչ եկեղեցի՛ որդ
ուիլ խորհիլ ընդ հրեշտակս.
յիշատակի լուսաբերին՝ եւ փառք
ի բարձունս մատուցից։

Ա՛նանիա՛ն ոգի՛ եւ մանկտի՛ն
ոգի քոյ նահատակ եւ ուրախ զան
ձինս խրատուն ի մա՛ր բոյն.
փոխանակ որդւոյն աստուածոյ.
Ա՛ն զիսակո՛վ ինձ եւ մանկտի
ցն՝ ոգի՛ ընծայիկ նըմանեսցուց
հարեալ ի կարկտո՛ւթ. և ան
կեալ ի մա՛ր քո՝ քրիստոնեայ։
Ա՛ն հոգի՛ով եւ մանկտինցն
որպէս զերան աղաւնեայց քոյ
առեալ ի կարկո՛ւտ թռչնոց.
և դասեալ ընդ զբաղումսն
երկնից։

Ա՛ղբիւր կենդանի բանիւդ ընդոր
հաց հոգիդ ինձեալ ի բարձանց.
զանապակին պարգեւս քոյ՝
բաժանեցեր յանապատեայսն.
Ա՛ր ի վերայ ջուրցն գոլով
առեալ ի ձեռանէդ զարարածս. ի՛ջ
եալ ի ջուրս աւազանիդ՝ և
ծնանիս որդիս աստուածոյ.
Ա՛ր զարդարեալ նորոգես մեզ ըստ
ընտրեցեալ զեկեղեցի. պէս պէս
ընտրացեալ պարգեւօք փայլին
մանկտինքդ սուրբ։
Ա՛ր ելեալ առաքեցեալդ մարգա
րէդ կարօղ փրկիչ. և՛ զանձինս
ցեալ ընդ մանկտիսն բերեալ ընծայեցեր.
ողորմա՛ր որ հրաժարեցոյց զոր
հրաբերեալ առ քեզ կոչեցեր.
Ա՛ր ի խաչին ելեւէջեցար մար
գասէր կարօղ փրկիչ. և՛ զոգին
անապականն արեամբդ. ցօղեր
ցեր սիրելեացդ՝ ողորմա՛ր.
Ա՛ր ըզդժոխս աւերեցեր. և
ըզգերեալսն փրկեցեր. և զար
գերեալսդ վերադարձեր ի տոյս կեա
նացդեա յա՛ւիտեանից՝ ողորմա՛ր։

Ա՛ղբեր աւծանծին. անբիծ ան
ապական. որ լուսոյ
զնա՛ւանացեալս. մաքառեալ ձայ
նիս երգով մեծացո՛ւցանեմք.
Ո՛ւր պարծանքդ կուսութի՛ւն
մարդկին. գո՛ւ ուրախութի՛ւն հրեշ
տակից. գո՛ւ բարձոյ անմա՛ծից
վարդ ըզբեզ աճապարին մե՛ծ.
Ո՛ւր ձգմարիտ արի՛ եղեր պա
տերազմանն ա՛յդպէս. յորմէ ծա
գեաց փրկութի՛ւն սիրելեացդ.
մխիթարականն։

Ո՛ւրբդ զնա՛խ քան շնորհեցեր
զնէն եկեղեցւո՛յ քոյ սըկզբան.
ոգով դասապետեալ պատե
ցեր Քրիստոսին։
Ա՛ճեա պատկանեալ ըզժողով
ուրդսդ քո՝ որով երկրպա
գե՛ք քեզ ընդ հօր և հոգւոյն.
Ա՛ղեր ապաւինիմք քո՛ որ դա
տողես խաչիւ. որպէս զի փրկե
կեացես ըզմեզ յայնմահա՛ւ բո
աչեզ սատենին։

Որ մարգարէին ընդունի՛ ի դէպ
ծմ՛ահոգի. աւետարանեցեր ընդ
դարձս որդւոյն այլ մեր յոյժ
հանգիս. անդադար ընթեռնուք
վասն անձանց մերոց.

Ղուարձանայ այսօր եկեղե
ցի քո՛ քաջ. ի՛ տօնախմբիմ
բո՛ւռն զօր յիշատակի կարա՛
պետին քոյ յովհաննու. տո
վա՛ր ընդքեզ միշտ օրհնե՛ի՛մք
աւրհ հարցըն մերոց.

Որ մեծ ի՛ծնունդըս կանանց ի
քէն վե՛կայեցաւ. ի՛յորովայնէ՛ն
յառաջ գուշակեաց զանձո՛
ր զմարգարէութի՛ւնն. սուրբ.

Որ վեցհնե՛ւան արօսի՛ն ո՛չ
իմացին հայել ի՛փառս քո՛ր.
առ արժանապա՛տս ձերոնց
դրանց ընդքեզ ի՛յորձանսըն
յորդանանու. սուրբ.

Ընդառ օրհնե՛ցեք և բարձր
արարէք ընդնա յաւիտեան.
Ո՛ կարապետին յովհաննու
հառաջիւրով ընդ յիշատակն.
անդադար ձայնիւ զնո՛ր հոյլ
օրհնե՛ցեք և բարձր.
Ո՛ երանելւոյ մկրտչին մեծի
ընդով ընդ ամենս. տո՛ղ ևտրակա՛ն
ձայնիւ զքեզ ծագաւո՛րեալ. օրհ.
Ընտրեալ բարբառոյ ձայն.
և աւետաւո՛ր արդարո՛ւթեան.
ընդ նոսի՛ս ընդ զմեզ շնորհս տա
հոգի՛ն. օրհնե՛.

Ընտրեալ եկեղեցւոյ ընդ
ածոյին ձայնիւ աւետարա
ներ հրեշտակին. ուրախ
կարե՛ք տէր ընդ քո՛ւ.
Ի՛ քերովբէս բազմա՛ընդ հօր
անապակութեա՛ն բնակիլ տաճա
ր՛ քո՛ւմ պատւական. ուրախ.
Որ բոցեղէն սրովբէի՛ք շրջեա
լ պահե՛ս պատնէ՛ն. այսօր ի՛ մէջ
մարդկան ի՛ դի՛ր կեա տոհմից
յայտնեա՛լ. ուրախ.
Ն՛ոյն ձշմարտութի՛ւնն ընդ յով
հաննէ՛ս մկրտչի՛ն որ ծագե
ցաւ ի՛ յերկրի՛. աղօթի՛ւք սուրա
տ լո՛ւսաւ մեզ և ո՛ղորմեաց.
Ո՛րդիք ե՛ւառաքեալ ա՛ծ որ
դո՛ւդ. ե՛ձայն բարբառոյ ազդ
արարօղ ա՛ծեղերութ. աղօթի՛ւք.
Որ զարուեստակա՛նն ծագեալ
ի՛յերկրի՛. ընդ՛ կարապետ արդ
գալեանդ արդարեա՛ւդ.
Ո՛ւրա՛քեալքն յոյժ կարո՛ւ պերան
մեծն ի՛ մարգարէի՛ս մկրտչի՛ն
ընդ յովհաննէ՛ս. պատրաստէ՛ր
ճանապարհն քաղա՛ւորին
յաւիտեանից.
Ա՛ ընկա՛ւեաց և աստ՛ղ ընդ քեզ
այլ առաքեա՛լ եմ առաջի՛ն երեսի
և հարիսն եկեղեցւոյ վերայ
քրիստո՛ս արքայն երկնից.
Տեսանէ՛ր ընդ զի զայր ոմն
աղաղակեա՛ց և ասէ. ա՛նա գառն
այ որ բա՛ռն ի՛ բառնալ ընդ մեզ
աշխարհի՛.

Ա՛ր, Ե՛ր ՕՐ ԸՆԹԱՑ

տէր ով դուիք՝ սրբոց թեզդ պաշտօնեայ. և՝ առաքելոց բանաւոր հօտի։
Ընդ քեզ ունիմք ըմբիշման առիւծս միածինն. Եղիազար վանդն քո ոխատարացս։
Կանխեա խընդրելոյս ելիցողս քեզ յանցանաց. ի քէն ու աշխ կերտողից։
Ա՛ր երանելի սուրբ ով դուիք՝ ընդ քեզ ունիմք բարեխաւս սո քեզ վանն անձանց մերոց։
Ա՛ր ի մտաւքեզ բռնանայիլին ոչ զանգիւտ առեցեր՝ ընդ քեզ ու։
Ա՛ր ընդ անմարմնոցն դասս վե բանիմք ընդ քեզ։
Ընդ քոյոյս ձշմարիտ ապաչին օրհ ձմնացն. և հաստատուն հաւ տոյ ազգի մարդկան ապ ով դուիք՝ ի մարդկան ապ հայցեա վանիցս մեր ի քրիստոսէ։
Ընդ որոյ քոյ քանդապատիւ ձշմարիտ ի՛մոյ։ և հոգւով հոգևոր բանաւոր հօտի սուրբ ով դուիք՝ ի մարդ։ Պատուակ վայելուչ եկեք ընծայ քրիստոսի. և սո հոգևոր կերակրոյ սուրբ ով դուիք՝ ի մարդ։
Ա՛ր քաջասիրտ կռուողքդ ծա զեցար ոչ զարհուրիմ զանկն. և

տէր ով դուիք՝ սրբոց թեզդ պաշտօնեայ. և՝ առաքելոց բանաւոր հօտի։
Ընդ քեզ ունիմք ըմբիշման առիւծս միածինն. Եղիազար վանդն քո ոխատարացս։
Կանխեա խընդրելոյս ելիցողս քեզ յանցանաց. ի քէն ու աշխ կերտողից։
Ա՛ր երանելի սուրբ ով դուիք՝ ընդ քեզ ունիմք բարեխաւս սո քեզ վանն անձանց մերոց։
Ա՛ր ի մտաւքեզ բռնանայիլին ոչ զանգիւտ առեցեր՝ ընդ քեզ ու։
Ա՛ր ընդ անմարմնոցն դասս վե բանիմք ընդ քեզ։
Ընդ քոյոյս ձշմարիտ ապաչին օրհ ձմնացն. և հաստատուն հաւ տոյ ազգի մարդկան ապ ով դուիք՝ ի մարդկան ապ հայցեա վանիցս մեր ի քրիստոսէ։
Ընդ որոյ քոյ քանդապատիւ ձշմարիտ ի՛մոյ։ և հոգւով հոգևոր բանաւոր հօտի սուրբ ով դուիք՝ ի մարդ։ Պատուակ վայելուչ եկեք ընծայ քրիստոսի. և սո հոգևոր կերակրոյ սուրբ ով դուիք՝ ի մարդ։
Ա՛ր քաջասիրտ կռուողքդ ծա զեցար ոչ զարհուրիմ զանկն. և

ոտանաւորութեան ըստ ձայնիւ այլ
մասն ըստմայեցւոյն. այսօր զանձա
ռութիւն ծաղկեցաւ ըզծաղիկ ի
ժամս տալոյ զպտուղ. այս.
Այսօր ի բերդ լեցեալ անմահա
նելոյ բարութեան. որ ի վերկոյս հա
տարակաց տեառնէ նըշոյն ընդ
ալգիս մարդկան. ասյ կոյս յղա
ցեալ ևծընեալ որդի ըստ մարդ
յայտնեալին աճ. այս.

Ի ջրհորդին հնօրէ ելոյս վա
ռաց ընդ նըմին. ձայնեալ հնչեցի
ր ոչ անդադրամեալ անդընդոց
Տեառնէ զոլոյս մեծ հայրապետ
ին դրիգորի. պատեալ ըզնոր
ին ի բերդ հաստատեալ այրարատին.
Ի կայք շինեցուածս ըզվարուան
ըն լուսոյ. քանզի ի նմա ծագեց
մեզ լոյս ի հնչասատան հնչ.

Ի ոտ հայ ե.

Ընդ պայծառացան երկնիցիք
երիսուածմայն. փառաւորեալ
ի զիաւանակին ոչ զերծուծո
թիւնն ոչ ոչ գործիր. անդա
դար բարեխաւսեա վասն ան
ձանց մերոց.

Ով առաքեցեր ըզսիրելի
եղբայրս մեր ի ճանապարհ
նեացն ըզնոր գործիր. եւ ի շո
ւրջ նորա լուսաւորեցեր զհայ
աստան աշխարհս ըզքեզ մեծ
օրհնեմք ամէն հարցն մերոց.
Ով երեւելի հաստատութիւն սուրբ
եկեղեցւոյ ըզքեզ գովեմք ամենայն
ազգք հայոց. որ ի ծոցոյ մաւրն
քո ծաղկեցար իբրեւ զվարդ ի
մէջ փշոց. ըզքեզ ոչ կարեմք
գովել ըստ արժանաւորին
քում. զի ոչ ունիմք ոչ բան
ոչ ձայն ոչ լեզու. որ կարող
լիցի ըստ արժանաւորին
գովել զքեզ. այլ ընդ
հրեշտակս ըզքեզ
օրհնեմք.

Ով երեւելի հաստատութիւն սուրբ
եկեղեցւոյ ըզքեզ գովեմք ամենայն
ազգք հայոց. որ ի ծոցոյ մաւրն
քո ծաղկեցար իբրեւ զվարդ ի
մէջ փշոց. ըզքեզ ոչ կարեմք
գովել ըստ արժանաւորին
քում. զի ոչ ունիմք ոչ բան
ոչ ձայն ոչ լեզու. որ կարող
լիցի ըստ արժանաւորին
գովել զքեզ. այլ ընդ
հրեշտակս ըզքեզ
օրհնեմք.

Ով առաքեցեր ըզսիրելի
եղբայրս մեր ի ճանապարհ
նեացն ըզնոր գործիր. եւ ի շո
ւրջ նորա լուսաւորեցեր զհայ
աստան աշխարհս ըզքեզ մեծ
օրհնեմք ամէն հարցն մերոց.

Ի ոտ հայ ե.

Ընդ պայծառացան երկնիցիք
երիսուածմայն. փառաւորեալ
ի զիաւանակին ոչ զերծուծո
թիւնն ոչ ոչ գործիր. անդա
դար բարեխաւսեա վասն ան
ձանց մերոց.

Ի ջրհորդին հնօրէ ելոյս վա
ռաց ընդ նըմին. ձայնեալ հնչեցի
ր ոչ անդադրամեալ անդընդոց
Տեառնէ զոլոյս մեծ հայրապետ
ին դրիգորի. պատեալ ըզնոր
ին ի բերդ հաստատեալ այրարատին.
Ի կայք շինեցուածս ըզվարուան
ըն լուսոյ. քանզի ի նմա ծագեց
մեզ լոյս ի հնչասատան հնչ.

յայտնեալին աճ. այս.

Այսօր ի բերդ լեցեալ անմահա
նելոյ բարութեան. որ ի վերկոյս հա
տարակաց տեառնէ նըշոյն ընդ
ալգիս մարդկան. ասյ կոյս յղա
ցեալ ևծընեալ որդի ըստ մարդ
ոտանաւորութեան ըստ ձայնիւ այլ
մասն ըստմայեցւոյն. այսօր զանձա
ռութիւն ծաղկեցաւ ըզծաղիկ ի
ժամս տալոյ զպտուղ. այս.
Ով առաքեցեր ըզսիրելի
եղբայրս մեր ի ճանապարհ
նեացն ըզնոր գործիր. եւ ի շո
ւրջ նորա լուսաւորեցեր զհայ
աստան աշխարհս ըզքեզ մեծ
օրհնեմք ամէն հարցն մերոց.
Ով երեւելի հաստատութիւն սուրբ
եկեղեցւոյ ըզքեզ գովեմք ամենայն
ազգք հայոց. որ ի ծոցոյ մաւրն
քո ծաղկեցար իբրեւ զվարդ ի
մէջ փշոց. ըզքեզ ոչ կարեմք
գովել ըստ արժանաւորին
քում. զի ոչ ունիմք ոչ բան
ոչ ձայն ոչ լեզու. որ կարող
լիցի ըստ արժանաւորին
գովել զքեզ. այլ ընդ
հրեշտակս ըզքեզ
օրհնեմք.

Ով առաքեցեր ըզսիրելի
եղբայրս մեր ի ճանապարհ
նեացն ըզնոր գործիր. եւ ի շո
ւրջ նորա լուսաւորեցեր զհայ
աստան աշխարհս ըզքեզ մեծ
օրհնեմք ամէն հարցն մերոց.

Ի ոտ հայ ե.

Ընդ պայծառացան երկնիցիք
երիսուածմայն. փառաւորեալ
ի զիաւանակին ոչ զերծուծո
թիւնն ոչ ոչ գործիր. անդա
դար բարեխաւսեա վասն ան
ձանց մերոց.

Ի ջրհորդին հնօրէ ելոյս վա
ռաց ընդ նըմին. ձայնեալ հնչեցի
ր ոչ անդադրամեալ անդընդոց
Տեառնէ զոլոյս մեծ հայրապետ
ին դրիգորի. պատեալ ըզնոր
ին ի բերդ հաստատեալ այրարատին.
Ի կայք շինեցուածս ըզվարուան
ըն լուսոյ. քանզի ի նմա ծագեց
մեզ լոյս ի հնչասատան հնչ.

յայտնեալին աճ. այս.

Այսօր ի բերդ լեցեալ անմահա
նելոյ բարութեան. որ ի վերկոյս հա
տարակաց տեառնէ նըշոյն ընդ
ալգիս մարդկան. ասյ կոյս յղա
ցեալ ևծընեալ որդի ըստ մարդ
ոտանաւորութեան ըստ ձայնիւ այլ
մասն ըստմայեցւոյն. այսօր զանձա
ռութիւն ծաղկեցաւ ըզծաղիկ ի
ժամս տալոյ զպտուղ. այս.

Ի ոտ հայ ե.

Ընդ պայծառացան երկնիցիք
երիսուածմայն. փառաւորեալ
ի զիաւանակին ոչ զերծուծո
թիւնն ոչ ոչ գործիր. անդա
դար բարեխաւսեա վասն ան
ձանց մերոց.

Ի ջրհորդին հնօրէ ելոյս վա
ռաց ընդ նըմին. ձայնեալ հնչեցի
ր ոչ անդադրամեալ անդընդոց
Տեառնէ զոլոյս մեծ հայրապետ
ին դրիգորի. պատեալ ըզնոր
ին ի բերդ հաստատեալ այրարատին.
Ի կայք շինեցուածս ըզվարուան
ըն լուսոյ. քանզի ի նմա ծագեց
մեզ լոյս ի հնչասատան հնչ.

յայտնեալին աճ. այս.

Այսօր ի բերդ լեցեալ անմահա
նելոյ բարութեան. որ ի վերկոյս հա
տարակաց տեառնէ նըշոյն ընդ
ալգիս մարդկան. ասյ կոյս յղա
ցեալ ևծընեալ որդի ըստ մարդ

կեցո զմեզ բազում ամօք։
Ապաշխարեցուցանել զանձինս մեր
մեզ որ միայնիս բազում ամօք
ապրիլս աղօթիւք որով ուսար
Քանասիրտ կենցաղ քաւեմ ար
ընդ յանցանելս մեր։

Ապաշխարեցուր հաւատոյ ելեսա
տրիճ անձամբ մերոց ար ար
գործիցէ. եկայք հաւատացեալք
ի քրիստոս նոր հանգոյս այլ գո
հասցի։ Այլ խոստովանեալ ես
քի ելիցէ հարցարանելս յանձնա
ոգի վասն մեր արտասուք գոր
գոյս. եկայք հաւատարեալ ինձ։
Ապաշխարեցուցանել այլ ես պատ
ոգի ածայնի օրինաց ար տուեալ
գործիցէ. եկայք աշակերտեալք
ընդ ուրուս երգեցողք փառք
ի բարձունս այլ։

Ապրիլ ամբ ես ամիսս քառ
խոստովանութեան ոգի յանուն
զիմբարկու հայցատուներց ընկեր
քնաւորել. ի պարկեշտական մեզ
պարտ ազգին լուսաւորիչ մեզ
շնորհեցեր. վարդ բարեխօսէ
սարս փրկիչ կեցո զմեզ այժմ
եւ յաւիտեան գալստեանն։
Ապրիլ զարմացմամբ երանե
լին ար գործիցէ. զանազանելոյ զմ
չարչարանս իւրեանն կամ. եւ երթ
հընդօք ամօք խոնարհութեան
ըն բնակիւք անդընդային տան
ջանաց ի վիր ընկրկիլն։ վարդ
Ապրիլ զարմացմամբ երանե

գործիցէ. Անարժան ժառանգութեան
լուսաւորեցեր ընդ հայրապետին
աշխարհս. ընդ քեզ միշտ օրհ։
Ապրիլն ամբ ազօթիւք բարեաց
գնաւոր կուսապաշտօն ներկայա
ման աշխարհիս. եւ արդար երկիր
պագու ամենայնք երրորդութեանդ
ընդ։ Ապրիլ օրհնեցեալ. ես բանիւք
արարիչ ընդ նոյ յաւերժական։
Ապրիլ զարմացմամբ հաւատացեալ եկո
ջեցեալ յորդիգրութեան սրբոյն
գործիցէ. օրհնեցեալ ես բանիւք
արարիչ զայրծն ամենեցունց։
Ապրիլ ամբ ես ամիսս քառասն
ական հայրապետին մերոյ. ես ընդ
նորին գովեցեալ ես բանիւք արա
րիչ զիմաստութիւն մեր քոյ։
Ապրիլ ամբ ես ամիսս քառասն
գեղարուեստ հընչմամբ գովեցեալ
ընդ սրբոյ հայրապետին։ ես
բանիւք արարիչ ընդ ամենայն
ազգս մարդկան։

Ապրիլ ամբ ես ամիսս քառասն
ական հայրապետին մերոյ. ես ընդ
նորին գովեցեալ ես բանիւք արա
րիչ զիմաստութիւն մեր քոյ։
Ապրիլ ամբ ես ամիսս քառասն
գեղարուեստ հընչմամբ գովեցեալ
ընդ սրբոյ հայրապետին։ ես
բանիւք արարիչ ընդ ամենայն
ազգս մարդկան։

ԱՂՕՐԻՔ ՈՒԳՈՒ
ինձանէն քո գիտուն հին
սիրակից ազգաց ծագե
ցեր. և ի խառակէ կապաշուշ
թեան վերածեր ընդէր ի՞նչ
ըն ալ լուսաւորչին. օրհնեմք
ըզքեզ այլ ևս չարչըն մերոց.
Ալ վերստին զարդարեցեր զմ
հիերիցն հոյաստանեայց. ար
միամիտ ձառագայթիւք լուսա
զարդեալ շնորհօք սրբոյն
դիմիտրի. օրհնեմք ըզ
Ալ ըզբանն քո հրամանի քարո
զեցին հաւատացեալք. յանդի
մանալով ի շրջմունսի քարա
հոյոց և ի վերայ ածային քո
օրինաց նահատակեցան. օրհ
Ի զուր օրհնեցիք և լքայիք սր
այիւ ըզ ընտիր յանիմաստն
Ալ գերազանցն ինոյ օրինաց քա
հանայուն զնորըս զարդարեց.
եկեղեցիք ես քանանայ ըզնո
րոգ բնաւե ի քիստոս. օրհ
Ո՛ հոհանոյապետըն ձշմարիտ
ըստ կարգի ես ի քեզ հանդիպ
ի հիշատակի քո հանդիսացաք
առատ ծայրոյ քո հնանոյք ես
գեղոյ երգով. օրհ
Ալ գերազանցեալ ծագիկ ըն
եալ ես ինձանէն. ցոյս անանձնեալ

ուզմանէքդ. ելեալ ես ի ձիկ
ըզհայոց աստղ. երկիրպագեալ առ
նելով զամենաերան սբ երրոր
դութիդ. վանդոյ.

Յիլիւ քոյ բնաւոր հօրեղբ
նէ գիտուն. հաստատեցեր զհի
մունս եկեղեցւոյ ի հայաստան
երկրի. և լիլիւ հեծեալ սուրբ
քեղցեր. Յիլիւ բարի և առատ
նորոգ կենացըն յամենայնից սր
նէ գիտուն. հաստատեալ զանձինս
ըս սեր հաւատով ձմարտութ
ի վերոյ հնամն նէ եկեղեցւոյ.
Ի՛ուր ազգիդ ըզքեզ հայր
վարդապետ և սուրբ. բարեխոսեալ
քի ոչ մեռանիս կենդանեալ
զանձինս սեր.

Ալ կոչեցար յորդորդութի
հօրըն երկնաւորի. ոչ
լո ուղղութեամբ գերաբնակ
կամ ընդ ձեռն քո ձշմարիտ
վարդապետ քրիստոս. զո
հացեալ ի խաչին ըզձեզ
Ալ ձամբերութեամբ ըզձ մտա
գամ քեզ ժողովրդեանդ սեպհ
կանս և ընտրեալս. և ներեալ
առիր զարդարութեանցն ծ
եալ քո առաքեալն. վա
Ալ մեղուաբոյս ի խառնեալ. բա
ցեր ըզ զձեռնէն լուսոյ ձշմա
րիտ աձ գիտութեան. և արժանա
եալ ես ըս արարչէն ըզմիձ ձուա
ծոյն լինել կենդանեալ յաւիտ
ենից. վա

Ընչացուցանել ամէն չարեաց սկսեալ
մահ ընդ մեղս եղեալ. օգնութիւն
ընդդէմ մեծացուցանելոյ.

Ասէ Տէրն Երկնից բարձոյ
անհնից. Ծաղումն արեւու Տէր
սոյն ձգեմարսի. որոյ հեղգեաց
խաւարն առաջին. օգնեա.

Ընդդէմ ունիմք բարեխօս
կոյս անհարսնացեալ. մայր անա
րատ Էմմանուէլին. ամենայն բա
նիւն հնազանդելի. օգնեա.

Ալ հրաշիւրեցեր զոդոս մարդ
կան չարչարելոյն հօրդ ողջոյ
առաւծոյ. և կոչեցեր յաղթող
ութեան քո ժառանգութիւն ի
ձեռն սուրբ հայրապետացն.
աղօթիւք սուգ ոդորեաս.

Ալ լուսաւորեցեր զերկերեցիս
հայաստանեայց լուսով քոյ վերք
հասոյս. և զարդարեալ հոգեպա
տիս պայծառս ծաղկանդ շնորհ
ելոյ սրբոյն ոգւոյն. աղ.

Ալլ զընծայս խրատուց կամաւ
բերելն ընա հաճելոց կամաց քոց
ընդունել. նահատակեալ ընդ
ձերգնեալ ընդդէմ թշնամ
տոյն. և փոխեցան երկնից յար
քութիւնդ. աղօ.

Ընչացուցանել երկնային զըս
խտանալն ժողովրդոց հայոց
առաքելոյ. ամենայնի ընդհանուր
սուրբ հայրապետացդ շնորհ
զաց սրբոյն ոգւոյն. օգնեա
ցեք ընդ հայրն երկնաւոր.

Ընչացուցանել ամենայնի
ծնեալ ի մարդկան ընդ
նեալ աստուածութեան յարդիս սի
ճնի. ի յիշատակի հարցելն սրբ
բոց պարզոց մեծի ներսիսի
դասեցեք զարդին մեծ ծին.

Ընչացուցանել երկնաւոր քահանայու
թեն Քրիստոսի քահանայք սրբ ե
կեղեցւոյ. ընդ քահանայապետու
թեանդ ի օրինակ պատուեալ
բարեբանեցեք զհօտին ձեր
մարիա. երկրիր ընդ փառս ի
բարձուս.

Ինչպէս հաստատ հարցն սրբ
բոց դաւանեմք ամէնեան. ծագեցաք
քեզ ընդհանուր լոյս հայաստանեայ
եայց սրբ եկեղեցիս. անդադար
բարեխոսեա վասն անձանց մերոց.

Խնամարկ հօտին քում ընտրեալ
ծովի ծիրանեաւք. ի հօրէն լուսոյ
բնակեալ շնորհեալ բարի ան
վրիպանել. անդադար բա.

Ալմենեցուք ի վերակայս հօրեն մեծի
համայնականն. քաջութեամբ զանձ
րութեան խորամանկութեան զրպարտիչն
ոչնչի ածեմ յոտից. անդա.

Ալսաստիցուք անանգրուանցն մա
բոյ կուսութեամբ. ձրիամարդի
բարեխնամութեան վերակայ քոյ սբ
դրիդորիս. անդադար բա.

Ի երկնայինսդ ի բերկրի հաղորդ
ձիր ընծայեցիր. յանդ խնամեցիր
ընդ թագաւորին կառուցիցդ
ի ամառանդն միաբանեալ դասիւք
անդադար բա.

Աղաղակեցին երկոքին միաբան ասելով. Ո՛վ Տէր մի՛ սատակեր զմեզ վասն անձին այսմիկ, եւ մի՛ արասցես մեզ զարիւն անմեղ. զի դու Տէր որպէս կամեցար՝ արարեր։

Եւ առեալ զՅովնան արկին զնա ի ծով, եւ կացին ամենայն ծովուն ի հանգստեան իւրմէ։ Եւ երկեան մարդիկն երկիւղ մեծ յոյժ, եւ զոհս մատուցին Տեառն, եւ ուխտս արարին։

Եւ Տէր կարգեաց ձկնի մեծի կլանել զՅովնան. եւ էր Յովնան ի փորոյ ձկանն երիս աւուրս եւ երիս գիշերս։ Եւ աղաչեաց Յովնան զՏէր Աստուած իւր ի փորոյ ձկանն, եւ ասէ. Ես կարկեցայ ի հեռաստանէ երեսաց քոց, եւ ոչ կարացի տեսանել զտաճարն սուրբ քո։ Եւ ասէ Տէր ձկանն, եւ արձակեաց զՅովնան ի ցամաքի։

Եւ եղեւ բանն Տեառն առ Յովնան երկրորդ, եւ ասէ. Յարի՛ գնա՛ ի Նինուէ քաղաքն մեծ, եւ քարոզեա՛ ի նմա զքարոզութիւնն զոր ես ասեմ ընդ քեզ։ Եւ յարեաւ Յովնան, եւ գնաց ի Նինուէ քաղաքն մեծ, եւ քարոզեաց ի նմա զքարոզութիւնն զոր ասաց Տէր ընդ նմա։

Եւ Նինուէ քաղաքն մեծ էր Տեառն Աստուծոյ ի ճանապարհորդութեան երից աւուրց։ Եւ սկսաւ Յովնան մտանել ի քաղաքն ճանապարհորդութեամբ մի աւուր, եւ քարոզեաց եւ ասէ. Եւս երիսուն աւուրք, եւ Նինուէ քաղաքն մեծ կործանեալ լինի։ Եւ հաւատացին ամենայն ազգք Նինուէացւոց ի Տէր, եւ քարոզեցին պահս, եւ զգեցան ամենեքին քուրձս ի մեծաց մինչեւ ի փոքունս։

Եւ եհաս բանն առ թագաւորն Նինուէացւոց, եւ յարոյց զինքն ի գահոյից իւրոց, եւ ետ զպատիւ իւր ի կողմն, եւ զգեցաւ քուրձս, եւ նստաւ ի մոխրի։ Եւ կարդաց եւ ասաց ի Նինուէ. Ի հրամանէ թագաւորին եւ մեծամեծացն իւրոց, եւ ասէ. Մարդ եւ անասուն, արջառ եւ ոչխար մի՛ ճաշակեսցեն բնաւ, եւ մի՛ արածեսցեն, եւ ջուր մի՛ արբցեն։ Եւ զգեցան քուրձս մարդ եւ անասուն, եւ կոչեցին առ Աստուած զոյժ, եւ դարձցին իւրաքանչիւր ոք ի ճանապարհէ իւրմէ չարէ, եւ ի գործոց ձեռաց իւրեանց։ Ո՞վ գիտէ եթէ դարձցի Աստուած, եւ ողորմեսցի, եւ դարձցի ի բարկութենէ սրտի իւրմէ, եւ մի՛ կորիցուք։

Եւ ետես Աստուած զգործս նոցա, եթէ դարձան ի ճանապարհէ իւրեանց չարէ, եւ ողորմեցաւ Աստուած ի չարեացն զոր ասաց առնել նոցա, եւ ոչ արար։

Եւ ամբարձաւ Յովնան ի ծովէ, եւ գնաց ի Նինուէ ըստ բանի Տեառն։ Եւ էր Յովնան ամաց երեսնից։ Եւ ետես զամենայն զոր արար Տէր Նինուէացւոց, եւ ոչ կատարեաց զոր ասաց առնել նոցա։

Եւ ասէ Յովնան առ Տէր. Ո՛վ Տէր, ոչ այդ էր բանն իմ, մինչ էի ի տեղւոջ իմում, եւ ասէի. Ես գիտեմ եթէ Աստուած ողորմած ես դու, եւ ի բազում ողորմութեան, եւ դարձեալ ի չարեացն զոր ասացեր առնել նոցա։ Եւ ոչ արարեր։ Եւ ես ոչ կամեցայ գնալ, զի գիտեմ եթէ

բաժանին արեան արբեալ ուրա
խութ ի քէզ մըկըտըլով բա
ռնի։ Որ ընկերս ինձ ատելեացն ծա
ւալեցեր ընդ սիրելեսն։ որով
զանոնք հատանող լուցեալ
երանելի ես ի գինեմոս։ հետե
եաց լուսաշող քեզ ի յերկինս
պրեալք մնդես։ բարեխօս։
Որ զինքեանք խաչի քո քեռուր
մեզ զէն յաղթութե։ որով զի
նեալ ընդ դէմ մահու երանե
լիս ես ի թշն սիրեսատես։ բոցակէզ
պատգաւ քեզ խաչակցեցաւ։ բ
Որ ընդան կենաց քոց քո սէր
մանեցեր յերկիր բանաւոր զոր
ընկալեալ սպասաւորեցաց ինն
քեան երանելին մարդասիրես։
ի մարմին անմարմնաբար հաղա
րեալ պշնահկեցաւ։ բա։

Ոյ հիշեա զմեզ ամենաշ փրկ
կիչ մեր։ յորժամ գաս թագաւո
րութիւդ քո։ կիցս ընդ մեզ բա
րեխաւսութեամբ սրբոց քոց։
Ո Նորհեա մեզ քաղցրի երկ
նաւոր թագաւոր։ ընկալ զա
ղաչանս մեր։ կիցս ընդ մեզ բա։
Յօրինութիւն ինդր օրհնեացոյ
ընդերձ քրիստոս թագաւոր։ որ
վասն մեր մարմնացար։ կիցս ընդ
Ո Հայր և ընդդէմ եւ ընդ
ծոյ հոգի և միաւորութիւն
սրբեան երրորդ։ կիցս ընդ։

Որ զիաբանեալն յաշտարկին
բաժանմամբ լերուացեր քահանայ
այսօր ընդաժանեալ լերուս աղ
գաց միաբանեաց դարձեալ ինք
վերնասունեն։ ա՞մ հոգիք օրհ
նեցէք զհոգին ամենաշոյ։
Որ կէզ հոգին ան և առաքնոյ
դեաց երկոտասան ցեղից ինքի
ի յանապատին։ այսօր երկոտա
սան առաքելոցն ամաքնորդե
ի յաւետարանն։ ա՞մ հո։
Որ կինց հոգին ան ընդեսնելին
ճարտարապետ խորանին։ այսօր
հինգ ամբոդիկ խորան ընդ եր
րորդութեն։ ա՞մ։

Ալաչեց միածինն վոզով
և փառաք հօր։ և ընդ հոգեղէն
բնութիւնս հրեղէն նմրոգ։
Ուսաւորեն ճանապարհ այր
դարուց։ և ինքն ծառայեաց բանակ
ըս հրեշտակաց ամպով ընթա
նան։ Ի վերինն երուսաղէմ
թըռչին ամպք ընդառաջ ան
յօրդս։ և այնպէս յաւիտեան
ընդ ամեն լինին։
Որ ողորմեցար ի մեղս ծնեալ
մարդկան հայր երկնաւոր ըստ
մարգարէին։ և ետուր բնութիւս
այսօր պարգև ընդ կոյսեն ընդ
ծնօղ որդւոյդ միածնի։ մարդա
նաք սրբոյ ընդ մեզ գործեաց։
Որ ցօղեցեր իմեզ յամպոյ օրհնոյ
գործիդ այսօր զկոյսեն մարիամ։
տրամբ ծընաւ մարմնով և բարձեր
նովաւ ընդ մեզ հաճատեղծին
աղաղոյ։ մաղ Որ մարգարեացդ հո

ընտրեցեալքն մեզ զինչ կարծեսցուք
զանմարմնականն վարուք մարք
լեալ ըստ հոգւոյնն ներքսեմ.
սրբոցն ներքսեմ. աղաչա-
Ո՛ղորմ ծովնեցիք քաղցր ա՛ղբիւր
սիրոյ ըզնաւ յաբեղայն.
Ո՛ր յայտնեաւցին այսօր զգանձն
անծայրին հայրաստանեայցդ ըզ բիւր
զեղեալ. զնայրն երկնաւոր ծնող.
Ո՛ր ծագեցան այսօր լոյս խաչա-
բերեալ ի յորդոյ հօրէ ընծայ.
զոյսին միածին զոմիցիւք բար.
Ո՛կայք մանկունք ըզ եկեղե-
ցին. զարդարեալք ի շնորհացդ
հոգւոյն. զհոգին ձեր շնորհիտ
բարեբանեցէք բարձր.
Ո՛ղջեզ օրհնեալ մեծացեալներդ
Ո՛ր ըզբանեան աբրահամ յանդիմանեալ
կերեցեր սրբոյ հոգւոյն անապատ.
և անձառապէս ծնեար ըզ վեր
բանաւորն երկնից. ըզբեզ օրհ-
Ո՛ր ի քէց լուացեալ արժանի եղեր
բառնալոյ ի քո գիրկն. և արբ
զանգնեալ արդարութեանդ եղեր
արբեցեալ. ըզ քեզ.
Ո՛ր առաջեր ողորմած շինել
զշնորհսն հոգւոյ զանձն. ողորմ
լոյս սրտից այսոցիկ. ողորմ
դէմս արշակունեացդ հայոց ընտ
րեալ ըզբեզ ընկալ. աղօթիւք
սուրբ ողորմեա մեզ ամենեցուն.
Ո՛ր խաչեցաւ ի քէն թշնամեացն
անծայնն զոր օրինաց. ըզպատա-
հաս բարկութիւն մերոյ յաւելա

գիմդ սէր ըզմերս և զարդանդ
մօրդ փառկցին. այսօր յամե՛ն
ծնողաց նորին եռաւ ըզմայր
բանին ղօրհնեցէք եւայն. մաղ.
Ո՛վերայ վիմի հաստատ շի՛նե
ցեր ըզքո՛ սբ ժողովեցիր. ըզ
սո՛ պահեա՛ ի խաղաղութիւն.
Ո՛ր շնորհեցեր ողորմութիւն
ի բնակարանըս հրեշտակաց և
մարդկան քաւարան. տո՛ր սը
մա զանշարժ քո՛ վեմադաստե՛ն.
Ո՛տապարի՛ փառաց սբ՛ըբա՛ն
քո՛ բերէ երգեն մանկունք. տո՛ր
տուր զառա՛ն քո՛ զմ՛ղորմութի՛ն.

փետր. ԻԵ.

Ո՛ր իմիջոյ պատուիրանացդ քոց
դատերն երկնաւորի. ըզբժամ
տեղս ընկալար ի թիւրելոյն
և փոխեցար ի յերկինս ի լուսե
ղէ՛՛՛ն պարանոցն.

Ա՛յսօր ծոնէ եկեղեցի ըզմի
շտակ սբ՛ըձին ներքսեմ.
հոգւոյ սբ՛ըձին ընտրեալ ըզ
ին և քաջ հովուապետի ընտրեալ
ի գլուխ հօտին քրիստոսի. ա՛յ
զաչեալ տուր կեցո զմեզ սբ՛
առաքե՛ա հա՛ լոյսն ըմբռնց.
Ո՛ր յայտնեցաւ սբ՛ըբա՛տու վե՛ր
բաբե՛ռեալ ծա՛ղկով հոգւոյ.
ո՛ երգն ներքսեմ սո՛ւրբ հոգւոյն
ներկայ. շառաւիղ անմա՛հ ան
կիցն պըսպո՛ղ լուսոյ սբ՛ լուսո՛ր
չինն. աղ. Ո՛ր օրինեա՛ ի հրեղինայ
ա՛ղբերէ՛ն ձայնիւ հընչմամբ.

Ա՛ր ընտրեցաւ յաստուծոյ հո-
վիւ բանաւոր հօտի մարդ-
նեղ ամէն սուրբ նեղուխտ. որ
ժանաւոր օձման սիրտ հո-
գոյն՝ աղաւնակերպ ի՛մա՛ր մը
ոչ չոլշանան. վա՛ր սրն ժողո
վեցուածն քո խնդրեա՛ ի քէն
ամէն ընդ ամենայն ի քեզ.

Ա՛ր յաստուածոյ բերկրեա՛լ բար
եաց ծաղիկ ի՛ւ ոչ նա՛ւասդոյ ոմ
երանելի սիրա ոչ նեղուխտ. լա
սատրեցի՛ր ի մահաստիճ զեկե
ղեցիս հայաստանեայց ըստ սրբ
բոյ հօր լուսաւո՛րչին. վա՛ր.

Ա՛ր յանդիմանելոյ ի զմտաւ
տուն հաձելոյ ի՛ւ սիրելի ցծին
նոմ ոմ երանելի սիրա սուրբ
նեղուխտ. ի՛ւ վերայ պատու
բանաց ընտրաժակ մաղա տրեալ
ընդ անմահից ընդ դասս վերա
կարգեցա՛ւ. վա՛ր սրն ժո.

Ո՛յժ ցընծայ երկրեցին ընդ
անմարմնոցն դասակցա՛լ սո՛
նեղուխտ. ի՛ւ հրեշտակսն քո՛ւ ն
նեղուխտ. որ ի հոգւոյն սուր
նակերպ ինքնա՛ւ վերկայեցաւ՝
բարեխաւսա սո՛ւրբ վա՛ն ամենից
մերոց՝ Քրիստոսատուր ընտ
րեա՛լ արժանապէս շնորհօք հո
գւոյն բաշխեցե՛ալ զերկուսիա
կան մարմին և զարիւնն սուն.
յորմ հրեղէն սիրտ ի կրկին
նից ինքնա՛ւ. բարեխաւսա՛.

Ո՛յժ ազաչեմք ի՛ զքեզ նուա

գոյն ժամանակի յայտնեա՛լ
ցուցեր սրբոյն նեղուխտ. աղ
Ա՛ր պատուելն արեամբդ քո սո՛
զաւորեցեր զայնմանէ յանխափ
փրկիւս ըմպել ի նեղուխտից սիրոյ
և ազատեա՛լ յանօրինաց բարեխաւ
սու՛ր սրբոյն նեղուխտ. աղ
Ո՛յ յաւր զուարճացեալ սոնեն երկ
նայի՛ւղն ընդ մարդկան. պա՛
տակից եղեալ փրկու՛թ՛ն սիրոյ.
քաղցրացեալ սիրտ հոգեղէն
գանձըն լուսոյ. արեւելեա՛ն ա
րեգականըն ճառագայթի սբ՛ն
նեղուխտ. բարեխաւսութ՛ն սուրբ
ոչ՛ի պարգեւեա՛ւ զնաւաղդու
թի՛ն հայաստանեա՛ց աշխարհի.
Ո՛յ յաւր վերստին նորոգեցաւ
քրիստոնէական զանազանն. զե
ղեցկացե՛ալ ծաղկեա՛լ պայծա՛
ռու՛թ՛. քաղցր շնորհեցե՛ւ հոգւի
ըն քոյ բանաւոր հօտի. յարմա
ցոյց լուսաւորչին բոլո՛ր բա
նակ սբ՛ն նեղուխտ. բարեխաւ
սու՛ր սրբոյն ոչ՛ի՛ր հաստատե՛ւ
զեկեղեցին հայրապետական՝ն
ա՛ծուցոյ Ո՛յ յաւր ՚ի՛ր ծագա՛ւորակի՛ն
զաւազանն. ընդ հաշտե՛ւ սի
րոյ սբ՛ն հայրա՛պետն. քեզի է հաս
յ յօգնութի՛ւն օրինադրողըն քա
զա՛ւորացդ. մարտակից վիճաւորա
կան զաւրուն սբ՛ն նեղուխտ.
բարեխաւսու՛թ՛ սուրբ ոչ՛ի՛ր
էարձացոյ զեկեղեցի՛ն քոյ սո՛
րակի՛ն ի սուրբ.

և որպէս ամենայնքն ընծայեալ
ասացին։ * Ելեղեկուի՛ն ընդ
մարմնաւոր պայծառութեանն ձերոյ
վասն երկայնութեան ըղձիցդ. և
պահեսցէ հեթանոսութիւն ի գիշերի
քանզի ածասցէ կատանայդ.
առաքեսցէ զբաժակն և
մերձեսցի ածել։ * Ընդէր
վերստին արարչագործ զօրութիւն
և դարձեալ հիմն ածասցէ
զարդուին. քանզի ծառքն կենաց
առնկեցան ի դրախտին. և երբ
լիով մեզ պատուղ վերածանելին
հոմիփսիմէ։ * Երկնեցաք մանկունք
երգով անուշիկըն լուծանի. և
դամ վերստին ածակերպութեան
նայ. փոխանակ ևայլ գիտութեան
ըստ նմին. մոլորելոյ ևկատարած
ընծայեալ ։ * Ո՛ երբեք տեղի
առակաց ընդ մարդկան ածանելին
և կանոնք ի բերկրի նորա գրեցան
զինաւորք. կատարէ՛ և մանկա-
պատարագեալք յաղթեցին.
խաչակից լինելով կատարի՛
արարչին։ * Ի՞նչ զարմացաք
և ի վեր քան ըզտիշա. խորհեցեր
զիս և ածանիմ ցերեկոյիս և մտից
կան։ քանզի կինն ա՛րբ առնու
ըզի զօրութիւն։ խոնարհեա՛լ ար
ամենայն կատարէ ըզկանոնիսն կատարածոյն։
* Ընկերք ևհաւասք մարմնոյ
կան կենդանոյն. ներհատուածք ևս
առնելք ևհոգւով միացեալք.
միաբան ընծիցեալք խոտորիլ

Ա՛ր յայրմատոյց հարցըն սրբոց
ուղղափառին բնչնեսցեր. ըզ
խոտանիլ սուրբ հայրապետիս ևս
վատ ըզնծա քո կրնասես։
Ա՛ր ըզխաւսիլն անգիտութեանդ
հայհոյանեսցեայ ևտեսեր. զի
մատուռքն ծագեալ ըզ լոյս
սուրբ ոգւոյն թողութեայ։
Ա՛ր զնայնդերձեալ խորհուրդ
ևս ա՛ր սուրբ սրբոյն ծա
նուցեր. յիշատակի՛ այր ընկալ
ըզսնոցդայս ամենեսեան։

* Կանոն Սրբոյ Հռիփսիմեայ։
Օրհնուի՛ն դու։

Ա՛ն զԱ՛ստուածն
երկնաւորըն ի
բերկրալի՛ սիրոյն
քո. երկնաւորք նա՛
հաւատիւք և կուսու՛թ խնամա
ծուքդ. ի պարծանին ձեր բոլո
բացեալ ոճնէ. մայր սիրոյ
դեսուրբսըն հետևիլ։
* Ի՛նարբանք երկնաւորըն ի՛
յերկրի զերկիրն. քանզի հիմն անու
շիկ բուրեցայք ի բեն. ոդքակիցք
բանաւորք ևղոյնք փերկուք.

թիւն։ Ընդհանրական հոգեւոր
դաշտեալք ինքն։ *Ամենայն ազ
ուակայնք քաղաքաւ եւ գեղա
վայրաւակայնք առատք այնպէս
մարգարտին։ Եղիցի զանձինս
դրախտականս բազմաց։ եւ ինչ
փրկական անձանց ինձ։
*Հոգիսիմք մեծ խորհուրդ և
անճառ գանկալի։ ընտրեալ ի
յերկրի և գասեալ ընդ հրեշ
տակս։ եղիցի օրինակ սրբոց
կատարեաց։ վարդապետի արուց
արդարոց։ *Ձեզ ընդանիք կոչ
ուիմ ես ամ հոգիք։ միացեալք
սրբոցք և սիրելիք քրի։ ընդ ան
ուանք ձերով մեզ ձանապարհ
հոգեւոր ցուցանել ամենայնի
առաջ։ Երկաւորեալ ձեռամբ
հոգեւոր ընտրեալ։ քեզեանաբեր
ոչն մարգիկ ամենայն սրբացեալ
ընդ երկայն ապաշխարս ծուա
ծուխ կենդանագոյս։ անվրդով
երգիք ի հատիկ առաքեալ։
*Ձեռամբ սրբոյն քո շուտ
փոյթ։ և ողկոյզք ձեռինս
երկնաւոր մշակին։ կոխեցայք
ձէ գինուք ի հնձանին ձեր։ ի
ուրախ լինիլիք անմահիկան ըս
խակեն։ *Երանելի ընկա
լեալ մարմնակից կենդանագոյս։ ի
ծանեան երկնի երգել և աստ
պատմել։ ոչ հերշատակ ի
գերեզմանս փտիկուք։ հոգիդ
երկնից անցաւոր մեծ ու
թիւն։ Ընդհանրական հոգեւոր

կաւուն։ զինեցան հաստատել և
կացին յանդիման։ *Ուրախացան
կորովիք հաստատիգ աղեղունք։
եւ ըմբռնեալ կանայքն վառեցան
զինուս։ քեզեանբն պերճացեալ
զօրութ և փառաւք։ ի մանուկ ի
կուսին պարտեալ ամացեալ։
*Դողովեալ բազմութ ազգաց
և աղանց։ ոչ զօրեին ոտ մի
նամատուն։ քանզի հասեալ ի
կուսս աներևոյթ օգնութին։
խորտակեցաք յայտնապէս ըս
գաղտնի պատերազմին։ *Ամենայն
միոյ պատասխանի մարգարիտ։
խաղացին ցնծալով առ տէրա
նուն։ արևմուտքն յարևելս ընդ
թացեալ տանին։ քաղցրացեալ
նապաստ ըստ ջրհեղեղ սուրբքն
լուսոյ թագաւորք և լերկայն
խընդութ։ ոչ ոմանք տանձնատին
ըզգաղտնի մեծութին։ պարգևեցի
երկրայ խոստանալոյն բանիւք։
եւ ծածկեալ տնաւրէնք գաղտնալ
ի ամենայն։ *Ուրտնեցաք հոգև
որ մշակութ ցորեան։ եւ ոչ
կորուսաք ընդ հողմ ցանելոյ։
եւ ոչ ոք ի մեզ ի ձեռն ամպոյ
կացեալ։ *Ամենայն ազգ ի
ազգաց ժողովեցան։ ի մի հաւա
տոյ ի մի յոյսի ի մի մկրտու
թեան։ ի մի հոգոյ ի մի մարմնոյ
ի մի գլխոյ ի մի տեառնէ։ *Ա
մենայն ազգ ի ազգաց ժողովե
ցան։ ի մի հաւատոյ ի մի յոյսի
ի մի մկրտութեան։ ի մի հոգոյ
ի մի մարմնոյ ի մի գլխոյ ի մի
տեառնէ։

Ո երեսունդն աղօթիւք եւ
ողջոյնս առաք. Տայցէ՛ Ըն՛ՏՀ
նորոգ փրկուէ՛. քանզի՛ ոչ
խաւար դիւապաշտ մոլորուց
յաշխարհէ. այլ՝ առաքեալ
լուսոյն որ ի՛ հօրէ՛ ծագեցաւ։
*Ոմանք յայն ևս առաքինեա
յաղանեցին զգեստս մարդկան
վերանալ յաշխարհէ՝. անբաւ
սիրով հոգևորակաւն վայրաք. ի
լանջի՛ քանայիկ երկնաւորս ան
մահին հերշտակացն։ *Աղա
ղեն քարինքաւ ուրս հիմնեցեալ
ի՛ երկրի՛. զոր կանխաւ սեռեալ
գուշակեաց մարգարէն. ինոյն
ի՛ նոսա թոյլ շինեցաւ կամ ողիկ
եկեղեցի. քարձրացեալ վահոք
խաղծ՛ատս խաչին։ *Ա՛ այսոքն
ձեր երանեալ նահատակք զօրաց
հրեշտակաց անմարմին՛ զբաղմ
նոցն. ի՛ երկինքից ի՛ երկիր չե
գան՝. և մարդի՛կ խառնեցան
ի՛ գուսանեալ զինուորացքի այ՛.
*Ծանեցաք ըստ գումք ի
հրեշտակս նոցունց. զի արժան
ըստ լեցուք անմահական բաժա
կանն. քանզի բաշխեն ըզժլշ
հումն հոգւոց եւ մարմնոց՝. և
զպարգեւս երկնաւորս սիրոյն
իւրեանց։ *Ի՛ պատուհանէ տես
մանս անեղութեան աղջամուղ՝.
յարեմտից յայնեէն ի կէտ
հասին՝. զի լուսով հրեշտակա
կան վայրուք կուսեր՝. փայտ

աղօթից և պահոց. վաստակեալ
ըստ յուսոյ զամ՛ ժամանակս.
ժամկաւորաբար փրկեալ և
պետպետս լուսանայց. և երեսիւք
ժառանգորդք անմահական պատ
կերն։ *Ա՛խանձելի՛ յօրինեցին
զառաքեալս կուսեր. նոքա նո
րոգեալ արեամբ և հրով. սուր
գի՛ն զանձինսն սուսերոյ և
ջահից՝. և անշէջ լամպերօքն
հետևեալք մտին յառաջսան
*Ե՛ ինուածք երկնաւորք ի՛
երկրի՛ հաստատեալք. և արձա
նը լուսեղինք ի՛ երկրի՛ նո
կանդնեալք. ինքեանք միշն
ևաւրէց ցրուցին. ըզհանապազ
ըս ցանկալի զմբիրնն եղէմ։
*Ի՛ լոզմաստեւ խառատեն
կատանացն. որոց ոչ յանձեռաց
հեղգուի՛ եռեան. այլ արիւնա
ւաղտոտեալք մընալով երկնա
ւոր հրամանաւքն. ի՛ մշտնջեն ի
յաւուրս անհաս վերայի՛ն։
*Ոմանք ի՛ բնաւս անուն էա
րատ. և ոչ ևս ախտաւորս յիշատ
կեցի՛. քանզի միմիայնոսք
հիմնեալ արուեր. մաքառեալ քաջա
ցան առ Տ՛ն՛ տ՛ն ցնծացեր։
*Պարակեալք քաղաքին երու
սաղէմ. ի՛ երկրէ՛ի երկինքս
ամբառնան զընտրեալս վիճակի
նոյ. ինքեանք ելին և եմք
ուսցին. քանզի՛ նեղուած
մընալ յայն հանդիսա։

Հոյլ վերկին զօրացն ինքեան
շուրջ զկուսին պար առել.
զերդս օձնուքն ճգանակեալ
քաղցր ձայնիւ սիրեմբ առել.
զերամիւսեակն նըւագել.
զմի սրտմբին երգաբանել.
Ձայնակից նոցին եղեալ դաւլ
երկանիկ պետացն ընտրեալ.
հոգւոյն վերացեալ ոգի
ի հանուր աշխարհ բոփեալ
անմարմնոցն համաձայնեալ ըզ
կոյս ըն սուրբ երգաբանեալ.
Ամպարափոյլ լահիւ լուցեալ
ըզ կուսանացն գումար առեալ
զերդս օձնուքն ընթապեալ
ի պատու մօրն ամենօրհնեալ.
բարեբանեալ ես կոյս գովեալ
յորմէ ծագ լանջն ծրնեալ.

Այնքան ըն երկրպագեն սուրբ
քաջ աւետարանն ի փիլիսոն մեզ կան
գնեցան. սա ի երկրի մեզ պահ
պան յաղթող. պարեցուցանէր ըզ
մեզ հպատականաց բանասիրութիւն
Ուսմա բարձրացար բարձողդ ու
նիծից. ոչ փառաւորեալդ ի
հօր. ժողովէ ըզ ծառացեալս
ըն կենաւքեր փայտիւն. ամէն.
Ովհա լուսաւորեցան այրդ
ամենայն. սա ի սպասէին սր
զերեալքն ի մեզ ատեր բանսին
որ ազատուցց ըզմեզ ի պատու.

Վասն հոգ ե.

Վասաց ի փառս բարձրացեալ
պարծին. ի պատի եմիսառ երե
սուն

Ո՛ղբեզ ամենայն. ամբիծ ուրան
ընտրեա լուսոյն՝ որ լուսաւորէ
զամենայնիս աշխարհս. միաբանիր ձայն
նիւթ երգով մեծացուցանելոյ.
Ահա պարծանքն կուսութեան
մարդկին. զոր ուրախ լիցի երեշ
տակաց. զոր բարձր անուն ծիծաղի
վերոյ ընդեղ ամենայն մեր.
Ահա ձկնարկու արուեստիւք արե
գակիանն պղտորուէ. յորմէ ծա
գեաց միշտ ուրախութիւն ամենայնից.

Ահա ամէն բայեր ընդունելոյն
հաւատոյ ասէին հոգեխմեայ.
խոստովանիմք զանծուխդ քոմար
սիրուստ խնդիք հայաստանեայցդ
Ոմանք ոզորուք պայծառացիլ
ի կամարս. զի լուսաւորիցեն. խոս
տովանելով ընդ քաղաւորին.
Ուրախ լեր տէր հայոցդ. բարե
խնամութ արեգոյ հոգեխմեանցդ.
ընկեր ի բնակս փրկիչ յորդիգ
լուսոյ ի դէպս ամենայն կենաց.
Պարկեշտ շուտ կանայքն ամէն
հոգեխմեանք. երեք՝ ոչ սիրող
ընդ քրիստոսի՝ և ընկալեն զա
նապական ընդ պատուական.
Ո՛ղբեցո՛ւք ամենայն սրբուք որ
դոյն այդ. հինեալ՝ ընդ խմ
մոյ և առաքելոց համարձակեցաք
Հաւատ ձեզ քան ընդունուցս
ի մեզ առեղծց. փայլի ոսկի ի
գահս հոգեշունչ գաւազան վե
րինն երեսի.

սեան և երկնեանքն. քանզի այսօր
ի քէն երանեալ կուսանացն. որք
անքառամ պսակեցան յանվախ
ճառն յաւիտեան. Ո՛ր ամ և.
Ահեղ որ ցընծութիւն դես քոյ
սուրբ. և ուրախութիւն ամենայն
արդարոց. քաղցրացոյն վասն
մեր աղաչանօք սրբոյն. շնոր
հելով զիոգուդ մեր բազում
ողորմութեամբ.

Այսօր զանչափելին սրբոյն
հոգեխմեայ ընդ մեզ
առնել սովոյ ընդ եկեղեցի.
բարեբանելով ընդ անմարմնա
կան զինուորիսն. ընդ որ
սուրբ հայրեցն մերոց.

Այսօր հրաւիրեցաւ յերկնից
արքայութիւնն սրբոյն հոգեխմեայ.
և արիաբար ընդդիմամարտեալ
յաղթեաց բրնաւորին. խոստո
վանելով ընդ քաղաւորին.
Այսօր պայծառացիլ կամարս
լուսաւորեցաւ սրբոյն հոգեխմեայ. և
հիւսիսականաց ոճոռոգաց ուսոյց
փուտրել սրբոյ հոգեխմեայ. ընդ
Ընդ՝ ընդ ընդ քաղաւորին օրհնեա
ցէք ընդ ընդ հայր երկնաւոր
Ո՛ր պայծառազեղեաց վայելեալ
պատակաւ ընդ սրբոյն հոգեխմեայ
և ընդայիանք. օրհնեցէք ընդ հայր
երկնաւոր երգով մերկնուրեամբ.
Ո՛ղջոյն վարդապետին հոգեխմեայ սրբ
սրեանցն. հաստատեալ զաշակերտ
սեալսն ի՛ձեռն սրբոյն գրիգո
րի. օրհնեա.

Զ Ի շատակ քրիստոսի սրբոց վկայիցն· եկայք հաւատացեալք ընդ Ջնորհս նորա տացա Տեառն կենցաղք· և օրհնութեամբ զոհս տուեալ ի փառս Քրիստոսի։

Ը ուսրգանգիլը հոխիսիմ քրիստոս նոր ընկերօք· ալի իսուեղոնք հերմանս արքեն ձերոյ գոհ հրճուանս կաց ոսանե՞ն ընդ մեզ· եկայք· Ի սուրգանգիլ՝ հոխիսիմեանց մեծ վկայիցն հետց· եկեղեցիք պայծառազեսցի վայելչութիւք ոսանե՞ն այսօր· եկայք։

Ի ընկերք զբօն ջանն ած՝ որ վասն սիրոյ Տեառն մերոյ Յիսուսի առ իմն ընդ զգամատակինք անիծիցին առ իմն ընդ զերասպանն ած մաքրութիւք՝ ընդ մարդիկ վերապրեցաց· հաւատակից իւր ալ վկայք կամաւոր մահուամբն իւրեանց։

Ի ինմանա ըստ գրոյ սրբոցն՝ ել կռապարիշտ պաշտամունեան· ելիանիկ ձակատամարտուք յայտ ներգան անպատուելի՛ք· ալի զի՞ ծ գրոյն ոչ ուսաբար սիրեցին· էակցին հօր Տեառնէ առացին ընդ քաղբն պարծանաց։

Ի ընքադրեալք զմահու խորհուն ընդ զեմ մեղացն վառեցան· թոպեցան կերկունս գա նից գերիվերոյ քան ընդունիս· ժողովեալք ի փորձ բանից զելարանաց և կապանաց· ի մըտց մեռանըս գազանաց սրոյ և հրոյ մեռանմարտեալք։

Ի ընկանեք և քերանազ զարեան վառակըն հոսեցին· խորհրդոց ոչ խոտորուեան և ոչ փոխադրու քին բարուց· ծաղի կըք նիւթ ղինք յանհիմ ծաղի կըն յօդե ցան· կառարեալք քաջութիք՝ զչարին մարտակըն կապաեցին հրով հոգւոյն զինու վառեալք ընկալածիչըն վանեցին· ձօնե ցան զեռնմանք սրոյ՝ ի բանաւոր ողջակիզուն· զամպարտանք լու սոյ կենաց՝ զհաւատ մեղաց փա րատեցին· Հոխաբար հեռանեցան լուսաշուխ ընդ պողոտայն։

Ի ճրժեցին՝ կոծանեցին ընդ մահաճիտ ըղմեքենայն· յաղթե ցին կարուածց մարմնոյ և հեշտու գըբդանաց· նաւարկեալք հոմ առաքար ընդ զրահեղէզ կռապաշ տութեան· շնորհապարդ փայլեալ ի յերկնային նաւահանգիստն։

Ի ըղձալի ի կրից կարեց և ի քո արձանացալ· հարաչար հարչարա նաք զչարին մարտիկըն կապա ցին· պարտասեալ չորադիմից հրեղէն գեւոցն ընկիզմունս· ջրոյն կենաց գեռահեռալ ընկղմեցին մեզ յարբուցմանն։

Ի ահ գործեալք ի լուսաձիր յաճախակըտ խորանս· արբա խեալ զբեռատուք պատնեալ ըստ զարհ դեւ նոր սիոնի· վերատեալ ի կայօրէն ըղմարդապարտն հատա ոյ· տեղացեալ անձառ լուսոյն

ՈՐՔՈՐ ՈՒ ՀԱՒԱՏՔ ԶԱՆ ՅԱ ԼՍԱՒՆԴԷՐ ԱՒԱՆ ԱՒԿԱՆ. ՈՒՆԱՅՈՂ ԵՒ ԼՍԱՒՈՂԵՑԱՒ ԱՆ ՎԱԽՃԱՆԷ ՓԱՌՔԷՆ ՊԱՏԱԿԵՑԱՒ ԱՒԵՏԸ ՏՈՂԵՆ. ԼՅԱՏԻ ՈՐ ԱՒԱՆԱՆ ՄԵՂՔ ՏԱՒԱՒՈՒՅԹԵՒՔ. ԻՔԵՂ ՃՈՂՈՒԼ ԻՍԱՒԱՂԵՑԻՆ ՅԱ ԱՐԴԱՐՈՒԵԼ՝ ԱՐԵՂԱՆԻՆ. ՈՐ ԼՍԱՒՆԴԷՐ ՎԱՐԱՒՈՐԱՒՑ ԼԵՑԷՆ ԶՔ ԱՒԱՆԱՆ ԱՆԴԱՒՈՒԵ ԼԵ ՀԱՒԱՏԱՒՈՐՑ ԶՔՀԻՄՆԵՑԱՒ ՔՈ. ԼԱՒԸ ՏԻ ՏԱՆ ԱՒԱՂԵՑՑ ԼԵ ՄԱՂԱՔԱՒԵՑ. ԻՔԵՂ ԿԱՆՉՆԵՒՔ ՍԵՂԱՆ ՍԵՂ ԲԱՒԵ ԼԵ ԶՂԱՒԵՒՔ ԱՂԵՑԵ ՔԱՆ ԱՒԱՆԱՆ. ՈՐ ՅՈՂՈՒՏԱՒԱՆ ՀԱՒԱՏՔԵ ԱՂԵՑՈՒԱՆՔ ՅԱՒԵՒ ԶՍՒՒՔԵՂ ԶԱ ԴԵՂԵՑԿԱՒՔԵ ԵՂԱՒԵԱՂ ԶՂԱՒԵՒՔ ՔՈ ԱՂԵՑԵՒՔ. ԼՍԱՒ. ԻՎԵՂՑՒ ՎԻՒՂ ՏԱՒԱՒՈՒ ՏԻՏԱՆ ԱՒԱՂԵՑՑ ԼԵ ՄԱՂԱՔԱՒԵՑ. ՀԻ ՆԵՂԵՐ ԶՂԱՒ ՍԵ ԶԻԿԻՂԵՂԻ. ԼՈՒՍԱՒ ՄԻԱՆՅՆԵԱՒ ԵՂԵՒ ՄԱՒ ԴԻԿ ԶՍՒՒ ՏԵՂԵՑՇԱՒԿ. ՓԱՒԱՒ ՂԵՂԻՂ ՍԵ ԶԵՂԱՒՂԱՒՒՔԵՒ. ՏԵՂԻ ԱՒԱՒՆԻՒ ԼԵ ԺՂՂԱՒԱՒՈՒ ԲՆԱՒԱՒՈՒՔ ՏՈՒՒ. ԲՂՆԱԿԱՒՒՔ ՅԱ ՏԵՂՇԱՒԿԻՑ ՅԱՒԱՏԱՆԴԻՒՈՒ ԱՒ ԺՂՂԱՒՒՑ ԼԵ ՄԻՂԱՒԱՒՈՒՑ ՔՈՒՒ ՔՈՒՆ. ԶԱՂԺԱՒԱՒ ԱՒԱՒՆԻՒ ԼԵ ՄԱՂԱՔԱՒԵՑ.

ՎԵՂԱՒԱՂՑՆ ԻՒԿԱՒՆ ԱՒՆՄՏ. ՊԱՂՈՒՆԵՒՑՂԵՆ ՏՂԱՇՒԼԵՒՑ ԶԵՈՒՂՔ ԼԵ ՍԵՂ ԱՇԱԿԵՒՒՒՔ. ՀՈՂԵՑԻՆ ՍԵՂ ԱՂՈՒՈՒՒՔ ԸՆԴ ՀՈՂ ԱՒԱՒՆԻՒ ՆԱՀԱՒԱՒԱԿՑՆ. ԼԵՒՒՒՔԻՆ ԹԵՂԼԵՔ ՀՈՂՑՑ ԸՆԴ ՀԻՒՍԻՑ ՊՂՒԱԿԵՂՑՆ. ՓԱՒ ԼԵՑԻՆ ԶՈՐՔԵՔ ԵՒՒՒՔՑ ԸՆԴ ԼՍԱՒՈՂԻՂ ՄԱՂԱԿԻՒՆԱՒՆ.

ՊԱՂՈՒՆԵՒՑՂԵՆ ՊՂՒԱԿՈՂԻՆ ԶԱ ՂՈՒՔԱՒՈՒՆԵՒՔՂ ԸՂ ՄԱՂՔԱՒՈՒՆ. ԶԵ ԲԱՒՒԱՒՈՒՆ ՆԱՀԱՒԱՒԱԿՑՆ ՄԱՒՒՑ ՔՂՆԱՒՈՒՆԵՒՔ. ՔԵ ՀԱՒՒԵ ՔՂ ԽՒՒԱՒՏԵՒՒՔ ԸՆԿԱՂՔՂ ՎԱ ՍԵՂՆ ՄԵՂ. ԹՈՂԵՒՔ ՀՆՂՏԵՒՔՂ ՄԵՂ ԲԱՂՒՄ ՅԱՆՑԱՒՈՒՑՂՆ.

ՀՈՒՏԵՒ ՍԵՒԱՀՈՒ ՍՒՏԵՒՈՒ.

ՔՈՒՆ ՍՒՂՔՒ ՍՒՒՈՂ ՈՒՔ ԵԿԵՂԵՑՔՒ ՈՒՂ ՎՐԿԱՅՈՒՏԻՒՈՒՔ ՈՒՔ ՍԱՆՂՈՒԼՈՒ ՈՒՈՒ ԸՂ ՀՈՂՊՂԱԿՈՒՆԵՒՑ ԸՂ ԲՈՒՂԵՒՔ ԸՂԱՊՂՈՒՈՒ. ՎՈՒՆԵՒ ՔՂՊՒՈՒՈՒՆԵՒՔ ՅԱՒԵՒ ՀՈՒՒՔ ՂԵՒՂՔ ՍՒՂՔՒ ՍՒՒՈՂ ՈՒՔ ԵԿԵՂԵՑՔՒ. ՊՂՒԱԿՈՂԻՆ ՍԵՂ ԱՇԱԿԵՒՒՒՔ ՔՂՆԱՒՈՒՆԵՒՔ. ՔԵ ՊՒՒՔՂ ՔՂ ՀՈՂՊՂԱԿՈՒՆԵՒՑ ՔՂՆԱՒՈՒՆԵՒՔ. ՔԵ ՀԱՒՒԵ ՔՂ ԽՒՒԱՒՏԵՒՒՔ ԸՆԿԱՂՔՂ ՎԱ ՍԵՂՆ ՄԵՂ. ԹՈՂԵՒՔ ՀՆՂՏԵՒՔՂ ՄԵՂ ԲԱՂՒՄ ՅԱՆՑԱՒՈՒՑՂՆ.

ՀՈՒՏԵՒ ՍԵՒԱՀՈՒ ՍՒՏԵՒՈՒ.

ՔՈՒՆ ՍՒՂՔՒ ՍՒՒՈՂ ՈՒՔ ԵԿԵՂԵՑՔՒ ՈՒՂ ՎՐԿԱՅՈՒՏԻՒՈՒՔ ՈՒՔ ՍԱՆՂՈՒԼՈՒ ՈՒՈՒ ԸՂ ՀՈՂՊՂԱԿՈՒՆԵՒՑ ԸՂ ԲՈՒՂԵՒՔ ԸՂԱՊՂՈՒՈՒ. ՎՈՒՆԵՒ ՔՂՊՒՈՒՈՒՆԵՒՔ ՅԱՒԵՒ ՀՈՒՒՔ ՂԵՒՂՔ ՍՒՂՔՒ ՍՒՒՈՂ ՈՒՔ ԵԿԵՂԵՑՔՒ. ՊՂՒԱԿՈՂԻՆ ՍԵՂ ԱՇԱԿԵՒՒՒՔ ՔՂՆԱՒՈՒՆԵՒՔ. ՔԵ ՊՒՒՔՂ ՔՂ ՀՈՂՊՂԱԿՈՒՆԵՒՑ ՔՂՆԱՒՈՒՆԵՒՔ. ՔԵ ՀԱՒՒԵ ՔՂ ԽՒՒԱՒՏԵՒՒՔ ԸՆԿԱՂՔՂ ՎԱ ՍԵՂՆ ՄԵՂ. ԹՈՂԵՒՔ ՀՆՂՏԵՒՔՂ ՄԵՂ ԲԱՂՒՄ ՅԱՆՑԱՒՈՒՑՂՆ.

Ի՛ յաղ նոր ժողովուրդք ընդ երկնայնոց լուսոցն նման ազգի մարդկան վերանալոցն՝ որ ի մեռելոց յարիցեն. ասելով փառաւորեալ քո յայսմ՝ եղ։ Ի՛ յաղ որդիք սիոնի ծրնեալք առաքինին ընտրեալ յոլովիա առաջնոյ. ի նաւակատիս տաճարի ընծայեցան մարմին զիմեանս ընդ ձեռամբ մերոյ զովեցեալ տեառն եղեալ յառաքեալսն նոր զերծմանին. ասելով փա՛ Ի՛ յաղ մանկունք Հաւատոյ կոչեցեալ զնաւակատիս վերինն երանեալ՝ նորոգեցեալք ընդ պատմուճան հոգւոյ ձերոյ. եւ ընդ [illegible] ոց լուսոյ նոր սիրեցեալ. քաջերանեցեալ զքո թա

գաւորն. ասէ։

Ա՛ ոնմանութեանց հոգեղինաց զաւակեցեալք քոյ՝ նո՛ զերկերեցի. որք ընդ նոսին համաձայնեալ փառաւորեմք նո՛ զերկրորդութիւն Քրիստոս սրբեալսդ մեզ։ երգելով ընդ փառս ի բարձունս։ Ա՛ յաղթեցեալ մերով բնութիւն ի փորձառն կամակոր օձին. որով եւսա՛ ի շնորհսն ոդւոյ սգալոյ՝ կոխել ընդ դէմս չար վիշապին. ու ընդ երկնայնոցն երգել ընդ նա։

Ա՛ գաւառեալ քո վերապծեալ ընդ մեզ յաշխարհակոչն մեզաց ծածկեա. արիապարեալ լոսմամբ ուսանիցի վիճակ քահանայութեան քոյ սրբոյ։ զգեցուցեալ զարդ փրկութեան. եւ երգել ընդ հրեշտակսն զքեզ ընդ փառս։

Ա՛ ոնմանութեանց հոգեղինաց զաւակեցեալք քոյ՝ նո՛ զերկերեցի. որք ընդ նոսին համաձայնեալ փառաւորեմք նո՛ զերկրորդութիւն Քրիստոս սրբեալսդ մեզ։ երգելով ընդ փառս ի բարձունս։ Ա՛ յաղթեցեալ մերով բնութիւն ի փորձառն կամակոր օձին. որով եւսա՛ ի շնորհսն ոդւոյ սգալոյ՝ կոխել ընդ դէմս չար վիշապին. ու ընդ երկնայնոցն երգել ընդ նա։

Ա՛ գաւառեալ քո վերապծեալ ընդ մեզ յաշխարհակոչն մեզաց ծածկեա. արիապարեալ լոսմամբ ուսանիցի վիճակ քահանայութեան քոյ սրբոյ։ զգեցուցեալ զարդ փրկութեան. եւ երգել ընդ հրեշտակսն զքեզ ընդ փառս։

Ա՛ ոնմանութեանց հոգեղինաց զաւակեցեալք քոյ՝ նո՛ զերկերեցի. որք ընդ նոսին համաձայնեալ փառաւորեմք նո՛ զերկրորդութիւն Քրիստոս սրբեալսդ մեզ։ երգելով ընդ փառս ի բարձունս։ Ա՛ յաղթեցեալ մերով բնութիւն ի փորձառն կամակոր օձին. որով եւսա՛ ի շնորհսն ոդւոյ սգալոյ՝ կոխել ընդ դէմս չար վիշապին. ու ընդ երկնայնոցն երգել ընդ նա։

Ա՛ գաւառեալ քո վերապծեալ ընդ մեզ յաշխարհակոչն մեզաց ծածկեա. արիապարեալ լոսմամբ ուսանիցի վիճակ քահանայութեան քոյ սրբոյ։ զգեցուցեալ զարդ փրկութեան. եւ երգել ընդ հրեշտակսն զքեզ ընդ փառս։

գութ։ Որ տանջողին անձնա-
լուսոյն որ ի հօրէ ելոյ ե-
կրկնացուք։ և անդադար։

Ո Նոր խառնարանդ հրաշալի
նոր խառնումն բանին եմարդ
մնոյն։ հոգւոյ երկրի բարե-
բանեցուք։

Ո Երանի քո որ զօրութենդ հաս-
տատ կանգնեցեր իմարտանի երկնից ժողովրդոց երկրպագ
եցուք։ Ո Եմպատուական իմ
խորանիդ քում հիմնեցար այսօր։
եկայք։ Ո տան մատուցանէ Քրիստ
մարդի ս պատարագ և զինուեալ
անապական։ եկայք ժո։

Փառս հր

Նանեան ած և ծ ի խոր
հուրդըն յաւիտենից։ քրիստոս
ի կերկնից մարմնացեալ ի կու
սէն խաչեալ կերկրի և թագ
եալ ինար ի գերեզմանի։ և յա
րուցեալ կերկորդ աւուր։ զի
զմարդարէիցն ճշմարտեալ կա
տարեցաւ։

Ո Յայր ցընծան դասք հրեշ
տակաց ինաւակատիսն քո սբ և
կեղեցւոյ։ բարեբանեալ ես ած
ակմբ ա ծիւ համբոյնն մերոց։

Ո Յայր տանեն դասք սբ առ
աքելոցն ճշմարտն երու
սաղէմ։ յիմանալի տաճարին տա
ռուցանեն զերկրս հոգեւոր եր
գով տէ։ Ո Յայր երկս առեալ
գնեն դասք հաւատացելոց։

զերազոյնն քո խնամատարեալ։
լինիլ փափաքանաք սբ երկոր
դոմեդ։ ընդ նոսին փառաւոր
եմք զերրեակ միութեանդ։

Ո Երզկերպարանն ածային առեր
ծեալ երրորդութեդ խորհրդակ
ցուք։ զարդարեցեր փրկմամբ
շնորհաց քոց կենդանանայոյս։ և
ընդ ծննեալն առինանալ խոսե
ցար օրինօք ևմարդարէիւք։

Ո Երկերկրորդի լինելոյեն յա
յտնեալ քոմէ կամացն։ մերել ի
վերնատունն դրաքըն փակեալ
շնորհելով ևառաքելոցն փչմանն
ըզբեզ մեռանելոցն։ առաքելոցն
ասաց ա՛ռէք հոգի սբ։ ընդ։

Ո Երկրաժամ յերկնից գոչէ փրկն
ազգացուն։ յառնելով ամենեքեան
լաց ի գուսաոե՞ն ա՛հաւոր։ յայնմ
աւուր աշխարհն ի՛շեաւ ոչինչ
ևչ գոյ մեր ընդ նոցա ընկերանալոյ և
հանգոյ ընդ սուրբսն քո։

Ո Երկրաժամ ճառագայթք ա՛ծուե
ցաւ փայլեն ի յարութենէդ։ և դրախ
տաքինք հրաշին ըզմեզ ևանկոն
յայնմաւուր ա՛շխարհն ի՛շեաւ։

Ո Ա՛ր հոգւոյեալ դողան ա՛ղբատ
նեալքն սրբոյ էապէ փոյթն։ յոր
ժամ հարկանէ հրեշտակապետն
և հոգէ ի գաւառսն զա՛զգս որ
դոց մարդկան։ յայնմաւ։

Ո Ա՛ր խորանիդ արիգականն ա՛ր
գասուեր նոր օրէնսդիր սա
գութ։ եանդադար բարեբանեմ

Նոր Տաճառացոյ զերկիր։ պարբ
ք ալք փառաբանեն զըստին
նոց։ Եմք ձայնիւ օրհնուք զար
դարեցուցիչ այլ ընծայ։

Ի յաւր եւ մեք ցնծալով ասիցուք
ընդ Տանուր հընչմամբ. մեծանայ
փայլմամբ երեսեցաւ յՅին. առ
ած գոհութիւք ընթանան արա
մեն անդադար զբանն կենդանի։
Ընդալ եւ զուարճացիր երկիր
ցի. կոյս ալ՝ եւ Տարան երկնաւոր
փեսային. ահա առեալ զոք
ծեալն ընդ ք։ գոլով առ քեզ

Ընդ յարն հեթանոսաց։

Ի՛ր խոկալանիլ համաստուած Տաս
տատեցեր զեկեղեցի Տօր համա
տարած. զոր նախանձկաբ առաք
նըշանակեաց մովսէս խորհուրդ
երկնայինադոյն ի խնդիս երբինն.
ըստ որում փառաբանեալ ասէ ծագ
Ի՛ր ըզ խորհուրդ անապական
անօրինակ ըզքո ի սրբոց կոչ
սէն. տրպատարելով տապանակին
ածային ոսկով կատարեալ
քանիդ աստուածոյ. փառաց այն
եղիդ տեղի Տանդիսաւան։
Ի՛ր եկեալ վերստաւարձիր ընտ
քեա զարմանալին յարդասանաւոր
օրինակ եղեցեր. ի՛ր ըզ քառնուկն
մանուկ և զքաժին խոց կործան
մանկեն երկիրս. տապանակաբ
խաչին Տրաշագործեալ նոր ին
լայնկի. օրհնութիւնն քեզ տէր
երկնացոյ և մանկունք։

Ի՛ յաւր ածուելոյն զառաքմանայ

Ընդ օրհնեցեալն և առաւել
քարձր սրտիւք ընծայ յանիմն։
Ի՛ր լուսաւորեաց զկամողիկէ
մայր սք եկեղեցի ածային լու
սանիւ. ամենայն աշխարք գոլով
ցնծալ և առաւել քարձր սրտ։
Ի՛ր քարձրացոյց զմանկունսըս սք
եկեղեցոյ իջաստ վերին զօրացն
քահանայք օրհնեցէք և։

Ա՛ ամենասէր լուսոյ մայր և ըզ
քնակչաւն անըսկըզբնակից որ
դոյն. օրհնութի՛ մեծացեալներ
Ա՛ ամենայն ընտանեաւոյ մայր.
և զանձնաւոր տաճարացեալ քանին
օրհ։ Ա՛ քոյրիդ փերկութեան
մայր. որ զանտանելին էից էար
գանդի երբարձ. ըզնա ամենեք
քերան օրհնեա։

Ի՛ ուսաւորեաց երուսաղէմ զի
հաւատոյ էրկայ քո. զարդարեա
զառաքելոյն քո. և վասի՛ ազ տեա
մեզ ի վերոյ քո ծագեացէ։
Ա՛ ընծայեցուք սանմոսիք քեզ
վայելչ ածոյիս ի սիօնէ.
ի՛ քեզ ի մատուցին աղեխք
յՅին։ Ա՛ ուրեմն երուսաղէմ ըզ
նոր և օրհնեա զաստեղծ քո
ընտրեալ ժողովուրդ դըշխոյ
գուստրը սիօնի։

Ի՛ յաւր ածուելոյն զառաքմանայ

*Կատ ևՀրեշտակ Աստուծոյ առաքեալ. Արդ պատուիրեցի
քեզ մինչ. Օրհնութիւն առ.

Ի ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԵԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ
ԿԱՐԱՊԵՏԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ՔԱՐՈՉՈՒԹԵԱՆ

Ա՛ր ընդ ձեռամբ հրեշտակին զիւրոյ զգեցեալ զարդ ամպակնայնի, ի գլխոյ
նորա զծիածանն, եւ երեսք նորա իբրեւ զարեգակն, եւ ոտք նորա իբրեւ
սիւնք հրեղինք։ Եւ ասաց ինձ. Ես եմ Յովհաննէս, որ տեսի զայս ամենայն
եւ լուայ։ Եւ յորժամ լուայ եւ տեսի, անկայ առաջի ոտից հրեշտակին
որ ցուցանէր ինձ զայս ամենայն, երկիր պագանել նմա։ Եւ ասէ ինձ.

Ի ըղձալոյսն երկնաւորէ տայն
ձեզ ի մեռելոց ի հրեշտակէ
ի շնորհս. ապ. Աղօթասիրն ըղ
դրունըս դժոխոյ խորտակեց՝
եկեղեցւոյ հիւսեալ զաճեցոյց
զմեզ վայելեալ. ապա.

Ո՛ հառատարեալն յամ արա
ծոց. և ի ծագաց մինչ ի ծագս
երկրի ներկայացեալն. զմարմ
նացեալ բանն ի կուսէն ձայնիս եր
գով օրհնեացուք. Ի՛ր դիմաց
գայ յերգմոյ բարձրացեալ փի
ղիպ. յարուցեալ ի պատերազմ
ընկերմեծաց զաներեւոյթն ամա
զիկ. զի ջնջեալ բանն իդժոխս ձայ
Ո՛ագիանն ի հօրէ փառակից
ած հոգւոյն. կենդանութիւն աղբ
մարդկան. որ յարուցան այսօր ի
մեռելոց. շնորհաբաշխ բանն
ի յերկինս՝ ձայնիս երգ.

Ի՛ երանելոյ յոյժ դիւսատրէ սո
ճին պայծառացեր եղեմ զարդա
րեալ ընդ ամենայնիս քոյ փայլէդ այ
Ի՛ անդին ուրէնն ի յարուցեալ փա
ռաց. այսօր մեռանիլ ի քէն նոյն
տեառ ի վերոյ յարութիւն նորոյ
Ո՛երդ ետուր մահիկ ձիթիս
նորոգ միաբանութիւնք երկրին.
օրհնութիւն որդւոյ դաւթի օրհ
նեալ եկեալ անուամբ տեն.
Ի՛ր ի քրիստոսէն կամարձ հանդ
էս. այսօր ի քէ երկնից իջեալ
առաքելոցն ոգ հոգի. օրհնեալ
ես քրիստոս անանց. Ի՛ր գինեալ իմ

Նո՛ր երկրեալ մեռելք զանա
նելի ըզ ընչան. սքեսանելով կենդ
դանացեալ մանկացան.
Ինդիսիկեալ նամխատրցեալն տեր
սուբ հայցեի՛ն իւրեանք. սանդ
բարեբեր մեզ սուրբ լինիլ.
Ի՛ տառաջին սրբոյն փառաց քրիս
տոս. զոր ի յերկինից լուսա
ւորեցեր ածոյին ծագմամբ.
հանդ ըզքեզ անդադար բարեբա
նեացուք. Ի՛ր ըզխորհուրդս
փրկականս ածգիտեմք. շնորհե
ցեր մեզ ի ձեռնէն քննչասիրելո
ցո և վերկայի. նորին աղաչանօք
խնայեա՛ մեզ. Ո՛ հառատացեալ
ժողովրդեան՝ երգովիւք դ
և գնդապետներս ի խորան փա
ռաց քոյ. պահեա՛ անխորհուրդ ի
խաղաղութեան.
Ո՛ յորոր ժամուն բանն որ
յաջմէ փառաց ընդ հօր կերպ
ի հրեշտակ տեառնէ. քրօջ եկակա
նին ձայնիւն օրհնեացուք օրհնեալ
եկեալ անուամբ տեառն.
Ո՛ յորոյ յաւուրն քրօջ եառ
զայն երբայրոյ քոյոյ բանեան
օրհնութիւն որդւոյ դաւթի օրհ
Ո՛ յորոյ զտարմացան սիրելիքդ
գալստեանդ ած որդոյն յերկ և
գոչէին հրնչմամբ երգով. ծրհ
Ո՛ քրիստոս փառաց քրիստոս
որ վերկրեալ մարմնացար ի սրբոյ
կուսէն և խաչի հանդերձիւ.
միաբանութ երգով բարեբա
նեացուք.

մահու ինքեանըդ յանէծեանէն։

Գլուխ ԻԲ։

Ընդացուք երիս տաղաւարըս ան և ամենեսի՛ և երկոցի՛ և ի ա-
ռաւօտուն հանապազ զեր
բեակ մեռանիցին։

Ա՛նձառելի խորհուրդ ե-
րկրորդութեանդ։ այսօր ինք
ինն երեքցեցեր աշակերտաց
քոց աբ։ ա՛ընծ տայրըն մերոյ։
Առակի հիացմամբ զայնակեր
պեի՛ զմ աբ։ այսօր տեսանել ա-
ռաքելոցըն յօրինեին քեզ սա
զաւար։ ա՛ընծ տա՛ր։
Ինամացեալ ինձ լուսեղէն
անպոյն և ձայնի ինչ երկնից տայրա
կան որոյ զաչ ոգւոյ իմոյ բեր
լե։ աբ։ Ընդ օրհնեցեալ եբայեր
արարչի ընդ ամենայն յանիտեան։
Պահեցէք զարիսխան ըղձմանն
երեսաց ինձաբօր լերինն և ե-
ղիր ընծայեցէք զաշակերտեանն
երեսըն աշակերտացն յայտ
նեալ և բարեր։
Ո՛նձառելի ըղձմայ աւուրս
ծնեալեն։ որ ընտրեալ կոչ
եցեր ի քո՛ւմ ոգւոյդ մարգիսմ
մայր և կոյս։ օրհնեալ ես ընդ
քեզ մեծացուցանելոյ։
Ի՛մանալոր լուսոյն զարհու
րեցան դա՛ռք առաքելո՛ցն։ այլ ի
քեզ բանեցեալ կրեցեր ըզհո՛ր
ա՛ծնեալըն միրամ մայր և կոյս
ծո՛ր։ Ընդ երկնըն հոմանցուսցէ

ինեւց հո՛ղմոց։ այսօր ի՛ տրեղէն
լերո՛ւս բաժանեալ հանգեաւ
յանապատսըն ուր հոգի՛ օրհ։
Ո՛ր խնամո՛ւս տեսչութ զբո զարա
բածս։ այսօր եկիր ի՛ հանապատ
զեկեղեցի քո՛ւս հոգի՛ օրհ։
Հայնակեալ կենարարին ա՛ծ
այի՛ն բարբառեալն։ ասէ եկայք
օրհնեա՛լք հօր իմոյ։ խառնի
զեզեք պատրաստեա՛լ ձեզ ըզ
կեանսն ի՛ նմանէ ձեռնա՛ր երկրին։
Ընդառաջ ելանել քեզ հաւա
տով ի՛ յո՛ղս վերինս։ ա՛ծաղ
զեաց լուսով պայծառացեալ
խնամս անմարմնոցն ի՛ լուսե ըզ
ձայն երանեա՛ն կոչմանն։
Ընդալիք քոմմն կայր ընհան
ուն ուր կո՛ւսանան ի՛ լուսեղէն
առագաստին պայծառացեալ հա՛ս
անմարմնոցն ի՛ժողով անդրան
կայ գրեցաց ի՛ բ՚ երկինս։
Պայմանացեալ հիւսէն նախա
յաբեղեան բանդ՝ այսօր ի՛ տա
ձարն երկիր կատարել զո՛ր էին՝
ելոյն փրկուա՛ն հնձո՛ւոյ։
Ո՛ր յանապատ՛ս ամենասիս
բարեբանեա՛լ ի՛ տրեշակաց՝
այսօր ի՛ սիմէոնէ բառնալոյ ի՛
գիրկս։ որ ընծայեցեր ըզմեզ
ի՛ կեանսըդ յա՛ի՛ տնէն։
Ո՛ր արձակիչդ կապելոց պար
գեւատո՛ւ ասդուածն՝ այսօր տայ
մա՛ծ ծերոնին արձակեա և
զեա՛ ընդ ամենեսեան։ ի՛ կապանաց

Ո՛յսօր ըզխորհուրդ քո կըրկ
նակի գալստեանն. այնակերպով
քոյ յայտնեցեր քեզ թէ ի թագաւոր կ
րկնես. Ո՛յսօր ըզփրկական քո
ես ընդ ընտիր ըզմահ վըկայեալ քեզ
երիցս ցոյն ասել ես եղիար.
Ապրեսցես ասէ զմեղուցեալ քոյ
ծառայիցս ըզդայթակղեան. ընդ
հեա տեսանել ըզքեզ և լսել
ըզհնչական ըզձայնն. եթէ
գան ոգիդ իմ սիրելի.

Երիցս ցընծայեն առաջի
քո ասեն. որ երեսացար ի փա
ռս աստուծոյ հօր. միաւանգամ գնա
շակերտիլ զաւետեան. վասն որոյ
ամենասաստկին ըստ այն. զայդ
արել ըզքո հրաշալի ձայնիւ
ընտրելոյն ի ծովէ ելանել ըզքեզ
ըզամենայն ինչ ըզքո
քեզ ըստ ամենայնի ասա
կաւի զանձնապահն ընտրեցեր ծա
ռայեալն. յայլակերպիլ ըզն քո
քրիստոս որդի աստուծոյ.
առաքելոց ևմարգարէիցն պա
կուցեալ ըզպերհոսութիցն. վասն
Որ զանձառելի խորհուրդ ար
երկրորդ՝՝քեզ. սիմոնի վիմի
ծանեցեր. երանելի առաքա
ղեալն յօրինեամբ. և սիրելի ի
հօրէ վերակացեալ ձեռնարկ
ծին որդի. վասն որոյ

Ո՛երախացիր սիրեալ հիմանդ
ա՛ց սիմեաւնի այսօր որդի
ո՛՝՝՝

Ալ հրեշտակացն սնանկանալ
հոգւոյ ածուածոյ ի հոգեղենս խո-
նարհական լսոյդ արփիին։ այլ
Ալ գերադոյն վասոյ պայծա-
ռացոյց զաշտանն առաքին։ որ
հաշակամբ պատոյին մերկացաւ
ըզփառս անպատուեաց։ այսօր վե
րըստին վասոյ զերդաստեաց։
Ալ ինամանաւն երկեալ մոռ
սէրս առաքեալ անպոլ ի միանոյ։ այսօր
լուսափայլ անպոլ ի թաբոր
յայտնեալ վերհատաց գան իմ
ոդոյի գերմայ լուսարուք։
Ալ պատուիրան ձերշանորոն
քեզ աւանդեցեր երկնեցոյ քո
քրիստոս։ անսասան ժամանակ
կանի այդօրհել միշտ սա սաս
ուած հոգեւոր երկրպագել։
Ալ ըզբան քո օրինաց հաս
տատեցեր գոյծով մեզ օրինակ
հանելով ըզգիշերն ի գլուխ
յաղթեան աստուածին։ քանզ
մերով տնօրինաբար՝ ոգւոյս
կերկնիր ծովածեր ամենայն։
Ալ ամեն ոգոյ եմեք պաղատեա
ցուք սուրբդ քո՝ զի ընդ հեծ մեզ
յայտ ժամ լինիմք քեզ յանդիմ
ման։ մաքրեալ սիրտ քեզ ընա
նամարմնոյն տուր մեզ երկինս։
Ի ղաւանեալ աստուածածնին
անապակին զնեմ ծրնողին։
զիմանալի աչեր սրտից մերոյ ի
բացեր ոգոյիմոյ հայել ի
լոյս գերմայ։

Ի յայր ի լերին ի նեղ թաբոր ցոյց
ցեր ընտրելոցդ խիտացեալ
ոգոյ՝ այլ օրհնեմ քեզ
ի փառս։ որ ես տէր կեն
դանեաց եմ մեռեալոց։
Ի յայր յայտնեցար աշակերտացդ
ի խաչիդ լեռն մօտիր եղեղայրն
վեր երիցեր գոց յերկիր օրհ։
Ի յայր ի բարբառ ի վերուստ
յանսահման հօր ընկ վեր հընչ
ետայ յառաքեալն։ ասէ դաք
ի ոդոյի գերմայ լուսարուք։

Կանոն Երրորդ Ձայնի։

(ա. բկ)

ԸՆԿՆՈՂԱՑԱ

փառաց հօր ոդոյիդ
վիճակին։ որ ըզլոյսդ անվայրա
փակ մարդկամբ պարտագրել։ այսօր
ի թաբոր փառաւք փայլեցեր։
Ալ անառաւ տրօքիցն անհան
ի վեր քան ըզբան։ ծառայիդ
հեզասիրտ պարածածկեաց ըզ
լոյսդ անստուերդ։ այսօր։

Ո՛րպեսզի՝ քո՛ւրդ ընդ երկնայ
ինային նմանեալ դասուց նոր ժո
ղովո՛ւրդք ասելով՝ քեզ հնար տը
ւողիդ մեզ ըզկնեանըս փոխ։

Ո՛րդեցի՝ ք՛ա՛ն երգ նոր եկե
ղեցիք ընտրելոց որդիք սիոնի՛
ասելով՝ քեզ ո՛րդւոյ շնորհո
ղիդ՝ մեզ ըզկնեանըս փոխ։

Ո՛ամրբանեցի՝ք զանճ ի սպանչել
ին սրբոցդ նոր ձայնիւ ցնծու
թի՛ ասելով՝ քեզ հո՛գւդ պար
գեւողիդ մեզ ըզկնեանըս փոխ։

Ո՛րպես՝ ի բարձունս անօրի
նեցելոյն ի կուսէն քաղաք
րին մերոյ՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա

Ո՛րպես՝ ի բարձունս անաս
անելի Հաստատմունն յուսոյն
մերոյ՝ ալ։ Ո՛րպես՝ ի բարձունս
անքաժանելի և միասնական սը

Երրորդութեան՝ ալէ՛։

Ո՛այսաւուրս ի մէջ երից մանկանց
փրկուէ՝ որ զառաջինն ադամ
ազատեցեր ի մեղաց՝ նորոգեա՛
և զմա զապականեալսն մեղօք՝
Ո՛ր յառնելի կացեր անապրուժ
կոչին պատուհաս՝ և արբուցեր
մեզ ի կոճղահաս աղբերէդ նորո
Ո՛ին ածին անարատ մայր աստ
և կոյս մարիամ՝ որ ծներ ընդ
նծո՛ք բանին աւգ՝ բարեխօսեա՛ առ
աւր վասն մերոյ փրկուէ՝

Ո՛յսօր երկնայինքն ուրախա
ցան ընդ երկրաւորսդ նորո
գումն՝ քանզի նորոգեցաւ հո

գին և՛ մարմին վերնատունն՝ որով
նորոգեցաւ դարձ առաքելոցն
Ո՛յսօր հոգանիւ ձեռայ բնու՛թիս
ցնծայ ընդ հօր հաշտուե՛ք՝ քան
զի որ երարձ զհոգին ի մարդկա
նէ՝ մարմին եղեւ՝ դարձեալ
վերստին ընդ նմին պարգեւէ՝
Ո՛յսօր մանկունք եկեղեցւոյ
առնեն ցնծութ զգաստասիր
հոգւոյն՝ որով զարդարեցան ի
զգեստ լուսափայլ ե՛զերա
պայծառս՝ երգեն ընդ սրբէ՛ից

զերկնաբնակսն՝

Ո՛ալէլ՝ միածինն ընդ փոքուկ
և փառաւք հօր՝ ի՛ր հոգեղէն
բնութի՛ւնս հրեղէն նորոգէ՝
Ո՛ուսաւորեն ճանապարհք սը
դարտ՝ և՛ի բեթլեհեմ եր բանակ
ըս հրեշտակացն ամպո՛վք ընթա
նան՝ Ո՛վերին՝ երուսաղէմ
քաղցին ամպո՛վք ընդառաջ ե՛լեն
յօ՛դս՝ և այնպէս յաւժամ
ընդ ելեն լինի՛ն՝

Ո՛երամբ երը մայր լուսոյ մա՛
րիամ՝ երկիր բանաւորդ արար
զանկանն օ՛ծեալսն՝ երբ բարե
խօս ինձ վասն անձանց մերոց՝

Ո՛ընդառ առաքեալ բանիւն աստո
ծոյ՝ բարձաք սրբոյսն ի՛ն
նախամօրն եւայէ՝ երբ բարե
ձնէ՝ ընծա՛ խնդալի արուեստ
քանզի քո՛ծագեաց մեզ լոյս
երեսաց քոյ՛ոյոն՝ երբ՝

Ո՛կայք ժողովո՛ւրդք խառնեալք

Ի՞նչ այսօր փառք վիճակին
լինելն Քրիստոս հանդիպեալ հեր
ընդ իմ միջեր։ լոյս։

Ա՞ռաւօտ խաղաղութեան աւետա-
բեր զրնակիցն։ այսօր մարդկան
ամ սրբեցուցին ի փառս քո քրի-
ստոս աղեղաց մեղաց սրդոց օրհ
նաց։ անդադար երգով սովզբ ըզ
քեզ լսիլ շուտ մեծացուցանեմք։
Ա՞ռաքեա ածային և աւուրեք ի
մանանէն։ այսօր մարդկամ հրաշա
գեղ ծնեալ լիայնային ի մայրուն
քո հրաւիրեալ քեզ սրդոք աստու
ծոյ անդ։ Տիպանակ ապրեցու
ցիչ և տաղաւար պերասանեան
աստուածընկալ։ այսօր մարդ
ամ լուսաժպտեալ միածին ծ
նունդ յայտնեալ ծընողաց։ ի
ծնողսն քո կուշեցեալ միածին
սրդոք աստուածոյ։ անդա։

Ա՞ր զնասագային ածային ցու
ցեր այսօր մարգարէիցն։ սրդոյ
ցանկալին տեսանել զանտեսանե
լին։ լսեալ անձառելի ոգ
ամ լսեալ Ա՞ր զգեստեսն պեր
տասն ըզգեցեալ սրդոյ հօր ա՞յդ։
հայր ի քեզ մարդկին վկայեալ այս
օր սրդոյ ի ձեր դասեալ։ լոյս
ի ծնողացն ակն ոչ ևս ունել վարդ
առաքեալ ի հարսնեկան քո դա
լոստեանն։ ամենայնի ընդեղ
հայրական փառաք ի հարսնեկ
ընտրեալ։ լոյսդ։

Ի՞ր վայելեցն այսօր կուսասածինն
մարդկանն։ զգեստապատեալ լոյս
ածեալն։ ընդեղ։ Ա՞ր յայտնեալն
այսօր ի քեզ լոյսն։ զի ի քէն
ոք երկիրդուձն։ ըզ Ա՞ր զմիա
ածին խորհուրդ գաղտնեանն

Վասակ քրիստոսի։ ոչ ոք
ներքան օրհնութիւն ի քարձնուա
ցանել թշնամիքն պատակեց
ըզայս պնդեալ փառօքն ի հարք
ոչ։ Ա՞մա և ըզքեզ հրաշակաց
գաստատութեամբ ոչնչեն ոչ։

Ա՞ր ի յերկրիկնա վերացեալ հրեղէն
կառաք ընդեղիան։ այսօր վայրա
բերեալ ի քաջօր հանդերձ մո
սէսիս։ խաւարին ընդեղիցն ոգ ի

բոստաղէն

Ա՞յսօր ըզհարցնդեալ անձառե
լի ածութիւնդ երգ քրիստոս։
ըզ ծածկեալն հոգեբանիկ
յայտնեցեր աշակերտացն ի քա
ջօր լերինն։ օրհնեալ ես ա
ռաւօտ հայ՛ոցն ըմբերց։

Ա՞յսօր զառաքեալն մարգարէիցն
ի քէն ծանուցեր ամենայնիցն։
ըզմնակս և ըզծնեալս ածաբար
կանչմամբ ի քաջօր լերինն։ օրհ
Ա՞յսօր անառարկն յերուն հայր
ի քարձանոյ երկնէիցն։ ըզ ծնո
եալդ ի սրբոցդ կուսէն դաւա
նեաց սրդոյ ի՞ր սկիզբն։ օրհն։
Ա՞զգ օրհնեցէք քառգր աստ
ղիք ըզ երգնաւ յաւիտեան։

Ա՞ր վայելեցն այսօր կուսածինն
մարդկանն։ զգեստապատեալ լոյս
ածեալն։ ընդեղ։ Ա՞ր յայտնեալն
այսօր ի քաջօր լերինն։ զի ոչ
ոք երկիրդուձն։ ըզ Ա՞ր զմիա
ածին խորհուրդ գաղտնեանն

մանի ձև. բարձրացեալ գերա-
գոյն սիրա՝ ի՛. և էջք սուրբ
ծով գոռան երկնից հնամ։
Ընծայն այսօր երկինք այ-
րոյին երևան ընտրեալ. պատկ
գին յաւիտենական լերա՝ ինձն
գառք առաքելոց և մարգարէից
Ընծայ այսօր լուսոյն վերին
սիրեա։ Տարտնապն անանձ արքայ
ի՛ծն։ անմահութիւն ներկնաւոր
փառա՝ ի՛յն։ զորդւոյն լու-
սոյ Հայրական փառաք։

Օրհնեցէք մանկունք զեր
կնացեալն ընդ երկուսեան զոր
մարմնացեալ բանին. վերկայեաց
յերկինից այսօր ի Քաբաօր լերինն
Ասմբեցէք ընդ սուրբ օրհնեան զոր
գինն միածին որ փայլեաց մեզ
մեռեալ. զոյս աճումն այսօր։
Առաքելունեցէք ընդ քրիստոսեան
գնդին ձշմարիտ որ լուսափայլ
ամպոք. եկեղին հովանացել մեզ։

Ասա Հատուած Աշոտ.

ՕՐՀՆԵՑԷՔ ՄԱՆԿՈՒՆՔ

ի երկիրն բան ևծընանդ
հօր միածին. ըզծա-
կեալն ի՛ն ի խորհուրդ յայտ
նեաց աշակերտացն. ծնեալ ըզ
պարանոցն ծանծկեալ ասէ։
Ի՛նչ օգուտ ինձ ամենայն
գործոցս որ ես արարի ընդդէմ հա՛
ոչ ոգի իմ սիրեալ ընդդէմ հա՛

Հեղեալ. որ ըզբանն ասէին
կերպիւ ծանծկեաց ծառայեան
Ի՛նչ օգուտ ինձ ամենայն
գործոցս որ ես արարի ընդդէմ հա՛
ոչ ոգի իմ սիրեալ ընդդէմ հա՛
Հեղեալ. որ ըզբանն ասէին
կերպիւ ծանծկեաց ծառայեան

Ի՛նչ օգուտ ինձ ամենայն
գործոցս որ ես արարի ընդդէմ հա՛
ոչ ոգի իմ սիրեալ ընդդէմ հա՛
Հեղեալ. որ ըզբանն ասէին
կերպիւ ծանծկեաց ծառայեան

Ի՛նչ օգուտ ինձ ամենայն
գործոցս որ ես արարի ընդդէմ հա՛
ոչ ոգի իմ սիրեալ ընդդէմ հա՛
Հեղեալ. որ ըզբանն ասէին
կերպիւ ծանծկեաց ծառայեան

պարզեւաց մեզ կենդանութիւն.
Խաչելեալդ ողբ ա՛ծադնին.
պիտեացն զեկեղեցի իւր ա՛ստ
եւ ի միաւանդամ գալստեան
իւրում յոտնդեացդ նիստուս։

Ընդ ա՛ին արդարոքն քո ծա
դեալ յաշխարհ հայեցար ընդ
աղին անդիմա՛ռնութեանդ. եւ կեր
հու եւ յարուցեր համբարձար մա
հացեալ յերկինս ծագեաց. որ երկիր
պագի յերկնաւորից եւ երկրա
ծոց ընդ հօր եւ հոգւոյն. վա
րոյ եամբք երկիր պագանեմք
հօր հոգւո՛ւ վանձ շնորհեսցէ։
Ո՛ր փրկանակ ծագեալ ի հոգւոյն ա
նին ո՛ր ե՛ս երկինս. մարգա
գատ աւետիքըն հօր իբարձանց
հոգի՛ն ընդ շնորհեսցէ. մեզ
թարմ զարս յաղագս սրբոյն
ցերեց եւ հրաշալիոյն զընտրեալ
զդպրա առաքելոյն. վասն։

Ո՛ յաջ սրբոյդ ա՛ռնակից ե՛ւ զիշեր
լոյսին լուծ ա՛ին երկունք ծնե՛ր
զեան նախնեացն. քանզի զծնե
ալսըն մարմնով ի մահ ե՛ս յա
պա հանե՛ւ. վերըստին ծնանի
հոգին յորդին լուսոյ հօրն
երկնաւորի. վասն։

Ի՛ձայն մեծի գաւասրիանդն. եւ ի
տնկոյ՛ն հրաշալի փողոյն. ար
համարհել մարմինըդ մարդկան
նորոյ՛ գին. յայնմաւո՛ր ա՛ստղին
ի՛շեա ակ՛ն ե՛ւ զմեր ընդ
ջեցեալն. ա՛նհանդ ընդ ա՛ր

Ո՛ր ընդ ա՛կանս սո՛ւրբ ի՛ջանէն կար
գեալ տընաւոր ընո՛ւ մերոյ.
ի՛մաստուք ըզ պարտիս եմիղ
գոյոց պարտապանաց. քո՛ւղ ե՛ւ ըզ
մեր ը՛շմանցաս ողորմութի՛ւդ
քո՛ւք։ Ո՛ր զպատմո՛ւհանն ա
ռաքին զոր զեղցուցեր օծմամբ
հոգւո՛ւյն. մերկացեալ մի՛զոք ըստ
նախահօրըն պարտանաց. զեմ
ք ը՛զնոյն վերըստին ողոր։
Ծածկին կայծակունան ի՛սրով
բէրեն ա՛նհըպելին. ա՛նմահըս
պի՛ս մերձեցուք գոլ պատասխան
քո՛ւմ խորհըրդոյ. շնորհեա ը՛զ
նոյն մաքրութի՛ւնքն ի՛մ՛զոքմէ մե
զաց մերոց։ Ո՛ր վառեցար ի՛յար
փոյն եւ ո՛չ կիզար ը՛նտ մորենոյն
ոչ եռո՛ւր զհացըն կենաց կե՛ւ
բանաւորաց. բարեխո
սեա՛ ա՛ռ քո՛ւ ջընջել ը՛զվիր
մերոց մերոց։

Ք՛ ՔԱՀԱՆԱՅՐԸՆ քո օրհնութի՛ւն
գո՛ւլ բարբառանեցի՛ք ա՛մ երկիր
Ի՛մարդկին երկինք։ ա՛ստուածա
ւո՛ւր երգո՛ւ գոհա՛նքնութի՛ւն
ա՛մ երկիր։ Ի՛ երկրէ՛ւ եւ ա՛մ
ա՛ծուքն. մատուցի՛ւք պատի
երկրպագուի՛ւ յաւիտեա ա՛մէն։
Օրհնե՛ւ նոր օրհնեցուք ըզ
ա՛ր. որ ի՛մ քերո՛ւք էիցըն հանդ
ի՛ւ՛ւ. եւ ի՛ զօրոյ երկնաւորաց
փառաբանի՛ւ սրբասաց ձայնիւ։
Ո՛ր կամաւոր խաչելո՛ւթենէդ ի՛մ
աւերեցաւ ըզգեստ մահ՝ ի՛ւ՛ւ
եւ երկնքօրեայ յարուցի՛ւ հետի՛ւ

Յորժամ ընդհան արուեստեան ձա
ւագործիքիւք փայլի. և թէթևու
թագաւորից փառաց սեռանին. յա
Յորժամ առեան զառաստանին
դնելի. և դիտպրոնիքիւք հրաշի
գնի բանին. յայնմ

Ի՛ր յիսուսէ գնա ընդ հօր և նոք
հոգւոյն անբաւիչեան ողջի. խո
նարհեցար ի՛ հայրական ծոցոյ
մարդ եղեալ մարմնացար ի կու
սէն քահանայից գլխաւորութեան
հո յանցանաց նախատօքն. քէզ
քրիստոս ընդ գերեզմ հրէշտակացն
ի՛միք հռոմայեցն. օրհնեա՛ կեա
քո՛ նախայաւիտեան բանդ։

Ն՛յսոր ծննդոյդ ի հօրէ յաւիտ
ջաւիտենից ողջի. հաստատեալ
փառաց եծագործմանն յանմեկնե
լի լուսոյն. աստղագուշակ սուրս
կեսարեայն յայրին ի՛ջեալն և ի՛ մա
սին անբանից բազմանալ. քեզ
մանգաւիթ փառաց քո՛ աստղիդ
բոլորից ած հրէից թշնամեան հայր
հանգերձեալ լուսոյն. մանուկ
երևեալ այսօր անդիտելիդ

ի՛կնութեան. քեզ փր։

Ն՛յսոր ցնծա՛ն զամբ հրեշտա
կաց ընդ հանստասիլ քո ի՛ երկիր
րի. ո՛վ լուսեղէն խորան երկ
նաւոր եկեղեցի սուրբ. ու
բախեմ զ՛ վէմ պատուական
հո՛վանի մեր և յոյս։

Ո՛ ուսումնացիր հարան անարատ
ընկալ պարկեալ վայելչապէս զար

դարեա՛ զհանդերձ փառաց և
ճշմարիտ երկնաւոր փեսային
ուրախ լեսա՛ զ՛ ամուլ բազմա
ծին. այս փեսայն գայ առ քեզ։
Ն՛ստանօր նորոգեցաւ մեզ մա
զան մկ՛ երկրաւոր. յարգանա
մ՛ր հոգւոյն լի՛ զայլ ծնանե
լով վերստին զհա՛ստացեալս
ի՛քս. ուրախ լեսա՛ զ՛ անմա՛ր
յառաջնում այս՛ մարդին գայ

առ քեզ։ փ։ հր։

Ո՛րոմ այնէ զարհուրելոյ ընտ
րեա՛ գառաց առաքելոցն. եր
բակի խորհրդով յօրինեին քեզ
առաւանդ. որով ըմեզ սրբեա
ցեալ լինիլ առաքեալ քեզ հոգևոր։

Ն՛յսոր զեսուհոգւոյդն այնմա
զ ջնորհելոյն յաւիտենից
ի՛ յաղագս. յայտնեցեր փառաց
ի՛մաստ լերկրին. առաքեա՛ ծ

հանդերձ մերոց։

Ն՛յսոր բազմութեան մարդկանէ յար
մատեալ յերանելի գաւազան. ծաղ
կեցաւ լուսով ի՛մաստ լերկրին
առաքեալ. Ն՛յսոր անմահ՛ի՛մ
հաս անդոյշ բանիդ ի՛մաստ
քարոզեալ ընդարմացելոց զգաս
առաքելոցն. առաքեալ։

Ն՛ջոր օրհնեցէք ի բարձր ար
արդ ի՛ երկնա յաւիտեան։

Ո՛ լոյս փառացելոյ հօր ծագեա՛լ
այսօր ի՛ երկրի՛ն ընդ քաջօր. ժո
ղովուրդք բարձր արա՛։

Ո՛ սանկանաւորք հոգին. որ ի՛

ամանուն քի լուսափայլ ամպոյ
յայտնեցաւ ի թաբոր. ժողո-
վ. Ո՛ յաւիտենից հայր. որ երբե-
ք ոչ ետուր այսօր յերկինից վկայել
միածնին. քահանայք բար-
ի՛ զանձառելին ծրնար ար-
ա՛ծ ածծին կոյս. օրհնեալ ես յա-
հեռին. ի՛ զարմանալի՛ն
հօր վկայէ զանձն զամին աղբ-
յրոյայնի քրիստ կերեցեր. օրհ-
Ո՛ քե՛զ երեկին եռես երկ
նային դուռն. և հայեան անկ
փորձ. օրհ.
Ի՛ յանբնակելին եկն անեղապ
ծ ընեան. և ետրօբէական ծածկէ
ի՛ր թևօք. այսօր ըզպարագրեալն
մարմնով ցուցեր զածուածքն
զհին աշխարհատոց զոց ար-
քն ամենապարծան ծանգմանէդ
ի՛ղձմանց մեզ առատաձ.
Ի՛ զարտաբերական օրէնս մո-
սիական տառէն. ի՛ սինեականա
նեն խոսքիր լերին. այսօր ըզմո
սէս և զհեղեաս ածեալ ի՛ մեռե
լոց և կենդանեաց ի՛ տեսիլ փա
ռաց զոց. զո՛ սաս.
Ի՛ զորինակ մեծի գաղտնեան
քո ար. ի՛ թաբորական լերինն ծա
ցեր լերին. քանզի տեսին զաղ
տարերացն ըզնախահարսն եկել
փառօք խոսին զերկնից կերտո
ւած զիտորնուզդ. քո՛.
Ն՛ յաղթ ընդ հրեշտայիս ի՛ բար
ձեալ ցընծացուցեր ա՛ստուածս.

ի՛ ծագել համանաւէ լուսոյ աստ
ուածո՛ երեր. օրհնե՛ք զբեղ
էմանուէլ հօր. որ եկիր ի՛
փրկիչ ըզամենեքեան.
Ն՛ յաղթ յայտնեցեր ի՛ թաբոր
ընտրելոց գաւա՛ուցն. առաքե
լոց և մարգարէիցն զա՛ծայինն քո
զիմաստ անձնաե՛ր լոս. օրհ.
Ն՛ յաղթ հայր յամպոյն վկայել
էսկսան քո՛ որդի. միացեա՛լ ընդ
հուսածին մարմնոյդ. ասէ գա՛ն
իմ որդի ընդո՛ր հաճեցայ. օր.
Ն՛ յաղթ ըզծագումն արդարոյն
պրեզակնակերպ փա՛ռսմբ.
ծանուցեր ծագմամբ փառաց
զոց ա՛ յարբունս ե՛ր. օրհ.
Ի՛ երիս՛ աղբ ամենայն. այսօր
ցընծան ընդ երանելի՛ս ար ի՛
թաբոր. յոյս մա՛ս լուսաւորն ընդ
երկնայինսդն զա՛ռաքեալ
լոց և մարգարէ՛ից. ընդորս և
մե՛ս օրհնեմք յաւա՛ղ
քան զարմ ե՛ղ լո՛յս.
Ի՛ յաւուրն ա՛ս ուսանիլ.
մարգարէին զաստանօր ծագումն
մեզ լուսոյ քո՛ ար. զո՛ սա՛
էր թա՛ր և հերմոն ի՛ յա՛
նունն քո՛ ցը ուրախանան. ընդորս.
Ի՛ ցուցիչ՛ ե՛ր ի՛ թաբոր. զբեզ
հինդանեան և մեռելոց ար. և
այսոլիչ. զմե՛ սա՛ և
զհեղեաս ի՛ տեսիլ փառաց քոց
հիմերիս ընդ ընտրեալ քոց առ
աքե՛ից. ընդ որս.

ԱՌԱՔԵԼՈՅ ԱՅՐ

եկեղեցի. քանզի քո այր քայլն երկնից այսօր պատահեաց ընդ քեզ խաչելոյն եւ զարդարեաց զամենայն քոյր պատրաստեալ փառացն երկնից։

Ուրախ լիր դուստր սիովնի. քանզի երկիր երկինք եղեն այսօր վիճակաւորն քո նորոգմանէ եւ թագաւորն երկնաւորի հաւ ձեզ բնակիլ ի քեզ։

Ուրախ եղիցի ամենայն զօրացն երկնաւոր զօրացեալ վերստին մահուամբ քեզ այսօր զանեզդատար փառաւորութիւն. ու բանիւքեր հարան անապատ անն քննին զա հարսնացուին։

Ուրախ արջուձ կանգնեցար այր եկեղեցի. ձէք թագաւորն ի սմա պատարագեալ ընկալաւ զհաւատացեալսն երկրէ երկնից երգեցողութեամբ քեզ երգեցեալ։

Առաք հրեշտակացն վայելեալ երկնից երգեցն անելով. հրաշալի ձայնիւն եղանակելովքն զեն զերդս օրհնութեամբ

սրբոցացդ ձայնիւ։

Ո՛յսօր հրեշտակաց բազմութիւք ըն ուսակից լինին ընդ մեզ. քանզի երկնաւոր թագաւորն եկաւորել ինք եկեղեցի։

Ուրախ եղուարձացիր հարսնացեալ ցերամբդ այր եկեղեցի. քանզի զի քեզ ուրեք սերունդ քննարեաց և հաճեցաւ ընակիլ ի քեզ։

Առաքեալ լուսաւորիչ կա մեղիկ եկեղեցի. քանզի ինքեզ շող ածեղեն ի հօրէ լուսոյ ծագեցոյց. և լուսաւորեաւ ըզ մանկունսըս քոյ։

Ոլոր արժանաւորեցայք ի կենդանութեան փառացդ երկնաւորիդ այր սիոն. եկայք ժողովուրդք երգեցեք ասն միոյ նոր. երգեցէք ցնծութիւք զանուն նր հայնիւ ցընծութիւք յօրհնութիւն ինդր։

Օ՛ զօրացեալ երկիր ժողովուրդ սրբոյդ հաւատոյ ցնծացիր. զմարիամ խոստովանութիւք օրհնեցէք զնոր հնոյդ ածային կենսաբեր ունօ ընկնուք։ փառաւորեալ ի զամ հաւատոյ և ըզպատնէլի անուանդ որ ի մէջ բանիւ ի վեր առեալ։

Ուրախ լեր եկեղեցի այր հարսն երկնաւոր խորհրդոյն. ի փառս ամենայնք երրորդութեն. որ հայ մագոյ հրճուանօքն խորհ զնոր դարձոյ ծագմամբ լուսոյ. որ ակն ի դեր ի պատմ ամ հրաշալի սրբութիւք ի՛ւրով։

Առաւարուց երեսաղմամբ հաւատաւք լայր քո. զարդարեաց զամենայն քո. և փառօք սուրբ մեռն ի վերայ քո ծագեցաւ։

Ո՛ ընծայեալ սպասիս քեզ վայել ածք օրհնութիւն միաձայն. ի քեզ ի մասանէն աղօթք բ ցեմ։ Առաքեալ երեսաղմամբ զի ասի. և օրհնեալ զաստուածդ քո ընտիր ժողովրդիդ հրճուեցի։

Ո՛ յսօր ածուխին զաստուածայ նոր հաստատեալ ի քեզ սիով։

Ա՛ր պահելոյ զաղջիկ առ հրաշալի
ձայնիւ ընդ հօր և ընդ որդւոյ
և ի սուրբ հոգին։ և քահանայ
քէ՛ հայեր յաղօթսն։ Տէ՛ր։

Ա՛յսօր ամենայն սուրբքէ ի
վերնասո՛ն երկնից հրեշտա՛կ Տէր
մանկանն հրեշտակ։ և զառաք
եալն արբուցի՛ր բո՛շխեցար
յաղօթսն։ Տէ՛ր։

Ա՛ր երկոյնամիտ եւ ո՛ր. քա՛ղ
ցր եւ անխոհակա՛ն հանդի՛ր Տէրդ
քոց ծո՛ւլից։ զի մի՛ զարմանք մեզ
անկանիցե՛ն յա՛ւուր աՀեղա՛ո
ենին։ Ո՛ վիշակ հրաժարելոցն
ի՛ հաճոյս քեզ ընկալեա՛ւ և զառա
սու մեր ընկալ որպէ՛ս զաբելին
զնո՛յնին՝ և զաբրահամեա՛ն։ զի՛
Ա՛մէն քառասնօրեայ հնգա
ւոր ըստ ծա՛ռայ քո՛։ և Տէրդ՛ն
նոյնպէ՛ս ընդ ա՛ստեղս ընդ։ զի՛
Ա՛մէն զա՛ծ ծնեալն։ օրհնո՛
քեան՛մբ մեծացո՛ցանեմք։

Ա՛ստեղա՛ծ հրաշի՛ն աստուն
ջ ընտեսա՛ւ փրկիչն իսկ յհոսէն
Ա՛մէն ա՛ստուածք բերկրանա՛ց
քանզի ան՛ր ստերա՛նց ե՛ք զի։

Ա՛ստուածք բերկրութե՛ց հարանա՛
ցեալ ա՛ր ե՛կեղեցի։ պայծառա
ցի՛ զմանկունս քո յօրհնա՛բա
նութի՛ն։ ծագողին զի շո՛ւտ լուսոյ
ի՛ քե՛զ մայր եկեղեցի։

Ա՛ստուածք այսօր աբե՛կեղեցի
և աստ՛ղեր ըստ ծո՛ւխս զո՛ստս
ըս սիոնի։ ձգի ի՛ քե՛զ հա՛ճեցու

պարբե՛ր ա՛ստ փառաբանե՛ն զա
ստուածն։ և՛ստ ձայնիւ օրհնու՛ք
զարդա՛րեացն ա՛ստ ը՛ստ ծնե՛ան։
Ա՛յսօր և մե՛ք ցնծա՛մք ոտնի՛ս
ընդ հնո՛ներ հրեշտակա՛ք։ մե՛ծապ
փայլմա՛մբ երևեցա՛ւ ք՛ոյ։ ա՛ս
ա՛ծ գոհութի՛ւք ընծայեա՛նս պատ
մե՛ն անդադա՛ր զբա՛նս կենդանո՛ւ
Ա՛ընդա՛ և զառաքեացդ եկե՛ղե
ցի։ կոյս ա՛ծ և հարսն երկնաւոր
փեսային։ ա՛ստ ուրա՛խ եղիցին
ծերա՛ն ընդ ք՛ո՛։ զի՛ ա՛ստ

Լ՛ոյսըն հեթանոսաց։

Ա՛ր արա՛ծքը զօրութի՛ւք զիմա՛
նալեացն աշխարհ վերին՝ և ի՛
նո՛ս հաստատեցեր տունսն ըս
պետս հրեշտակացն։ օրհնե՛ծ ա՛ն
ո՛ւնդ քո՛։ զոր ստեղծի՛ր զոր
Ա՛ր տիրակա՛ն մե՛ծասուանդ տա՛ծ
ղե՛ր երկրորդ աշխարհ զգա՛լի։
և ի՛ զրա՛նսն նոր ադե՛նի՝ արնտա՛ն
եդեալ զմարդն ա՛ստ ի՛նի։ օրհ
Ա՛ր հինեցե՛ր բարձրագոյն
կե՛ղեցի՛ քո խո՛նհարդեա՛նք։ և ի՛
ամա՛ կերգեա՛լ արնտա՛ր զբարո՛ւթ
բանին Ձո՛ն շնորհաբա՛ր։ օրհ
Ա՛նտանելո՛ւյն տա՛ղաւար բար
ձո՛ղ էիցեր բարձրութի՛ւն։ ո՛ր ծնեալ
զա՛ծ մարմնո՛վ զանապա՛տնաբեր ծը
նո՛ղդ հո՛ր։ բարեխաւսա՛ վա՛ր
սրբո՛ւ աստուածածնի մարիամայ։

Ա՛ր ի՛ մե՛ծ թեհա՛ւս անանկա
ստա՛ւանել ի՛ հրայա՛ծ յորդո՛ւ սբո
բեից։ վերանալոտեա՛լ տեսչութ
խնամա՛ւ զարարածս։ Տէ՛ր ողո՛ր
նէ՛ք օրհնաբանե՛ս յաղթողից փոյ։

կեղեցի քո քրիստոս ծա խնդրեալ
առաքեալներն վիմէ. երդեալ ի
սա՝ զերդիս հոգևորս։

Անդանեալ խոնա սերան սրբոց
քեզ բաշխել զմարմին իւր և զա
րիւն ձան. և այլ խոնանէ մեզ նոր
դուքի. ի թողութիւն մեղաց
մերոց։ Ալեաւ հոգւոյն սրբոյ
պատանակերպ երևեցաւ ձմե. ի
վեր մարմնոյ և պատեանդն ա՛ն.
ի բաժանելոյ հոգւոց մերոց։

Ոսատրեա եղէ զարդարեա
զամուրքն քո. քանզի մերձեցաւ
առ քեզ փեսայն երկնաւոր. փերե
կուքեզ շնորհելով պատակեա
ձգ պատեղելի փառաբն իւրով։

Այսօր ծագեաց քեզ դիշոյ
դուստրը սիոնի. պարզարուքի
պատգամակրն քո և ախուեցան ըղ
քո շընորհօք սուրբ հոգուն
յոն մեծապէս պարգեւօք։

Այսօր ցընծա սբ սիոն մայր
եկեղեցի. փայլեցո զմանկունս
ըո որ պրպիս զարեգակն. զի
անձա՛ն խընդութիւք լցցոյց
ըզքեզ քրիստոս թագաւորն։

Ջիաւծիւն ինչոյ եմոյս փա
ռաց ընդ ներսն. ձա՛յնէք ինձէդի
ըս ասդանդատութիւք անդընդոց
Տեառն լսեցա մեծ հայրապետ
ին գրիգորն. պատմէր ը ցընծու
թիւն հաւատացելոյ ազգիսդին։
Հայոց շնորհեաց սբ ընկերութեան
ըս լուսոյ. քանզի ի սմա ծագեց
մեզ լոյս ի հայրապետն հոգ։

Բրնակիլ։ սուրբ աւետ հայրդն մերոց
Ա՛րտախէսը դշնոյ դուստրը սի
օնի. և ցընծամ վերինդ երու
սաղէմ. քանզի քո ազգայն երկ
նից դուց առքիզ՝ սուրբ աւետ։

Ա՛րտախէսը սիօն մայր եկեղեցի
քանզի ի քէն շող աստեղէն ի
հօրէ լուսոյ ծագեաց՝ սուրբ։

Ո՛ղջոյ օրհնեցէք բարձր ազա
տիք ըզնա յաւիտեան։

Ա՛ր պատակեցն այսօր սբ եկեղե
ցի. նորընծաներ խոշխեն իւրով
Ա՛ր վերստին ծնընդեամբ սբ
աւազանին. լուսաւորեալ զաղգս
ոգւոյ մարդկան. երգ՝ի լսելոյ։

Ստուածածին դերազոյն
երկնից ցո՛ւցար խորան և աս
դան. քանզի ծագեաց լոյս
ի՛ հօրէ. քնար քեզ եկից անուանե
լին պարծեցար ի քրիստոս սուրբ
վայելի. հոգևոր երգով ըզքեզ
լսի շուս մեծացուցանեմք։

Ոսուքն փակեաց զբերեզեկի
ն և յաւուրսն ծանոյց կոյս ա
նարատ. ընդորում եմուտ անտն
յեից՝ քանն անանգին որ հօրէ
և եղ մարմնով անխախտելի ծնա
լով կուսանքեդ։ հոգևոր։

Ե՛րանելով ըզքեզ ի յերկ
նային խորանն այսօր ոգիք քո
ի՛ ուրախ։ ուսուք և զաւակ առաք
քելոցն և խնամատուն սբ կուսա
նացն միաձայնեալ գովեմք ըզ
քեզ մայր անխտրանելի հոգ։

Ե՛ս հաստատեցեր բանիւ զի
մեզ լոյս ի հայրապետն հոգ։

Աստուածային Ոգին ի կերպարանս Աղաւնւոյ
ներկայանայ Աւետարանչաց։ Օրինակ (դէմ)

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՕՍԿԻԱՆՑ,

բ. Աշակերտն։ Երանելի առաքեալ Քրիստոսի եւ
սուրբ հռետորն։ Յանդգնեաց ոգեշնչեալ լուցեալ
նկիր ի ընտրեալ բերանոյ։ եւ մանկացեալ ասէ ինձ՝ ո՞վ
ընկերակից ամենաւրհնեալդ քրիստոսի։

Ի յաւր գնեալ զնա ի կոյսէ առ դրան երկնի։ ասա
սէին եւ ամենասնեին սուրբ ոգի իջեալ ի գլուխ։ եւ ի թեւս
սուրբ գաղտնին ելեալ բանալ հրեշտակօք։ եհաղորդ մեզ։
Ի յաւր սուրբ գնեալ զնա կոյսէն Քրիստոսի լուծ։ եանդիմանէին

անունդ. այլ ծառայեալք քոմա
տուքը ի ձերկինայն ի փոխա-
ման ամաւորդանն. և չամանայն
եա՛ք անմարմնոյդ. ո՛ալ ինչ
ին զամէ նօրհնեալ սրբոյ-
Ի՛յաղ սեռեալ հրակերպ դա
նիք վայրկենէ ձերկնից զոդե՛ն
մեծին արքիսատա ի հրաշալի
փառաք գերապայծառ մարգա
հոգին յաւետարանն ամէն սա
տեղ ծընողին հերոյ և հա
Ի՛յաղ ընդնակարան հոգւոյն
սրբոյ վերնակաւ հրաբուն սե
ռիցն վոխադրեալ ձերկինն
մը առանելով ի վերինն երու-
ղէմ. ի յաւետարանն անապական
յանմահանելին երգակառոյս ընդ
երրորդութեանն. և հաստ
Ի՛յաղ ընդնախամբն երկնից
բարձողն կուսական ծնընդեամբ
զանհարնացեալ մայրն մեծ
նին ի ջրեայ փառաք փոխադրեալ
յիմանալի և յանապատ գե
րագոյն բնութենին. վասն որոյ
սրբէական ձայնիւ զերդ երգ
մը սրբոտեաց ըսէ.
մեր շուտ փառաբանութեան.
Ի՛յաղ ընդոդեղէն քնութիս սե
սեալ հրեղինացեալ տակաւին
դուք. մա՛ր մեր հրանիւթ կա
ռոյց յանմարմնոց վերաբերեալ
ի՛ երկինսային և յանմահոյդ լու
սեղէն իրանան. վասն որոյ
Ի՛յաղ սոնակից հոգեղինաց

կառոյն ի վե՛ր ի համբարձեալ
երկինս. մը տանելով երկնայ
ին խորհուրդն ընդ ի մտաւորեան
կրաւանն. և նորոգ մեռ.
Ի՛յաղ ընդաշխարհ քրօջէն
ի ընդ վերկնիսեան սրբոյ-
մեռանելով յեր ինաստեղեան
իրանան. տեսանելով զանապան
պետուքն զոր պատրաստեալ
քեզ ի՛րեանդդ. երգեմք և
մե՛ք ասելով ա՛մէն.
Ի՛յաղ զաւասիկըն յանգանաց
նախանօրն ընկերասէրդ մայրն
փոխադրեաց քանն պատրաս-
երկնայինացեալ դասերով յաշա
կերտ խորհրդեան ի յանապատ
ի կերանն. վասն որոյ երգեմք
ձայնիւ քեզ երգ երգ ի երկեղեցիդ
ընդ ընտ ի զօրհնաբանութիւն.
Ի՛յաղ սրբոյ սրբոտեալ
կոյսն. առանձնալ ընտրեալ
հոգին ի՛ձեռն երկրաւորեալ
գասուցն. ոտ զերապրեալ փոխ
լեան աներեղի ըստն ընդունակ երգ
ղինաց գասուցն. վասն որոյ.
Ի՛յաղ վերամբարձեալ ընդոք
բանական մարմինն աճապոր կոյս
անմահացեալ ընտ ամէն փա
ռաւ ի՛ տեղի գերապատիցն. յեր
եւ ընդայուքեցս ա՛նմահոյն
անունդ հանդերձեալ. վասն:
Ի՛յաղ երաշխաւոր կոյսանդ հո
գւոյն ծոցովեալ սրբոյ ծնող
ին ի՛մաստ ե՛ւ ընդ

Այր լիասոյ մարիամ աբկայ.
որ ընդ լոյսն առի՛ հօրէ ծընաւ
մարմնովն. և եղեր պրկեալ աթեւ
դաչինն արդարոյն. հոգևոր եր
դով ըղբիզ սրբոյ՝ երկնաՀաճա
ցուցանեմք. Վերջակիցդ գե՛
րագոյնս էին ամենայն կենդա
նեաց անմահական պատուոյն. տա
պանակ կոպկիք բանին և սահմա
ռակի երկնային մանանայիւն. հո
Վանի բանեալ սրօքէսփակ դու
ռըն դրախտի՛ն. ևքեա՛ սքան
ելիդ փայտն անմահութե՛. զոր ի
նմա՛ զեներեալն անմահ այսօր կեր

Կնոջ լուսաւորչին. Հո.

Ն՚ազարիա կոյս ածածինն մարիա
մ սրբուհի՛ և մայր քրի՛. կար
դանդի տարար զանառներին ա
ՀեղեցուՀն. օրհնեմք ըզքեզ
ածա՛ծնի՛ն մեծացուցանեմք.
Ն՚ըզքեզ երկնային դուռըն զոր
եսեան եղեկիէլ. ևմարըն զոր
ծնեար զերդեօն. սքրօքէ հոգե
ղէն վէհափայն քերօքէից. օրհ.
Ն՚ըմեն խորհուրդըս սուրբ ի
քեզ աւետեաց ածա՛ծնի՛ն. յոր
դումի՛ անսերմական ծնանեցար
անապատ. կուսութի՛ կեա ծընող
դերան մընալով անապական. օր.
Ն՚ոգեղէն պատանոյ ի՛մանելով
մեծամանչն հընչմամբ ի՛ բար
ձա՛ձայն. ի՛նմանութիւն լուսոյ
փայլման հրաղինեացդ զանկեալ
լի զաշակե՛րտսն. մի՛նչ գեղ

դումի՛ հարանացեա՛լ եկեղեցիի՛
նբ. ոտնի՛ ուրախութե՛ ընդելա
տանկ անապականն անապատ կուսի՛

Ամաւուա ծանօթն. վանա.

Ա՚ր ի բարձրութե՛ն երկնից բար
ձր բանիւք բարեբանի՛ սըր
բո՛ւհի. ի՛ լի՛ բանալով դիմաՀալ
հարան ըզգեցեալսդր զարեգակն
արկեա՛լ ընդքո՛ և ընդ ոտիւք
զըւա՛ր ունի ստուերատեսանի.
օրհնեա՛ք երգով երկեղեցիք սուրբ
զերագ այսօր ածանն ընդ կիւրա
տակ ծնընդեա՛նն զոր ի մե՛ր.
Ա՚ն հագոյն սերօքէից և բա՛ղմա
շքայ քերօքէից սիրատայր աստ
ուածածին. տապանակ կըտակի
ատիրո՛ ոսկի խորհըրդաւո՛ր խո
րա՛ն բանին Տե՛ր բարձրելոյ. օր
Ա՚րդարեաց հանդիսարան և
գրատունկն կենաց մարգարէա՛ն մա
րիամ աստուածածնայդր. ընդոր
նարա՛ն եռաձայնեա՛ն շնորհաց
խաչիսխ յուսոյ հաստատութի՛
զըզաւթիս աւետից գաւրութա

Ա՚ն գաստուածոյ. օրհնած.

Ա՚ռաքեալ մարիամ աբ՛ ածա
օրն. զի խոստմանդ մաքրեցեալ
յանկարծակի երկիւղ առ՛. ըզքեզ
օրհնեմք մե՛ծացուցանեմք.
Ա՚ռաքեալ զգուռըն փակեա՛լ
ընդոր ոչ ոք մըտանէ բայց տէր
ածի խորհրդի՛ն. ըզքեզ օրհ.
Ա՚ռաքեալ աղբիւր կենդանի՛ ջր
ոյն կենդանութե՛. զոր ծարաւեալ
բնաւեա՛ն ետո՛ր խմարուսեա՛ն. ըզ

նրանք ոչ ինչ վերնատանն։
Ընդհանրական աղաւնի անկըրկնելի ոչ ինչ քննիկ ընկերութեան ծանօթ. զոր առեալ ի հօրէ պատմէ զահաւորն եւ զմահուանդամ գալոյ Քրիստոսի. զոր քարոզեցին համազոյականն։ () ընտանեաց ի բարձնելն Քրիստոս ի հօրէ հոգեղէն ոչ ինչ. որով առաքելոցն սրբելոցն անմահական բաժակ կոչի։ Ի հրաւիրելոցն զոր կին մեծ հարսանեաց։

Այդր անբասկիզբն արարիչ յաւիտենից. առաքել կարգամբք և պաշտամունք հանգոյն զնորընծել սքանչ մեր ի տուրս անուանդիր։ Երրորդ միածին էակից հօր և հոգւոյ. ի միասանգամ գա լուսաւորանն հանգոյն զնորընծա։ Չորրորդ ձեռնադրիւ փառակից հօր և որդւոյ. աղաչանաց աճապանն հայր. ։։։։ հոգ.

Ընծայ յուսադասուցն խնդրուած և յանէծեալսն հրնչմունք. նոր սաղմոսք քեզ հոգեկ ոգիս ընդ հրաշափառ սեռիցն. սուրբ ընդ հրեշտակս կուսի աղախնոյ ես մեծիր քո. վասն որոյ հրճուեալ ուրախանան ձայնիւս քեզ երգիկ երկնելոցն։ նոր ընծայ զոհ հանգոյն նահատակացն։

Ո՛ր ընդունելոյն զանցանս եկիկանցն եբայէ. և զորդիդ քո միածին ոմն ընծայ ի ձեռն այսօր առեալ հրեշտակն զօրսն փոխեցեր զնախասահմանեալն ծրագիրն. զոր միշտ ունիմք բարեխաւս առ քեզ որ ամեն։

Ո՛ր էակիցդ հօր եւ հոգւոյ ոչ ինչ. մարդանալ հրամանաւ առաքելոցն քոց զորոյ կոչեցեր. այսօր փոխարինութեամբ ընդ հրեշտակսն յերկինս հանան ընծայեալ ի ձեռն։ զոր։ Ո՛ր ամենայնի լցուցիչ ոչ ինչ քեզ հանգիստ ոչ հոգի. այսօր պարզեալ հանդուցիր յանպատճառ կենաց ընկերութեց ընծայորըն. զոր։ Ո՛ր օրհնեցիր հարցն պարգեւիր ընծայ անուանելի բանին ընծայիւ կոչեան։

Ո՛ր իկատասկեան դասակցութեց հիւթեց ձեզնասուրց փառաբան նիւս սրբոցն. ոսկի եամք հանգոյն ամանցեալ վերապատուեալ ընծայեալսն զոր ի կրկին. որ առեալ բարձրացեալ յանուն Ո՛ր բարեբանեալդ անդադար միշտ ի վերին զծրաց. ընծայ ի բարեխաւսել իշխան առաքելոցդ հանդարտիկ. ընդ որս եմք հրճուեալ վերապատուեալ ընծայիւ ձեզ հանգոյն ոչ ինչ. որ առաջ։

Ի պատանեալսդ կամարանեալսն յօրինեցար նոր կոչ ոչ ինչ ծանօթ. զանհայտ ոչ ինչ զանն ամենայն բնաւորապէս անուն

գեաց հրաշափառագոյն կոյս։
զոր առեալ որդոյ վերամփոխեալ
դամենայն յանպատում ի կեանս։
վերոյ գովելով ասէք օրհնեալ
ես որդիդ միածին աստուած։
Ընդհատանելի հոգւոյն զօրութեն
որով վարեալ համատարած լոյս
ընկճատական անձանձրն։ վերափո
խելով յանպատումն և յանհա
սանելի և յանանց լոյսն։ վերոյ
բարեբանելով ասէք օրհնեալ
ես հոգիդ միածին աստ։

Ընդհատեալ ձայնիկ անդամոյ
պարտ շուռ ածիւն։ վերադիս
եալ յորմոյզն յեսաւոյ։ զքեզ
միապետ կանքնեալ վերագիշ
եաց եօթնատրիեան շնորհացն
հոգւոյն ընդունելոյն զոլ
աստուածածինն ես կոյս։
զքեզ ամէնօրհնեալ։

Դամբարձաւ ձայնիկ պատրաստեալ
նուագ ընտիր։ յորմէ
կիթեցաւեղ գիտելոյն անբասիր
յուրախութիւն ապրեալ ամենայն
ի ձայնակամիկ ծառայն գիտո
ղիս։ սրբոյ հոգւոյն անարատ
ամենեսին։ զերան զքեզ ամէն։

Ձայնակապարտել ի մարմնոյն
անմարտ ըմպել։ այսօր յա
ռաքելոցն ամփոփեալ վերին
անկեանցն ի քեզ վերափոխեցար
յորդայիս ի ես որդւոյ քո և
աստուծոյ մերոյ։ զքեզ ամէն։

Ձայնակ ի վերայ ամենայն
վայելչագոյն։ անդադար երգով զքեզ
ամէն։

Ամէն շուռ ածիւն։

Ձայնակ ի վերայ ամենայն
գովելեաց։ զոր ի հոգւոյն
բնութի և հանգուցեալ ի հրե
շելն կանայս։ վայելուչ գոլ
լիով ասելք օրհնեալ ես հայր
անեղական աստուած։

Ընդարատեալ ձայնիկ

ՎՈՅՈՐ ՕՐԱՆ ՀԱՌԱԼ ԾԱՆՈՂԵԱՆ ՔՈ ՈՐ ԼՍԱՍԱՏԱՐ ԽՈՐՀՐԴՈՅ. ԻՆՉՈՒԱՆԻՔ ԳՈՅԱՑԱԾԵՑ ՓՈԽԱՆԴՐԵՑԵՐ ԻՄԵՐԿԻՆԱՆ ԱՂՅՈՒՐ ԶԱՆԱՆԱՆԵԼԻ ԸՆԴԴ ԲԱ ԸՆՕՂԱՆ ԸՂՔԵՐՕՔԻՆ ՀՈԳԵՂԷՆ. ԲԱՐՁՐԱՑԱԾԵՑԵՐ ԻՍՏՈՐԱՆՈՂՅՈՒ ԳԵՐԱԿԱՅԻՑ ԸՆ ԿԱՑԱՆԱՆ.

ԱՂՅՈՒՐ ԶԱՆԱՊԱԿԱՆ ԿՈՅՆ ՈՐ ԸՂՔԵՑ ՄԱՔՐԵՐ ԿԱԹՈՂԻԿԷՈՍ ԸՆՑ. ԻՂԶԱՅԱԿԱՆ ՓՈԽԱԲԱՐ ԲՆՈՒԹԵՐՆ ՅԻՄՆԱԼԵՑԱԾԸՆ ԽՈՐՀԱՆԱՆ.

ԱՅՆԱՆ ԱՆՔԸՆՆԻՆ ԾԱԾԿԵԱԼ ԼԻՆՑ ՀՆՕՂ. ՈՐ ԾԱՂԿԱՑԱ ԻՔԵՆ ՄԱՅՐ ԵՒ ԿՆՈՋ. ԱՅՍՕՐ ԼՔԵԱՆ ԼԱՆ ՄԱՐՄՆԱԿԱՆ ԴԱՍԵՐՔ ՏԵՐԵՂԻՆԱՑ ԸՆՑ. ՓՈԽԱՆԴՐԵՑ ԸՂՔԵՐՔ ԼՍՈՒԱԾՔԼ ԱՄԱՕՔ ԻՒՐՔՆՈՅՆ ԱՅՆՊԷՍ ՈՐ ԼՍԵՑԻՔ ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՆԱՑԱՆ ԵՒ ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ԱՐԱՐԵԼ ԿԵՐԵՑԱՑ ՄԱՐԻԱՄ. ԱՅՍՕՐ ԵԿԵՑԵԼ ԲԱՆՄՆԵՔ ԶՕՐՔ ՏԵՐՇԱՆԱԿՆԳԵՆ. ՎԵՐԱԾՑԵՑ ԸՂՔԵՔ ՏՐԱԿԵՐԱՊ ԿԱՐՈՂ ԻՒՐՔՆՈՅՆ ԱՆ.

ՍԿՍԵԼՔ ԳԵՐԱՐԵՒՆ ԼԱՅԱ ԵՐԱՆ ԼՍԱՑԻՆ. ԶԱՆԱՆՑՔ ԾՆՆԱՑԷՆ ԱՆՁԻՆ. ԾՐՆԱՐ ԱՆՀՑՔ ՅԵՐԿՐՈՐԴԻՆ. ԲԱՐԵԽՕ ՍԵՐ ՍԻՈՅՆԻՆ ԱՃԱՃԻՆ ՄՂՐԱ ԲԱՆԵՑ. ԼԱՆԻՆ ՀՆՕՂ ՄԱՐԻԱՄ ՅԱՆ ԵՒ ԱՌԱՋՆՈՅՆ ԲՆԱԿՈՒԹԵՔ. ՈՐ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԿԵՍԱՑԱՆ ՅԵՐԿՐ ԲԵՑԵՔ ԶՔԱՀԱՆ ԲԱՆ. ԲԱՐԵ. ՊԵՏՐՈՍԻՆ ԱՌՔԱՈՒ ՔԵԶ ԵՒ ԿՈՒ ՍԱՀԱՆ ՄԱՔՐՈՒՔ. ԲԱՐՁԵՔ ԶԱՆ ՀԱՒԱՏՔՆ ԲՆՈՒԹԵՔ ԻՆԳԼԻՍ ՔՈ ԱՐՔՆՈՒԹԵՍՔ. ԲԱՐԵՒԽՕ.

ՅԱՈՒ ԾԱՂԿԻ ԱՆԹԱՌԱՄ ՈՐՈ ՄԻ ԱԲԵԼ ՄԱՐԴԿՈՒՆ. ԵՒ ՇՈՒԱՐԻՂ ՕՐՇՈՒԹԵՔ ՆԱԽԱՆՁԻ ԾՆՈՂԻՆ ԱՒՐ ԲՆՈՒԹԵՔ. ԲԱՐԵ.

ԼՒՆԱՒՈՐ ԱՂՔԱՅԻՆ ԵՂԵՔ ՈՐ ՀԱՐ ԲԱՆ ԵՐԴՈՂԻՆ. ՅԱՆԿԱՐԾԱ ԿԻՆ ՓԵՍԱՅԻՆ ԻՅԱՌԱՍՏԱՆ ԲԱՂ ՄԵՂ ՔՈՂԻՆ. ԲԱՐԵԽՕ.

Օ ՕՐԸ ԵՐԿՆԻՑ ԱՆԱՐԱՏՈՑ ՀԱՄ ՆԱԼԵԱՑ ԸՆ ՂԱՐԱՒՈՑ. ԻՆՔԱՂ ՅԵՐԿՆԻՆ ԻՆ ՅԵՐԿԻՐ ՍԱՒԱՆԱՐԵԼ ՄԵՁ ԱՂՔԱՅԻՆ. ԲԱՐԵ.

ԼՒՆԻՑ ԵԱԿ ԲԱՆԸՆ ՀՕՐ ՊԱՐԱ ՔԱՀԱՆԱ ԻՄԱՆԻՆ. ԼՈՂՅՈՆ ԾՆՆԱՑԻՆ ՀԱՒ ՂԶՈՒՆ ՀՈԳԱԾԻՆ ԵՒ ՂԶՈՒՆ ՆԱԽԱՍՏԵՂԾԻՆ. ԲԱՐԵԽՕ.

ԸՆՏՐԱՂ ՅԱՒԱՂ ՔԱՆ ՂԵԻՆ ՈՒՆԱՒ ԽՈՒՐ ՂԱՆԿ ԱՇԽԱՐՀԻ. ՈՒՄԱՐ ԱՒՁԱՆ ԱՆՔԸՆՆԻՆ ԵՒ ԱՒՂ ԹԵՐԹԻՆ ԼՍԱՑԻՆ. ԲԱՐԵ.

ՅԱՒԱՂ ՀԻՒԱՆԱՂ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՅԱՒԵԱԼ ԱԿԱՆՑ ԱՆՄԱՐԱԿԻՆ. ԲԵՐԵԱԼ ՊԱՏԱՒ ՈՐ ԿՈՒԻՆ ՅՈՐԺԱՒ ՀՈՐ ԽԻՒՐ ՅԱՇԽԱՐՀ ՎԵՐԱԿԻՆ. ԲԱՐԵ.

ՅԱՂՈՂԱՆԱԼ ՈՐ ԳՆԱՑՔԻՆ ԵՐԿՈՒ ՍԱՍԱՆ ԴԱՍԻՑ ԽՄԲԻՆ. ԱԼԱ ՅԱՒԱԼ ՈՐՊԷՍ ԶՈՐՔ ԸՆԿ ՅԵՐԵՍ ՍՏԵՂ ՔԱՀԱՆ ՀԱՍԻՆ. ԲԱՐԵ.

Զայնակից նոցին եղեալ դարձ
երջանիկ պետացն ընտրեալ ի
հոգւոյն վերաբերեալք՝ ողբ
յԵհանուր աշխարհ ըստեղծեալ
անմարմնոցն համաձայնեալ ըզ
կոյս ընծայ երգաբանեալ։

Ամպարափայլ ջահիւք լուցեալ
նբ կուսանացն գումար առեալ
զերկայս օրինութիւնս նուագեալ
ի պատիւ մօրն ամենօրհնեալ.
բարեբանեալ ընդ կոյս գոլեալ
յորմէ ած բանըն ծընեալ։

Ձառապայթ հօր ծագեալին յոր
ժամ եկեալ առ հայր երկինս.
խոստանալիք բանիւ քոյին՝ ի
կատարումն ածեալին. քեզ մի
այնոյ զօրութ քոյին՝ գալ ի փո
խարէն մերում կուսին։

Աղերսիմք լուսափայլ հոգ
ւոյն սրբոյ առն և ստացող.
մարգարէիցդ բանք նախասաց՝
այսօր լցան ի քեզ գումար. մա
տեան գաստակն խորհրդով հոպար՝
ի պատիւ քո անդ զօրանայր։

Ընդունելոյ ձայն ներբողի՝ յոր
մախութեան օր քո ասեն. հայն
գերձ նորոգ ներբողի՝ առաքե
լոց գաստաց խրմբի. ամենգե
ցեր գէտ ընդ հոգի՝ ի ձեռն սո
գոյ քո միածնի։

Ուրախացիջ անդ հրաշից՝ նո
րահրաշեալ ի յերկիրն. քանզի
պայծառ քան զարեգին՝ փայլեալ
սրբոյ կուսին հոգին. զոր զար

Ինակ էկեալ բանտէն աշակերտ
տաց նորոյ կտակին. ի փոխուն
ած-ածնին՝ մարգարտափայլ սըր
բոյ կուսին. բարե։

Ոյս ի լուսոյ հօր ծագածին՝
ինքեր յերկինից յաշխարհս ստորին.
գոյիք անմարմնոց ընդ քեզ ինին՝
ի պատիւ մօրդ և կուսին. նոքա
բողոք զայս ասին՝ գու ես
ստացող ամենայնի բանին։

Ստորին խորհրդոյդ անքընին՝
ծածկեալ յազգաց յաւիտենին.
յայտնեցաւ յամս վերջին՝ ի
փրկութիւն մարդկան սերին.
զոր տեսանողքդ ծանուցին՝
կուսին ծընող լինիլ բանին։
Ածկեալ խորհուրդ յաւիտե
նին՝ լուսեցուց և անձառին. ի
հասանիլ ժամանակին՝ պարզեալ
եցաւ մարդկան ազին. էակից
բնութիւնս բանին՝ խառնեալ
անշփոթ ի մեր բնութիւնս։

Ասարեալ անօրինութիւնք՝ զո
ր ի յերկրի ներմարդուք. զոր ի
վերջին դարուցս վախճան՝ կա
տարեցեր վասն մարդկին. այսօր
յերկինից ինքեր հօր բան՝ ի յօր
կուսի մօր քո նրընջմանն։

Ոյլք վերին զօրացն ինքեալ՝
շուրջ ըզկուսիս ըստ պար առել.
զերգս օրհնութիւնս եղանակեալ՝
քաղցրձայն ձայնիս ակնարկ առել.
զերանելիս աւակն նըւագեալ՝
զմի ստութիւնն երգաբանեալ։

զուռնդք հրեղէն զբաղումնոց
յառաջընթացս յաշխարհ վերնոյ
հրճռռուղական ձայնիւ երգոց
զոլեն ըղքեզ ահիդ սրբոց։

Սերովբէից զուռնդք հիացեալ
յորժամ առնուին ըզայրն ի լեալ
ի փոխումն ածածնին՝ անապա
կան և միշտ կոչին՝ զարհու
րեալ զայս ասելին՝ օրհնեա՛լ
են սք ածածին։

Ի հեսափոյն սերովբէից՝ և քառա
թապոյն քերովբէից՝ վերհամբար
ձայր ի բարձունս յերկրաւորացս
անհըպելին՝ փառաւորեալ ընդ
միածնին՝ հրճռռուղական
ձայնիւ երգոց։

Տերո՛ քեզ և զծրոյ քեզ՝ հիշա
նոյ քեզ և պերոյ քեզ՝ հրեշտա
կապետք և հրեշտակք երանա՛
կեն զերգս օրհնութ՛ օրհնեալ
կոյս առաքեր մաքրեալ յորում
առեղծօրն էից բազմեալ։

Աբեմնեացըն խրմբից՝ աշակերտ
ացըն դասուց՝ բարձեալ զմար
միննըն մեծուց՝ ածարեալ սբ
բաղձք՝ երգիս հոգեր հանգստեան
քաղցրաձայնեալ սաղմոսիւք։

Ընծայիցն երկրաւոյ՝ և յոր
դահան արտասուք՝ երգանակին
քաղցր երգոյ՝ երջանկացոյ խրմբ
եալ պարուք՝ բարեզոհիմ յեսուի
եկիր՝ և զտեղեացուին հուր ոչ ա
հեստ՝ զոհիցն երկրաւորացն վերնարեալ։

Հուրեալ պերոյն՝ ցորդ հարցա
նելոյ զհարհիւրդին յայտնի։

Ընդհազարդ փառօք փայլեալ
որպէս լըմայդ քո միշտ գոլեալ։
Ի մարդկանէ՝ ոչ քաւակեալ՝ հո
գւոյ պայծառ արփւոյ նմանե
ալ։ ոչ փայլակըն երերգրեալ
յերկնաւորացդ վերաբերեալ։

Ալ պերոյն լուր ձայնի՝ զոր
հարցանես պատասխանի։ լոյսն
առաջին հայր կոչի՝ և յետ նո
ր ի կարգի։ պայծառ ճշոգիս
մարդկան առնդ՝ որպէս ըզ
մօրս իմ զոր ցուցի։

Ընդքննութեայ բնութ՛ խառ
նեալ շաղկապ ըզշունչն ի՛մէջ
եղեալ։ զոր ի դրախտին զար
դարեալ փառօք եդի վայելել։
և այժմ ըզնոյն ձեզ շնորհեալ՝
արեմք խնամ պայծառ մաքրեալ։

Պարտեալ անմարմնոցըն շնոր
հաշարդ զբաւականացն՝ սբ լա
ցեալ երկնայնոցն՝ զկոյսըն բար
ձեալ յերկրայնոցս։ յոր վերակ
նեալ առաքեւ՛ն զերդս օրհ

նութ՛ հընչեն երգոց։

Ո՛չ անդգեստեալ սբ կուսիցն
հանդերձ դասուք մնքուր խըմ
բից։ երկոտասանն սբ գընդից՝
և աշակերտք նոցին բանից։ ձայ
նակից եղեալ միաբանց՝ երանա
կեն զերգս օրհնութ՛։

Ոսկ լուսոյ սբ երգութ՛ հոր
դեալ զօրից անմարմնոց։ եւ

ապատեին հոգւոյն. օրհնե՛ն.
Պանկարծ այնու հընչմամբ նմա
զեւս հինդնարար աղբիւր լու-
այ. անմահական կենաց լումն
զարդարուն. ոյր օրհնէին ընդ
հայր զառաքեալ հոգւոյն.
Այնդրուկ ի քէն թեզ փառս
փառաւորեմք ի զուարթունց.
ընծանեցեալսըն մեր ընկալ մաղ
դասիք ու՛ր և հանդո ընդ ս՛ք
լաքն Յորժամ փառաց հօր
դասեալ ելեկիր արդարոն պարծ
գանիւ. ընդունի. Ի՛ նորոտիլ քո յա
տենի դասուսոյ ակնդ քո փրկ
կիչ մեր և յոյս. ընդունիլ.
Փառս հօր և.
Ի՛տեսիլ հրաշից փառաց միած
նին՝ զառաքեալսն դասք առա՛
քելոցն. և ընդ վերս ին զբա՛ր
ձուն հանդերձեալք. նոր
օրհնու՛թիւն ընդ երանելիսն՝ ա՛ր
նեալք ի կանայս.
Որ զհիածնի որդւոյ քո զնա՛
կատուն. ընտանացօրն երկանց
բարձոյն. այսօր դարձուցեր ի
փառս առաջին. ընդ քեզ եմք
բանեմք ա՛րձ հայրըն մերոց.
Որ զհիծոցի հօր լուսոյդ ընդ
ծագեցին. որ մարմնով ծընաւ ըզ
քեզ. այսօր փոխեցեր ի՛ կեանս
անապատս. ընդ քեզ բարե.
Որ զփառակից հօր հոգւոյդ ընդ
առաքեցեր. զառ ի քէն հրամանացն
այսօր հանգուցեր ի լոյսն անմա
տոյց. ընդ քեզ.

բանել զառաքեալն ամենայնեան
և զբաղձալին խոր ոչ գտանել.
քանզի երեւ վերափոխեալ ի
փառս անմահ նախ պատրաստել
Փառք հօր յերկինս պատիւ
որդւոյն խոր էակից. ընդ հոգ
ւոյն հանճարոգին. որ զամենայն
եաց զկոյսն ի՛ երկիր. ժառանգ
գել զանմահ բարին զոր պատ
րաստեաց խոր միածինն.
Առանձն անմահ ի խորհուրդ
փառաց կուսի՛ն անմարմնոյ.
զոր ի դարուցն վերջինոյ՝ հնձել
մարդկին ըստ օրհնեալոյն զոր այժմ
յուսոյ բերկրեցո՛ց յայնժամ
ընդունել յուսացեալսն.
Ներոսոր բռնի երեցոյ՝ ի՛մանա
լացեաւորնացոյց. ի՛ աքսոնէ բա
րի՛ անմարմնոյ՝ ի՛ շեր պատի՛
կերկրայնոյ. ի՛ուսակն ոսկեհ
փոխանակ՝ ոգեգրուե լեցուք
արժան։ ի՛ այսորոյ աղաչեմ
ի՛ ձեռնին մայր բանին. ի՛ առնել
զհոգի՛ և զմարմինն. ի՛ արձակ
ի՛ սէր փեսային. ի՛ ըժանին լեցուք
Ցերեկոյ դրախտին ի՛ բոնաւէտ
կենաց Տէրնէ՛ն.
Ի՛ տանէ առնել բանին յերկինս
և ինքնասիրել ընդ ամենի հօր. զուար
ճացեալ առաքելոցն երկիր ընդ
դէնն. օրհնե՛լով ի՛ հոյլ զառ
քոյ բանին՝ Տէ՛ր ողորմեա՛ արձակ
դուն զքեզ սէնն խորհրդոյ. հաստարձակեալ ա՛ղաց
խոյ.

Ո՛վ անմահական բնութեա՛ աստուա-
ծութեա՛ որդի՛ մարդացար մա՛րմնով
յարդանդն կուսին անեղապէս
դու՛նդ այսօր փոխեցեր զբնա-
խութիդ երկնի՛ն և երկրի՛ յան-
ջրեալ մի՛նչև անդ. ա՛ղաչեմք
մեք քո՛ մարդկա՛ս մեզ ողորմի՛ այ՛:

Ո՛վ անապական մարմնով ծնեալ
բնա՛ կուսէն. ի՛ր խանձարուրս
պատեցար արկղի՛ն ըղկոյս և՛ ի
մեռա՛ս հանդեար. այսօր ըղկու-
սեց ըզմայրն հանգուցեր
ի՛ մեռեալեն խոստան. ա՛ղաչեմ:

Ո՛վ ի՛ջրօրհնեակն սիո՛ն նըռ-
սիւ՛ն ընդ հօր և՛ սո՛ւրբ հոգւո՛յն.
հաճեցար բառնի՛լ մարմնո՛վ ի՛
դիրկս կուսին և՛ կամաւո՛ւն
եղեր. այսօր ջրօրհնի՛ւք վերհա՛մ
բարձեր յաջո՛ւս փառաց ըզհո՛
ղերկեն քրօքէն. ա՛ղաչեմ:

Ո՛վ յաւո՛ր ղեւարձմա՛նան հրեշտակ
իւրե՛ր ծկկի՛ւն. ընդունե՛լով յերկ
րի՛ զմայր բանին ա՛յ մեռանելո՛ւ
խորհո՛ւրդ անմահից.

Ո՛վ յաւո՛ր ըղնծացան դա՛ւիթ առա-
քե՛լ՛ն. տեսանելո՛վ զնորն սո
ւրբո՛ւհի. ասացեալ մա՛րմնով
ամենայնի՛ հոգոյ ըմեռնի՛ն
Ո՛վ յաւո՛ր համանմա՛ն երկիւղ ցոյց
ուրախութի՛ւ ասեն յերկրի՛ի
ըզփոխումնըն կուսին յերեսա
զի՛ն քաղցրացեալ վերինն.

Ո՛վ ջաճին ամպ լուսաւո՛ւոյ.

Ո՛վ ջաճին ամպ լուսաւո՛ւոյ. որդե՛ւոյն միածնի
վճա՛ռելոյ ամենօրհնեա՛լ մարիամ.
դու՛ռեւ՛ն բարձր արարի՛ք ըզնոս
յաւիտե՛ն. Ո՛վ յաւո՛ր ընդ վերի՛ն
զաւարտնոյց ե՛ր ծնունդ. ողբ վայր
ի՛ջեալ և՛ միածնին ի՛ մոխուն
ձագանգո՛ւն երդե՛ւ ի՛ն. օ՛րհնեա
ցե՛ք ըզհայրն երկնաւո՛ր բար:
Ո՛վ յաւո՛ր ընդ դասո՛ւց սերովբի՛ն
ի՛ջին. ողբ պարակեցա՛ւ շուրջ ըզ
գերեզմանաս սրբոյն կուսին
ե՛ղանակ ի՛ն. գո՛վեցե՛ք
ըզնդին միածին բարձր.
Ո՛վ յաւո՛ր ընդ հրեղէ՛ն քերովբի՛
ի՛ջին. ողբ ըզքրօքէ՛ն հոգեղէ՛ն
վերհամարձին ձայնիւ փողոյ
ի՛ւր ի՛ն. բարեբանեցէ՛ք

ըզհոգին միածին բար:

Ո՛ստուածածի՛ն ամպ լուսաւո՛
ւոյ. ողբ ըզդիշեալն կենաց հերձեր
յերկիր բանա՛ւոր. և՛ զնախա
ծո՛ւրեն շինուցեր պատուական ըզ
հի՛ւս. անդադար ձայնիւ ըզբեզ
բարեբանե՛մք. և՛ հոգևո՛ր եր

զի՛ մեծացուցանե՛մք.

Տեղի՛ անասնակի՛ բանին. և
երկիր վայրապարիկ յորում ըն՛ն
ա՛զանիցի. և՛ աթեւ՛ք արեգա
կանն պըրպըրե՛ին. անդա:
Ո՛վ քեզ կատարե՛ալն մարգա-
րէ՛ից. հրաշակա՛ն գո՛վ ծննդեա՛ն
որում բնութիւնքն զարհուրին օրհնե՛
նուքն սերովբէի՛ն հոսանքն
ի՛ւրեանց խորանին. ա՛ն:

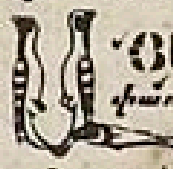

ՎՈՐ ՏԱՐԱՆ
փառ կոչմամբ հոգին ժո
ղովեալ ընդ միասո
քեղեցն ի խնասու՞ն ընթ՞ կո
ւսանցն. պայծառացեալ իմաս
տովք ի՞ երկնային փոխանա
կութեան. և չամաձայն
եա՞ ընդ անմտութեանցն. օ՞ րինէ
ին զանձնօրհնեալ սրբոցն ի
Ո՞յսոր տեառնէ հրամիրակ դա
ռնաք վայելել երկնից ղորդի՞ն
մեծին արփիափա՞ յ հրաշելի
փառաք. գերապայծառացեալ
հոգին յաւանդուն ամենա
սրբոց ծընողին ի՞ւրոյ. և հա
Ո՞յսոր ըզքառակարան հոգեոյն
սրբոյ վերնակաւն հրաբուն սո
ւրբոցն փոխադրեալ յերկինս
մըտանելով ի վերինն երուսա
ղէմ. ի յաւուրս պատարագին
յանմահանելին եղականացս ընդ
երրորդութեանն. և տաս.

Ո՞յսոր ընդնախամօ՞րն երկանց
բարձեալն կո՞ւսանկան ծնընդեամբ
զանդաստանացեալ մկրտին սի՞ածի
նին ի՞ջեալ փառաք փոխադրեաց
յիմանալի և յանպատում գե
րագոյն բնութիւնն. վասն որո՞յ
սրբ՞ եական ձայնիւն քեզ երգեմ
սրբ՞ սրբութեա՞ նց տ՞ ը՞ ր ամ
սի՞ շտ փառաբանութիւնս.

Ո՞յսոր ըզհոգեկ՞ ն ընտրեա սե
սեամ հրեղինայդն առնկայեալ
դասք. մա՞ ղմին հրանի՞ ք կա
ռեալ յանմարմնոց վերաբերեալ
ի՞ երկնային և յանմահոյդ լու
սեղէն խորանս. վասն որո՞յ.

Ո՞յր սիոն ծընեալ մանկո՞ւնք
սրբք աւազանին. շնո՞ր հազալ
զեաւ՞ ք նո՞ գասեալ աստե՞ ծոյ.
օրհնեցէ՞ք զՏայդն երկնաւոր յա
ւե՞ ր ծնընդեա՞ ն սրբոյ
հոգ կուսին. յո՞ր օրհնեցա՞ յ
յանո՞ ր ծից նմանողն.

Ո՞րեամբ գաւինն անարատո՞ւ
փրկեաւ ժողովուրդք յա՞ ւեր
ծնընդեա՞ ն սո՞ր անտա՞ նելոյն
գովեցէ՞ ք ըզ միածինն որ հա
ճեցաւ առնուլ մարմի՞ ն աչ
սերմն ի՞ նմանէ. յո՞ր օրն.

Ո՞առաստա՞ղեալ շնորհաց հոգ
ւոյն լուսազարդեա՞ ւ ագռաւ հո
գիանաց. յա՞ ւեր ծնընդեա՞ ն
սո՞ր բանի՞ ն ծնունդ ըզհաւատակից
որդոյ Հոգին բարեբանեցէ՞ ք
հոգևո՞ ր երգով. որ մեզ բարեաւր
դեա՞ ց զմարմնական որդեւոյն.

Ո՞երախեր մարիամ կոյս անա
պական. զի ի՞ նայրական ծոցոյ
անաւհնելի որդին ի՞ ր յանձն
առնու բնական որովայնի.

Ո՞երախեր երկին վերհագոյն
քրօջ հոգեղէն. որ զանանելին
երկնից և երեղինաց դասուցն
ի՞ ր ընկալար մարդկին որովայնի

Ո՞երախեր սիոն երեղէն լու

Ի՛ սուրբ խաղաղութեան աղաւ-
նակ զԵւրիպիդէս. այսօր մարդ-
ամարմին հինն ի փառս քո քա-
ծաղեաց մեզ ընդ սրտից օրհ-
նանս. անդադար երգով ազգք ըզ
քեզ ըմբիշ շուա մեծացուցանեմք.
Ի բանիս ածային եւ արուեստ ի-
մանալի. այսօր մարմնաւոր հրաշս
գիտէ ծնեալ ի յանապատէ ի մայրէ
քո հրաւիրեալ քեզ որդի աստու-
ծոյ. անդ. Տնպատակ ապրեցու-
ցիչ եւ ատեանաւր ազատհամեան
աստուածընկալ. այսօր մարմ-
ամբ լուսաժպտին փութին ծը-
նունդ յայտնեալ ծննդոյց. ի
ծնողսն քոց կոչեցեալ մեծին
որդի աստուծոյ. անդ.

Ընծային մայր լուսոյ սուրբ
կոյս լուսեղէն տաճար. որում
երկինքըդ չէին բաւական առ-
նակութ՝ ի քէն մարմնացաւ.
Ի զքեզ անհարնացեալ որ մի
այնդ ի կանայս օրհնեալ. կրեալ
ի քէն զանուանելի զբնութիւնն.
օրհնութի՛ մեծացուցանեմք.
Ի՛ երախայքդ աքսոր փրկուեր
յոյս հաստատութ մարդկան.
միջնորդ օրինաց եւ շնորհաց.
օրհնութի՛ անդադար գոհա-
նիս մեծացուս.

Ի՛ երախայքդ ածածին՝ որ կու
ստեղծս պարծանք ի մայր հա-
ստատեալ մարդկան. օգնական և

շնորհս աշխարհի մարիամ մայր

սուն աշխատանաց. որ զարարչականն
եղանակաց լուծեալ ի քէն ա-
նեղով ծաղեցեր խաւարեցուցս.
Ի՛ երախայքդ սափոր ոսկի երկ
նային հացին. որ զառ ի երկուստ
ի քէն ըզ մանանայն կենաց՝ ան
ծոյս պարգեւեալ կերակուր հա
ցեալն. Ի՛ երախայքդ ամպ քէն
քեզ գեղմն ի մանաւանդ. որ ի քէ
նական երկիր հեղեր զանձրև
կենաց. արդ՝ նա ընդ որոշ
հաստատ պերազարեալ.
Ի՛ երախայքդ դռնապան լուսոյ
մայր անհարսնացեալ. քանզի յղա
ցեալն ի քէն համախմբեցեր վերս
նոյն որդի աիւնոյ երկնից ըզ
փառս ի բարձունս.
Օրհնութիւն տէրունի որ անյոյժ
տէր ի մէնջ. ի քանզն հայրական
անմարմնականի. հոգի փայլակնա
գեալ եւ ի մարմնի ընակեցեալ աս
վընաս պահելոյ զարարածս ամ
Օրհնութիւն հրաշագործ որ ի
կուսէն ծագեցաւ. ճառագայ
թելով զարարածս ամենայն.
երկինքըդ ցընծային ի երկիրս
ուրախանային. ի քէ աստուած
ընդ մարդկան շրջեցաւ.
Ի՛ քէ ապաւինիմք ամենա
սքանչելի. գերագոյն և հրաշա
լի և բազխոյ բարեխնդ. աղ
ետից ծարաւեաց և հնձելոյս
աչխատելոյ. ի երեքեր վերընկալ
ածայիդ զանձն ու.

ջերմանան. և հանգի՛ր ի խոր.
Խաղեցուսցէ՛ զբաժանիսն
ծընողն և մօրըդ. միշտ զինս
պտուղ քո ու՛ր. և զաստուածն
յերանուելո յանխափան և յան
սրտմա՛ր ի կեանսդ. ի յաղքայ։

Գ՚՚՚. Տօ՚ ե։

Ո՚՚յսօր առնակից հոգեզինաց
գոլով հարսնացեալ եկեղեցւոյ
սբ՚. սո՚՚ն մերձեալ ըզմիշտ
ապական անապական կուսի
պատուա՚՚ն ծամօրն. վերընդ սրօ
բեհական ձայնիւ զերգեմբք
սրբոցն ընդ՚՚ ըզ՚՚ շո
փառաբա՚՚նեմբ։

Ա՚՚ր ըզգաստանիք երկանց ա
նիծից նախանձու կոչ՚՚ն.
պատճառ որդւոյ քո ծնընդեա
ւք կոյսըն մարիամ. այսօր յա
ռաջին յանապատ փառըն
զարձուցեր տալե ըզնախա
աւրհնեն. զոր մի՚՚շտ ուսեալք
բարի խնա սո՚՚ր տէր տէ՚՚ր
աւծ հա՚՚ղորդ մերոց։

Ա՚՚ր ի՚՚ հօրէ անմարմնաբար ծըն
եալ որդի նախ զյաւիտեանս
և մարմնով ի սբ՚՚ կուսէ կոչ
սէն. այսօր խոնարհեալ յերկ
նայինսըն փոխեցեր զանօրէնս
քեզ զընակարան՚՚ն. զոր մի՚՚շ
ո՚՚ որ մաքրեցեր ի բնակութի
քոմ. և լուցեր անձառել՚՚ն հօր
նայիւսան շնորհն. այսօր զերա

և ազախին փրկչին մերոյ։
Ն՚՚րանելով ամենեցուն զոր ծ
առանելով ընդունէ անսահման
լին՝ զամենեցուն ամենակալն
արժանի եղեր կոչել յորովայնի
որ երևեցար ազգի մարդկան՝
Ներօք հանապա՚՚ն ամո՚՚ն ցիւսար
ձաձին՝ ի՚՚ փրկիչս բառնալով
զարծն առնեցուն. որ ընտրեա
լ քրօջ՚՚ առնա մի՚՚շտ բարեխո
սեա՚՚ կեցուցանել ըզմեզ։

Ն՚՚ընչիցէն առա՚՚ծ սո՚՚ր
հոգի՝ զմարդարէ՚՚ն թեոդեղոս
խաղաղակո՚՚ն արտասխեալ
լուսազարդեցեր. առաստակ՚՚ս
հեղեալ յառաքեալն։
Ն՚՚ահա՚՚կան որդի՞ սիո՚՚ն
ըզխոստացեալ պարգեա՚՚ն առե
ուցեր ի վերնատունն առա
քեալ լեցեր. առաս։
Ն՚՚ամենակալ հայր երկնաւո՚՚ր.
զանբաժանելի լուսոյդ ըզ
ծագումն հոգեկի՚՚նացեր շնոր
հեցեր. առաստակ՚՚ս հե՚՚։

Ա՚՚նդեն զբեզ օրհնեն իշխան
ուիք երկնից քաղաքն փա
ռաց սաղմոսիւ սաղմոսիչն
Քոյ ըզմեզս մեր ընդունեցեր
և հանգի՛ր ի խորանի քում ի յար
քայութի՚՚ն ի հանգստեան։
Ա՚՚ր ինամեսա՚՚ն ըզմարգարէն
տանէս լուսաւորեցեր ածոյին
փառաք սուրբ հոգւոյդ ածո՚՚ղ
քո. լուսաւորեա և ըզմեզ ընդն

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

Ա՛ստուածածին դերադ՚ձն երկնից ցո՚ղաց խորան և՚ առ գուսո. քանզի ծագեալ լոյս ի՚ հօրէ. ընտրեցեալ էից անստուեր լին պարգեւեցաւ ի՚քեզմ՚ որդի վիմեալ. հոգեւոր երգով ընդքեզ սի՚ շա մեծացուցանեմք։

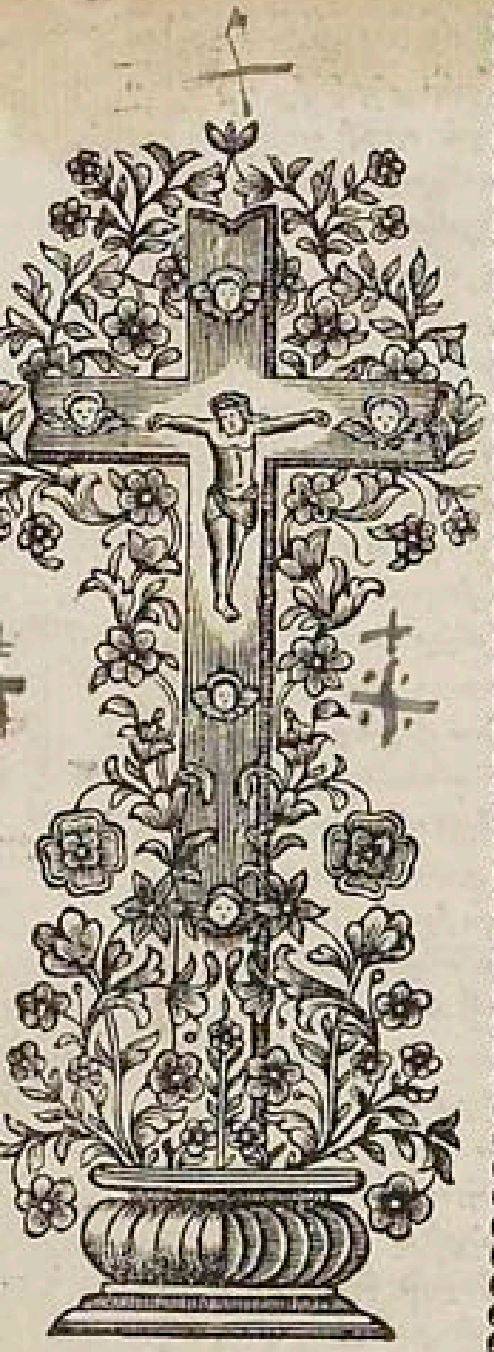

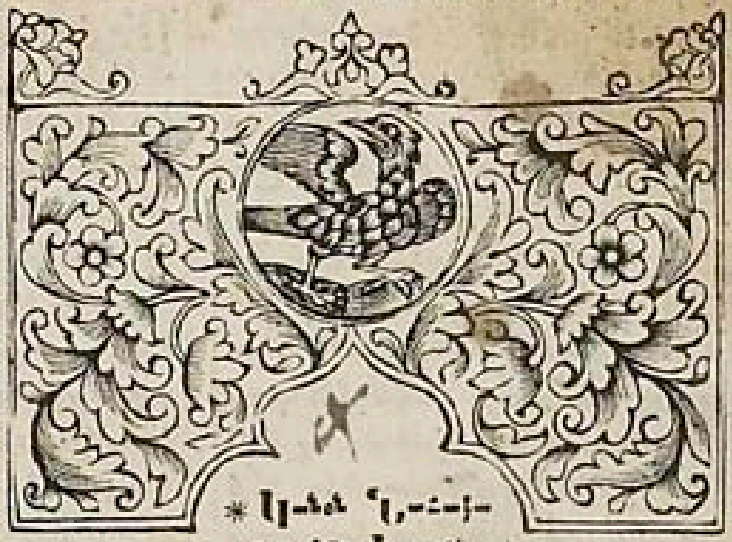

Ա՛ր ինձ զիմաստութիւն քո, զի պահեցից զպատուիրանս քո
եւ զվկայութիւնս քո, զի ուսցի զարդարութիւնս քո։
Ա՛ր ինձ ընդ հեզսն զոդս մի՛ խառնեսցես, զի զքեզ ակն ունիմ
եւ զհեզսն ի մարդկանէ քաւեսցես. զի զբանս քո
սիրեցի զայնուհետեւ քան զոսկի եւ զտպազիոն։
Ի տուգանսն փառաց սիրեցի զքեզ եւ երդեցի
զանկումեալք. զի զգաստացի զի զարդարութիւնք
Հայեցեալ ժողովուրդք խոստմունք փառաց քոյին
ասեն. զի ամբարձան ձրիացուն ի բարձունսն։
Բանդի թագաւորեցեն քոյ պատակեաց ըզամ-
պանէրն փառաւորեն ի բերմունք. զի ամե-
Ա՛ր ի ծնօրդ լուսոյ լոյս ձառագայթեա՛ր

յԱՀարկուԹԻ ապրստամբիցն
երևեցայր. ոյք ի քէն ասէին սար
սեալ դողան և անդընդոսիյք
կորընչի իւրեանց. քեզ երկիր.
Յառաջագոյն սեմեալ ըզքեզ
մարգարէին զայլմէրիսիա. այնուա
նակ ոսկի՛ եմԱնուէլ ըս
սով պայծառացեալ երկիրն ոսկ
սո՛ւրբ քահանայԹե. ե՛ւ ի
վերայ քո տարածեալ աննիւԹ
գոյին՝ գոյացեալ ի մէջ բերանոյ
ԹիւՀ. և՛ աղբերասիրս կոյսն՝ մա՛ղ
րեաց զայգեստղուԹիւնս այ՛ գիՀ

մարդկա՛յ իւ՛ն. քեզ.

Ա՛ր յաՀուս փառաց նըստիս յոր
բանդ այ՛ւծ. խոնարՀեցայր ի
հայրական ծոցոյ այ՛ոբր մար
մին ի կուսէն. վերականգնելով
ի՛ սերզի ըստորնակեալ լուսոյն
գՏոլացեալ բնուԹիւնս.

Ա՛ր կանգնեցեր ըզխաչէդ ի
մէջ երկրի. և առ՛ւս ըզսրտէդ
սիրակ դառնըն գրախտին. քա՛
ցեր նախասահմանԹիւն. կենադր
ծերով խաչակնանէ մա՛նաբեր
պըտղոյն. և՛ զօրուԹ խաչի
քո քեզ հինեցուցեր զկամՀոյզ
կէ երկեզգի. բընակ կարան ար՛
երկրագուԹիւնդ. լուսաւորելով
ըզհերանաս ի՛ սա՛ կըր նա՛

ի ծնընդեամէ.

Ա՛ւրհնեալ ես երիցդիմ աբ. ի՛ ծն
գաստեան սուրբ միամՏնին.
ուրախ եր ընՁնՁիմ Տանդերձ

Նոր ոխերգութ. Ըստասաղեա
մ՚ը գՀո. Ի՚ատամարիք քուա մէր
ըմբեր մատուցանելոյ քեզ պա
տասան արուստաւելոյ. պայծա
ռացո մ՚ը գՀո.

Ինչ լուսոյ նաւակ հանելի ես ք
կոյս. որ ցօղերեցը մ՚ձեզ ընդ
երկնային. զբեզ բարեբա
նեմք աճապարն կոյս.

Ընկէզ մորենի նշոյթ հուր
զէն ես ք կոյս. քանզի պատուղն
կենաց ի քէն ոտաւ մեզ. զբե.

Ընծիծղ լուծիչ և քաւիչ մե
զաց ես ք կոյս. որ զանառանելին
էից ի զիրկս քո բարձեր. զբ.

Փառք հոր և.

Ամա և ցօղեալ հրեշտակաց դաւ
սաերգակ ոճանեն ասն. առաք
ամենեքեան օրհնութիւն
ի բարձունսն.

Ի նորա Հրաշ նաւակատիքն որ
կերպասաւորէ. պայծառագ
գեղոյ վայելուչ ցուցմամբ խաչ
քո տես. ով Տիրոջ մերոյ.
Աստ դիմոյ ընդ աջմէ նոր եկեղ
ղեցիդ. յոտիկ Տաճարդ պատակեալ
ներշնամբ խաչի քոյ. աստուած.
Ի՚ նորածնեալ մէկ կերտուած
նոր առաջի նիւթ. այսօր ոճանիմք ու
րախութիւն ներշնամբ խաչի քո. ան
Ի՚ զոր օրհնեցի՚ք քա՚ զբեզ
արարիչ ընդ նա յաւիտեան.
Ի՚ անդի քի՚ Տարանացեալ նոր
եկեղեցի. երկնաւոր ի փեսային

ամենայն աքեալ. Ի՚ընդ քոյ կոյժ
դիւտարը վերին սիօնի. ան
քանդարը քո զայ ընծառել ք
յաւանակի նորոյ. արդարև
փրկիչ փրկիչ հեղեցցանի.
Ո՚ ընտրեալդ հեթերկրեաց
ժողովուրդ այլ. մատո զոստս
ծաղկեալս հաւատով ետուս.
օրհնեալ որ եկիր ի թագա
ւոր սիրելոյ.

Ի՚ յաւր երկնայինքն ուրախա
ցան ընդ երկրաւորացս նորո
գութիւն. քանզի նորոգութեան հո
գին ի քէն ի քոյ վերնատունն. արդ
նորոգեցար ի գայթ առաքելոյն
Ի՚ յաւր հոգանիւթեայ ընծէ
ցիմայ ընդ հօր հաշտուեր. քան
զի որ երբայր ցհոգին լ՚մարդկա
նէ մարմին եղեր. գարձեալ
վերստին ի՚ զնոյն պարգեւի.
Ի՚ յաւր մանկունք եկեղեցոյ
ոճանեն ցնծութ զաւրութեան
հոգւոյն. արդ զարդարեցան ի
զգեստս լուսափայլս ի՚ գերա
պայծառս. երգեն ի սրբէնեան
զերկնաբերձեանն.

Ա՚ռաքեալդ խաղաղութ. որ քա
զգուշիր խնամեալս զքո զաւա
րան. յիշեա ո՚վ ցցհոգիս նոյն
ջեղեցոյն ընդ՚ք լ՚ուքո. եզաւա
տարեալ ի՚ յաւուրն այցելու
Ո՚ր կոչեցեր ի՚ զդանոյ մանուկ
ըզսիրելին քո զպատարագ. և ծա
նուցեր զնաժուիթիւնդ ընդ հա

հեղեր մեզ ի ձեռս քո հանդուցա
պատճէն քո և վերկայիլ. նորին ա
ղաչանաց խընայեաս մեզ

Ո՛ հատատացել ժողովուրդս
նոր երդմունքն ի և զամսաւ
նեալս ի խորանն փառացդ. այժ
հեան անխափան ի խորհուրդսն.

Եղիցի քո որ զօրութեամբդ
հատատ կայնեցեալ ի խորա
նի քում. երկիւղ ժողովրդիդ

երկրպագութեան.

Ի քեզ պատուական ի խորանի
քում հիմնեցեալ այծր. երկիւղ
նմա մատուցեալ ճշմարիտ ա
պաստարակ և զերծումն անապա
կան. երկայք ժո.

* Լուծ Երեսուն Չորս.

ԱՐՕՆԱՆՈՑ

քահանայիցն քո ի խորհուրդս
բանիցդ քոց աղբ. և նոր
շուն յաղթութեամբ մեզ. ա
նաւ ընկերանալ մեզ պահեա.
Եւ զաշխատակիցդ բազմացու
բանիդ խաչի քո քոյ աղբ.
գաւազան զօրութեամբ մեզ.
սիմ. Եւ ընկերանալն ի ճշմարիտ
մանել փայտիւն յանցանաց. կե
նաց փայտիւնն կենագործիչ

ցերկ. սիմաս ընկ.

Եւ խաչն օգնական հատատ
ցիլոց կանգնեցեալ ի երկրիս
յաղթութիւնաւորին. երկայք ժո

պատակեալ ընտանի խոշեան. ի յայլ
և յայնկոյս թռուցեալ ընդ հո
վանոտս ծառանգելոյ ի բար.
Նկատ ժողովրդիդ քոյոյ զոր
երկրպագեցուք ածելոյն մեզ
նոր շանսիս. բնակեալ ընդ նը
մին իւրաքանչիւր տագա
ոտրածիլ ընդ բարին.

Եւ ընդ ընտիր ծառայ
եղեր ընդունել յորովայնի մերում
կոյս. զբիզ մեծացուցանելոյ
ոչ օրինակ ի կանայս.
Եւ հեզ լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի գերկրս զոր մարմնով
զբիզ. Նշանակս ուսման տընօրէ
նեալ կոչեցար հոգւոյն սրբոյ
միշտ կոյս. զբիզ

Ի խորանի քում սրբութիւ զոր
ընտրեցեր գալստեամբդ քոյ քո
համ վիճակեալ աղաչելոյ ըզ
քեզ լուր ձայնի աղաչանաց մե
ղաց ընկալ և կեցո ըղմեզ.
Ընտրեալ լուսով զոր պայծառ
քան զարեգակն լուսաւորեցեր
զքո նոր զեկեղեցի. համա վիա.
Նշոյլ և հրեշտակք ծառայեա
նան քեզ պայծառութիւն քո նոր
եկեղեցւոյ. համա վիա.

Նաւակալ սրբութ փառացդ քոց
քրիստոս. զոր ի երկինից լուսա
ւորեցեր ածելոյն ծաղմանդ.
համա ըզքեզ անդադար ցուցա
նեսցուք. Եւ ըղ խորհրդակից
վերակացու ածելոյնն. շնորհ

նեցուք։ Ու ըղձալովն երկիր
օրհոյ յանձն եմն յարուցեալ
ի մեռելոց ի շնութենէ։ Ասաց։
Արդարպէս ըզդրունըս դժո-
խոյ խորտակեաց։ եկերեցոյ
ի բոլոր զգեցոյց զմեզ վայել
տօնի։ Ասա։

Կանդ որ ինօրհ ինձեմ մարմնա
ցարի կուսէն։ խաչեցաւ կամա
հօր վասն մեր ըղմեզս բոպա
ներ։ ոչ այլ ոդորմեա մեզ։

Ու յարարածոց ես անբռնին
գակելի։ ի խաչափայտին բեռ
ուելով ըզմահ կոխեցեր։ ոչ։

Ու ի խաւարումն զանկեալն ի
ծառայութիւն մանկ պատա
կան մարմնով և արեամբդ գո
ագատեցեր։ ոչ։

Ոյոյս յանձնառեր այլ եա
նել ի խաչ վասն մեր։ և ընդ
նմին ընեռել ըզհնութիւն
մեզաց մերոց։ վասն որոյ երկիր
պագեմք և վեր օրհնեմք ըզքո
զանձնա խոնարհութիւնդ։

Ի խաչի լուծ մեռուցեր զմահ
և յայլերէ կողի քո արիւնաց
պրկուցեր զանմահութիւն։

Օպատուդ անմահութեան ձայնիկ
ցիկ և առեալ։ զի քոյդ և ու
ղիղ ես այր։ և վասն ամենեցուն
փրկութեան երկիր յաշխարհս։

Ու ի ծագումէն կոյս ընդ հան
չիս։ այսօր ինձ յերկինից հրաման
առաքեցաւն սուրբ հոգի։ օրհ

զմեզ երկիր բոպանեցուք։

Ի բարիչն այլ բարեգործեալ
ի խաչին և զմեռեալս մեզ
փայտին ձայնակամբեն։ ի սմա
նորոգեալ կենդանացոյց։

Յաշակերտս եղօրեղ փայտիս
էր քարոզ։ գաւազան զօրու
ի ջերիկոն երեւեալ։ եկայք ժող
վուրդք երկիր բոպանեցուք։

Օ որ հրէից ծածկեալ զան
թափելի ըզգանձըն։ փափա
գանք քոգուհացն փայտ կեր
նոց յայտնեցար։ եկայք ժող։

Այժ զէն յաղթող հանապա
ցեալց։ պատերազմ ևկնիք յաղթող
ընդդէմ թշնամոյն մեր։

Ի ձառաւելիւ երեւելով երեւեալ
դշմարիտն։ ընտրելով յաւետին
ցերեսաւորէիս։ խնդրելիր ըզպատ
ուական փայտ խաչին։ յոր ըզ
մեռեալն բեռեցիր։

Ու ծածանեալ հրամանաւն ժողո
վեաւ հրէից։ յոյսանեալ ի նմա
ըզպատուական փայտ խաչին։
յոր երեսաւ բարեգործ ազգին
այրեցոյ։ Ու ընդ յայտնիլ սրբոյ
խաչին մեռելոցն սրբեցաւ։
բանիմամբ անուշայոտ խրնկոյ
եկեցաւ սիրելիքդ ձեռապէս
պարգեւօք։

Օ քեզ երկիր փառաց քրիստոս
որ վասն մեր մարմնացար ի սրբոյ
կուսէն և խաչի համբերեցեր։
մահանաւք երգով բարեբա

ՆԵՐՔԻՆ ԿՈՂՄԻՆ ԱՆՄԱՀ։

Ա՛ր զԴաւիթ ի մէջ քեզոց հաճեցար. այսօր ի տեղիս ես զքեզ բաժանեցի ներքին հանդերձիդ յոտսաբեալսն առաքեցի հոգի։ օրհնեա՛։

Ա՛ր խնամեա՛ տեսցէ զքո գայլայլումն։ այսօր եկիր ի հաստատել զեկեղեցիդ քո՝ ըստ հոգի։ օր։

Օ՜ հոգի՛ն ծառայից քոց քոյ ամէն։ ընկալ ի գործս անեղական կամց գրելոց ի տետրին։

Ընկալ վասն ոտից ի զբաղանաւոր պատարագս ի միջի։ և շնորհեա՛ նոցա ի զՔրիստոսէ գոյանել յաւուրն յայտնութեան։

Հաշտեաց ի միմեանս սէր մարմնոյ և արեան քո սուրբ։ և պարգեւեա՛ նոցա զասել յամենակալն

ըստ քոմէ։

Ա՛ր ընդունի՛ այծ բաւական եղեր ընդունել յորովայնի միջոյ կոյս։ զքեզ մեծացուցանելոյ որ օրհնեալ ես ի կանանցս։

Ա՛ր հեզ լուսոյն ազատանի եղեր բառնալոյ ի միջոցէ քո մահ սնուլ։ զքեզ մեծա՛։

Ընդառաջ ամենայն սրբոցն կուսեցայր հոգւոյն սրբոյ միշտ կոյս։ զքեզ մեծացու։

Վերջ հօր և։

Ի՛ մեռանելոյդ զալստեանն այծ ոչխարս։ սուրբ խոյն երևիլ և լուսատուիչ։ զի նոքա կոյս հա աւուրցն։

Ա՛յսօր պատարագն խոյին քով ապերջացեր զհոգ ոմեռոգիս քո։ որ գաւազան զծրուբ և փայտ կենաց։ այծ

հաճելի մերոց։

Բանզի անմահացուք կենացըն փայտիւ ի ձառակմանէ մահ բեր պատուոյն։ որ կանգնեցաւ քառակերպն ի միջոցին դիտել երկիր հարուր։ այծ հար։

Ա՛ն համբարձար կամաւ ի խաչ քո քրիստոս ապրեցեր զհ բանալով քո։ ժողովել ի հեռացեալ աղգ մարդկան ան քեզ ար։ այծ հար։

Ընդ օրհնեցեալ ի հաւտէ բար ձր պատուիք զհոգիս յատեանն։

Այսօր որդին միածին զոհս քաւ բանալ ի վերայ ոչ խոչին։ առա։

Բանզի յաղթեց մահու հերոս զօրութ։ և կոչեաց զհոգիս ի փրկութիւն ի կեանսըն յա հաճելոյ։ առա։

Այս և կոյս աղաչեն ձեզ։ որ բարեխօսեսջիք միշտ աշխարհի։ քեզ երանեն այս ազինք։

Աւրհնեա աղաւնիդ։ և հայրան երկնից մարիամ։ տամայր և ա քոո այ բանին։ քեզ երա։

Ի՛ հայոցն կենաց ի մանաւանդն ընտրեալ։ ես քեզ մեղացեալ ի փայտէն կենաց։ քեզ։

Փայտ կենաց որ փոխանակ մա

Հայր պատուական ընդ որդի պատ-
ուական երկրպագեն միմեանց։ պարտապետ սուրբ
հոգւոյն զեխուտս հաւատացելոցն։
Վասն բազում մեզ ձանձրացուցի
ծառայն կենաց։ ի սրտէ եփակ
պահպանեմ ինձ։ պատրաստ։
Վասն այսորհնեալ հոգեկանին
ի ձանձրանալ պատուոյն։ ընդ
երկրպագեն այս հաւատոյ
ցեալք։ պատրաստ։
Ընդառանձել փայլ գիտութեանդ
ընդեղ ի կենացդեն հանելոյ սուրբ
պատուոյդ։ որով յանցեալս մայրն
ևս եպարտեաց ընդնախահայրն
Ի՛նչ փայլ խոչիք կենաստուա
ծառայն զօրութեան կենաց
մարդկան ևս յայս հաստատե-
առաքինութեանդ եղև մեզ ի կեանս
սրբոյ յաւիտենից։
Նոյնը մեզ նշմարեալ յաղթօղ սուրբ
զնայդ։ զի առաքեալքդ սրբոյդ
ընդ նեղ դռնեն անձկացեալ
ձանապարհին։ որում ցանկալի
երկրածինդ ոգիդ մարդկան։
Այնմիտ ևս զնոյն օրինակ միշտ
ի բարձունս երկնացնդ թագ
ատ ուրիշն քեզ հաստատել ժո
ղովրդեդ։ Այր ևս ինչ ի՛ստատա
կեալ զնոյնարեալ սուրբ զեկեղեցի։
և ազ ատկաց սուրբ խոչիքն։
նոյնա ընդ փառս երկնացնդ։
Ի՛նչոր և ևս սանձարդուք զնա
ւակատս սուրբ խոչիքն։ և միշ ի
կոչին մատուցուք փառք և
պատիւ յաւիտեան։

Ի՛նչպէս զի ևս երկրպագեալ
ցեալ և ընդհատեալ սուրբ
զեղեցկութեանդ։ ևս ցայսմ
փառաւորեալ։ եկայք հաստատ
ցեալք երկրպագեցուք քե
այս սրբոյ։ վասն զի ի՛նչ ի՛նձ
սուրբ խոչիքն ի՛ւրոյ շնորհաց
պարգեւս աշխարհի։
Փառք սուրբ խոչիդ սրբոյդ
սուրբ սրտիդ սրբոյդ։ սուրբ
յարութեդ սրբոյ ընտանեաց։
Ի՛նշանեցա՛ւ։ սրտիդ սրբոյ։
Ի պատուոյդ յոգւոյ փառք սուրբ խոչ
փառք և երկրորդ հոգւոյն։
այ յաւիտեանից ամէն։
Փառք սուրբ խոչիդ սրբոյդ։

* Կամ այսպէս ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

սուրբ խոչիդ քո քեզ
որ կանգնեցեր ի փրկութիւն
աշխարհի։ ա՛յ ի պահեցիր զմեզ
մեզ յամենայն փորձութենէ։
Կանգուխ խոչ բարեգործեալդ սու
րբոյդ։ և ի՛սկ տերեր ընդսուրբ
ականն սուրբ զարիւնդ։ սա։
Եւ ընդ սրբոյդ սուրբ զգա
ստատեալ նշանաւ խոչիդ քո ցան
ցիր աշխարհի։ սա։
Ի՛սուսանելոյն ազգիդ ի կեր
նագործ երդմանդն։ խոչիդ
պարտեալ փայլիւն ծառայ զի
սուրբ։ օձաքարդ պարտ

կեցե՛ր ի՛ ձեռաց մահու։

Այ՛ երեսուդ աւուր յայրեար
ածանիկ։ ի՛ յերկինս հանքար
ձայր ընդ այգւոյ հօր ներսեան։ փա-
ռատրեալդ ի՛ հրշտակաց և երկր
պագեա՛ ղ ի՛ սերովբէից։

Ա՛ր ի՛ յերկինից եհաղէ իջեր անձն
կիզեան ոգւոյ։ նո՛ր յն իրաւն ընդ
ժրխս աւերեցեր ոգւոյդ մեզ
ա՛ ընծ։ Ա՛ր ընձառապա՛ յն ած
ուխտեանդ երեւեցուցեր փրր
կիչ։ ընդ պահպանո՛ նսն ղար
տուրեցուցեր։ ոգւոյդ։

Ա՛ր ձեռնո՛ ընն Թոմայի շօշափե
ցար։ առ աշակե՛ ըստն մերոյ
դրա՛ ընն փակեալ։ ոդ։

Ա՛ր մա՛հս խաչին ի՛ւրոյ կեն
դանացոյց ընդ մահացեալսն։ և
մարմնոյն ի՛ւր բեւեռամբ ընդ
կապանս մահո՛ւ երկոյծ։ ամենե
քեան երգեցուցի՛ր ի՛ փառս
րեան։ Ա՛նցեալ սրբոյդ
գո՛ւ քո։ ի՛ խաչի՛ն կիզեր ընդ
բանտարկուին բերանո՛ւթին։ և
կենարար յարուցի՛ր զեկե՛
ղեցի՛ գո փրկեա՛լ փառս քրիս
ւեր առաքել ըստ՛ ցեր ։

Ա՛ր փոխանակ դա՛նահե՛ տն
կոյն եղեմայ ընկալա՛ր գո երի՛ւ
ղ քո։ և ա՛րքունեցեր ի՛ կողակո
աղբերէդ զա՛նդրպա և զա՛նձախ

ձան ուրա՛խ թիւն։

Ա՛ն՛դամանագո՛ ա՛ր ի՛՛ մարդ
սեր հոգի։ ընդ ոգւովեալսն սուրբ

նոքա՛ն ձաշակեա՛ ի՛ պատուհն։
և երգի՛ վայրաբնակիկ մայրաքա
ղաքն երուսաղէմ։

Ա՛րեւելք ի՛ դրախտին ընծայե
ցին ըզ փայտ խաչին։ և երկաթ
կառարեր ի՛ տեղւոջ կառափը
մանն։ բարձրանայր ի՛ վեսին տար
րելիւն փայտակերպն։ սո՛ւրբ
քառաթեւն պա՛հապան ան
ձանց մերոց։

Ա՛նդա՛ռնոյ քո կա՛կից հօր ե՛
հոգւոյն։ որ վա՛ղն մերո մարմնա
ցար ի՛ սո՛ւրբ կուսէն։ Քա՛զա
ւոր փառաց քո՛ քեզ փա՛ռք։

Ա՛ր կամաւո՛ր մահո՛ւանդ ըզմա՛հ
ձեռնեցեր։ եա՛նապակա՛ն յարու
ղդ քո նո՛րոգեցեր զանշնա՛րհս։
քա՛։ Ա՛ր կենդանարար արեա՛ն
ղդ քո լուա՛ւորեցեր յոբ զերկիր
ղեցի՛։ երգեմ՛ք քեզ ըստ՛ տրեր
առա՛ւ ասելով քա՛զա՛։

Ա՛ղա՛ւ ձորդ ըստ՛ ղեա փրկի՛ չ։

Ա՛ր կամա՛ հօր ըզ ամենայնի
յանձնառեր բանդ աբդ։ ոգւոյ։
Ա՛ր հաւատո՛ աբ հոգւոյն ըզ
գերեա՛լսն փրկիչեցի՛ր քո՛ յա՛
ղուխեանդ։ ոգւոյ։

Ա՛ղա՛ւ ձորդ ըստ՛ ղեա ա՛ստ
ուա՛ծ մարմնացեա՛ղդ ի՛ կուսէն
կամա՛ հօր և հոգւոյն։ ի՛ փրկ
կուխի՛ ան ա՛ղգդ մարդկան։
Ի՛ դերեզմանին եղար անապա՛
կան զի՛ զաւերեալսն մեր
բարձեր։ ըզ դերեզմանսն փրկ
կեցի՛ր ի՛ ձեռաց մահու։

Այ՛ երեսուդ աւուր յայրեար
ածանիկ։ ի՛ յերկինս հանքար
ձայր ընդ այգւոյ հօր ներսեան։ փա
ռատրեալդ ի՛ հրշտակաց և երկր
պագեա՛ ղ ի՛ սերովբէից։

Ա՛ր ի՛ յերկինից եհաղէ իջեր անձն
կիզեան ոգւոյդ։ նո՛ր յն իրաւն ընդ
ժրխս աւերեցեր ոգւոյդ մեզ
ա՛ ընծ։ Ա՛ր ընձառապա՛ յն ած
ուխտեանդ երեւեցուցեր փրր
կիչ։ ընդ պահպանո՛ նսն ղար
տուրեցուցեր։ ոգւոյդ։

Ա՛ր ձեռնո՛ ընն Թոմայի շօշափե
ցար։ առ աշակե՛ ըստն մերոյ
դրա՛ ընն փակեալ։ ոդ։

Ա՛ր մա՛հս խաչին ի՛ւրոյ կեն
դանացոյց ընդ մահացեալսն։ և
մարմնոյն ի՛ւր բեւեռամբ ընդ
կապանս մահո՛ւ երկոյծ։ ամենե
քեան երգեցուցի՛ր ի՛ փառս
րեան։ Ա՛նցեալ սրբոյդ
գո՛ւ քո։ ի՛ խաչի՛ն կիզեր ընդ
բանտարկուին բերանո՛ւթին։ և
կենարար յարուցի՛ր զեկե՛
ղեցի՛ գո փրկեա՛լ փառս քրիս
ւեր առաքել ըստ՛ ցեր ։

Ա՛ր փոխանակ դա՛նահե՛ տն
կոյն եղեմայ ընկալա՛ր գո երի՛ւ
ղ քո։ և ա՛րքունեցեր ի՛ կողակո
աղբերէդ զա՛նդրպա և զա՛նձախ

ձան ուրա՛խ թիւն։

Ա՛ն՛դամանագո՛ ա՛ր ի՛՛ մարդ
սեր հոգի։ ընդ ոգւովեալսն սուրբ

Ո՛յսօր ընդ ամէնայնի լուսաւորս երևեցաւ ինձ շնորհատուն խաչին. զոյգանգիծ փա՛յլմամբ տեսու զայն ընծայեցաւ ի քահանայէն պատմիչն. ընդ որում շուրջ զի՛ մի աստեաց հա՛ւ ընդունիր մեզդ։

Ո՛րպէսզի փայլեցաւ ամենազմայլն ընդ խաչին. արեգակնակերպ ճառագայթիւք միաբանն տեսանէր իբր ի՛ կենդանագիր ժամու. ընդունէր։

Ո՛պատէն ցուցան մեզ ընդ խաչ ընդ փրկչական. զի յայտնեցուցեալ նմանէ անօրէնն թշնամին. կինք հաստատուն ընկալեալք ի՛ յանչինս մեր. ընդ որում շուրջ զի՛ տար։

Ո՛ւրո՛ օրհնեցէք բանիք պատրաստեցէք զնա ի՛ ձեզ ցանկալի։

Ո՛յսօր նշմարեցաք խաչին ի՛ կենդանի հոգ եւ մարմին. երևեցաւ ի՛ յերկրի պայծառացան ամենայն հրճուեցին կատարեալքն և ընդունէր վերադիտաց յորդեցաւ

Թեան շնորհս։

Ո՛յսօր ընդ ամէնայնի լուսաւորս երևեցաւ ինձ շնորհատուն խաչին. զոյգանգիծ փա՛յլմամբ տեսու զայն ընծայեցաւ ի քահանայէն պատմիչն. ընդ որում շուրջ զի՛ մի աստեաց հա՛ւ ընդունիր մեզդ։

Ո՛րպէսզի փայլեցաւ ամենազմայլն ընդ խաչին. արեգակնակերպ ճառագայթիւք միաբանն տեսանէր իբր ի՛ կենդանագիր ժամու. ընդունէր։

Ո՛պատէն ցուցան մեզ ընդ խաչ ընդ փրկչական. զի յայտնեցուցեալ նմանէ անօրէնն թշնամին. կինք հաստատուն ընկալեալք ի՛ յանչինս մեր. ընդ որում շուրջ զի՛ տար։

Ո՛ւրո՛ օրհնեցէք բանիք պատրաստեցէք զնա ի՛ ձեզ ցանկալի։

Ո՛յսօր ընդ ամէնայնի լուսաւորս երևեցաւ ինձ շնորհատուն խաչին. զոյգանգիծ փա՛յլմամբ տեսու զայն ընծայեցաւ ի քահանայէն պատմիչն. ընդ որում շուրջ զի՛ մի աստեաց հա՛ւ ընդունիր մեզդ։

Ո՛րպէսզի փայլեցաւ ամենազմայլն ընդ խաչին. արեգակնակերպ ճառագայթիւք միաբանն տեսանէր իբր ի՛ կենդանագիր ժամու. ընդունէր։

Ո՛պատէն ցուցան մեզ ընդ խաչ ընդ փրկչական. զի յայտնեցուցեալ նմանէ անօրէնն թշնամին. կինք հաստատուն ընկալեալք ի՛ յանչինս մեր. ընդ որում շուրջ զի՛ տար։

Ո՛ւրո՛ օրհնեցէք բանիք պատրաստեցէք զնա ի՛ ձեզ ցանկալի։

Ո՛յսօր ընդ ամէնայնի լուսաւորս երևեցաւ ինձ շնորհատուն խաչին. զոյգանգիծ փա՛յլմամբ տեսու զայն ընծայեցաւ ի քահանայէն պատմիչն. ընդ որում շուրջ զի՛ մի աստեաց հա՛ւ ընդունիր մեզդ։

Ո՛րպէսզի փայլեցաւ ամենազմայլն ընդ խաչին. արեգակնակերպ ճառագայթիւք միաբանն տեսանէր իբր ի՛ կենդանագիր ժամու. ընդունէր։

Ո՛պատէն ցուցան մեզ ընդ խաչ ընդ փրկչական. զի յայտնեցուցեալ նմանէ անօրէնն թշնամին. կինք հաստատուն ընկալեալք ի՛ յանչինս մեր. ընդ որում շուրջ զի՛ տար։

Ո՛ւրո՛ օրհնեցէք բանիք պատրաստեցէք զնա ի՛ ձեզ ցանկալի։

Ո՛յսօր ընդ ամէնայնի լուսաւորս երևեցաւ ինձ շնորհատուն խաչին. զոյգանգիծ փա՛յլմամբ տեսու զայն ընծայեցաւ ի քահանայէն պատմիչն. ընդ որում շուրջ զի՛ մի աստեաց հա՛ւ ընդունիր մեզդ։

Ո՛րպէսզի փայլեցաւ ամենազմայլն ընդ խաչին. արեգակնակերպ ճառագայթիւք միաբանն տեսանէր իբր ի՛ կենդանագիր ժամու. ընդունէր։

Ո՛պատէն ցուցան մեզ ընդ խաչ ընդ փրկչական. զի յայտնեցուցեալ նմանէ անօրէնն թշնամին. կինք հաստատուն ընկալեալք ի՛ յանչինս մեր. ընդ որում շուրջ զի՛ տար։

Ո՛ւրո՛ օրհնեցէք բանիք պատրաստեցէք զնա ի՛ ձեզ ցանկալի։

*Կամ Ձայնս Աստուծոյ.

ՈՐՊԷՍ ԿԱՐՆԱՆ

ԸՆԴՈՒՆԵԼ ԶՁԱՅՆ ՏԷՐՈՒՆ

ՀՈԳԻՈՅ. ՈՒՄԱՆ ԱՄԷՆԵՔԱՐՆ

ԿԱԶԱՐԱՑ ԵԱՒ ԶԱՐԳԱՆԱՑՆԴԱՆ.

Ա՛Ր ԻՆՉՈՒ ԼՍԵՍՑԻ ԶՁԱՅՆ ՁԱՌԱ
ԳԱՅԹԱԿԱ՞Ն ԿԻՆԴԿԱՑԻ. ԵՒ ԳԱՒԱ
ՂԱՆԱ ՁՕՐԵՐ ՀԱՐԱՒԱՆԱՑԵԼՈՑ. ՈՒ
Ա՛Ր ԼԱՒԱՓԱՅԼ ԾԱՂԿԱՆԴ ՏԱՐԱ
ՇԱՓԱՒՈՒՆԱՊԷՍ ԸՆԿԱ՞Ծ ԶԳՐՈՒԱԾ
Ի ՅՕԳՆՈՒԹԻՆ ԸՆԴԴԷ՞Մ ԹԸՂՑԷ
ՆԱՒԱՏԱՑԻՆ. ՈՒՄՎԱ.

Ա՛Ր ՅԱՓՈՒԱ ՓՈՒՈՒՑ ՆԱՒԱՏԱ
ԲՈՒՆԴ ԱՓԸՈՒԾ. ԽՈՒՈՒԱՐՏԵՑՈՒՔ Ի
ՀԱՅՐԱԿԱՆ ԾՈՑՑ՝ ԱՒՏԱՐ ՄԱՐ
ՄԻՆ Ի ԿՐԱՒԷՆ. ՎԵՐԱԿԱՆԴՆԵԼՈՎ
Ի ՈՒՏԵՂԻ ԼՍԱՒՈՒՆԿԱԻ ԼՍԱՑԻՆ
ՍՏՈՒՑԱՑԱԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՑ.

Ա՛Ր ԿԱՆԴՆԵՑԵՐ ԸՂԱՒՑՔՈ Ի
ՄԻՋ ԲԱՐԿԻՒՆ. ԵՒ ՄԻՆՉ ԸՂՕՐԵՔ
ԱՒԱՐՏ ԴՈՒՔԴԷ ԴՐԱԽՏԻՆ ԲԱ
ՅԵՐ ՆԱԽԱՍՏԵՂԾԻՆ. ԿԸՆԱԴՈՂ

ԹԵՑՈՒՔ ԱՆՕՐԻՆ ՔՇՆԱՄՈՑՆ.
ԱՒԱՂ ԶԿԻՆ ՅԱՂԹՈՒԹԵԱՆ ԱՐԵԱԼ
ԱՐԵԱՄԲ ՈՐԴՈՑՆ ԱՅ. ԵՒ ՄՄԱՆ.
ԱՒԱՂ ԱՓՈՒՆ ՈՐՈՆԵԱՆՆ ԵՒ ԽԱՄ
Ր ԲԱԶՄԵԱԼ ՔՈ ՈՐԴԻՆ ԱՅ. Ե.
ԱՒԱՂ ԱՀԱՆՆ ՍՐԲՈՒԵՑ ԼՐԽԱՄ
Ր ՊԱՏՐԱՍՏԵԱԼ ՔՈ ԳԱՆՆ ԱՅ. Ե.
ԱՒԱՂ ԿԱՐԱՊԱՏ ՅԱՒՈՒԲ ԳԱԼՈՒ
ԱՐԱՆ ՓԱԿԱՀ ՆՈՒ. ԵՒ ԱՊՐԱՒԱԿ ՊԱՐ
ԾԱՆՑՑ ՀԱՒԱՏԱՑԵԼՈՑ. ԵՒ ՄՄ

ԺՈՂՈՎՆ. ՔԱՀԱՆԱՅՔ ԵՐԿՈՒՔ
ԸՆՏՐ ՕՐՆ.

ԱՅՍ ԱԾԻՆ ՄԱՅՐ ԼՍԱՑՑ ՍՈՒՐԲ
ԿՈՅՍ ԼՍԵՑԷՔՆ ՄԱՆԱՒՈՐ. ՈՐՈՄ
ԵՐԿԻՒՆՔԻՆ ՀԵՂԻՆ ԲԱՒԱԿԱՆ ԱՌ
ԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ ԻՒՔՆ ՄԱՐՄՆԱՑԱՒ.
ՈՂՋԵՐԷՑ ԱՆՀԱՒԱՏԱՑԵԼ ՈՐ ՄԻ
ՍՆՈՎ ԻՆԱՆԱՑՍ ՕՐՆՈՒԹԻՒՆ ԿՐԵԼՈՎ
ԻՒՐՔՂ ԶԱՆԱՏԱՆԵԼՔ ԶՔՆՈՒԹԻՆՆ.
ՕՐՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԱՑՈՒՑԱՆԵԼՔ.
ՈՒՐԱԽԱՑԵՐ ԱՓԻՈՆ ՓԵՐԿՈՒԵՔ
ՅՈՅՍ ՀԱՒԱՏԱՒՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԴԿԱՆ.
ՄԱՂՈՒՄԸ ՕՐԻՆԱՑ Ե ՇՆՈՐՀԱԼՑ.
ՕՐՆՈՒԹԻՒՆ ԱՆԴԱԴԱՐ ԳՈՀՈՒ
ԹԵԱՆ ՄԲ ՄԵԾԱՑՈՒ.

Ի՛ ՅԵՐԿԻՆՑԷ ԵՐԵՒԵԱԼ ՆՈՒՇԱՆԸՆ
ՅԱՂԹՈՒԹԵԱՆ ՈՐ ՅԱՕՐ. ՀԵԹԱՆՈՍՑ
ԾԱԳԵԱՑՑ ԼՈՅՆ ՈՂՈՐՄՈՒԹԵ.
ԱՅՍ ԲԱՂՄՈՒԹԻՒՆ ԺՈՂՈՎՈՑՆ ՈՒԵԱՄ
ՆԵՐԻՆ ՈՐ ՅՕՐՈՒԹԵԱՆ ԸՂՄԱՅՔՆ ԼՈՒ
ՍՈՒՑՑ ՀԱՒԱՏՔԻՒՔ ՁԱՐԴԱՐՈՒԱԼ.
ՈՒՆԴ ԵՐԵՒՈՒՄՔՆ ՍՐԲՈՑ ԽԱՉԻ
ԳՈՔՈՒ ՈՐ ՅՕՐ. ԵՐԵՍԱՓԻՄ ՄԵ
ԾԱՊՆԴՈՒ ՊԱՆԾԱՑՈՒՆ ՅՈՅՍ.
ԱՅՍ ԸՂՃԱՓՈՒՄՔՆ ԼՍԱՑՑ ՈՐ
ՈՒՐԻՆ ՈՐՀՆՈՒՆ ԱՒՐՆ. ՁԱՌԱՑԱՑ
ԹԻՒՔ ՍԵՒԱՆԻՆ ԵՐ ԲԱՂՄՈՒԹ
ԺՈՂՈՎՈՑՆ. ՈՒՂՂԱՅՈՒԹԻՔ ՁՕՐՍ
ԹԻՒՆ ԽԱՉԻՆ ԳՈՔՈՒ ՔՈ ՈՐ ՁԱՌԱ
Ի ՅՕԳՆՈՒԹԻՆ ԸՆԴԴԷՄ ԹԸՂՑԷ
ՆՆՈՅՆ. ՊԱՏՐԱՍՏԱՒՈՐԻՆ ՁՕՐՍ

ԹԵԱՆ ՔՈՒ.

ՊԱՏՐԱՍՏԱՆ ՁՕՐՍ ԸՂՄԱՅՔՈՒ
ԵՍՈՒՐ ՄԵՁ ՔՈ. ԵՒ ՄՄԱՆ ՅԱՂ

ծերով լինի՞ մանկամբ մանկամբեր պատրոյն։ Եւ զորութեամբ խաչիդ քո տիեզերացեալքդ զկապողսն կէ եկեղեցի բնական՞ արարած երրորդութեամբդ։ Լուսաւորելով ընդհեռանալս լինա՞ կըրկնակ

կեր ծնընդեամբդ։

Սըրբութիւնն սրբոց ընդունիցի եկեղեցոյ սա ընծայիչ քո սուրբ։ քանզի հեղուսիւք ձեռնադրեալ անարատ ձեռնին քո լինեսին։ համահաւաքեալ առ քեզ զմանրիկն սեռըս բանակիւ ընդ կենդանեացդ։ պահպանեա ընդ զարդ ընդհովանեաւս խոյրդ քո սուրբ։ Տեսի՛ լանջառելի խորհրդոյն զոր յառաջագոյն ցուցաբ ընծայիչն սա՝ ընդ նրշանն։ քանզի սոքօքն բացելին հրամարեալ պահ՞ բռնանկեր ի՛ջ պանծալի և վայելուչ դրամ՞ խոհին։ պղատ։

Արկանաչ՞ փ ցուցը սանդուղ խնամալի ձանապարհ առնելոյ ոգւոցդ մարդկան ընդ դուռըն կենացդ մըտին։ քանզի խորհըրդ ձեռամբ ցուցաբ ըստանելոյն յարկըն։ երկնաւոր զօրացնելոյ եւ ի՛ լաբ պրատան։ պղատ։

Փոյթ կենա՞ց ընդառ հոգւոյ ընն վերադրեալ գերագոյն ի՞ մատուցանն։ քանզի ապրիչն արար բանից բարձրացոյ ի՛ սան։ և կողակից հինք առաքեալքն ար եանն ընկալաբնին ընծ՞ նրշանաց ընդ մեզ։ պղատ։ Նոսալնո՛ր ըզ ցուցաբ սրտնաւոտին փայմամբ ժողով վերջեաննն ի՛ սրա՞յ կեր։ գնա զանասաս հերձմամբ ընդ ներ նայեալ ընդ հուսան կոմբ՞ն ընծայեցն ի կարծրութիւնն վո խաղկեալ վի՛ սի։ պղատ։

Ներգործեա՛ ընդառ խաչ նին ընդ համբարձմամբ ձեռացըն մեսէս ընդ դէմ սանա՞ղկայ։ ի՛ մարսի պարտէր ընդ բերի՛ սր։ և ձեռնադրելիքըն ձուկիք են

թադեաւս կո՛ բղէր։ պղատ։

Ոչ ընդառ՞ խաչի՛ քո սուրսատ ձեռ հոլանեցաւ աշխարհս կո՞ւ խաչանին։ քանզի վերջս ցեալ ընդ մարդկըն յանգանօք փայտին կենացդ խաչակի՛ցն ներով պրատարեցեր ամե՞նայնքի սուբ նրշանաւդ։ պղատ։

Ա՞ր ի՛ վերջինս՝ ես առաք հա մառօսի լուծանէք ժողովեաց զիւր ընկալեալ նշանն։ և աշերաստաշ ձառագայթիւք ցոլանայ կերկնից գերագոյն նրշանն։ և հեծեալ կոծին առ

ջնկէ անհատանից։ պղատ։

Բեզ քի՛ կարծուիկն ենէ ցոյց շնորհողի։ պատճառիսն ընդ պատուականն զանձնկալ սբ՞նը շանս։ մատուցանելիք զօրհներ գուքի սիշտ ի՛ բարձնեան։

Այ կամաւ քո՛ քոյ եղիցի ամե

Ա՛ր զի ոչ ոք կարէ ընդ երկուս տէրունս ծառայել. զի կամ զմի ատեսցէ եւ զմիւսն սիրեսցէ. կամ զմի մերձեսցի եւ զմիւսն անարգեսցէ. ոչ կարէք դուք ընդ Աստուծոյ եւ ընդ մամոնայի ծառայել։

Վասն որոյ ասեմ ձեզ. մի՛ հոգայք անձանց ձերոց զինչ կերիցէք կամ զինչ արբիջիք. եւ ոչ մարմնոց ձերոց զինչ զգեցջիք. ո՞չ անձն աւելի է քան զկերակուր. եւ մարմին քան զհանդերձ։ Նայեցարո՛ւք ի հաւսն երկնից. զի ոչ սերմանեն եւ ոչ հնձեն եւ ոչ ժողովեն ի շտեմարանս. եւ հայր ձեր երկնաւոր կերակրէ զնոսա. ո՞չ դուք աւելի քան զնոսա արժանաւորք էք։ Եւ ո՞ ի ձէնջ հոգալով կարէ յաւելուլ ի հասակ իւր կանգուն մի։ Եւ զհանդերձէ ընդէ՞ր հոգայք. նայեցարո՛ւք ի հաւսն վայրենեաց. զի ոչ գործեն եւ ոչ մանեն. ասեմ ձեզ. զի ոչ եւ Սողոմոն ամենայն փառօքն իւրովք ոչ էր զգեցեալ իբրեւ զմի ի սոսա։ Եւ եթէ զխոտ վայրենի զայսօր կայ եւ վաղիւ ի հնոց արկանի. Աստուած զայսպէս զգեցուցանէ. ո՞չ առաւել զձեզ, ո՛վ սակաւահաւատք։ Մի՛ հոգայք ուրեմն եւ ասէք. զի՞նչ կերիցուք կամ զի՞նչ արբիջիք կամ զի՞նչ զգեցջիք։ Զայս ամենայն հեթանոսք խնդրեն. զի գիտէ հայր ձեր երկնաւոր զի կարիք ունիք զայսոսիկ ամենայնի։ Այլ խնդրեցէ՛ք նախ զարքայութիւն Աստուծոյ եւ զարդարութիւն նորա. եւ զայսոսիկ ամենայն յաւելցին ձեզ։ Մի՛ հոգայք ուրեմն վասն վաղիւ. զի վաղիւ հոգասցի վասն անձին իւրոյ. բաւական է աւուր չարին հոգս իւր։

Մի՛ դատիք զի մի՛ դատեսջիք. զի որով դատաստանաւ դատիք՝ դատեսջիք. եւ որով չափով չափէք՝ չափեսցի ձեզ։ Ընդէ՞ր տեսանես զբեկոր ի ակն եղբօր քո՝ եւ զգերանդին որ ի քում ակին ոչ ընդունիս։ Կամ որպէս ասես եղբօր քում. թո՛ղ հանից զբեկոր ի ականէ քումմէ՝ եւ ահա գերանդի է ի ակին քում։ Ո՛վ կեղծաւոր. հան նախ զգերանդին ի ականէ քումմէ՝ եւ ապա տեսցես հանել զբեկորն ի ականէ եղբօր քո։

Մի՛ տայք զսուրբ շանց. եւ մի՛ արկանէք զմարգարիտս ձեր առաջի խոզից. գուցէ կոխեսցեն զոտիւք իւրեանց. եւ դարձեալ դարձեալ պատառեսցեն զձեզ։

Խնդրեցէ՛ք եւ տացի ձեզ. փնտրեցէ՛ք եւ գտանիցէք. զարկէ՛ք եւ բացցի ձեզ։ Ամենայն որ խնդրէ՝ առնու. եւ որ փնտրէ՝ գտանէ. եւ որ զարկանէ՝ բացցի նմա։ Կամ ո՞ իցէ ի ձէնջ մարդ որ եթէ խնդրեսցէ որդի նորա հաց՝ քար տացէ նմա։ Եւ եթէ ձուկն խնդրեսցէ՝ օձ տացէ նմա։ Եթէ դուք չարք գիտէք պարգեւս բարիս տալ որդւոց ձերոց՝ որչափ եւս առաւել հայր ձեր որ յերկինս տացէ բարիս խնդրողաց իւրոց։

Զամենայն ինչ զոր կամիցիք զի արասցեն ձեզ մարդիկ՝ նոյնպէս արարէ՛ք եւ դուք նոցա. զի այս է օրէնք եւ մարգարէք։

Մտէ՛ք յանձուկն դրունս. զի լայն է դուռն եւ ընդարձակ է ճանապարհն որ տանի ի կորուստ. եւ բազումք են որ մտանեն նովաւ։ Զի նեղ է դուռն եւ անձուկ է ճանապարհն որ տանի ի կեանս. եւ սակաւք են որ գտանեն զնա։

Զգո՛յշ լերուք ի սուտ մարգարէից որ գան առ ձեզ ի հանդերձս ոչխարաց. եւ ներքինապէս իցեն գայլք յափշտակիչք։ Յպտղոցն նոցա ճանաչիցէք զնոսա. միթէ հաւաքեն ի փշոյ զխաղող կամ ի տատասկանէ զթուզ։ Ոչ այդպէս. այլ ամենայն ծառ բարի պտուղս բարիս առնէ. եւ ծառ չար պտուղս չարս առնէ։ Ոչ կարէ ծառ բարի պտուղս չարս առնել. եւ ոչ ծառ չար պտուղս բարիս առնել։ Ամենայն ծառ որ ոչ առնէ պտուղ բարի՝ կտրի եւ ի հուր արկանի։ Վասն որոյ յպտղոցն նոցա ճանաչիցէք զնոսա։

Ոչ ամենայն որ ասէ ցիս. Տէր Տէր. մտանէ յարքայութիւն երկնից. այլ որ առնէ զկամս հօր իմոյ որ յերկինս է։ Բազումք ասիցեն ցիս յաւուր յայնմիկ. Տէր Տէր. ո՞չ անուամբ քում մարգարէացաք. եւ անուամբ քում դեւս հանեաք. եւ անուամբ քում զօրս բազումս արարաք։ Եւ յայնժամ խոստովանեցայց նոցա. զի ոչ գիտացի զձեզ երբէք. հեռացարո՛ւք յինէն դուք որ գործէք զանօրէնութիւն։

Ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ եւ առնէ զնոսա՝ նմանեցուցից զնա մարդոյ իմաստնոյ որ շինեաց զտունն իւր ի վէմ։ Եւ իջին անձրեւք եւ եկին գետք եւ փչեցին հողմք եւ հարին ի տունն այն. եւ ոչ անկաւ. զի հաստատեալ էր ի վէմ։ Եւ ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ եւ ոչ առնէ զնոսա՝ նմանեցուցից զնա մարդոյ անմտի որ շինեաց զտունն իւր ի ծովեզերս։ Եւ իջին անձրեւք եւ եկին գետք եւ փչեցին հողմք եւ հարին ի տունն այն. եւ անկաւ. եւ եղեւ անկումն նորա մեծ։

Եւ եղեւ յորժամ կատարեաց Յիսուս զբանս զայսոսիկ՝ զարհուրեցան ամբոխքն ի վարդապետութենէ նորա։ Զի էր ուսուցանէր զնոսա իբրեւ զմի որ զօրութիւն ունի ի նմա. եւ ոչ իբրեւ զդպիրս նոցա։

Իջեալ նորա ի լերինէ՝ բազում ամբոխ ետ զնա։ Եւ ահա մարդ մի բորոտ եկեալ երկրպագանէր նմա եւ ասէր. Տէր եթէ կամիս՝ կարող ես զիս սրբել։ Եւ նա երկարեալ զձեռն իւր՝ հպեցաւ նմա եւ ասէ. կամիմ՝ սրբեցի՛ր։ Եւ անդէն սրբեցաւ բորոտութիւն նորա։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. տե՛ս մի՛ ումեք ասասցես. այլ երթ՝ ցո՛յց զանձն քահանայապետին եւ մատո՛ զպատարագ զոր պատուիրեաց Մովսէս՝ վկայութիւն նոցա։

Մտեալ Յիսուս ի Կափառնայում՝ մերձեցաւ առ նա հարիւրապետ մի՝ աղաչէր զնա եւ ասէր. Տէր ծառայ իմ պառկի ի տան իւրում անդամալոյծ՝ եւ տագնապի յոյժ։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. ես եկեալ բժշկեցից զնա։ Եւ պատասխանի ետ հարիւրապետն եւ ասէ. Տէր ոչ եմ արժան զի մտցես ի ներքս ի տունս իմ. այլ միայն ասա՛ բանիւ՝ եւ բժշկեսցի ծառայ իմ։ Զի եւ ես մարդ եմ հնազանդ իշխանաց. ունիմ ի ներքոյ ինձ զօրս. եւ ասեմ առ այս. գնա՛ եւ երթայ. եւ առ այլ. եկ՛ եւ գայ. եւ առ ծառայ իմ. արա՛ զայս եւ առնէ։ Լուեալ Յիսուսի զարմացաւ եւ ասէ ցհետեւեալսն. ամէն ասեմ ձեզ. զայսպիսի հաւատս ոչ գտի յոք յԻսրայէլի։ Եւ ասեմ ձեզ. զի բազումք յարեւելից եւ յարեւմտից եկեսցեն եւ հանգիցին ընդ Աբրահամ եւ ընդ Իսահակ եւ ընդ Յակոբ ի թագաւորութեան երկնից։ Եւ որդիքն արքայութեան արտաքս հանցին ի խաւարն արտաքինս. անդ իցէ լալն եւ կրճտումն ատամանց։ Եւ ասէ Յիսուս ցհարիւրապետն. գնա՛ եւ որպէս հաւատացեր՝ եղիցի քեզ։ Եւ բժշկեցաւ ծառայ նորա յժամուն յայնմիկ։

Եւ եկեալ Յիսուս ի տուն Պետրոսի՝ ետես զաներ նորա պառկեալ եւ տենդոտ։ Եւ հպեցաւ ձեռին նորա՝ եւ թողաւ զնա տենդն. եւ յարեաւ եւ սպասաւորէր նմա։ Իսկ յետ մտանելոյ նորա ի տուն՝ մատուցին առ նա դեւահարս բազումս. եւ հանէր զհոգիսն բանիւ. եւ զամենայն հիւանդս բժշկէր։ Զի կատարեսցի որ ասացեալ է ի մարգարէէն Եսայեայ՝ որ ասէ. զանկութիւնս մեր ինքն ընկալաւ եւ զհիւանդութիւնս մեր ինքն կրեաց։

Տեսեալ Յիսուս զբազումս ի շուրջ իւրմէ՝ հրամայեաց երթալ յայն կողմն։ Եւ մերձեցաւ մի ի դպրացն եւ ասէ ցնա. վարդապետ, զաղէ՛ գնամ զհետ քո ուր եւ երթիցես։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. աղուէսք զբուս ունին եւ թռչունք երկնից զբոյս. իսկ որդի մարդոյ ոչ ունի ուր զգլուխ իւր դիցէ։ Եւ ասէ ցայլ մի ի հետեւելոցն. տէր, հրամայեա՛ նախ երթալ եւ թաղել զհայր իմ։ Եւ Յիսուս ասէ ցնա. հետեւեա՛ ինձ եւ թո՛ղ զմեռեալսն թաղել զմեռեալս իւրեանց։

Եւ մտեալ նա ի նաւ՝ հետեւեցան նմա աշակերտք իւր։ Եւ ահա շարժումն մեծ եղեւ ի ծովուն. մինչեւ ծածկեցան նաւն ալեաց. եւ նա քնացեալ էր։ Եւ մերձեցան առ նա աշակերտք իւր եւ յարուցին զնա եւ ասեն. Տէր, փրկեա՛ զմեզ. կորնչիմք։ Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. ընդէ՞ր երկչոտ էք դուք, ո՛վ սակաւահաւատք։ Յետ այնորիկ յարեաւ եւ սաստեաց հողմոյն եւ ծովուն. եւ եղեւ խաղաղութիւն մեծ։ Եւ զարհուրեալ մարդիկն ասէին. ո՞ իցէ այս զի եւ հողմ եւ ծով հնազանդին նմա։

Եւ եկեալ նորա յայն կողմն յերկիրն Գադարացւոց՝ ընդդիմացան նմա երկու դեւահարք ելեալք ի գերեզմանաց. եւ էին չարք յոյժ. մինչեւ ոչ ոք կարէր անցանել ճանապարհաւ յայնմիկ։ Եւ ահա գոչեցին եւ ասեն. զի՞նչ է մեզ եւ քեզ, Յիսուս որդի Աստուծոյ. եկե՞ր ժամանակէ առաջ տանջել զմեզ։ Էր ոչ հեռի ի նոցանէ հօտ խոզից բազմաց արածեալ։ Եւ դեւքն աղաչէին զնա եւ ասէին. եթէ հանես զմեզ՝ արձակեա՛ զմեզ ի հօտ խոզից։ Եւ ասէ ցնոսա. երթա՛ք։ Եւ նոքա ելեալ գնացին ի խոզսն. եւ ահա շարժեցաւ ամենայն հօտ խոզից ընդ կատարածն ի ծովն. եւ մեռան ի ջուրս։ Եւ հովիւքն փախեան եւ գնացեալ ի քաղաքն՝ պատմեցին զամենայն եւ զդեւահարացն։ Եւ ահա ամենայն քաղաքն ելեալ ընդառաջ Յիսուսի. եւ տեսեալ զնա՝ աղաչեցին զի անցցէ ի սահմանաց նոցա։

Եւ մտեալ նա ի նաւ՝ անցեալ եկն ի քաղաքն իւրեանց։ Եւ ահա բերին առ նա անդամալոյծ մի՝ որ պառկէր ի մահիճի։ Եւ տեսեալ Յիսուս զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն. քաջալերեա՛ որդեակ, թողին քեզ մեղքդ։ Եւ ահա ոմանք ի դպրացն ասէին ընդ միմեանս. այրհասէ այս։ Եւ տեսեալ Յիսուս զխորհուրդս նոցա՝ ասէ. ընդէ՞ր խորհիք չարս ի սիրտս ձեր։ Զի՞նչ է դիւրագոյն ասել. թողին քեզ մեղքդ, կամ ասել. յարի՛ եւ շրջեա՛։ Այլ զի գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի որդի մարդոյ ի վերայ երկրի թողուլ մեղս. յարի՛ ասէ անդամալոյծն. առ զմահիճ քո եւ գնա՛ ի տուն քո։ Եւ յարեաւ եւ գնաց ի տուն իւր։ Տեսեալ զայն ամբոխն զարհուրեցան եւ փառաւորեցին զԱստուած որ ետ իշխանութիւն այսպիսի մարդկան։

Եւ անցեալ Յիսուս անտի՝ ետես մարդ մի նստեալ ի մաքսատան որում անուն Մատթէոս. եւ ասէ ցնա. հետեւեա՛ ինձ։ Եւ յարեաւ եւ հետեւեցաւ նմա։ Եւ եղեւ նորա հանգուցեալ ի տան՝ եւ ահա բազումք մաքսաւորք եւ մեղաւորք եկեալ նստեան ընդ Յիսուսիւ եւ աշակերտաւքն նորա։ Եւ տեսեալ զայն փարիսեցիքն՝ ասէին ցաշակերտսն նորա. ընդէ՞ր ընդ մաքսաւորաց եւ մեղաւորաց ուտէ վարդապետ ձեր։ Եւ լուեալ Յիսուսի՝ ասէ ցնոսա. ոչ պիտոյ են առողջք բժշկի, այլ հիւանդք։ Երթա՛ք եւ ուսարո՛ւք զի՞նչ է զոր ասացեալ է. զողորմութիւն կամիմ եւ ոչ զպատարագ։ Զի ոչ եկի կոչել զարդարս, այլ զմեղաւորս ի ապաշխարութիւն։

Յայնժամ մերձեցան առ նա աշակերտք Յովհաննու՝ ասեն. ընդէ՞ր մեք եւ փարիսեցիքն յաճախ պահեմք, եւ աշակերտք քո ոչ պահեն։ Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. միթէ կարեն որդիք հարսանեացն սգալ՝ մինչդեռ փեսայն ընդ նոսա է։ Այլ եկեսցեն աւուրք յորում վասն առնուցի ի նոցանէ փեսայն՝ եւ յայնժամ պահեսցեն։ Եւ ոչ ոք կարկատէ կտոր ի հին հանդերձ. զի առնուցու զլրումն նորա ի հնոյն՝ եւ չարագոյն պատառ լինի։ Եւ ոչ լցանեն զգինի նոր ի տիկս հինս. զի ապա պատառեսցին տիկքն՝ եւ գինին հեղցի՝ եւ տիկքն կորնչին. այլ լցանեն զգինի նոր ի տիկս նորս՝ եւ երկոքին միանգամ պահեսցին։

Մինչդեռ նա զայսոսիկ խօսէր ընդ նոսա՝ ահա իշխան մի եկեալ երկրպագանէր նմա եւ ասէր. զի դուստր իմ նոր մեռաւ. այլ եկեալ եդ զձեռն քո ի վերայ նորա՝ եւ կեցցէ։ Եւ յարեաւ Յիսուս եւ գնաց զհետ նորա եւ աշակերտք նորա։ Եւ ահա կին մի որ արիւնահոսութեամբ տասն եւ երկու ամ էր՝ մերձեցաւ ի թիկունս նորա եւ հպեցաւ ծայրի հանդերձից նորա։ Զի ասէր ընդ ինքեան. եթէ միայն հպիցիմ հանդերձից նորա՝ կեցից։ Եւ դարձեալ Յիսուս եւ տեսեալ զնա ասէ. քաջալերեա՛ դուստր, հաւատք քո կեցուցին զքեզ։ Եւ կինն կեցաւ յժամուն յայնմիկ։ Եւ եկեալ Յիսուս ի տուն իշխանին՝ տեսեալ զաղմկաւորսն եւ զերգեցիկսն՝ ասէ. անկարո՛ղ լերուք ի սուտ մարգարէից որ գան առ ձեզ ի հանդերձս ոչխարաց. եւ ներքինապէս իցեն գայլք յափշտակիչք։ Յպտղոցն նոցա ճանաչիցէք զնոսա. միթէ հաւաքեն ի փշոյ զխաղող կամ ի տատասկանէ զթուզ։ Ոչ այդպէս. այլ ամենայն ծառ բարի պտուղս բարիս առնէ. եւ ծառ չար պտուղս չարս առնէ։ Ոչ կարէ ծառ բարի պտուղս չարս առնել. եւ ոչ ծառ չար պտուղս բարիս առնել։ Ամենայն ծառ որ ոչ առնէ պտուղ բարի՝ կտրի եւ ի հուր արկանի։ Վասն որոյ յպտղոցն նոցա ճանաչիցէք զնոսա։

Ոչ ամենայն որ ասէ ցիս. Տէր Տէր. մտանէ յարքայութիւն երկնից. այլ որ առնէ զկամս հօր իմոյ որ յերկինս է։ Բազումք ասիցեն ցիս յաւուր յայնմիկ. Տէր Տէր. ո՞չ անուամբ քում մարգարէացաք. եւ անուամբ քում դեւս հանեաք. եւ անուամբ քում զօրս բազումս արարաք։ Եւ յայնժամ խոստովանեցայց նոցա. զի ոչ գիտացի զձեզ երբէք. հեռացարո՛ւք յինէն դուք որ գործէք զանօրէնութիւն։

Ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ եւ առնէ զնոսա՝ նմանեցուցից զնա մարդոյ իմաստնոյ որ շինեաց զտունն իւր ի վէմ։ Եւ իջին անձրեւք եւ եկին գետք եւ փչեցին հողմք եւ հարին ի տունն այն. եւ ոչ անկաւ. զի հաստատեալ էր ի վէմ։ Եւ ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ եւ ոչ առնէ զնոսա՝ նմանեցուցից զնա մարդոյ անմտի որ շինեաց զտունն իւր ի ծովեզերս։ Եւ իջին անձրեւք եւ եկին գետք եւ փչեցին հողմք եւ հարին ի տունն այն. եւ անկաւ. եւ եղեւ անկումն նորա մեծ։

Եւ եղեւ յորժամ կատարեաց Յիսուս զբանս զայսոսիկ՝ զարհուրեցան ամբոխքն ի վարդապետութենէ նորա։ Զի էր ուսուցանէր զնոսա իբրեւ զմի որ զօրութիւն ունի ի նմա. եւ ոչ իբրեւ զդպիրս նոցա։

Իջեալ նորա ի լերինէ՝ բազում ամբոխ ետ զնա։ Եւ ահա մարդ մի բորոտ եկեալ երկրպագանէր նմա եւ ասէր. Տէր եթէ կամիս՝ կարող ես զիս սրբել։ Եւ նա երկարեալ զձեռն իւր՝ հպեցաւ նմա եւ ասէ. կամիմ՝ սրբեցի՛ր։ Եւ անդէն սրբեցաւ բորոտութիւն նորա։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. տե՛ս մի՛ ումեք ասասցես. այլ երթ՝ ցո՛յց զանձն քահանայապետին եւ մատո՛ զպատարագ զոր պատուիրեաց Մովսէս՝ վկայութիւն նոցա։

Մտեալ Յիսուս ի Կափառնայում՝ մերձեցաւ առ նա հարիւրապետ մի՝ աղաչէր զնա եւ ասէր. Տէր ծառայ իմ պառկի ի տան իւրում անդամալոյծ՝ եւ տագնապի յոյժ։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. ես եկեալ բժշկեցից զնա։ Եւ պատասխանի ետ հարիւրապետն եւ ասէ. Տէր ոչ եմ արժան զի մտցես ի ներքս ի տունս իմ. այլ միայն ասա՛ բանիւ՝ եւ բժշկեսցի ծառայ իմ։ Զի եւ ես մարդ եմ հնազանդ իշխանաց. ունիմ ի ներքոյ ինձ զօրս. եւ ասեմ առ այս. գնա՛ եւ երթայ. եւ առ այլ. եկ՛ եւ գայ. եւ առ ծառայ իմ. արա՛ զայս եւ առնէ։ Լուեալ Յիսուսի զարմացաւ եւ ասէ ցհետեւեալսն. ամէն ասեմ ձեզ. զայսպիսի հաւատս ոչ գտի յոք յԻսրայէլի։ Եւ ասեմ ձեզ. զի բազումք յարեւելից եւ յարեւմտից եկեսցեն եւ հանգիցին ընդ Աբրահամ եւ ընդ Իսահակ եւ ընդ Յակոբ ի թագաւորութեան երկնից։ Եւ որդիքն արքայութեան արտաքս հանցին ի խաւարն արտաքինս. անդ իցէ լալն եւ կրճտումն ատամանց։ Եւ ասէ Յիսուս ցհարիւրապետն. գնա՛ եւ որպէս հաւատացեր՝ եղիցի քեզ։ Եւ բժշկեցաւ ծառայ նորա յժամուն յայնմիկ։

Եւ եկեալ Յիսուս ի տուն Պետրոսի՝ ետես զաներ նորա պառկեալ եւ տենդոտ։ Եւ հպեցաւ ձեռին նորա՝ եւ թողաւ զնա տենդն. եւ յարեաւ եւ սպասաւորէր նմա։ Իսկ յետ մտանելոյ նորա ի տուն՝ մատուցին առ նա դեւահարս բազումս. եւ հանէր զհոգիսն բանիւ. եւ զամենայն հիւանդս բժշկէր։ Զի կատարեսցի որ ասացեալ է ի մարգարէէն Եսայեայ՝ որ ասէ. զանկութիւնս մեր ինքն ընկալաւ եւ զհիւանդութիւնս մեր ինքն կրեաց։

Տեսեալ Յիսուս զբազումս ի շուրջ իւրմէ՝ հրամայեաց երթալ յայն կողմն։ Եւ մերձեցաւ մի ի դպրացն եւ ասէ ցնա. վարդապետ, զաղէ՛ գնամ զհետ քո ուր եւ երթիցես։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. աղուէսք զբուս ունին եւ թռչունք երկնից զբոյս. իսկ որդի մարդոյ ոչ ունի ուր զգլուխ իւր դիցէ։ Եւ ասէ ցայլ մի ի հետեւելոցն. տէր, հրամայեա՛ նախ երթալ եւ թաղել զհայր իմ։ Եւ Յիսուս ասէ ցնա. հետեւեա՛ ինձ եւ թո՛ղ զմեռեալսն թաղել զմեռեալս իւրեանց։

Եւ մտեալ նա ի նաւ՝ հետեւեցան նմա աշակերտք իւր։ Եւ ահա շարժումն մեծ եղեւ ի ծովուն. մինչեւ ծածկեցան նաւն ալեաց. եւ նա քնացեալ էր։ Եւ մերձեցան առ նա աշակերտք իւր եւ յարուցին զնա եւ ասեն. Տէր, փրկեա՛ զմեզ. կորնչիմք։ Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. ընդէ՞ր երկչոտ էք դուք, ո՛վ սակաւահաւատք։ Յետ այնորիկ յարեաւ եւ սաստեաց հողմոյն եւ ծովուն. եւ եղեւ խաղաղութիւն մեծ։ Եւ զարհուրեալ մարդիկն ասէին. ո՞ իցէ այս զի եւ հողմ եւ ծով հնազանդին նմա։

Եւ եկեալ նորա յայն կողմն յերկիրն Գադարացւոց՝ ընդդիմացան նմա երկու դեւահարք ելեալք ի գերեզմանաց. եւ էին չարք յոյժ. մինչեւ ոչ ոք կարէր անցանել ճանապարհաւ յայնմիկ։ Եւ ահա գոչեցին եւ ասեն. զի՞նչ է մեզ եւ քեզ, Յիսուս որդի Աստուծոյ. եկե՞ր ժամանակէ առաջ տանջել զմեզ։ Էր ոչ հեռի ի նոցանէ հօտ խոզից բազմաց արածեալ։ Եւ դեւքն աղաչէին զնա եւ ասէին. եթէ հանես զմեզ՝ արձակեա՛ զմեզ ի հօտ խոզից։ Եւ ասէ ցնոսա. երթա՛ք։ Եւ նոքա ելեալ գնացին ի խոզսն. եւ ահա շարժեցաւ ամենայն հօտ խոզից ընդ կատարածն ի ծովն. եւ մեռան ի ջուրս։ Եւ հովիւքն փախեան եւ գնացեալ ի քաղաքն՝ պատմեցին զամենայն եւ զդեւահարացն։ Եւ ահա ամենայն քաղաքն ելեալ ընդառաջ Յիսուսի. եւ տեսեալ զնա՝ աղաչեցին զի անցցէ ի սահմանաց նոցա։

Եւ մտեալ նա ի նաւ՝ անցեալ եկն ի քաղաքն իւրեանց։ Եւ ահա բերին առ նա անդամալոյծ մի՝ որ պառկէր ի մահիճի։ Եւ տեսեալ Յիսուս զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն. քաջալերեա՛ որդեակ, թողին քեզ մեղքդ։ Եւ ահա ոմանք ի դպրացն ասէին ընդ միմեանս. այրհասէ այս։ Եւ տեսեալ Յիսուս զխորհուրդս նոցա՝ ասէ. ընդէ՞ր խորհիք չարս ի սիրտս ձեր։ Զի՞նչ է դիւրագոյն ասել. թողին քեզ մեղքդ, կամ ասել. յարի՛ եւ շրջեա՛։ Այլ զի գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի որդի մարդոյ ի վերայ երկրի թողուլ մեղս. յարի՛ ասէ անդամալոյծն. առ զմահիճ քո եւ գնա՛ ի տուն քո։ Եւ յարեաւ եւ գնաց ի տուն իւր։ Տեսեալ զայն ամբոխն զարհուրեցան եւ փառաւորեցին զԱստուած որ ետ իշխանութիւն այսպիսի մարդկան։

Եւ անցեալ Յիսուս անտի՝ ետես մարդ մի նստեալ ի մաքսատան որում անուն Մատթէոս. եւ ասէ ցնա. հետեւեա՛ ինձ։ Եւ յարեաւ եւ հետեւեցաւ նմա։ Եւ եղեւ նորա հանգուցեալ ի տան՝ եւ ահա բազումք մաքսաւորք եւ մեղաւորք եկեալ նստեան ընդ Յիսուսիւ եւ աշակերտաւքն նորա։ Եւ տեսեալ զայն փարիսեցիքն՝ ասէին ցաշակերտսն նորա. ընդէ՞ր ընդ մաքսաւորաց եւ մեղաւորաց ուտէ վարդապետ ձեր։ Եւ լուեալ Յիսուսի՝ ասէ ցնոսա. ոչ պիտոյ են առողջք բժշկի, այլ հիւանդք։ Երթա՛ք եւ ուսարո՛ւք զի՞նչ է զոր ասացեալ է. զողորմութիւն կամիմ եւ ոչ զպատարագ։ Զի ոչ եկի կոչել զարդարս, այլ զմեղաւորս ի ապաշխարութիւն։

Յայնժամ մերձեցան առ նա աշակերտք Յովհաննու՝ ասեն. ընդէ՞ր մեք եւ փարիսեցիքն յաճախ պահեմք, եւ աշակերտք քո ոչ պահեն։ Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. միթէ կարեն որդիք հարսանեացն սգալ՝ մինչդեռ փեսայն ընդ նոսա է։ Այլ եկեսցեն աւուրք յորում վասն առնուցի ի նոցանէ փեսայն՝ եւ յայնժամ պահեսցեն։ Եւ ոչ ոք կարկատէ կտոր ի հին հանդերձ. զի առնուցու զլրումն նորա ի հնոյն՝ եւ չարագոյն պատառ լինի։ Եւ ոչ լցանեն զգինի նոր ի տիկս հինս. զի ապա պատառեսցին տիկքն՝ եւ գինին հեղցի՝ եւ տիկքն կորնչին. այլ լցանեն զգինի նոր ի տիկս նորս՝ եւ երկոքին միանգամ պահեսցին։

Մինչդեռ նա զայսոսիկ խօսէր ընդ նոսա՝ ահա իշխան մի եկեալ երկրպագանէր նմա եւ ասէր. զի դուստր իմ նոր մեռաւ. այլ եկեալ եդ զձեռն քո ի վերայ նորա՝ եւ կեցցէ։ Եւ յարեաւ Յիսուս եւ գնաց զհետ նորա եւ աշակերտք նորա։ Եւ ահա կին մի որ արիւնահոսութեամբ տասն եւ երկու ամ էր՝ մերձեցաւ ի թիկունս նորա եւ հպեցաւ ծայրի հանդերձից նորա։ Զի ասէր ընդ ինքեան. եթէ միայն հպիցիմ հանդերձից նորա՝ կեցից։ Եւ դարձեալ Յիսուս եւ տեսեալ զնա ասէ. քաջալերեա՛ դուստր, հաւատք քո կեցուցին զքեզ։ Եւ կինն կեցաւ յժամուն յայնմիկ։ Եւ եկեալ Յիսուս ի տուն իշխանին՝ տեսեալ զաղմկաւորսն եւ զերգեցիկսն՝ ասէ. անկարո՛ղ լերուք ի սուտ մարգարէից որ գան առ ձեզ ի հանդերձս ոչխարաց. եւ ներքինապէս իցեն գայլք յափշտակիչք։ Յպտղոցն նոցա ճանաչիցէք զնոսա. միթէ հաւաքեն ի փշոյ զխաղող կամ ի տատասկանէ զթուզ։ Ոչ այդպէս. այլ ամենայն ծառ բարի պտուղս բարիս առնէ. եւ ծառ չար պտուղս չարս առնէ։ Ոչ կարէ ծառ բարի պտուղս չարս առնել. եւ ոչ ծառ չար պտուղս բարիս առնել։ Ամենայն ծառ որ ոչ առնէ պտուղ բարի՝ կտրի եւ ի հուր արկանի։ Վասն որոյ յպտղոցն նոցա ճանաչիցէք զնոսա։

Ոչ ամենայն որ ասէ ցիս. Տէր Տէր. մտանէ յարքայութիւն երկնից. այլ որ առնէ զկամս հօր իմոյ որ յերկինս է։ Բազումք ասիցեն ցիս յաւուր յայնմիկ. Տէր Տէր. ո՞չ անուամբ քում մարգարէացաք. եւ անուամբ քում դեւս հանեաք. եւ անուամբ քում զօրս բազումս արարաք։ Եւ յայնժամ խոստովանեցայց նոցա. զի ոչ գիտացի զձեզ երբէք. հեռացարո՛ւք յինէն դուք որ գործէք զանօրէնութիւն։

Ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ եւ առնէ զնոսա՝ նմանեցուցից զնա մարդոյ իմաստնոյ որ շինեաց զտունն իւր ի վէմ։ Եւ իջին անձրեւք եւ եկին գետք եւ փչեցին հողմք եւ հարին ի տունն այն. եւ ոչ անկաւ. զի հաստատեալ էր ի վէմ։ Եւ ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ եւ ոչ առնէ զնոսա՝ նմանեցուցից զնա մարդոյ անմտի որ շինեաց զտունն իւր ի ծովեզերս։ Եւ իջին անձրեւք եւ եկին գետք եւ փչեցին հողմք եւ հարին ի տունն այն. եւ անկաւ. եւ եղեւ անկումն նորա մեծ։

Եւ եղեւ յորժամ կատարեաց Յիսուս զբանս զայսոսիկ՝ զարհուրեցան ամբոխքն ի վարդապետութենէ նորա։ Զի էր ուսուցանէր զնոսա իբրեւ զմի որ զօրութիւն ունի ի նմա. եւ ոչ իբրեւ զդպիրս նոցա։

Իջեալ նորա ի լերինէ՝ բազում ամբոխ ետ զնա։ Եւ ահա մարդ մի բորոտ եկեալ երկրպագանէր նմա եւ ասէր. Տէր եթէ կամիս՝ կարող ես զիս սրբել։ Եւ նա երկարեալ զձեռն իւր՝ հպեցաւ նմա եւ ասէ. կամիմ՝ սրբեցի՛ր։ Եւ անդէն սրբեցաւ բորոտութիւն նորա։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. տե՛ս մի՛ ումեք ասասցես. այլ երթ՝ ցո՛յց զանձն քահանայապետին եւ մատո՛ զպատարագ զոր պատուիրեաց Մովսէս՝ վկայութիւն նոցա։

Մտեալ Յիսուս ի Կափառնայում՝ մերձեցաւ առ նա հարիւրապետ մի՝ աղաչէր զնա եւ ասէր. Տէր ծառայ իմ պառկի ի տան իւրում անդամալոյծ՝ եւ տագնապի յոյժ։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. ես եկեալ բժշկեցից զնա։ Եւ պատասխանի ետ հարիւրապետն եւ ասէ. Տէր ոչ եմ արժան զի մտցես ի ներքս ի տունս իմ. այլ միայն ասա՛ բանիւ՝ եւ բժշկեսցի ծառայ իմ։ Զի եւ ես մարդ եմ հնազանդ իշխանաց. ունիմ ի ներքոյ ինձ զօրս. եւ ասեմ առ այս. գնա՛ եւ երթայ. եւ առ այլ. եկ՛ եւ գայ. եւ առ ծառայ իմ. արա՛ զայս եւ առնէ։ Լուեալ Յիսուսի զարմացաւ եւ ասէ ցհետեւեալսն. ամէն ասեմ ձեզ. զայսպիսի հաւատս ոչ գտի յոք յԻսրայէլի։ Եւ ասեմ ձեզ. զի բազումք յարեւելից եւ յարեւմտից եկեսցեն եւ հանգիցին ընդ Աբրահամ եւ ընդ Իսահակ եւ ընդ Յակոբ ի թագաւորութեան երկնից։ Եւ որդիքն արքայութեան արտաքս հանցին ի խաւարն արտաքինս. անդ իցէ լալն եւ կրճտումն ատամանց։ Եւ ասէ Յիսուս ցհարիւրապետն. գնա՛ եւ որպէս հաւատացեր՝ եղիցի քեզ։ Եւ բժշկեցաւ ծառայ նորա յժամուն յայնմիկ։

Եւ եկեալ Յիսուս ի տուն Պետրոսի՝ ետես զաներ նորա պառկեալ եւ տենդոտ։ Եւ հպեցաւ ձեռին նորա՝ եւ թողաւ զնա տենդն. եւ յարեաւ եւ սպասաւորէր նմա։ Իսկ յետ մտանելոյ նորա ի տուն՝ մատուցին առ նա դեւահարս բազումս. եւ հանէր զհոգիսն բանիւ. եւ զամենայն հիւանդս բժշկէր։ Զի կատարեսցի որ ասացեալ է ի մարգարէէն Եսայեայ՝ որ ասէ. զանկութիւնս մեր ինքն ընկալաւ եւ զհիւանդութիւնս մեր ինքն կրեաց։

Տեսեալ Յիսուս զբազումս ի շուրջ իւրմէ՝ հրամայեաց երթալ յայն կողմն։ Եւ մերձեցաւ մի ի դպրացն եւ ասէ ցնա. վարդապետ, զաղէ՛ գնամ զհետ քո ուր եւ երթիցես։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. աղուէսք զբուս ունին եւ թռչունք երկնից զբոյս. իսկ որդի մարդոյ ոչ ունի ուր զգլուխ իւր դիցէ։ Եւ ասէ ցայլ մի ի հետեւելոցն. տէր, հրամայեա՛ նախ երթալ եւ թաղել զհայր իմ։ Եւ Յիսուս ասէ ցնա. հետեւեա՛ ինձ եւ թո՛ղ զմեռեալսն թաղել զմե

Ի՛ զգեցուցանել զնա զպատմուճանն զերկայնագեղդ. եւ զգօտին զնա զգօտեաւ իւրով. եւ զգեցուսցէ զնա զխալաթն. եւ դիցէ զպսակ ի գլուխ նորա. եւ զիւղն զոր տացէ նմա թագաւորն. եւ զգեցեալ զնա զխալաթն. եւ զպսակն ի գլուխ նորա. եւ զգօտեալ զնա զգօտեաւ իւրով. եւ զգեցեալ զնա զպատմուճանն զերկայնագեղդ. եւ հեծուսցէ զնա ի ձի. եւ երթիցէ ընդ հրապարակ քաղաքին. եւ կոչեսցէ առաջի նորա եւ ասասցէ. այսպէս արասցի այնմ մարդոյ զոր թագաւորն կամեցեալ է պատուել։

Ի՛ զգեցուցանել զնա զպատմուճանն զերկայնագեղդ. եւ զգօտին զնա զգօտեաւ իւրով. եւ զգեցուսցէ զնա զխալաթն. եւ դիցէ զպսակ ի գլուխ նորա. եւ զիւղն զոր տացէ նմա թագաւորն. եւ զգեցեալ զնա զխալաթն. եւ զպսակն ի գլուխ նորա. եւ զգօտեալ զնա զգօտեաւ իւրով. եւ զգեցեալ զնա զպատմուճանն զերկայնագեղդ. եւ հեծուսցէ զնա ի ձի. եւ երթիցէ ընդ հրապարակ քաղաքին. եւ կոչեսցէ առաջի նորա եւ ասասցէ. այսպէս արասցի այնմ մարդոյ զոր թագաւորն կամեցեալ է պատուել։

Ի՛ զգեցուցանել զնա զպատմուճանն զերկայնագեղդ. եւ զգօտին զնա զգօտեաւ իւրով. եւ զգեցուսցէ զնա զխալաթն. եւ դիցէ զպսակ ի գլուխ նորա. եւ զիւղն զոր տացէ նմա թագաւորն. եւ զգեցեալ զնա զխալաթն. եւ զպսակն ի գլուխ նորա. եւ զգօտեալ զնա զգօտեաւ իւրով. եւ զգեցեալ զնա զպատմուճանն զերկայնագեղդ. եւ հեծուսցէ զնա ի ձի. եւ երթիցէ ընդ հրապարակ քաղաքին. եւ կոչեսցէ առաջի նորա եւ ասասցէ. այսպէս արասցի այնմ մարդոյ զոր թագաւորն կամեցեալ է պատուել։

Ի՛ զգեցուցանել զնա զպատմուճանն զերկայնագեղդ. եւ զգօտին զնա զգօտեաւ իւրով. եւ զգեցուսցէ զնա զխալաթն. եւ դիցէ զպսակ ի գլուխ նորա. եւ զիւղն զոր տացէ նմա թագաւորն. եւ զգեցեալ զնա զխալաթն. եւ զպսակն ի գլուխ նորա. եւ զգօտեալ զնա զգօտեաւ իւրով. եւ զգեցեալ զնա զպատմուճանն զերկայնագեղդ. եւ հեծուսցէ զնա ի ձի. եւ երթիցէ ընդ հրապարակ քաղաքին. եւ կոչեսցէ առաջի նորա եւ ասասցէ. այսպէս արասցի այնմ մարդոյ զոր թագաւորն կամեցեալ է պատուել։

Ի ՈՐՍԷ ՀԱՐԿԱՆԷ ԱՂՕՒՆ

Ի քոյն երկնից այսօր պատ
կեաց ՚ի գերեզ խաչիւն խոտով
և զարդարեաց զամէնքոյն քոյ
պատնէշեն փառօք խոտով։

Ելեալ յոյժ դուստր սիոնի.
քանզի երկիրս երկինք եղեն
այսօր վերստին քո նորոգմամբ
և Թագաւոն երկնաւորի քո

Ձեզատ ընծակիկ ի քեզ

Ի նդդամս երկնաւոր զօրացըն
վերատեսիլ սոնեմբք քեզ այսօր
պանդագար փառաւորեաւ։ ու
բան լեր հանդն անապատ մեն

քընկնին քո խորհրդովն

Ի յորմէ արդեօք կանդնեցաւ
նք եկեղեցի։ ևքն Թագաւորն ի

սա պատարագեալ եկայք տաս
ուցէք երկեցուք քի երկնի
Ասոյ հրեշտակացըն վայրկենի
երկինից երգեն անելով։ հրա
շալի ձայնիւն երգանակելով
գեն զերդս օրհնութ երկեան

սրբասաց ձայնիւ։

Ո յոյր հրեշտակաց բանիւն ե
ըն ոսոնկից լինին ընդ մեզ։
քանզի երկնաւոր Թագաւորն
եկաւորի նոք եկեղեցի։
Ուրախ եղաւորձայիր հարսնա
ցեալ ով եկեղեցի։ քանզի զո
քեզ ուրն տեր ընտրեաց և
հաճեցաւ ի բնակիլ ի քեզ։
Ուռաւորեա լուսաւորեա կա
Թողիկէ եկեղեցի։ քանզի հքեզ
շող ծագեցաւ ի հօրէ լուսոյ ծա
գեաց։ և լուսաւորեաց զ ի ղ

մանկտնեալ քո։

Ո՞ր արժանաւորեցայք ի կո
չեալն փաւաւորութ՞ քրիստո
սի այ մերոյ։ եկայք ժողովուրդք
երգեցէք ասն երգ նոր։ երգ ե
կեալ զանուանե նոր հայրեալն
ծուրբ՞ յօրհնութիւն հնոյ։

Ո ջերացեալ հրեշտակք ժողով
ուրդք հաստատ՞ցեալ։ հշմարիտ
խոստովանութ՞ի օրհնեմք զհոր
հնոյ ածային կենաւորն ասո
րեմք։ փառաւորեմ զքո
հաւատ և քզբարեգործութիւնն
ար ար քո՞ քրիստոս ի ս
Ասրախ լեր եկեղեցի սք հարսն
երկնաւոր խորհրդոյն։ ի փա

ամենայնք երկրպագեն. որ կամ
ագոյ իշխանութեն երկրի զայր
դարձաց ծաղմամբ լուսոյ. այլ
առկայ զքեզ ի պատիւ ամե
նայն ցեղ երկրի երկրպագեալ։

Ուսուցիչք երկնաւոր զքեզ
հաւատովք լոյս քո. զարդարեալ
զամենայն քո. և փայլ ոսկի
տան ի վերայ քո ծաղեցոյց։

Որպէսզի ասղմոսիւք քեզ
վայելէ աճ օրհնութ ի սիօն։
և քեզ ի մատուցին աղօթք ըս
կեցի։ Ողորմեա երկնաւոր ըզ
ամբ և օրհնեալ զաստուածդ քո
ընտիր ժողովուրդ զբնհոյ
զուսուցիչ սիօնի։

Ոչ կարէ աճուկիչն զուարճա
նալ նոր հաստատելովքերկիր։
պարտ ածք փառաբանեն զըս
արմնոյ։ եմք ձայնիւ օրհնու
զարդարեցեալք ածք ի զատնա։
Ոչ կարէ և մեք ցնծալ ոսկի
ընդհանուր երկնից. ՀԾծայ
փայլմամբ երեսեցաւ կենդ։ առ
աճ գոհութիւք ընծայեսցուք պատ
ասխան անդադար զբանն կենդանի։
Ուրախ և զուարճացիր երկիր
ցեղ. կայ ածք և հարսն երկնաւոր
փեսային։ ասմ սեռականաբար զբ
ծնողն ընդ քեզ։ գոլով առ քեզ
լոյս հոգեւոր։

Բաշխեալ սեռազնիւ ի կա
թողիկէ եկեղեցւոջ սեռանին։
զարծարոյն մանուկ սահմանք

առիթ գոլ կենաց. և մանկացու
ցիչ նախնատեղծին մանկասէր
գոլ շնորհօք յայտնեցեալ։

Պարգեւ գերագոյն պարգեւի
այսօր հաւատացելոց. և մանկա
ցուցիչ եկեղեցւոյ առնոյ հոգ զօրեալ
վերեկաւոյ. և քաղցրագոյն վերա
գայի ըզնակիս ի սերոբէին սըր
բոյ։ Նկայք ժողովուրդք
ընդ հոգեղինացեալն սպասաւո
րեացդ։ երկրպագիցուք
ածայնն ընդ նըշանին։ փառս
ամրեցուք ըզհրաշագործ
պարգեւացդ սքանչ։

Ընդ ամենայն պարագայս ձա
գեալ յաշխարհիդ հայոցդ ըզմա
նայն ամենայնի։ և յետ մա
հու և յարեալ հաստատեալ ան
հայր յերկնից ծնեալդ։ որ երկիր
պագի յերկինս երկրի և երկրա
քոյդ ընդ հօր և հոգւոյն։ վա
ղուց եաթ երկիր պագանեմք
հօր հոգւոյ և վերնոյ շնորհացդ։
Որ փրկեալ ի ծոցածին քոյ
նէն ոչ ես կերկինս։ անապա
տաւ աւետիք ընդ հօր հաստատ
նիր զերկրի ընդ շնորհացդ։ մկնին
քարիք զողս յաղագայ սքանչ
ցելոց և հրաշիցն ընդ ստեղ
ղանաւոր։

Ոչ կարէ սքանչանալ և զիշեր
քային լուծանն երկունք ծնող
զեան նախնացդն։ քանզի զնոյն
եղանդն մարմնով ի մահ և յա

օրհնեմք զձեզ հարցըն մերոց։
Հարանեարարան արանց աղաչեցից։
Եւ լսիմա շուտ ածելոյն ի հօրէ
լուսոյ ծագելոյ ի սմա ըղձալ։
Տիրոջ ողջմունս։ աղաչեմ զձեզ
սա զանշարժ քո վերապահել ի
ընդ օրհնեցեալ եւ առաւել
բարձրարարել ընդս յաւիտեան։
Ոչնդ անմարմնական բանից
ինն ընդբնաւոր թագաւորն
որ եհատուցի այսօր ինձ ի
վերջ։ առ ազնուել գոլեցէք
եւ առաւել բարձր արա։
Նկատ հատուցեալք ոչ եր
լսելոյ։ կերակրեցին օրհնե
ցեք զոչ ըստ արարչէ ոսկս ու
սխալեաք միոյն յանկեանցս ար
զանոյ։ եւ առաւել։
Ընդ ախորհեր ածածին յոյս եւ
փրկուել մայր։ ըղբե՛ զընդ
ունող լուսոյ մեծացուցանեմք
Ընդբեզ լուսոյ մայր եւ հոյս։ ըղ
բե՛ զանձրեզ կենաց ածոյին
ձայնիւ ցընծութեա՛մբ մեծ։
Ո՛մայր սուրբ անարատ լուսոյն
հրեշտակացն ու օրհնութեա՛ պատ
ուական ըղբե՛զ մեծ։
Ո՞րպէս ընտրեցեալ կոյսդ ըստ
ե՛ղծեր նորոգելոյ քոյ ստեղծո
ղին ընդունելոյ։ զնորոգեալս ի հին
ընդ առաքինութեան։ սակս բարե՛ա
ընկալ քեզ ի բնութիւնն։
Ո՛ր շնորհեաց մեզ կենաց արեւո
զկենդանագործըդ։ քո ծառայիցն

պա՛տկանեալ։ վերստին ծնանիլ
հոգւով յորդիս լուսոյ հօրն
երկնաւորի։ ամէն։

Ո՛ր երկայնամիտ ես ան
քաղցր և առատահաւատ։ հանգոյ
զհոգիս քոյ ծառայից։ զի մի՛
դարձցի անապակ ամաւթագոյժ
յանուն սրբոյ անուանին։

Ո՞վ միշտ տրամարկուցեալ ի՛ն
ձոյս քե՛զ ընկալցիս։ եւ զամենա
սէր ընկալ պատկեր զաբելին զնոյ
ի՛ն և զաբրահամն։ զի։

Ի՛մարան քում սիրողաց հան
դուցես ըզծառայս քո։ եւ ըզհո
գիս նոցա դասեսցես ընդ ան
սա քո։ զի մի՛։

Ո՞վ անձառելի լուսոյ մայր եւ ըզ
բնակարան անլուսիզբնակից որ
դոյն։ օրհնութի՛ւ մեծացուցանեմք։
Ո՞վ անհաս աչընօրէնութե՛մ մայր։
և զանձնասէր առաձայ այ՛ բանին
օրհ։ Ո՞վ բարերից փրկութեան
մայր։ որ զանառանելին երից էյատ
գանդի եբանդ։ ըզնա առնեն
քեռան օրհնութեա՛մբ։

Ի՛ադամէ եւ երկրորդաց հարանա
ցեալ ընդ եկեղեցի։ պայծառա
ցո՛ զմանկունսըս քո յօրհնաբա
նութի՛ծագելոյն ըզ շող լուսոյ
ի՛քե՛զ մայր եկեղեցի։

Ի՛ սոյն պայծառ ելմուխս լու
սոյ լուցեալ ածոյին շնոր
հի՛ ընդ եկեղեցի։ խնամ զքեզ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍՆ ԱՐՏԱՇԵՍԻ ԱՐՔԱՅԻ

ԱՐՏԱՇԵՍ ԱՐՔԱՅԻ ԵՒ ՍԱՆԱՏՐՈՒԿ ՈՐԴՈՅ ՆՈՐԱ

Ի ԿԱՐԳ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ԱՐՏԱՇԵՍԻ

Ի ՍԿԶԲԱՆ

ԱՅՍ ՄԱՐԴՈՒ ԿՈՒՏԱՆ ՈՐՊԷՍ ԶԱՐԿԵՑԻ ՏԷՐՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՍԱՐԿԱՎԱԳԱՊԵՏԻՆ ՀԱՅՈՑ։

ՈՒ ՍԱՐԿԱՎԱԳԱՊԵՏՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՅՍՊԷՍ ԶԱՐԿԵՑԻ ԶՆՈՐՀՔԱՆ ՏԱՐԱՑ ՈՐ ՈՒՂԱՐԿԵՑԻՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ

կան կառնէր ըստոր ինքեան իջեալ ի ժո-
ղով. կենադրծեաց հրէայսն
զանպէն զերման արդարոյ։

Ի ջեր ոմն ոգնեաց քով քոյ
խաչն. և ընդ մեռեալ բընաւին
ի կեան ընդ ատեան վերատիեցին։

Ի ջեր ոմն առ հայր փառաց ի
երկինս. և մեսիոյ առաքեալն
ընդ առաքեցեր ոչ պղծեցին։

Ի ացէր ոմն այսօր ընդ գանձ
երկնային. և բաշխեցեր առա
ռաքէս պարգեւս աղբատ ընդ
նուիրեանս։

Պաղիցէ վիճակն ինձ փառիւ
և փառաց հօր. և ընդ հոգեղէն
բնութիւնս հրեղէն նմրոգէ։
Ուսուցիչն հանապարհաց այր
դարմոյց. և ի բիւրոցս բանակ
ըս հրեշտակաց ամպիւք ընթա
նան։ Ի վերինն երուսաղէմ
թողուին ամպոք ընդառաջ գան
յօդս. և այնպէս յաւիտեան
ընդ ուրն լինին։

Ո՛ր ողորմիցայր ի մեղս ծնեալ
մարդկան հայր երկնաւոր ըստ
մարդասիրին. և հոտս բնութես
այսր պարգե ընդ ոյսն ոչ ըզ
ծնող ողորդ փոխնի. մանկա
նաց սրտիւ որ մեզ ողորմեա։

Ո՛ր ցոյեցեր ի մեզ յայտդ օրի
նաց ոգոյդ այսր զնոյնն մա
րինամ. յորմէ ծընար մարմնով և
բարձեր նոսա ընդ մեզս նախատ
ուղծին աղաղակ. մանկանաց

ամարեաց ըմ ոգոյ ընդ ամեն։

Ո՛ր ի խաչին ապրեցեր զանա
րատ քոյ. և վէս մեռ
հերձեր զարին քո սբ. ոգոյդ։

Ո՛ր ի գերեզմանի եղեր անա
պական. և յարուցեալ ընդ
գեցեր զաշխարհս. ոգոյդ։

Ո՛ր ի յերկինս համբարձար ա
մենակարող. և ընդ աջմէ հօր
նստար յաթոռ փառաց. ոգ։

Ի ջեր ոմն ի մոգունացայր ի կու
սէն. և գհոգեղէն բընութիս
ապականեցեր ի մեզանց։

Ի ջեր ոմն բեւեռեցայր ի խաչին
ընդ աւազակաւն կենդ
դա նաստու մեռեալ։

Ի դար ոմն ի նորոգութիւն խնամի.
և մատանեար կենդանացար զանձ
ընդ կենաց պչեաց հին։

Ընդերար ոմն աւերեցեր ընդդ
ժոխս. ի յերկինս համբարձար
ընդ աջմէ հօր նստար։

Ընդունին երեսք մարդ առեալ
զարմանայր մարգարէն. և հե
ղինեալ բերեր զմարմինն
ի խաչին. ներգործեալ ի մէջ
երկուց կենդանեանց։

Պատմեցաներ երկինք ընկայեալ
զուի փառաց քո. և ընկալեալ
լուսաւորեալ ասելոցն ընդ գոյնս
պարտեալ անեղին. և օրհնեալ խա
չեալ լուսոյն լուցան սիրեղեալ։

Հետեալ ընդ ոչ միոյն ինձ քան
առեր պատասխան. այլ քրօջ

Ա՛ր լուսաւորեաց զկամքիւնիկ
մայր աբ եկեղեցի ածայինն լու
սանն. ամ ազինաբ գովեցիք և ա
Ա՛ր բարձրացոյց զմանկունս
աբ եկեղեցւոյ ի դաս վերին
ղօրացն. քահանայիք օրհնեցէք
և առաւել

Ընծայեն երկնային գնեան
ածայի ի ձայնիւն աւետա
նիչ հրեշտակին. ուրախերը երե
կրորդ ամբ ընդ քեզ.

Ի քերովբէս բազմիալ ընդ հօր
անապականաբար բնակիլ համե
ցաբ ի գրտամ որովայնի. ուրախ.

Ա՛ր բացերէն արօքիւք շրջի
փակեալ պահիւր. այսօր ի մէջ
մարդկան ի գիրկս հողեղինին
յայտնեալ. ուրախ.

Ա՛ստուածոյ երեսաղէմի
հատեալ լերան քո. զարդարեալ
զամուր քեզ քո. և փայլոդ սեան
մահն ի վերայ քո ծագեցաւ.

Ո՛րհնեցուք սաղմոսիկ քեզ
վայրկ աճ օրհնութ ի սիօնէ.
Ե՛քեր մատուցին աղքատ
կեան ոսկեայ երեսաղէմ ըղ
աւր և օրհնեալ զաստուածդ քո
ընտրեալ ժողովուրդ ըղշնոյ
գուստերդ սիոնի.

Ն՛յսօր աճուկիկն գուստրդա
նայ նոր հաստատեալ երկիրկիր.
պատեալ մեզ փառաբանեն զըս
արքունդ. Ամէն ձայնիւ օրհնութ
զաղաչեցուցիչ աբ ըզ ածոյս.

Ա՛ր մաքրեցեր հնգիկդ աբ ըզ
սիրտս և զարգանդ մօր քո փա
ռակցին. այսօր յամին ծնողաց
նորին եռաբ ըզմայր բանին
զօրհնիչն եապէ. մաղթա.

փառս հոր և.

Ընդամ յարեալդ վայելուչ ան
ձառ լուսով լուսաւորես զհնա
ստացեալսն. և զատասպարսեա
զազգս հրեից անհաւատից ոմն
ստիւբ քահանայիցն. ես յե
զիս լուսաւորաւ ըզխաւարամոլս
մեզզբ և զատակարգեա ի դաս
մատենագրի յանձնա երկնից
աղբայրութեաւն. զի անդա
դար օրհնաբանիս և քարոզեն փառք
յաւիտեանս ամէն.

Ն՛յսօր ցնծան դասբք հրեշ
տակաց ի նաստակատս քեզ աբ
եկեղեցւոյ. բարեբանելով ըզ
ակբ աչեզ հայեցեալ մերոյ.

Ն՛յսօր ոսկեայ դասբք աբ ա
ռաքելոցն ըզսոյն վերինն երես
սպեցին. յիմանալի սահարին
մատուցանեն զերգըս հոգեւոր
երգով. ակբ ըր աբ.

Ն՛յսօր երգս առեալ դպրեն
դասբք հաստատելոյ. միաբա
նութեամբ սրտանիւ ապա ըզ
մեզ ի սատակչի կամացբ զերծոյ
փառաւորիլ զամենասբ զերրոյ
դուխիանդ. ըզսուտ.

Ա՛զաբ օրհնեցէք և առաւել
բարձրացարուիք ըզնա յաւիտ.

Ի յոր և մեք ցնծամք ոմանք ընդհանուր հընչմամբ. մի ծանր փայտմամբ երեսեցաւ յՅեի. առաջ գոհութիւնք ընծայանեն պատմեն անդադար զբանկենդանին։ Արդարեւ զարմացիր ի կիւրեղ. կոյս ոք և տղան երկնատուր վճռացին. այս առաքեալք զոր տեսին ընդ աւուրս։

Լոյսըն հեթանոսաց։

Ի բ խնդրեանք ի մեսրոպէ հաստատեալ զիւրեղէն հօր իմաստութիւն. զոր նախանձկայր սատանայ ընդատակեաց մինչև ի խորտանգ երկնահանգոյն ի մութս լերինն. լուսաւորիչ փառօքն սուրբոյ Ի ր ի խորհուրդ անապական անօրինութեանդ ի մարդոյ կոչ սիրտ. պատասխանիչ տապանին ծածկին ոսկոյ կռապաշտից քանդել աստուածոյ. փառաց այս երիզ սերոյ հանգիստուն։ Ի ր իմիաւոնս վերադարձի բնութ[ի]ւն զարձմամբն յերեսանուտ օրինակիցեր. ի ր ընդ ընդհատ ի տաճո և դրժոխոյ կործանեալ տանջեն երիւղի տապանակաւ խաչին հրաշագործեալ նոր ի ոսկի. օձն ոտիւքն քեզ ոչ ընդ երգեցողն մանկունք։

Ի յոր ցնծայն զաւք հրեշտակ կաց ընդ հարսանիս քո ի երկրի. ի ր ի լուսերէն խորան երկնաւոր ի ներկեալ աստեղէն ոսկեբեր. ոչ ոսկի ոչ արծաթ ոչ քարինք պատուականք ոչ մարգարիտք ոչ ոսկեղէն ամանք ոչ ոսկեղէն զարդք ոչ ոսկեղէն պատկերք ոչ ոսկեղէն պատկերք ոչ ոսկեղէն պատկեր

Ո՛պատճենեցաք ի խաչէ զմա
րիամ յատեանիկ. որ եռամարդ
պահպանեալ յաղթող ելեմ ընդ
նաման. ազաչեմք տուր մեր
կին պահպանեաւ զանձինսն մեր
Հաւրգիրեալ Քաղաւնէ որ վաս
ըն մեր երեր ի խաչ. և բարձեր
տուր զատեցուսն հաստատել
ճիշդ ազատայ. ազաչեմք։

Ո՛ւրախ ուր հաւատոյ և վեպա
կենաց մարդկին յայտնեաւ. զոր
տեսեալ այսոյն պէղծոյ կործա
նեցաս անխափանելի. ազաչ։

Ո՛ղջացար Քրիստոսի ընդ յայ
տնիլ սրբոյ խաչին. և ի յայնէ
փառաց նորա կործանեցեր յան
դունդս երկրի. ազաչեմք։

Ո՛րիներաբ ցանծային և երկիր
ուրախանայր. քանզի փրկիչդ
ցաս ալ խաչն և լուսաւոր տե
ղերաց. ազաչ։

Ո՛ղջեր յերկնից ոդիւ այդ ա
տեցեր զարարածս. անկանիմ
առաջի քո ողորմած ինձ արձ։
Ի խաչին բեւեռեցար արձ և
ընդմարդն իկատանայց մահու ար
ձակիցեր. ևղիս միաւորս առ
ներ որ սեղօքս եմ մեռանել։

Ծաղումդն Տէր յայնմասոյց լա
սին որ ինձեր ի գերեզմանի հեռ
դանացուցեր զարարածս քո.
և ղիս միաւորս առներ քանզի
քեզ միայնոյ մեղայ։

Ո՛ր կամաւոր խաչիցաւքդ սո
րեցեր զաշխարհ. ի մեռանել
քում ի խաչին ամենայն ստեղծ
ուածք սարսեցան. և ի յարու
թենէդ ամենայն հոգիք ուրա
խացան. ազաչեմք։

Ո՛ղջացար Քրիստոս ի մեռելոց
և ամենայն մեռեալք ի գերեզ
մանաց յարուցեր

բանիներ ընդդէմ։ ընդդէմ բարե
բանեաց առնեցուն չարութիւն։
Որ երեքօրեայ թաղմանդ քոյր
մեռուցեր ընդմէն։ ընդդէմ։
Որ լուսափայլ յարութիւդ քո
ոչ կենագործեցեր զաշխարհս
ընդդէմ բարե։
Ովնանաք ընդդէմդ։ որ ի
խաչին բեւեռեցար։ եւ հեղմամբ
արեան քո փրկեցեր զմեզ
ախեղբոյս։ ծանեա՛ք զոչ այլ
մատուած բայ ի քէն։
Որ զանապատ բազուկդ քո տա
րածեցեր ի վերայ խաչին։ ժողո
վեալ զհեռացեալսն առնակա
ղած զօրութեդ։ հանաս՛ տուի
նմ լեր ոչ քոյով յարութիւդ։
Տքնօղ խաղաղութեանդ քոյ։ որ
զգաստակենք մահու լուծեր ի
վերայ ոչ խաչին։ եհաշտեցու
ցեր զմեզ ընդ հայր ընդ սպրդած։
արարչ զխաղաղուն ի մեզ
կիրակի եւիչերկին։
Այսր եւ անդաստան հօր եւ որդւոյ
հոգիդ առեր եւ հանգոյ։ ընդ
խաչն հօր անբընաբար։ ա
ռաջ յորդոյ անձառաբար։ ի
վերնասրահն սիրոյ իներ։ զհո
գիդ ընդհայր քոյ արտացեր։
ոչ ես եմեղ ի զգոյնսն ի քա
ժանիդ խնամոյն։
Ով ոչ առեղծօղ սպրդածոյ։ որ
շրջեցեր ի վեր քոյոյ։ նայն եւ ի
ջուրն աւազանին։ ի շնորհն
մեղ քոյ հակցին։ զբ զուտս
սիրով սպասնակերպ։ զմարդիկ
ծնանիս աճապարեպ։ ոչբ եւ
Պաղատանս վերնոյն խնամալեաց
եւ քաւարանն այսոր զգալեաց։ որ
մարգարէիս տաս ի հնոմեաց եւ
առաքեալս ի գիւղունդացս։ առեռա
տոր ըմպատաւոյս քարոզ բանի
քոյ զհայաստեայս։ ոչբ։
Ի ձայն փողոյ գալստեանդ որ
այսր հնձիկք զարթնեցին կալ ինգ
տասանից քոյ քոյ աշխ մեր։
Որժամ ինձ բարբառն այն
գիւն։ եւ հարկանէ փող յարուե
լոյ։ ես մեք գոչեցուլ առեալք
փառաբ գալստեան քո ասէ։
Որժամ առնես զհատուցում
ըստ ոտ։ եւ ոչբ զի պարծեցցին
ի քեզ։ եմեղ շնորհեացես փեր
կիչ կոչ ի յայնի քոյոյ։
Ով քեզ հայր յաւուրս զգաս
խոստաս։ բարեբանեն զազգ ան
մարմնոց հրեշտակաց։ ձայնիւ եր
գով գոչեն եւ պատարակեն։ ոչ
սուսերոց եւ սուր սերոյն փրկիչ
գիրիմ։ Հաւքեցեր զբո սիածին
ընդ մարդանալ նոր կուսէն։
եւ անապական բանալով յարուածեալ
անապական։ բանալով ընդմեզ
նեղութիւն։ ոչբ սուս։
Ով ընդհէք բարի չեմ երեւեցան
հեթանոսաց։ զի արարչին յան
ուանէ։ որ զայս երեսալ յորդէ
գրեալ կենաց հոյէ։ ոչբ։

Ա՛ղբեր զօրնւոր մեծացեալ
Ո՛ր ըղբանն ալոյ յարգանդի
կրեցեր սըրբուհի անապատ.
Ե անձառապէս ծընար ըզ վեր
բանձրն երկնից՝ ըղքեզ օրհ.
Ո՛ր հեզ լուացեր արժանի եղեր
բառնալոյ ի գիրկս՝ և արե
գականն արդարութեան եղեր
արեւելք ըղքեզ.

Ա՛վ քառաթև լուսածին գե
րապանծ նիւթ կառուցող կենաց
ացն ամենից. մի՛շտ բաղկատա
րած աւրէքեզ.

Ա՛ամենակալ ազանց հօրանի
և պատմալոյս ի՛րեղ և էմուտս.
վերկութիւն ի յայտ ըզ
պարկեշտ ամբութեանն.

Ա՛րդար ըզգայութեամբ և հնչի
ւն ի գէմս ամենից. գո՛ և յայծոյ
քնարն կատարես խորհո՛ւրդ
յոմն արեգակնային ի փայլին
ձառագայթիդ.

Ա՛վ պահապան՝ որ ծանգեցար
յերեսմայ. նըշանս յաղթութի՛ւ
ընդէմ անեսեւոյթ թըշնամւոյն.
Ա՛ուր փակելոյ ղբաստի՛ն բա
ցող և առաջնորդ ա՛ստղակին.
որ զբոցեղէն սուրըն կապարա
ւո՛ց աւետիսն հրամանաւ.
Ա՛նէ ցնծան լուսոյնկերթս ամ
ի միաւորդամ քո գալստեանն.
և յաւէտ ըզսուրբսն առ էից
այնմանցն առ էից.

* Ա՛-ւոյ. Ա՛վ քառաթև.

Ա՛ստուածածնի. Ա՛ղաչանք

Ա՛ստուածածին կոյս մարդասի
րեալ ողորմած՝ ընդունի զաղա
չանս մեր՝ որ ի քեզ յուսացեալ
կարեմք. և ի նեղութեանց մերոց
փրկեա զմեզ. որ ի քեզ միայն
յուսացեալ կարեմք.

ՈՐ ՅԱՆԿԱՐԾԱԿԱՆ ՏՐՈՒՅ

Որ ոչ ունի զգեստ հարսանեաց, եւ ոչ կարէ ինքն զինքն զարդարել յաւուր մահուան, եւ ոչ ունի ուր երթայ, եւ ոչ ունի ուր դառնայ, զի ոչ ունի ուր ելանել եւ մտանել, զի ոչ ունի ուր ելանել եւ մտանել, զի ոչ ունի ուր ելանել եւ մտանել

ծոցեալ յաշխարհն Համաձեաց
ընկճանացն անդր ոտնակոխ. և
յետ սակաւ ամի յարուցեալ
եկեալ ի Բերկրի. և ի ձեռն
բարձաւ անտի Տայոց տէրութիւն. ոչ երկիրապագի լեալ
առաջի և երկրաւորացը ընդ հօր
և սուրբ հոգւոյն. վասն որոյ
և մեք ի երկիրապագանելիսն հօր
հոգւովն և ճշմարտութեամբ։

Որ վիճասցի ի ծոցածին քան
զնին. ոչ ե՞ր յերկինս. սուրբքն
ցաւ աւետիքըն հօր ի բարձանցդ
հոգին ճշմարտութեամբ. մեկնի
թարգմ զորս յաղագս սրբոյ
ցեղոց և հրաշիւնէ ընտրելոյ
զաւազ առաքելոյն. վասն։

Ոչ յաջո սրբոսանակ՝ն և գիշեր
բայիւն լուծանն երկունեք ծնեալն
զեան նախանձորն. քանզի զծն
եալսն մարդեալ ի մահ և յա՛
պա կանգնեալ. վերըստին ծնանի՛
հոգին յորդիս լուսոյ հօրն
երկնաւորին. վասն։

Ոչ յարտադի՛ր ածանցանց.
որ յոչընչէ գոյացոցեր զեր
կինս և զերկիր. օրհնի՛ր ընդ
քեզ. որ հանգստացուցեր զնոսա
ցեղացըն հաւատ առեալ նոցա
Խանդ ասէ և համադիր վաւաշոց
հօր պատկեր. գոլով ընդ ընդ
ոչ յայրումիճեալ ես նմանեցոց
լոց որդի՛ դ միածին։

Ոչ զերկնի ես անբաւական յորմէ բաշ
խիչ սիրեցեալդ ես ընծայից. քա

Ոչ համանման ըզմարդիդ ասեն
նայեա յիս գթութեամբ և խնայ
եա։ զի դիմ մեղանչեալս մարդասէր
Աբ խաչելոյդ քո կենդանարար
պահեա։ և յարութեանդ քո փրկ
կեա և ապրեցո։ զի դու։

Ոչ ի մեռանելդ մի գայլասուր
ան քո տո՛ր։ վերըստին զիս նո՛
րոգեա և ապրեցո։ զի։

Ոչ ասէ որ ապրածեցեր
ըզ ձեռնարս քո ի խաչին։ և լու
ծեր ըզկնիք դատապարտու՛
մերոյ։ ողո՛ր մեզ։

Ի խաչին բեւեռեցար և հեղմա
մբ սրբարնձրդ փրկեցեր ըզ
սիրելիս ի մեզանց։ ողո՛։

Առաքեցար ի մէջ երկրի և յեր
րորդաւորեալ յարեամբ ըզդիմեալս
աւերեցեր բանիւ։ ողո։

Ի խաչանիդ փայտին դըղրդեր
ցան դը՛ծինք։ զօրութիւնք ոչ հո
գեղէն նորոգեցաւ երկիր։ ոմն
սա որ խափանեաց ըզմահ։
Ձրեշտակն աւետեր կուսին
մարիամա՛։ սա՛ ի սիրէ՛զանէ
բանն՝ որ յաւուրս քոոն զյաւիտ
եանս որպէն։ սա՛ ի թագաւորն
որ խափանեաց ըզմահ։
Ձարհուրծ ես յաւուրս երրորդի։
վե՛ր ի՛ն պատառեցան երկի՛ր
շարժեցաւ՝ առաւնէցան դը
ժոխք։ սա՛ ի կենդանին յա
յտնեաց
հրեշտակ քոյ։

Ոչ ըզդա՛ն արդարոտ՛ն՝ քո

Ո՞ր ահաւոր ձեռքդ ցնցան ջլերն
Ծացան երեսայլին. և զայրոյթ
Սեռին՝ երաւ բարկ արիւն։

Ո՞ր ասուածածին մայր ևս կոյս.
Ծանգոյ արեգականն արդարու-
թեր որ լուսաւորեաց զչմիտ.
Տգիտութիւն թրգմիլ զքեզ բանիւ
բանիւք ևս փառաւորիմք զՀ
Միածին քո զորդի։

Ո՞ ընչ զօրէնս բնութեանցմոռ
կան հրաշափառ քո ծննդեանդ.
և զէութիւն բնութեան ամբողջ պա
հեալ. ևս կուսութիւնդ քո ոչ
խախտեցան կենիք. Տիզեւոյ։

Ո՞ զքեզ մոլեցեալ անհեղ լեառ
ըն վիհածին դժուարըն փակեալ
և աղբիւր կենդանի. նախատես
սաղմն դուշակեալ մայր ես
կոյս. Տիզեւոյ։

Ո՞ յաւր ներշնչ յաղիտ էրեսէ
իւրմէրկրի պայծառացոյց ըզտիե
զերս. զի՞նչ յաղնուս եռուր

ըրբանեմք ըզքեզ. որ նորո
գօղդ ես ընկղէցելոց Տոգւով
Ձրիշնորհեա։

Ո՞ անձառելի լուսոյ մայր ևդէ
նակայրան անըսկըզբնական
դոյն. օրհնութիւնս մեծացուցանեմք։

Ո՞ ամենայն ազնուագունեաց մայր.
և զանձնատուր տաճար այբանին
օրհ։ Ո՞ զորերից փրկութեանն
մայր. որ զանսանելին երից լեայր
գանգի երանելոյ. ըզնա ամենեք
քեան օրհնութեամբ։

Փառք հօր և։

Ո՞ կենդանագործ անարատ ծը
նողի՛ քոյ արկանեմք առաջի
անխափակի ապրութեանդ քո.
յորժամ գաս փառաք հօր գատել
ըզմըրընչանսի՛ն խաչելի քո. նե
րեա յանցանաց մերոց բարեխօ
սութեամբ մօր քո ևկուսի. պահ
ելոյ ըզքեզ ընդ հոլմանեաս խաչ
քո սո՛ւրբ։

Կ՞ելիսաս աստուածածին. որ զ
առել քան զպըրկեզակին ըզնըր
շան քո յաղիտ հրաձիգ ցուցեր
զբերխերոյ աբեյն գողգո՛թայ.
վիշտ ոգոյ ըզքեզ բանիբեանց
ելիք ա՛ըծ հայցելն մերոց.

Կ՞անդիր պայծառ ևս՛ փրկիր
կանան խոչ քոյ՛ ապ. զարդարելով
ի լուսոյ յերկինից ցոլացեալ
երևիւր յերուսաղէմ. վասն։

Կ՞ե ըմպատմեմ՞նչ փայլմամբ

կամ ընդ ամենայն ոչ կարելի լինի։

Ամենեկին ծանուցանել վերադարձ
նոյն չորեքշաբթի օրուան վերադարձ
ի՛ սահման կայ. այլ ի վերայ ի՛ր
քո զնեսցես զանձն ամենայն. ի
հաշտութի՛ն օր եւ ի՛ բառնալ
ընդ ինքեան մեր. զբեզ օրն։

Պարծանքն ոչ պատեհանան. զատ
նելոյ ընդ բեզ ածոյին բանին
սեղի եղի ամենայն. քանզի բեզ
ի՛ր ապրեցուալ ի խաճանօղ և
յանմարմին դատաստանէն. եւ ինքն
ոչ ոք կարէ հեղեալ շինել անսպին
արեանն ընդ կողածակի՛ն քրիստ

Ջեռոց ընդ մեղս։ զբեզ։

Ասէ զինաչ քո շնորհեցեր ձէ
զնէն երկիղեցայ քոմ սրբոյ։
այրով դատապարտեալ պարտէ
գալ ընդ քեզ հանդերձեալ։

Ասեալ պահպանեա ընդ ժողո
վուրդս քո քրիստ։ այրով երկրպագ
զրկեալ քեզ ընդ նմա ծով եհոգւոյն
Ի քեզ ապաւինեալք ի՛ր։ որ զա
լացեալ ես խաչիւ։ որպէս զի փրկ
կեացես ընդ մեզ յայնմանէ ի՛ր

աչեղ սուրբ։

Ո՛յսօր երեսուն եւ մեծ մեծ ձկ
հաւաքա՛ւ ասեն։ ընդ այնք սուրբ
աստուածոյ մերոյ փաղաղ՛ի՛ն
եւ։ ի՛ սահմանի՛ն ոչ կերպ
սուրբ։ ժողովուրդք բարեաց
նեալ ընդ երեսուն ու՛ սուրբ
նեցիք ոչ սրտմտի՛ն քեզ։

Վասնզի ընդ մեզ ի՛ր կեն

լոյսք քո սուրբ։ ապրեցուցանել
ընդ մեզ խաղաղանաց քրիստոս
Պարզ կենաց կանդնեալ ինքն
ոչ ոք բարեաց յոյս եմ ապաւէն սուր
զի մարդկան։ սա՛ պահեցէք
ընդ մեզ յամենայն վտանգից
մերոյ։ ապրեցուցո՛։

Ընդ ոք զարմանք խաչի քո՛ պա
հեա՛ ընդ մեզ քո՛ ած՛ որ ապրած՛ե
ցեր ընդ ձեռնէ քո ինձ։ եկու
ծե՛ր զինի՛ք դատապարտեա՛
յանցանաց մերոց՝ ապ։

Խաչն քո քեզ երկրպագեմ ա
մարած՛ ասէ։ որ ի՛ փրկու[illegible]
մեզ կանդնեցուա՛։ սա՛ եղեցի
մեզ պահապան յամենայն ապրե
ցուցանել ընդ մեզ խաղաղանաց
բանարարո՛ն։

Ի՛մա բարձրացար բարձողդ ա
նիծից։ որ փառաւորեալդ ես
հօր։ ժողովե՛ ընդ հեռացեալս
ընդ կենաւքեր փայփայեա՛։ ապրեր
Ոչ՛ուա լուսաւորեցան աչերք
առնայեն։ սա՛ ապաւէն ար
դեամբ ի՛ մեղաւոր բանիցն
որ ապաւինիմ ընդ ի՛ պատ։

Պա՛տառնակեա՛ պահէին յան
եղանէ դրախտիս ընդ քեզ
նահապետ ծա՛ռոյն կեա՛նաց։
քրիստոս ի՛ բեր
քաղցեալ ընդ քեզ
սրտի՛ն արտասուալոյ ցուցար կերակուր
ապաւինեալ ցուցար ի՛ր
ընդ մեզ խաղաղանաց քրիստոս
կամ։ զբեզ օրհնեմ զան

Ի երանեալ ցընծան երկինք
և երկիրս ուրախանայ. ընդ քոյ
անել ծով խաչին սեռականք
քոնականին. որ զաշխարհըս լու
սաւորեալ ց արեգակնակերպ
ճառագայթիւք.

Վճռան քո սուրբ զօրութեանդ
հաստատ կանգնեցաւ ի խորս
նէր քում. եկայք ժողովրդիք
երկրպագեցուք.

Ի քէմ պատասխան ի խորանէդ
քում հիմնեցաւ այսօր. եկայք
ի սմա մատուցանել զընծայսն և
պատարագ և զերեսին անապա
կան. եկայք ժո.

Ինչեր երկինքդ զրկեր այ եմանդ
ամենայն ի սէրեդ կոտնէն. որ
անմինեւնետս ի հօրէ ընդ
Նիկեր ի ծառայութեան կամաւ
լուծ ընդ և խաչեցար վն
ազգի մարդկան. և ի գերեզմանի
հիմեր անուսկանէ ոգւոյս
Օ մեծ լուծիդ և զաշխարհս
ազատեցեր կատարած սո՛ւ և
ի մեռելոց յարութիւն հշխանու
թեանդ ոգւոյս.

Ի բարեխնամ յարութենիդ ի
նշանակութեան ծոցոյ. ամենայն ազգ
մատաղեցաւ և առեր մարմին ի
սրբոյ կուսէն. վարդն մերոյ
փրկութեան ոգւոյս.

Ընդ մեզ մատուցանէ շնորհեցար
ընդ մեզ հաստատութիւն. և հոսեցեր
ընդ մեզ վերակոչ և շնորհ

*Ասէ Ս. Գրիգոր Նարեկացի
(ա՛. ակ)

Վայ ինձ, ո՛վ
ամենայն քաղցր Յիսուս
ընդ քոյ քոյ. պայծառութեա ընդեղ
մարդասէր յանդգնութիւնդ ընդ ընդ
տեղ. զի դու միայն ես ընդունար
փառաց օրհնեալ յաւիտեան։
Ո՛ր իմ երեսաց տուր ապաշխարեցից
զանառատ բազմութիւն քո. ինչ
պէս զարիւնդ ի փրկութիւն
սրեցերացդ. զի դու միայն
Ի մեռանելդ քո գալստեանդն
յերեսիդ ընդ ընդ տեղ. արժանիք
տուր ընծայել քեզ վերստին և
ողորմութիւն. զի դու։
Ամէն քո երկիր ընդ ընդ
ընդունել փայլատակել իւրում.
խորհուրդ ընդ ընդ տեղ և
ընդ ընդ տեղ. ընդ ընդ
ընդ ընդ տեղ. ընդ ընդ
ընդ ընդ տեղ. ընդ ընդ
ընդ ընդ տեղ. ընդ ընդ

օրինակեցեր. եւ զմ բերանոյ
մահու եւ դժոխոց կործանի
մանկն երիքմիլ տապտակաւ
խաչին հրաշագործեալ նոյր խա
չիկիլ. օրհնութիւն քեզ տէր
երեսեցեն մանկունք։

Ի երկրկնային զօրս անմարմնոց
լեան նախ հեղեր առաստաղն տի
դեղ ձերշմարիտ. զաճպին և
զերեսաղին քո խնամոմ ի
լինիլ փառաբանիչ աբ երկոր
դութեդ. ընդ նոսին փառաւոր
եմք զերրեակ միութենդ։

Ի երկնապատմեան աճպինն առեղ
ծեալ երկրորդութեդ խորհրդոյ
ցուցեր. զարդարեցեր փրկմամբ
ընտրեալ քոյդ կենդանարար. և
ընդ ծննդեամնե առնմանել խաւե
ցար օրինաւք ևմարդկութեան։

Ի երկնատիպ լինելոմեն
յեռ յարութեդ քոմ էակցին.
մերոյդ ի վերնասունեն զրօքդ
փակեալ շնորհեցիր ելոյտ
ջինն փրկմանն լրեալ մեռան
նիցն. առաքելոցն սաց մեզ
հոգի աբ. ընդ նոս։

Յորժամ երկնից գոչէ փողն
սղեցիկ. յառնեսցիմ ակն երկե
լոյ ի գերեզմանէ և ահաւոր. յայնմ
աւուր ահեղին Քրիստոս ակն
կալ լիցի լինել և
հանգիր ընդ սուրբս քո։

Յորժամ Հառապայթիւք աճուկ
ըդ փայլին իյարութենէդ. կո
րուս

խայտաց լիք մահաբերին. և փրկ
եցեր զմարդկութիւն ոգեղինեալ։
Խնեռեցեր ընդ ոգեղս մեր իմ
սոյ խաչին. և հանգերուցեր մա
հու իշխանն իմ դերեզմանի. կենդա
նութիւն շնորհեցեր նոսոսեցոյս
ի խաւարի և զօրութիւն յարութ

ոգեղինեալ։

Առաւօտուան աճ իմ փրկոյ
հինն Քրիստոսոյ. և լուսազարդեալ
պայծառացոյց ոբ զհինեղեցի.
ժողովեցաք ընդ քոյ բարեգա
նեցիք. Օ զեցաւ տէր զօրու
ընդ մեզ ի ծոց կոյս. զանգիր շի
ջոյց զեռելոցն մահու խաչիւն
ի բերոյ սրբոյն. ժողով։

Յարեաւ ոճ և ոտիզերք ամե
նայն բանիւոյ զարդարեցոյն. և ամե
նայն կուռոք հաղորդեցան մարմնոյ
և արեան կենդանարարին. ժող։

Ի խնդրեանէ իմաստուէ հաս
առելոցն զերկեզեցի. Տէր իմաս
ուէ. զոր նախանշակեալ տեսուէ
նորշանակեաց մովսէս խորհուրդ
երկնահանդիսն ի տիւնս լերինն.
լուսարձակ վառարանաստեղծոյ
Ի ընդ խորհուրդ անապականն
առեալ ուսեալոցդ. քո ի սբերոյ կու
սէն. տրտաւորելով տապանակն
ոճոյն ոսկով կամարանացոյ
քանիզ աստուածոյ. փառաց ան
երկի տերի հանգիստուան։

Ի երկնային վերատարձի քոյ
հեռ զարմանալոյն յորդանանու

Եւ զահուտը և զխուանգամ
քո զալստեան և ի բնութեան ձո
նանցդ այսմ ընդունելութեան խոչիր
ձեռագործիցդ կերկրի. օրհ.
Եւ ետուր նշանս երկիւղածից
եղիցի ընդ քեզ ընդմիշտ. պահ
պանեա տուիչ բոլոր տնտեսիդ
անուանիդ քոյոց արբունից. օրհ.
Ի զեղս օրհնութեանց քոյոց պա
րեհ ընդ մեզ յաւետեան.
Եւ զարդարեցաւ այսօր ընդ
շան խաչին. երկնայինք ի լուսով
պայծառ քան զարեգակն. ընդեր
Եւ յայտնեցաւ այսօր ընդ փեր
կաստան եղեալն. երեշտակացեալ
մարդ ի լեառնէն վարդայ. ընդ
Ինչպէս փրկեաց կենդանարար խա
չիւն. քրիստոսի փրկչին մերոյ
ի սատանայական երկրպագութենէ. ընդ
Այլ լսեցից մարիամ աղկեայ.
որ ընդ լոյսն առ ի հօրէ ծնեալ
մանկանիկ. եւ զերկիր պատեալ արե
գակաձիւն արդարութեամբ. հոգեւոր եր
գով ընդունէր զերբ՝ երկնից զծա
ղիկն զանապական. ընդ երրորդէից գե՛
բարձրն էին պիծակ. ևս ծառս կե
նաց անմահութեան պարզիչն. սա
պանակ կամիլ քանեին և սափոր
ոսկի երկնային մանանայիւն. հո
Ինձ քաջաւ պրկեսցիս գո
ղոն դրախտին. ևս քեզ արտա
ձեզ փայտն անմահութե՛. զոր ի
նմանէ զեղեալն անմահ այսօր կեր
կնոջ ետասերորդ. հո.

Ի ձեռն ետասերորդ. հո.
Ի ձեռն

ԲԱՐԵԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ եղօրեղ փայտ խաչի քո քոյ. գաւազան զօրութեան քոյ երկնաւոր երեւեցաւ. եւ ամէն ժողովուրդ երկրապագեցաք։

Օ՜ զի հրեշտակն ծաւծկեալ զանդամս թաղեցեալ ընդ գանձսն. փականդ մահու թաղուելոյն փայտ կեանց յայտնեցաւ. եւ ամէն ժողովուրդ երկրապագեցաք։

Սուրբ զէնն յաղթութեան հաւատացեալ ցեղից. ախտեան եւ հիւանդ յաղթօղ ընդ դիմի թշնամոյն. եւ ամէն ժողովուրդ երկրապագեցաք։

Ո՜ղջամարելի երեւոյթն երեւեալ դշխոյին. նշանակելով յաւետեան կերտուածէմ. խնդրիւք ընդպատուական փայտ խաչին. զոր ընդ մեռեալն բնակեցոյն։

Աչք ժամաստան հրամանաւն ժողովեցան. զուարճանալով ընդ պատուական փայտ խաչին. զոր երեւեալ բանդիտացաւ այրինն աբգարոյ. ինդ. յանուն սրբոյ խաչին ի՝ լոյսն սրբոյ. բնութեամբ անուշայոտ խունկով եւ լուացեալ ախտերըդ մեծապէս պարգեւօք։

Ո՛ր ընդնախնայեցոյն անհիմ մահու փայտ կենդանի շնորհեցոյց. եւ ուր յաղթութիւն մահացու բնութեան. ի՛ սմա բանիւք հօր երկրի պարգեւեցաք։

Ընդ քո կամողիկէ եկեղեցւոյ շնորհեցոյն. զայգիականն ընդ պատուականն զանձ ընկալեալ ընդ շնորհս. մատուցանելով զօրհնեալ գութիւն միշտ իբարձեալս։

Ով կամաբար քո եւ թնդ ամենայնիւ ոք հոգւոյն. եւ գանութ հրեշտակաց քոյոցն ի՝ լուսեղէն բնակութիւն. ի՛ լերանդեն վարագոյ բնակել բնաւ. նոյնպէս ժողովուրդ երկրապագեցաք։ Ամէն։

Ամէն։ Ընդ կամողիկէ եկեղեցւոյ շնորհեցոյն. ախտեան եւ հիւանդ յաղթօղ ընդ դիմի թշնամոյն։

Ամէն։ Ընդ կամողիկէ եկեղեցւոյ շնորհեցոյն. ախտեան եւ հիւանդ յաղթօղ ընդ դիմի թշնամոյն։

Ամէն։ Ընդ կամողիկէ եկեղեցւոյ շնորհեցոյն. ախտեան եւ հիւանդ յաղթօղ ընդ դիմի թշնամոյն։

Ա՛ր խոնարհեցար ի՛ երկնից և
երկիր ի՛ երկիւղ մեռանի՛ն
և բանդ աւրհ. ողորմեա՛ մա
նուհի հոմի։ Ա՛ր կանդնեցեր
զ յայլ քո ի՛ մէջ եիկիր։ և
եաւ բարձրացար փրկիեցեր
զ սիրելեսն։ ողորմեա՛։
Ծանեցար ի՛նձ ի՛ գերեզման
նի։ և յարուցեալ յերկրորդ աւ
րե ի՛ երկինսն տանջարանէն։
ողորմեա՛ քա։
Ա՛ր ի՛ բերաւ կնաւրէդ հանդ
չիս։ այսօր ինձ երկինից եղիա
առաքեցեալն սուրբ հոգի։ օրհ
նեալ ես քաղաքդ անանի։
Ա՛ր գենաս ի՛ ձեռ քեաց հոգոց.
այսօր ի՛ հրեղէն լերանս բաժա
նեալ հանդերձ յաւրհնեալսն
սուրբ հոգի։ օրհնեալ։
Ա՛ր խնամեա՛ս առաջի զբո զարմ
բանս։ այսօր եկիր ի՛ հաւատալ
զեկեղեցիդ քո սուրբ հոգի։ օրհ։
Ա՛ր անձամբ անօրէնութեանդ
ի՛ փրկութիւն մարդկան մարդ
յայնեցար բանդ աւրհնեալ
այսօր հանգուցեա՛լ մա՛ս և ընդ
զ նեղեալսն զանազան ընդ սուրբս
քո՝ որ մեռանիցեն մարդասէր։
Ա՛ր անշարժարար ընդ մարմնով
եկիր կամաւ ի՛ շարչարանս և
ի՛ խաչին ելեր եղեալ հեղեր
զարիւնդ ի՛ փրկութիւն։ այսօր։
Ա՛ր թաղմամբ երեքօրեայ ընդ
բերեալ ի՛ մահու լուծեր։ և հա

Ա՛ր զանգառ լուսոյդ բարձաւղն
ծագիկեալ տրտիցն։ ի՛ երկիւղ
ծագեցեր զերկնայինն Աստա
ղայներ։ ի՛մա՛ բա։
Ա՛ր զանարատ բարեկամդ քո ի
խաչին տարածեցեր ձեռ՛ աջդ։ և
զերկրայս յաղթեալ ճառս մեզ։
սուա՛ր ընկերացար մեր պանեան։
Ա՛ր զաշխարհակեցոյց բանիսա
ռածոքիդ խաչի քո քեզ աղ
ղաւսա՛ղան զօրեալ ճառս մեզ։
սուա՛։ Ա՛ր ընդ առեալ ի՛ Հաշակ
մանէ փայտի՛ն յանցանաց. կե՛
նաց փայտիբ ընդ կենադրիճ
ցեր։ սուա՛ ընդ։
Ա՛ր խաչն օգնական հաւատա
ցելոց կանգնեցար ի՛ երկիրս
յաղթող թշնամւոյն։ ելիցէ ժո
ղովուրդք երկրպագեսցուք։
Ա՛ռաքեալքն աւրհ բարձրացա
ի՛նդ տեսին և զամբարեալս մեզ
փայտին Հաշակմանէն։ ի՛մա՛
նորոգեալ կեանդանացոյց։
Ի՛մաստանդամ գալստեն աւրհ
ղդուհին։ սուրբ հոգին երևի
եկաւսատեալ ճառս։
Ի՛ նեղութեան հոգ էանիդ ի՛նձ
ելիր հասու հոգ՝ ողորմեա՛։
Ի՛ նահատակ սուրբ քեզ սուտ
ի՛ զեղեալ ի՛ ջեր սրով մարդ
կան։ ի՛ երկրորդ աւուր յայր
եաւ յայնմ յաղթեալ ճառս
մեզ՝ ողորմեա՛։

շահատակ ի սեղանոյն սրբոյ
Թեոդոս. զլինելոցն երեսատեսիմ
ընդ յայտնել սրբոյդ խաչին ի
սերովբէին գոզգոթա. որ բար։
Ա՛զատ ծրհլենք ի գիշեր եւ բանալ դ
արարիչ բոլոր տիեզերացն։
Ա՛յսօր ընդ շահս ընդ խաչին ի՛նչ
տայ ծրհլեան երեսիւ։ ծրհլ։
Ա՛յսօր ընդդէմ թշնամեացն
զէնս առաքեսցես ծրհլեան։ ծրհլ։
Ա՛յսօր ընդդէմ թշնամեացն
զէնս առաքեսցես ծրհլեան։ ծրհլ։
Ա՛յսօր խոնարհեցոյց զերկինս
եւ իջեալ ի վերայ սուրբ լերինն
Սինա. եւ կոչեցեալ զՄովսէս ի
գագաթն լերինն. եւ ետ նմա զկտակարանն
եւ զհրամանս.

Ո՛Ր ՕՐՆՈՒԹԻՒՆ ՈՐ ՏՈՒՆ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ԵՒ ՈՐ ՏՈՒՆ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ՉԸ ՇՆԱՅԻՍ.

Ո՛ր զղուշութիւնդ կու տանուս ցերեկ հագիլ չընայիս. բայց երբոր իշխանաբար ընդդէմ կենաց գայ. տեսանողաց մարգարէութիւն կու տայ. բարեխօսութիւնդ մեր եղիցի.

Ո՛ր մարգարէացեր գնակոչման ածուածոյն կու տանիս զմեզ ի ճշմարիտ հաւատս. եւ աղերսագիր հերձուածողաց յանձինս նոցա զանապատ կան եւ զերկնային շնորհսդ կոչ բերդիսուածն. բարեխօսութ.

Ո՛ր յայտնեցեր ընծայութիւն խորհրդոյդ քոյոց սիրելոյ. եւ անձառելոյն ապագային պատմօղ արարեր անօրինութեան քոմ եակիդ բանիդ աստուածոյ. բարեխօսութ.

Ո՛ր առաքեցեր նախընթաց քոմ գալստեանդ սուրբ ընդ մարգարէսն. աւետարանել սոխ եղբարց զի ջուրն ի փրկութիւն հոգւոյ եւ մարմնոյ. բարեխօսութիւն առ քեզ խնդրեմ ի մեզ.

Ո՛ր խոնարհեցար յանապատ ի ձեռն ոտից աստուածոյ. եւ եկեր ի յատարկութենէն մարգարիտիցն նոխազային քարոզութեանդ ան ձառ խոհրդոյդ. բարե.

զբ՛հոգին. Եկայք հաւատացեալք երկրպագեցուք ա՛ծ այլ՛ն առաքեալ ընդ հանիս.

Ա՛յսօր ընծայիկ գողգոթայ ընդ ծաղիկեանն ի՛ երկիրի. վերաբերեալ ընդ անուշահոտ խընկոյիւք. ի՛ ձեռն երանելոյն յոհաննի. ի՛.

Ա՛յսօր իջեալ փրկականն աբ խաչին կենդանարար պատանին ստեղծող. ելոյսդ աստուածայ ընդ կորնտանելիս. խնկ մեր քեզ հա՛ աստուածէ երկիր.

Ա՛պաքինեցար ի խաչէ քոմ սուրբ ընդ յաւիտեանից. որ ետուր մեզ պահպանող յաղթող ընդ ի՛ թշնամեացն. աղաչեմք սուրբ փրկիչ զի պահպանես զանձինս մեր Խաչիդոյ թագաւոր որ կաս ընդ մեր երբ ի խաչ. և բարձեր սուրբ զանցեալս նախաստեղծ ծիւն աղաւոյ. աղաչեմք.

Ի՛մէն սբ հաւատոյ և փոյթ կենաց մարդկին յայտնեալ. զոր սուրբ այսոյն պըճնոյ կործանեցաւ անկանդնելի. աղաչ.

Ի՛ղձդայ քրիստոսին ընդ յայտնի սրբոյ խաչին. և ի յոհնէ փառաց նորա կործանեցաւ չար դատաստ երկրի. աղաչեմք.

Հրեշտակք ցընծային և երկիրս ուրախանայր. զանգիր փրկիչ ցոյց սբ խաչն և ի՛ եղերոյց. աղաչ.

Ա՛յսօր խնդ. հա՛. Ա՛պաքիներ.

Ա՛ր հրաւիրեցէր զերդիս մարդկան յերդեցարուեստ հօր քո որդի աստուածոյ. և կուշեցեր յարքայութեանդ քո ժառանգուիլ ի ձեռնէն սուրբ Հայրապետացն աղօթիւք սոցա ողորմեա՛։

Ա՛ր լուսաւորեցեր զեկեղեցիս Հայաստանեայց լուսով քովք ս և զարդարեալ նորացուցեր պայծառ ճառագայթիւք շնորհիւդ սբը հոգւոյն զրկիդ զորի։ աղօթիւք։

Ա՛րդ զնախայս խրատուանց կատարեցին ըստ հաճոյից կամացդ քրիստոս։ նահատակեալքդ ձերդ նուիրեալք ընդդէմ թըշնամոյն. և փոխեցան երկինից յարքայու թիւդ։ աղօթիւք։

Ա՛ղ ի լիշատակ սբոցդ մարտիրոսացն՝ այսօր տօնէ եկեղեցի հրաւիրելով զՔրիստոս տա տար Հայր երկնաւոր։ աղօթիւք սոցա ողորմեա՛։

Հրաշալեալդ և պայծառ առաքինութիւք քարոզեցին զքեզ տէր եղերեալ. քանզի ի լերինս ի հօրէ և մարմնացար ի սբոյ կուսէն որդի՛ տէր ծին։ աղօթիւք։

Ընդուշտ ա՛ս բռնամբ զդ քո լսին ըստիեղերս կենսաբեր աւետեաք։ ընդ վերին դասս կարդալ թիւսն հաճեալք բարեբանեն զքեզ հոգի դ ճշմարիտ։ աղօթիւք։

Ա՛ր առաքեցար ի հօրէ՝ հոգիդ

Ա՛ր ծագ օրինացըն մասիսի լուսատու տաճն իսրայէլի՝ և իմա նալի արեգական ըն յառաջըն թաց ա՛ռ ի լերկիր ծագմանէն ի կուսէն։ ա՛ռ քո բարեխօսս սեա վանն անձանց մերոց։

Ա՛ղբատեալ ըզ բազմից ածն ա՛ռ քեզ եկեալ հրաժարեիր. տե սանելով զգերապայծառ լոյս ա ծունէն ընդ հողեղէնս քնու թե՛ լս պարտնակեալ ա՛ռ քո։

Ծո՛րժամ էիր ի յորդանան հուրն ա ծ ի՛քեն մը կը լսուիր՝ վերնա կան իշխանութիւքըն զահի հար եալ զարմանային նորահրաշ տեսլեամբըն։ ա՛ռ քո։

Ի՛ յանապատն ծովէն հօր գը թուեցեր բը՛ղխամո՛ւնք և ասուրբ առաքեա՛լք. անդրանիկ խոր հուրդք և լո՛յսք գերազանցք. երկնատասան ականց պըսակ ք աբ՛ եկեղեցւոյ. բարեխօսս լերուք ա՛ռ ա՛ր վանն անձանց մերոց։

Ա՛շխարհակիր բանին բազկաց ձգեալ հիմունք սբ՛յն սիօնի. լերինք անշարժք հաւիտ ծաղ կածինք տարաձաք վեմք հաս տոց պատրա՛ս և անդրկեաս. բա։

Ի՛ բարեբո՛ւն հոգւոյն վըտակք էորտումունք տի՛ եղերեալ. ցո՛ղ մունք հրեղէնք աստեղք լու սափայլք. յի թագաւորին վա կաս լանջից սբ՛ յօհաննէս և յայ կոբա՛ս. բարեխօսս լերուք։

դաստ արդարոյ · աղաչանօք
սոցա խընայեա ի մեզ ։
Ո՛ր զօրհնուի նախատեղծիցն
աճաղոյդ արուաց և ի գայ ։
պայծառացիլ վայելչակա՛ծ ծաղ
կեցմաներ այսօր իմովակի՛մ և
իյանկնա՛ծ ։ Ո՛ր ընդ խոստո՛ման
աբրահամու նահապետի՛ն մեր
ըստ հոգւոյ · քահանայականն և
թագաւորականն գաւազանաց
ըն միացեալ ցո՛ւցեր այսօր ի
յանկայիւ ։ աղաչա ։

Ի՛վերայ վիմի հաւատոյ հիման
առաքելոց և մարգարէից · շի
նեցեր ըղքո՛ւ սբ զեկեղեցի ։
և իսմա միաձայնեալ եղեն մար
դիկ ընդ տէրեշաւակս փառաւո
րելով սբ վերընդունելթիդ ։
Տեղի ապաւինի և ժողովարան
բանաւոր հօտի · բընակարան
հրեշտա՛կաց նաւահանգի՛ստ
արդարոց և մեղաւորաց ցքա
ւերան · զարդարեալ առաքե
լովք և մարգարէ՛ից ։
Ոանան աճ և ծաճկեալ խոր
հուրդըն յաւիտե՛նից · ի՛ջեալ
ի՛ վերինից · մարմնացեալ ի՛ կուսէն
խաչեալ վերկրի՛ և թաղեալ ի՛
նոր ի՛ գերեզմանի ։ և յարուցեալ
վերընդ աւուր · զի զմարգա
րէին ընդառաջն կատարե՛ցէ ։

փաւ ցբ և ։

Ո՛ր լուծեր կենարար մահուա՛մբ
քո սո՛ր զերկուն[ը]ս մահու · ինք

անեղ և համագոյ · աղաչանօք
տնօրինաբար քո՛մ էակցին · լե
նիլ մըխիթարիչ սբ առաքելոյն
աղաչեմք ըղքեզ ողորմեա ։
Ո՛ր իջեր տիրաբար վերինից
աստիկ տո՛ղմոյ նըման անտաճ
յայտնապէս · և ի տրեղէն լե
զուս բաժանեալ տա՛նգեաբար ի
դաստ առաքելո՛ցն · աղաչա ։
Ո՛ր արբուցեր երկնաւոր գին
եաւն իմաստուէ զո՛գիս սբ յ
քո՛յ առաքելո՛ցն · որք արբուցին
արբոմեցելո՛ց աղդոց ադամայ
ըղբաժանն ո՛ւրախարար յայդ
ւոյն եդեմայ · աղա ։
Յո՛րժամ վերինից դո՛ղէիփողն
ազդեցո՛ւե · յառնելով տիեզե
րաց ի գտաստա՛ն ահաւո՛ր · յայնմ
աւո՛ւր ահեղին յի՛շեա տէ՛ր
ի՛ ըղմեր ըզնըշեցեալսն և
հանգո՛ ընդ սուրբս քո՛ ։
Յո՛րժամ ճառագայթք աճուե
ղ փայլին ի՛ յարևելից · ի՛ դըպ
րութի՛ւնք հրաշի՛ցն բանին
յայնմաւո՛ր ահեղին յի՛շեա ։
Ո՛ր տրհոմեալ դողան պըրծ՛ք
ի՛ձայնէ սրօքեադոյ փողոյն · յոր
ժամ տարկանի՛ հրեշտակապետն
ելիցէ ի դատաստան զմեզս որ
դւոց մարդկան · յայնմաւ ։
Ո՛ր նախիմաց իմաստուէ անո
րինեցեր զհորհուրդ սբ եկե
ղեցւոյ · խորհո՛ւրդն արիական հի
մունս հաստատութեա՛ն ըղ

Ընդառաջ կոյս ածածին Տըրէ
ամ սըրբուհի և մայրքէ. յար
գանդի տարար զանաւանելին ա
ռնեցուն. օրհնութիւք ընդեր
ձած ձի՛ն ամ՛ծայնականէ.
Ընդքեզ երկնային դուռն ըզր
եռան եղեկիէլ. եմարըն զր
ծնեաւ գեղեօն. սերօբէ հոգե
ղէն վերադոյն քերօբէից. օրհ.
Ընդոս խորհուրդս սուկայիս
իքէզ առաքեալ ածա՛ծի՛ն. յե
ղութի՛ անեղականն ծնունդ
անապրատ. կուսութի՛ յետ ծ՛ն
ընդեան մընալով անապական.
օրհնութիւք.

Ա՛ր աբեղայ քոմ գալստ
եանդ առաքեցեր յաշխարհ ըզ
ա՛ր մարդարէն. և նկատ յոյ
նաբնակութ՛ նոր օրինակ գիտելին
լոցեր ի գիրս օրինաց և մար
գարէից. բարեխաւսութ՛ սուրբ
քրիստո՛ս ուղղաբար մեզ.

Ա՛ր կուսեցեր մարդարէիւք յա՛
ռաքեալդ ընկերանաս քեզ
նոր ժողովուրդ. և ըզդուստր
ըր սիո՛նի զեկուզեցի հեթան
ոսից տա՛րան սիրելի անմահ
փեսային. բարեխաւսու.

Ա՛ր ըզփառս առաքելին զոր
հնուցեր շինօղդ երից ի վերոյ
վի՛ պ. բարձրադոյն քան զամե
նին. և գերազա՛րդ վայելչութ՛
առաքելոցդ ծո՛ռաւորին խոս
տի՛ք հոգւոյն. քա՛.

Ընդառաջ կոյս ածածին Տըրէ
ամ սըրբուհի և մայրքէ. յար
գանդի տարար զանաւանելին ա
ռնեցուն. օրհնութիւք ընդեր
ձած ձի՛ն ամ՛ծայնականէ.
Ընդքեզ երկնային դուռն ըզր
եռան եղեկիէլ. եմարըն զր
ծնեաւ գեղեօն. սերօբէ հոգե
ղէն վերադոյն քերօբէից. օրհ.
Ընդոս խորհուրդս սուկայիս
իքէզ առաքեալ ածա՛ծի՛ն. յե
ղութի՛ անեղականն ծնունդ
անապրատ. կուսութի՛ յետ ծ՛ն
ընդեան մընալով անապական.
օրհնութիւք.

Ա՛ր աբեղայ քոմ գալստ
եանդ առաքեցեր յաշխարհ ըզ
ա՛ր մարդարէն. և նկատ յոյ
նաբնակութ՛ նոր օրինակ գիտելին
լոցեր ի գիրս օրինաց և մար
գարէից. բարեխաւսութ՛ սուրբ
քրիստո՛ս ուղղաբար մեզ.

Ա՛ր կուսեցեր մարդարէիւք յա՛
ռաքեալդ ընկերանաս քեզ
նոր ժողովուրդ. և ըզդուստր
ըր սիո՛նի զեկուզեցի հեթան
ոսից տա՛րան սիրելի անմահ
փեսային. բարեխաւսու.

Ա՛ր ըզփառս առաքելին զոր
հնուցեր շինօղդ երից ի վերոյ
վի՛ պ. բարձրադոյն քան զամե
նին. և գերազա՛րդ վայելչութ՛
առաքելոցդ ծո՛ռաւորին խոս
տի՛ք հոգւոյն. քա՛.

ընդ քեզ ըՏրդիս ամրոզոց մայր
գաբրիէլն ի լոյսն անբաւութ.
բարեխաւսութ՛ սուրբ քրիս
տոս ուղղաբար մեզ.

Ա՛ր ընդ հոգւոյդն բնութի՛ն
մերոյ խառնեցեր ըզբանա՛
կան հնդիս. ունի՛ զբնութի՛ն
ընդունելոյ զաճպանն և ըՏր
գեալ ըզնորոգիչ ի վեր
բնաւ. օրհնեալ ա՛ր ամրաւած
հա՛ [illegible] ութեց.

Ա՛ր ընդՏ [illegible] մարթութ հոգւոց
խոստիւք ըՏնգի մարգարէ՛ից
գրով ծանուցեր յառաջագոյն
բազմապատիկ օրինակք զան
ձառելի խորհրդո՛ց քո՛ մարդե
ղութեանդ. օրհնեալ.

Ա՛ր զանձդ գոյդ լինելութի՛ն
իբրև զերեսաց առաւել ի՛ն. յա
ռաջնորդակա՛ն մտցիս նոցա
արտաքոյ հոգիդ բղխերպա
նան իրին գերագո՛յն Տրա՛նքն
ի վեր քան ըզբան. օրհնեալ.

Ի՛զար օրհնեցէք. բարձր ա՛րա
րիչ ըՏնգաւ յա՛խտեան.

Ի՛նդ ա՛ներասունն յառա՛ջա
գոյն փրկո՛ւէ մերոյ. ծա՛ին Տա՛
րեւ հեթանո՛սաց. աղաւաղեալ ըՏ
նար օրՏնի.

Ի՛նդ ա՛ներանողաց մարգա՛րէից
Տիրն խոստիւք քո՛նդա՛նոյդ նո
րոյ ուխտիս բանաստե՛ղծ.
ըՏնար օրհնե.

Ի յաւուր ժողովոյդ ողբի՛ն ձեր
քաղցեալ. հրամիրեալք յարա
ջադոյն մարգարէի՛ն ձեր. զոր
առաքեաց աբբայհատս յերկրպա
գութի՛ւն. օրհնեցէ՛ք ընդ ե՛ր
կերկի՛ն ընդ երկնաւորացն.
Ի յաւուր ոգեկք զաստը վերինն ի
ծնի. շինեալ ի մէջ հինգ առա
քելոց և մարգարէի՛ց. ողբե՛ն
ընկէ՛ք զառաւաքո՛ւն վերակ
տոգոյն ի յաղերսանցն խորհրդի.
յերկնէցիս սրբո՛ւ՛թ. օրհնե
ցէ՛ք ընդ ե՛ր յօրհնութի՛ն բնին.
Ի յաւուր վերին զօրացըն հան՛ի
ձայնեալ. զո՛ւք նահապետաց
և մարգարէի՛ց. երգեցէ՛ք ընդ
դէմ տոգո՛ւ՛ն. ի յիշատակի
առա՛ք երգեցէ՛ք և մե՛ք ընդ փառա
ի բարձունս.

Ի յաւուր ցնծոյ զուարճացեալ
երկնէցի՛ն հեթանոսաց. ոտնակոխ
զոհիշատակ մեծի՛ նահատակին
և օրըն հաւատոյ ազգահատո.
օրհնեցէ՛ք մանկունք սիոնի՛
ձայնըն լուսոյ ի լերանէ՛ն.
Ի յաւուր նոր խոտակէ կուսեցեալ
մարգարէի՛ն առաջ. ոտնեա
ցեալ ընդ ոտս տոհմացն
խոտակեալ և առաքեալ. զոմէ
լուի ընդ ամենայն երկիր ձա
յնոյ յամենայն տոգոյն.
Ի յաւուր նոր լուսաւորի՛չ երկնից ոտն
ոյ հաւատոյ. որոց յաւէտ
առաքեալ տոգոյն աջո

բուղխ առա՛ջնոյն անձրեւո՛վ
բարեբանեա՛ զաղբիւրըն կե
նաց զարգացանօղը՛ն ձի
բաւեաց.

*Ա՛յս Տո՛ւ Սուրբ Ա՛ռ
գուէն.

Ա՛յսերկինային զի՛նուորս
քեզդ անդադա՛ր ձայնեն
երեքսրբեաբա՛ն օրհներգո՛ւքիւ
փառաբանեն. Տա՛րցն մերոյ աւրհ
օրհնեալ [illegible]
Ա՛ր շնորհե՛ցեր. Տուր երեքն
աւետարանիչ ընկերաբեր
անօրինութիւնդ քո ինձ կոտչեն.
Տա՛րցըն մերոյ աւրհ օրհ.
Ա՛ր պարգեւե՛ր սբ հոգւոյդ վե
րապահիչներ ընտիրեալսըն քո
յերկինային խորհրդեն. հայրցըն
Ա՛ղօթ օրհնեցէ՛ք. և բարձր ա
ղաղակ ընկա յաւիտեան.
Ա՛ռակեղեցիք տեառնառաջ կոչե
ցեա՛լ ի՛ք ս յաղերսանցն ինել.
օրհնեցէ՛ք ընդ ամենայն.
Հանգանակ եմ պաշտօնեայդ
ընդ վերի՛ն զաւրութեանն տի
գնոր հընչմամբ երգով գոչե
ցէ՛ք ընդ ամենայն.
Ա՛ր զաւետս հոգւոյն ի՛նձ
զնե ի՛նձ շնորհակի՛ն ընկալար. ա
մեն ընդ քե՛զ մարմամբ անհպարտացեալ.
Ա՛ռաքեալքըն բանըն հաստեցան
առնել մարգարէքըն ընկերն

Ա՛ռաքելի անձամբ լինելոյ
անպէտ ընծայել ի տուրքի. յատկա-
գոյն հրաշագործեալ զօրութեամբ
մարգարէիցն. իմանալով ի սո-
րինա ածելին անօրէնութիւն։
Ա՛րդ ընդառաջի հաւատոյ հիմ
նեցուցին ընտրեալք սբ հոգւոյն.
յորոմէ բանին սկիզբն առեալ
վերան ձառագայթիւք. իմանալ։
Ա՛րեւելեան յայտարկին ձըշմա-
րիտ մարգեղութիւն. զոր քարոզ
ցին մեզ հրաւիրօղքն նահա-
գոյ օր և հոգւոյն. լուսաւո-
րելով զանդիեղերս ածելին
անօրէնութիւն։

Ա՛ր զհատուածոյն ընտրեալն
առաքեցեր յաշխարհ ի՛ջ զմար
գարէին. ամենայնի ընդ զո-
րութեան անձառելի անօրէ
նութիւն. սրբոյ ընծայեցաւ հատա
ուածի եկեղեցւոյ քում տեղ։
Ա՛րդ եռանդ իշխանութիւն քո
ցատրել զիմաստնին զոր յաշխարհ
աստանօր կատարեցեր զմարգա
րէին ընդառաջութիւն. սրբոյ
Ա՛ր ընդմէն գերի առեալ մահ
ուամբ ընդմէն կոխեցեր. սրբոյ
կերով զերամբն մարգարէիցն
յանապատեր զո հանդիսաւոր։

սրբոյ շնո

Ա՛ր զհատուածոյն ընտրեալն
առաքեցեր յաշխարհ ի՛ջ զմար
գարէին. ամենայնի ընդ զո-
րութեան անձառելի անօրէ
նութիւն. սրբոյ ընծայեցաւ հատա
ուածի եկեղեցւոյ քում տեղ։
Ա՛րդ եռանդ իշխանութիւն քո
ցատրել զիմաստնին զոր յաշխարհ
աստանօր կատարեցեր զմարգա
րէին ընդառաջութիւն. սրբոյ
Ա՛ր ընդմէն գերի առեալ մահ
ուամբ ընդմէն կոխեցեր. սրբոյ
կերով զերամբն մարգարէիցն
յանապատեր զո հանդիսաւոր։

սրբոյ շնո

Ա՛ռաքելի անձամբ լինելոյ
անպէտ ընծայել ի տուրքի. յատկա-
գոյն հրաշագործեալ զօրութեամբ
մարգարէիցն. իմանալով ի սո-
րինա ածելին անօրէնութիւն։
Ա՛րդ ընդառաջի հաւատոյ հիմ
նեցուցին ընտրեալք սբ հոգւոյն.
յորոմէ բանին սկիզբն առեալ
վերան ձառագայթիւք. իմանալ։
Ա՛րեւելեան յայտարկին ձըշմա-
րիտ մարգեղութիւն. զոր քարոզ
ցին մեզ հրաւիրօղքն նահա-
գոյ օր և հոգւոյն. լուսաւո-
րելով զանդիեղերս ածելին
անօրէնութիւն։

*Կամ Սբ. Ծնունդ.

(ա. ակ)

ՈՐ ՕՐՊԱՐԱՆ

երգել ի անօրինաբար գնի
մասսս անեղին. Տասս
առեալ յերկրի ըզգիր կենդա
նի. Տիրեալ ըզՏօնն ընդ խաչ
ին. Երգով քաղցրով ընդ հընչ
մամբ զանձ օրհնեսցուք։

Ասէ վերկրատուր մեծութիւն ա
ռաց խաւար կոչեցին. ապաւ
նեալ ի յոյս անանց փրկութիւն ան
ձառ բանին արժանի եղեն. երգ
Ասէ զօրուն Տօր խնամատեր
էին անեղին. Տասսատեցին զա
թոռ սէրբոյն գրիգորի Թարգ
մանուէ ընդհանդրուէ. երգ։

Ասէ նորափեսուէ բանիւ զայր
դարեալ պայծառացեցան. ե
կեղեցիք Տայաստանեայց ի՛ձեռ
ըն սէրբոյն ահակայ. երգ։

Ասէ Թագաւորաց ազգաց ի
պաղատ գերադոյն ցուցին. ար
փիսիմայ զերդաս Տոգևնոյս ընտ
րեալ զաւուց վերին սիօնի. ան
մահացեալ երկրպագեսցուք։ Ասէ խորհրդակից մեր ձեր
մարմնոյ լուսոյ փառաց անեղին. ընկարագրեցաւ մեզ փիլ կնե
դանի յայտնեալ մարմնով մեծ
ծին մեծութեան. անմահացեալ։

Ասէ զիմաստնոյ խորհուրդ

ծին գիտուէ անօրինաբար յոյս
նեալ ծանուցին. Տայոցդ սէր
բոյ մեծին մովսէսի. անմահ։

Ասէ յորինակ ձեռագրի սիրոյ
ալ առաքելոցդ աղերսաբար ի
ձեզ կացաւ Տոգի շնորհայ բեղ
խառնեալ անբաժան. անմահ։

Ի մաքրագործ Տոգւոյդ ամօթ
ընտրեալք և ձի ևաւակեալք.
Թագաւորք երկրի իշխանք աշ
խարհի անպակաս գոնձիք բազ
խոզ յանկոյս ալիեաց յիւրա
յատկեաց. բարեխաս լերուք
ամ աղ վասն անձանց մերոց։

Ի՛ երեքասրեքեան միտրաէ խոր
հուրդք կամացդ և Տաղորդակիք
փոդոց հընչմանէք բարեաւք ա
ւետեաց ընդ ամ երկիր ձգէք
շահաւէտ և մատաչիմ. բարե
խանին հեղոյց կաթուխ քարոզ
ևաւետարանիչ. երգ փրկուէ
հընչուէս աշխարհ. ազգի մար
դկան պարծանք ազգէ մեր
Թէոս. բարեխաս լեր առ քս
վասն անձանց մերոց։

Ի յորո ոգի երկնային զբաղ
Թունեան Տոգովնոյդ Տայաս
տանեայց. ոսկերօք զգեաց հիշա
ւոյ. սուրբ Տայրապետաց շա
ւակիցդ սրբոյն գրիգորի.
օրհնեցէք ընՏայրն երկնաւոր։

Ի յորո ոգիդ Թորգոմայ ծրն
եալ ազգատոհմն յոյդիս սր
նի. ի քրիստոսակի Տաւատն սրբոց

ղբօտէր ի՞նչ ասաց ցայգ ի տանն Սիմոնի
բորոտի։ Յայնմ ժամու եկն առ նա կին
մի ունելով սրուակ մի մեծագին իւղոյ
նարդոսի, եւ ելեալ կացոյց զոտս նորա
ետուն, եւ ընկալեալ ի գլուխ սա
ղաւարտ փրկիւթեանն ըղնիշան
խաչին. սուտեր ընդ միջածեալ
ըզշշմարիտ ս՝ ն՝ Տ՝ին՝ բա։
Ոչ մաքրեցին զանձինս իւր
եանց տաճար անուանէդ քոմ
սրբոյ. և քուրեցին հոտ անու
շութեան զալօթս իւրեանց.
ի տեղւոջ հեղմանն ս՝ն՝ արեանն
իւրեանց՝ բարե։

Որ երեկինային զօրս անմարմնոց
ըն նախ հեղեր առատապէս Տ՝
գիդ Ճըշմարիտ՝ զայծային և
զգերագոյն քո խնամատարիդ.
լինիլ փառաբանիչ սբ՝ երրոր
դութեդ՝ ընդ նոսին փառաւոր
եմք զերրեակ միութիւնդ։
Որ զկերպարանն այծային ստեղ
ծեալ երրորդութեդ խորհրդակ
ցութ՝ ։ զարդարեցեր փրկմամբ
շնորհաց քոց կենդանարար. և
ընդ ծնեալսն առնմանել խոստ
ցար օրինօք ևմարգարէիւք։
Որ յերկրորդի լինելութեն՝
յետ յարութեդ քոմ էակցին՝.
մըտեալ ի վերնատունն դրօքն
փակեալովք շնորհելով ըստա
ջին փըչմանն ըղբեզ մեռան
նիցն. առաքեալսդն ասաց առէք
Տ՝ի՝ սբ՝. ընդ նո։

Յորժամ յերկինից դայիր փողն
աղդեցուր. յառնելով ոտիցդ
բաց ի գետսա՞ն ահաւոր. յայնմ
որ զարդարեալ գեղապանծ
վայելչութբ՝ սբ՝ զեկեղեցի՝. պը
սակեցեր առաքելովք ևմարգա
րէիւք. և հաստատեալ ամրացու
ցեր ս՝բ թագաւորութ՝ ։ բարե
պաշտութբ՝ սորա քո՝ խընայեա
ի՞մեզ։ Որք զինու զօրութբ
Տ՝դ՝ին վառեալք ի պատե
րազմի. վանեցին ըզմոլութիւն
հերձուածողաց և ի հաւատոյս
ճշմարիտս հաստատեցին ըզ
ոտիեզերս՝ բարեպաշտու։
Որ շնորհեցեր յաշխարհի թա
գաւորել մեծի՝ն թէոդոսի՝.
և կատարեալ ըզկեանսս հաս
տատով ուղղափառութբ՝. վերա
փոխեցեր այսօր յերկնից թա
գաւորութիդ՝. բարե։

Ղազէմք ըզքեզ սբ՝ բարեխո՝
սութբ՝ սրբոց ատենականդ. ողք նա
հատակեցան ի՝ձակատամարտ պա
տերազմի. յայլթօղք գըտան ըզ
դէմ թըշնամին. բարեխօսութբ
այ՝ քրիստոս խընայեա ի՞մեզ։
Որք առի՛ն ըզ սպառազինութբ

աւուր ահեղին յիշեա տէր ի
ձեզ ըզմեր ըզնըշխեցեալն և
հանգոյ ընդ սուրբս քո։
Յորժամ ճառադայթք աճուե
ղդ փայլին իյարևելից. և դրախ
տիւքդ երանելի տրաշեցին բանին
յայնմաւուրս ահեղին յիշեա։
Օ արհամարհալ դողան արարածք
իձայնէ սրօբէագոյ փողոյն. յոր
ժամ տարկանէ հրեշտակապետն
ևհոչէ ի դատաստան զաշգս որ
դոց մարդկան. յայնմաւ.

Վերաբերեալ ծաղկի բնու
եալ յերդեմայ. Հոտ անմահուե
ծնընդոցս ևայլն յորմէ սփռե
ցաւ մահ ընդ ամենս երկիր. օրհնու
թիւն ըզքեզ մեծացուցանեմք։
Ոհո լուծիչ երկանց բարձող
անէծից. ծագումն արևու լու
սոյն ձերշմարտի. որով հերքեաւ
խաւարն առաջին. օրհնաբ.

Ընդքեզ ունիմք բերեխօս կոյս
անհարանացեալ. մայր անարատ
էմմանուէլի առաջար բանին
Տ
հօրն երկնաւորի. օրհ.

Խ Խաչքո եղեգի մեզ ապաւէն
բոցանիշ փայլմամբն խուրվ.
խորտակեաց ըզԹըշնամին և
երկիր ըզդատակնիքն. անուա
նեալ փայտըն կենաց ի փրկու
Թիւն ամենեցուն.

Վերառեալ ցընծան երկինք
և երկիրս ակրաճանայ. ընդ յայ
նիլ աբեյ խաչին սեռակնաձև

քաշտաթևին. որ զաշխարհս լու
սաւորեաց արեգակնակերպ
ճառագայթիւք. Յընծացաք և
րուսաղէմ. բերկրեցան հաւա
տացեալքն. նորահրաշ զարդարե
ցան. քանզի սեսին զյաղթող
նըշանն. արարածք ամենայն

Ի լուսոյն պայծառացան։

Փառս հոր և.

Ար երկոքինքդ ընդ լուսաւոր
ջոք ասեն Թորգոմայ. հայոտա
տեցեր զվկեղեցիս հայաստա
նայց. զոյս խմաստից իմեզ ծա
գեալ. մաղթանօք սուգա քոր

Խընայեա իմեզ։

Ս քանչելագործ աբեր. որ
յուշեր ըզպաքանչելիս քո
ազգի մարդկան. ծրնեեմք ըզ
քեզ որ աբեր հարցըն մերոց.
Ար իձեռն երանելի վարդա
պետին արարեր ողորմութիւն
ազգի մարդկան. ծրնեեմք.
Ար սուրբ լուսաւորեցեր ըզ
սիեզերս. սորին բարեխօսեաբ
պահեա ըզմեզ. ծրնեեմք.
Ընդառ. Ամենայն գործք այ և
ամ արարածք օրհնեցէք. սբ
և խոնարհք սըրտիւք գովե
ցէք և առաւել բարձրարա
րեք ըզնա յաւիտեան։

Հրեշտակ երեւեցաւ իյերկ
րի և վարս ունէին այ հաճոյ
կան. յիշեսջիր ըզմեզ անդա
դար երանելի սբ վարդապետ.

Հայաստանեայց հաներէն սրբոյ
Թարգմանչացն. ԱՂ.

Ընդառաջել շնորհագ լուցեալ
ի յիշատակի սուրբ վարդապե
տին· խրատիմք ի քէն ամե կա
ցի զանձինսն մեր.

Եւ ըզ ձգտումն սրբոյդ վար
դապետին ընկալցուք ի մեր
ս մեր հաւատով· բարեխաւս
լիցի սորա ամե կացի զանս.

Ասասերեակ ընդ անմարման
կան բազմելխնան· և ի սուրբ
քոյ հոգւոյն ի պատիեալ· ի
ձեռն սորին բարեխաւսի
ամե կացի զանս.

Ամենեսեան ընծայեսցի ամ մկ
դասեր· երկրիս ի ծովեզերս
օրինաց ի հայաստան աշխարհս·
սրբոյ ասոր լուսաւորչացան
ա ձգձ սրբոյ թարգմանչ.

Հանդերձ նա արժանաւորեցաւ
կալ ի մինէականն փառաբանու
թեան· և ընկալաւ ասո
գամբս կենդանիս տայր հոգւոյ
լեառնն քանալին· սրոյ
լուսաւորչացան ա ձգձ սրբ
գաւ թ յանիրեայ.

Ընդ աղաչեմք ըզքոյին հա
զորութեանդ ամե վարդապետ·
բարեխաւսեա ամ հոգւոյ ի մեր
կենացս վասն քոյ ամենաղաց·
քանզի քեզ սրոյ լուսաւորչ
ացան մանկտիճանդ սուրբ
թարգմանչացն.

ոգ ընդ հընչիւն շուակս օրհնեա
զանձ յաւիտեան.

Սաղմոս երգեր պատուիրանաց
աբ հոգւոյն· և ապրեցար ինդ
ձեց հրապարակին· կատարեցեր
զառաքինութիւն· և փոխեցար ի
հանգիստն յաւիտենից.

Ընդ եկայք ամենեքեան միա
բան մեռցուք յօրինակ ձգտե
ղերականին· ի նմանիցուք վա
րուց նորա· և փոխիցուք ի կեան
սն յաւիտենից.

Ղեբեզօրնաք մեծացեալ
ի ըզբանն աբ յարգանդի
կրեցեր սրբոյն անարատ·
և անձառապէս ծընար ըզ վե
րածնեալն երկնից· ըզքեզ օրհ
ի ձեց լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի քո գիրկն· և արե
գակայնն արդարութիւն եղեր
արնէք· ըզքեզ.

Ի ըզ շնորհս ածեալն մարիամ
բուսոյ ի քէն ամենայն ազգս· արդա
եղեր տիեզերական ուրախ
նեաց· ի ձեռն ընդ վարդապետին· աղաչեցեք
սորա ողորմիս մեզ ամենեսեան.

Ի զանազանին պարտականօք
բանի զգաստասկան ի մեզ
հոգւոյն շնորհեցեր որդոց ի
գոմայ· յայտնեալ սուրբդ ի
ձեռն սբ վարդապետին· աղ.

Ի զիտուք քո ի ներկայեալն և
գհոգևոր ի մասունս քեզ· առա
ւակս ծառայիցեր երկնեղէն

* Աստուած ամէն Յաւիտեան Աղբիւրն Ողորմութեան (ա՟ղ՟ գ՟կ)

Յիսուսի Նաւ

Որ հայրապետս ընտրեալ մեծին մովսէսի. բարձրացաւ խաչելոյն պարծանաց՝ ընդդիմամարտս հանդիսի. ըզբեր՟ն ունելով բարեխաւս առ հայրն երկնի կենսա վասն մեր։

Ընտանեաբար ոչ հոգւոյն յանձն պատէ կիւրեղայ. առեր պատիս մեծութեամբ ընտրեն մեծին յովհ հանեաս. երկակողմեայ ընդ վեր բնոյն. ըզբե՟ն։

Աստղ էղեր զօրութեամբ զարմանագործ ընդհանրիւք. ընտրեալ մեծին պետրոսի. հոմի՛ ընտրհետ յայլ ընտրեալ հօտին քո. ըզբ՟ն։

Աւետեալդ զօրէ երկնից ընդ քո մեծի ձեռնասէ. որ ի մայր մեր կաուղեցար ընտրեալ վերին զբեաղինոյն. ըզբե՟ն։

Ընդդիմամարտ քո ոչ արասաստաց կենագործիւքդ ընդ մեռեալսն. ընդ տայր վերկիցին յի կենդանագործ ղին զաջսոյ. ըզբե՟ն։

Ընտրեալ մեծ ձայնիս ցընծասէ սո ներմէ զքո ոչ զդիշատակս. պատուեալ վերկայ քո ոչ հայրապետ ընդ հօտ. ըզբե՟ն։

Աւե ընտրեցար ի կոչումն առաքելական քարոզութեանդ արժան նաւար լինելով սուրբ սուրբ հանապազ շնորհօք հոգւոյն քոյ

Նաս. բարեխաւսեա մեզ քրիստոս անձանց մերոց։

Աւե ընտրեցեր զքաղաքդ ի վերայ քո քարայիդ ժողովեն ոչ առեիանանս. եւ այժմ վասն ըն քո ուխտատորացս աղաչեա զընդաջմէ հօր ներսէսէ։

Աւե պատանի եղեր զմարմնոյս սակաւն առնես պատկ նախ ի վերկայս. սո պատակիցըն ոչ հանդերձեալ բարեխաւսեա մեզ քրիստոս։

Ոչ ընտրեալ մեծ ձայնիդ ոչ ոչ ոչ

Փառք քեզ ա՛ստ փառաւոր
եւ յաւիտեան. որ կենդանդես մարմնով
հոգւոյդ մեր ընդ ելանելդ։
Որ բարձրացար ի խաչին վա՛ս
զմեզ նորոգմանն. եւ ի քեզանէ լինել
ի դժոխս. ոչ աւար առեր ըզդեր
բերման։ Ո՛չ զի ինձ պիտանի էր
շեա կենդանագործ աշխարհի. և
հանգստութեան արժանաւորեա

Երեսաւոյ ելման վերկին։

Ո՛ Մեռանիլն ի քեզ եւ քան զերկին
ես բարձրացդ որ զանհա՛ս
Նեղի ըզ ոլորըն յորովայնի քում
կրեցեր։ ի ցնծութիւն աշխարհի
ծընար. վասն որոյ ամենեքեան
ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։
Ո՛ Մեռանայիցես բերկրեսցի
միշտ կոյս որ զանբա՛ւ երեսի
ըզքեզանէն անձամբաբար յընդունայն.
և ըզ մարմնացեալն աստ ծընաւ
Նեղիմ ի քէն. վասն որոյ։
Ո՛ Երեսունք վկայիս առանց ձեռին
հատեալ զանիրի՛ զգուշակեց
զանարգին ըզծնո՛ւնդ քո Տէրոյն
երկնաւորի. մայրն և կեսր ծընողն
զեան մըննալ կոյս. վա՛։
Յանկոյծ ե՛ զնոր օրհնութիւն միշտ
ի բարձունս երկրեացուք Քրիս-
տո՛սէրին քեզ հաւատացեալ ժո՛
զամենայդ։ Որ երկին ի՛ր
րեր զընտրեալ ազգ զերկրէդ
և սր՛ սակաւաց ազգ խաչեաց։
Նոյնպէս ըզ փառս երկրեացուք։

Ա՛յսօր եմք ոմանք զնա
ակատես ոչ խայթին. և ի՛մ
կո՛ղին մատուցեալ փառք և
պատիւ յաւիտեան։

Ղուկ. գլ. ե.

Յանձնեաւոր զայրացաւն վասն
ընդոստան ապականին. ի հերշտա
կէն ընկալար զհայոյ փրկուե
ցի. ընդ ո՛ղորմիս բանիւդ բարեխաւ
աս հայոյ յերկինս վե՛ր մեր։

Ո՛ւրբ ես աւր՝ և ի՛ աքսոր հան
դուցեալ բարեբանեա՛ զ
ի վերուն զօրից և ի՛ սրբոց քոց.
ակ՛ ո՛ չ՛ ձայն հայոյից մերոց.

O արժանաւոր մեղաւորաս
ի գայանէն գոռ տիրանալ. քան
ի՛ սա՛ն զբարեխօսեալ քեզ ո՛չ
Ի՛ զեղեալ զբարեխօսեալ և այլ
Ի՛ զեղ ծովուն յակոբայ. ակ՛ ո՛
Ի՛ քէն հայցեալ զմեղսուէ ամե
նայն երկրպագեալ. օգնեա՛ մե
զ ի՛ նեղեալս մե՛ր ո՛ղորմ. բարե
Ի՛ զար ծերնեցեալ O. ո՛չ թա
զաւորն յիշատակի սուտ բեր
զր արարեալ յաւիտեան։

Ո՛ր ընտրեաց զերանելի ընկեր
բաւեաս. ի լուսաւորի՛ լսման
կո՛նդս ոչ երկնեցոյց. զոր թա
Ո՛ր բանակատարած հայցմունք
խընդրելոյ հոգ զոգոմուն. և
պղեմ՛ ոչ ընծրշիւն բղխեալ
ի հայատանէն պշխարհ. զոր՛
Ո՛ր ի տրանիթիցն սպասաւո
րելոյ զարդ՛ուեցոյց ընկերա
ւոյն. հոմիւքն զո՛ր բանա

ւոր հասի՝ և բժիշկն ախտացե
լոց անձանց՝ զոր թա.

Ո՛ւրբ զո՛ծանիցն. ծրհնու
թեամ՛բ մեծացո՛ցանեմք.
Ի՛ մեռեալոց հրշալին պատրեալ
ընդ նեաւ՛ փրկիչն խոչ կոտէ
Ի՛ սէ՛ ուսմբեր բերկրեցո՛ւց.
քեզ սէ՛ր տեսանել ընդ
Ի՛ րիւրապատեմք առաքի տե՛ս
զնկան նոր՛ շնորհաց. ձո՛ղնա՛ ե
րին քէ և պատուական վե՛կոյ
հին. որ՛ պարծա՛նք աշխարհի
ե՛ր բարեխոս վասն մեր։

Ի՛ զձեզ գնահատեալս տրա առ քե՛զ
ունիմք բարեխօս. և՛ զաչերն
տակաւ հրաշագործեա՛ յերկիրն
ըզբերկրելոյն՛ հիւանդաց. որ՛
Ձերն՛ծուք՛ ոմանք ընդ
շատակեալ տրա. հա՛ տայրեալ
ժողովուրդք ի փառս ամե՛նա
զո՛ր տրուեն. որ՛ պար։

Ի՛մելոք հաւատոյ և պարծան
ք՛ ոչ երկնցոյց. և հոմիւ
քոյնիմոյ երկնաւոր տնօրէն
սին. յառաքելական ախո՛ն նոս
տար երանելի ոչ հայրապե՛տ։

Ո՛արգարին լուսափայլ և լու
սաւորիչ սիրելոյդ. սիրե՛ լու
սոյ ա՛ղբիւրոքն կանգնեա՛լ ի
ձեզ հայաստանեայց յառաքե
Ի՛ղանի՛ք ընդունակ եղարե
ցիս առ՛ որ վարեա՛ք. բարեբա
նող բանին կենդանի և պարծանք
երկրեցոյ՝ յառաքե

ՈՒՅՈՐ ԸՆԱՒՈՂ

ութ մանկունքն՝ ի տղայա
կան հասակէն։ Նա
խավախճան շրջմբրա նոգ վր՝
կայք եղեն ի մարդեղութէ։
ար աւձ հայրըն ըմբռց։
Ներաբոյսք ի մօրէ։ նմրաբոյ
բոյքն ի հայաստկն։ նահատակեալք
ի պատերազմի։ և ընկալան ըն՝
շրջմբրանան։ վերջ հանգերլով
ար աւձ։ Ներ բարեխօս առ
քեզ ունիմք զերանելի սուրբ
նահատակն։ որք վաստկեալ յոր
շրջմբրան ի քրիստոնէից հայ
ստանեայք։ վաստկք հանգերք։
Ընտր օրհնեցէք զտղամարդ
այ յիշատակի սոցա բարձրա
րէ քրիստոս յաւիտեան։
Ա՛ռաւաւտուն նահատակք ի
տղայական ի բրամց։ սրահարձ
խոր եղեալք ի գիշերի մարց
ըն կատարեցան։ ժողով
Նահատակ զտրնք ի՛ռանէն
եմրաթոյ։ որք մատուցին ն՛ք
պանորակ ի հերովդէ։ որպ զա
րեկ ի կայսերէն։ ժող
Ա՛ռաքեալդ ածածին՝ որ կու
սեցեր պարծանք և մնայր հայ
ստանի մարդկին։ օգնական և
շինող աշխարհի մարիամ մայր
և աղախին քրիստոսի մերոյ։
Ներանելոց ամենեցունց զքեզ

յայտարար։ Յոյսդ ամենայն ազգաց
ընտրեալ տիրամայրն։ զքանզի
զորձ վկայ ի պարծանք ազգի
մարդկան։ առ քեզ բարեխաւսեմ
վասն մեր զի ողորմեցես։
Ծնեալ հոգևոր բանաւոր հո
ոմ։ ընտրեալդ սիրելոյց
սիոն լուսոյ կանգնեալ ի մէջ
եկեղեցեաց։ առ քեզ բարե։
Ծնողաւոյն հանապազ պրակ
ի զքեզ եկեղեցւոյն ։ պայծառ
քարող սիրելոյց և պարծանք
ազգի մարդկան։ առ քեզ բա։
Ի տառապեալ ժամ ըզքեզ կոչեմ
պագեմք զոր ընդ հրեշտակաց։ փառա
տրեմք զոր յիշատակի կատարե
մանց քոց հանդերձեալ։ առ։
Ա՛ր յանապատ կոչեցար յառա
քելական ախոռ բանիւ ընդ յա
կօթ։ բարձրացուցեր զերկիր
պտուղ հշմարտութեամ ամ մա
ւանէ նոյեան տապանին։
Ա՛ր արգարութիք և լուսով
փայլմամբ նոր արեգակն։ պայծա
ռեալ զարդիւն վառեալ զօրութ
յառնել ի հեթան պատանեցեալ։
Ա՛ր միացար սրբոյն ի լոյսին
մանկիւր ոգով զանմարմին։ զար
մացեալ ի զօրութ վերին
հրաշեացեր զարարածս։
Ներ աղաչեմք զքեզ հոյսդ
գերծ և հովիւ բարի։ մաղ
թանոք հայոցս առեալ վեր եկիր
զերկրի ի միշտ անեղծուի պահել
յաւիտեան։

ասաներով ընդբնութ անասնեն
լին. զամենեցունց ամենակալն
արժանի եղեր կրկ յորովայնի
ոչ երևեցաւ ազգի մարդկան.
Հերովէական աթոռ ցուցեալ
ածածին. ի գիրկըն քաշեալ զայծն աննենցունն. ոչ ընտանի
ի քրօջէ առնու միշտ բարեխո
սաց կեցուցանել ընդմէջ.

Ո՛յսօր ոչ ջայլք առնդեմայք
կատարեալ ի հերովդիա. եւ
զնա ձեշտասիտ վիճակաւ ծընեալ
դերան զո ասէ. բարեխաւսեալ
սուգս փրկիչ ոչ ի բաւ.

Ո՛յսօր կատարեալ քան մարգա
րեին ոչ այնչ. ձայն գոչեցոյց
ի հառաչ լուսաւն ոչ ընդուն ի
աշխարհաւն. բարեխաւս.

Ընծայեցաւ բեթլեհէմ հնձ
մանք արեն ոչ ոչ ցայգոյն. բերկ
րեցան և հոպեալ անուշահոտ
պատարագաւ. բարե.

Ո՛յսօր ընդ գոյս հոգեղինացն
երկնաւորն զօրացն. վերս առեալ
անմեռոյ զհիշատակըս սրբոյց
մանկանցն. ոչ ոչ կատարեցան ի
բեթլեհէմ և գաւառեցան հրամա
վերին զբարեխնդացն.

Ի՛բրամբառեալ հերովդէս ցաս
մամբ մեծաւ և սպառնալեօք.
քանզի ձայն լսեաւ զարար
չէն ի բեթլեհէմ հրեշաւոյն.
զայնհուրեալ գոզացաւ ինն
ծին քաղաքին.

և բարկութ զայրացեալ սպա
նէր ի բեթլեհէմ. ի զանօրէն
ըզհրամանըն պատուիրեր զօրաց
իւրից. կատարեցէք ասէ անող
որմ ըզհրամանս մանկունան.
և փութայեալ զինուորացն
յարձակեցան ի բեթլեհէմ. և
շուրջ պատեալ անողորմ կատա
րեցին յերկամեայ և ի խնդայն
իսաւնելոյ ըզկաթըն տեսանելն
ընդ արեան մանկանցն.

Ա՛սպանչին ոչ մանկունքն որպ
զաւրինս ի մէջ հօտից. զի զվար
դագոյն արիւնս իւրեանց փո
խադրեցին փրկչին արեան.
վերջաբանեալ ի զաւրհունան
պատակեցան ի քրիստոսէ.

Ասկ որդին միածին անժամա
նակն ածէ. ըզկնի ի շարաչար
մահուանէ ի վեր հերովդէի.
և զանձինըս ոչ ոչ մանկանցն ոչն
քաղեցաւ հոգին աբէ տանէ.

Ա՛ռանելի ոչ ոչ մանկունքն
որպէս քաջ նահատակք ոչն
զանձինս իւրեանց ի մահ ոչ.
փոխանակ որդւոյն աբ.

Ա՛ն դիակ ոչ ոչ մանկա
նցն ոչ ըզծաղիկ նըռնենեաց
հարեալ ի կարկտէ ոչ. և ան
կեալ ի տուրբ բեթլեհէմ.

Ա՛ն հոգի ոչ ոչ մանկունցն ոչ
զերան աղաւնեաց թռուցեալ
ի բերկր ոչ. և դասալ ընդ զբաղթունս երկնից.

* Կանոն Սրբոց Հրեշտապետացն Միխայէլի և Գաբրիէլի. և ամենայն Հրեշտակաց Երեքշաբթի ՚Ի օրն։

ՈՐ ՕՆԵԼՈՒՆ սուրբքդ ըզպշտօնեայս քո ի նմանէ կիզելոյ. հուրդ անեզական. ընդ նոսին օծ հնոմք ըզբաժակ ևմեք հոգեղէնաց։ Ո՛ր բանիւ դոյացուցեր զինչ նեանկ դառնայս հրեղինաց. բանդ իսկ զբանէ. ընդ նոսին զո՛ վերմք ըզբաժակ ևմեք հոգ։

Ո՛ր արարեր յոգիս իմանալիս ըզ հրեշտակսս քո հոգի այ. ընդ նոսին բարերա՛ր ևմեք զբաժակ ևմեք հոգ։

Ո՛նդադար կերկինս օրհնաբան նոցք հնչեն երկնաւորին. զորք լսահեղինաց. բարեխոս լերուք ընդ մեզ առաքելոցս։

Ո՛ղջոյնդ ընծայեմ երգով զոհաբան նոցք որդւոյն ասեմ դաս ըզ հրեշտակաց. բարեխոս լե։

Ո՛ղկասցի՛ հնչմամբ բարեբանեցից զհոգեղէն բանիդ հոգւոյն ձեզ շնորհեալ։

Հոյակ հոգեղինաց. բարւ։

Ո՛ր օրհնեմ ի՛ հրեշտակաց անդադար. հայր երկնաւոր ընկալ զմեզ ամենայնիս մեր։

Ո՛ղջոյն քո անկանիմ ըզ միջ հիշ. խնդրելով զիմաստութիւն

բարեաց յանդգնանաց մերոց։

Ո՛ր գիտակ ես դաղտնեաց մերոց դևան հոգիդ սբ. որ և կենդա նարար ընկալ զմեզ։

Օ՛ղջոյնդ քո ըզհոգեղէն բնութիւնդ ընդ երկնայս բնաբան նկատանել դասուց նոր ժո զովիւ երգով ասելով. քեզ հօր ամ հոգիդ մեզ ըզկեանցս փառք։

Ո՛ղջոյնդ քո ամ երգ նոր եկիք զեցիք ընտրելոց որդիք սիօնի ասելով. քեզ որդւոյ ընծայս զհոգ մեզ ըզկեանցս փառք։

Ո՛ստբեանեցէք զաճ իւրեան էլիս սրբոքն նորա ձայնիւ ցնծութեամբ ասելով. քեզ հոգ դաստդ պարգևողիդ մեզ ըզկեանցս փառք։

Յորժամ գայցես բազում հրեշտակօք ամ իւրոցդ ի դատել երկիր։ Յայնժամ շարժին զորութիք երկնից ամ իւրեանց քոմէ։ Եւ յայնմահատուր լեր իմ օգնական ամ ի մի եամսեան քոյ։

Ո՛ յօր ընդ հրակերպան դա ատեան օրհնաբանէ բ՚ն ծերքն մատ[illegible]վք. և աղաչեն առ մանէնեանդ. զկամ արնոյ ի՛ ձէնջ նեաղ եկուսի ի յանուտ ե՛ն ան։ Օ՛ր սերոքէքդն ծածկաբար ընդունիլ զբաժակ ի՛ վեր[illegible] յայտանական նորոյ նոր առաքեալ բարեբանեցա՛ խոստովան։ Կ՚յօր ընդ ծերոց և ընդ տղայոց օրհնաբանեցեք

պատեհ ի՛ր երկրպագ
սրբեցից անտեսաբար ա՛ն հնչ
տաճառ ի՛ր երկրպագ

Ո՛վ տէր ամենակալ ողորմեա՛ մեզ
հրապարակին. և զոհեալ ընթա
նան ի յիւրաքանչիւրեան իւրեանց՝
Ո՛վ յօրհնեալդ հօրն իւրոյ կոչէ
ըզդպրոցն արդարոցն. և յանդա
տում իբարուն՝ զոր խոստացեալ է
նոցա։ Աչերդ անմահ փեսային
եղեր դու մայր մարիամ. բարե
խօսեա վասն մեր ի յիշեալ տա

ու աչերդ ին։

Ո՛վ յօր ցընծան երկնայինքն
և պար առնեն ի բարձունս. եր
գեն զերգըն հոգեւորս յաւետ
ծնընդեան սըրբուհւոյն։
Ո՛վ յօր վերինքն պիոն գոչէ
զերգըս սրօքեին. զերկնաբեր
բանն առնուլ յաւետ ծնընդ։
Ո՛վ յօր աստեղք և լուսին՝
ընդ արեւս հրամտելով. գո՛
վեն զնոյնս ի հօրէ յաւետ
ծնընդեան լուսոյ մօրն։
Ո՛վ յօր ծերքն օրինականք՝
մանկամբք նորոյ պիոնի. երկր
աստարդք և կի՛սանք խընդա
ծնընդեամբ սիրուհւոյն։
Ո՛վ յօր գունդք մատաղունց
ի պարոյր նախատեսութ. յաւետ
ծնընդեան մեր բանին՝ երգեն

ըզփառս ի բարձունս։

Նպաստ ընկալ ընդ անձն ընծան
ի խորհրդոյդ ընդունայնոյն
ով աստ ի երդ գաւառ քո՛ւ
աստանդիկ յարմարեցոյց
սրօքեից անտեսաբար ա՛ն հնչ
պատեհ ի՛ր երկրպագ

ըզհամբոյրսն. նորոյ
աղբերդ եկեալ յերուսա՛
զեզմնոյն վասն։

Ո՛վ յօր աղբիւր գիտութեան
բըղխեալ ի տէր վերնատանն՝
յորմէ լցան սիրելեքդ գնա
ցի՛ք գիտողն ոտոգմամբ։
Ո՛վ յօր ինձ ի յերկիր չօր աւ
տուիր իբարմանց. ոտ աւետս
աղամայ գառնայ յերդեմ վիճըս
սին։ Ո՛վ յօր խնդայ նոր սիոն
որդեովք իւրովք զոյր ծընանե
օծմամբ հոգւոյն նորոգեալ
յորդիս լուսոյ եւոտքնջեան։
Ո՛վ յօր ի՛ձայն գոհութեան՝
ցնծացե՛ք ընդ հօր և որդւոյ.
հո՛գիք ամենայն օրհնեցէ՛ք զե
րեքսրբեանն երդելով։
Ո՛վ յօր ցնծա՛ցք երկիրս ընդ
ընդ գալստեան երկնայնոյն.
նպարուով ընդ հրեշտակս եր
գե՛ք ըզփառս ի բարձունս։
Աւրասիրելի որոմամբ՝ և աշխա
տին զբերութ՝ գայոյ փրկ
կիչն յաշխարհս յարմարացանել
ըզմեռանելոն։ Ո՛չ հրեշ եաեծ բար
բառով հրեշտակապետն գա
չէ. այլ ի՛ր ասէ մի՛ նրնչէ՛ք այ
նմ եհան ձեր փրկիչն։
Ո՛ամանք սրտիւք յարուցեալ
և բնութեամբ առաջի. և սոեա
նեաք ըզփրկիչն եկեալ փա՛ռաք
ի յաշխարհս։ Ո՛աղանդն գոյծոց
ըն ծաղուկք յայտնի՛ն ի մեծ

արդոյ հոգիդ անեղ. որ ըստեղ
ծեր ի յոգիս կիսատարամ ընտ
գեղինացըն գանս. ըզ գեղ
ի՛զուր օրինեցիմք բարձր արար
ըզբ բա՛ռ գնա յատենեան.
Արկնայք՝ ո զբարձունք հրեշ
տակք ի հրեշտակապետք. վերին
պետութի՛ւնք բարձր արարչ
բա՛ռ ըզ հայրն երկնաւոր.
Ընդարմանոց բանմութի՛ւնք իշ
խանութի՛ք զօրութիք. անանձ
ութի՛ւնք բարձր արարչ
բա՛ռ զքրիստոս թագաւորն.
Ի ՅՃԹԵԱՆն սերովբէ՛ք քառա
կերպեան քերովբէ՛ք. աթոռք ա
նեղմա՛ն բարձր արարչ բա՛ռ
զհոգին ՅՃԹԵԱՆ.

Ո՛ ահ ծածկեան և գիւղ՝ շա կայն
անդադար օրհնեցուք. քանզի
ծագեաց մեզ լոյս ճշմարտ և՛
փրկիչ աշխարհի մերոյ.
Ի ընդա՛ և ուրախ անհատս
նայցեա՛ մայր. քանզի որ ի՛կին
ծընաւ քրիստո՛ս աշխարհ մեր
կուսութիւն այնմանց մերոց.
Ա՛ռանձ անապակաւն գտաւր ա
ծածկին. բարեխօսեա՛ քո՛ այ
սերմ՛ կ՛ կեցուցանել զանձն
նոս մեզ.

Ա՛ ի՛ հրեշտակն զօրաց երկնից
փառաբանի՛ս աստուած. որով
զերկնայինն ա՛նապական ածայ
ին ի՛ շնո՛ւհս հեղեր յերդիս
աշխարհ. ա՛ղաչանօք սուրբ

զիմէ հարկ եղեւ. արար ու
բանս ըստ միոյ ի մեծից ի
նաւորացդ. պաշարեմք զ՚ձեզ
բարեաւ լերուք առ ար՚ւեղ
քաւութիւն մեզ՚ց մե՚ռց.
Տիառնոյ՚ դէ պատճին. խոչ
հերդածուք խորոյն պատճ
ծոյ. ողբ իլեամ ընդ միածնին
պատառելոյ անձին նահատակին.
ի ծնընդեանն աւետարերք հոյլ
ուռցն. և կանանցն խումբ
ըհց կենաց քարոզք ընդ կեր՚ն
դանեցին. պաշարեմք զ՚ձեզ։

Պահապա՛ն դէ պշնորհի. ես
նակ ըս ոն շուրջ զերկիր՚ զա
ծոչք. բարեկամք ազգի մարդ
կան՝ միջնորդք մանկունք ես յա
րութե. միաւոյն և գաբրիէլ
ձ՚ծք. ողբ կայք միշտ առաքի
աննաւոյ՚ք երկրպագեցեն.

պաշարեմք.

Ո՛յոյ ուրախացեա՛ք եկեղե
ցի՛ քո. ոչնչ խրնդալ զոտն
վերինն երեւանեցեալ. աբրա
նայք փառաւորեալ զ՚քո.

Ո՛յոյ համաձայնեա՛ք ոգիք
սիոնի՛ երկրայնոյ. ոչնչ զո
արդեանն որդոյ անդրանկաց
վերի՛ն սիոնի. աբրահամ.

Ո՛յոյ դուք անմարմնոյն երգս
առեա՛ք պարե՛ն ընդ մարդկան
զերգըս հոգեւորս անմահ փե՛
ա՛ն յառաքեա՛ւս. աբր
բահայ ձայնիւ փա.

ոգոյմա՛ն մեզ ա՛ստուա՛ծ։

Ո՛րոնեցի՛ք հոգեղինացս անհե
թեպահանքն ի՛ ձե՛ մարմնոյ. ողբ
և ծանո՛ւցի՛ն մարգարէի՛ն ին
ըմարհտարդ քո գալստեանդ
բազմապատի՛կ սուլեամբ օրհ
նակի՛ւլ. պաշարեմք ա՛ղաչանօք ա՛ղօ

Ո՛ղջասելի՛ աստուածնե՛ր քո
սուրբերքդ առաքեցան գաբ
րիէ՛լ ևմի՛քայէլ. անմարմնակին
զասո՛ւքն խերուբէ՛ն սերովբէ՛

պաշարեմք ա՛ղա

Ո՛ղջոյն ոգեայի՛ն ա՛ստուա
ծառաքեալ. բարձրեալ՝ երկրի
ձեռ սրբասուց ձայնիւ սրօքէ.
սո՛ւրբ սուրբ երկի՛ն՝ բոլոր քա՛ղ
ա՛ղէ՛ բարեխօս լերո՛ւք առ
ա՛ր՛ւ վասն մեղաց մե՛ր։

Ո՛ւարձեալ՝ ի ամենայն ժամ ա՛ղ
ա՛րեալ՝ ա՛ղաչեմք զ՚ձեզ
սուրբք վերադի՛ն հրեշտակք
քերովբէ՛ք ամենայնք ի՛ միա
հնաձայնե՛ալ. բարե՛.

Ո՛ւերագո՛ւն էին՝ պատուիք
վերին. հոգեշահապա՛ծ ոգ երկ
նաւորք հոգեշահաց պինաւորա
քեալ. երկրպագի՛ն երկի՛ն ա՛ղ
հնաձայնե՛ալ. ձեզ հանդ
ղեալ ոգեղէ՛ն ընդ փառ
ք՚ն ամենայն.

Ո՛ւրկնաւո՛ր չեմ ընտրեալ.
զոր հալի՛ն քան զքո՛ւ քա՛ղեա՛ց
բնի՛ւս. եւ եկիա՛ւ ի խնդա՛ւդ
ձեզ մարդեա՛ւ ընդս. ոգոյմ լեցեալ

ոգոյմա՛ն մեզ ա՛ստուա՛ծ։

Ո՛րոնեցի՛ք հոգեղինացս անհե
թեպահանքն ի՛ ձե՛ մարմնոյ. ողբ
և ծանո՛ւցի՛ն մարգարէի՛ն ին
ըմարհտարդ քո գալստեանդ
բազմապատի՛կ սուլեամբ օրհ
նակի՛ւլ. պաշարեմք ա՛ղաչանօք ա՛ղօ

Ո՛ղջասելի՛ աստուածնե՛ր քո
սուրբերքդ առաքեցան գաբ
րիէ՛լ ևմի՛քայէլ. անմարմնակին
զասո՛ւքն խերուբէ՛ն սերովբէ՛

պաշարեմք ա՛ղա

Ո՛ղջոյն ոգեայի՛ն ա՛ստուա
ծառաքեալ. բարձրեալ՝ երկրի
ձեռ սրբասուց ձայնիւ սրօքէ.
սո՛ւրբ սուրբ երկի՛ն՝ բոլոր քա՛ղ
ա՛ղէ՛ բարեխօս լերո՛ւք առ
ա՛ր՛ւ վասն մեղաց մե՛ր։

Ո՛ւարձեալ՝ ի ամենայն ժամ ա՛ղ
ա՛րեալ՝ ա՛ղաչեմք զ՚ձեզ
սուրբք վերադի՛ն հրեշտակք
քերովբէ՛ք ամենայնք ի՛ միա
հնաձայնե՛ալ. բարե՛.

Ո՛ւերագո՛ւն էին՝ պատուիք
վերին. հոգեշահապա՛ծ ոգ երկ
նաւորք հոգեշահաց պինաւորա
քեալ. երկրպագի՛ն երկի՛ն ա՛ղ
հնաձայնե՛ալ. ձեզ հանդ
ղեալ ոգեղէ՛ն ընդ փառ
ք՚ն ամենայն.

Ո՛ւրկնաւո՛ր չեմ ընտրեալ.
զոր հալի՛ն քան զքո՛ւ քա՛ղեա՛ց
բնի՛ւս. եւ եկիա՛ւ ի խնդա՛ւդ
ձեզ մարդեա՛ւ ընդս. ոգոյմ լեցեալ

ՅՈՐ ՍԷԹ ՈՅ
հայրապատքն ժողովեալք
խնդրեին. եղիցի հա
մառօտ ինչ ի վերայ հա
ւատոյ. ի վերայ հինգ առ
քելոց և մարգարէից։

Ո՛յսոր ըզբանն խնդրեալ քա
րոզեցին սբ հայրապետքն. յա
ռաջ քան զսահմանս ի հօրէ
ծրնունդ անձին. այրիշ զոմն
յառնեանց ընդ հօր էակից հո
գոյն։ Ո՛յսոր զհոգին ճշմար
տութիւն զառնեցին սբ հայրա
պետքն. ծագումն առ ի հօրէ յա
ռաջ քան զբնակեալ անհամաբար.
ընդ նմանն և յաւէտ միշտ ընդ
ամէն փառակից ոգւոյն։

Հաղորդեալ սբ հայրապետքն
հրաւիրեալքն հոգւոյն սրբոյ.
վերստին հաստատեցին զա
ռաքելական քարոզութիւն. ի
վերայ վիմի հաւատոյ հինգն
առաքեալքն։

Ո՛ր զինս հոգւոյն սրբոյ արի
աբար պատրաստեալք. վանեցին
զընդ դիմամարտս մեռելոց հերձ
ուածողացն. որպէս հոմին ըստ
քում հերձցին ի դիմելոյն ի
հասն գառանց։

Ո՛չ յայր ոմանք եկեղեցի ուրա
խութիւն ընդհատակ սբ հոգւոյն
գրէ՝ գոյն. որով հաստատեալ
պայծառացաւ վայելչացաւ. ի
հանդէրձս յոյսէ հուսոյ զար
դարեալ ի պըսակեան. օրհնե
ցիք մանկունք զերկրաւորեալ
գառնէն։ Ո՛յսոր ցրնծա՛ն
նորածնեալ որդիք լուսոյ հիշ
ուցանեալ սուրբ լուսաւորչին.
որով հրաւիրեցան ի հարու
ներս անդամական. մրոտեալ
ընդ փեսային երկնաւորի ի յա
ւգաստին լուսաւորչին. օրհ։

Ո՛յսոր քահանայ ընդ հոգեւոր
պատարագին բանաւորեալ վե
րանալեն ընդ քահանայիցն
սրբոյ սբ. որով երկնայոց քա
նայութեանցն հաղորդեալ.
յոր վերափոխեալ այսոր մրտա
նէ ի սբոյ սեղանոյ միշտ
բարեխօսէ առ տէր վասն
մեր. օրհնեա։

Ո՛չ յայր զառաքեալսն ոմանք
երկնային ընդ մարդկան.
պարակից եղեալ փրկու
թեան. քանզի յայտնեցաւ մեզ հոգեւոր
գանձն լուսոյ արեւելեան արե
գակեան. շառաւիղ սբ երրոր
դութեան. բարեխօսեալ սբ ան
ձին պարգեւեալ զնաւաղուկ
հայաստանեայց աշխարհի։

Ո՛չ յայր վերստին նորոգեցաք
քահանայական ի գահանան.
զերեզկապէս ծոցիկաւ պայծա
ռութիւն. քանզի շնորհեցաւ նո
վիրեալ քահանայիցն հօրն.
յարմատոյ լուսաւորչին բողբո

ամպա բարեխօսութեամբ ձեր
իմոյ մեղս մաքրեսցէ։

Ե ընդհատեալ և պայծառա
ռաքինեալ հիւղեցին վեր
խանն անօրէն իւրեան գործակ
ցեալ ձգնող հայրապետութեան։ սոցա
ընդշտկել երկնից փախուցին
հանդիսի կատարման սգ։ ոմն
ի մահճէն իւրեանց կենդանա
ցան՝ երթեալ ի կամարն երկնից։
խառնեցան ի գունդ զբաւոյն
նոցին։ սոցա բարե։

Ո՛ի ի քէն ես ինձ անդիմ
ստառնեալ ևհրացայ յոլդ ա
րօքից։ վերանատել տեառնէ
խնամեա զարարածս։ Տէր ո՞ր
սուրբ օրհնեալ յարտարածոց
քոց։ Ո՛ւ վանեալ ապիկեան հրա
շալի ձայնիւ ընդ ծով հուրգիոյ
միշտ փառաբանիս։ և քաղցրա
քէն հայիս յարարածս։ Տէր։
Ո՛յսոքա ամպային տեսլեամբ ի
վերնատունն ընդհեան Տիրա
ձայն հընչմամբ։ և զառաքեալն
արբուցեալ բաշխեցեալ յորա
նածս։ Տէր։

Ո՛րդեացի՛ր ընծ ամուլեաց։ զա
րատաբեր քո միանամբ առնել։
այլ զինա ինդնիշխեցեալն մեր
և հանգո ընդ սուրբսն քո ի
խորան քոմ սիրելոյդ։

Ո՛րդեակի՛ց ծծր մրգի։ խոհա
նոցամ քո գայլատեսին։ անգա
տապարտ պահեա ընկեր ընկից։

բուսեալ ոսկեղէն ներկեաւ։ բարե
խնամեալ ի տէրէ տաստա
տուն զիշխանուհի հայրապետու
կանին ամենայն։ Ո՛յսոր մեծա
պէս փառաց ցընծայ թագաւո
րակիցն գասանդան։ ընդ հայ
տուեալ սիրոյ ընկեր հայրապետին։
քանզի ես եմ ի յօգնութիւն օրինաւ
որելոցն թագաւորացդ։ մարտա
կից զինուորական գասուն ընկ
ենկերուեաւ։ բարեխնամեալ սոցա
ամենայն բարձրացի զիշխանուհի
թագաւորական ամենայն։

Հայրապետ ընկ և անբիծ և ընտրեալ յորովայնէ։ վանեալ զոր ի վերայ ևպարծանք ազգի մարդկան։ առ քեզ բարեխաւեաւ վանքս մեր քո ծանուցցես։

Տիրուհի հոգևոր բանաւոր հօ տի։ լուսաւորիչ սիրելոցդ սիրեալ լուսոյ կանգնեալ ի մէջ երկիրեցւոյ։ առ քեզ բարե։

Ո՛ստառաքեալ հայրապետ պրսակ ի գլուխ երկիրեցւոյ։ պայծառ քարող սիրելոցդ և պարծանք ազգի մարդկան։ առ քեզ բա։

Ո՛տաճարդ քոմ սրբուհ երկիր պագեմք քոց ընծայութեանց։ փառաւորեալ զօր յիշատակիդ կատար մանս քո հանգըստեան։ առ։

Ո՛ նահատակեալ ընտիր քրիստոսի մարտնակա և կրիւք։ ամբարձեալ ի յանձին հրեշտակաց և յաղ թօղ երանեալ ընկեր հայրապետին։

ԱՆԴԱՆԱՅՈՒՂ սէրը հոգւոյ. յորժամ նորոգեաս զէութիւնս մեր կրկի. նորահարսութեան զարդարեալ ընդ նմա յերկինս։

Սէրը զի՞ ծածկենն. օրհնեալ թեամբ մեծացուցանեմք. Ա՛ստուածոյ հրշեղն ամէնեսեան ըզձնեալ փրկիչն իմ կոտեն Ա՛նէ՛ն ուրախութեամբ բերկրեցեալ։

Քանի սէր ոք առանց է քեզ. Ա՛յսօր ուրախացեալ ընծայեաց երկինքի՝ գայլմէ՛ն հեզն. ինձաւ կատու ար՝ եկէ՛ զնոցդ. քանզի ընտրեցաւ ոչ քահանայապետ յանէ՛ծանից. հրեշտակք սէրը զնկեզցին. փայ՛լեալ գալստեան քո ար՝ ու. Ա՛յսօր սիրոյ հրեղէն հովանի եղև ընկե՛ր ի բնակութեանդ. քանզի թագաւորն երկնաւորն եկաւ ի տունըդ եկէ՛զնցի. Ա՛զգ հրեշտակաց ծառաւեալ տո նե՛ին ընդ մարդկան. փա՛ռք Ա՛յսօր քահանայապետ ձգի՛ն զիս ընծայ ուռնալ. կանգնել ըզքառանկիւն սեղա՛ն խորհին. աղաւնապէս պատարագել քահանէ զմարմի՛ն և զարիւնն ընդ նմն. մաքրապէս մերձենալով փրկեա՛լքն նո՛ր ժողովուրդք. և հայցեցէ՛ք ի քէ զի շնորհեսցէ ընդ սա մեր ընդ երկայն աւուրս։

Ա՛ն զհատուածոյ շնորհիւրոյ աբ՛ երկրորդումն ընդհանո՛ր քարո զեցին յեկեղեցիս ուղղափառաց հատասա՛ր ինայր և յորդի և յա՛ մենայնի՛ հոգւի՛ն։

Ո՛ր երբ յառաջ քան զյա՛ւ առնա՛ն ա՛նբասիկիքն որդի՛. ի՛ երկինից կամա՛ հո՛ր ինքեր ի վերկուի՛ աշխարհի՛. օրհնեա՛ր ես առ աջ հայրըն մերոյ։

Ա՛ր զանձառելի ծածկեալքդ հոգւոյ անպա՛տում աշխատեզ. համրոյն եկեղեցւոյ ցուցեր ի ձեռըն աբ հայրապետացն. օրհ։

Ա՛ր լսանալի աշխարհն ծնա՛նիմբ ի՛ շնորհաց հոգւոյդ լցեալ. լսելին ընդ սիրելիդըս հաւատով երկրորդութեանդ. օրհ։

Ա՛զգ օրհնեցէ՛ք ևբայձր ար արեգ ընդ յա՛ւիտեա՛ն։

Ա՛կայք լուսատրեալք ժողո վուրդք հեթանոսաց. ի՛ձեռըն լուսափայլ բղխման յորդառատ վտակաց բանի երանելի հայր ապրուցն. օրհնեցէ՛ք և բարձր արարեա՛ք ընդ հայրն երկնաւոր։

Ա՛զգ զանհաւատեալն անօրհնութի՛ն ներգործեալ բանին յաշխարհ. ծառուցին սիեղերց ան հա՛ս գոլով արարածոց. օրհնեցէ՛ք և բարձր արարեա՛ք զբո՛ր ի՛ն։

Ա՛զգ հրաշալի զօրութ հոգւոյն արբեալ ընդ խաւարին անդիտու թեամ՛ն այնխարհէն փարատեցին։

այդպիսոյց։ օրհնեցէք ընտրեալ
ընդ անմոլորելոցն դասուն։

Ալէլ եւայնք։ զանձառելիսնոյ
ընտրութիւն եանին հօր քոյ
ղեցին։ և լուսով խնամալեաւ
զարդարելին ընտրեալ եղեալս։ ի
շնորհս պնդալոյ երկնաւորի
պարգեւացն։ օրհնեմ։

Ալէլ զանձառաւոր է հաւատ բոլ
խեցելոյն ի հօրէ հոգւոյն սըր
բոյ դաւանելոցին։ և նոյնադոյ
բնութիւ հօր և որդւոյ հաւասար
լերալ։ անսկիզբ բաժանմամբ հա
մագոյիլ միութիւ։ օրհնեմ։

Ասացեալ անապատ՝ համբերազար
դեալ փառաց պայծառացեալ ե
կեղեցին։ բարձրացանցն հրճուէ
մամբ աւետարանչացելոյ սիրոյն։
յաւուրս հրաւիրելոյ զանձ
կենաց երկնաւորի փեսայիւն։ օր

Ի յաւր երկնայնոյն ընդ մեզ
ասնաւորելոյ զքրիստոս ընդ
հայրապետաւ ծայն։ ալէլ լուսա
պսակեցին զհաւատոյ մանկունսն։
և ընդ հրեշտակաց ընդ
դասս վերամարդեցան։

Ի յաւր առաքելոց և մարգարէից
ծայն դասուց ասնակից գտեալ
գեստեր վերին սիրոյն։ յիմ շա
տակն աւ վայելապատեալ։ ի ցն
ալէլ զնմասոյց նոցին զնորոց
յայտնեցին զնորհուրդ։

Ի յաւր քինդ և սաղմոսաւք
աւ երկնեցոյ վերապատեան

եւաղի հաւատոյ հիմամբ հաս
տատեցին զեկեղեցի։ քահանայք
և պաշտօնեայք օրհնեցէք և
բարձր արարիք սուրբ գհոգին
գշխատասուքեն։

Ալէլ եւայնք։ զանձառելիսնոյ
ընտրութիւն եանին հօր քոյ
ղեցին։ և լուսով խնամալեաւ
զարդարելին ընտրեալ եղեալս։ ի
շնորհս պնդալոյ երկնաւորի
պարգեւացն։ օրհնեմ։

Ալէլ զանձառաւոր է հաւատ բոլ
խեցելոյն ի հօրէ հոգւոյն սըր
բոյ դաւանելոցին։ և նոյնադոյ
բնութիւ հօր և որդւոյ հաւասար
լերալ։ անսկիզբ բաժանմամբ հա
մագոյիլ միութիւ։ օրհնեմ։

Ասացեալ անապատ՝ համբերազար
դեալ փառաց պայծառացեալ ե
կեղեցին։ բարձրացանցն հրճուէ
մամբ աւետարանչացելոյ սիրոյն։
յաւուրս հրաւիրելոյ զանձ
կենաց երկնաւորի փեսայիւն։ օր

Ի յաւր երկնայնոյն ընդ մեզ
ասնաւորելոյ զքրիստոս ընդ
հայրապետաւ ծայն։ ալէլ լուսա
պսակեցին զհաւատոյ մանկունսն։
և ընդ հրեշտակաց ընդ
դասս վերամարդեցան։

Ի յաւր առաքելոց և մարգարէից
ծայն դասուց ասնակից գտեալ
գեստեր վերին սիրոյն։ յիմ շա
տակն աւ վայելապատեալ։ ի ցն
ալէլ զնմասոյց նոցին զնորոց
յայտնեցին զնորհուրդ։

Ի յաւր քինդ և սաղմոսաւք
աւ երկնեցոյ վերապատեան

Նրզռվեցին զմակեդոն ազգ
իչ լեզուն։

Լանքուն թանձրանայ իմարմնի՝ մարմնանայ անմարմինն. միացել քնութեամբ ի յերկուց. ա՛ռ՝ի՛ր խառակուսել ի վերայ քառանկիւն խաչին. և վերառեալ ի թազմանէ անապակա՛՛ր՛՛ն. նրզռվեցին զնեստո՛ր և՛ զանդն իւր պիղծ։

Տեսի ես յայնմ առեն՛՛ յոգ նախատեք ժողովին. երկաբնակին էակիզ զերկս աշխատո՛՛զաց. զա՛՛ռաքելոց սրբո՛՛ց և՛ զմարգարէից. զըջերեցան դաշինքն որ արեամբըն քրիստո՛՛ն. և բարձան տաճարք կանոնակինք

Համանգամայն աղանց։

Ընտանեօր անտա՛նել սուգ հասեալ ըս՛ուխտին Յաստոյ. հնար եռանդն անչէ՛ջ տեղեալ ի յե՛՛րկիր. տը՛՛ր դրեհեալ փը լո՛յց գՀայաստոյ շինուածս. և խրամատեաց զառաքելական կանո՛՛նն. որըք միանգամ ըրացան ըզնո՛՛ր ի քաղկեդոնի։

Վ՛ենելեկիկ շահատիլ յարմատոց սըգ հարց. վերաբառեալ ճաղկ հաստատոյ. մե՛՛ծ վըկայն քրիստո՛՛սի դէմ ոտքն. ո՛չ հանանեալ անօրէնն ժողովո՛՛ն. նրզռվեցաց ըզ լեռնէն և զտօմարն ի՛ւր պիղծ։

Ա՛ւ հրաշալի՛՛ նախահա՛՛ղքը մի՛շտ յաղթո՛՛ղ ի մարտի՝. որըք գնա՛՛ մարեցայք ի նի՛՛կոյ գո՛՛ամար՝ գա՛՛՛ռ երջանիկ դիտո՛՛ղ՝ ըզ եվաբանից՝. որըք մի՛քրեցիք զորոյն ապականի՛՛՛ր՛՛ս. սահմանեցի՛՛ք տառըս կանոնականս

Համանգամայն աղանց։

Տեսի ես յայնմ առեն՛՛ բան ծագեա՛՛լ ի հորէ՝. գա՛՛սանի ծը նո՛՛ւնդ և՛ ոչ արա՛՛ծ. մի՛՛ շո՛՛ւ համագոյակի՛՛՛ց ընդ հո՛՛ր և հոգո՛՛յն. և՛ զո՛՛ասազարդ բանիւք հերքեա՛՛լ զերձնա՛՛ա՛՛ծս. նրզռվեցին զարիո՛՛ս և՛ զա՛՛

զանդն իւր պիղծ։

Ընտա՛՛ն անիծից կըրկին ընձեռեա՛՛լ մակեդոն հայհոյիչ. գայլ ապականիչ յարձա՛՛կեալ. խո՛՛՛ղհաղեր զընաւո՛՛ր ըսն ի հօտե գառանց. և գո՛՛ա՛՛վէժ ցընդմա՛՛մբ խարդաւանեալ ի վի՛՛՛ա՛՛ն. նրզռվեցին զմակե

դո՛՛ն զհայհոյիչ լեզուն։

Լա՛՛ւս ի յերզանալ հա՛՛նդիսի՛՛՛ն հերձեցին վէ՛՛ր հերձուածոն. և՛ գա՛՛սանեցի՛՛ն սո՛՛ւրբ ըհո՛՛գին. ե՛՛՛ղո՛՛յ ի հորէ՛՛՛ն հ՛՛՛ա հիւց որդւոյ. և՛ կենդանարա՛՛ր աղանց բոլո՛՛՛ր՛՛՛ա՛՛՛ն։

սիրոյ քոյ արբեալ երանելին
ի գինւոյմոտ. ոյսիկս ցուրեան
աստուածայինն գաղանացք մանն
բեալ ժանեօք հայց սուրբ գե
առաւ աստուածոյ. աղաչանօք։

* Ընդ Ցօհան
Ա-յիւրմէն։

Ա՛ր յանընկիճելն ի՛ հօրէ ընկա
լար ընդ հոգի գիտուն. ոյնքա
նեալ սուրբ յօհան. ևս ասա
տրեցեր ա՛ծայինն բանիս զե
կնդեցեր սէ՛. մանկտեաւ փըրկ
զի՛ն զքո՛ւեալ մեղաց մերոց։
Ա՛ր յանապակն բանին զարդել
կո՛չեցար երբան ոսկի. յորմէ աղ
բիւր կենաց հոսեալ. այրեալա
նեալ վերծանեալ բղխմամբ
զընդհանո՛ւր տիեզերս. մաղ։
Ա՛ր յանձառելին մերձենալ ի
լոյս հասալ երկնայնոցն. ոյնքա
նեալ սուրբ վկայապետ. այսօր
տօնէ երկնեղեցի ընդհանատեն
գո՛ւ ընդ գերշնական։ մաղթեա՛։

* Ընդ Ղուկ
Ա-յիւրմէն։

Ո՛ւսապայծա՛ռ քմա՛ստի՛ւք
լոյս երեւելոց աշխարհի հաս
ծա՛գօղ գոլով. լո՛ւսաւո՛ր եաւո
րաց զեկեղեցի սո՛ծայինն բանիս
երանելին բա՛նի՛ւք։ մաղթեա՛
նոքա սո՛ւրբ մ՛ա՛ր՛տ՛ս՛ ի՛ն՛ղ՛ր՛ա՛ն
ցուք զնո՛ւագութի՛ւնն մեղաց։
Ա՛ն՛ա՛ս՛տ՛ա՛ղ՛ո՛յ՛ զի՛ն՛ո՛ւ՛ա՛ր՛ց

Ի՛ սո՛ւրբ երկրորդութենէն ծա
նեալք ըզսուրբ մեր քա՛ր՛ո՛զ. ըզ
բա՛նն սա՛ք որ ի՛ծոցոյ հօր յա
ռաջ քան զյաւիտեանս ծնեալ։
վասն՛ա՛ր՛ծ՛ո՛ւ՛ն՛ զր եկիր ի՛
փըրկիլ զաւարա՛ծ՛ըս քո՛։
Ի՛նձնա՛ն անօրինութիք ի՛մ՛ի՛ շա
կո՛ւա՛ծ՛ն զանի՛ծ՛իցըն բա՛ր՛ձ՛եր
ըզդատաստա՛ն՛ո՛ւ՛մ։ և կամա՛ր
խաչելո՛ւ՛թ՛ քո՛ւո՛ւ կեա՛ց՛ո՛ղս ընդ
հեղեր անո՛ւխակալ փրկիչ. առա՛
ջ՛ո՛ւ՛թ՛ վերծինեալք և՛ փրկեր
պագեալք։ զր ա՛ւ՛ր՛ա՛խո՛ւ՛թ՛ի՛ւ՛ն՛ ե՛ա
երկինի՛ և երկրի՛ քո՛ւ ա՛ր՛ծ՛։
Ի՛պա՛տի՛ւ՛ի՛ւ՛ն՛ի՛ւ՛ք ի՛՛ր՛ո՛ւ ե՛ր՛ի՛ւ՛ն՛ա՛ծ՛ո՛ւ՛թ՛ի՛ւ՛ն՛
ա՛ծ՛ա՛ծ՛ի՛ւ՛ն՛ մ՛ա՛ր՛դ՛ի՛ւ՛ն՛։ մ՛ա՛ր՛ զր ո՛ւ՛ն՛ և
հո՛ւյա՛ծ՛։ տ՛ա՛ր՛ո՛ւ՛ն՛ե՛ր՛ի՛ւ՛ն՛ի՛ւ՛ց՛ լ՛ե՛ղ՛ո՛ւ՛ն՛
կընդքեզ. զի՛ր մ՛ա՛ր՛դ՛ա՛ր՛ի՛ւ՛ն՛ ե՛ո՛ւ՛ր՛ս՛։

* Ընդ Ի՛ւդ-փո՛ւ
Ի՛ւ՛ր՛ա՛ք՛ո՛ւ՛։

Ա՛ր հրաշի՛ւրեցեր զյա՛ռ՛ջ՛ա՛գ՛ո՛ւն
ընտրեա՛ն ի՛ւ՛կ՛ր՛ը՛ա՛ն՛ք՛ աշխար
հի. ի՛ւ՛ի՛ւ՛ն՛ր՛ա՛ս՛ա՛ն՛ի՛ւ՛ն՛ ա՛ն՛ա՛ւ՛ա՛ք՛ա՛կ՛ի՛ւ՛ն՛։
կո՛չ՛ե՛ր՛ի՛ւ՛ զյա՛ւ՛ա՛ք՛ա՛խո՛ւ՛ն՛ ընդ բա՛ղ
մերոյն յա՛ռ՛ա՛ջ՛ա՛ն՛ի՛ւ՛ն՛ զա՛ն՛ա՛ո՛ւ՛ա՛
ծ՛ո՛ւ՛ղ՛ք՛ա՛ծ՛ի՛ւ՛ն՛։ ա՛ղ՛ա՛չ՛ա՛ն՛ո՛ւ՛ք՛ տ՛ո՛ր՛ա՛ կ՛ե՛ր՛
ցո՛ւ ըզմի՛ զփա՛ռ՛ա՛տ՛ո՛ւ՛ր՛ զփ՛ր՛կ՛ո՛ւ՛թ՛ի՛ւ՛ն՛։
Ա՛ր ը՛ն՛ծ՛ա՛ծ՛ի՛ւ՛ն՛ ա՛ն՛ա՛ն՛ա՛հ՛ա՛ծ՛ո՛ւ՛թ՛ե՛ա՛ն՛

ուանցն. զոր առատասիրս մատուցանէ ի հրեղէն սեղանն ի
ընդհանուց. որպէս իմիջնատանէն
դաղձ առաքելոցն ի հրեղէն լեզու
հոգւոյն սրբոյ ընդհատանէր ու
ցեկ՝ ի զիտողութիւն մեզաց.
Աւետարանին իսկ մայրն սիօն. և
զմարդարէսն զբո զառաքեալսն
անուանէ. զի՝ առանց սրտին
բերկրութեան յաղթեաց մարմնով
երանելին նիկիտասյոս. այլ
Աղաւնաւո՛ք մեզ ուսուցեալ
հայելովք իւրեանց ամենասուրբ եր
րորդութիւն. զի՝ ներեցուցէ մե
զացեալոց ապաշխանօք նիկոմայի
սիոն. Աւետարանին մայրաքաղաք
սիոն ասի և առաքեալն կամ
կարապետաց. ուխտ զեկեղեցւոյն
հնոցն կենաց պարտեցեալ
քաղցրանալ բանի՛ն. առնա
սիշտ բարեխօսեսցի վասն քո
առաքեա՛լ մեղաց ձ մե՛ղսից։

* Ընդ ուրբաթ լուսնի

Աղաւնաւո՛ք։

Աւր հաճանամբ՛ն մեծին եղիայի ըն
և յօհանննո՛ մկրտչին. յոր
նապատի բնակեցաւ հրեշտակա
կան վարո՛ք ձըգնեալ. խիշատեր
ասուց ծաղիկ վարդից. զանոս
շահատո՛քն ըզքե քուրեալ կե
նաց ի կիրանէն փո՛ր ըսկըզբան. ոչ ե
րանելի՛ն եղիսեայ՝ զմա՛ռ ա՛ւր
բարեխօսեա վասն քո՛ւ ամենայ
ազգաց Աւր յերկնային՝ զի վերակա
հոգւոյն արբեր ըզհրամանսն
ընդհանուց. որպէս իմիջնատանէն
դաղձ առաքելոցն ի հրեղէն լեզու
ուանցն. զոր առատասիրս մատուց

* Ընդ շաբաթ լուսնի

Աղաւնաւո՛ք։

Աւր լուսով ճաճանչին բանին զար
դարեցեր զերկերեցեր. և զմա
մըն անգիտութե՛ն հանածեցեր
յո՛գւոց մարդկան. ով՝ ո՛ր ոչ
գրիգոր՝ բարեխո՛սեր վասն
մեր առ միածի՛ն բանըն տո՛ր։
Աւր ոչհամարեց ըզնոսա՛ն միաս
նական երկրորդա՛ւորեցն. յայտնե
ցեր երկերեցաւոյ խոստովանի՛ն
հրաշափառեալ. ով՝ ո՛ր ոչ
գրիգոր՝ բարեխո՛սեր վասն
մեր առ միածի՛ն բանըն տո՛ր։
Աւր զիշխանական անօրինո՛ւթի
մարգապետին վասըն մեր. ու
սուցեր մի յերկուց նո՛ր խառ
նուածն ըմբանեցեր. ով՝ ո՛ր ոչ

* Ընդ կիրակէ լուսնի

Աղաւնաւո՛ք։

Ի խաչն ա՛ն ամենայնիւքեան. ան
տանելով զերկնային՝ զի վերակա
նայիր ի մարդկի՛ վասու ըստացեալ
անհամեմատ մեծութե՛ն. ով
հոգւո՛ւ սուրբ՝ հայցեա՛ վասն

*Հրաման Սեռ Հնոց

պատուէր։

Ալ ըլլայ միայն քո քու բոլոր երեցներ յոդիս ազգիդ. ո՛րպէս վասն է՞ իմաստութիւն երանելին Եսայեայ. ընդ ծայեաց զանձն ոգեկիզ քո՞ւ կամեաւր. բարեխաւսութեամբ տուր ընդունել մեզ ողորմութիւն։

Ը՞ղբայրութիւն։

Ալ զայրացո՛ւ եղբ քու ասելով ընդ ոչխարս յանիմաստին. որպէս տեսանելի՞ փախատեաց հոգ եւ երանելին ճգնէտիոս. ընդ բաժին արեան արբեալ ուրախ եւ երգս մեկնելով բան։

Ալ ըլլայ փառաց քոց քու ծաւալեցեր ընդ տիեզերս. որպէս զնա՞ւոտ հաւատոյ լուցեալ երանելին ևգրիկոս. հեռուեաց լուսաշուք քեզ ի յերկիր կիրեա արեամբ մանուկ։ բարեր։

Ալ զնշանն խաչի քո քու՝ եւ ուսը մեզ զկնի յաղթութիւն. որպէս զնո՞ւ երանելին ուխտեալ ոչխարն տէր. բոցակիզ պատարագաւ քեզ խունկ անուշութեան։ բարեր։

Ալ ըզաւն կենաց քոց քու մեր մանեցեր յերկիր բանտարկ. զոր ընկալեա՞ պատաւիրեցեր յիւրեանն երանելին մարգարէն. ու ի մարմնին անմարմնաբար չար չարեալ պատկեցաւ։ բարեր։

ուակեան ծաւալեցեր ընդ տիեզերս յարբեալն ոգւոց ծարաւեաց։ ով երանելի։

Ալ ա՞ծառ՝ անկ խանձալի ծառոյն կենաց ոկոյզն ի քէն պատղաբերեցաւ. որով կերակրեցեր՝ եւ կերակրես միշտ ըզմանկունս քո կենդանի. աղերսեա թեամբն երկնից դիպիր՝ եւ վարդապետ հին եւ նոր կամիկարան։ ով երանելի։

Ի՞կայք լուսատարած՝ լեր մանկունդ առագաստ. այսոքեր առաքեալ տուր բանիդ ընծայութիւն. ըզնշոլիքդ կատարեալ վարդապետ երկնից ի՞նկերեցոյ. որ զմեզ թաց կատարեալ այսօր վերափոխեցաւ յածխակերս խոնարհն ի յանդրանկաց հոգւոց ընդունել։ վասն մեր առ ողջոյ՝ ը՞ր միշտ բարեխաւսել ասել ըզքաւութիւն յանդգնաց։

Ո՞հ հոգեթա՞ր. փառատրեա ցուցք ըզքեզ զմիասին փառաց թագաւորդ. որ ընտրեցեր աւծ այնքան օրինաց քարոզ ընկալեր ի միրեմ. որ զհաւատացեալ ար ծոմ բանին ի քէն արկ ի սերդ նաւորդս յորդւոց մարդկան կանգ. մաղթանաք տրամ՞ զի արժանատրեա ըզմեզ փառաւորել ընդ երկնայնոյ հոտին առաքեալ։

Աղերսեն առեփանոսի՝ մեծ
նահատակին. այսօր նշմանեաւ՝
նախավկային. զոնեսանակու-
թիւնն յիշատակ բերեալ՝ և
զնա՝ղէս մատուցն. պատակեցաւ
իբ՝ նշմանեաւ նմին.

Աւրհնց տասանց և երկուց ընտ-
րելոց քրիստոս մեր. նահատակեաւ՝
խփոած սաւղեանաց. և ընկալաւ
ի՝ քրիստոսէ՝ զյաղթութիւն
մատուցն. պատրաստեալ նոցա՝
զանվախճան ըզկեանսն.

Աղաղակեաւ հայցմամբ սո-
փեփանոսեանց. ընկալաւ ի՝
զաղաչանըն մեր. պարգեւեսցի
ըզթողութի՝ն մեղաց մերոց յա՝
ցանուց. բարեխօսեալ փրկչի՝ն
պարզեւաց տեսօղ.

Աստիպոս և վեհայ քե սու-բք
սոփեփանոս. որ ըզ հարեալսն
ես յանձնատեր. և երկնային՝ն
դասուցն եղեր դասակից. ա՛
զաչեաց զօրէն շնորհեցեր մեզ ըզ
կեանս անխախտն.

Ի՝սա անուանն քո եղեր պատակ
եկեղեցւոյ. և հետեւող տա-
ղանդ ամենապարկին. ի՝ յորդորի
հետեւ ընտրելոց ընդ քեզ
սրբոց. պղ. Յինն՝ի եկեղե-
ցւոյ ընտրելոյ ի՝ հոգւոյն. և
լուսաւորեցեր զսրտիս քոյդ
մով. այսօր բերկրի՝ն հատա-
նացեալ. և ուրախ ըզգնա-
քե զհանդէս. պղ.

Հ ՚ր՚ւթեան Նոյեմբեր ի՝նի՝ն.

Ի՝սա՛ յ ընդ անմարմնոցըն
դասակցեալ պա՛տճէ եկեղեցի.
ասնեալ ըզմշտաւոր բերկրա՛ր
վե՛կայեցն. ոչք ընթացան ի՛մե
րինն երեսաւղէմ. փառաւորե
լով՝ զքաղաքա՛ւորըդ քո՛.

Ի՛սա՛յ ի բանտէն ոգեկիզաց
գառանց բերկրա՛լոյ խմբոյ
կազմա՛կանց բոլբոքեալ բոցոյն
զերից մա՛նկանցն երկեր՛ի՛ն
զօրնեալ քրիստո՛ս. փառաւո.

Ի՛սա՛յ ի կամաւոր քեզ պա
տարագ զա՛նձինս ընծայե
ցի՛ն. ի՛ վերայ սրբոց քոց ան
զանոյ. և ընկալան ըզ պատա
նասկեանն. փառաւո.

Ի՛սա՛յ ի ընծայէ եկեղեցի
զմա՛նկունս առաքեալսն երկ
նաւոր փեսային. ոչք ընդ հրճ
ուա՛ն երգակցե՛լք ցընծու
թե՛ փա՛ռ. Ի՛սա՛յ ի ժողովեալ
հաւատացեալսըս ա՛ստբ երկոր
դո՛ւթեամ ի՛մաստի՛ն ձգձնու
թե՛ վե՛կայեցեալ. խընդրի՛լով
զքաղաքա՛ւորն յանցանաց. փա՛ռ.

Հ ՚ր՚ւթեան Սեպտեմբ՚ի՝ն
ի՝նի՝ն.

Ընծայ այսօ՛ր սո՛ւրբ եկե
ղեցի. յիշատակա՛ւ սրբոց վե՛
կայեցի՛ն. ոչք արիաբա՛ր մարտ
նեան ընդ դէ՛մ բըռնաւո՛ր
չարին. կատարեա՛լք այրեա՛ւ մբ
վասն ա՛նուանն սուրբն.

* Ը ՝ուրեւ Աբեղայ
Օրհնութ։

Աչք յառաջագոյն յօրինեաց յօրի
նակ միտանին քո՝ հայր երկնա
ւոր ։ եւ ունէր զօրութիւն ի
կին սրբութիւն յօժարեաց օծե
լ ։ ի՛նչ ։ հնձ և կին։ այս
ղերկնային քո զնութիւն։
Աչք խոնարհեցաւ ի մէջ ի՛ւղ
քաղցր անուն օծեալդ աստու
ծո՛ւ ։ խանդեղով զօծութիւդ
օծեալ ը՛զմարդկային առեր բա
նութի՛ւն ։ հնձ և կին։
Աչք իմերնամատնեցաւ՝ ինչանե
լով յանապատեալն օծումն օծե
լ ։ ց։ և օծմամբս այսմ վերա
առեղծեր նոցազ գՏողերչեան
ոգիս աստուծո՛ւ ։ հնձ։
Աչք զարդարեա առնես ի՛նձ
դերձակս լուսափայլ և զերապայ
ծա՛ծուս գՀարունացեալ երկիղ
ցի քո ստ՝ի՛ւրբ ։ մանկունըք
առաս ընդ հրեշտակս օրհնեն
ստուբ զերդոյդութի՛ւնդ։

* Ա՝նիւթ Դ՝ուռն՝ Ի վերայ
Աւետեաց։

Հայր ամենակալ։ որ ամենայ
ցեր զամենայնի ոգիդ ի փրկուե
ան՝ղկասի՛ա՛ն։ հնձ՝ զերդ և հնձո
դ՝ոյդ պարգեւս ։ հնձ զոգիդ
գրաւեր քո ընդ հնձոյս յիւղըն
հայր ։ զերդ ընդ հրեշտակս
Ոգիդ՝ ստուծո՛ւդ ։ ի՛ւղ քա՛
վիճառ անուն օծեալ քոյն զոն

կճառ ստրախութի՛ւ ի՛ւղ՝ այ՛վ
զոգի հնձեր ի գամաս առաքելոցն։
հնձ զերդեգրութի՛ւն՝
Ոգիդ՝ ձեր շնորհի՛ւ ։ ճշմարիտ
օծեալ։ ոգ և ծրնաներ ։ օծ
մամբս այսու ընդ ամե՛ն՝ ո՛ք
աստուածոյ շնորհի՛ւ ։ հնձ։
Աչերեա՛կ ակնութի՛ւն ։ ի՛ւ ան
ստածութի՛ւն ։ քեզ վերագո
չեմք ընդ սբերքս ի՛ւրն ստո՛ւերք
ստերք ։ սբերեա զընծայս խոր
հրդոյ ։ ի վերստին ընծայեցոյն սիմա
երգել յաւէտ քեզ փա՛ռս։

* Ը ՝ուրեւ Ոսկերչի
յոյժ ղեղեա։

Լ՝ուսո՛ւդ խորին՝ անհաս
ա՛ներևելիդն ։ որ զարդա
րեցեր զվերին պետութի՛ւդ ։
ի յաւուրս անմատոյց լու
ս՝ո՛ւյն ։ գերապանդ փառաց
զդասըս հրեղինաց։
Ընձեռեալ զօրութեամբ ։
ասեղծեր զազգս պատկեր ոգ՛
րութի՛ւն ։ և նաղելի փառաց զգես
տաւորեցե՛ւր ։ ի դրախտն ա՛
զնիւ առեր բերկրանաց։
Ընդերանոգ քո ընդ միածնիդ՝
նորոգեցան պարարածք ամենա
ձյն ։ և վերստին մարդն ան
մահացա՛ւ ։ զա՛ղաղարեալ
խղճաս անկողոպտելի։
Ընձեռեաձին բաժակ հրաշի
ան ։ որ հեղալ յաւուրսն ի
նոր վերնատունն ։ հնձ և ի մեզ

* Հրամանք հոգեւորք *

Յայս յարկ նուիրեալս մեզ ամէն մեր ունելոյ ամաչելոյ։ մեր ամենայն ինչ ի ձեռս ձեր աւանդեցաք։ ձեր ամենայն ինչ ի մեր ձեռս աւանդեցէք։ ոչ ինչ ունիմք ի մեզ ինքեանս։ ոչ ինչ ունիմք ի մեզ ինքեանս։ ոչ ինչ ունիմք ի մեզ ինքեանս

վանն Բէր կամարմանն ուր տնօ-
րինութեանն ընծրհել ըզթողու-
թիւն կամ նզովեցին տաճարին։
Ո անապատական կոչմանն մարմնի
ածածին խոստովանի ուր եկեր
ղեցի. ուստի տրեաս Տէրն ան
մահութեան և քաժակ մեզ
ներախաւսէր. տուր ծրինու
թիւն նըմին հոգևոր երգով։

*Ը ձայնի Ի։
տաճարական։

Ա՛ձուրս վերջին ժամանակի
շինեաց իւր տուն ղեկեղեցի.
հօրըն զքնած երկնաւորի՝ ի
մաստութիւն բան և որդի. ես
ը՛զ մարմին իւր ի՛ղենլի զգինի
արեանն ի՛խառնելի. սրմին
հրաշից ներգործողի՝ տուր
օրհնութիւն յամենայնի։
Ի՛րև զծառայս իւր առաքեաց՝
ի՛ խառնելիս ըն հրաւիրեաց.
զբաղցեալս ի՛հաց մարմնոյն կո
չեաց՝ զգինի՛ արեանն ետ ծա
րաւեաց. յայս կոչմանէս ապըս
ա՛մէնեաց՝ աղգ հինգհոյ հայ
ա՛ստանեայցդ։ ա՛յն որ զհրաշս
զայս ներգո՛րծեաց՝ մեզ նո՛րա
գոյն յոյս հա՛ստատեաց։
Ֆա՛ստատիմ և հաստատուն՝ գրի
գորիոս անուն արքուն՝ ներման
խաչի մահուա՛մբ որդոյն՝ հարչա
րանօք իւր ա՛ր մարմնոյն. զա՛ղգ
ըս հայոց կոչեաց ի՛նոյն՝ զգաստ
և զհարուածս ետ խրատագոյն.

մի՛այն բանի՛ն հօր հաստատոյ՝
ա՛ւուք օրհնութի՛ զօրըք հրաբո՛ւն։
Ո՛ծեալ մերոյ հայրապետին՝
գրիգո՛րիոս լուսաւորչին. զևան
գելիո՛ պատրիարգին՝ ի՛ կամարմա
հայք առաքին. մեզ մարգարէու
բերին անգին. զնըշխար սըր
բոյ կարապետին. ա՛յսրա՛մ հրա
շից ներգործողին՝ ա՛ւուք օրհ
նութի՛ ազգ հոգածի՛ն։
Ա՛ստուած աւա՛րըն փըրկականն՝ ի՛
գալ փըրկչին ի՛յորդանան. նոյն
արուեստակն արարչին՝ ծագեալ
յ՛ՀՀըս հայաստան. զրո՛ւնք զը
ժոխոց խորտակեցան՝ որք յինն
ակնեան տեղիս անկան. հո՛ւյսք
ըն գերուց հալածեցան՝ հրճ
ուակք ընդ մեզ դասակցեցան։
Ի՛ձեռն առեալ լուսաւորչին՝
զնըշխար սրբոյ կարապետին.
շուրջ պարըսպե՛ալ զկողմն Տա՛րն՝
ընդհօ՛ք աշխ զբանն ածողին.
ա՛ստ թշնամիք մի՛ զօրացին՝ մի՛ հեր
ձուածոց աղանդք բուսցին.
յերկինից գայր ձայնն ածային՝
թէ հայրուածքդ կատարեցին։
Ի՛ երկանիկ երկնահանդէս՝
ձգնօ՛ղ անուն և կրօնիդէս. ի՛
հոգանի՛թ ծընեալ զմարդ՝ գե
թազանցո՛ւք ի՛ բնութէս. զնեզ
պարգևեաց նը զևոնդէս՝ մեզ
երկնային հրեշտակք երկրի՛ս.
ի՛ վե՛շտաւից մարմնոյ ախտէ՝
փարատեցէք ի՛ խոցմանէս։

տակք· մարտիրոսք նեք և վը
կայք· որք սրոյ մահուամբ կա
ատարեցայք· յորդոր ոճնիս ձեր
միշտ՝ արեան նբ չ հեղման վը
տանք· ահ· որ լեցի նք պատարագ
պահել լզմեզ միշտ անվրտանգ·

*Հ ՝ւրւ Աւեր Ա-
փառաց·

Ատուգ՞քեամբ տեղիկա
ցեալք· Հարցանելով լ՝ւմեր
գարէն· ով ելեզ ի՝ւեռ՞ն ան
կա՞տ ոչ կացցէ ի՝ տեղւոջ
ըն սրբոյ՞քեան·

Ա՝նձն տ՞ասք լ՝ւմ՞ւկաւետ·
լեառըն դիտաչ և՝ բնակարան·
վը՝կայիցն որոց առեալ զո՞ր
ղ՞մունքիմ՝ն յատուածոյ փրը
կչէն ի՝ւրեաց·

Ո՝ւղք բարձն ի՝ւր լ՝ւսոյս ի՝ւր
եանց· խաչեցելոյն խաչակից
ցան· դիմելով յօժարութեամբ
ա՞ռ սատակիչն՝ որպէս զա
ռիւնս ի՝ւրեզ գայլոց·

Ա՝յն և՝ զի նքն իսկ տեառնեմբ
պրի՝բատիկէ՝ առ՞ազնին· յո՞ր
ըս դնին բ՞աղմութիւնք ախտա
ժետից· ա՞ր՝կն ջ՝նեցիլով վերըս
տի՝ն ջ՝ուրցն յո՝ւմ՞ն·

Ա՝տաւնօր նորին՝գեցաւ մեզ ա՞
ւազանն սերմվմ՝ն· ի՝ բանալ
զաչսն սրտից· ա՞ռ ի՝մ՞րժել
զախտս հոգւոյ և՝մարմնոյ·

Ո՝ւմեք երկրի տանէն յո՝ւնաց՝
հայոց տուել պարգև փառաց·
վարժիչ կարգաց կրօնաւորաց՝
հարք միաձանց ծի՝գնաւորաց·
ծաղիկք բուսոյ բանաւորաց՝
բերբ՞շխական դեղք հիւանդաց
ի՝դիւական յայտոց չարաց՝ զմեզ
փրկեցէք ի՝ փորձանաց·

Ո՝ւրն լուսոյ հօր միածնի՝ ճրագ
մարտուերն քարոզի՝· պարթևա
ղենըն գրի՝գորի՝ պարգևեցեալք
գանձ կենդանի՝· նո՝ւյն և նըշ
խարըն հոգելի՝ աթանագի՝նեայ
սուրբ վը՝կայի՝· ո՞րով մարմնոյս
վերք ողջացին՝ յանցանք հո՞
գւոց մեր քա՞ւեսցի՝ն·

Ա՝ծնաւատեղեն երկնից կա՞մրք
ա՞ծուերն կամարըք· ճրագնօք
մարմնով խոտանձարակք մաքուր
հոգւով լուսոյ տաճարք· ե՞կէք
ղեցոյ բարձր աշտարակք տանըս
հայոց ամուր պատուարք· զեղեզ
աղաչեմք ճրագնօք նբ հարք՝
լինիլ անձանց մեր բարերարք·

Ա՝մառ զօրացն պարսկական՝
մարտիս ընդ զօրըս հայաստան·
դուք մաղթեցէք յաղերս հայց
մամբ՝ աղաչելով զածըն բան՝·
վ՞ս յօհաննո՞ւ ձայնի գո՞չման՝
կարապե՞տին սբ՞ յ հայցման՝· պա՞
հել զերկիրս այս անսասան՝ զտե
ղի արեան՞դ ձեր հեղման՝·

Ո՝չՀեմք առ ձեզ նբ նա՞տանիք
հոգանի՞քեաց մարմնով հրեշ

Ի ՏՐՈՒԹ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ.

Ի ՀՐԱՄԱՆԷ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՇԱՐՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴ ՀՈԳԵՒՈՐ ԱՆԵԼԻՍ ԱՐՔԱՅԻՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՍԵԲԱՍՏԱՑՒՈՅ ՏԱՂԱՆԴԱՒՈՐԻ. ԵՒ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ. ՅՈՐՄԱՆԱՆ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՍԱՀԱԿԱՅ. ԵՒ ԸՆԴ ԱՅԼՈՑՍ ՊԱՏՐԻԱՐՔՍ ՄԱՏԹԷՈՍԻ. ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՅԱՂԱՊՄՐԻՒՄԻ. ՀՂԻՆԴԻՑՔԷ ՈՒ ՄԵՐ ՏԱՂԱՆԴԱՒՈՐՔ. ՅԱՂԱԹԱՀԱՐԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ. ԶՈՐ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ԳՐԻԳՈՐԻՈՅ. ՈՐ ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ԳՐԻԳՈՐԻՈՅ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՍԱՀԱԿԱՅ. ՈՐ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ՍԱՀԱԿԱՅ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ. ՈՐ ԵՐՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՑԻ. ՈՐ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՑԻ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՍԱՀԱԿԱՅ. ՈՐ ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ՍԱՀԱԿԱՅ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ. ՈՐ ՎԵՑՈՒՆԵՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՀՈՎՀԱՆՆԷՍ ՊԱՐՈՆՏԵՐԵՑԻ. ՈՐ ՎԵՑՈՒՍՆԵՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ՀՈՎՀԱՆՆԷՍ ՊԱՐՈՆՏԵՐԵՑԻ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՍԱՀԱԿԱՅ. ՈՐ ՍԱՀԱԿԱՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ՍԱՀԱԿԱՅ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ. ՈՐ ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԵՂԵՒ ՍՐԲՈՅՆ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ. ԵՒ ՅԵՏՈ ՀԱՄԱՐԵՑԱՔ ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅՈՑ ՍՐԲՈՅՆ ՀՈՎՀԱՆՆԷՍ ՊԱՐՈՆՏԵՐԵՑԻ. ՈՐ ՀՈՎՀԱՆՆԷՍ

Ա Ղամշատակ վերկայինդ ազգին
մեծին ու փիւռատոյ. Երմոգենեսի
դրաբոսի, յաւետ վերկոյք ողորմ
ցուբք. Ա Վետ վերկոյ քի քաղղ
քաղաքացիդ մինաւ. պրոշ
հաս օգնականն յաւետ ըղբեր
խնդրողացս: * Ի սաս Ճարի հան
դերասանն սըբոյն մեծին մի
նասայ. երկայք հաւատացեալք
յաւետ երկրպագեցուք:

* Ե Բուխե Ալեք

Ա Ղբ պրժանաւորեցայք կիւրեղ
յաշակերտին Թէոփիլոսի առաքելոյն
Քանդիդոսի. Ե ամպոլի ու հրով
մաքրութիւն, ոսկի փորձեալ գե
տաք ի բնական կայրանին հրեշտա
կաց. ով երանելի պբ ոսկեայմ
դեղ բարեխոսեցիք առ որ մաք
րել ըղմեզ ի նմանէ մեծաց:
Ա Ղբ պնդրաժեր շուն դասանու
քէ քարոզեցիք ըղքրս ի գերու
նըն Թէոփհոյնն. մըկըրտե
լոյ խաչ ըղքաջ նահատակն
ի յակոբոս երիստասյ ի ծաղկա
զարդ վայելեցուքիս. ով երա
Ա Ղբ պնդպատրեի մանկիք ինդա
պատրաստ ոգոյ Քանդիդոսին
չարչարանաց ընկեր քեզ ստացան
առաքեալն խոնարհեցայք պա
տարագ ընդունելի. ով երա

զի ծառայեալ հոգւով սըրոյ
գործով մարմնով. մարտ ընդ առն
բնչան եղեալ պըճակեցար ով
սուրբդ կիրակոս. տունկողին
ձիւն քաղցրեալ ծաւալեցաս
յանդաստանն ձեր. յորժամ
պատահակն արիւնք ձեր
հեղանն կերկրի. երկնային ձեր
ուրախացան ըղձեր յինքեանս
ընդունելով. մայր ոդդով
բերկրեալ ով սբ յաւետիս.
սաղմոսողին ըղձեզ գրի ծառ
ան զարմանալի ի գործս ձեր

ձայնց մերոց.

Ա սրդ պգին վահաւճանիկ
լինորատունկ բուրաստանին.
լուսազարդեալ երիցցար ով
երանեա՛ւդ սուրբ կիրակոս.
վայրն մեր բարեխոսեցիք գրիս
առաջ՛ փրկչին մերոյ.

Ա ղաչանք քաղցրաբուրբք հերձա
բանեալ ըղսրբ յիսուս. վերա
կացոս արուամբ ներկեալ. ոսկե
գաղա՛ւ զերազարդուսիկ. վայ
Ա սրդնեայ վարդապետին հա
մեղոյդ արեամբ ձըմեռեալ.
պըճանկեցար ի բերկրութիւն ընդ
երջանի՛ւկ մարտիրոսացն. վայ
Ա ռա պարծանք ոչ հատանոյ
լուսոյ պըսակ ի կիպրոս ցոյց.
մայր ոդդով բերկրեա՛ւ այսօր
ով երանեա՛ւդ նոր յիսուս.
վայրն մեր բարեխոսեցիք գրիս
առաջ՛ փրկչին մերոյ.

տալով արեամբ յաղտոյ մեղաց
սրբմամբ։ զօրութիւնք յայր
հոյացեալ՝ քաջ զնա ընդունէք.
զի շահարիս վերհաց սրբեցի ես
ընդունելոցն. նոքազարմացեալ
յանօրինացդ բռնութենէն. զի
ջնջեացեալ յաղօթականէ մաղ
սի ձերմէջ։ նայեսցուք սր
դոյգ պատկեաւ»։

«Ուրահրաշ պատկառեալ և զօ
րագլուխ առաքինեաց. վառե
ցար զինու հոգւովն սրիճաբար
ընդդէմ սահու. վարդան քաջ
նահատակ՝ որ վանեցեր բնիբռ
նամին. վարդապետն արեամբ
եդեր՝ պատակեցեր վիհեղեցիկ։
Ի բնութեանդ թագաւորին վինու
յաղթեալ պատերազմին. խոհա
կան իմաստուն՝ խոհեմացեալ
անձառապէս. խրթին ի խորհուրդս
դասկան՝ և ծանուցեալ անուն
բարւոյ. խաչելոյն վերայ երեալ՝
հերձեալ արեանն պատակեցար։
Ընդնախայն լուսով լերկրալ արի
ացեալն քաջն արտակ. քանզ
տուալ ի հայրմէ՝ բռնապետին
բնչնեալ աղետից. զիմիոկա
կանին ընդեալ զբաժակ՝ և մի
կերասեալ արեամբն հերոմ. զա
սակցեալ ընդ անմարմնոցն՝ երե
ելիր ի երկինս տէր փառաց։

Ամբարձեալ զերեսս աչաց
ներոյ ի երկինսն տեսանէիր
զնոսն։ երկրպագութեամբն զո

Ա՛ղաչեմք ընդերձ սուրբ բարեխո
սեալ սրբոց առաքելոցդ. ողբ նա
հատակեցին քաջակատարեալ պա
տերազմի. յաղթօղք դրսոյն ընդ
դէմ թշնամոյն. բարեխօսեալ
այգ վերնոյս խրնայեալ լմեզ։
Ողբ առիւ բազմահնարինէ
երեսեցա հատոյց սրբոյդ
եանց. և ընկալան ի գլուխ զա
դատարս փրկութեանց ընդնշան
խաչին. առաջի ընդ ամենայն
ընձեռեալ ես նոցա հոգին. քա։
Ողբ մաքրեցեր զանձինս իւր
եանց առաքեալ անուանդ քոյ
սրբոյ. ընթացեալն հոսանուս
շուքեան զազօթս իւրեանց.
ի տեղւոջ հերմոն ես արեանն
իւրեանց. քարեխօս։

Ա՛ղաչեա՛ ի՞մ ով ա՞ռ հայկ
ազգն. քանզ քեզ առնու ընդ
վերնի խաղիցն. հայեաց ի հա
ւատոյ ընդ քեզ ի հաստատեալ
առաքելոցդ. զամենայնի ան
դադար ի հայրապետ. զօրա
կիցդ հայոց պատկեաւ։
Ի՛նչպէս ոսկի ընդ ոսկի ես
ընդունելի. ընդ ձշմարիտ յիսուսի
անմահական. հոգեւոր ընդ հոգե
ւորին. ի սկզբանէ ընդ ամենայն
ներոյ սուրբ ընկերակիցս։

* Կամ Սիրտ Վ. Հանգիստ։

(ա՛ն. գ՛.)

ՈՐՈՒՆ ՀՈԳԻՆ ՄԱՐՄՆԱՆՔԸ ԸՍԻՐԸ
գոյն սահմանքեր ընծիրը
կոխիլ Հայաստանեայց.
ընդհանրիլով մեզ հրամիրակ՝ զի
բան ընդ ինքեան ըմբռնիցուք. օրհ
նեմք ըզքեզ ընդ ջրոս անմար
մնակամացն ընդ Հայր ամենակալ։
Ո՛ր նորին դասանութենէն խա
չակից քեզ ընտրեցեր ըզդա
րս փրկանացին. ընդհանրեալ

միով դրամ բարեաց՝ յառա
ջիկ դիմելն գարեգին. ընկալեալ
ըզբարեբանն յաղթանակ
նահատակացն։

Ամենակա՛ն խոնարհ հաղորդ՝
և երանի՛ց մին ընդ վեցից.
ողբ ընդ նոսին նահատակեալ
արիաբար պատերազմա. ևՀե
ղի՛ն զարիւնս խրոխտից՝ ի նո
րոգումն եկեղեցւոյ. ընդ նո
սին պսակեալ ի յերկնաւոր
հանդիսատրէն։

Ո՛ւրախութեամբ վառարա՛ծ
երկրպագութեա՛ըդ նըւագիմք.
բազմութի՛ւն պըսակելոցս ըզմեզ
մաճեա՛ռ առաքինեացս. եկեղե
ցի՛ք հայաստանեայց պայծառա
պէ՛ս զարդարեցան. ունելով
միշտ բարեխո՛ս ըզՔրիստոս
մարդի՛ սոցա։

ՈՐՈՒՆ ՀՈԳԻՆ ՄԱՐՄՆԱՆՔԸ ԸՍԻՐԸ
գոյն սահմանքեր ընծիրը
կոխիլ Հայաստանեայց.
ընդհանրիլով մեզ հրամիրակ՝ զի
բան ընդ ինքեան ըմբռնիցուք. օրհ
նեմք ըզքեզ ընդ ջրոս անմար
մնակամացն ընդ Հայր ամենակալ։
Ո՛ր նորին դասանութենէն խա
չակից քեզ ընտրեցեր ըզդա
րս փրկանացին. ընդհանրեալ

միով դրամ բարեաց՝ յառա
ջիկ դիմելն գարեգին. ընկալեալ
ըզբարեբանն յաղթանակ
նահատակացն։

Ամենակա՛ն խոնարհ հաղորդ՝
և երանի՛ց մին ընդ վեցից.
ողբ ընդ նոսին նահատակեալ
արիաբար պատերազմա. ևՀե
ղի՛ն զարիւնս խրոխտից՝ ի նո
րոգումն եկեղեցւոյ. ընդ նո
սին պսակեալ ի յերկնաւոր
հանդիսատրէն։

Ո՛ւրախութեամբ վառարա՛ծ
երկրպագութեա՛ըդ նըւագիմք.
բազմութի՛ւն պըսակելոցս ըզմեզ
մաճեա՛ռ առաքինեացս. եկեղե
ցի՛ք հայաստանեայց պայծառա
պէ՛ս զարդարեցան. ունելով
միշտ բարեխո՛ս ըզՔրիստոս
մարդի՛ սոցա։

բայեալ՝ վանեալ զամենայն
բանսարկութիւն. Տիմոթէ՛ոս Տօր
ընծայեալ՝ որդւոյ դիւրով հար
ձարակից. Տոգեւոն յաղթեալ
պատերազմին՝ և չարասէր
թագաւորին։

Լո՛ակա՛ն բարւոյն դիմամբ՝
ընդ դէմ մեզայցելն վառեցաւ.
տարագնաց եւի՛ք յերկիրն՝
պարակեցա՛ ընդ անմարմինցն.
առնուո զամենայն՝ տագնապ է
զեա՛ երկրորդումն. տրտնեան
նք խորհրդոյն՝ տուն եմուղի
արժանացեա՛։

Աաքեա՛ ըզհատեալ վահան
յուսոյն զրահիւք ծածկեա՛լ.
զիբրկականըն սպառաւոր՝ ի
գէտս երեա՛լ զնըշան խաչին.
վա՛հան վեհ երեւեա՛լ նոր մահ
կամիա՛ք նահատակեա՛լ. խա
չերկայն վկայ երեա՛լ պատակե
ցաւ արեամբըն խորհուրդ։

Ո՛հտանո՛յշ ոգեկիզեա՛լ մա
տուցանի՛ր զինքըն նըւէր. բա
նատո պատարագա՛ւ ընծայե
լո՛վ հօր ի յերկինս. սրսկի՛ն ըզմ
ցանկալի՝ արդարութի՛ւնն ձո
խաչեա՛լ. խնամատա՛ր պայծա
ռացեա՛լ յերկնաւորիսեան ընտր
հա՛յց հոգւոյն։

Ո՛րկնա՛մբ տարագմա՛ըընտ
րեալդ՝ նահատակո՛ք յատա
ջեա՛լ յաներեցունց՝ զմի՛ւս և
աւա՛ղ մարտիրոսաց. նախաշա

լուցն. ամենախրատով դիշատակ
մեծի մկրտչին Յովհաննու. որ առաւել
լուցն սիրելն և մարգարէից
լոյս անուն. ընդ նոսին և մեք
ընծայեցուցցուք ի հօտէ երկնից

ընդ հովս աւետարանին.

Հրաշափառ ա՛ր և միշտ քոյ
ընտանւոյդ. որ յամառ գիտու
թիւք ընկերակուսն հայհոյանեցեալ
ընկերացուսարեալ. ի պարթեւս
կան մեղապարտ ազգին լուսաւ
որիչ մեզ ընտրեցեր. վնասոյդ
բարեխօսութիւք սուրբ փրկիչ կեր
ցո. ընդմէջ այժմ և ինքն յաւիտեան
գաղատեանն. Հրաշալի գործոց
մանր երանելի՛ն սբ գրիգոր.
զանազանելի ընդ առաքեալսն ի
յանձն կուս. և երկրիդ հընգագ
ամեայ ի մէջ թուանատրացեալ քնա
կիւր անդընդայի՛ն առնելն
նոքա ի վէր բարձրի՛ն. վասն որոյ
Հրաշագործ քո բանիւդ և
մեծ ոգորմութիւդ. ի երկար բնիկ
կեր ընդմուտածեալսն ի գիտու
թիւն աստուածեղէն առնելով զամենեսեան տուր
երկրորդութիւդ. վասն.

Ա՛ր հրաշիւնեցեր զյաջորդսն
ընտրեալսն ի սիրելեանդ աշխար
հէ. ի հարատանի՛ն անապական.
հոգեւոր տօնախմբութիւն ընդ քաղ
ցրելոյն յառաջապատրաստին զնուռ
ծաղկեանցն. ախտաւորեալ սուրբ կե
ղեցի՛ն վիճակաց քոց.

ծնունդ կարգեալ տիկնոջ եւ
վարդապետու. գովեմք ընդքեզ
ընդ ձօրս անմարմնական կանացն

ոգեկիզ մեծածին.

Ա՛ր մկրտութիւք աստուածին ա
փրկական հաղորդութիւք. ըզ
զինուորեալսն առնումնդր քո.
պայծառացեալ արեամբն ի
ւանց յաղթող մարտիս պսակ
կեցեր. բարեբանեմք ընդքեզ
ընդ ձօրս անմարմնական կանացն

հոգեկ ձրեշնորհ.

Ընդ[illegible]ր ընտրեցեալ ի ընտրեալսն
բանից. սբ ընտրեցեալ յորովայն
նէ ըզ հրաշալիսն խոկեալ
նէիւ փառաց քոց հանճարդ. խոր
նայեալ ի մեզ մանկանօգնեցար.
Անհակիր և յամենիմաց տէրդ
հայրապետացն. ղեկոնդիէ ի՛ սբ
վարդապետէն հրամանաւ լու
սաւորել զարիակայ՛ն քոյ ըս
պասաղէնան. խընդայ.

Ա՛ր յաւր ցընծան հրեշտակք ի
երկինս. մկրտիլն Յովհաննէ
հրեշտակէ ծն. ոգի համադաս
եալք ձայնին բազաւոր՛ն.
երկեղն ջօրհնութիւնք ընդ ի
բարձնան. Ա՛ր յաւր ցընծան հո
գիք սրդարոյ. նահատակաց
և մարգարէիդ ձայնակիցդ լի
նիլ մեծին ի ծնանելդ կանա
՛չ՛ն. երկեղն ջօրհնութիւնք
ոգեւոյն մկրտին.

Ա՛ր յաւր ցընծան դասք առաքե

զաշակե՝ ի լուսոյն. մինչդեռ
նըստեին ի քո վերնատանն։

Ընդհանրական աղաւնի անկան
նելն ոգի քննէ ըզխորս աստ.
զոր առեալ ի հօրէ՝ պատմէ զա
հաւոր և ըզմիաւոր գամ
ի լուսոյն։ զոր քաղցեցին համա
գոյական։ Որոնումքն ի բաց
ձոնեա ելոյին ի հօրէ հոգւոյն
սրբոյ։ ոյոմ առաքեալքն
արբեցան անմահական բաժա
կա՝ ի լուսոյն։ և հրաւիրեցին զեր
կիրս ի յերկիր նոյն։

Ամանակ գարձի իմոյ էհաս
ի յերկիր։ արդ ոյր ընկալ ըզ
ծառայս քո։ և հոգւով սբ ա
րի առաջնորդեցէ ինձ ի
յերկիր ուղիղ։

Ուստովանող հոգիս։ որ էիր
զուանայուքեան ընկերացս աշ
խարհի։ արդ ոյր ընկալ։

Ի վերջնումն աւուր մեծի յոր
ժամ առնես զայցելութիւն քոյոց
սիրելեաց։ յայնժամ խնայեա ի
ծառայս քո։ և հոգւով սբ։

Ի զբաղումս օրինաց մեծացեալքդ
Ոյր ըզանձն աւրծ յարդանդի
կրեցեր սբ բանին անարատ.
և անձառապէս ծնար ըզվեր
մանգծոյն երկնից։ ըզքեզ օրհ
նեմք։ Ոյր էից լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի քո գիրկն։ և արե
գականն արդարութեան երեր
արուեալ։ ըզքեզ։

Ոյր յամենեսեան քերովբէականաց
վերադասեալ հանդիսիցիր որ
զի աստուծոյ։ հաճեցար խո
նարհութեամբ բառնալ ի գիրկս
յերկուց աղամայ։ աղաչա։

Ոյր ըզբաժակն անմահութեան
սիրոյ քոյ արբեալ երանելւոյն
ի գնաստոս։ ոյոմէս ցորեան
աստուածային զազանացդ մաղ
րեալ ժանեօք հաց սուրբ գի
տաւ աստուածոյ։ աղաչանաց։

Ի յոյժ ժողովրդէ ոգիս ի հո
գիս քոյ առնեսցի։ երանելի ես
ջապէն մարգարէիդ ծէ։ գամ
առ ածեն աբրահամու յերկրպա
գութիւն։ ծրնեցէք ըզ ի
յերկիր նա ընդ երկնաւորացն։

Ի յոյր ոգիք դասեր վերինն սի
օնի։ շնորհեալ իւիր հիման առա
քելոց և մարգարէից։ ոգիս և
ընկէց զառաստաբեղէն վրտակ
հոգւոյն ի յաղերսանս խոտորելի.
յերկեղեցիս սբբոց։ օրհնե
ցէք ըզ ի յօրհնութիւն հնար։

Ի յոյր վերինն զօրացըն հանդի
ձայնեալ։ գոչէք նահապետաց
և մարգարէից։ երգեն այ զեր
գըն հոգւոյ։ ի լրութեան
սուրբ երգիցն ի քաղցեալ
ի բարձունս։

Ի առաքելոյ աղաւնւոյ ի յանձն
լոյ մեծասանձն հընչմամբ ի բար
ձոց։ ի նմանութիւն լուսոյ
փայլման հրաւիրեցոյ զանկիրելի

Ի՛ր ամենայն ազգք լա
ղին. ամ գործք այ. զիա-
ւորն ամենեցուն. օրհնեցէք
զԱյրն երկնաւոր. ի բարձր ա
ղաղակ բ՛զնա յաւիտեան։

Ա՛ր հալածեաց զիսուա մեզայ
ի՛ սանէք թոզոմական. զՀան
դիսաբերն ամենեցուն զոմե
ցէք զնա ազգին. ի բարձր։

Ա՛ր պատակեաց բզ Տայոսաոն
նորաբոյս լուսաւորչաք. բարե
բանեցէք բզնա Տոգին ազգիք
լուսոյ նոր խորհուրդ. ի բ։

Ի՛զբեզ աստուածածին. այլ
բեր անբասիր լուսոյն որ
լուսաւորէ զՏայոսազեալս.
մաքառականն Քրիստոս երգով
մեծացուցանեմք։

Ո՛նց պարծանաբ կուսութիւն
մարդկին. զոնց ուրախութիւ Տրեշ
տկանց. զոնց բարձր անբծութիւն
վանն որոյ բզբեզ ասածին մե։
Ո՛նց Հրեշտակաբ արուեստ ա
րեգականն այդպիսուէ. յորմէ
ծագեաց փրկիչն մեր
լոյս. միաբանաւ։

Ն՛երգական ազգաբս ի՛ Տայոս
ասն ծագել. պայծառացուցէք
ա՛ր զեկեղեցի Տրէշմամբ արեան
սրբոյն. մարգարոցս ոգա խրն
այեաց ի՛ մեզ պարգեւատու բանիցն
ո՛ր ներսիսն մեր պատրիարգ։
Պանծալի ա՛ր զաւակաք Տոգիով
բն զբաւորութեաք. Տրոմ Տոգւոյն

Ա՛ր Տատատեցիբ բանիւ զբ
կեղեցի քո քրիստոնեա իմերայ
ատաբելական վիմի. էլզել ի
սան՛ զերկնից Տոգեորս։

Պանգնեալ ի՛սա սերան սբբ
բոքբ՝ բաշխէ զմարմին ի՛ր
և զարիւնն. և ասէ ի՛ սանէք
մեզ ներողութիւն. ի թողու
թի՛ւն մեղաց մերոց։

Իջեալ Տոգւոյն սբբոյ պատա
նակերպ երեւանդնէ. ի վերայ մար
մոյ և պրեանցն ա՛ն. ի բեժեշ
կուքիծ Տոգեոց մերոց։

Վասն Տոգւոյ։

Ա՛ր բզ մեկնեցեալսբբն յայն
ժամ լուայնեալ. բզանազեալսն
ի դէպն այծեանց. պատրաստ ի՛ մե
Տամարհեցեր. խրնայեա ի՛ մեզ
մարդամանաբ սոցա։

Ա՛ր անդադար փառաբանեա
յանմարմնոցն. քահանայբ
ա՛ր լուսոյ ծնունդ զա՛ւրհնօբ.
բզբեզ բարեբանեմբ ա՛ր
Տայրըն մերոց։

Ա՛ր ի՛շատ՛ելոյ քոց ա՛ր քո
լոյսըն. պատակեաց յոյսիցբզ
Տայոսաոն աշխարՏս. բզբեզ։

Ա՛ղբ արբի՛ւ բզ Տա՛ւրըն կեն
դանի ընդ Տրաւիրեալսն իմբ
նաոանն. յորդաբուղխ բանիւ
ընտիՏաց լուսաոոյ եղեն մանն
կանդ արեամբ մի՛կրօտելոյ
ընդ քեզ. ա՛ր Տայր։

Ա Ամասկարդեաց հողեզինացն
ընդ հրեղինացդ աննիւթ գոյից.
երկանիկ արիւնք կաստուածան
յանօրինաց. զի ընկալցին հնձն
քո զանպական փառաց պսակն.
երեւեալ լուսաղեծիդ քո
ընդ մեծ մեծից գալստեանն.
Ա Ընդ հանուր քաղցելոյն զամն
ընդ կենդանդ ընդ անեզերս. Թո
Թափեալ ընկալ ընդ մանկ՝ զնո
արինոց երկնից հեռանալոյն.
ժամանակեալ արիաբար՝ զա
նիս մանկ խորտակելոյն. հնձա
ուսնք երեւելով ընդ փեսային
մտին յաւուրսն։

Ա Ուսաւորիչն ասէն՝ զանդիմ
աչ վարդապետն. խոհական մեծ
լուսկրդով խրատեալ լոցելոյ զա
շակերտանցն. ճաշակեալ զոյս
գիտուն՝ յոգիս արուեստ կատա
րելոյ. կամաւոր յօժարութիւ
կատարեցան սիրով փրկչին.
Ուր սիրոյ կենդանարին՝ բոլոր
քեզանչ յոգիս սրբոցն. ձայնս ա
ւետ խրախուսելոյն՝ դիմաւոր
լինան յօժարու. զիկաւորըդ
հոգեւոր զաւիս մեղայ խորտա
կեցին. ձանձրոյ մեզ չիրդելոյն
լ յերկինսին նստանդիստն։

Ա Ընկերտեալ արեամբն լի
եաց՝ արբին զաժուկ մահու
փրկչին. յառաջեալ յամենե
ցունց՝ յօդի ընտրեալ աշակե
րտացն. նորատիպ սիրով լցեալ
և

Շինողին ըզբոցն ըզկրակա
պաշտ պարսից՝ մանկտա։

Արքեւական սեմանողին յա
ռաքելոյն աղաչեցուք. զհատա
ոյց որդիս սրբոյն գրիգորի
պրակաւորդ սեռանալոյ։

Ա Ընկնացին հրաւիրակօք կոչե
ցեալք խոկիլ բանին. փրկականն
բանին պատմողք և պարծանք
հայաստանեայց. դասակցեալք
ընդ զօրս անմարմնականացն։

Ա Զվիշապն անդընդայինն նը
մանեալ փառաւանի. զգազանա
ցեալ ըզքաղաւորըն գործակ
ցօք չարին սուրեալ. զյաղթա
կանն երգեին զօրհնութիւնս ան։
Դասաւոյ զինուք վայրենալ մա
սիկնեայն զօրաւարին. յաշխար
հօրէն պատերազմին սխոյեանն
եկեղեցւոյ. անձատելոյն երկր
ժառանգորդ բարեաց։

Ա Խոտակցաբար արուեստիւ
ցուք զուարճալոյն հաւատոյ.
ընդ սրբոց հայրապետացն երջ
դեալ զփառս ի բարձունս։

փրկողին ըզմեզ մաղթա
նօք սոցա։

Ա Նմանեալ բանդ ալիք՝ որ
վասին մեր երեր ի խաչ բարձրա
ցար ի մէջ երկրի բարձեր զամե
նայն նախասահմանեալսն։ դերա
հրաշ զօրութեամբդ յաղթեցեր
մահու։ յարուցեալ երիքօրեայ
լոյս ծագեցար արեզական։

Պայծառացոյն այսօր սուրբ
եկեղեցիք. լուսատրոյմ կեան
դանեօք. որք ի գործոց խա
ւարի ծաղկեցին ընդ լոյսն
աներեսութ. հայցելով աչա
ղաչս
սրբոյն.

Ինձանոյք պատուեսցի ծա
նիմք սուրբ հոգւոյն. նախա
կարգեալ ի յառաջնորդիչ.
փախստականց վերնոյ յորկին
և անապատիս պատրաստեալ
բարեացն. այսօր փոխեցաւ ի
երանելի ի նոյն.

Ո՛ բազմութիւն երկնի ի գիտ
ցընծասցուք. տեսանելով զայ
րեալ զմոլորեալն կոչելով
յաստիս ի սուրբ առաքեալն.
պատրաստեալ նոցա ի զար
թանակ մատուցին.

Ընդպարեալ շուայ և անարգեալ
մանուկն ձեռօք. նըմ[illegible]
կալ ի պատարագ ընծայից.
Թագաւորին երկնաւորի
հրաշալեացն արեամբն իւրով
լուծեալ կըցու[illegible] խայտալ ան
դադար. կամակարդ մըսուխ զին
քեան սրբոյն.

Դայրատարն ընծայիչ հօր ամե
նայնոյ. քան զաստուածս
զեկեղեցի. ոչ հաստատեալ խըն
դրոյ ընտրելոյ. բարեբար
փերեկին ի միայն մարգարէ.

և հաստատեալ բարի ցուցաւ.
հինեցաւ առաքեալ փառաց սըր
բոյն անմահ բանին.

Ո՛ստեցին ամեն երկրպագել
քոմ տրոմեդ. շարշարեալ
սրինաբար ընդդէմ մահու շար
չիշխանին. պարտատուրեալ ի պա
տերազմ զպատրոնս շարին խոփա
նեցին. ըստ կենաց մեզ արբու
ցին ընդոծ մեղացըն հեղին.
Ո՛այն լուսոյ մեզ ծանուցեալ
զանգիտութեանն խաւարն երկիր.
այնիկ տուրբ հօտապետ սրօ
բեկան բարեացն հաղորդ.
վերբերելոյ վարուց բարեաց վա
հեր շարին պաշտօնէից. տար
փացեալ անձամբ լուսոյն վերա
պատրաստեալ ի կենան անմահ.

Ո՛ազունեալ ըզշնորհից ե
կոյք և մեք հետևիցուք. ըզն
ծանօք կատարեացուք ըզ քի
շատակ հայրապետացն. ետես
ցուք յարմարութիք. ի մտութիք
մարմնոյ փրկչին. փայլիցուք
գործիւք բարեաց ի լերկ
նային առագաստին.

Ո՛րպէս առաքեալն Թագաւորին սրո
բեկան ձայնիւ հընչմամբ. եր
գեցուք զերգս օրհնութեան.
փրկութեան արեամբն իւրով
սրբեալ. զի զմեզ խոնարհ
հեալ ընկալցի զաղաչանս.
Քրիստոսին շնորհեցոյ մեր
բազմամեայ յայնժամայն.

Ո՛ր խոստացար լինել ընդ մեզ ի
միջի մերոյ կատարած. ոչնանջրպետ
թող իքեն վարժողաց. և այլք
ևս մեզմէ ողորկեսցի ի
բանսարկուէն ի խաւսիլ ըսկզին
նորա կամս. քաղցրութեամբ
քո սիրէր խրնայեա ի մեզ.
Տէղամբ արեան սրբոյ քոյ
հօտապետաց. զեկեղեցւոյ քո
ցըրուեալ մանկունս ժողով
եա յօրսրախտէ ըզվարսաւելսն
սրբոյմբ և ամրասուսիցդ
գահոյս բերեմբզ. փրկիմբ
մերոյ պարգեւաց բաշխող.

Ո՛նդքանձ սոցայի զբեթայգիս
ի մեզ. ոչնոխակալ և ամբնա
ռաւոր ընտրեցեր ի մարդկունէ
հարբերանաց զոց զաւակիրս և
զերկրպագուս նց բարեաց ժառան
գիրդս. օրհնեմբզ քեզ սիրբ
երկրեցդեն մանկունբզ.

Ո՛ր ըզմեզ ի ձեզ ի երկս ըզկրեշ
ուակակսեր ընկզձայեաս. յաւէժս
և վայելբ ի լուսս մըտերմիմս և
նեբրբս ի ղեսանս. ո՛վ սո՛ւրբ
Աբբ ղերմսիս ընդեհանրեալբ.

Ո՛ռանեալ և պարծիմբզ ձեզբ.
ըս ջօտապետբբ զերկուսսն.
յօրհնեալ և յայդաբ ըրանալ.
ողջունեալ ըզձեզ մեզբեալ.
օծեալ ընդ ձեզ երկնաւոր
ուրբ թագաւորբ ղրկեսն. ո՛վ
սո՛ւրբ Աբբ ղերմսիս ընդեհանրեալբ.

Ո՛ր եկեալ հասեալ լինիմբ
ին սեպագրեալ զոլբեն պարսից.
զի յափշտակեցեալ զառաջնոյ
դարեն հայրապետ ընդ ոտիւքդ.
սո՛ւրբ Աբբ ղերմսիս ընդեհանրեալբ.

Ո՛ր շուրջ գնացեալ ըզ լի
նել ինչ ին իպալսան անօրէն թագա
ւորին. զի վերկայեցեալ շըշմա
րիտ սուրբ երկրպագո՛ւ ես.
սո՛ւրբ Աբբ ղերմսիս ընդեհանրեալբ.

Երանելի՛ ես իմանալ.
երանելի՛ ես խմալ մըտաւ.
զի վերատրեցեալ ես ի սո՛ւրբ ըզաբ
լեսդ. և կոխեցե՛ս ընդ ըզձալ
թելս քո շուտ՝ ըզմեզ.
սո՛ւրբ Աբբ ղերմսիս ընդեհանրեալբ.

Ո՛ր խոհեմե՛ր ըզձեզ յափշտակիչ
պարսեսս. որ խոհեմե՛ր ըզձեզ
յանիշխանիչն պարսեսս. ընդ
մեծ մարգարէսդբն սրբոց ձերդ
նահա՛տ ըզմեզ. ո՛վ սո՛ւրբ
Աբբ ղերմսիս ընդեհանրեալբ.

Ո՛ւրախ լինիմբզ պարծանբ ձերոյ
հօտ անոյշ բուրեցդ ի երկինս.
և հոտոտեցաւ ոչ ըզ ի հո
անոյշ. ընդ կամարար պա
տարագ ըզ՛ս ձեր. ո՛վ սո՛ւրբ
Աբբ ղերմսիս ընդեհանրեալբ.

Ո՛ր համբարձայբ ի կամարս
սո՛ւրբոցդ. և ի դասս քո՛ւ
եկիք. բարեխօսեցիք ած ոչ
զաբ վասն անձանց մեր
բաց. ո՛վ սո՛ւրբ Աբբ
ղերմսիս
ղեկանբ.

*Արե՛ւ ընդ սուրբ աստուածութեան
եւ ի մարդկութեան.
եւ յարութեան մեռելոց.
(դ)

ՈՐՔԱՏԵՂ,
ծնեալ բանն յանեղից
խոկ՛զբաղեալ զերկինս
երկնից՝ · եւ զերկնայինն զօրսն
մարմնոց խնամալեացըն զբաւրթ
նոյ՝ · ընդգալ տարերց քառից
հակառակաց միաբանից՝ · որով
յաւէտ փառաբանի երկրա-
գութիւն անձառելի՛ ·
Ի՛ երկրորդելոցն ի՛ տրութիւն
ինով բնութիւն ածութիւն · լոյսն
որ անեղ արարչական՝ առաց ի
նմա լոյս եղականն · զոր և ծա
գեաց յօրն առաջինի միաշաբաթի
կիրակին · որով յաւէտ ·
Ի՛ աքսորելոցն բացատրեցոյց
զհաճելի խորհուրդըն ծանի
ցոյց · զի լոյսն անեղ խնամա
լի մաքրեալ հոգւոց տեսանելի ·
ի՛ սոյն ծագեաց միաշաբաթի մեզ
յարուցեալ որ ձառագայթի · Ընկալ
փրկեալք ընդ զբաւրթնոյն
սուրբ օրհնութիւն յաւրհնեցի՛ն կոյս ·
Ամբոխ սիրով խառնարհեցան
ի փրկչին մեր մարմնացեալ ·
Նովին մարմնով խաչեցաւ ի
գերեզման մահու եջոյր · այլ օր
յարեաւ աճապարեալ ի հրեշտակաց
բարձրեալ · Ընկալ

Ի՛ բնութեան խընկաբերիցն յոր
ջոյն կենաց ուրախալից · Ընկալ
րին ընդ գալիլեայ՝ առաքելոց
տեառնայնից՝ · աղաչանաց զմեզ
ընդ նոսին զքրիստ տեսանել
յերկինն վերինն · Ընկալ ·
Ամէնքն սրտիւք զարթիք հար
սին լուսոյ տուք աւետիք · քրիս
փեսայն քո յարուցեալ յաղթեաց
մահու իշխանութիւն · գայ պատա
կէ ըզքրիստ փառաւք ընդառաջ
պատեալ զարդուք · երգեսջիք
նորա յարուցիկն նընջեցելոց
կեանց պա՛տաղ է ·

*Արե՛ւ ընդ Աբրահամ սուրբ սիրե
լութեան. և ընդ Աբրահամ
Օ ձրան.

ՈՐ ՉՆԱՑԱ՞Ն,
բանին հրամա՛ն էյերկ
երկրաշարժ սաստ զեան · ընդ
նեսն իքուց ընդ բաժանեաց
հաստատութիւն պարսնակեաց ·
որով զաշխարհս հոգեղինաց ան
ջրպետեաց ի տեղիսնոյ · ընդ
նոսին որդիք լուսոյ սո՛ր
նութիւն երկեակ լո՛ւսոյ է ·
Ի՛ աղմաշեաց հոյլ գրո՛ւնից է
ընկալարեան ի՛ պատկից · ա՛
նեղ անեղ ածութիւն ընդ հա՛
տաղ երկրագործեն · բաղխեսա
երկրի աստ վասն մանկանց
եկէ՛ղեցոյ · ընդ նոսին ·
Ի՛ աղաչագին իշխանութիւն և ան

անձամբ լուծյն հօր և որդւոյ
և սրբոյ հոգւոյն։

Ո՞նդ ծառոյ երկիրն զգալ
եաց՝ որ նկուաց և զառնալ իմ
նախնեաց. զերեզմ մեզաց ըն ցո՛
ծուցեալ զգաստ արդարոց բազ
մացուցեալ. յորոց և մեծն ի՛
ծնունդս կանանց՝ միջնորդ
ընտրեաց և օրինաց. սուրբ։

Ովանգաւորին երկնից զինուոր
ազգայնոյ մեր առաւար՝
խընդրեա՛ զնել երս ի՛ սրբոյն
առ ի՛ հիւսէս սրբոյ մանկանէ՝
յոխտեալ սերին արունական
ի՛ խաւսացեալն որդւոց մարդ
կան՝ սուրբ օրհնեալ։

Ովանանդին հօր սպասաւոր
և յարգանաւէ երկրպագօղ.
կաթողիս և մի՛ կերտիչ այնմ որ
մեզաց մերոց քաւիչ. լեր բարե
խոս առնոյն զքեզ ընդ ջնջել ըզ
գիր մեր յանցանաց՝ սուրբ։

Ո՞հօրէ լոյս ծագեցար՝ մեր
եալ բնութեամբ կենդանարար.
առաքեցեր յաւուրս ընդ
գլխանալէս քարոզ կենաց՝ ա
րին հայրմանքն անհնակալ ըզ
պաշտաման սեր ընկալ։ սուրբ։

Ո՞ւսաշաւիղ երկինս երթին՝
հոգանիս թեւոյ ոչ հրեշտակին.
արժանացո՛ ըզ մեզ նորին՝ նեղ
և անձուկ ճանապարհին. զի տո
ւօղ գոյժ նորին՝ հօր քո վե
րին օթեւանին. և երդեցողք
ընդ երկնականցն որդւոց լուսոյ
քեզ ի՛ բուս փա՛ռս։

փո՛փոխ միշտ ուրուքիք՝ անյաղ
թելի ոչ զօրուքիք՝ ի՛յարտերջին
փառաւորութիւն՝ աղաչեցէ՛ք
զնոյն ողորմած՝ անուռս շառնել
զգործս ձեռացն՝ ընդ նոս։

Ոսուք անմարմնոցդ պճուռեց
հրեշտակապետք բարձրուեց.
հոգիք հրեղէնք եսպասաւորք
հրեշտակաց զինուորութիք. մաղ
թեցէ՛ք զնորին աերանց՝ վասն
մարդկան երկրաւորաց՝ ընդ։

Ի՛ բնաւորաց դասուց վերնոց
օրհնաբանից քոց զբաղինոց՝
քաղցրացո՛ւր առքեզ զբնածո որ
վասն մեր ձայն մաղթանաց զորս
եաւգեր մեզ պահապան՝ յայսմ
հեռի միոյ ի՛ վախճան՝ ընդ։

Ո՞ զօրութեց եաղթուեց՝ իշխա
նութեց եպճուեց. եամ ան
հանելոյ ողբ ի՛ երկիրն պաղա
տանաք՝ ընկալ քո ողորմութի՝
զմեզ յօր մահու և յարուեր ընդ
նոսին օրհնել հոգւովք ըզբեզ

ընդ հօր փառաւորեալ ի՛ վե։

* Այլ ելոյ Այրարատ սուրբ սիրե
լին։ Այ վան Այրարատ գտաւ։

Այ՝ Ի՛ՀՈՎՆԱՆ ԴԻՒՑԻ։

Ո՞ակիա՛ն բանն որ ընդ հօր՝
արարչակից և համազօր.
երկրորդ աւուր զքո՛ւրսն զա
ռոյց ընդ բոյս և զառնկերս բեղ
խեցոյց՝ հակ ի՛ երկրորդ դարուն
գարձեալ զքուրսդն հնդեղ
ցամա՛քեցոյց՝ զնոց տապանատն
իւր ապրեցոյց երկնադարձեաց
սերս ամեցոյց՝ սուրբ օրհնեալ

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ԱՐՔԱՅՈՒՆ ԱՍՏՎԱԾ ՀՈՐԻՆ ՆՈԵԻ ԿԱՄ ՅԱՐԱՏԵՑԱՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐԱՆ ՆՈՅԻ ԵՒ ՈՐԴՈՅՆ ՆՈՅԻ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐԱՆ ՆՈՅԻ ԵՒ ՈՐԴՈՅՆ ՆՈՅԻ։

Ի սուրբն անգին և սիրելի նահատակն Հայկազունս յօրն առաջին. լսելեաց պայծառ յորում ընկալեալ յարեգակեան հանապարհել լուսինն ի մութ ևս ոստ առնել և աստղից պարս յօրինեալ. որով օրինի ստեղծօղն ինց՝ իբրանաւորապէս ի մի՛ շաբաթի, ընտիկեալ խորհուրդն ի ծանուցանել զարարածս իմաստակաւ. ի յորմէդ օր դար ձեալ հրեշտանին եմ զարեւոյս ըն հուսական. քանզի լոյսն որ ոչ բովանդակի ի քէնն մարմնով պատահակի. յոր օրինեցայք ազգ երկրածինք՝ ուր օրհնութիւն պետրոսի կոչեսցի։

Ուսանի նահանջ մարն ևայի յոր ի ապամբն հինն պարսից. բարձն անիծքըն որ բամանկան՝ քո ոչ ծնրդեամբ կոյս մարիամ. ազա ձեա գբո միածինն Թողու երկ մեզս որդւոց նոցին. յոր օրհ. Չարսն ընծայեալ երկիրք յեր կինա՝ յոր հանգստանալ առքեզ հոգիս. յոր լսեցիր քո զաւեսիս՝ խնդրեցեա լինիլ մեզ լսող կիս՝ զձայն աւետաց քո միածնին՝ երեք եկայք օրհնեալ հօր իմ՝. յոր օրհնե.

Ձայնիս առքեզ ասի պարզասիրաք և առաջի քո անկանիմք. ազա հանգը ասծ ածծնին՝ շինիւ ի՛ ձենի երկրածինք՝ ասացին. ասա առաջ զմեզս ջնջելոյ և վերջին սին զմեզ նորոգել. յոր օրհ.

Ո՛ երկամբր ձարտարապետ՝ անցեր ընդ ծով կեցցիդ անհետ. վերաբերեա՛ ի պետրոսի՝ զմեզ ի յայլեաց մեղաց ծովէն. պարզասանդը գերազոյնի՝ անապակին քոմ ծընողին. յոր օրհնե

ցայք ազգ երկրա.

Ի ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ԱՐՔԱՅՈՒՆ ԱՍՏՎԱԾ ՀՈՐԻՆ ՆՈԵԻ ԿԱՄ ՅԱՐԱՏԵՑԱՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐԱՆ ՆՈՅԻ ԵՒ ՈՐԴՈՅՆ ՆՈՅԻ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐԱՆ ՆՈՅԻ։

Պատարագել բանն ի՛ հօրէ՝ յոր հինգ երգոյն ընդ հրամայէ՝ բերղեսիլ ի՛ջրոց սեռս կայսառանց և թևաւորս օդակեացս՝ ի՛սկ ի՛ գարուն հինգ մեկնողին՝ յամպն և ի՛ ծովն խոյանէին հինն՝ ապագոյ հրաշից ներգործողին՝ պարտ ևիսուս անեղ բան՛ելի՛ն։

Ոսքերապէս օրինակի առաքի լոցըն քէ՝ որք ի՛ ծովէն ոտիւերս կան՝ ի՛ երկինայիներսն հո՛ւշեցան. անցին ընդ ծով աշխարհական՝ և ի՛ հնդ հին մեկնողսն։ ապագ։ Ընտրեալն ան անդրանական՝ ի՛ հարսանիսն անապական. զձեզ առաքեաց հայրն փառաց՝ հրա հիսուսէ առքեսց հոգին. ոչ հարսանեսացն յայն հայցեսցէ՛ք ձեզ լինիլ մեզ պարակից. ապ։ Աւրհնեալ ոտիքերսցդ ի՛ջնակա հօրըն յանցանացդ. նորակերտ

զարդարեցի՛ք զեկեղեցիս հե՛ր
թնոսաց. պաղատեցի՛ք առ նոյն
գլխաճ՝ զմեզ նորոգել ի՛նչոյ
մեզաց. տացու՛ք հրաշից.

Ե՝ի՛նչոզ եկիք ըստ համայնից՝ ա՛
րարածոց ի յանդոյից նոյն ի՛
նեցիր զեկեղեցի՝ վերմ ի՛վե
րոյ վիմին բանի՛. ընդ երեսաւ
հիմունս ի՛նոր սիոն՝ ըզմեզ
յօդեա շինամարդ ինոյն. ասա.

Ա՛ղաչեցա՛ք գնացի՛ք գերոյց
քաղաք ի՛քէն շինուա՛ծ տա՛. յորմէ
վտակք շնորհաց հոսին՝ զհո
գիս մարդկին ոռոգանեն. արբո
ւեալ ի՛ջրոյն կենաց հոյակամբ
հո՛գւոյն մատուռակաց. զի բա
նաւոր երկիրըս քո՝ պըտղաբերը
ցի ի՛մահ ո՛չ սպա՛.

* Լուծ քո՛ւ Ա Խորհուրդ սուրբ ա
րեգ-լոյն . Լո՛ւ քո՛ւ քեզ գոհա
Լո՛ւ Ի՛ՆՁԻՆ ԽԱՉԻ.

Զհանդերձեալ քնարքն
բարւոյն ո՛ւնել միայն զանձ
նաւ բարին՝ այլ սուրբեալ
զմարդ յիւր պատկերին՝ ի՛վեց
երորդ առաքսին. եւ ի յերկոտ
համ վերադինն՝ ի յօգնո՛ւթի
նա հոգածինն. զո՛ր խորհրդոյն
եդ վայելել բայց ի պըտղոյն
մանր աւ՛րդի՛ւ.

Պատուհանաւ առ դատողին յեր
կանցանաց ազատըն տին. զկին
նըւ պատճառ երեսաւ խաչմանն՝
և կինըն զօձըն դատանան՝
որով երկիրս այս անիծաւ՝
փուշ և տատասկ ի՛մա՛ բու
սաւ՝ վճիռ մահու մարդոյն
ուրաւ դառնալ ի՛հող ուս
ուստ՝ ասե՛ղբ.

Ջ՝ընդել փուքանչիւր հայրըն
փառաց՝ ըշդեր պարտաց մեր
յանցանաց. որով զգեցաւ ո՛ր
դին գլխաճ՝ ի՛վեց դա՛րուն
զմարմին մե՛զաց. հօր հաճո՛ւք
ի՛մաց խաչին՝ եկըն կամա՛ ի՛
յուրեամին. դառըն զերնաւ
ի՛հին զասակին՝ փոխան գա՛
ռանդն օրինաւո՛ր.

Ա՛ռաջին լուսոյ պատուիրանին
արդարո՛ւքե՛ն համապարտին՝
բարձրանալով ի՛խաչին բարձ
րացուցեր զմեզ ի՛ յերկինս. քո
անպատում խոնարհութե՛ւդ՝ եկա
մա՛ւոր խաչելութե՛ւդ. հաշտեցոյ
ընդ մեզ աո՛ր գլխոո՛ւդ՝ և մի՛ռ
ըզմեզ ողորմա՛ծութեա՛մ՝ մե՛.

Ա՛ռակաւիկ սերմո՛ւէ՛ից՝ և ահա՛
տո՛ւրըդ բերո՛ւէ՛ից. խոնարհեցաւ
ի՛ շարչարանա՝ շարչարի՛ւ ընտ
մարդկան. ի՛խաչին զմեզ՛ս
ապաներ՝ և զդա՛ւոակնէ մահո
լուծեր. հաշտեցոյ.

Ա՛ ՀՏադին ընտութեանցն էից՝
և արտիւբ՛ւդ բոլորից. յորմա՛
ծագես զմաւգի՛ւդ ընշան՝ ի՛զա
լատեանդ սի՛ւանգամ. զեր
կրորդա՛ւս այժմ հա՛ւատով՝
լուսաւորե՛ւ նորին լուսով. զի
համաձայն խաչագեղեցկին՝ ըզ
քեզ օրհնեմք յաւի՛տ
աւ՛ւրհնի՛ց.

* Լուծ ես Աղքատութեան ուժոյ ու
ուրախանաս. Լաւ ես Աղքատ քան
Լաւ Հարուստ հոգւովս։

Տիրոջ կեանք ստեղծմանն ա
ռաքինոյ հանգիստ կեցցէ
օրն իւր գործոյ։ այն որ հանգիստ
աշխատելոյ և կամք ըլլա գործ
է եղելոյ։ ուստի և մեզ յոյս
համառաւտ ես հանգըստեմք
ըլլ շաբաթուն՝ թէ աստ գոր
ծել զգործս այ՝ անդէն հանգ
չիլ ընդ մատուածոյ։

Նաքանաբար վարդապետիմք՝
յօրինակէ ասլն խրատիմք՝ որ ի
կերկրորդ առարչութենն՝ կես
կատարման անօրհնուէն՝ կեօթն
երորդ օր հանգըստանան իրենց
մարմնով իւրեանց։ զկապեալ
հոգիսըն վերածելոց՝ զանոնց
հանգիստն պատրաստեմ՝ ։
Ձօրն որ իւրոյ կողէ ցօղեալ
բարձրչնորհ ըզհանգուցեալն.
իրեն իսկ մահու նոցին՝ եւ
բառասպե յօրըն վերջին։ կեն
դանարար ձայնիւըդ քո կոչեա
զնոսա իւկեանըս քո։ և դասեցո
ընդ պրդարոցն՝ երգել քեզ
փառս ընդ զբաղխլոնոցն։

Լրբածեալ զբնութիւն կենդա
նոյ դարձոյց յանցանքն իմաստ
հոյ։ իսկ անմահիդ մեռելութի
ընտրհեաց դարձել զանմահութի։
զրատեն ընդ քեզ Թագաւոր մահ
ուանդ յաւերժանին մկրտութե։

յարի ընդ քեզ քոյին փառաք
արքայական նըմանե լոյսով։
վիայլին արդարքն յաղթայոյս
և ձգնաժողովքն ի հանգըստեան.
մարտիրոսաք ըզտակին՝ և կու
սանաց լապտերք վառին։ դատե
ցո՝ որ ընդ նոսին՝ ողբ զքեզ
ած խոստովանին։ արդարութ
ի դատեսցին՝ այլ գըթութ
քո քաւեսցին։

Ով անապատեմ խոնարհութե
որ Թագեցար մեռելութ։ և յա
րուցեր յորդուց մարդկան՝ ողբ
հաւատով ի քեզ անկան։ յարո
և զմեզ արդարութ՝ և զընկերք
ցեկան ողորմութ։ զի կենդանեաց
ըս բերանով տացին քեզ փառք

ընդ հօրդ և հոգւոդ։

* Լուծ Աբեղութեան ունի Աղքատ
անուն ապրուն։

Ընդունել խոս
տիմ ի ձեռն ձեր
սիոյ և ի հայրապետէ։ ամենայն
այգ և ամէն ինչ յօրհնութի նոր
օրհնեցիք զարդարի՝ ամրապն
ծիդ։ որ ծաղկեալ ըզ լոյս այրե
գահանն այսօր յաշխարհս։

Լ՚ակեղեցիս ի այդարոց փառա
բանիչ ամենայնիւ բերելոյ
դիմեն։ յառաւօտըն լուսոյ
զառաւօտ խաղաղութեան քո
գովեցիք ընդ հօր և հոգւոյն

Ողորմեցո՛ ինձ Տէր ըստ մեծի
ողորմութեան քո՝ եւ ըստ բազմու-
թեան գթոց քոց ջնջեա զանօրէնու-
թիւնս իմ։ Զի առաւել լուա զիս
յանօրէնութենէ իմմէ, եւ յմեղաց
իմոց սրբեա զիս։ Զի զանօրէնու-
թիւնս իմ ես գիտեմ, եւ մեղք իմ
առաջի իմ են միշտ։ Քեզ միայ-
նոյ մեղայ, եւ զչար առաջի քում
արարի։ Զի արդարասցիս ի բա-
նի քում, եւ յաղթեսցես յատե-
նի քում։ Ահա յանօրէնութեանց
ծնայ ես, եւ յմեղս ետուն զիս
մայր իմ։ Ահա զճշմարտութիւն
սիրեցեր, զանյայտ եւ զգաղտնի
իմաստութեան քո յայտնեցեր
ինձ։ Սրբեսցես զիս ի մեղաց իմ
եւ սրբեցայց, լուասցես զիս եւ
սպիտակասցայց քան զձիւն։ Լու-
ցես ինձ զլսելիսն ուրախութեան
եւ ցնծութեան, եւ ոսկերք խո-
նարհեալք ցնծասցեն։ Դարձո՛ զե-
րեսս քո յանօրէնութեանց իմոց,
եւ զամենայն մեղս իմ ջնջեա։
Սիրտ սուրբ արա յիս, Աստուած,
եւ հոգի ուղիղ նորոգեա յիս։ Մի
զարկաներ զիս յերեսաց քոց, եւ
զհոգի սրբութեան քո մի առցես
յինէն։ Դարձո՛ ինձ զուարճու-
թիւն փրկութեան քո, եւ հոգւով
գերագունի հաստատեա զիս։ Ու-
սուցից զանօրէնս զճանապարհս
քո, եւ անիրաւքն առ քեզ դար-
ձցին։ Փրկեա զիս յարեանց մեր-
ձաւորաց, Աստուած, Աստուած
փրկութեան իմոյ, եւ ցնծասցէ
լեզու իմ զարդարութիւն քո։ Տէր,
զբերանս իմ բա՛ց, եւ բերան իմ
պատմեսցէ զգովութիւն քո։ Զի
եթէ կամեցար պատարագի, ետո-
ւի եւ ես։ Ողջակէզս ոչ հաճեա-
ցար։ Զոհ Աստուծոյ հոգի հե-
զանայ, սիրտ զղջացեալ եւ խո-
նարհեալ զԱստուծոյ մի՛ արհա-
մարհեր։ Բարեհաճեա՛ ի բարե-
կամութեան քում Սիոնի, եւ
շինեսցին պարիսպք Երուսաղէմի։
Յայնժամ հաճեսցիս պատարագ
արդարութեան, ընծայս եւ ող-
ջակէզս, յայնժամ մատուսցեն
յարձանս քո զեղջերս։

Ի տէր յուսացեալ Դաւիթ մար-
գարէ ասէ. Ո՛վ Տէր, մի՛ ի բա-
նի քում ինձ արդար դատեսցես,
զի ոչ արդարանայ առաջի քո ա-
մենայն կենդանի։ Զի հալածեաց
թշնամի զանձն իմ, խոնարհեցոյց
ի գետնի զկեանս իմ, եղից զիս
ի խաւարի իբրեւ զմեռեալս յա-
շխարհէ։ Եւ ոչ իշխեցաւ ի վերայ
իմ հոգի իմ, խռովեցաւ ի վերայ
իս սիրտ իմ։ Յիշեցի զաւուրսն
առաջինս, խորհեցայ յամենայն
գործս քո, զգործս ձեռաց քոց
մտածեցի։ Ձեռս իմ յարձակե-
ցայ առ քեզ, հոգի իմ իբրեւ զերկիր
անջրդի քեզ։ Լուր ինձ, Տէր, շուտ
լուր ինձ, Տէր, մի՛ դարձուցաներ
զերեսս քո յինէն, եւ նմանեցայց
իջանելոցն ի գուբ։ Լուր ինձ զա-
ռաւօտս զողորմութիւն քո, զի
յքեզ յուսացեալ եմ։ Ցո՛ւց ինձ,
Տէր, զճանապարհ յորում երթա-
ցից, զի առ քեզ վերացուցի զհո-
գի իմ։ Փրկեա զիս յթշնամեաց
իմոց, Տէր, առ քեզ ապաստանե-
ցայ։ Ուսո՛ զիս առնել զկամս քո,
զի դու ես Աստուած իմ։ Հոգի
քո բարի առաքեսցէ զիս յերկիր
ուղիղ։ Վասն անուան քո, Տէր,
կեցուսցես զիս, ի ճշմարտու-
թեան քում հանցես զհոգի իմ ի
նեղութենէ։ Եւ զթշնամիս իմ
կորուսցես, եւ կորուսցես զա-
մենայն որ նեղեն զհոգի իմ, զի
ես ծառայ քո եմ։

Ի տէր յուսացեալ Դաւիթ մար-
գարէ ասէ. Օրհնեալ է Տէր Աստ-
ուած իմ, որ ուսուցանէ զձեռս
իմ ի պատերազմ, եւ զամենայն
մարմնոյ իմոյ ի մարտ։ Ողորմ-
ութիւն իմ եւ ապաստան իմ, ըն-
դունարան իմ եւ փրկիչ իմ, ան-
դրանիկ իմ եւ ես յուսացեալ եմ
ի նմա, որ հնազանդեցուցանէ
զազգս ընդ իս։ Տէր, զի՞ է մարդ
եւ ծանեար նմա, կամ որդի մար-
դոյ եւ համարեցար նմա։ Մարդ
զոհութեան նմանեցաւ, աւուրք
նորա իբրեւ զստուեր անցանեն։
Տէր, խոնարհեցո՛ զերկինս քո եւ
իջցես, մերձեցո՛ զլերինս եւ ծխա-
ցին։ Փայլատակեա՛ զփայլատակ
եւ ցրուեսցես զթշնամիս, արձա-
կեա՛ զնետս քո եւ խռովեսցես
զնոսա։ Առաքեա՛ զձեռս քո ի բար-
ձանց եւ փրկեա զիս եւ հանեա
զիս ի ջուրց բազմաց, յձեռաց
որդւոց օտարաց, որոց բերան
խօսեցաւ զամբարշտութիւն, եւ
աջ նոցա աջ անիրաւութեան։ Ա-
ստուած, երգ նոր երգեցից քեզ,
ի տասնաչափ քնարի երգեցից
քեզ, որ տաս փրկութիւն թագա-
ւորաց եւ հանես զԴաւիթ ծառայ
քո ի չարութենէ սրոյ բամբասա-
կան։ Փրկեա զիս եւ հանեա զիս
ի ձեռաց որդւոց օտարաց, որոց
բերան խօսեցաւ զամբարշտու-
թիւն, եւ աջ նոցա աջ անիրաւու-
թեան։ Որոց որդիքն իբրեւ զնո-
րատունկս հասեալս ի մանկու-
թենէ իւրեանց, դստերք նոցա
զարդարեալք կանգնեալք իբրեւ
զկերպարանս տաճարի։ Ամբարք
նոցա լցեալք բղխեալք յայլ եւ
յայլ, ոչխարք նոցա յղիք, ոչ ա-
նասնանին եւ ոչ ապականին, եւ
ոչ է ձայն ողբոյ յընդարձակու-
թեանս նոցա։ Երանի ազգի որ
այսպէս է, երանի ազգի որ Տէր
Աստուած է նորա։

Ի տէր յուսացեալ Դաւիթ մար-
գարէ ասէ. Բարձրացուցից զքեզ,
Աստուած իմ թագաւոր, եւ օրհ-
նեցից զանուն քո յաշխարհ եւ
յաշխարհ աշխարհի։ Ամենայն
աւուր օրհնեցից զքեզ, եւ գոհա-
նայց զանուն քո յաշխարհ եւ յա-
շխարհ աշխարհի։ Մեծ է Տէր եւ
օրհնեալ յոյժ, եւ մեծութեան
նորա ոչ է գիտութիւն։ Ազգ ազ-
գի գովեսցէ զգործս քո, եւ զզօ-
րութիւնս քո պատմեսցեն։ Զպա-
տիւ սրբութեան քո խոսեսցին,
եւ զհրաշս քո պատմեսցեն։ Եւ
զզօրութիւն սքանչելեացդ քոց
ասասցեն, եւ զմեծութիւն քո
պատմեսցեն։ Զյիշատակ առա-
տութեան քո բղխեսցեն, եւ զար-
դարութեան քո ցնծասցեն։ Ող-
որմած եւ գթած է Տէր, երկայ-
նամիտ եւ բազում ողորմութիւն։
Քաղցր է Տէր ամենեցուն, եւ
ողորմութիւնք նորա ի վերայ ա-
մենայն գործոց նորա։ Խոստո-
վանեսցին քեզ, Տէր, ամենայն
գործք քո, եւ սուրբք քո օրհնե-
սցեն զքեզ։ Զփառս արքայու-
թեան քո խոսեսցին, եւ զզօրու-
թիւն քո պատմեսցեն։ Ցուցանել
որդւոցն մարդկան զզօրութիւն
քո, եւ զփառս պատուականու-
թեան արքայութեան քո։ Արքայ
ամենայն աշխարհի է արքայու-
թիւն քո, եւ իշխանութիւն քո
յամենայն ազգս եւ յազգս։ Հաւա-
տարիմ է Տէր ամենայն բանի իւ-
րում, եւ սուրբ ամենայն գործս
իւր։ Հաստատէ Տէր զամենայն
որ անկանին, եւ ուղղէ զամե-
նայն ընկճեալս։ Աչք ամենեցուն
ընդ քեզ յուսան, Տէր, եւ դու
տաս զկերակուր նոցա ի ժամ
իւրեանց։ Բանայ զձեռս քո, եւ
յագուցանես զամենայն կենդա-
նի հաճութեամբ։ Արդար է Տէր
յամենայն ճանապարհս իւրում,
եւ սուրբ ամենայն գործս իւր։
Մերձ է Տէր ամենեցուն որ կա-
նչեն զնա, ամենեցուն որ կանչեն
զնա ճշմարտութեամբ։ Զկամս
երկիւղածացն առնէ, եւ զաղաչ-
անս նոցա լուիցէ, եւ կեցուսցէ
զնոսա։ Պահէ Տէր զամենայն
սիրողս իւր, եւ զամենայն մե-
ղաւորս կորուսցէ։ Զբերան իմ
խոսեսցի զգովութիւն Տեառն,
եւ օրհնեսցէ ամենայն մարմին
զանուն սուրբ նորա յաշխարհ եւ
յաշխարհ աշխարհի։

Ի տէր յուսացեալ Դաւիթ մար-
գարէ ասէ. Օրհնեա՛ զՏէր, հոգի
իմ, օրհնեցից զՏէր յկեանսն իմ,
սաղմոսիցից Աստուծոյ իմում
մինչդեռ եմ։ Մի՛ յուսայք յիշ-
խանս եւ ի որդիս մարդկան, յո-
րոց ոչ է փրկութիւն։ Ելցէ հոգի
նոցա եւ դարձցին յերկիր իւրե-
անց, յաւուր յայնմիկ կորիցեն
ամենայն խորհուրդք նոցա։ Երա-
նի որոյ Աստուած Յակոբայ օգ-
նական նորա է, յոյս նորա յՏէր
Աստուծոյ նորա։ Որ արար զեր-
կինս եւ զերկիր, զծով եւ զամե-
նայն որ ինչ են ի նոսա։ Որ պա-
հէ զճշմարտութիւն յաւիտեան,
առնէ դատաստան նեղելոցն եւ
տայ կերակուր քաղցելոցն։ Տէր
արձակէ զկապեալսն, Տէր իմաս-
տուցանէ զկուրսն, Տէր յարուց-
անէ զխոնարհեալսն, Տէր սիրէ
զարդարս, Տէր պահէ զպանդուխտս,
զորբն եւ զայրին ընկալցի,
եւ զճանապարհս մեղաւորաց կոր-
ուսցէ։ Թագաւորեսցէ Տէր յաւի-
տեան, Աստուած քո, Սիոն, յազ-
գէ յազգ։

մերժեալ ի մէնջ հալածեսցէ՝
և զմեզ լուսով քով վառեսցէ։
Որպէս միջօրէայ առաջնորդեան ժա-
մուն՝ վայելչական աչօք մարմ
նոյս ։ նեռին՝ զաղանեաց մի՛
խոցիցուք՝ ի խաւարչէն որ ի՛ ծա
ծուկ ։ շուրջանակի բանակեա
ցին՝ զմեզ բանակաւք հեթանո
կաց ։ սրով պատակից մեզ լինելով
զգեզ ընդ հօր վառաւորելով։

* Արեւ Ասեղութեան ժամուն։

Ա՛ծրարակցեա՛ զեզ ամէն լու
սոյ՝ երիւք ժամու խառնելոյ.
պայծառացել յինեան երկրին՝ ի՛
ոխակ լերանն մահու առաջին.
ջահըդ լուսոյ վերածագաւ՝ ա
նդիցեր զհոգիդ առ հայր ։
առնիս կերպարդ քեզ իւրակին՝
զմեզ ուղղեա հոգեւոր գոյին։
Անդադարաձայն բարեբանեալ
զկապել հոգիս արձակեցին ։
վէմդ ի վիմէդ պատառեցան՝ ի
տապանաց մեռեալք յարին. ան
երեսաց մեռանելոյն՝ և չէ
սիրեալ դողային. բամբասեա առ
քեզ պէս սիրոյդ՝ զիւ արդարոյն
դատիցես։ Ծնօղեր յայնժամ
ընկալանելիս՝ և այժմ մեզ ողոր
մեացես։ հիւծեալ բնութիս քո
ծղջացաւ՝ շնորհեա՛ և մեզ լինել
անցաւ։ փոխան մահու քո կենա
րար՝ կեցո՛ զմեզ ըստ բարերար։
քեզ պատասխանք ըստ աւանդակին
միշտ՝ զմեզ յօրն ահագին։

* Արեւ Ասեղութեան ժամուն։

Ա՛ծրարակցեա՛ զեզ ամէն լու
սոյ՝ երիւք ժամու խառնելոյ.
պայծառացել յինեան երկրին՝ ի՛
ոխակ լերանն մահու առաջին.
ջահըդ լուսոյ վերածագաւ՝ ա
նդիցեր զհոգիդ առ հայր ։
առնիս կերպարդ քեզ իւրակին՝
զմեզ ուղղեա հոգեւոր գոյին։
Անդադարաձայն բարեբանեալ
զկապել հոգիս արձակեցին ։
վէմդ ի վիմէդ պատառեցան՝ ի
տապանաց մեռեալք յարին. ան
երեսաց մեռանելոյն՝ և չէ
սիրեալ դողային. բամբասեա առ
քեզ պէս սիրոյդ՝ զիւ արդարոյն
դատիցես։ Ծնօղեր յայնժամ
ընկալանելիս՝ և այժմ մեզ ողոր
մեացես։ հիւծեալ բնութիս քո
ծղջացաւ՝ շնորհեա՛ և մեզ լինել
անցաւ։ փոխան մահու քո կենա
րար՝ կեցո՛ զմեզ ըստ բարերար։
քեզ պատասխանք ըստ աւանդակին
միշտ՝ զմեզ յօրն ահագին։

պատկեր քո ։ գլուխն ոսկի խո
նարհեցաւ՝ զի զպատուիրանդ քո
մոռացաւ։ դարձեր ասէ քնաս
անառակին՝ թէ հայր մեզայ քեզ
իւրերկինս։ Ծրկնաւորացան ան
քննելի՝ երեք մարդկան սեաս
նելի։ զեզեցիր պատկեր հողեղի
նի՝ պատկերըդ հօր անփոխելի։
երեք յերկրէդ ժամ ի խաչին՝
վասն ադամայ նախաստեղծին։
ընդ աւազակի քոմ խաչակցին
արժանացար ըզմեզ դրախտին։
Մոգաւորք քեզ տեսլեայ՝ առաս
քեալ հոգի շնորհաց. ժողովք
լոցն ի վերնատունն՝ առաքելոցն
երկոտասան. ի՛ հրոյ լեզուս երև
եցար՝ յոգիս նոց վերանորոգ։
լուր յանուն քո ժողովելոցն՝ ի
և առ մեզ յերրորդ ժամ՝ եա։

* Արեւ Ի Եռեւտից ժամուն։

Քրիստոս լոյսն արեւուն՝
ի՛ վեց երորդ ժամ ուրբաթուն։
ծանոյց թէ լոյսն արարչական՝
ոչ սատակացոյց զլոյսն եղական։
կախեալ ըզքեզ մերկ ի՛ խաչին
քողով սուգ բոլոր ծածկեին։
հերքեա՛ ի՛ մէնջ ըզծանրութիւն
շնորհօք դուն միջօրեի։
Ձանձրացեալ մարդ այսպէս ցարի
ոչ յայսմ ժամու պատերազմի։
զոգեաւ յուզուց մեր հեղգութիւն
քո նոր շանաս սրբոյդ խաչին։ ձեռ
մարտուհ քո ձառաչագոյն՝ զաս
ի՛ յերկինից անկեալ փայլակն։

մանկանցն առնդատոյ. հնոդելով
ընդ քեզ ի յանկողնին. ասէր ընդ
հայցուած բարեկամին ընդ ի-
երից ընկերացն. զի ի՛.

Ի բեւեռ ելոյս ըստ ընտիրն զի-
և զգիշեր քաժանեցեր. ծագեա
ինձ ոյր խիշերի ընձառուցեալ
խնամալ. ասէր յայմ ժամանակի
զաւհպանող անձն հոմանի. զի՛.

Ի ծոյլ քո հոգ արկեալ տերկին
երկրիդ ի հոգիս մեր. զնոյ
հոգ սրբոյ մեր մաքրեացէ
զնոյս գիտաւ քո փայլեացէ.
ի՛քնոյ միտս զմեզ զարմուցէ
զմիտս բոցով քո վառեացէ. զի՛.

Ի՛քեզ նայիմք երկիւղ անմոռաց
ի զգայականն ծածկեալ լուսոյ.
որ վայելն մեր եղեալ ի գերի և
ընկնիցեր ի տապանի. ոռ մեզ
ընկնիցեա արիաւն քոյ ի ձեռքեայ
զերծին ներգործեալ. զի՛.

Ի՛ւեղ լուսոյ անլուսաւորիդ պա
զատանօք կամք առաքի. ոյր փա
կեալ դրամբք երկիւղին երևե
ցար մեռանելին. ընթամալի առ
քեզ զիւրմէ որ և ած զքեզ զա
տանելք. ի՛ր ընտրելոյ երեկոյին
և ոսկր զոլջոյն քո ի հոգիս.
Ի՛մաբանք ընդ քեզ ոյր աղաչեմք
մեզ յօգնութի նայեալ տեսցէմք
պատուական խորհրդին անձանց
մերոց լեր տիմանի. ծնեալ ոռ
մեզ խաղաղարար զի ընկնիցս
ցնծաք անխոտորեալք. ևի ընդ

Ի՛մաբանք ընդ քեզ ոյր աղաչեմք
մեզ յօգնութի նայեալ տեսցէմք
պատուական խորհրդին անձանց
մերոց լեր տիմանի. ծնեալ ոռ
մեզ խաղաղարար զի ընկնիցս
ցնծաք անխոտորեալք. ևի ընդ
քեզ բնակութիւն ընդ ի-
երից ընկերացն. զի՛.

Ի՛մաբանք ընդ քեզ ոյր աղաչեմք
մեզ յօգնութի նայեալ տեսցէմք
պատուական խորհրդին անձանց
մերոց լեր տիմանի. ծնեալ ոռ
մեզ խաղաղարար զի ընկնիցս
ցնծաք անխոտորեալք. ևի ընդ
քեզ բնակութիւն ընդ ի-
երից ընկերացն. զի՛.

Ի՛ւեղ լուսոյ անլուսաւորիդ

Ի՛ւեղ լուսոյ անլուսաւորիդ պա
զատանօք կամք առաքի. ոյր փա
կեալ դրամբք երկիւղին երևե
ցար մեռանելին. ընթամալի առ
քեզ զիւրմէ որ և ած զքեզ զա
տանելք. ի՛ր ընտրելոյ երեկոյին
և ոսկր զոլջոյն քո ի հոգիս.
Ի՛մաբանք ընդ քեզ ոյր աղաչեմք
մեզ յօգնութի նայեալ տեսցէմք
պատուական խորհրդին անձանց
մերոց լեր տիմանի. ծնեալ ոռ
մեզ խաղաղարար զի ընկնիցս
ցնծաք անխոտորեալք. ևի ընդ
քեզ բնակութիւն ընդ ի-
երից ընկերացն. զի՛.

Ի՛մաբանք ընդ քեզ ոյր աղաչեմք
մեզ յօգնութի նայեալ տեսցէմք
պատուական խորհրդին անձանց
մերոց լեր տիմանի. ծնեալ ոռ
մեզ խաղաղարար զի ընկնիցս
ցնծաք անխոտորեալք. ևի ընդ
քեզ բնակութիւն ընդ ի-
երից ընկերացն. զի՛.

ցի բառնալ կամաւ ընդ քաղցրը
լուծ քոց պատուիրանաց. աղա-
ւնատիպք առ քեզ հոգւով ի
հանդստեան հասեալ ժամս
մարգարէիդ հոգի սուրբոյ.
յորժամ նորոգես զերեսս երկ
րի և վերըստին առնասցես զի
գիս մարդկան. նորահրաշ
զարդարութեամբ ընդունելիս
առ քեզ ճշմարիտ քրիստոնեայսն
աւազանաւն. աղաչեա։

Ո կենդանագիրդ անապական ծր
նողդ քոյ արկանեմք առաջի
անխախտիւ յուսովք ամենիդ. ո
յորժամ գաս փառօք հոգատուել
ընկալընկալեալ ի խաչելի քո. նե
րա յանգանաց մերոց բարեխօ
սեաց մօրդ ի կիսոյ. աղաչելիք
ընդ քեզ պահպանեա յոյսիդ
ընդ հովանեաւ խաչիդ քոյ ամէն։
Նաղորդս սուրբ ընկալ զոր
ընդ սրբոյդ քոց ածաբքին.
որք արժանի եղեն առասպել
քեզ ի յայնմ ժամու. արժանաս
նոցա առնուլ ընկալեալ ի մեզ
անգամ քոյ գալստեանն. օրհնու
թիւն առաքելոյն ի քրիստոնէից.
Ընդունիլ քո յաւուրն դատաս
տոր ամենից աղաչանք ընդ ա-
ծինն. ի շեղս ընկնել ընկերաց
որք ընդ քեզ յոյժ գայցեն ան
ձամբ փառօք. քանզի քո են
փառք յաւիտեանս
ամէն։

առաւօտուն կանխեցուք օրհ
նել ընդիր ընդ հոգւովն
Աստուծոյ փոխանն գաբրիէլի որ
ի վերինսն ամենայն գիշերի. լսել
արար ընդ արժանի. և ընկալեալ
ծնեաց զանապատեզ. ընդ հնամանի
հինդ կուսանաց. զի ընդ փեսայ
այնոյ ի յաւուրսն հարսնեանք
հոգւով մտցուք ի փառս։

Ընդ լուծեալ ի մէնջ ու ընդհանուր
խաչիդ զընդդիմամարտս և զամն
երիցդ գաղանն. և ամենայն յա
պականելի զգեստ ժառանգութիւն
Խորհրդատուս վասըն մեր ածա
ծին մարիամ. որ ծընար զեր
ւելոցդ որ հովուեըն զհօտսդ.
ա՞ստենաղօր և աղաչելի փա
ռաց հարց։

Ի գիշեր հայցեմք զքեզ հայր զբ
թութիւնդ և ահ մերկիմ
րութեանդ. ի տարերակաւն գիշերոյ
ի ներքս մերձեալ ժամուս. մերկի
թարեա ընկալ ի տարերամբեցդ
մերոց. և ընդունիս զառաքեալդ
քոյդ գործովք ամրագործեաց.
աղաչանաւք մեր ածինն
և աստենաւորն հայր։

Ո՞ստ քաղցրագո՞յն ածոյիւն
քո հրամանքն կոչմանն որոյ մա
ւնեցոյ. ընկեալ եմք առաջիդ
յերկիւղի. աշխատութեամբ և ծան
րութեամբ. թերեւսցի ինձ
րութեանդ մերոց զանձինս. և զօրա

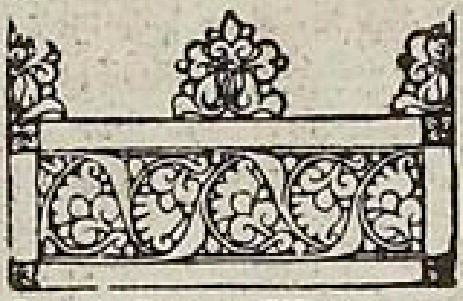

* Կանոն Հոգեւոր Աշխատութեան։

Օրհնութիւն Ամենայն Կերակրոց։

ՈՂՈՒՄՆԱՒ քեզ Քրիստոս Աստուած մեր, որ հրաշալեաց սքանչելագործ ես, մանաւանդ ի ստեղծուածս քո, զի ոչ միայն ի մարդկանէ, այլ եւ ի գազանաց եւ ի սողոց երկրաւորաց եւ ի թռչնոց երկնաւորաց փառաւորեալ ես։ Զի ամենայն ինչ ի քում հրամանէդ կազմեցաւ, եւ ի քում կամաց կանգնեցաւ։ Ամենայն ինչ ի քում ձեռն ստեղծեալ է, եւ ամենայն ինչ ի քում ձեռն կազմեալ է։ Ամենայն ինչ ի քում ձեռն կանգն

Ընչ որ և մանկունքդ ըզ եկեղեցոյ առնեն ըզ խաչակրօն քո ըզ ամենայնի. ով սուրբ Տայր ընդունաւորութ. զի ընկալցին զառնապահն պարգեւն ի քէ յոյժ տերմէ։ օրհ։ Օ աստուածպարգեւ վերընկալեա ըզխոնարհ յանձինդ քեզ ընդ խմաստուն կռանանն. տայցեացես ի քէ ըզհոգեղէն մեղուացելոցս. ի լեառն երկնաւոր ամպոյն եթէ երկայք օրհնեալքդ հօր իմոյ ժառանգեցէք ըզնախանձն սրբոց յաւիտեանց։

Պատերազմից երեր հրեղէն բնութիւնս ընդ ոտիւքն ընթացեալ յարդանդ կուսին բանդ արիւ. ըզ մեր վերածողութիւնդ պատկեր Ընկերացար ի նաւակին առաքելոցդ խոնարհեալ ըզհոգիս մեր վերածողութիւնդ հիմանալ։ Ընկերացար ի յորդանան ի յոյնականն. աւծանիլն բնութիւնդ տարեալ ըզմեր ի միջնին էառ։

Ըզ մեծ շաբաթուն ըզ ուրբաթին ածական։

Ալ երեքօրեայ կառուցած տանդ լոյս. այսօր ի քէն յերկինից հեղաւ առաքելոցն սուրբ հոգի. օրհնեալ ես քրիստոս աստուած մեր։ Ալ երեքօրեայ ի վիրէնեաց հոգւոց. այսօր ի հրեշտակացն ըզքեզ բարձեալ տանդ հանդերձ յաւուրբերդեանդն սուրբ հոգի. օրհնեալ։ Ալ

ի սուրբ կուսէն. որ երեւեցար մեզ ի փրկութիւն։

Օ տեղւոյն ի զբաղտարանդ յանձն առին կամաւորապէս. ժուժկալեալ համբերեցին ի վիրաւորանսն առն. որ երեւեր։

Ընդերկիր քարոզեցին յաշխարհն ըզ ձեր շնորհն մարդկային ցեղիդ տարմանացելոյն ի սուրբ կուսէն. որ երեւ։

Ալ երեքհարիւրամեայ պատուհանի եղեն ի սէր բոլորից հօր. առա քեալքդ կոչմամբ ըզ սիրելիքդ տեսլեցին յոտն ի տասնիկ տասին. վարդապետութիւնդ առցս աշխարհս օրհնեացին ըզհոգիս։ Ալ առաքեալքդ և ապաշխարքդ եղեն մարմնացեալոյ բանին. զի ի բերոյ անմարմնոց դասուցն հանդիպելով շնորհի. վարդա։ Ալ երց դասուցդ աշխարհ աշխարհ առնելին հանդիպեալ մշակ. կառուցեալ եմեզ դասուսատն ըստ զերեզմանն. որ ոտս ոտս անկցիք ըզհզաւրեալ անձամբ պաղատեալ լոյ. հաշտեցուցանել սէրդ ընդ մեզ ձեզ հաւատովքդ զդաւ

տաւետեաց։

Ալ ի շնորհսդ ոչ հոգացան բարձրագոյն փրկչական յոտից գրոցն շնորհս. ով ոչ հայրան ոչնեալս. արժանաւորս երկնային կոչմանդ ի հրեշտակային դասուց տո-քոյն. օրհնեալ միշտ ոչ զերբ ընդունելին։

Որ խնամեն տեսցուք զբո զմեր
բաժս. այսօր եկիր ի՛ հանապատել
զեկեղեցիդ քո՛ սուրբ հոգի՛ օրհ.

Օ հոգի՛ սուրբ ծառայից քոց քր
ի՛ սուրս. ընկալ ի գութս անդ
բանիդ զբերեց ի յեկեղեցիս.
Ընկալ վարդն սուրբ զբ քառա
ւոր պատարագս ի՛ մէջ. և շնորհ
հեա՛ նոցա զիմաստութիւն զոտա
նել յաւուրսն յետինս.
Դաշտեաց ի՛ձեռքն սբ մարգոյ
և ա՛ռեան քո՛ սուրբ. ի՛ պատգեաց
նոցա զտալ յամենայնումն
քրս.

Ի՛ անձառ փառս խո՛նարհեցար
ի՛մեր բ՛ընութի՛ւն. բա՛ղձ ա՛ըծ
և ա՛ստուածացար ի՛ սրբոյ կուսէն.
Եւ ծնար ի՛նք կուսէ առանց
կանս ամ՛ուսնո՛ւ. ըզբո՛ զանդգոյն
բարբառանեալ մեծացուցանեմք.
Ի՛ յաւր զեկեա՛ղ ի՛ փրկու՛թէ
ա՛զգի մարդկան. միաբանու՛թէ
աստ՛ուածեբաւոն մեծ.

Ի՛ բանեղի ա՛ծատէր սբ զբ՛ շ
խոյն. եկեա՛ ի՛ քաղաքն ե
ըստ՛ուգէմ. խընդրեսբ ըզփրկա
կա՛ն ծագումն մեծի փա՛ռ յլ
մա՛նն. և քարոզէ ը նոցա զմի՛
բնին վառեա՛լ ձեր ոչ այրեա՛.
մեծացուցանեմ՛ք ըզծընեա՛լ
ըն ի կո՛ւսէն.

Ի՛ խոշտանգեա՛լ ըզդա՛սա
տիճ՛ ծիրն. խոստովանի՛ւբ
յա՛ղթ. ելեա՛լ ի՛ սեղին դող
դոմայ հա՛ւատ՛ առիւ և քարոզէ
ը նոցա զդո՛ն ընդդէմ սատ
բանայ աստ՛ուած՛. մեծացու.

Ի՛ հանգստարանի՛ ըզձայնըն յու
դա՛յի խընդրելո՛ւ ի՛նդ ըզ
սենեակին ամենեցուն սբ ը՛զ
խոյնն. և հաստատ՛ զդիշեր՛ ի՛
կայք երկիւղեացո՛ւք ասացին
սբ՛ նըշանին. մեծացու.

Ի՛ յաւր և ի՛ շա.

Ի՛ զօթիւք սուգ և բանեխաւո՛ն
թիւ պարզեաւ ա՛ղբ տանն և
բաժին ընդ հրաշալեսցան ի՛կո
նաւն ազգացո՛ւն երկնից.

*Օրհնութիւն Աշխարհի.

Ընդ ո՛ր ոչ ոք ոչ
ման օրհնեմք ըզքեզ.
ո՛ր մարդասէրդ ես կեցո՛ ըզմեզ.
Օրհնո՛ւթիւ ինո՛ր օրհնեացո՛ւք
ըզնո՛ր. զի նա՛կ փառաւորեալ
յաւր սբ՛ոյդ խոստ.
Օրհնեալ ե՛ այն. որ արժանի ա՛
լար ըզձեզ հաստատել ի՛մարդն
ծառանդուե՛ սբ՛ոյդ ի՛ լոյս.
Օ օրհի՛ք երկնայինք. և ան
մարմնոց զինուորութի՛ք օրհնեմ
ըզքե՛զ առնել սո՛ւրբ ա՛ըծ.
Ակնարեցի՛ք արդարոյց և ժողով
մարմնոցդ զոլեն ընդքե՛զ սա
Ընդ մարդկա՛ն կենդանոյց.

աղաղակեն ամենայն ազգք երկրի։

Ա՛ր ընդէ՞ր ես դու տկար եղեալ ամենայն
զօրութեամբ քո, եւ ես քեզ իբրեւ զկին
յղի։ Եւ ես քեզ իբրեւ զկին ծնանելոյ
ցաւս կրեալ։ Ա՛ր ընդէ՞ր ես դու ամենայն
ազգաց ատեցեալ։ Եւ ես ամենայն ազգաց
անարգեալ։

Ա՛ր ընդէ՞ր ես դու ամենայն ազգաց

Ոչ յոյժ երկնաւոր քահանայութեան հաղորդ քահանայք սակաւ եւ եկեղեցւոյ։ ընդ քահանայապետս ածայլն ոչ օրինօք պահանջեալ քահանայութեան ձեռնադրիւ։ երգեցողաց ընկալութեան։

Ի մաքրագործ հոգւոյն անօթ ընտրեալք եւ ձեռնադիւք։ քաղաքացիք երկրի ինչանաւք աշխարհի անպակաս գնձոց քաջ հոգւ յանկոյս ալեհարս յոտս յանկեցեան։ բարեխաւս լերուք առ տէր վասն անձանց մերոց։

Ի ձեռս սրբոցն միտրեալ խոյր հոտոյգ կամաց եհատակապետք փոյթոց ընդունելիք բարեաւք ամենեցուն ընդ ամ երկիր սբ ընդ շամաւն եմատակիս։ բարե։

Ի անկին կենաց կանոնս քարոզ եմաւետարանիչ։ երդ փիլոս հրեղէնս ամենատես։ ազգի մարդկան պարծանիք սբ ընդ մատեան։ բարեխաւս լերք առ տէր վասն անձանց մերոց։

Ի ձայնիք ընդունիր բարեխաւս սուրբ սրբոց ամենայնից։ ոչ ընդ հատակեցան ինքնատեսիցն պատուիրանի։ յանկոյս գնոյն ընդ ձեռն քրիստոսի շնորհեալ։ ամենայնի ընդունելի։ ամենայնի ընդունելի։

Ի ամենայն ընդ սպասաւորեալ ընդհանուր հաւատոյ սրբոց հոգեւոր ընդունելի։ եւ ընկալան իւրեանց վարձս

ղաւարտ փերկիւքն ընդունեան խոյրին։ տասեր ընդ ամ ածելոյ ընդունելի ամ սբ հոգին։ բար։

Ի ոչ մաքրեցեալ զանձինս իւր եանց տանջեալ անտանելի քրիստ սբերդոյ։ ընդ ամենայն հոտ անուշ շնորհեան զարդ քս քրիստոսից։ ի տեղւոջ հեղման սբ արեանն քրիստոսի։ բարեխաւս։

Ի երկնային զօրս անմարմնոցն ընդ նմին հեղեր առաւտապէս հոգ գիտ ձեռնադրիս։ զածայլն և զձեռնադրն քո խնամատարեցիր։ լինիլ փառաբանիչ սբ երրորդութեան։ ընդ նոսին փառաւորեալ եմք ընդունիլ մեք քրիստոսէ մեծ ողորմութիւն։

Ի երկնաբնակացն ածայլին ստեղծեալ երգողութեամբ խորհրդակցեալ։ զարդարեցեր փրկմամբ ընտրեալ քոյ կենդանարար։ և ընդ ծնեալսն առնելոյ խաւսք ցար օրինաւք եմատակիցեալ։

Ի ոչ երկրորդի լինելոյ քեզ ցեսյատուած քոյ էակցին։ մեռեալ ի վերնասուսն դրախտն փակեալ շնորհեալ բառատ ջին փրկմանն ընդեղ մեռեալ ընդեղ։ առաքելոցն առաջ սուրբ հոգի սբ։ ընդ նոս։

Ի ոչ ամենայն երկնից գոյիւ փոյն ազգեցուք։ յառնելոյ սէրեղ բաշխիչ ամենայնի։ ամենայնի ընդունելի։ ամենայնի ընդունելի։

ՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԲՈՂՈՔԻ.

ՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԲՈՂՈՔԻ.

Ո՛րդի՛ս իմ, մի՛ մոռանար զօրէնս իմ, եւ պատուիրանս իմ թող պահեսցէ սիրտ քո. զի երկայնութիւն աւուրց եւ ամք կենաց եւ խաղաղութիւն յաւելցեն քեզ. ողորմութիւն եւ ճշմարտութիւն մի՛ թողուցանիցեն զքեզ, կապեա՛ զսոսա վիզս քո, եւ գրեա՛ զսոսա ի սեղանի սրտի քո, եւ գտցես շնորհս եւ իմաստութիւն բարի առաջի Աստուծոյ եւ մարդկան. յուսա՛ ի Տէր ամենայն սրտիւ քո, եւ մի՛ յենուր ի հանճարս քո. ի ճանապարհս քո ամենայն գիտասցես զնա, եւ նա ուղղեսցէ զշաւիղս քո. մի՛ լիցիր իմաստուն առաջի քո, երկեա՛ զՏէր եւ հեռացի՛ր յամենայն չարէ, զի բժշկութիւն լիցի պորտի քում, եւ ներկութիւն ոսկերաց քոց. պատուեա՛ զՏէր յամենայն հարստութեանց քոց, եւ յերախայս առաջին ամենայն արդեանց քոց, եւ լցցին շտեմարանք քո ցորենեղէն, եւ գինեհեղուկք պղպեղեն զանօթս քո. զխրատ Տեառն, որդեա՛կ իմ, մի՛ նուազեցուսցես, եւ մի՛ ձանձրանայ սիրտ քո յանդիմանութենէ նորա. զի զոր սիրէ Տէր՝ զնա խրատէ, եւ որպէս հայր որդւոյ հաճելոյ՝ նոյնպէս եւ նա. երանի՛ մարդոյ որ գտանէ զիմաստութիւն, եւ մարդոյ որ ելանէ ի գիտութիւն. զի առեւտուր նորա լաւագոյն է քան զառեւտուր արծաթոյ, եւ քան զոսկի պատուականագոյն է շահ նորա. քան զպատուական քարինս պատուականագոյն է, եւ ամենայն ինչ որ ցանկանայ մարդ՝ ոչ հաւասարին նմա. երկայնութիւն աւուրց յաջմէ նորա, եւ յահեկէ նորա հարստութիւն եւ փառք. ճանապարհք նորա ճանապարհք գեղեցկութեան, եւ ամենայն շաւիղք նորա խաղաղութեան. կեանք են նոքա ամենեցուն որ զնոսա ունին, եւ որ զնոսա պահեն երանելի են. Տէր իմաստութեամբ հաստատեաց զերկիր, եւ պատրաստեաց զերկինս հանճարով. ի գիտութեան նորա խորհրդոցն ծորեցին աղբերք, եւ ամպք ցօղեցին զմարդիկ. որդեա՛կ իմ, մի՛ զրկեսցին աչաց քոց, պահեա՛ զիմաստութիւն եւ զհանճար, եւ կեցցէ անձն քո, եւ լիցի շնորհ ի պարանոցի քում. յայնժամ գնասցես յանդիման ապահով, եւ ոտն քո ոչ գայթագղեսցի. եթէ նստիցիս՝ ոչ երկնչիս, եւ եթէ հանգիցիս՝ քաղցր լիցի քուն քո. մի՛ երկնչիր յերկիւղէ գիշերոյ, եւ ոչ յարշաւանաց մեղաց եկելոց. զի Տէր լիցի յոյս քո, եւ պահեսցէ զոտն քո յորսոգայթէ. մի՛ արգել զբարիս յորոց պարտ իցէ, եւ մի՛ ասասցես ընկերի քում՝ գնա՛ եւ դարձի՛ր, եւ վաղիւ տաց քեզ, եթէ ունիցիս. մի՛ խորհեսցիս չարիս ընկերի քում, եւ նա ապրեցուցանէ զքեզ. մի՛ վիճեսցիս ընդ մարդոյ առանց պատճառի, եւ մի՛ ընդ չարագործի ընդդէմ ելանիցես. մի՛ նախանձիր չարագործի, եւ մի՛ ընտրեսցես զճանապարհս նորա. զի պղծութիւն է առաջի Տեառն ամենայն ամբարիշտ, եւ ընդ ուղղամտաց ծանօթութիւն նորա. անէծք Տեառն ի տան չարի, եւ ի բնակութեան արդարոց օրհնութիւն. եթէ ծաղր առնիցէ ծաղրողաց՝ եւ ինքն ծաղր լիցի նոցա, եւ ողորմութիւն ընդ հեզս. զպատիւ իմաստունք ժառանգեսցեն, եւ զանարգութիւն ընդ անմտաց ընդունիցին. ո՛րդեա՛կ իմ, մի՛ ընդ ամենայն ժամ ընդ ամենայն ինչ ընդ ամենայն ոք ընդ ամենայն տեղի

Թիւն յանցանաց. եւ եկին առ
եղբարսն իւրեանս.

Պարծանք եկեղեցւոյ է ուրա-
խութիւն հոգեւոր. ոչ ինչ նոյն
անօրէն. զայսպիսին մեր Տէրն
պատուական արար երկնային.

Ա երեսնապիկ կառուցեալ է ան-
մահացելոյն բերելով ի գերեզ-
ման. ոչ ոք հետեւի.

Ասաւ Տիրոջ ոգեւորական լեցեալ
աճմանին ուրախութիւն. ոչ
ոք հետեւի.

Ա ուրախ վերջին ժամանակի
հինեաց եւ ասէ զեկեղեցի.
Հօրեր զքոյս երկնաւորի ի
մասամբ եան և ոգի. եւ
ի զմարմին եւ ի զենուլի զդիւն
արեանն ի խաչելի. սրմին
հրաշից ներգործող ամե-
օրհնութիւն յաւետեան.

Ա ուրեւ զիաւսա եւ առաքից
ի խաչելութեան Տեառն.
զբաղեալ ի հոգ մարմնոյն կո
ծուց զդիւն արեանն եւ ծա
ռաւեաց. յայս կոչմանէ ապրե
ամենեցուն աղք հետեւող հոգ
ւոյսոյ եւ. ամէն որ զհրաշ
գոյս ներգործեաց մեզ Տէրն
գոյն յոյս Տիւսուսեան.

Տեսուածոյ և խոսաւանն գրի
գրեաս անուն արհուն. նոյնոյ
խոյզ մեղուածք ոգեղէն շաղա
րանք եւ ոչ մարմնոյն. զայդ
ոս հոգոյ կոչեաց ի նոյն զգաւա
և զհարուածս եւ խրատագոյն.
Տիեզն բանի հոր խաւսեցոյ
ուսք օրհնութիւն զորոշ հրաշ.

Ա

Ա երկնաւոր հոգեւոր զորոշ
հրաշ. ոչ ոք հետեւի.

Ո՛չ յոյժ խրնդրմ պատուական
վայր խաչի ա՛ստղեղէն ի գոգ
գոմիւդ. ի՛ շէնս առատածաւալ
գերշխոյին. էկայք հաւատոյ
ցուցեալ երկրապագեցարուք ա՛ծ
այլ՛ն սուրբ ընդանին։

Ո՛չ յոյժ ընծայիկ գոգոմիս ըս
ծանիկեանն էյերկրի. վերագ
րեալ անուշնուռ խրնկովք. ի՛
շէնս երանելոյն յուդայի. է՛։

Փետր. ՀՕՐ Ե.

Ո՛չ յոյժ բնձերդն փերիկանն սբ
խաչին. կենագործի՛ պատուհին

Ո՛ր լուսով ածային բնին զայր
դարեցիր զերկերեցի. և վեր
ան անգիտութիւն չանաճեցեր
յոգւոց մարդկան. ով սո՛ր սբ
գերդ՝ բարեխօսեր վասն
մեր առ մի՛ածին բանին Հօր։

Ո՛ր զհամագոյ բնութիւն մաս
նական երկրորդութեան. յայտնե
ցեր եկեղեցւոյ խոստմանի՛ն
տուիծեանէ. ով սո՛ր սբ գերդ։

Ո՛ր վերակացան անօրէնութիւ
մարդացելոյն վասն մեր. ու
սուցեր մի յերկիւղ նոր խոս
նութիւն ընծայելի. ով սո՛ր։

Ա՛մպատիեր հոգւոյ եղիան ա
հեղագոյ սաստիկ հընչմամբ.
երեւեցար իլիրնատանն հոգիդ
գաստն երկոտասան. որք առ
ի՛քէն մի կիրտեցան՝ այլ զտակի
տիւմ մաքրեցան. մանրեր ի
ինդ ըզհետ մերայ և ընդեցո
ըզլոյս փառաց։

Ո՛վ երկիր յերկինս ածաբար գաւոր
գաշնարհս իշխանաբար. ընդա
գարուն ի՛ երեք մերայ և ընդ
գարեն գաւոնութեան. բացեր ըզ
գանձ անհետականն պարգեւս
եռուր որդւոց մարդկան։ տո՛։

Ո՛երն ի՛ սիրոյ զսէրդ առաքեաց
սիրելն զանգամն ի՛ր. ըս յօր
եաց. զեկեղեցի՛ ի՛ր զոր շինեց
երկրն արատ քո՛ չտասաւեաց.
պնատես ինամեր զառաքեանն
երկնաւոր շնորհօք քո՛ զարդա
րեաց։ տո՛։

Ողջոյն Աշուղի

Ողջոյն Աշուղի, ողջոյն Աշուղի,
Ողջոյն Աշուղի, ողջոյն Աշուղի,
Ողջոյն Աշուղի, ողջոյն Աշուղի,
Ողջոյն Աշուղի, ողջոյն Աշուղի։

գունե. քանզի նորոգումն եից տ-
գին կ՚ելնէ վերնատունն. որով
նորոգեցաւ դարձ առաքելոցն

Ա՚յսօր տղանդ թեայ բնու-
ցանց ընդ հօր հաշտե՛. քան
զի որ երարձ զտգին ի մարդիկ
նէ մարմին եղեալ. զարձեալ
վերստին՝ ի բնութիւն պարգեւէ.

Ա՚յսօր մանուկք եկեղեցւոյ
ոսկեօն ցնծութ՚ զղաւստատ
հոգւոյն. որով զարդարեցան ի
զգեստս լուսոյ և՚ զերա
պայծառս. երգեն ընդ սրբէին

զերեքտասներեքներորդ ին.

Ա՚ամէնց ի միածինն փոխ
և փառաց հօր՝ ու՚ր՚ ի՚ զհոգին
բնութիւնս հերձեցին նորոգէ.

Ա՚ստուածն ճանապարհ այր
դարձոյց. ի՚ բիբ թուր տր բանակ
ս՚ն հրեշտակաց ամպիւք ընկա
նան. Ա՚ՀԵԼՈՒՅԱՆ երեւեցաւ
թագին ամպոք ընդառաջ այրն
յօր դս. և այնպէս յաւժամ

ընդ ասն լինին.

Ա՚ուրբ լուսոյ եամք հոլովին ու՚ր
կոյս. որ զօրեցեալ ի՚ Հոգ՚ ընդ
երկնայիս ն. զբեզ բարեբա
նեալք ածածին կոյս.

Ա՚նհնձ մարդկան և՚ մարգ հոգ
ղէն ու՚ր կոյս. քանզի պատուական
կենաց ի՚քէն ստուա՛ ձեզ. զբեզ.

Ա՚նհիմն լուծիչ և՚ բուժիչ մե
ղաց ու՚ր կոյս. որ զանապատին
էից ի՚ դիմիկոտ բարձեր. զբ.

Ա՚պաշխարութ՚ ապրեցեալ քաղ՚
քին նինուէացոց. լսեալ ձայնի
մարգարէին՝ եկեալ ծռեալ ձեզաց.

Ա՚հաւանեալ առաքելոյն պա
տուիրս տայր ժողովրդեանն.
լսեալ. Ա՚բերանոց մանկանց ու
ղայոց զարբա՛ին երկնից յօդ

նուէ կոչէին. ի՚լսեալ.

Ա՚ր ընդ ս՚ն աւետա՛ն շնորհացոյց
ածայն ի՚ քո՛ պիտանեանդ՝.
ծագեցեր յաշխարհ հայեցաւա
նեալ ս՚ն. զբնած հայր երկնա
ւոր զբնած ս՚ն հոգ՚ն
ս՚ն. հովուեալ այրդւոյնէ և՚
երանեալ. Ա՚ր օրհնօք ձեզ
մարգարէքն զարդարեցաք զեկե
ղեցի. կարգաւորեալ բարեպատ
ուէրք. սրբոյն ազգիցն ընդ
խնայեր ի՚ մէզ զբնութ՚ն.

Ա՚զգ շահասակ վերայութ՚ն սրբոյն
ստեղ՚ն միաւոյն. երկրպագեալ
զբաբէական ի՚ յոյժ ոգեւոր
գութ. Ա՚վետ վերայ զեզ ձայնեալ
բարեբանե՛ զեզ միաւոր. ամուսն
հաս օգնական յաւիտեան զեզ
խնդրողացս. Ա՚սա՛ զարի հան
զբաւական՝ սբ՚ երգոյն ստեղ՚ն մի
նաւոյ. եկայք հաւատացեալք

յաւիտ երկրպագեցուք.

Ա՚յսօր երկնայինքն ուրախա
նան ընդ երկրաւորսդ. նորո

Ի առաջին փոց հօր ծղոցիդ
Աստուծոյ. որ ըղձայոյժ անվայրա-
փակ-մտքիւդ պատրեցիր. այ-
սօր ի քաջ փառաց փայլեցեր.
Ի ո՛ր անառակ արբշիռն անհա-
ւիւթ քան ըղբան. ծառայի կերպ
պիտ պարտաճանչ ընդ ոչխար
անբասրեր այս։ Ով նոր և
Ի ո՛ր հրեղէնացն անմերձենալի
հնար ածուածոյ. ի հոգեղէնս
խոնարհեալ ըզյոյժ արփիական.

այսօր. Ընկերական։

Ո՛ հայր և ղբայր և բնութ. Տի-
դեղ փաւաւորեալք ասելով. ի
բերկրութեան արուի կեցո զմեզ
բարեխաւսեալ սրբոց քոց։

Ստեփանոս Լեհաց։

Ստեփանոս Լեհաց։

Ստեփանոս Լեհա

եկեղեցոյ քո՛ մըբոյ. յիշատա
կա՛ պատեմք մյուր. բարեխո
սե՛ առցու քո՛ խընայեա ի մե՛ղ
Ո՛րք մե՛շտակ անպատմելիք կա
թո՛ղիկէ եկե՛ղեցոյ. և՛ պատակ
պա՛ծանաց հաւատացելոց. բա
Դաշտապետ ա՛ծայի և խո՛ր
դոցն. և բացո՛ղ դրանն արքայ
ութե՛ն ե՛րկնի՛ց. բարեխոսել
առա՛ր վե՛ր անձանց մերոց.
Ո՛րք աղաւնաձեւութեամբ կո՛ղմ
յաշակերտա՛ն Քրիս առաքելոյն
Թադէո՛սի. և ա՛ծայի՛ և հրա՛շ
մարքո՛ն Քրի՛ստոս. նախ վարձակ զբ
տայք ի բնակութեան հրեշտա
կաց. ով երանելի՛ և ակեա՛մ
նք. բարեխոսեցէ՛ք առ տէր մեր
րել զմ[illegible]ղ ի մեղաց մերոց.
Ո՛րք սո՛ճէ՛ն դաւանո
թէ քարոզեցի՛ք զԱ՛ստո՛ւ
նդա Քա՛ղկեդոնէն. մի՛ կրկնե՛
լո՛ւ և զբաջ համառակն
ի յակունս երկրաւոյ ի՛ծոցէս
զմեզ վայելո՛ղ Քրիս. ով երա
Ո՛րք սո՛ղոմոնեան ճա՛շակ ե՛ղա
պատանաց որդի՛ Քա՛ղկե՛դոնէն
շուշանեա՛ց վարդ ե՛ղեսոնի
արագակո՛ւ խոհեմեցո՛ւք պա՛
տասխանի՛ ընդունելի. ով եր
Ո՛րդեա՛ կո՛ղ արդարո՛ւթի՛ քո
ծագե՛ալ յաշխարհ Տա՛ճեաց
ի՛ գիտութի՛ւն ա՛ստո՛ւածն Քրի՛. և
յեր մա՛շու և՛ յարու՛թի՛ Տա՛ր
բարձա՛ ա՛ռ Տէ՛ր յերկի՛ն ծա՛գ

եաց

Ո՛յսպէս ա՛ր և անբի՛ծ և՛
ընտրեա՛լ յերովայնէ. զբանիբեր
դո՛ւխ վերնայ և՛ պարծանք աղգի
մարդկան. առ քո՛ բարեխոսե՛
լո՛ւթեան մեր զո՛ տանուղա՛ցու.
Տո՛ւիր հոգևո՛ր բանաւո՛ր հո
ո՛ւմ. լուսաւորի՛չ սիրելեաց
սուն լուսոյ կանգնեա՛լ ի՛մէջ
եկեղեցւո՛յ. առ քո՛ բարե՛
Տնաւառե՛ք հա՛ւատոյ պատակ
ի՛ գլուխ եկե՛ղեցւոյն. պայծա
քարոզ սիրելեաց և՛ պարծանք
աղգի մարդկան. առ քո՛ բա
Ի՛ առաքելո՛ւթեա՛ն սրբո՛ւէ երկի՛ր
պատե՛մք զոր ընդ հրեշտա՛ց. փառա
րելո՛ւն զոր յիշատակի՛ կա՛տար
ման քո՛ հանգստեա՛ն. առ
Ո՛ղջո՛ւնա՛լ ե՛ն հա՛յրապետքն
հրաշի՛քսն հոգւո՛յն սրբո՛յ.
վերծանո՛ւն հաւատո՛ցի՛ն զառա
քե՛լական քարո՛զութեն. ի՛ւր վի՛մի
հաւատոյ հիմնա՛ւ ե՛ղ եկե՛ղեցի՛.
Ո՛րք վի՛ռս հոգւո՛յն սրբ սրսո
բար պատճա՛ռաշինա՛ւք. վանեցի՛ն
զընդ դիմամա՛ռս մո՛ւսա՛ի հերձ
ուա՛ծոցն. որպէս հովի՛ւք
քա՛ջք հերձեցի՛ն ըզգայլս ի՛ հօ
ուէ գառանց. ո՛ւր գնա՛ւաք
ձըզնա՛մարհոտս ա՛ղ երկնա՛ղէն
ընդհանո՛ւր քարոզեցի՛ն յեր
զեցիս ուղղափառաց. հաւա
ո՛ւմ ի՛ հայր և՛ յորդի և՛ յսո
ւրբ հոգի՛ն.
Ո՛ տա՛ճընորդս և վարդապա

Ի ՍՈՒՐԲ ՏՐԻՆՈՒԹԵԱՆ ՏՕՆԻ

կաց զաւրեն ի վերայ ամենայն ազգաց երկրի զի մի՛ գործեսցեն չարիս ի վերայ երկրի եւ ծովու եւ ոչ ի վերայ ծառոց մինչեւ կնքեսցուք զծառայս Աստուծոյ մերոյ ի ճակատս նոցա։ Եւ լուայ զթիւ կնքելոցն հարիւր քառասուն եւ չորք հազար կնքեալք յամենայն ազգաց որդւոց Իսրայէլի։ Յազգէ Յուդայ տասն եւ երկու հազար կնքեալք։ Յազգէ Ռուբինի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Գադայ տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Ասերի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Նեփթաղիմի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Մանասէի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Շմաւոնի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Ղեւեայ տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Իսաքարայ տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Զաբուղոնի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Յովսէփայ տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Բենիամինի տասն եւ երկու հազար կնքեալք։ Ետես զի ահա բազմութիւն մեծ զոր ոչ ոք կարէ համարել զայն յամենայն ազգաց եւ ցեղից եւ ժողովրդոց եւ լեզուաց կային առաջի աթոռոյն եւ առաջի գառնն զգեցեալք սպիտակ զգեստս եւ ձեռանց նոցա ճիւղք արմաւենեաց։ Եւ աղաղակէին ձայնիւ մեծաւ եւ ասէին։ Փրկութիւն Աստուծոյ մերոյ որ նստի յաթոռ եւ գառին։ Եւ ամենայն հրեշտակքն կային շուրջ զաթոռովն եւ զծերսն եւ զչորեսին կենդանիսն եւ անկան առաջի աթոռոյն երեսաց իւրեանց եւ երկիր պագին Աստուծոյ։ Եւ ասէին։ Ամէն։ Օրհնութիւն եւ պատիւ եւ իմաստութիւն եւ գոհութիւն եւ զաւրութիւն եւ զօրութիւն Աստուծոյ մերոյ յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։ Եւ պատասխանի ետ մի յերիցսն եւ ասէ ցիս։ Այս որ զգեցեալ են զգեստս սպիտակս ովքե՞ր են եւ ուստի՞ եկին։ Եւ ասացի ցնա։ Տէր իմ դու գիտես։ Եւ ասէ ցիս։ Այս են որ եկին ի նեղութենէ մեծէ եւ լուացին զզգեստս իւրեանց եւ սպիտակեցուցին զնոսա յարեան գառնէ։ Վասն այսորիկ են առաջի աթոռոյն Աստուծոյ եւ ծառայեն նմա ցերեկս եւ գիշեր ի տաճարի նորա։ Եւ որ նստի յաթոռ բնակեցուսցէ զնոսա ի վերայ նոցա։ Ոչ քաղցցեն եւ ոչ ծարաւեսցին եւ ոչ անկանիցի ի վերայ նոցա արեւ եւ ոչ ամենայն տապ։ Զի գառն որ է ի միջի աթոռոյն հովիւ լիցի նոցա եւ առաջնորդեսցէ զնոսա առ աղբերս ջուրց կենդանեաց։ Եւ սրբեսցէ Աստուած զամենայն արտասուս ի նոցանէ։

Եւ յորժամ բացաւ զկնիքն եւս երրորդ լուայ զերրորդ կենդանին որ ասէր։ Եկ եւ տես։ Եւ ահա ձի մի սեւ եւ որ նստէր ի վերայ նորա ունէր կշիռս ի ձեռին իւրում։ Եւ լուայ իբրեւ զձայն ի միջի չորից կենդանեացն որ ասէր։ Չափ ցորենոյ դահեկանաւ եւ երիք չափք գարւոյ դահեկանաւ։ Եւ զձէթ եւ զգինի մի՛ վնասեր։ Եւ յորժամ բացաւ զկնիքն չորրորդ լուայ զձայն չորրորդ կենդանին որ ասէր։ Եկ եւ տես։ Եւ ահա ձի մի դեղին եւ որ նստէր ի վերայ նորա անուն նորա մահ էր եւ դժոխք հետեւէին նմա։ Եւ տուաւ նոցա իշխանութիւն ի չորրորդ մասն երկրի սատակել սրով եւ սովով եւ մահու եւ գազանաւ երկրի։ Եւ յորժամ բացաւ զկնիքն հինգերորդ տեսի զանձինս սպանելոցն վասն բանի Աստուծոյ եւ վասն վկայութեան զոր ունէին։ Եւ աղաղակէին ձայնիւ մեծաւ եւ ասէին։ Մինչեւ յե՞րբ Տէր սուրբ եւ ճշմարիտ մի՞ դատիս եւ մի՞ վրէժխնդրես զարիւն մեր ի բնակչաց երկրի։ Եւ տուաւ նոցա ամենեցուն զգեստ սպիտակ եւ ասացաւ նոցա զի հանգիստ առցեն մինչեւ լցցին եւ ընկերք նոցա ծառայք որ ի սկզբանէ եւ եղբարք նոցա որ սպանանիցին իբրեւ զնոսա։ Եւ տեսի յորժամ բացաւ զկնիքն վեցերորդ եւ ահա երկրաշարժ մեծ եղեւ եւ արեգակն եղեւ սեւ իբրեւ զտոպրակ մազեղէն եւ լուսին ամենայն եղեւ իբրեւ զարիւն։ Եւ աստեղք երկնից անկան ի վերայ երկրի իբրեւ զի թզենի զպտուղս իւր ի ժամանակի հողմոյ մեծի ընկեցանէ։ Եւ երկինք հեռացան իբրեւ զմատեան որ փաթթի եւ ամենայն լերինք եւ կղզիք յտեղեաց իւրեանց շարժեցան։ Եւ թագաւորք երկրի եւ մեծամեծք եւ հարուստք եւ հազարապետք եւ զաւրաւորք եւ ամենայն ծառայ եւ ազատ պահեցան ի քարանձաւս եւ ի ժայռս լերանց։ Եւ ասեն լերանցն եւ ժայռոց։ Անկարուք ի վերայ մեր եւ ծածկեցէք զմեզ յերեսաց նստելոյ յաթոռ եւ ի բարկութենէ գառնէ։ Զի եկն աւուր մեծ բարկութեան նորա։ Եւ ո՞վ կարէ կալ։

Եւ յետ այսորիկ տեսի զչորս հրեշտակս կայեալս ի չորս կողմանս երկրի զչորս հողմս երկրի պահեալ զի մի՛ հողմ փչիցէ ի վերայ երկրի եւ ոչ ի ծովու եւ ոչ ի վերայ ծառոց։ Եւ տեսի զհրեշտակ մի ելանէր յարեւելից կողմանէ արեգական որ ունէր կնիք կենդանի Աստուծոյ։ Եւ աղաղակեաց ձայնիւ մեծաւ առ չորս հրեշտակսն որոց տուաւ նոցա զաւրութիւն ի ծովու եւ ի վերայ երկրի եւ ասէ։ Մի՛ վնասէք երկրի եւ ծովու եւ ոչ ծառոց մինչեւ կնքեսցուք զծառայս Աստուծոյ մերոյ ի ճակատս նոցա։ Եւ լուայ զթիւ կնքելոցն հարիւր քառասուն եւ չորք հազար կնքեալք յամենայն ազգաց որդւոց Իսրայէլի։ Յազգէ Յուդայ տասն եւ երկու հազար կնքեալք։ Յազգէ Ռուբինի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Գադայ տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Ասերի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Նեփթաղիմի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Մանասէի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Շմաւոնի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Ղեւեայ տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Իսաքարայ տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Զաբուղոնի տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Յովսէփայ տասն եւ երկու հազար։ Յազգէ Բենիամինի տասն եւ երկու հազար կնքեալք։ Ետես զի ահա բազմութիւն մեծ զոր ոչ ոք կարէ համարել զայն յամենայն ազգաց եւ ցեղից եւ ժողովրդոց եւ լեզուաց կային առաջի աթոռոյն եւ առաջի գառնն զգեցեալք սպիտակ զգեստս եւ ձեռանց նոցա ճիւղք արմաւենեաց։ Եւ աղաղակէին ձայնիւ մեծաւ եւ ասէին։ Փրկութիւն Աստուծոյ մերոյ որ նստի յաթոռ եւ գառին։ Եւ ամենայն հրեշտակքն կային շուրջ զաթոռովն եւ զծերսն եւ զչորեսին կենդանիսն եւ անկան առաջի աթոռոյն երեսաց իւրեանց եւ երկիր պագին Աստուծոյ։ Եւ ասէին։ Ամէն։ Օրհնութիւն եւ պատիւ եւ իմաստութիւն եւ գոհութիւն եւ զաւրութիւն եւ զօրութիւն Աստուծոյ մերոյ յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։ Եւ պատասխանի ետ մի յերիցսն եւ ասէ ցիս։ Այս որ զգեցեալ են զգեստս սպիտակս ովքե՞ր են եւ ուստի՞ եկին։ Եւ ասացի ցնա։ Տէր իմ դու գիտես։ Եւ ասէ ցիս։ Այս են որ եկին ի նեղութենէ մեծէ եւ լուացին զզգեստս իւրեանց եւ սպիտակեցուցին զնոսա յարեան գառնէ։ Վասն այսորիկ են առաջի աթոռոյն Աստուծոյ եւ ծառայեն նմա ցերեկս եւ գիշեր ի տաճարի նորա։ Եւ որ նստի յաթոռ բնակեցուսցէ զնոսա ի վերայ նոցա։ Ոչ քաղցցեն եւ ոչ ծարաւեսցին եւ ոչ անկանիցի ի վերայ նոցա արեւ եւ ոչ ամենայն տապ։ Զի գառն որ է ի միջի աթոռոյն հովիւ լիցի նոցա եւ առաջնորդեսցէ զնոսա առ աղբերս ջուրց կենդանեաց։ Եւ սրբեսցէ Աստուած զամենայն արտասուս ի նոցանէ։

Եւ յորժամ բացաւ զկնիքն եւս երրորդ լուայ զերրորդ կենդանին որ ասէր։ Եկ եւ տես։ Եւ ահա ձի մի սեւ եւ որ նստէր ի վերայ նորա ունէր կշիռս ի ձեռին իւրում։ Եւ լուայ իբրեւ զձայն ի միջի չորից կենդանեացն որ ասէր։ Չափ ցորենոյ դահեկանաւ եւ երիք չափք գարւոյ դահեկանաւ։ Եւ զձէթ եւ զգինի մի՛ վնասեր։ Եւ յորժամ բացաւ զկնիքն չորրորդ լուայ զձայն չորրորդ կենդանին որ ասէր։ Եկ եւ տես։ Եւ ահա ձի մի դեղին եւ որ նստէր ի վերայ նորա անուն նորա մահ էր եւ դժոխք հետեւէին նմա։ Եւ տուաւ նոցա իշխանութիւն ի չորրորդ մասն երկրի սատակել սրով եւ սովով եւ մահու եւ գազանաւ երկրի։ Եւ յորժամ բացաւ զկնիքն հինգերորդ տեսի զանձինս սպանելոցն վասն բանի Աստուծոյ եւ վասն վկայութեան զոր ունէին։ Եւ աղաղակէին ձայնիւ մեծաւ եւ ասէին։ Մինչեւ յե՞րբ Տէր սուրբ եւ ճշմարիտ մի՞ դատիս եւ մի՞ վրէժխնդրես զարիւն մեր ի բնակչաց երկրի։ Եւ տուաւ նոցա ամենեցուն զգեստ սպիտակ եւ ասացաւ նոցա զի հանգիստ առցեն մինչեւ լցցին եւ ընկերք նոցա ծառայք որ ի սկզբանէ եւ եղբարք նոցա որ սպանանիցին իբրեւ զնոսա։ Եւ տեսի յորժամ բացաւ զկնիքն վեցերորդ եւ ահա երկրաշարժ մեծ եղեւ եւ արեգակն եղեւ սեւ իբրեւ զտոպրակ մազեղէն եւ լուսին ամենայն եղեւ իբրեւ զարիւն։ Եւ աստեղք երկնից անկան ի վերայ երկրի իբրեւ զի թզենի զպտուղս իւր ի ժամանակի հողմոյ մեծի ընկեցանէ։ Եւ երկինք հեռացան իբրեւ զմատեան որ փաթթի եւ ամենայն լերինք եւ կղզիք յտեղեաց իւրեանց շարժեցան։ Եւ թագաւորք երկրի եւ մեծամեծք եւ հարուստք եւ հազարապետք եւ զաւրաւորք եւ ամենայն ծառայ եւ ազատ պահեցան ի քարանձաւս եւ ի ժայռս լերանց։ Եւ ասեն լերանցն եւ ժայռոց։ Անկարուք ի վերայ մեր եւ ծածկեցէք զմեզ յերեսաց նստելոյ յաթոռ եւ ի բարկութենէ գառնէ։ Զի եկն աւուր մեծ բարկութեան նորա։ Եւ ո՞վ կարէ կալ։

Ա՛յսօր ձի՛գնադեաց սրբոց դասքն ի յերկրի պատկերան երկնային աւծեալքն փառօքն։ Ա՛յսօր անմարմնոց զինուորքն թիկունս ձեռապէս տանելն. քանզի երկրաւոր զինաւորաց բազմութիւն ընծայեցան ի խորհուրդ քո՛ր

Ո՛ւրբ աւետ հայր անըսկիզբն որ փառաւորեալդ ես ի քէ սրբոց քոց. օրհնեմք զքեզ ընդ զբաւորեան երկնից։

Ա՛ստ աւետ որդի միածին. որ պահեցեր յանփոփոխ զձեզնուն սրբոցդ քոց՝ զոմանսն զքեզ։

Ա՛ստ աւետ հոգի ճշմարիտ. որ նորոգեցեր զպատեհեղերս ձեզ մարմնոյ երկրպագութիւն սբ երկրպագութիւնդ՝ բարեբանեմք զքեզ անլռելի ձայնիւ։

Զ՝գնաւորական աշխատութեանց համբերեցին սբ մարտիրոսքն. եւ զպատերազմն չարին վանեցին ժուժկալութիւ. բարեխաւսութիւք սոցա զո՛ւ խընայեա ի մեզ Տէր։

Ո՛րք հեղին զարիւնս խրոխտանոց փրխանակ արեանն քո՛ր. եւ զբանսն հրատարակեցին վանեցին ժուժկալութիւք՝ բարեխաւսութիւք սոցա զո՛ւ խընայեա ի մեզ Տէր։

Ա՛ստուածային պատկերն ձեզ անկան ի քէն քո. եւ զաստուածութեանդ ի դաստ վերին զբաւորեցան.

Ո՛չ ըզմտաւ անօրէնն բռնա-
նայցա զիս խրատել ինձ։

Ո՛չ յաւր ըզնծայ եւ ուրախացի ընդ
անմարդութեանցն դասակցեալ ա-
նաստուածիցն զաւակս։ որ ի հոգւոյն
սրբոյ աղաւնակերպ լինելոյ
վկայեցաւ։ բարեխօսեսցի սա
քրիստոսի մերոյ։

Ո՛նախանձայարեալ ընտրեալ աւր
ժառանգելոյ շնորհօք հոգւոյն քաջ
խեղդի ի գիշերական մարմնին եւ
զաւրանայր սա։ յորում հրեղէն
սիւն ի լերինդից լինէաւ։ բարե։

Ո՛ղջ աղաչմամբ ըզքեզ լուսաւո-
րիչ հոգւոց մերոց նմանեալ ի
մանկութի նահատակութեանն մե
ծի։ լուսափայլեալ դիմօք ա-
նուշ։

Հրաշ սուրբ եւ անմարմնոցդ դաս
պարեալ։ ողջ ի սիրաստուիոյ ձեզ
հրոյ պատրաստեալ յաղթե
ցին քրիստոսի։ բարեխօսեսջիք
սուգս մեր խրատել մեզ։

Ո՛ւրբ ըզմտաւ անօրէնն բռնա-
նայցա զիս խրատել ինձ։ ա-
ծմոլին սրտովք ինձ
հակառակեալ ժանտ-
ութեամբ ժահրոտեալ
բերելոցն սանձանացն։ բարե։
Ի՛նձ ելիր պատուական մարմնոյն
ի դժնդակ օդոյն։ տագնապէ
ին ի լերկին առաջեալ յանտա
նելոյ սանձանացդ։ զոյս ի յերկիւղ
ըս համբարձիր և զօգնականի ելիցն
խնդրելին։ որ յոյս եւ ապաւէնդ
հոգ քոց աբեց խրատեսցի մեզ։

Ո՛յնպիսեզբայրս ընկեր
ի հօրէ զմոդին ձեզ շնորհեա։ որ
ինչմամբ ձայնի ի լերանատունն
այսօր նրմանե սամսոկ հոգմոյ։
զոր փառաբերեալ հոգեառելոյն
Ո՛նամոդակիցըն հօր և որ
դւոյ զբաշխօղըն շնորհացն։ որ
ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
զբանն ընտրեալ լեզուաց շնոր
հաց սբ առաքելոցն։ զոր։

Ո՛աղթեալն խնամատար ըզկա
տարեալն անձնամատրութ։ որ
խոստացաւ յօրէնսն և ի մարգարէսն
և յաւետարանն։ զոր։

Փառաբեր զիս ըզքո փառատուիլ
յաւիտեան։ որ կենդանարար հա
մարիմ։ և զցայգահաղ հոգւոյ
մեր նրնջեցեալսն։ Ո՛ր բարձեալ
ցաւ ի խաչին վն աղաղակ նմանեալ
մանկանն։ և լիցանեալ հոգւով
աւուր առաջ ըզգերեալսն։
Ո՛ղջոյն աւրեան քո ինձ հաճեալ կեցն
ագահօղ աշխարհի։ և հանգեալ
անձն արժանաւորեալ յերկրաւոր
ղեմըն վերինն։

Ո՛վ Տաճկին եւ զմի՛շտ կոյսն անդադար օրհնեցուք. քանզի Տագեաց մեզ լոյս ելեսցէ եւ փրկիչ ծնանցի մերոց։

Խընդա՛ւ եւ ուրախ լեր անհաս նաց եակ մայր. քանզի որ ի քէն ծնեալ էր Քրիստոս Աստուած մերոց։

Ոսկան անապական գեսար որ ծաղկին. բարեխաւսեա քի՛ւ մերո՛յ կեցուցանել զանձինս մեր։

Նոր մեր։

Յանկարծ ի զեղո՛ր օրհնուէ միշտ ի բարձունս երգեցուք թագա՛ւորին քե՛ հաւատացեալ ժողովրդով։ Որ ի հին ի՛ւրաւորեր զնաւորեալ ոգ զեկիղեցի. և զբ՛ անկեաց ոգ խաչեալ։ Նովա՛ զվիտաս երգեցուք։

Փառ հոր և.

Ո՛յսօր և՛մք ոսնեցուք զնաւ ակատս ոգ խաչին. և միշ՛ կողին մատուցք փառք և պատիւ յա՛ւիտեան։ Ո՛յժմ և.

Ի՛ջեք երեսեղի անկե՛ցին ա՛պ բառաձ՛ղական ինչաստի՛ն. որ ի յերկինից վայր անկա՛ւ։

*Օրհնութիւն Ընծայից։

ՅՈՐ ՕՐՀՆ

ատ սբ՛բոցն. և փայլեն ընչեղութի՛ւք սիրով եկեղեցւոյ. աղաչեսցուք զնո՛ս խնդալից խնդա՛ւ։

Ի՛ջեմամբ արեն ոտա՛ մեծարի՛ մայր սգ խանալի սեան՝ աղա՛։ Տաճարեն ոգ հո՛ւրն. կեն դանի ոսկերբք սգ հիւանդաց

բժիշկք աղաչեա՛։

Ո՛յսօր ձգնեալ սբ՛բոցն զզ աւրհնանայ եկեղեցի ուրախու՛ մեծաւ. հանդերձ որդովք իւ րովք ասնելով զհիշատակ սոցա՛։ Աղա՛ն դեղ կենաց պարգեւել մեզ ի քէ՛ ի բժիշկուէ պատուական ոգ արեմբն խաչանց ոգ։ Ի՛շխանուէ ունի՛ն ի հոգւո՛ն ոգ։ առաքնորդել մեզ յերու սաղէմն վերին ի քաղա՛ք կեն դանեաց ի՛մեծն սեան։

Ո՛ր զառ ի քա՛ զաւրէսարեալ յանձնառել հաւերեցիք. ոմ ա՛ծատեր հայրապետաք. և արժա նի՛ եղէք զերկնայինն առնուլ պատիւ։ Ո՛ր փորձեցայք շինա՛ նեա տրուի ժառանգեցիք պատ բաստեալ ձեզ զաղբեւրն։ Նա մարգանակու՛ն ունիք բարեխաւսել ա՛ռ ա՛ւ՛ր վա՛ւ անձանց մերոց։

Ո՛ր զաշբարբշտո՛ւթեցն վա նեցի՛ք զհաւատաշտու՛թիւն ոմ ա՛ծատեր հայրապետաք. հաստա տուի՛ ի՛ք հայեցեցէ՛ք անդա

դա՛ր ոգ եկեղեցւոյ։

Ընդունի՛ ի այսօր հրճշտա կաց և մարդկան. ոմ զերտխաւ ցեալ ընդ ընտիրն վանեալ խորտակեցին ոգ վ՛կայքն. և

Եւ զատալայդեան ընտրեալսն
առաքեցեր յաշխարհս մեր զմար
գարիտն. ասացանել ի զբո գա
լստոյդ անթափանելի անօրէ
նութիւն. սրբոյդ շնորհեա հաստա
տուն եկեղեցւոյ քումմէ սիրոյ։

Մարց եւսւր իշխանութիւն ե
ցատրել զիմաստութիւն քո յաշխարհս.
աստանօր կատարեցեր զմարգա
րէին ընդ ձգառնութիւն. սրբոյդ
Ով ի ձմեռն դերն առեալ մահ
ուանէ ձմեռն կոխեցեր. սրբա
կերով զերամըն մարգարէիցըն
յանդստատեր քո հանդիստ.

սրբոյդ շը։

Մտերիդ հատոյց այսօր փայլի ու շ
հայրապետ ի ձեռն սբ եկեղեցւոյդ մատ
դասէր փոխիչ տնտեսաց ոսկի
Հարեհատութիւն պետրոսի և
պօղոսի քո սբ առաքելոց. մատ։
Ի ծառատել քարոզ ձեռնտու
թենէս փառատրեցեր զերկրորդ
գիտիդ. երկնաբնակիս ոգո
քեզ տնտեսաց ոսկեբեր։

Ով տեառնընդառ զատալայդեան շը
ընտրեալսն ի սկզբանէ աշխարհ
տի. ի տարատեսիս ազանսն
կոչելով յուսահատիդ ընդ բազ
մերկոյն յատաքսիսն զամատա
ծանգեանցն. աղաչանօք սորա նէ
ցո ընդ ի փառաց քոյդ։

Ով յաքսոմս քերովբէականս
վերանստեալ հանդիպեր որ
դի աստուծոյ. տաճիցաբ քոյ

Ով ընտրեալ ընդ ամենայն ազգս
ընտրեալսն ի սկզբանէ աշխարհ
տի. ի տարատեսիս ազանսն
կոչելով յուսահատիդ ընդ բազ
մերկոյն յատաքսիսն զամատա
ծանգեանցն. աղաչանօք սորա նէ
ցո ընդ ի փառաց քոյդ։

Ով յաքսոմս քերովբէականս
վերանստեալ հանդիպեր որ
դի աստուծոյ. տաճիցաբ քոյ

Ով ընտրեալ ընդ ամենայն ազգս
ընտրեալսն ի սկզբանէ աշխարհ
տի. ի տարատեսիս ազանսն
կոչելով յուսահատիդ ընդ բազ
մերկոյն յատաքսիսն զամատա
ծանգեանցն. աղաչանօք սորա նէ
ցո ընդ ի փառաց քոյդ։

Ով յաքսոմս քերովբէականս
վերանստեալ հանդիպեր որ
դի աստուծոյ. տաճիցաբ քոյ

Ո՞ւմեք տեսլեալ որ այն
յայտեր ի մեզ. և բանըն հայրա-
կան անմտբերանել. Տուր. ինչ
լսելեացեալ և ի մարմնի բնակե-
ցեալ. անմբնաւս պահելով զարա-
մեծս այն. Ո՞ւմեք տեսլեալ
զերծ որ ի կուսէն ծագեցուս.
Հառաջագիտեալ զարարածս
անմեղութեամբ ցընծային և եր-
կիր ուրախասցի և ամ-
ենայն մարդիկ շրջեցան.
Ի՞նչ գիշ ապաւինեալք անձնա-
սրբութեան. գերագոյն և հրա-
շալի և բաշխող բարեաց. ան-
բիծս ծագաւորեաց և հանգիս
աշխատելոց. և երկիր վերընկալ
այծ ծոյլն բանին.
Ի՞նչ ուրուս արարած մեր շնորհեաւ
մեզ ընդ պէտսն և ընդ ուղեց
ըն զերբեմեան. արժանաւորին
զմեզ ածային առնել.
Զայրագործեալ ընդ մեզ առա-
ել զոն ընդ ոգին ղեկաւորա-
կան ընդ ընթացեալ. երկնաւոր ըն-
և յիմանալի խորհուրդ.
Ոտն գոլ.
Ա՞ռաջ ևս ընդ ընծայեալին մեր
յայտնիցեալ քեզ հոգևոր
կան ասղաւարն. ոչ միայնոյ մար-
դոյն ի մէնջ երկիր. Ի յոյժ և
ուսուցանել ի յերկինս. այլ
ծառայեալ ի յերկրին. և զոչ
ակնկալեալ ընդ հրաշառակս. ի
այլ ժողովրդոցն ցընծալ

Ասղաւնի բառնալ ի գերեզման
յոգւոցն այդմանց. աղաչս.
Ա՞ր ընդ ծովն անանցուրդ
սիրոյ քոյ արբեալ երանելին
ի գնահատս. սրակս ցրուեալ
աստուածային գաղանացդ մանր
բեալ ժանտիւք հաց սուրբ գե-
տաւ աստուածոյ. աղաչանաց:

Ն՞ահելոյ աղաւնւոյ ի ձայնէ
լով մեծաձայնի հընչմամբ ի բար
ձեալ. ի նմանութիւն լուսոյ
փայլման հրաղնեաց զանկիրելի
զաշակերտ՝ Քրիստոս. միւնդհա
նրատեին ինձ վերնատանն.
Ի՞ննիւթական սղաւնի անկեալ
նելի ոգիդ ընդ խորս աշ.
զոր առեալ ի՛ հօրէ՝ պատմէ զա
հատոյ և ընդհատանգամ գալոյ
Քրիստոս. զոր քարոզեցին համա
գումարեան. Ա՞րդեւթիւք ի բար
ձեալ եղեալն ի հօրէ հոգւոյն
սրբոյ. որով առաքեալքն
արբեցան անմահական բաժա
կաւ Քրիստոսի հրաբխեցին զեր

կիրս ի յերկիր հուր.

Փառք քեզ Տէր. որ կենարար
դեռ մարդոյ եգոյացուցեր հո
գով. ընկալ ի ղօրհնաբանող հո
գիս յանմահական քո Տնգիս.
Ա՞ռաքեալդ հօր ոգի. որ պատ
կերակից եղեր հոգեղինացս ի
խոհեցարար. Ի՞ձեռազօր ան հո
գի. որ ամենայնի ես ընդհատ
մտիկ հոգւոց. ընկալ ի

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

վերակացք քոց քոյ պարգեւ
եւ մեզ օրհնել զբերս սրտից նոցա
Ամէն։ Եւ տասցին զանձինս
իւրեանց քեզ պատարագ արեամբն
իւրեանց։ եւ ամէն ունէին պատակիլ
բիբեն աչաց։ Սուրբ՝ ոյ աղօթիւք
վերակիլ խնայեսցի ինձ երկնեղեցի
քո։ զոր ըստացար պատուական
արեամբդ քո սրբոյ։

Ո՛յոյր կիշատակ սրբոց քոց։
որք անձնանց անօրինացըն հատ
բերեցին։ և զատակիցք եղեն
վերին զբաւորինացն։

Ո՛յոյր և հրեշտակք ուրախ
նան ընդ կատարք բարեպատեցն
ձեղնատունքացն։ որք յանձինս
անօրէն բռնաւորացն։

Սուրբ են թագաւոր յաւիտե
նից՝ որ նըստիս ի վերայ քերովբէից
պատան կիրնդանեաց։ և ի սրբոց
քոց փառաբանիս։

Փառք քեզ տա՛ր երկնաւոր
որ նըստիս ի քերովբէս։ և բարե
բանիս ի զաւազս սերովբէից։

Ո՛ղորմիլ քո ի վերայ քրիստո
նեայ քո։ տամաձայնեա՛լ ընդ սո
ղոմ քո յերկիրեղիցիս պատարագ։

Այլ եթէ զանձինս մեր և տա՛ր
ձարացո՛ սո երկնաւոր։ կեան
դանարար սուրբ հոգի։

Պարծեսցին սո՛ք ընդ փառաւոր
եղիցին ի հնդեհասս իւրեանց

քանզի ընդ հոգւոր և ընդ սո
ւրբոյ անցուցին զմարմինս իւրեանց։
Սո՛ւրբ զարիւնս իւրեանց հե
ղին տարտարանացըն համբերե
ցին։ ի բռնաւորացն բռնաւո
րացն անարգեցին յաշխարհի։
Ընդ երիցք հատուսցեա՛ ի
կատարեացս ըղձիշատակ սր
քանզի տգիտեն մեզ բարեխօ
յաղթեսցեն սատանայ։

Ո՛չ ոն իմն սրբոց քոց ի փա
փաք իւր հանգուցեալ յոսկերս
ըստ։ և հոգիք սրցան դասուս
րեալք ի հրեշտակս ի երկինս։
Ահաւադ հրեշտակաց ոտն շուրջ
են զնոքօք։ և երդակիցքեն սի
ոնց յօրհնութիւնս այ։ և հայ
ցեն միաբան զնովաւք

աղերսեալ աշխարհի։

Ո՛յոյր ուրախացեա՛լ ես երկեր
ցի՛ քո։ ոչնչ խրնդա՛ք զոսո
վերինն երուսաղէմ։ սրբոցն
ձայնիւ փառաւորելով ըզքեզ։
Ո՛յոյր տամաձայնեա՛լ ոգիք
սիոնի՛ երկրայնոց։ ոչնչ զա
րդանան որդւոց անդրանկաց
վերի՛ն սիոնի։ սրբոցառաց։
Ո՛յոյր դուք անմարմինք եղէ
ուսեալ պատի՛ն ընդ մարդիան
զերդս հոգեորս անմահ միա
սի՛ն յաւուրս սուրբ։
Ո՛յոյր ցնծալ զուարճացեալ
երկրեցի հեղինուսոյ։ ոչնչ երկ
դիր սիրելի նորընտրեալ

եւ հօրըն հաւասար միբանամբ.
ծնունդըն մանկունք սիոնի
գհայրըն լուսոյ ասելոնըն։
Ի՛սոր ինդ խոպանի կոչեցեալ
մարգարէիցն առաջ. ոմն ասաց
ընծայութիւք ի՛ոսն հոմանացն
խոպանին առաջնոյ. գոմէ
լսի ըզդիւսիս անկեան երկնից
ոսկոց յարմարութեամբ։
Ի՛սոր ի գլխոյ խիրն երկնից ասէն
ոչ հաստատեալ. որ և յաւէտ
ուրախ յամպոց հոգւոյն սուրբ
բուղխ առատաձիր անձրեւօք.
բարերարեալ զանդիսըն կենաց
զաղբիւրացեալսըն ծարաւեաց։
Ի՛սոր ի երկնայնոցըն վայր
իջեալ ոսկեղէն ընդ հողեղէնս.
զիշխանակ ոչ առաքելոցն քոյ
ոչ զաստիճան ըստանդիկ ընդ հո
ըրշուակս. փառաւորելով ոչ
զերկրորդութիւնըն հաստատ։
Ի՛սոր ի պատակիկ եղեալ վերայ
նոցին ոչ ընդէք նոր սիոնի. ի յիշատակ
հին լերուացն հրեղինաց. որոյ
երեսն ըզդեցեալ ի ըզբոյ. փա-
Ի՛սոր ի քահանայապետ ոչ պաշտօ
նեալ ոչ ի եկեղեցւոյ ոսկեայ
բեռն զիշխանակ լուսոյն ծագ
ղանն. որոյ մաքրեալ ծծու
քիւ ոչ հոգւոյն. փա։

Ի՛սոր ոչ հաստատ հարցանըդըր
ըզդ զաւակնութիւն. ծագեցեալ
եւ ընդհանուր լոյս հայոյսոս
նեալ ոչ ընտանիկն. անդադր

բարեխօսեալ վերայ անձանց մերոց
Քանաւղ հօտին քէն ընտրեալ
հովիւդ քոյ. ի հօրէն լուսոյ
բերդեալ շաւիղդ բարի ոչ
վերդանելոյն։ Ոսկեայդ ինդ
կայս հօրըն վերջ հաստատ
քայլուք զանօրինաց խոտանիցեալ
զաւակըն ոչ ըստ յառիկ։
Քառակերտ անխարխարելոյն մա
քուր կուսիդ. Հիմարիցեալ
հնայապետ վերկայ քէ ոչ զերդ
զրեալ. ոն։ Ի՛ինայնոցըն ինդր
կերի հաստատ ձիդնուդ. յան
դիմանելով երկրաշարժըն կա
տարեցաք վասն անուանըն ոչ

Ար՛ դանիէլ. անդա.

Ի՛հայեցաւոյ աղեղըդին ամէն
աստիճան վրայ. կիզեղանակայի
ոչ հոգի օրհնեալ լոյս ձըշ
մարիտ։ Ի՛սոր ի ոչ վերջնա
տունն եկեալ ոչ ձըշմարիտ.
հրաշագործեցաւ զոչ ընն ինդ
ինչ զոչ ընդ հոգի։ Երեսուզական
խոնդութիւք աշակերտացըն լո
ցեալ. փառաւորելով երկնին
օրհնեալ լոյս գերագանց։
Ո՛ր ինօրէ առաքեցար մարգա
պէտ կայոզ փրկիչ. ի ըմպեզու
ցեալ ըզմարդկութիւն ըզմ շնկեզիր.
ողորմա ոչ հաստատելոյս զար
հուրելոյսդ առ քեզ կոչեցիր։
Ո՛ր ի ինայնէն բեհեզացար մար
դասէր կայոզ փրկիչ. ի ըզցօղ
անպիտան արեանդ զոհեցեր ոչ
երկրաց. ոչ

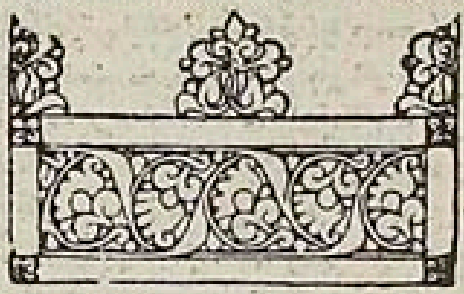

* Կանոն Տուտէի Տէրունէ Աստուածոյ ասացեալ ընդ Մովսէս ի լերինն Սինա։ *

ՈՐՈՇՈՒՄՆ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ

Զայր եւ զկին զարդարել զամենայն իմաստ եւ բարեպաշտութեամբ հարսնութեան։ Հարցումն ՄԵ

Ո՞վ զկին ոչ ինչ ինքնին իմանալ ապարդեն է. խոնարհեցուսցէ ի գոնդըս տարտիսոտաց զամենս։ Հարցումն։

Ո՞վ զկին ոչ աշխարհ թագաւորի յանխոնարհից։ այսոր ընդ դասս վերակացից զոդ բարեբանեմք։ Հար

Ո՞վ այր օրհնեցիք. բարձր պատ

կեաց զնա յանխոնարհս։

Ո՞վ բարեպաշտին երկնից եւ երկրի նայց իշխողին ընդ հարցն ի հաճոյս ընտրել իբր զինուորս։ բարձր։

Ո՞վսի եւ ինչ հաճոյացեալ քեզ ա՛յդ ընդ դասին խնդրելով ընդ ծառայսն քո մեղաց մերոց։ և

Ո՞վ անձամբ փոյթ խոնարհեցուցեր իմեր բնութեանդ։ քո՛ւեղ այծ եւ մարմնացար իջեալ կուսէն։ Այս ծնանիր ինձ կուսէ անապական մանկունդ։ ընդ քեզ ո՞վ անդադար բարեբանեսցէ մեծացուցանելով։

Ո՞վ ընդ ժամանակաւ ապերջին եւ ընդ դեղեամբն վիրեցեր. եւ զարդ լեռանցն վերացեր ի յոյս վիճակաց ընդ յաւիտեանից։ ոդ

Ո՞վ ածին սէր հոյակ անհատնում ցեղ մարդուն. որ օրհնեալդ ի քո հանդերձ. զքեզ օրհնելով միշտ որ արժանիք ես անճառելոյ Ո՞վ նմանեալ առաքեալ լուսոյ. որ ի քեզ փեսայացեալ բանին կենաց ընտրեցար։ զբ։ Հոգին կենդանի՞ որ ի մտրեն նին վառեցար։ զոր անվրդով յարդանդի քում կրեցիր եւ ծիր նահ ապ եւ մարդ։ զքեզ

Ո՞ւրախ քո երկրպագեն պրա բանիդ ամ. որ ի փրկու՞թ մեզ կան գնեցե՞ս եղիցի մեզ պահա պան յանքիծ. ապրեցուցանե՞լ մեզ խոստովանող բանալոս

Ո՞ւմա բարձրացար բարձրագ ագ նիճիդ. որ փառաւորեա՞ցիս ընդ հօր. ժողովէ՞ զ ընդհատացեալս ընդ կենաւոր փոյթիւն. ապրես։

Փառս ՅՕր ե։

Ո՞վման լուսաւորեցան ապրիչք աստեղայն. ամե՞ն ապատին որ գնչուած ի վերուստ բանալին որ ապատաւոր ընդմեզ ի պատ։

Ո՞յժմ եւ միշտ։

Նաժուժ համարձակութի՞ն ան ոչ բարեխաւսեա՞ցէ տացն։ և քեզ դուխ մեզ յի՞ց։ ոդբ կատա րեն ընդ ի՞շատակ տացն։

պատրաստելով իջեցին. վեր
հանեցան ելիանց դա-
տուցն եղեն երդակից։

Ա՛ւր ասացին իւրեանց քեզ
հայր ընծայեցին։ և որդի
քում քեզ եղեն խաչակից։ ա-
ղաչանօք սուգ կիցս ընդեղ։

Ա՛ւր ընդարձակեցան իւրեանց քեզ
առաքեալ մերձեցին։ և հոգւովն
սրբով եղեն օծեալքն։ պատ։

Ա՛ւր ընկենուն իւրեանց քեզ փո
խանակիցին։ և երկնից արքայ
ութեանդ եղեն ժառանգորդք։ պատ։

Պատահեան վերկացից զինուո
րութեանդն գունդ։ հանդերձեալ
եամբ ընդ երկնային զօրսն եր
դեն ասելով։ ալէլուիա ալէլուիա
քեռանց բնակիցդ ի լոյս։

Արձակագոյն անձանաձ լուծին
զակար մանկունդ։ և բացարձակ փայ
լմամբ հոգոյն երդեն ասելով։
ալէլուիա։ Հանդերձեալ ընդեղ
սին արժանաւորի սիրով։ քոյս
Ձայի Ձրդնաւորացն երգեմք
ասելով։ ալէլուիա։

Ի՛ոյակնասէր վարուք հանդէպ
ացաւն ալ վերկացիր։ և քնարդ
ձայն կամարար մանկանացն եղ
եանդ։ ի՛հրաբերեցան ի կոչեալ
արքայ քեռանն երկնից։

Ա՛ւր տառնեցին զանձինս իւր
եանց քաղցր սուգ և երգ։ ի՛հեղ
մանմբ արբանեն իւրեանց ելին
վերկայք քեզ։ ի՛հրաբեր։

ԻՍՏ ՈՐ ԱՌԱՔԵԼՈՅՆ ԱՍԱՑ ԱՌԱՔԵԼՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԻՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՐՔԱՑ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱՑՆ ԵՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻ։

ՅԱՅՍՄԱՒՈՒՐՔ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱՑՆ ԵՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻ։

Ա. Ի ՅԻՇԱՏԱԿՍ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱՑՆ ԵՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻ։

Ա. Ի ՅԻՇԱՏԱԿՍ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱՑՆ ԵՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻ։

Ա. Ի ՅԻՇԱՏԱԿՍ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱՑՆ ԵՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻ։

Ա. Ի ՅԻՇԱՏԱԿՍ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԱՑՆ ԵՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻ։

Ար ընկերացան իսկոյն զբանէ հաս
տատեցին վերստին. և զնաս
ցին անդիտութիւն յարուցին ընդ
դէմ հալածեցին. օրինակ եմ.
Ասաց և մեք լուսաւորեալ
ընդ լուսոյն ելին զբանէ ոչ
գիտացուք ցընծութիւն իւրեանց
երեկոյին. օրինակ եմ.

* Կամ Ի ՀՈՒՆ ԻՐԻՆ ՅԻՆ.

ՈՀՈՒՄ ԸՆԴ ՈՒՐԱԽ
ելոյ յանիտանէն. որ նստիս
ի քերովբէս խնայեա յարա
տածոյ քո. ածեա հայոցդեն մերոց.
Ար ածեա խաղաղարար մերում
որ հիմն ի հօրէ. և մարմնացար
ի սուրբ կուսէն. ածեա հայոց.
Ուրբ ածեա. որ աղերսող մա
նուսպան. լուացեր ի շուրջ
զարիւն և զառաքեալսն առ
տապանել ընդ քեզ. ածեա.
Նայեա անարիւնդեան. որ խնամիս
ղեմ զարատածոյ քո. զորձ ընդ
ընդեղ օրինեա և առատ ետուր
բաշխողացուն զնհատոր ամենա
դեաց. Ուրեմն մեծ իմն է
հօր և հոգւոյ. զորձ ընդ
Նմանէդ ձեռնամուխ. փառակից
հօր և որդւոյ. զորձ.
Ար ընտիրքդ ածած իմն առնեսն
առնասուն ընդ քեզ մեծացուր
ցանեցեր. ելոյ զացոյր անապատս
բազո. և ցամաք վայրկեանին ձեռ
նոյ. տապալեր.

Ար ընդ մարգարէին տեսեր առ
ձեռ քո ագանելիս արդարոյն
և զմեռան երկնային. ու
Ի ընդդիմացեալ ի քէն բարերար.
ոչխարին անձանց մերոց.
Ար յորում սրբոց քոց մարտիրոսաց
սուր ընկալ զաղաչանսն մեր.
Ար զքեզ ած ի զեղ ես յամենայնի.
որ կեցո զանձինս մեր.
Ուրբ ես ակն զօրս քեռանց
բնակեալ ի լոյս անմատոյց.
ձերդնեա քեռամբ սրբոց քոց
լոեա ամբ ի մոգութեան.
Ոմանք ընդ օրինակ ընդդիմ
որ մարգարէիդեն կեցո ընդմեզ
Օրինեալքն ընդ օրինակ
ընդեղ. զի նախ փառաւորեալ
յամ սրբոց քոց.
Օրհնեալ այն. որ արժանի ա
մար ընդեղ հաստատել ի մասն
քառանդեալ սրբոցդեն ի լոյս.
Ար բարձրեալդ ես և ի սուրբ
տեղիսդ ընդեղ ի բանի
բանակ ածեա հայոց մերոց.
Ար ընդ ի ձեռն քո զերծին ամեն
կուռնեն անապականն պահ
ցեր ի հետոյն. ընդեղ.
Ար ցուցեր ընդ ուղղութեանդ
քո ճամբ և առաքին ընդեղ.
Ի ընդ օրինակ. և քա՛ ընդ
արարիչ ընդնա տեսիսես.
Ուրբ մատնեցին զանձինս հե
ռաց առնդանաց. և զամակից
երեսփոխաց վերին զբանէ

Ո՞ր օրհնեալ երկնային և անմահ զինուորութիւն օրհնէ զիրեսիս ասելով սուրբ սուրբ սուրբ տէր Աստուած Սաբաւթ. լցեալ են երկինք և երկիր մեծութեամբ փառացդ քո. զի զանազանեալ ի մարդկանէ կենդանեացդ. ազգս մարդկան կերպարանեալ ի ձեռաց քոց ի պատկեր ստեղծուածոց.

Ո՞ր ընտրելագոյն քան զմեզ ազգս արարածոց ձերոց զիւրապէշութիւն բարձեալ յայնմանէ. և ի հանապազ պահս արդարութեան դարձ ձեռացդ ընդ մեզ ըստեղծեալ.

Ո՞ր ամպատարած քարոզ և լուսաւորիչ սիրելոցդ ինձ պարծանք եկեղեցւոյ. և կոչ հաւատացելոցդ.

Դիմեալ ձերոյ ընկալեալ ինձ ընդ պատկառանաց քոց. և զաստուածութեանդ ի մերկին ընդ անմարմնոցդ ես դաս.

Ոչ ոք ի հրեշտակաց քոց ընդ քեզ նստի. և զբոնութիւն ընդ քեզ ոչ ոք ընդ աջմէ քում. զի զանազանեալ ընդ ամենայնի ասիս.

Ո՞ր գոյ փառաց փարելը ընդ քեզ և հրեշտակիք ի բերկրութեան ուրախանան. զի կարապետ եղեն սիրելոցդ. և լուսաւորիչք մեզ ասես.

Ո՞ւրախ անմարմնոցն ազգակից և աւետն. փութացարուք ընդ հոգմէ կոչմանէն քո. և խրնկակցեցէք յաստեղացդ ի գոյ վայելեցէք յաստեղացդ ի գոյ քոյոյ.

Ընտրեն ընդոր օրհնեցէք և բա՛.

Ընդ կամաւոր շարշարանըս սըր բոյ վերկայեցին. քահանայք և ժողովրդապետք երդք բարեբանեցէք զանունդ քաղաւորին ընդ քո. և բա՛ ընդ.

Ընտրեա տաճար բնակարան անբաժան բանին այ. մարիամ սբ կոյսդ. ղեկեղ և ընդ ծընեալն իքէն մեծացուցանեմք.

Յորդանանի կրեցեր որ յառաջիք զաւետեսանան ի հօրէ ընդունին. և ձեռնարկ մարմնոյդ վերդ. Ընդ խընդրելիք իքէն անդադար բաժնեսցես վասն մեղանց մերոց. առ որդիին քո միածնի փըրկիչ ընդ ինձ և յաւիտեանս մերոց.

Ընդ հիշատակ սրբոցդ մարտիրոսացն. այսօր առնէ եկեղեցի տեսանիելով ընդ ձերդ ոտիցն առցես հոգւոյ երկնաւորի. աղօթիւք առցես ընդ ոտիցն.

Պրաշտաւ ընդ և պայծառ առաքինութիւք քարոզեցին ընդ քեզ ուրեմն ընդ քոց. քանզի ինքեր ի հօրէ և սորդիոյդ հոգւոյ կոչեցան որդիք միածին. աղօթիւք.

Ընտրեա՛ զ քոյ տաճարդ ընդ քո լուցին ընտրեալքդ կենսաբերքդ աւետարանքդ ընդ քեզ. ընդ վերին դասուն կարգովքն հանապազ բարեբանեն ընդ քեզ հոգի դ ձեր շնորհս. աղօթիւք.

Առակք Սողոմոնի որդւոյ Դաւթի թագաւորի Իսրայելի.
զիմանալ զիմաստութիւն եւ զխրատ.
զիմանալ զբանս հանճարոյ.
ընդունել զխրատ իմաստութեան.
զարդարութիւն եւ զդատաստան եւ զուղղութիւն.
տալ խելս մանկանց.
եւ գիտութիւն եւ զհանճար պատանեկան.
լսիցէ իմաստունն եւ յաւելցէ առնել.
եւ հանճարեղն զիմաստութիւն ստանիցէ.
զի հասանիցէ առակի եւ թարգմանութեան.
բանք իմաստնոց եւ հանելուկք նոցա.
Սկիզբն իմաստութեան երկիւղ Տեառն.
զիմաստութիւն եւ զխրատ անարգեցին անզգամքն.
Լսեսցէ որդեակ իմ զխրատ հաւր քո.
եւ մի՛ թողուր զօրէնս մաւր քո.
զի պսակ շնորհաց են գլխոյ քում.
եւ կապանք ոսկեղէնք պարանոցի քում.
Որդեակ իմ՝ մի՛ գնասցեն քեզ մեղաւորք.
եւ մի՛ հաճեսցիս նոցա.
Եթէ ասասցեն՝ եկայք ընդ մեզ.
դիցուք դաւս արեան.
եւ դիցուք որսս անմեղաց.
կլանցուք զնոսա իբրեւ զգերեզման կենդանի.
եւ զանմեղսն իբրեւ զիջեալսն ի գուբ.
զամենայն հարստութիւն պատուական գտցուք.
լցցուք զտունս մեր աւարաւ.
վիճակ մեր ընդ մեզ արկցուք.
միասին ամենեքեան քսակ մի լիցի մեզ.
որդեակ իմ՝ մի՛ երթիցես ընդ նոսա.
եւ մի՛ արգիլեսցես զոտս քո ի շաւղաց նոցա.
զի ոտք նոցա ընթանան ի չարիս.
եւ արագ լինին հեղուլ զարիւն.
զի ապարտ է ընդ երեսս ամենայն հոգւոյ թռչնոյ.
եւ նոքա դաւս արեան դիցեն անձանց իւրեանց.
եւ որսս անմեղաց.
այսպէս են ճանապարհք ամենայն ագահի.
զոր ինչ ագահեսցի՝ զանձին իւրոյ առցէ.
Իմաստութիւն արտաքս կոչէ.
եւ ի լայնութեան տայ զձայն իւր.
ի գլուխ ամբոխաց կոչէ.
եւ ի դրունս քաղաքի բանս իւր ասէ.
Մինչեւ ե՞րբ անմտացեալքդ սիրէք զանմտութիւն.
եւ ծաղրողք ցանկասցին ծաղրոյ.
եւ անմտք ատեսցեն զգիտութիւն.
Դարձարո՛ւք ընդ յանդիմանութիւն իմ.
ահա բղխեցից ձեզ զհոգի իմ.
եւ ցուցից ձեզ զբանս իմ.
Կոչեցի՝ եւ ոչ ուրանայիք.
երկայնեցայ՝ եւ ոչ ոք էր որ ինձ ուշադրեսցի.
այլ զամենայն խրատ իմ անարգեցիք.
եւ զյանդիմանութիւն իմ ոչ կամեցայք.
Ես եւս ծաղեցից զկորուստ ձեր.
եւ ծաղեսցեմ յորժամ եկեսցէ ձեզ երկիւղ.
յորժամ եկեսցէ ձեզ իբրեւ զփոթորիկ երկիւղ.
եւ նեղութիւն ձեր իբրեւ զսաստիկ հողմ.
յորժամ եկեսցեն ձեզ նեղութիւն եւ տագնապ.
յայնժամ կոչեսցեն զիս.
եւ ես ոչ լուայց.
կանխեսցեն առաւօտուն.
եւ ոչ գտցեն զիս.
վասն զի ատեցին զգիտութիւն.
եւ զերկիւղ Տեառն ոչ ընտրեցան.
եւ ոչ կամեցան խրատու իմոյ.
եւ անարգեցին զամենայն յանդիմանութիւն իմ.
Ուտիցեն զպտուղ ճանապարհի իւրեանց.
եւ ի խորհրդոց իւրեանց յագեսցին.
զի դարձ մանկանց սպանանիցէ զնոսա.
եւ յաջողութիւն անմտացն կորուսցէ զնոսա.
Որ ինձ լսիցէ՝ յուսով եղիցի.
եւ հանգչիցի ի յոյսս բարիս.
եւ ոչ երկնչիցի ի չարեաց.

Որդեակ իմ՝ եթէ ընկալցիս զբանս իմ.
եւ զպատուիրանս իմ ածցես ընդ քեզ.
զականջս քո լսելի արասցես իմաստութեան.
եւ ականջալուր լիցիս հանճարոյ.
Եթէ կոչեսցես զիմաստութիւն.
եւ ի հանճարոյ տացես զձայն քո.
եթէ խնդրեսցես զնա իբրեւ զարծաթ.
եւ իբրեւ զգանձս պատուականս պահեսցես զնա.
յայնժամ գտցես զերկիւղ Տեառն.
եւ զգիտութիւն Աստուծոյ գտցես.
զի Տէր տայ իմաստութիւն.
եւ ի բերանոյ նորա գիտութիւն եւ հանճար.
եւ պահեսցէ զարդարոց զկենդանութիւն.
եւ պատուական լիցի առաջի նորա.
Պահեսցէ զճանապարհս արդարութեան.
եւ զճանապարհս սրբոց պահեսցէ.
Յայնժամ հասցես զարդարութիւն եւ զդատաստան.
եւ զուղղութիւն եւ զամենայն ճանապարհս բարիս.
Զի իմաստութիւն մտցէ ի սիրտ քո.
եւ գիտութիւն հոգւոյ քում հաճոյ լիցի.
Խորհուրդ բարի պահեսցէ զքեզ.
եւ գիտութիւն զքեզ պահեսցէ.
Զի փրկեսցէ զքեզ ի ճանապարհէ չարէ.
եւ ի մարդոյ որ խօսի զանիրաւութիւն.
Որ թողուն զճանապարհս ուղիղս.
երթալ ի ճանապարհս խաւարի.
Որ ուրախանան առնել զչարիս.
եւ ցնծան ի չարութեան ծանրութեան.
Որոց ճանապարհք ծուռ են.
եւ շաւիղք նոցա ոլորտիկ.
Փրկեսցէ զքեզ ի կնոջէ պոռնկաւորէ.
եւ ի պոռնկաւորէ որ զբանս իւր քաղցրացուցանէ.
Որ թողու զուղեկից մանկութեան իւրոյ.
եւ զուխտ Աստուծոյ իւրոյ մոռանայ.
Զի տուն նորա խոնարհեցաւ ի մահ.
եւ ճանապարհք նորա ի հոգիս մեռելոց.
Ամենայն որ երթայ առ նա՝ ոչ դարձցի.
եւ ոչ գտցէ զճանապարհս կենաց.
Զի ճանապարհ բարի գտցես.
եւ զճանապարհս արդարոց պահեսցես.
Զի ուղիղք բնակեսցեն յերկրի.
եւ անարատք մնասցեն ի նմա.
Եւ ամպարիշտք ի նմանէ բարձցին.
եւ անօրէնք ի նմանէ սասանեսցին.
Որդեակ իմ՝ մի՛ մոռասցիս զօրէնս իմ.
եւ զպատուիրանս իմ պահեսցէ սիրտ քո.
Զի երկայնութիւն աւուրց եւ ամք կենաց.
եւ խաղաղութիւն յաւելցեն քեզ.
Ողորմութիւն եւ ճշմարտութիւն մի՛ թողցեն զքեզ.
կապեսցես զնոսա ի պարանոցի քում.
եւ գրեսցես զնոսա ի սրտի քում.
Եւ գտցես շնորհս եւ իմաստութիւն.
առաջի Աստուծոյ եւ մարդկան.
Յուսացիր ի Տէր ամենայն սրտիւ քո.
եւ մի՛ ի հանճարոյ քում հաստատեսցիս.
Ի ճանապարհս քո ծանիր զնա.
եւ նա ուղղեսցէ զշաւիղս քո.
Մի՛ իմաստուն լիցիս առաջի քո.
երկնչեաց ի Տեառնէ եւ հեռասցիս ի չարէ.
Զի բժշկութիւն լիցի հոգւոյ քում.
եւ ուղղութիւն ոսկերաց քոց.
Պատուեա զՏէր ի հարստութեանց քոց.
եւ ի սկզբանց ամենայն արդեանց քոց.
Եւ լցցին շտեմարանք քո ցորենեղէն.
եւ գինեղէն հեղուլք քո նորոգեսցին.
Զխրատ Տեառն մի՛ մերժեր որդեակ իմ.
եւ մի՛ նեղեսցիս ի յանդիմանութենէ նորա.
Զի զոր սիրէ Տէր՝ զնա յանդիմանէ.
եւ իբրեւ զհայր որդւոյ հաճոյացելոյ.
Երանի մարդոյ որ գտցէ զիմաստութիւն.
եւ մարդոյ որ ածցէ զգիտութիւն.
Զի առաւել է շահ նորա քան զշահ արծաթոյ.
եւ քան զոսկի պատուականագոյն է.
Պատուականագոյն է քան զպատուական քարինս.
եւ ամենայն պատուական իրք ոչ հաւասարին նմա.
Երկայնութիւն աւուրց ի ձախ նորա.
եւ ի ձախ նորա հարստութիւն եւ փառք.
Ճանապարհք նորա ճանապարհք գեղեցկութեան.
եւ ամենայն շաւիղք նորա խաղաղութեան.
Ծառ կենաց է ամենեցուն որ զնա ընդունին.
եւ որ զնա պահեսցէ՝ երանելի է.
Տէր իմաստութեամբ հաստատեաց զերկիր.
եւ պատրաստեաց զերկինս հանճարով.
Գիտութեամբ նորա խորք պատեցան.
եւ ամպք ցօղեցին զցօղ.
Որդեակ իմ՝ մի՛ մերժեսցեն զքեզ աչք քո.
պահեսցես զիմաստութիւն եւ զխորհուրդ.
Եւ կեցցէ հոգի քո.
եւ լիցի շնորհ ի պարանոցի քում.
Յայնժամ գնասցես յանդուգն առաջի Աստուծոյ քո.
եւ մարդկան.
Մի՛ զլանար ի բարիս զոր ինչ կարող իցես առնել.
եւ մի՛ ասասցես ընկերի քում.
Երթ եւ դարձիր.
եւ վաղիւ տաց քեզ.
Մի՛ խորհեսցիս չարիս ընկերի քում.
եւ նա ապրեցելոյն ի քէն երկեալ.
Մի՛ նախանձեսցիս մարդոյ անիրաւի.
եւ մի՛ ընտրեսցիս զամենայն ճանապարհս նորա.
Զի գարշելի առաջի Տեառն ամենայն որ ապականի.
եւ ընդ ուղիղս խօսակցութիւն նորա.
Անէծք Տեառն ի տան ամպարշտի.
եւ ի հանգիստ արդարոց օրհնութիւն.
Եթէ ինքն ծաղեսցէ ծաղկելոցն.
եւ խոնարհացն շնորհս տացէ.
Զպատիւ իմաստնոց ժառանգեսցեն.
եւ զանարգութիւն անմտացն ընկալցին.
Լսեցէք որդիք զխրատ հաւր.
եւ ուշադրեցէք գիտել զգիտութիւն.
Զի բարի ինչ տացեմ ձեզ.
զխրատ իմ մի՛ մերժեսցէք.
Զի եւ ես որդի էի հաւր իմոյ.
եւ տղայ առաջի մաւր իմոյ.
Եւ ուսուցանէր ինձ եւ ասէր.
Ընկալցի սիրտ քո զբանս իմ.
պահեսցէ զպատուիրանս իմ.
եւ կեցցես.
Ստացիր զիմաստութիւն.
եւ ի հանճարոյ ստացիր զգիտութիւն.
Մի՛ մոռասցիս.
եւ մի՛ խոտորեսցիս ի բանից բերանոյ իմոյ.
Մի՛ թողուր զնա.
եւ պահեսցէ զքեզ.
Սկիզբն իմաստութեան ստացիր զիմաստութիւն.
եւ ամենայն ստացուածոց քոց ստացիր զգիտութիւն.
Մեծարեա զնա.
եւ յաղթեսցէ քեզ.
Եւ ի գրկի քում ընկալցի զքեզ.
Պսակ շնորհաց տացէ գլխոյ քում.
եւ պատիւ փառաց ընկալցի զքեզ.
Լսեսցէ որդեակ իմ.
եւ ընկալցի զբանս իմ.
եւ յաւելցեն քեզ ամք կենաց.
Ճանապարհ իմաստութեան ցուցի քեզ.
եւ տարի զքեզ ի շաւիղս ուղիղս.
Զի երթիցես.
եւ ոչ նեղեսցին գնացք քո.
եւ եթէ վազեսցես.
ոչ գայթակղեսցիս.
Կալ ի խրատու.
մի՛ թողուր զնա.
պահեսցես զնա զի կեցցէ.
Մի՛ երթիցես ի շաւիղս ամպարշտաց.
եւ մի՛ ընթանայցես ի ճանապարհս չարեաց.
Զի ոչ ուղիղ է ճանապարհ նոցա.
եւ ոչ ուղղեալ շաւիղք նոցա.
Զի ոչ քնանան եթէ ոչ արասցեն զչարիս.
եւ խափանեալ է քուն նոցա եթէ ոչ գայթակղեցուցանիցեն.
Զի ուտեն զհաց անօրինութեան.
եւ զգինի անիրաւութեան ըմպեն.
Ճանապարհ արդարոց իբրեւ զլոյս ծագեալ.
եւ լուսաւորեալ մինչեւ ցկատարումն աւուրն.
Ճանապարհ ամպարշտաց իբրեւ զխաւար.
եւ ոչ գիտասցեն ուր անկանիցին.
Որդեակ իմ՝ ուշադրեա բանից իմոց.
եւ զբանս իմ ունկնդիր լեր.
Մի՛ հեռասցին ի քէն.
եւ պահեսցես զնոսա ի սրտի քում.
Զի կեանք են գտելոցն զնոսա.
եւ ամենայն մարմնոյ բժշկութիւն.
Զի զամենայն պահպանութիւն սրտի քում.
եւ ի նմանէ ելանեն աղբիւրք կենաց.
Մի՛ ի քէն հեռասցին.
եւ մի՛ ի միջոյ շրթանց քոց.
Աչք քո ուղիղ տեսցեն.
եւ կոպք քո ուղղեսցեն զտեսիլ քո.
Ուղղեա զճանապարհս ոտից քոց.
եւ ամենայն ճանապարհք քո ուղիղ լիցին.
Մի՛ խոտորեսցիս ի ձախ.
եւ մի՛ ի ձախ.
Զի զոտս քո ի չարեաց դարձուսցէ.
եւ զոտս քո ի չարութենէ դարձուսցէ.
Որդեակ իմ՝ ուշադրեա իմաստութեան իմում.
եւ ականջալուր լեր հանճարոյ իմոյ.
Զի զգուշութիւն պահեսցես.
եւ զգիտութիւն շրթունք քո պահեսցեն.
Զի հեղուլ հեղցէ ի շրթանց պոռնկաւորի.
եւ քաղցրացուցանէ քան զձէթ զբանս իւր.
Եւ յետ այսորիկ դառնացուցանէ քան զդառնութիւն.
եւ սրատեսակ քան զերկսայրի սուր.
Ոտք նորա իջանեն ի մահ.
եւ ի դժոխս հասանեն գործք նորա.
Զի զճանապարհս կենաց ոչ ծանիցէ.
եւ ոչ գիտասցէ զշաւիղս նորա.
Եւ այժմ որդիք լուարուք ինձ.
եւ մի՛ հեռասցիք ի բանից բերանոյ իմոյ.
Հեռացո՛ զճանապարհ քո ի նմանէ.
եւ մի՛ մերձենար ի դրունս տանն նորա.
Զի մի՛ տացես զկեանս քո ուրեմն.
եւ զամս քո դաժանի.
Զի մի՛ լցցին զօրք քո զհարստութենէ նորա.
եւ վաստակք քո ի տան օտարի.
Եւ ողբասցես ի վախճանի քում.
յորժամ հատցին մարմին քո եւ մարմնոյ քոյ.
Եւ ասասցես.
Ընդէ՞ր ատեցայ զխրատ.
եւ սիրտ իմ նախատեաց զյանդիմանութիւն.
Եւ ոչ լուայ ձայնի ուսուցանողաց իմոց.
եւ ոչ ականջս իմ ունկնդիր եղեն խրատուց իմոց.
Գրեթէ ամենայն չարեաց եղէ ես.
ի մէջ ժողովրդեան եւ ի մէջ ազգի.
Արբ ջուր ի ջրհորոյ քումմէ.
եւ հոսումն ի ներքոյ աղբերաց քոց.
Ցրուեսցին աղբերք քո արտաքս.
եւ ի հրապարակս ջրհորք քո.
Ի քեզ միայն լիցին.
եւ ոչ ընդ քեզ օտարք.
Աղբեր քո օրհնեսցի.
եւ ուրախ լիցիս ի կնոջէ երիտասարդութեան քոյ.
Սիրելի եւ հեզ.
եւ ամենայն ժամ զգեցցի զքեզ.
Եւ ի սիրոյ նորա միշտ ուրախ լիցիս.
Ընդէ՞ր պոռնկասցիս որդեակ իմ.
եւ ընդէ՞ր ոչ ուրախ լինիս ի կնոջէ օտարի.
Զի ճանապարհք մարդոյ առաջի աչաց Տեառն.
եւ ամենայն շաւիղս նորա ուղղէ.
Ամպարիշտ ի չարեացն իւրոց բռնեսցի.
եւ ի պարանոցս մեղացն իւրոց կապեսցի.
Նա մեռցի ի խրատուէ.
եւ ի բազմութենէ յիմարութեան իւրոյ մոլորեսցի.
Որդեակ իմ՝ եթէ երաշխաւորեցեր վասն ընկերի քում.
եւ ձեռնադրեցեր վասն օտարի.
Որսացար բանիւ բերանոյ քոյ.
եւ բռնեցար բանիւ շրթանց քոց.
Արա զայս որդեակ իմ.
եւ ապրեա.
զի անկար եղեր ի ձեռն ընկերի քում.
Գնա՛ եւ խոնարհեցո՛ զանձն քո.
եւ ներեսցէ ընկեր քո.
Մի՛ տացես քուն աչաց քոց.
եւ մի՛ նիրհ ի կոպս քո.
Եւ ապրեսցիս իբրեւ զայծեամ ի որսոյ.
եւ իբրեւ զհաւ ի ձեռն որսողի.
Գնա՛ առ մրջիւն ծոյլ.
եւ նայեա՛ զճանապարհս նորա.
եւ ուսցիս իմաստութիւն.
Զի ոչ ունի նա իշխան.
եւ ոչ հսկող.
եւ ոչ տէր.
Պատրաստէ ի ամարայնի զկերակուր իւր.
եւ ժողովէ ի հունձս զկերակուր իւր.
Մինչեւ ե՞րբ ծոյլ պառկիս.
եւ յե՞րբ յարիցես ի քնոյ քումմէ.
Մի՛ քնացիր մի՛ եւ երկու.
եւ մի՛ նիրհեսցես մի՛ եւ երկու.
Եւ մի՛ ծալեսցես զձեռս քո ի քնանալ.
Եւ եկեսցէ ի վերայ քո իբրեւ զաղքատ ճանապարհորդ.
եւ իբրեւ զանապատական մարդ.
Մարդ անիրաւ եւ ամպարիշտ.
որ երթայ ընդ ստութիւն բերանոյ.
Որ նշանակէ աչօք.
եւ խօսի ոտիւք.
Եւ ցուցանէ մատամբ.
Զի ամպարշտութեամբ սրտի իւրոյ.
եւ ամենայն ժամ չարիս խորհի.
Ի սոյն ժամ հասցէ նմա ապականութիւն.
Եւ յանկարծակի ապականեսցի.
եւ ոչ ողջանայցէ.
Զի ատեաց Տէր զամենայն որ ապականի.
եւ ընդ ուղիղս խօսակցութիւն նորա.
Զի ատեաց Տէր զամենայն որ ապականի.
եւ ընդ ուղիղս խօսակցութիւն նորա.
Զի ատեաց Տէր զամենայն որ ապականի.
եւ ընդ ուղիղս խօսակցութիւն նորա.
Զի ատեաց Տէր զամենայն որ ապականի.
եւ ընդ ուղիղս խօսակցութիւն նորա.

Ի ԵՂԱՆԱԿԻ ԱՐԵԱՆ ՄԻՐՈՑ ՎՐ
կայիցեն հաշտութիւն ընդ մեզ քո՝
և փրկեսցես զմեզ ի թշնամեաց
մերոց՝ զի դուն ես Աստուած
մեր և մեք ժողովուրդ քո և
հօտ արօտից քոց՝ զոհասցուք
քեզ միշտ յաւիտեան։

Ի ԱՐԱՐԱԾՈՅ ԵՒ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՅ
ամենեցուն՝ որ ստեղծեր զերկինս
և զերկիր՝ և զամենայն որ ինչ
ի նոսա է՝ ի ձեռն Միածնին քո
Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ընդ քեզ
և ընդ Սուրբ Հոգւոյդ կենդանի
է և տիրէ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ի ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՅԱՅՏՆԻ ՔԱՀԱՆԱՅԻ
Աստուծոյ՝ որ ի ծնանելն իւրում
զամենայն ազգս ի մկրտութիւն
ստեղծանելով՝ զամենայն ազգս
ի ճշմարիտ գիտութիւն կոչեցեր՝
և ի նոր ծնունդ ջրոյ և Հոգւոյ
սրբոյ՝ որ ընդ քեզ կենդանի է
և տիրէ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ի ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՅԱՅՏՆԻ ՔԱՀԱՆԱՅԻ
Աստուծոյ՝ որ ի ծնանելն իւրում
զամենայն ազգս ի մկրտութիւն
ստեղծանելով՝ զամենայն ազգս
ի ճշմարիտ գիտութիւն կոչեցեր՝
և ի նոր ծնունդ ջրոյ և Հոգւոյ
սրբոյ՝ որ ընդ քեզ կենդանի է
և տիրէ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ի ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՅԱՅՏՆԻ ՔԱՀԱՆԱՅԻ
Աստուծոյ՝ որ ի ծնանելն իւրում
զամենայն ազգս ի մկրտութիւն
ստեղծանելով՝ զամենայն ազգս
ի ճշմարիտ գիտութիւն կոչեցեր՝
և ի նոր ծնունդ ջրոյ և Հոգւոյ
սրբոյ՝ որ ընդ քեզ կենդանի է
և տիրէ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ի ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՅԱՅՏՆԻ ՔԱՀԱՆԱՅԻ
Աստուծոյ՝ որ ի ծնանելն իւրում
զամենայն ազգս ի մկրտութիւն
ստեղծանելով՝ զամենայն ազգս
ի ճշմարիտ գիտութիւն կոչեցեր՝
և ի նոր ծնունդ ջրոյ և Հոգւոյ
սրբոյ՝ որ ընդ քեզ կենդանի է
և տիրէ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ի ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՅԱՅՏՆԻ ՔԱՀԱՆԱՅԻ
Աստուծոյ՝ որ ի ծնանելն իւրում
զամենայն ազգս ի մկրտութիւն
ստեղծանելով՝ զամենայն ազգս
ի ճշմարիտ գիտութիւն կոչեցեր՝
և ի նոր ծնունդ ջրոյ և Հոգւոյ
սրբոյ՝ որ ընդ քեզ կենդանի է
և տիրէ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ա՛ղբ քաջուբ համբերեցին եւ
ոմանք ընդունայնացան. եւ
ընդ անմարմինքն դատակնիք
քեզ երգեն. փառք քեզ.

Ո՛յսօր ցընծայ վերին եւ ներ-
կին երկրաւորեալ ուրախա յարկն
լուսեղէն. ուրախանայե եւ երգէ
տակ աւետիս. փա.

Փառաւորեալ փառօք ճշմարիտ
դուքիս տէր. փառաց արժանի
արար զընծայեալս աւազանին
երկնային քո ժառանգութիւն.
Ո՛րպէսզի նոյնատակացքն քեզիկ
բերեալ. սոցին ի քարեխաւսու-
փառաց արժանի.

Ի՛սրբեալքդ քոյս բարեբա
նեալդ ընդ քեզ. աղաչանօք ար-
ձակեսցին. փառաց.

* Տ-ռ Ա-ւ Յ-ն.

Ովհաննէս ոչ
քեզ ուրանալոյ զքեզ նոյն
աստուած տայ ըզգոյն մերոց.
Գոհութիւք ընդ քեզ ուր. փառն
ոդի. աստուած տայ.
Խորհրդանեալք ընդ քեզ ուր ձեզ
մարիա աբ տոգի. աչք ձայ.
Ընդ ուր օրհնեցէք քահ ընդ ա
քահէք յաւիտեան.
Ո՛ր փառաբանեն զոգիս երկիս
տրոց զաւրութիւնքն. քահ ընդ.
Ա՛րուք երկրպագեալ դուք հո
գիոցն սրբոց վերայիցն. քահ.

Ի՛ջուսն արեան սուրբ մարգարէից
ընտրելոցդ յանօրէն կռապաշ
տութենէ. եւ խաւարաց ըմմբռնիկ
ի երկնային զօրութեան. ի կայք
հաւատացեալ օրհնեցէք զայ ընդ
ընդ անմարմինքն.

Ա՛ր օրհնեալ յանմարմնական զի
նուորութենէդ. վերադրեալդ առ
քեզ ուր. ամօքիւք սրբոց մար
գարէից խնայեա ի ժողովուրդ
ըս քո միայն մարդասէր.

Ո՛րոց ընտրեցեր յամ ազգէ
երկրի լուսաւորել զոգիս մար
դկան. ամօքիւք սրբոց մար.

Ա՛ր զան հայրական իշխանու
թիւն պարակել ըզնբուս քո. ամ
թիւք սրբոց մարգարէից փեր
կաս ըզմեզ ի հերձուն յաւիտենից
միոյն մարդասէր.

Ա՛ռաքեալքն հրեշտակք իյեր
կինս ընդ շարշարանսն Քրիս
տոսին. ի հրեշտեսեան պարապ
ուք ընդ յաղթութիւն ելս սրբոց.
Ա՛ճապարն պատերազմաւք զա
ռաքեալսն ընդ հանգիս. պատա
կեցան ի քէ ի՛ա՛ ընդ վերին ու
զեստութեանն. ձեզնեցայ կամա
ղիկ. զաւրացեալսն հաւատոյ
ցերեալ. ամօքիւք սուրբ մարգա
փառաբանեալ քեզ աղաչ.

Ո՛ր քեզ սուրբ օրհնեն զամբ սրբ
բոց մարգարէիցոյց. քամ ընդ
ներ քեզ փառաբանեալ քեզ աղ.

Ի ՀՐԵՇՏԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

Ո՛վ Տէր Աստուած մեր, որ ընդ Աբրահամու եւ ընդ Իսահակայ եւ ընդ Յակոբայ խօսեցար ի լերինն Սինա, եւ հրամայեցեր Մովսիսի ծառայի քում, զի շինեսցէ քեզ խորան վկայութեան, եւ ասացեր նմա, զի արասցէ զամենայն ըստ կերպարանաց որ երեւեցան նմա ի լերինն. Դու Տէր ամենակալ, որ ընդունիս զպատարագս մեր, եւ զաղաչանս մեր, եւ զխնդրուածս մեր, որ խնդրեմք ի քէն, եւ զամենայն ինչ որ ի մտի ունիմք, եւ զամենայն ինչ որ ի սրտի ունիմք, եւ զամենայն ինչ որ ի մտաց մերոց ելանէ, եւ ոչ ինչ ծածուկ է առաջի քո, զի դու ես միայն գիտող ամենայնի. Ընդ այսմ ամենայնի խնդրեմք ի քէն, զի ընդունիցես

Եւ պատմեցին ամենայն
մեծութիւնս. և յայնմհետէ ոչ տեսեր
ըղստացեալսն ի քեզ փառացն
քոյին. [illegible] մարդ
մարմնոյ պարզեաւ զնա
ղաղուիդ երիտասարդացոյց ա
մենասքեղ քրտղմութեամբ։

Եւ որ մանեցին զանձինս
ի բռնութենչ աստիճանս
հին. և հեղմամբ արեանն ի
բռնոյն եղեն վիհայք քո կամ
եր սահուանն. բարեխօս

Եւ որ ընտանեաւր կռապաշտութեց
ըն վանեցեր ի յայլմէնէ.
և ճշմարտութեամբ կերպանեցիր
ի ճանաչութիւն պատրաստեալ ի
տանդիմն. բարեխօս

Ընդունիմ ձեզնից պատ
րաստեալ ընդ ձեր մերձենալ
նոյն. և արհամարհ վատութեամբ զի
նոր սիրոյ հնոյն. յորմէ
գիւք անօրէնացն ո՛վ սուրբք վե
հայք. ըղձեղ ունիմք բարեխօս
առ տէր վասն անձանց մերոց։

Ընտանեցիր զաշխարհսդ ի
ղէք վիհայք ձերմէնորոճէ. և
խաչակից եղէք սրդոյն աստո
ծոյ. ընդ բաժակ մահու սրբեալ
ոչխարեալ թեամբ ո՛վ սուրբք։
Ընդունիմ տանդիմութիւնք կա
տարելոց զոհմանցըս ձեր. և
փոխեցայք յերկրայնոցս էյեր
կին. ընկալայք ի քրիստոսէ
ընդ ամենայն անապականս ո՛վ

Ո՛վ յոյժ ոանեալք ընտրեալ սրբոց
վիհայիցն. որք արեամբ ձեովք
ամենեքեան փոխեցաք ի ցաւոց
աշխարհէս։ Ընդունիմ տարա
բանս ընդդէմ խորհրդոց քոյոց
ողոց. զայրագնակայնն ընկա
լեալ ընդ ոտս քո փոխեցան.
Յորմէ օձեվանեալ ի բռնութենչ
բնէն. զանձնասակայնն ընկալեալ
ընկերացան. և բարեխօսեն առ
տէր վասն անձանց մերոց։

Ո՛վ երանեալ ընդ վիհայք. որք
արժանի եղէք. մարմնով և ար
եամբ դասակից լինել նահատակ
ացն երկնից. Հաղագաւորեալք
ի մարդկանէ և հետևողք սրդոյն
աստուծոյ. մարմնով և ար
եամբ բարեխօսեցէք առ տէր վասն
անձանց մերոց։

Ընդունիմ զձեզնից փափկեալ.
յորժամգոն քաղցրեալ ընկեր.
կենցաղոյս բարեխաւսել տեց
ուց. Ընդ նորհեալ մեզ քաղցր
երկնաւոր բաղաւորն. ընկալ զա
ղաչանս մեր. կենցաղ ընծայեալ.
Օրհնութիւն իներ օրհնեացն
ընդեղբն քաղաւորն. որ վասն
մեր մարմնացաւ. կենցաղ ընծայ
եաց։ Ո՛վ հայր և ղեկուցիչ և ընդ
դիմ փաստարկիչ մարդ
եղբարցդ սրբոց քոյոց. կենցաղ
ընծայեաց։

զամբարձ յանիսեան։

Ո՜ յաղթանակ մեռոս վեհապետ
ըն պատուական ոյժը ընդ ոտից
անմահութեց. առաքեալ բառիդ
բանեալ քաղցրագոյն հնչեց։
Քաւչանայք եւ պաշտօնեայք ոտ
նեալ այսօր ըզմեծ տոնս ըզ
Ձգնաւքիս. առաքել։

Ի ծածկին երկնային դիտոն
ծածկի ի ձայնին ահաւոր
նիր հրեշտակին. ուրախացեր երդ
կրեալդ սիրդ ընդ կերդ։
Ի քերթեաս բազմաձայ ընդ հօր
անապականութեան բնակիլ տաճար
ցան ի քոմ որովհետեւ։
Ո՛ր գոցիչն սրտիկիւ շրջեա
փակեալ պահիր։ այսօր ի մէջ
մարդկան ի դիւրիկս հոգելինի
յայտնեալ։ ուրախ։

Ո՛ր ի մարմնի զանմարմնական
նացեր երեալ արուեստ հա
մարոյ. պատերազմացան ընդդէմ
քշնամւոյն քո ձեռնամուխ վր
կայեր. բարեխաւսեմեան մեզ
քեզ աղաչեմ մեղ։

Ո՛ր ըզսպանեալս բռնաւոր
ցաց սատանայէ սրով եւ երկոյ համ
բերութ յանձնառաւոր. յաղթե
ցեր առաքինաբար քո ձեռամբ։
Ո՛ր ի զօրաց երկրաւորաց.
վինաւորեալ եւ երկնաւոր
թագաւորիդ. բառակարգեցան
ընդ հրեշտակս ի յերկինս
քո ձեռնարկս վեր։

Ո՜

Ընդ եկայք տանեայցելոյ
կատարեցաք ըզպշրակ սըր
բոյց վերջ. զի ինձ ըզդուն ոգ
բայլ սուրբ դուռն աղաչեմ։
ուսանելով միշտ բարեխաւս սուրբ
վասն ամենայնոց մերոց։

Ի փառս պարծեցողին տան
կուսէդ սիրելեաւք ի ծնեալ.
ըզք արժանի եղեր առնել
գհայրական ըզպարգեւսն։
Ո՛ր ըզսանեալսդ ի ըզմահ
վերս անուա՛ն սրտիդ յանձն
առեալ. և արժանի եղեր առ
Ո՛ր զօրութիք սբ հոգւոյն ե
զի՛ն յոյիքոյք ի պատերազմի.
ի արժանի եղեր առնել ի՛նձ
ըզ ըզպարգեւսն։

* Տուն Յարութեան։

Ա՛ՐԱՐԻՉՆ ՅԻՍՈՒՍ։

Ջանս անօրինաց վիժեր
զոր յանձն առեալ այսօր սբ
վերկացեր. ըզքնդեղսն ի ըս սուտ
բարեխաւս քեզ առնիմք. կեցո
զեզ արի ամեն հարցեալ մերոց։
Ո՛ր եբրայեցւոց դժբնդակ ըս
բերեալ սրտիւաւր հանդի՛ս ա
գեալք ի՛մարսի. ըզՁգնաւս։
Ո՛ստանալի ձերդնաւորդաց հայն
գբառանայ քաղցրագոյնն ինչնամբ
երգեալ. ըզՁգնաւս։
Ի՛ր ասր օրհնեցի՛ք. բարձր ա
բարձ քաղցրագոյնն հնչմամբ

Ո՜ ոչխարան մահ սրբոյ քոյ
քան. ընդ երկնային զօրսն այսօր
երգակցեալ սուրբ ներկ. ոյք
հանդիսացան ընդ դիմ բեր
նուքեր քրիստոսդ։

Ղամարիոյ ի մարմնի ցուցան
դերիվերոյ սրոյ ևհրոյ ասելոյ
նոց. զպատուականն մահս իւր
հանդ ընծայեցին քեզ քրիստ
սուս բանասէր ընտրեալ։

Պահապանեալ ի ձիգնութիւ
իւիսոյ զանազան տանջանաց.
համբերութ վանեալ ընկճեա
մեծն պատերազմ. փոխեցան ի
զբօս վերին ընտրեցեալն։

Ի ղանդուածքո երանելի
ես ընտրեցեր ի քո արարածոյդ
բարերումբ աւրհ. զբեզ բարե
բանէ ամբ հայցեն մերոյ։

Ի ի՛ձեռն երանելի հայրապե
տացն քոյ ընծաւոր կոա
պաշտես աղգի մարդկին. զբե։

Ղայսր և մանկունըք որ եկէ
զեցոյ ընդ սերոբէ՛ն և ընդ
քերոբէն երգապանե՛ն բերկ
րակս ձայնիս. զբեզ բարե։

Ղաւր օրհնեսցեմ [illegible] զեզ
և բարձր պարծիմք ընդս յաւե՛ն

Ոյք անցուցին զմարմինս իւր
եւոց ընդ հող և ընդ աւա.
և զաւակից երկն վերին զո
բացն. ընդ որ օրհնեմ։

Ղանդնեալք և պաշտօնեայք հա
մաբանական ձայնիւն. ընդ։

Ո՜ անձառելի լուսոյ մտոյր և
բնակարան անմահականաց ար
դեան. օրհնեալ մեծ ցուցանեմք

Ո՜ անձնա սքնորհնեալ մայր.
և զանձնաւոր տաճար այ բանին
օրհ։ Ո՜ երկրիդ փրկութեան
մայր. որ զանասանելին երից լոյս
ծնդիր երեսրձ. ընդ ամենե

քեան օրհնութեամբ։

Ո՜ անմարմնոյն ըմպաբուժիչն
մարմնակաւ կրնե. ամերակ
լեալ ընդ ձինն խրատոյ քոյ և լոյս
ծոց բրանեալ ընդ հայրապետքն
սուցա բարեխաւսութեամբ ձեր
քրիստոս մեզ աղաչեա։

Ե ընդ հազարդ և պայծառ ա
ռաքինեաբ. հնարեր ձեն վեր
խոնն անօրէն հերետոս դրծակ
ցեալ ձենոյ հայրապետքն. սուցա
երեշտակ երկնից փախուցին
հանդիսի կատարման սուցա.
սրբ ի մահուն հերետոսոյ կենս
դանացան. երկին ի կամարն
երկնից. խոնարհեցան ի գիտեդ
զբաղիքնոյն. սուցա։

Ի՛ սուրբ ընդ հայրապետք քոյ
հարեալ վայրն ոսն համբերի
ցեր. յանմահ ընտանուրին
դասս կից երեք վերնոյն։

Ղեզնեալ հաստատեցայք յեր
կիր. յանմոռաց ի պատերա զմ.
հոմերիմ ընտանոյ դասուն։

Ի ուսուցչեալ երկնային ըս
ուին պայծառացեալ հնոցեան

Նոյեմբեր ամսոյ ԼԱ-ին մեռաւ
հիշատա՛կ սորա։

Ի յայսմ ամսեանն ԼԱ-ին յիշատակ
սրբոյն Մարտինոսի եպիսկոպոսի
Տուրայ։ Նմանապէս եւ ընդ նմա
սրբոյն Ստեփանոսի։ Եւ սրբոյն
Ալիփիոսի։ Եւ սրբոյն Գրիգորի։
Եւ սրբոյն Գրիգորի։ Եւ սրբոյն
Գրիգոր

Ա՛ստուածային գրոց մեկնութիւնք
Մինչեւ ցայս հրեշտակաց
ծրհնեն զՔրիստոս. խնդամոլի
ամբիծն զՔրիստոս փառաւորեն.
ասացեալ հայրցն մերոց։
Ինչուան ոչ ետես մեզ տէր
ելիցն և բերիցն փառաւորեալ
սա զանուանէդ քո. ասէ Հայր։
Ընդ մարդկան հոգեզինաց գա
սուց մարմնոյն՝ երկրաբուա
գին ասէ ելիցն քո. ասէ։
Ընդ որ օրհնեցից զքեզ. բայց
արարչէ զՀոգին յաւիտեան։
Ո՛ր փրկեանն ի բազմանախտ
նալի զօրութենէն. ժողովեցեալ
օրհ։ Ասաւ երկրպագիցեն գո
վեալ գասուց սրբոց մարմնոյ
ացեալն. քահանայից օրհ։
Ո՛ւ ածեցինն և զմի՛շտ կոյս
անդադար օրհնեացուք. քանզի
ծագեաց մեզ լոյս երեսաց Ս՛
փրկիչ մ՚ննամեզ մերոց։
Ի ընդա եւսրանելեր անհատս
նացեալ մայր. քանզի որ ի բեթ
ղեհեմ ծնաւ զքե՛զ արձ ի փրկ
կութենէն մ՚ննամեզ մերոց։
Ա՛նուն անմարմնական գասուց ա
ծածինն. բարեխօսեա քի՛ այ
սերո՛յ կենցուցանել զանձն
ձինեալ մեր։
Ա՛ստեաց ի մեզ ելոյ լոսեալաց մեզ
զոր ունեմ բանիւ գրելիս։

Ա՛ր հայրդ ես սրբոց. և գաւա
սուց պարծանք քո. որ ծնեիս զա՛։
Ա՛ր պրսակիցդ ես սրբոց. լե՛զ
և մեզ աղօթիւք այգ քո. որս։
Ա՛յսօր հրեշտակաց գասքն ի
երկինս ուրախանան ի վերա
պրբ՚ոյ ձեզնեալ սրբոցն։
Ա՛յսօր ձեզնադեաց սրբոց
գասքն ի երկիրս ալեսկեցան
երկնային ա՛ծելոյն փառաց։
Ա՛յսօր անմարմնոց զինուորն
Քրիստոս ձեռակե՛ս ոճեանն. քանզի
երկրաւոր զինուորիցդ բազմա
Քրիստոս ընծայեցան ի խորա՛պ
ե՛ս սրբոցն երկինից։
Ո՛ւրախ ա՛ծ հոգի անընկճելոյն
որ փառաւորեաց ի՛ն սրբ
ոց քոց. օրհնեմք զքեզ ընդ
ընդա՛մանս երկնից։
Ա՛ծ ա՛ծ որդեդ մեծածին. որ
պահեցեր յանմօտ չարչրեանէ
սրբոց քոց. գո՛ւթեմք զքեզ։
Ա՛ծ ա՛ծ հոգիդ ձեզ շնորհես.
որ ընդոծեցեր զսրբեալսդ ձեզ
տարիս երկրպագութի՛ ա՛ր
երրորդութեդ. բարեբանեմք
զքեզ անլռելի ձայնիւ։
Ընդառաքեալն աշխատուն
համբերելոյն ա՛ր մարմնոյնքն.
և զքաղաքեալսդ ձեզնեալ վանք
ցին ժողովեալք. բարեխոսու
թե առա՛ք ա՛ր խնդալեա ի՛մ։
Ո՛ղջ հեղին զարմանա հրաշից
վիմանակ արեան քո ա՛ր. և զբ

ՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼ ԵՆ ՊԱՏՄԵԼ ՅԱՂԹԵՑԻՆ ԹԷ ՆՄԱՆ ՉԷ ՈՐ ՊԱՏՄԵՑԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԻՍՈՒՍ ՈՐ ՀԱՐՅԱՆ ԵՒ ՀԱՐՈՒՑԱՆ ԵՒ ՀԱՐՈՒՑԱՆ ԵՒ ՀԱՐՅԱՆ ԵՒ ՀԱՐՅԱՆ ԵՒ ՀԱՐՅ

սէրբ խրնայեա խմէզ։
Ինձմամբ արեն ատցա մեծ սէրմ
մայր աց խնամալէ պօն։ աղա՛։
Տաձարեն սբ Հոգւոյն. կեն
դանի ոսկերբբ աց հետ՚ղաց

բերդիշիւ։ աղաչեա։

Ուրբեն սէր զօրութեց. սէր
յանմարմնական զօրացէդ գո
վեա սրբատաց Հայեաւ։ ընդ
օրհնեմբ սէրբ Հոգւոյն մերոց։
Որ երամբ զօրութի մարդասէրբ
քոց ձգնաւորացն յաղթել չոր
րին ընդդիմամարտաւք։ ընդ
Ինկեալ այսօր ընդ բարեխօսու
թիւն քոյ նահատակաց քոց
վերկայիցեն. ողորմիլով առնողաց
ընդ մեղաւոսկ ատցա։ ընդ
Ինչ՚ որ օրհնեցէք եւ բարձր ա
րարեք ընդնա յաւիտեան։
Ինդ երկնային զօրսըն միաձայ
նելով. ընդ պարսակից՚ըն սրբոց
բարեբանելով օրհնեա։
Ո՛ երկրորդեալն այսօր ի մեղաւոր
կիս քոյ և յաղթող սուրբ երա
նելոցդն. օրհնեա։
Ինդառաջ կոյս աճապարին մարդի
ամ սրբատուիր և մայրքն. յար
դանդի տարար զանառնելին ա
մենեցունն. օրհնեմբ ընդ քեզ
աճա՛ր ծի՛ն մեծացուցանեմբ։
Ինդ քեզ երկնայի՛ն դասըն զար
հուրեան երեկին։ եւ՚ այրըն զար
ծանեաւ զերեզմն. աբբօ՛ն հոգւոյ
կեն վերնագոյն քրիստէկց. օրհ՚

վերին զօրացն օրհնեն ընդ քեզ
զովեն և փառաւորեն։
Ո՛ր քաջութիբ արիաբար ձըգ
նեալ սրհամարհեալով զլար տան
ջանս և ըզմահ. և ձայնակցեալ
երից մանկանցն՝ օրհնեն ըզ։
Ո՛ւսան և մեք հաւատացեալս
ի քեզ կատարեացդ՚ք զիշատակ
սրբոց վերկայիցն՝ և ընդ նոսին
հաճանձայնեալք օրհնեմբ ընդքեզ
զովեմբ և փառաւորեմբ։
Ի՝ քեզ օրհնէ՛ մեծացեալ
Ո՛ր ընդառնն սէրբ յարգանդի
կերացեր սբ՚բուհի անարատ.
և անձառապէս ծընար ըզ վե
րադրն երկնից՝ ըզ քեզ օրհ՚
Ո՛ր երից լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի քո գիրկն. և արե
գակն արդարութե եղեր
արեւելք։ ընդքեզ։
Ո՛ւր ըզ բաժակ մահու ընդ
քեզ սրբին՝ ե՛մբ կըզոտեալ ար
եան ընդ քեզ մըկըզոտեցան.
սո՛քօք աղաչե՛մբ ոդորմեա։
Ո՛ւր և ըզխաչն խրճդեց բարձին
ըզկնի՛ քո՝ և անսկնելի սիրով
ընդ քեզ խառնակեցան. սո՛քօք
Ո՛ւր խնկապե՛ս շնորհե՛ն ըզ
առատանիւթ փայլակն. և հրեշ
տակապետ խրդասա նորընծա վե
րակացեալք ի դաս նորընծ՚ա։
Ի՝ յաւր յիշատակ սբ՚բոցդն. և
փայլին նըշխարբ՚ք սոցա ի՛մ՚ք
եկեղեցւոյ. աղաչեսցու՛ք ըզ՚սոր

աղօթեւք սուրբ աղբերաց մերոց։
Ո՛րպէս յայտնեաց քո ի գործս
գաշնակցութեան հոգին ի պաշտօնեայսն քո
Ո՛րպէս յայտնեաց քո ի գործս
ի յիշատակի՝ ըստ հայրապետացն
ո՛րպէս ի մեզ ի պաշտօնեայսս քո
եղեն ի սկզբանէ ի ծնողաց հօրն և
ըստ սովորութեան հրաւիրեցին յոր
դեզրմնեթեան շնորհս. սուրբ
Ո՛րպէս զնիկայեցիս ի ծագաց կաւա
րեցին տաճկիւք քո ի քրիստոս.
և ըստ սովորական անապական ի քէն
ընկալան. սուրբ աղա։
Ո՛ղորմեա՛ մեզ։ ամէն։
ի՛ր ըստ մեծի ողորմութեան քոյ։
Ո՛րպէս յայտնեաց քո ի գործս
գաշնակցութեան հոգին ի պաշտօնեայսն քո
ո՛րպէս ի մեզ ի պաշտօնեայսս քո
Ո՛ղորմեա՛ մեզ։
Ո՛ղորմեա՛ մեզ ի՛ր ըստ մեծի ողորմութեան քոյ
և ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա զանօրէնութիւնս մեր։

եկայք ժողովեցարուք ընդ միմեանս
եւ յաղթօղք լիասցուք։
Կանգի սուրբ իւսանիան
եւ յաղթօղք իմասցի եւ պրկա
կեալք ի տօրէ եկայք ժո
ւսուսուցանեմք ի յերկիրն. պայ
ծառացեալ ի յերկիրն. եղիցի
ցեալք ընդ հրեշտակս. ալ
Ընդունիցես սրբոց քոց քա
հանայապետին ընտիրն ար
ձակեցոյ. կանգնեալ իմա
ընդ շանն յաղթօղք։
Ես հեղմամբ սրբոյն քրիս
տանց ազատեցին ընտիրքդ ի
դիցապաշտ մոլորութենց. և
երեն յաղթօղք ի պատերազմի։
Ինդրես ես ինձ աղաչեմք քե
ընկալ ես զմեզ յերկնային խո
րանս ի լուսեղէն առագաստին
բարեխոսութիւ և աղօթիւք
սրբ ձեռնադրացն։
Ի ձեռին կարդային յօգնեալ
սրբ մարտիրոսքն և անքինն. որ
ի բարձունս բնակեալ ես խր
նայեա ի մեզ։ Ուսեալ գոլով
լուայ. զոր պրակ պարծանաց
ի քեզ յուսացեալ. որ ի քար
Ո ընտեալ զվիճակ և հնարս հն
գուցեալ և զձեռս ընդունօղ
հոգւոց մերոց. որ ի բարձունս
բնակեալդ միշտ և յաւիտեան։
Ի վեր գերագոյ պարծանիք սղ
գի մարդկան. հրաշալի ճշգ
նութեամբ ի յերկրի նահա

տակեալ երեն։
Քրիստոսի այսօր քոյ նահա
տակդ քեզ սրբոյց վկայեցին.
Ես արժանի երեն ընդունիլ
ի քէն զանմահական փառաց պը
ատին. աղօթիւք։
Ուր զառ ի քէն զերկնային
յանձնառուել համբերութեամբ ոմ
ծածկեր հայրապետդ. և արժա
նի երեք զերկնային առնուլ
պատիւ. Ուր փորձեցար շինա
նուա հրով ժառանգեցիր պատ
րաստուել ձեզ զարքայութիւն. հա
մարձակութիւն ունիք բարեխօսել
առ աւր ի վերայ անձանց մերոց.
Ուր զամբարշտութեցն վա
նեցիր զհաստատուն քրիստ ոմ
ծածկեր հայրապետդ. հաստա
տութիւք հիւք հայցեցէք անդա
դար ի սէր եկեղեցւոյ.
Ընծայութիւ այսօր հրճուա
կաց և մատղիան. զի զվարխատա
գեալ ըզքրիստոնեայն վանեալ
խորտակեցին սբ վկայքն. և
քեզ ի յաղթօղ ի պատերազմի.
Ամրանալ և արեամբ մատուցան
ընդ գիմ զինուս. վերատրեալք
ի մարդկէ զինուս վերատրեցին ի մահ
ընդ երեսս. և առաջի ոչ պար
ծանեալ յատիճանական.
Ի բանաեւեալ ի հոգեղէն
զբանէն. և բարի բանեալ
ի գաստ մարգարէացն սբ վճ
կայքն. անեղի ոչ ոչնչեցան պը
ատակեալ երեն։

դառնք հրեշտակաց համբոյր.
զարմանան արարածոց միաբանութիւն
ի երկիր բարձր պատարագ։
Ի քեզ երկնչեմք ապրիլ ի մեղս
այլ մեռց. Ո՛ր քան զերկիւղ
բարձրագոյն սարսիմ պարծանք
ճշմարտութեան քո մեծ։
Ո՛ր քան զարեգական պայծառ
գոյն մարդիս. մի զատարկել
ընծայել վարձս մեր քեզ։
Ո՛ղորմած է քո գութդ բոց
սիրոյ. և արժանի արա զմեզ
անճառն յարկացդ ընդ ընտրեալսդ։
Ի պատրաստել քո օթևանդ
աչք քոյ. ընկալ և զմեզ փրկիչ
որդեգրութեամբ ի գործոյ հեղոյդ։
Ի նոսրել քո յաւուրն դատաստանի
աչեզ խնայեսցես յարատարսն քո.
բարեխաւսիցէ և աղօթիւք սուրբ
Ա՛ստուածածնին։
Ի միշտասակս վերկայից քոց քա՛
պարգևեցար մեզ ծնեալ ի կուսէ
ի՛ մարդ։ Ամա՛ն մատուցին
զանձինս իւրեանց քեզ պատգ
արեամբն իւրեանց. և ակնա
նեին պատկիլ ի քէն ո՛ր։
Այ՛ո՛ աղօթիւք փրկիչ խնայեա՛
բնակիչդ քո. զոր ըստացար
պատուական արեամբդ քո սե՛ր։
Ո՛ր ելհրաշափառ քո զօրութ
ըդ ծանուցեր ազգի մարդկան.
զուգանեալ յաղթող սբ զմե՛
կոյսն ի պատերազմի. վասն սո
ուանդ որ սէրդ հայցեն մեզ։

ակեալ. և ի յերկինսն պատա
կեալ ընդ անմարմինսդ զաս։
Ո՛ւսանիլ զոր վարեցար զինո
ւոբ հնազանդ. և յաղթեցեր սուրբ
աբայ անմարմին բնութեամբ։
Ո՛ի դադարիլդ բարեխաւսել վա
սրն մեր. ամա՛ն հայցեալ ևսբ
հնազի. զի յաղթեցուցեալ հաւա
տով անմարմին բնութեամբ։

* Տ-ուն Ա՛ղեքս.

Ա՛ՂՕՂՈՒԱՍՏ

Աւ հայցեն մեզ
նարեկաւ անձամբ
ըս պաղատ՝ սիր՝ մեզ. մի՛ անտեսանե
նեն ա՛ր. որ փառաւորեալ եմ՝
յաւերտեան։ Ընդեր զմեզ անտ
ուսումն ընդասակայ և զանկ
ցայ. և զնեղելոց անձանց պա
զա՛ պատճառս. մի՛ անտես
Ե՛ նայեցեա՛ ի՛ ընդդատաստ
քէն ըզմոռանալ մերոց. ի՛ տանա
լի՛ զամ սրբո՛ ՚ն՝. բարեխո՛
սութիւնդ սրբոց քոց. որ փա՛ռ
Ո՛ր Օրհնեցէք ըզտէր երկ
կիր և երկնային զօրութիւք.
տեղեկ և երգեցէք զնմա
նա սաստիկ. բարձր պատ
ուեցէք ընդ՝ յաւիտեան։
Ո՛ր Օրհնեցէք ըզտէր երկ
կիր և որ ի նմանէն կիրեալքդ.
համբառնալոյ ի վեր ըզնմանէ
ն երկրագ հոգևորիք բարձր պատ
Ո՛ր Օրհնեցէք ըզտէր.

Եւ ընկալան զպատկս առաքելոցն զոր կանգնեցին յանբասուեր լուսոյն եւ ի շուրս ուրախանան ընդ տեղեաց տանէն ի յերկիրն։

Ա՛յսօր յիշատակ սրբոյ քոյ. զոր անքակտիւ անօրինացըն հատ ետրբոցին. եւ դատաւորք եղեն վերինն զանարգելոցն։

Ա՛յսօր եհրեշտակ տրախտանան ընդ կամարն շրշեալսն շրշեալսն ձգեալսն։ զոր յայտնեցին անօրէնն ըմանուարացն։

Ո՞րպէս են թագաւորք յաւետ նից՝ որ ընդառաջս իմէ հրեշտակիւք պատան կենդանեաց. եւ իմբերց քոց փառաբանին։

Ա՛յսօր երկնեղէն քոյ պայծառանայ յիշատակիւք սուրբ վերակացեալ՝ զոր բարեխաւսին առաքեալն մեր։ Ա՛յսօր ի հետիմն ար եան առցու զա՛ւր հրեշտակին խոնարհեալ. միաբանութիւն ընդ մարդկան։

Ա՛կունք եմք քարոզութեան հաստատեալք. կառավարութիւնք ընդ յիշատակ սրբոցդ վերակացեալ։

զոր բարեխաւսին առ։

Փառք քեզ տա՛ր երկնաւորդ որ ներսին ի քրիստոս. եւ բարեբանին ի գաստուց սերմանէդ։

Ա՛զգեզ զգեստիւք ծագաւորական քո։ տեսաւ քո յերկեղեցին սրբոցդ։

Ես ի բերանոյ մանկանց եւ տա

Աստուած բանիցդ եւ ինձ
ըստ հանգուցեալն եւ խոնարհ վերս
օրհնեալ. մաղթեցիմ հայցիմք
ինքն ողորմ եմեալ. բարեխօս
սուրբ աղօթից միաբանութեանն
հաշտութեամբ ընդ մեզ լիցի։

Աստուած ողորմեալ եւ ինձ
ըստ հանգուցեալն եւ խոնարհ վերս
օրհնեալ. մաղթեցիմ հայցիմք
ինքն ողորմ եմեալ. բարեխօս
սուրբ աղօթից միաբանութեանն
հաշտութեամբ ընդ մեզ լիցի։

Աստուածոյ բանիցդ եւ ինձ
ըստ հանգուցեալն եւ խոնարհ վերս
օրհնեալ. մաղթեցիմ հայցիմք
ինքն ողորմ եմեալ. բարեխօս
սուրբ աղօթից միաբանութեանն
հաշտութեամբ ընդ մեզ լիցի։

Աստուածոյ բանիցդ եւ ինձ
ըստ հանգուցեալն եւ խոնարհ վերս
օրհնեալ. մաղթեցիմ հայցիմք
ինքն ողորմ եմեալ. բարեխօս
սուրբ աղօթից միաբանութեանն
հաշտութեամբ ընդ մեզ լիցի։

Կեանք Հռիփսիմեան Կուսիցն Վրաց
Քրիստոս Աստուծոյ Վկային Աբրահամու
Եպիսկոպոսին Վրաց։ Որ ըստ
Յովհաննու Ոսկեբերանին։

ԼԵ՛Ռ ԱՆՑԱՆ
Լե՛ռ ա՛ծ օրհնե՛մք.
որ յարու՛թիւնդ ես
ձայնիւ յաւիտենից ընկալեցե՛ր
ըստ ո՛ր թագաւո՛ր և իշխանե՛ս վեր
օրհնեմք զ՛քեզ քրիստո՛ս
Ի՛մաստանամ զ՛աստուածընդ՛ դա-
րո՛ւ փառաց Թագո՛ր ի՛ձայն փողոյ
նուագելո՛ց հոգի՛ք ննջեցելոցն. և
յաւետեան իմաստից անապակի՛ն
մարմնո՛վ Ա՛նան որոյ ե՛մեք ըզ
քեզ ազաչեմք զ՛ք հայր երկնաւո՛ր
գաւառօրեա՛ զ՛ն ընկալեցեա՛ր
ըն մե՛ր ի՛ վերինո՛ւդ գո՛ւռսա՛ն
զէմ. ի՛ժողո՛վ անդրանկաց
դրե՛ղաց ի՛ տե՛ղիս հոս։

Ո՛յն արիւ՛թ կենդանարարին աշ-
խարհ բարեբա՛ռեաց. առ ե՛կայք
օրհնութի՛ւնք հօր իմոյ. ժառան-
գե՛ցէք զ՛պատրաստեալ ձեզ ըզ
կիրանոս ի՛ հնուցէ՛ն ժամանակ երկնի՛ն
Ընդառաջ ելանե՛լ քեզ հա՛ւ

ատով ի՛ յերկիր վերինս. ա՛ծաղ
գեաց լուսով պայծառացեալ
ի՛ գաս անմարմնոյն. ի՛ լսել
ըզ ձայն երանաւե՛տ կոչմանն.
Ընդ աջմէ գո՛ւմէ կայր ի՛ գիտաս
ա՛ռնել զ՛ երկնաւո՛ր ի՛ լուսեղէն
առագաստին պայծառացեալ ի՛
գաս անմարմնոյն. ի՛ժողո՛վ անդ
րանկաց գրե՛ղաց ի՛ յերկիր հոս։

Ո՛ Հո՛գի ծառայից քոց քրիս-
տո՛ս. ընկալ ի՛ գաս անդրան
կաց գրե՛ղաց ի՛ յերկիր հոս։
Ընկա՛լ վարձս տուր ըզ անառա
պատրաստ ի՛ մէնջ. և շնո՛րհեա
նոցա ըզ քո՛ղութի՛ւնդ գտանել
յաւետեան յերանո՛ւմ։

Ա՛ղ ի՛ բեմա ի՛նձ աղ ծ։

Ա՛ր զառաջի՛նն ոչ պահեցեալ
ըզպատուի՛րանն մե՛ռաւ. շնոր
հեցի՛ր զ քե՛զ օրինակ մե՛զ պա
տարան կենաց. զի պահելո՛վ
կենդանանացո՛ւք. ազ ի՛ն։

Ա՛ր ի՛ խորհո՛ւրդ քո կամաւո՛ր
մահուան եկիր զի՛ քեզ քրիս
մե՛ռանելո՛վ օրինաց մեղաց. զի
յարութեա՛ն ընդ քե՛զ նորոգես
զի՛ ի՛մեսս. ազ ի՛ն։

Տէր ե՛ւ ա՛ծաղմոցիւ. խոստովա
նեմ քե՛զ ա՛ռ զանո՛ւակ ոգիս
Թո՛ղ նմա՛ ըզ մեղս ի՛մ և ա՛ղ ընդ
Ա՛ր որ գրկա՛ցար ի՛ կին
նացի. դրկո՛ւ և մե՛զ ի՛ համբա՛ր
և՛ղ։ Ա՛ր որ գարձո՛ւցի՛ր ըզ
մա՛քսաւորն ի՛ գիտո՛ւն ձո՛ն շնոր

Ո՛ր զաւետս հնչուցին ի ՛ի-
ջեն ի հրեշտակին ընկալայու-
րսին երկիւղ ահ ընդ
քեզ մարիամ անդադարեալ։
Ո՛ղջոյնդ բանդն հաճեցաւ
առնուլ մարդեղութեն ըսկիզբն
ի կուսէդ. զբիտուս աստուած
Թագաւորն յաւիտենից։
Ո՛զաւեռք զբեզ ածածին.
սո՛ւրբ բարեխօսեա միշտ
զմոլորելոցդս ի՛ զոր գնեաց
արեամբն իւրով։

Բոյսակերտ եզերք փայտիս
հի՛ացա՛ւ. գաւազան զօրու-
ի՛ջերկիւղ երեւեալ. ինձ
վերազ երկիւղածութեամբ։
Օ՛ր հրեշտակն ծածկեալ զան
Թագաւորի՛ շէզանէն. վարդ
մանր Թագուհին փայտ կենաց
յայտնեցաւ. ինձ։

Փառք հօր և։

Սո՛ւրբ զինն յաղթող հաստատի
ցեղից. ախոյեան եկեղեցի յաղթող
ընդ դիմի թշնամւոյն. մեզ։

Ո՛ւժ և միշտ։

Դաշտաւոյց հիւթեղունք մարմնոյ
պրեն քո ու. ի պարգեւեա հոգւոյ
դասիլ յայսակողմանեն քոյ։

* Ո՛ւրբ ածին։

Զ՛ուրբ ուրո՛ւ ո՛ւ
բարին. և բասեղծին զիս
ի հոգւոյդ. ի յօրհնել

առիթ. զարձ և զիս ի զմոլ
բեաւլա եմոլմեան։

Ո՛, յաղ գոլով ի բեթանիայ քո
ամենազօր հրամանաւդ. ձոյլ
նեցիր զաչսդ և զողացաւ
մահ. զիմ ի լեր զարատս և զողացաւ
կանոնի լուծաս. կենդանա
բար քո կեցոյ զմեզ։

Ո՛, յաղ գոլով ի բեթանիայ զքո
զաշխարհակեցոյդ ոչ զայրա
քիդ. յոռոգագի՛ն ծանուցեր
անմոռանալաբար կոչմամբ զո
ր բերբերայն ի՛ մահամանէ. կենդ։

Ո՛, յաղ գոլով ի բեթանիայ եր
բայեցոյդ մանկունքն ընդառաջ
գեալ ասէին. զմարիամ ի՛ զեզ
բայեն ի՛ մահամանէ յարուցեալ
արդեոյն մարիամա. կենդ։

Ո՛ղջոյնդ հօր էաւիդ ի՛ խոհ
հնեցր կամաւ հօր ողորմեաւ։

Ո՛ղջոյնդ սրբոց գրիմաոնս.
հիմերեզման ի՛ զեզ ոչ մարդ՝ ոչ
նա յերկրի աւուրս յոյս
յարուցեալ ցուցար մեզ ոչ։

Ո՛ր յաղենայնեն ես ա՛ծածին. և
բանայ հրճուման ի՛ զեզ յերկնից
ոչ հոգի. ոչ ողորմեա մեզ։

Ո՛ր զամ լինես զօրութի՛ քով.
և ի՛ դաս առաքելոցն ի՛ զեզ ես
նակիլ ոչ հոգի. ոչ ողջ։

Ո՛ր անբաժանելի ես յա՛ծածին
և ի՛ հրեղէն լեզուս բաժանեալ
հանգեար յառաքեալսն ոչ
հոգի. ոչ ողջ։

ծին՝ յանապատին կուսէն սո-
ռա մեռանիցէ. վասն մե-
ղաց մերոց մեռանիմք։
Եւ ի միտս առնուցուն զառ-
նոնէ մեհեանքն պետրոսի. ան-
զգայք լինելով ի քուռայնոցն
քաղցրացուցեր յուտով ըղձից
նոցա զո օրհնաց. վասն
Եւ յաջակողմ առաքելին քա-
ղեր ըզդուռնէն դրախտին կե-
նաց. քաց եւ մեզ մեղաւորաց ո
ղորմիլ. ողբ ընդ նոսին զքեզ
դաւանիմք տէր եւ թագաւոր։

աղաչեմք ըզքեզ ողորմեա։

Ով կենացարար տէր անապատ
զնա ակիսիմն. Եւ ըստ բարեաւ ակն
թըշնամին ինձ չարութեանէ։
Աստուած քաւիչ մեր անձին
մերոյ ապաւէն։

Ո՛յժըր կանգնեցաւ առաքե-
լոցն ի ծովեզերեայ ի քարոզել
աշխարհ. Եւ յաջո ոտն ի ծո-
վին. Եւ յաջո ոտն մեր լե-
նայր զնա աշակերտացն եւ ա-
տուիրէր զայս առելով.
Եւ ո՛ ոմն ի՛ձէնջ եղբարդէ մատ
նելոցդ զիս ի մահ եւ ոչ ոք
շուկերտացդ։ Ո՛ այն լուեալ
պետրոսի ասէնարկէր առ յի՛ն
հանելն տարցանել թէ ո՛վ ինչ
Եւանէն զոր ասաց յիս. տրտում
ցոյց զնա զաշակերտան եւ խոս
վերջան ասելոյ զնեղութեան։

Ի՛ջեր կերկինից ողորմ այ եմ
ծանցար ի սըրբոյ կուսէն։ որ ան

ըզքեզ ասելոյ ամենակալ
Ի՛ւրակ պատանեաց ծանուցեալն
խափանեցայ յանձամս լուսոյն
և զարձայ անդրէն ի հնոյ ցեղն
առեղծայ։ Եւ ընկերացիչ ես
զի լուսաւորեա զմեզ նըշոյլ
ցերեկ[illegible]լոյն։ Ի հանգո զհոգիս
նոցա ընդ սբ քոյ։

Այլ անմխակալ եբարեզումք
մաղթեցուք հայցեմք ի քէն վա
սըր ննջեցելոցն. արժանաւորել
հանդերձեալն օթևանին սբոյն։
Ընդառ ծընունդ տէր որդի.
որ մահկանացուացար կենդանեա.
զհոգիս ննջեցելոց սըր ընկալ.
և արժանաւորեա հանգըս։

Ո՛ն նորոգօղ սուրբ հոգի յոր
ժամ նորոգես զպականանալն
յայնժամ շնորհեա և մեզ նոյն
ջնջելոցն արժանալ։

Ո՛րժամ յերկինից գոչէ փողն
աղեղցուէ. յառնեն[illegible] սուրբք
բաց ի գերեզմանէն անհատիր. յայնմ
աւուր ահեղին ի՛ն շեղա ան[illegible]
ըզ[illegible]զ ըզնըշոյլ ցերեկ։
և հանգո ընդ սուրբ քոյ։

Որժամ Հառագայթք աճուն
ըզ փայլին ի յարութենէդ. և զ[illegible]
բոլորեալ հրաշին ըզնա քանին
յայնմաւուր ահեղին ի՛ն շեղա։
Ի՛ առաքեցար ի հայրական ծո
ցոյ ծածկեալ խորհուրդ ընդ
հօր յաւիտեան. և առեր մեր
մին զմեղացեալ նախահայրդ

Ո՛ղբիդ ունիմբ ըլեխոս կոյս
անտրտունջ մայր անարատ
Էմմանուէլին սուրբ բանին
հօրն երկնաւորի, օրհ.

Աղաչանք առ ըզօրութիւն Տեա
ոմէ կանգնեցեր իմոտանի քոյ
Էկայիք ժողովրդոց երկրպագի
դեսցուք։ Ո Էր պատուակն ի
խորանի քում հինեցր այծր։ Ք

Ձայն Զ։

Ի՛մամ մատուցեա Հնամարիա պա
տարագ և զերծումն անապական։

Էկայիք։ Ի՛ յիմ և միշտ։

Ո՛ պարտուցեալ դողան պարտիճ
իմայնէ արօտագոչ փորձին։ յոր
ժամ հայկոնէ երեշտակապետն
Ելիզէ ի գառատառան զանգա որ
զերց մարդկան։ յայնմա։

* Արեւու յե՛։

ԲԱՐԵ ՏԱՅՈՑՈՅՆ
Ձայնիւ օրհնեցուք զա
մենայն զերծողն մեր.
փառաւորեալ ըզՀայր. որ վե
րակոչեաց զամենեսեան ի մահ
ուանէ յանմահութիւնն։
Ի՛ըզեղէք ասէ Էրզ նոր Երկ
նէզեայ սրբեցից. զբիւտասի
երկրպագելով. որ վերակո։
Ա՛ըբեաստ Ձայնիւ օրհնեցուք
Հոգեւորական հրճեմամբ զանձին
ցած. սուրբ Հոգին փառա
բերեալ. որ վերակոչեաց

մեկնեցեր ես ի՛ օրէն՝ ընդ սուրբսն։
Ա՛ռաքեալ ես ի՛ յարեւմտեան կամա
րակապ ածիւ և խաչիցդ վասն
այդր մարդկան։ և ի գերեզմանն
իներ անապական ընդ սուրբսն։
Ո՛ մահ լուծեր և զաշխարհս
ազատեցեր կարողութիւն սոյ։
և ի՛ մեռելոց յարութիւն շնորհեաս
Թուման ընդ սուրբսն։
Ո՛ր առաքեցար ի՛ օրէն հնդեղ
սուրբ և Հանգոյց. ազատեալ
անօրինաբար քոմ էակիցն։
Լինիլ մեռելոցն ըզ առաքե
լոյց. ազատեալ ըզերծ ընդ սուրբսն։
Ո՛ր ինձ սիրատար կերևեցար
առաքել Տողոյ ընտրեա ա՛ծ
յայտնապէս. և ի՛ տերեւէն ես
զուս բաժանեալ Տայնգեաց ի՛
դաստ առաքելոցն. ազատեալ։
Ո՛ր արբուցեր երկնաւոր գինւ
եաւն իմաստուն զՏոգիս սրբ
ոց քոց առաքելոցն. որք արբու
ցին արբառեցելոց ոդոյ սուր
մոյ ընդ բաժակն տրախտարար
յայգեստին երեմայ։ ազատ։
Ո՛վ գերատեսիլ ծագիկ քոնը
եաւ յերեմայ։ Տատ անմահութե
ծնընդոյս ենդիյոյմ սիրեցաւ
մահ ընդ սիրելիս. օրհնութիւ
ըզքեզ մեծացուցանեմք։
Ա՛ռաւ լուծիչ երկուց բանիւղ
անկծիչ։ ծագումն արեւու լու
սոյն ընդ ընդամուտ։ սրով Տերեբեաւ
խաչեալն առաջին։ օրհնութիւ։

յաւանական կերպիւն ազնեց զոլ
օրինակ. նրանաւորելոց յայտնա զի
ըստ էութեան՝ նիւս զերծուածք խոր
հրդեան. ՚Ո՚ ասէին զատաց զոց
երեւնալն որ լինելոցն կերպիւ
զուսն. Լուտս զատիկ յառա
ջագոյն ծանոյց կանխաս աղ
տմամբ հոգւոյն. Եթէ յայտնապէս
աճ զայցէ՝ հուր առաքի իւր
զորգրեալ. յայնժամ չիւ ի մեզ
խնայեսցէ զերծաւ զիս ի հուրն
իսկ ածին անհայտանալ կերպիւ
կերպիւնս հայրան ընծայեալ. յոր
ժամ զաղիս լուսոյ ներգոյն զո
միածնիդ յայլակերպեան. յայնժամ
մաղթեաւ ընդ մեր ընծայեն. փրկ
կեալ ըստ մեզ յաղեր զոցոյն. հոգ
մատակիլ ի սրբարարոցն երկրի
զեղ փառս ընդ երկնայնոցն։

Ա՚արձի զքաստաւորեալն զո ի մեզնէ
յաղագակից հոգեղինացս. զաղ
մագութ ուր խնայեսցէ եւ ոչ կո
րուսանիցէ. Ա՚նգնեաւ զանկեալ
ի գերութենէ զերիւսաւորեալս ի
քրիստոսէ. որ բերկրիցի ոչ հե
անգոյց բերկրիցին զիմ զհո
պեղուքն։ Ի՚ յանգանաց խոց
քանիցեալ անձն իմ գոլցի պրկ
ըստ մարգարէին։ ՚Ո՚ր ձեռ զաւրա
գիս ամենակալն։

Ի՚ձայն փողոյ զաղտուեան քո
ակեր. ամենայն հոգի ի զաղթի
ցեն կամ ի զաւասանի քում
քո՚ զ՚ սատակեսցէ մեր։

Բերժամ հրեշտակ բարբառեաց ա՚ձայ
գին. և հարկանի փող յորմէ
մերոյ՝ և ամէն գոլցի ասելոք
փառաբ զաղտուեան քո տեր։

Բերժամ առնու զսաւոյցան
ըն տեր և աբեալ զի պարծեսցին
ի քեզ և ամէն շնորհեսցես փրկ
կիչ կամ ի յայլեկ քում։

Ա՚ռաքեալ անմահ արարիչ յա
հատնէն. մարգարէութեաբ զո
քո խրնայեսցէ յանձինս մեր։
ստեղծիչ կենդանեաց և հան
գուցիչ նրնեցելոց։

Ի՚ խաչին բեւեռեցար. զմահու
լոծեր զիշխանութիւն. յարեր
նից ըստնեցեալսն վերածեր
յանմահ ի կեանն. ստեղ

Ի՚ սա աւետաց մարգարէին՝
որ առ փրկիչն ա՚ղերամբ գա
ռնէր. ցընծամբ և մեք ծառք
անառմի ընդ գալուստ նոյնի
կերկնակի. շնորհեա մեզ տեր
ընդ արդարոցն ընդ առ քէքն
տընկեալ ծառոյն. ա՚յժմ յա
ոմի ըզաւանալ և կերկրոյ
դին ընդ քեզ ցընծալ։

Ի՚ջանն ներգոյն ասց աւետիս զա
քրիստոս նորա վիճակի. ելից ուրա
լեր ա՚ձայ զայ առ քեզ խոնարհ
և հեզ արքայ. նըստեալ ի էշ և
ի ջորւոյ. նըստեալ ի ջորւոյ և
ի ջորւոյ ի ջորւոյ։

Ի՞նչ է ամենից ծանր քան զքար, եւ ի՞նչ է ամենից թեթեւ քան զհողմ. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր.

Ի՞նչ է ամենից ծանր քան զքար, եւ ի՞նչ է ամենից թեթեւ քան զհողմ. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր.

Ի՞նչ է ամենից ծանր քան զքար, եւ ի՞նչ է ամենից թեթեւ քան զհողմ. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր.

Ի՞նչ է ամենից ծանր քան զքար, եւ ի՞նչ է ամենից թեթեւ քան զհողմ. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր. եւ ի՞նչ է ամենից ցաւագին քան զսուր, եւ ի՞նչ է ամենից քաղցր քան զմեղր.

ՀԱՄԱՌՈՏ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՄԱՌՈՏ ԵՒ ՍՈՒՏ

Ողորմեցար ի մեզ յամպոյ օրհ-
նաց որդւոյդ այսօր զկոյսն մա-
րիամ. յորմէ ծնեալ մարմնով
և բարձեր նովաւ ըզմեզս նա
խասահեցեալն ադամայ. մաղ.

Ո՛ր մաքրեցեր հնձիդ ըզ ըզ
սիրտս և զարգանդ մօր քո վա
ռակին. այսօր յամին՛ ծնունդ
նորին հառեր ըզմայր բանին
զօրհնիչն և ային. մաղթա.

Ո՛ առաքեալդ փոյց հօր որդիդ
միածին. որ ըզ ըզյոյդ անվայրա
պահ մարմնով պարապրեալ. այ
սօր ի թաքօթէ փառօք փայլեցեր.
Ո՛ անտես սրօքիցն անհա
ւիւթ քո վեր քան ըզբան. ծառայի կեր
պիւ պարածածկեալ ըզ ըզյոյդ
անբաժաներ. այս. փառս հօր և.
Ո՛ հրեղինացն անմերձենալի
հուր ածուխեդ. ի հոգիդենէն
խոնարհեալ ըզյոյդ արդիականն.

այսօր. Ի ժամ և մեշտ

Ո՛ր

Ողորմեցար ի մեզ յամպոյ օրհ-
նաց որդւոյդ այսօր զկոյսն մա-
րիամ. յորմէ ծնեալ մարմնով
և բարձեր նովաւ ըզմեզս նա
խասահեցեալն ադամայ. մաղ.

Ո՛ր մաքրեցեր հնձիդ ըզ ըզ
սիրտս և զարգանդ մօր քո վա
ռակին. այսօր յամին՛ ծնունդ
նորին հառեր ըզմայր բանին
զօրհնիչն և ային. մաղթա.

Ո՛ առաքեալդ փոյց հօր որդիդ
միածին. որ ըզ ըզյոյդ անվայրա
պահ մարմնով պարապրեալ. այ
սօր ի թաքօթէ փառօք փայլեցեր.
Ո՛ անտես սրօքիցն անհա
ւիւթ քո վեր քան ըզբան. ծառայի կեր
պիւ պարածածկեալ ըզ ըզյոյդ
անբաժաներ. այս. փառս հօր և.
Ո՛ հրեղինացն անմերձենալի
հուր ածուխեդ. ի հոգիդենէն
խոնարհեալ ըզյոյդ արդիականն.

այսօր. Ի ժամ և մեշտ

Ո՛ր

Ծանգանաց խմոց զարհուրի
սիրտս մարդկան. ազատեալ ըզ
քեզ ընձայեր. Ի յոտաստանց խմոց մի
լառեր ահ՛ի. զի պանդխտեմ
եմ յանցաւոցդ երկրի.

Ի մատուռն կիսանգք ըզն պատ
րաստակ ի՛ղ լանալ ըզ ըզ
ընդառա՛ջ երկնաւոր փեսայ
քին. վառեա՛ի լապտերօք.

Ի՛սկ յիմարացդ կուսիցն ոչնչով
նացեալք ի՛ լի՛ղ ոչն. անդատ
աստ գրեա՛ն զանգստեան փեսայ
այինն. զիրեա՛ի լապտերօք.

Ի անն որոյ ևանգ պատրաստես
ցուգ ի՛ղ հոգևոցն. զի մտցի՛ք
ի յառագա՛ստ. անմահ փեսայինն
վառեա՛ի լապտերօք.

Ո՛ղորմեա՛ ինձ աստ ի խմ ոդի
րանեա՛. Ո՛ր ի յերկինից իջեր բանդ
ատիճանաց և վասն մե՛ր մարմ
նացար ի՛ծին և վասն մե՛ր մարմ
նացար ի՛ծին և վասն մե՛ր մարմ
նացար ի՛ծին

Ո՛ր խոնարհեցար կերկնից քա-
ղեղ ամէն և առեր մարմին ի
սրբոյն կուսէն. ո՛վ շնորհ ըն-
ծայեալ ընդ յոյժ գայթա-
ղութիւն ամենայն վիճակ
ունելոյ հշմարտութիւն մտի-
կեսցուք. և խոստովան-
ծեր զերկրաւոր մահուն ի
Ո՛ր արարեր զծրագիր վիճակա
լեացդ աշխարհ վերին. և ինձ
հաստատեցեր սքանչել ըզպա-
տա հրաշալեացդ. օրհնեմ զքեզ
հաստատելի ծրագրութեանդ։
Ո՛ր տիրապէս մեծասքանչ ստեղ
ծեր երկրորդ աշխարհ զաքսի.
և ինդրախառն նորդ յաղեխի անաեա
եղեալ զմարդն առաքին. օրհ.
Ո՛ր շինեցեր բարձրագոյն զքե
կիզերդի քո խորհրդածեալ. և ի
սմա կարգեալ սքանչաւս զաբրոչ
բանին ձեր շնորհաւորեմք. օրհ.
Ընտանեսցուն տաղաւար բար
ձոյ էիցես բարձողին. որ ծընաւ
զանմարմնաբար
ծընանդեան հօր. բարեխաւեա
վասն մեր աստուածին մարիամ։
O երկիւղ զիս յորդագոյնէ որ
առնէին. և յամենայնի վրտանգից
պահեա զիս. և ողորմեա։
Յաներեւոյթ քո շնորհացն և ի
գաղտնի ներհուց բանասարկուին
պահեա և ողորմեա. զի ի երկեա զիս
ի յանցանացդ մեղաց ի մտաց. և

Ո՛ր մարմնացար վասն մեր. ողո
ջանօք աստուածին. քո՞ կիրակ
զընդունելեացդ ինք անուանդ քո
եհանգոյ զհոգիս նոյ ի տապան։

* Կանոն։

Զանց առնեմ
զամենայն. և ի ընդհան
մեն հրաշալի գործոյն. ուր
հոգացեալ մարմնոյդ մարդկան
նորոգեցեր. յայնմ ատեանդ աչե
ղինն կիրակ ակամբ և լըսեմբ
ըզ ընդունելեացդ. եհանգոյ ընդ
տապանդ։ Յորժամ ընդշան տրոս
նեան ձառագայթիւք փայլէր.
և թագաւորդ թագաւորաց
փառաք սքանչէր. յայնմ ատ։
Յորժամ առեան զաստուածանիկ
դէմսն. և զբազմութիւնդ հրաշից
ընդ քանին. յայնմ։
Ո՛ր երկայնամտեցար ետ ակր.
քաղցր և ամենակալ. հանգի
ստոյ քոց ծառայից. զի մի
զարձցի անանկ ամաչեցեալ
յաւուրդ աստղ ատենին։
O կիրակամբ հրաժարելոցդ ի
հանդես քեզ ընկալելոյս. և զտես
տուս մեր ընկալ տրպէս զաբելին
զնոյն ողջոյն և զաբրահամեան. զի։
Ի խորան քոմ սիրելոյդ հայեաց
ուսցես ըզձայնայդ քո. և կշտա
գիս զայս ընդ ամ
ըս։ զի մի զարձցի։

Ո՛ր մարմնացար վասն մեր. ողո
ջանօք աստուածին. քո՞ կիրակ
զընդունելեացդ ինք անուանդ քո
եհանգոյ զհոգիս նոյ ի տապան։

Ա՛րկօղք ըզԼՈՒՅՍ ՈՐպէս զօթից այսօր անձամբ խոնարհութիւնն ի վերնասեանն խորհրդոյ. ըզ գերամեծաւոյն ըզկիսաձանիլ յաս նձնառելոյ. օրինեա՛լ ընկերակից լինիցին ջերմեռանդ։

Ա՛րամ ելիլ ըստպաղին դիւրաք հր եշտակաց խոնարհեցաք ի լեռնա նալ զտուրս հոգեկենս. բարձրշ կեալ սրբոյք ըզգաթեշակերս նա խաօրեն. բարձրկիսաձ ՏՈՂԵՒՈՅ խնդ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ։

Ա՛ր ի խորհուրդս փրկականս մխիթեցւոյ բաշխեցեր աշակերտացն զմարմինըդ քո՝ ՆԵՐԳԵՒ լուսով ըզմեզ միացո՛ւցանել ի ճշմարիտ մանկ. հաղո՛րդս այսմ ընկալ ըզմեզ միայն մարդասէր։

Ա՛ամենայնի բարեմաղթիմ աղաչեա յիս գթալոյ և խնայելոյ զի գոնէ միայն ես մարդասէր։

Նա խաչիւրդ քո կենարարական պահեա. և յարուցիրդ քո փրկեա և ապրեցո՛ւ զի գոնէ միւս։

Նա ի միւսանգամ ելիցեմ ես քո՝ տէր. վերստին զիս նորոգ գեա և ապրեցո՛ւ զի գոնէ։

Ա՛ր համագիտէ ես հօր և ՈՂՈՐՄԱՅ անձնատուրս ըզկնի՛ս ի միշտ էնս. ա՛յսօր ըզկնիցիդ ընդ կենդանի՛ յերուսաղէմ. տնդի՛ս աստուածոյ ողո՛րմեաս։

Ա՛ր ապրեցակից ես հօր և ՈՂՈՐՄԱՅ ոգի կենդանածնեա՛ք ի ընկերաց ապրանիցդ. ա՛ռաջ ոգիս այ ծնանիս ի՞ ընկերաց. տնդի՛ս։

Ա՛ր փառակից ես հօր և ՈՂՈՐՄԱՅ եղիցես ըզկո՛ս ասուածոյ. ա՛յսօր խորագիտաս խնասից զմարս աշխարհի ապրի՛ս. տի՛։

Ա՛նուք անմարմնականք երկնա՛ւոր զօրացն ի՛մի՛ ընդ տուացն օրինեին ըզծագո՛ւմըն լուսոյ. մեծին ի տօրէ՛մեզ ի փրկուե՛ն։

Նա մի՛ գըն աստեղք ընդանա՛ւկ՛ն իբեթլեհե՛մ երկիր պագին ա՛ն. և ի յայրին մատուցի՛ն ընծայս խորհրդոյն։

Նա տալի՛ ծնեա՛ն երդի՛ն ընդ հրեշտակըս փա՛ռս ի բարձունս ո՛՛՛նա մեծի՛դ այ. ո՛ր եկիր և փրկեցեր ըզտիեզերս քոյով յայտնութի՛ւնդ։

Ա՛ՐԵՎ քի՛ կանխուկիկ եկիր ցերկրի ընդ պատուական զաղթականն ըզ նա՛ ընդ ձեռն. մատուցանեմք զօրհներ գութի միշտ ի բարձունս։

Ա՛ա կամաւ քո՛ քեզ և ինձ առ նազըր ոչ հոգայն. և գայո՛ւք հրեշտակաց խուռներամ եկատարբն. ի՛ երեսաց վարագոյ բընա կիկ ինամ։ Փառս հր և.

Նկայք ժողովուրդք երկրպագ գնացուք ածոյին ոչ նըշանիս. ամբարձէ՛ք միաբան ըզձեռս

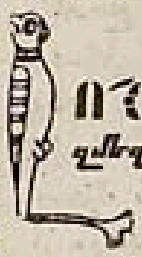

զմեզ լուսաւորեա. որ ինձ ասաց հնար ունել երթալ ես գալ ի գործել զիր կիր. արժանաւորեա եւ զմեր ընդունելութեան անձառ խոստմանդ մասին. զոր եհատուցի տամնդեակից. ի սիրելութենէն աճեալ առնին. ար. Նորինն եւ երկրի արդար գաւառն. յորժամ հասուցա ներս քան զործոց խրատանէ խրոց. արժանաւ.

Ա՛ր արարիչդ ես հրեղինաց եւ հողեղինաց. եւ մշտնջենաւոր փեսանիս ի քանաւորս պայծառանիկ ից. ինքն տայցէ՛ մեզ թողութիւն ընծայեաց ներելոց մերոց.

Ա՛ր ի յերկրի երեւեցար եւ ընդ մարդկան եղեր հնձան. եւ զան մասունքն պարգեւեցեր մեզ մասնակցելոց. ինքն տայցէ՛.

Յորժամ ներսոհ յանձն փոց գաւառական իշխանութեան. եւ ա ռաւորեա մեզ ի քէն փառաց ընդ գինս այրեան քո ար. ինքն.

Ա՛ր անքան քո մարդասիրութիւնդ ընդ գթածացար յոգւոս մարդկան ծննար ի կուսէն. ընդ ընեա՛ ս ար առապատան. ընդունելոյ ցեռալոյն ընծայ ընդ ինդ ի քո հանգի՛ պաշտարս յանիսանից Ա՛ր ի՛ր խաչէն զինա՛ր որպէս գառն ենդասին եւ զարեանդ քո բանիցեր ի փրկութի՛ աշխարհին. զնաղիրդեա՛ս ար մարմնոյ քո եւ արեան. ընդուն.

Ո՛րինակ ընդ քեզ անբիծդ հայր որդոյդ միածնի. զոր առաքեցեր ի գարձուածըն մեր լորեալ ոչխարին. գարձո՛ ես ընդ ի մեզաց որդոյ քո չարչարանօք ի՛ Ա՛ր ընկենդ ընդ քեզ բան եւ ընդ ոչ զոհեալ քան պատկեր. լուսոյ Հրաչ քո գտեալ վերս կանգնեցեր. կանգնեա՛ զան հետ քեզ մեզ քիչին ար չար չարանօք. Ի՛ այրեաներդ զիա ոանկից հօր գնոգիդ ընդ շնա՛ ցեալ. որ ընդունեցեր ընդ ինդ ցեալ մեզ հընոյն աղաղակ. ընդունեա՛ ես ընդ ի մեզաց ընդունեա՛ քո շնորհաց.

Ա՛ւրհնեալ բարձրելոյն հովհ նացեալ գծրուք. եւ բնակարան ար հոգւոյն սրտիկ ընկալ զան

եղէսցի քնութիւն։ զրկիս։

Ո՛ր երեքօրեայ յարութիւնդ քո և համբարձմանդ յերկինս վերջ աներեր ընծայեաց առիթս փայլման և յանմահական ճաշակին։ զբ։

Ո՛ ոնդասկզբնաբար բարեխառն ի հօրէ ձեռագին ձրի շնորհիս։ որ հնձմամբ ձայնի ի քէն իմերնասացն այսօր նրմանե ամասիկ հոգւոյ։ զոր փառաւորեմք հոգետարերդիւ ի Հաղագսակիցն հօր և որ դոյ զբաշխօղըն ընտրեաց։ որ ի տերեղէն լեզուս բաժանեալ զբանն ընտրութ լեզուաց շնորհ տուաւ աւետարանչին։ զբ։

Ո՛ աղբիւրն իմաստութ բղխիս ատրակն անձնատրութիւն։ որ խոսեցար յօրէնս և ի մարգարէսն և յաւետարանն։ զբ։

Ո՛ ճաճին խորհուրդ լուսոյ անմահ բահակ արիւնն կենդանի։ որ եղեր ի պարեզէ արեգինեն արդարութ։ և նովսեռեցար ի խաչափայտ ճաղերեն։ վնասոյ ամենեքեան ընդ քեզ միշտ մեծացուցանեմք։ Ընտանական առաքեալ և մարգարէ անկիրեն։ որ զանձն ի ձեռ սպառնալեաց հրեայ ոչ ետուր մինչ հրեղէն կրակեցոց

Ա՛ւ պահապանն որ ծանրեցաւ
յերեսին։ եւ ընդ ոչ ոք ետես
ընդդէմ աներեւոյթ թշնամոյն։
Ասէ ինակիմ ցերեկոյ զբաղեալ
ես ցօղ եւ առաջնորդ աւազակին։
որ զբռնեցեալն տուրքն կապտա
ծոյ անեղին հրամանաւ։

Եւ ցերծանն բաստրայինքս առ
ի մի՛ւսանգամ զի զլատեսին։ և
յաւէժ ըզտարմանան ի գործ
անմարմնոցն անէից։ Այժմ և
ա՛ր ըստ ներմանեաւ մանկտ զի
տղեկանէ՛ց արարչեր ժառանգորդ լի
նի՛ Հոռոմոցն։ զհատուցեալ
ես զլատեսին զի՛ տու։ զինչն
ջեց լսեն ընդ ես ընդ ոչ ես զի՛
հանգի՛ թշեսոր յաւէ ունիմ։

*Գլուխ ի՛ծ։

Ր ՚ա՛ւ զ՚ո՛ւ՚ հ՚ո՛ւ՚ հ՚ո՛ւ՚
ծրնեան իշխանութիւն
երկնից թագաւոր փա
առց։ աննախակ աննա՛խորդ
թուղ ընդեղեալս մեր ներկեցեալ ոչն
և հանգի՛ իխորանի՛ քուա՛ի յայր
քայիւն ի՛ հանգըստութեան։

Ա՛ր ինամիանութեա՛ն ընդ մարդ արդին
տուեալ լուսաւորեցեր աճապին
փառօք սերեալ աճուն ընդ
քո։ լուսաւորեա՛ և ընդ մեր ընդ
ներկեցեալսն և հանգի՛ իխոր։
Հաստիսաստ աբ աճապնի

ծրնողի եմ ընդ յիշեա զինա
արեա՛ն քո ա՛ր։ և գաստատեա
տերանաւ՛ն յանիաստա՛մ և յան
արդո՛ւմ իկեանդ։ ի՛յար։

Փա՛ռք քե՛զ հայր։ որ կենդանար
գեա մարմնոց ևդ՚ոյացուցիչ հո
գոյ։ ընկալ՛ զարշնաբանո՛ղ հո
գիս յանմահականն քո հնդիա։

Ա՛ստուածային հօր որդի։ որ պատ
հերակից եղեր տղեղինացս մե
խաչեցար։ ըն։ Ա՛ննախօր սբ՛ հո
գի։ որ անդորրիչ ես անեղից մե
ծութեան հոգւոց։ ընկ։

Ի՛նանդի՛ստ քո ա՛ր ու՛ր ամ՛ն
ըբ քո հանդչին։ հանգո՛ զհո
գիս ծառայից քոց ընդ ա՛ր ես
քո հանգո՛ մարդասի՛ր։

Ա՛ռա՛ ա՛ստուած։ որ հրեշտ հ՚ո՛ւ
ժոխ։ զերկուսեան մանկտ ա՛ռ
ծեր ընկատարեալն արդանկեցեր
և զհոգիս ծառայից քոց։

Ա՛ր զարհուրս սրտառուչ պահոց
նախ իդրախտին աւանդեցեր։
զոր ոչ պահեցին ևանախանատնեցին
ցեն։ Ընդ ակամայ պատուիրանիդ
հեգեցին ընդ գանձուածոյ մեղաց
եմանցին։ վասն որո՛յ շնորհեա
մեզ ա՛ր ընդ ակնկալ ընդ քաղցրու
թիւն ևանցոյ պատուիրանաց։

Ա՛ր զանապատն վերագ մեզանց տա
րած յոգիս ի թշնամուէն։ և
ի բազմապատիկ տեառնեղու
թեան։ կարօտացաք մարդասիրիդ
բանակոչ ընդ ձայնիս մեր։

ամենայն գոչեցողք զայրութեամբ զնա։ որ վերակացն ընդ
իւրեամբ մարդիկս շրջեցաւ։

Ի ձեռաց սահեր։

Ընդհանապատ այլասիրաց մարդ
դառնալ հնդիւ. ըստ ժողովարանին
սիրաբանական սիրով լուսաւոր
լերանցն երեսաց երկնաւոր լինելոյ։
վասնորոյ և մեք այսօր առնեմք
ընդդատաստան մեր սուրբ։

Ո ուսումնասէր քո գանձատուն
իմաստից սուրբ առաքեալդ.
կոչեցիր երանի ընդ ցերեկոյ
եանան իմաստից զանգամ ձայն
լերուա՛ք. վասն որոյ։

Ոգևորակիր ես նոր մկրտութեամբ
քեզ զարդարեցեր նոքօք ընտրեալ
զեղս։ ի զգեստս լուսափայլ
երանելոյ վարդանայ։ վասն։

Ո ամենատես հրաշալի ոգի անձ
յայտեր իմաստից. եբանըն հայրա
կան անուամբ երանելի. հոսեր փայ
լակաղեալ և իմաստից բնակ
ցեալ։ անվրդովելով պահելով զարա
գութս սուրբ։ Ո ամենատես հրաշալի
գոգ որ իկուսիչն ծաղեցաւ.
հաստատեալ զարտասուս
սուրբ։ իկին ուրախանալով. ընդ
կերս ուրախանայր. ընդ սուրբ
ընդ մարդիկս շրջեցաւ։

Ի ձեռաց ապատինիմ սիմեոն
սրբոյ։ գերապատիւն և հրա
շալի և բազմօրէն բարեաց. որ
բերեալ ծաղեցաւ հանգիստս
աշխատելոց. և ողբը վերընկալ

վերայ բերեալ ըմբռնեաւ զմեզ զբաղ
սուն և որպէս մարգարէն
Ալ եկիր ի փրկութեան մարդկան
ծնընդեանդ կուսին մարիամ
մոր։ և կիսնդանալոյդ քո յամենա
քեքդ։ հրաշեղեցիդ ընդ մահս
ցեալսն ի յարութիւն անմահին։

վասնորոյ սրագանաք մեր քո
կեցոյց զմեզ փրկիչ։

Ամենաուսմամբ առքեալ զիշխա
նայն հոգեւոր։ և ուսեալ ի քեզ
եղիր ուսուցիչ։ Ուռեցաւ յոյս եապա
էիւնիկ զերծին զիս յորոգայթէ
մեղաց։ եղիր։ Ընդերացուցիչ իմ
և փրկիչ իմ ապերցո զիս ի
բոգայթէ մեղաց։ եղիր։

Ո դաստատեալ քո սրտիդ ի
սուրբ հոգւոյն։ յաղ
թական եղեր սատանայի։ Ալ
վասնորոյ եղեր սուրբ։ ընդ
մանկունսըն բարեբանեցար։ օր։
Ալ վասնորոյ սիրով յաւա
նական երանութեամբ ընդ
մանկունսըն բարեբանեցար։ օր։
Ստացաւ երկնաւոր զիկեղե
ցի քո անշարժ պահեաւ։ և զերդ
կերպասիս անուանդ քոյ
պահեաւ ի խաղաղութեան։

Ո յորդորիչ աճ որդեծին
հրեշտակապետն այսօր աստուծ
կանացն ասելով։ յարուցեալ
ով լու ի գերեզմանէն։
Ընդհատեալ կանացն խրախճիճ
պատմին աշակերտացն ասելով
յարեալ։ Ալ տուր և մեզ ընդ հրեշ

Ո՞ւր է Աստուածն քո։

Ո՞ւր է Աստուածն քո որ կանգնեցեր իմիկոնի աշխարհին. սա՛ պատերազմ ըզմեզ չար փոր ձուէ։ Քանզի իմա՛ բարձրացաւ աչք մեր վերայ հեղեր չէ պատուականն ոք զարհուրեցուա։

Գլուխ ԻԹ։

Նա ըզբո՛ն մեսանգամ ըզդալ ուսումն ընդայնա՛ խաչին քո ցուցիր աշխարհին։ սա՛ Ընդ հոգւոցն ամենայնի կարողութեանց. և զհոգին ծառայից քոց ընդ ամենայն ժամանակս պատրաստեալ։

Ո՞ւր է Աստուածն քո որ կանգնեցեր իմիկոնի աշխարհին։ սա՛ պատերազմ ըզմեզ չար փոր ձուէ։ Քանզի իմա՛ բարձրացաւ աչք մեր վերայ հեղեր չէ պատուականն ոք զարհուրեցուա։

Գլուխ ԻԹ։

Նա ըզբո՛ն մեսանգամ ըզդալ ուսումն ընդայնա՛ խաչին քո ցուցիր աշխարհին։ սա՛ Ընդ հոգւոցն ամենայնի կարողութեանց. և զհոգին ծառայից քոց ընդ ամենայն ժամանակս պատրաստեալ։

Ի ծաղիկն մտցի և կոյս. ծածկ
արեգակունն արգասուք որ լո
սանորութեանց բղխեալ. Հոգևորին
ի գերեզ բարեբանեմք և փառա
տրեմք զքեզ միածին և զսո զհոգին
Ի լոյծ զոլիկնըս բնութեանն
մարդկան. հրաշափառ քո ծնո
նդեանդ և զէութիւնս անբոլոր
պահեալ. և կուսութիւնդ ոչ խա
խտեցաւ կնիք. Հոգև.

Ո քեզ մարդնէ անկիզ լեռըն
վիմածին դուռըն փակեալ աւազ
բնութ կնիքեալ. նախատեսաց զնս
գուշակեալ մայր և կոյս. Հո.

Պատկերք քո երկրպագեն արա
րած ամ. որ ի մարմին ի մեզ կան
գնեցեր. սո՛ւ երկնի մեզ պահ
պան յանկծիծ. ապերջանիցն ի չար
մեզ խափարանաց բանաստիւթիւն
Ի սա բարձրացար բարձողդ ա
նիծից. որ փառաւորեալդ ես ի
հօր. ժողովէ և զհետացեալս
ըն կենսագործ փայտիւն. պրկեր.

Վասն հօր և

Ոմնա լուսաւորեցան այրծք
ամենայն. սո՛ւ ապաւէնն ար
գելաւքն ի մեզ ասեն զբանսին
որ ազատեաց զմեզ ի պատուա
նոյ բանաստիւթիւն. Ո՛չ ամ և
Ո՛ր միաւանգամ զաղց հա հայ
րենի փառաք նորոգել զնախա
տեղին ծընունդ. յիշեա՛ զմ
գիս ընկերցեալ ամբոխ. և հան
գի ընդ սուրբսն քո.

Խոստ՛ս միածինն անմահ
քեզ պարգևատուն երևեցաւ
ընդ՛ զ խոտանեաց զղօրս թիկ
մահնս. Ի զիտմա՛մբ արուա
ուց մարիամա և մարթայ՛ն
կեալ առաստն տեա՛ն. իսրա
գրեցին զնորոգումն եղբօրն.
Հանի՛ զանն ամ կենդանագոր
ծեց զգաղափարս ի թաղման՛
և եկեալ արուսեակ անապական.
Ի՛ զմեր կանայքն. ևս երկրին
ի՛ զամբեր կանայքն. ևս երկրին
զոլ խոնարհկան ի խրնկիկ ղանապա
կան մարմինն. Ի՛ յամ հրեշ
տակն աւետարաներ յա՛ր
քեաս. պատմեցէ՛ք աշակերտ
ացըն զարթո՛ւթիւնըն ասն.
Ո՛ւրախ նոցա զարհուրեա՛լ վիճակն
ահագին տեսլեանն. պա՛տմէ
ին աշակերտացըն զհարո՛ն
տեսլեն.

Ո՛ հաստատուն բանին յերկինս
և ի նոր ամի և ընդ ամէն հօր. զուարթ
ծագեա՛լ առաքելոցն երկի՛ր թագա
գիրն. օրհնեալ ըզ հայր զառա
քող բանին. Հաստատուածքեալ
գոնդըք սո՛ր ըզ ոգոյն ի վերնասուս
նըն խորհըրդոյ. հա՛մբարձմամբ
աշխոյ ապաստին հոգևոյն. օրհ.
Հանկարծահա՛ս հընչմամբ հո
ղեալ կենդանատարած աղբիւր լու
սոյ. անմահական կենաց լուսով
զարդարեալ. ողբ օրհնի՛ն ըզ
հայր զառաքող հոգևոյն.

ջեցեալն մեր հրաշիքն նորոգէ.
զբնէ: Աբրահամեն սիրելոյդ
արեւուցեր զգալ զի ոչ կարեն.
որ չընդունիցեմ զեն մեր վիրաս

սին նորոգէ զբնէ:

Ա՛ր առեղծմամբ քոյ պատկերի
քո՛ որ պատուեցեր ըզմեզ. ընդ
կալ ևայժմ ըզնդունիցն ի բեզ
սէրն ըզհատուածս քոյս մեծիւթեամբ
պղտմեէ: Ա՛ր ընդ ոչ նո
գոյդ լուսաւորիցեր. չեշտաս
կէ խրատանց զհոգիս նոց ընկալ
մարդասէր՝ քոյս մեծիւ:

Ա՛ղբ հաղորդեցան մարմնոյ և ա
րեան քո սուրբ. հանդերձ զհոգիս
նոց ընդ ոսկրս քո՝ այժ՝ զանգ
գիւնք ոչ պրեան քո եղեն:

Ա՛նեղ վայելէ մեծ օրհնութիւն.
որ յարուցիչդ մեռելոցս յաւի
տենից նընջեցեալսն. Քաղաւորդ
և իշխան վերս օրհնեմք ըզքեզ:
Ի՛մաստանամք զալստեանդ քո
քո փառաց Քրիստ. ի՛ձայն փողոյ
նորոգիչն հոգիք ննջեցելոցն. և
յառնեն իմեռելոց անապական
մարմնով: Ա՛ մեն որոյ ևմեք ըզ
բեզ աղաչեմք. հայր երկնաւոր
դասատուութիւն ըզնդունիցեմք
ըն մեր ի վերինդ. քո երօսա
ղէմ. ի ժողով անդրանկաց

գրեալց ի յերկինս նա:

Ձայն արկեալ կենդանարարին ած
սին բարեաւուրէն. ասէ եհայք
օրհնութիւնդ հօր իմոյ. ժառան

* Աւուր Հնգեւտեան Հրեշտակն Հո
գւոյն Աստուծոյ Վիճ. քան Ա-ին
յերեսս կանգնեցաւ Հոյակ Հա-

Ո՛ղորմեա ինձ աստուած ըստ մեծի
ողորմութեան քոյ և ըստ բազմու
թեան ողորմութեանդ ջնջեա զան
ցանս իմ. ամէն:

Ա՛ր մահկանացուացս հեռացեալ
եմ. զհոգիս նընջեցելոց մեր
ընկալ. ամէն ի՛ր ասեսցուք:

Ո՛ր ոչ փոխեցեր յաշխարհն
կենդանեացդ. հանգուցեալն
արժանաւորեա. ամէն ի՛ր:

Ի՛ւր ծրհնեցիր. և բամբէր
սրտիկ ըզնոս յաւիտեան:

Ա՛ղաչեմք Ա՛ր զալոցնէ զօրութիւ
բոլոսս. ազգմամբ ձայնի կենա
գործիչ ըզնընջեցեալսն. ըզսուր
Ա՛ղաչեմք ըզքեզ բա
րեսէր հանդերձ զհոգիս ծառայ
ից քոց ննջեցելոց. օրհնեա
ցուք և բամբէր արարչի զա

նուն քո յաւիտեան:

Ո՛ղորմեա ինձ աստուած ըստ մեծի
կարգի մարդ ևկոյս. որ ընդունիք
ցեմ յաղագս կենդանեացդ
անապական. զքեզ մեծացուցա
նեմք որ օրհնեալ ես ի վերինդ
Ա՛ղաչեմ երկնի և երկրի եղ
եր առաքեալ և աւետարան. որ զնոսն

ՈՍԿԵՐԱՑԱՆ ՄԱՐԴ ԸՂՔԵՂ յաղթական եր գով թագաւորը փառաց որ կամաւորը խոնարհութիւնդ քո լիցի ի փրկիչ ընչ պատրաստեալ ինձ ամենայն ինչ։ օրինեսցէ ընչքիդ աճումն հանդերձ։

Ա՛րդ ուրախ եր ընդ նմա և վերածեր ընկնելոցն ի դժոխոյ։ անշնորհութիւնդ քո խոնարհ նմա չինի։ և ինձանէ՛ր ի գերեզման թագաւորն անմահ։ օրհ։

Ա՛ր ներսոյր ընդ այնմ հօր։ և հրաշիւրեցեր առքեզ ընդ աւազանդ։ պրժանաւորեա և զինեալ ընկնելոցն դասակից լինիլ սրբոյց քոց։ օրհ։

Ո՛ղորմ օրհնեցէք։ բա՛ի՛ զքեզ արարէք ընչնա յաւիտեան։

Ա՛ր փառաւք հօր հանդերձեալ դալ ի դատել զերկիր։ և բեր բարեր բանակիդ վերնոյն զնոր արքունեացն կարգեալ լինել ի դասուն նոցա։ բա՛ի՛։

Ա՛ր ասպին դողմամբ զարհուր

կոխեցեր զիշխանն մահու։ և վերածեր ընկնելոցն։ այս Ա՛ր հրաւիրեցեր յանմահութիւն զաղգըս մարդկին։ անմահութեամբ բաշխող ես։ այսպէս աստուած ծածկեալ։ այսօր հան։

Ա՛ր ասպին դողմամբ զարհուր

գերեզման պատրաստեալ ձեզ ընկնան ի հունդ երկրին Ընդառաջ եղանել քեզ հաստատուն ի ծագս վերինս։ ա՛ծաղ գերաց լուսով պայծառացեալ ի՛ դէպս անմարմնոցն։ ի լուսոյ ընձայեն երանելիս կոչեցանն։

Ընդ այնմ քումմէ կացո ընկալ ամենայն կենդանեաց ի լուսոյդ առատապէս պայծառացեալ ի դէպս անմարմնոցն։ ի ժողովս անդ բանակաց զերեզ ի յերկինս։

Ո՛ հո՛գի՛ ծառայից քոց քրիստոս։ ընկալ ի դէպս անդրան կաց զերեզ ի յերկինս։

Ընկալ վարձս սուրբ բազմաւորդ պատրաստեալ ի՛ քէն։ և շնորհեա նոցա ընդ քաղցրութիւն գոռանել յաւուրն յետնում։

Հաշտեաց ինձ զնոսա ամենայն և արձակ արա։ զի որ ապաշխարեաւ նոցա դասել յամենայնումն քոյում։

Ա՛ր անձամբ անօրէնութիւն ի փրկութիւն ազգի մարդկան նարտեցար բանդ անտրտում։ այսօր հանդերձ և ընկալ ընկնելոցն զի ես քոյ եմ։ որ վախճանիս մահուամբ։

Ա՛ր անբաւականութիւն մարմնով ես կիր կամաւ ի բաւականանալ։ ես ի խաչին ելեւեցար հեզութեամբ զարհուրեալ ի փրկութիւնս։ այսօր։

Ա՛ր ծանրամբք երեքօրեայ ընկ երեսուն ի՛ վեր մահու ելար։ և

Ի՛նչ պատուական բանաւորին
խափանեցայ յանձամբ Աստուծոյ
և դարձայ անդրէն ինդ իմ ամե-
նազօր։ ¶ Ընկերանալ ոչ ընդ հո-
գի լուսաւորեալ զմեր ընդունե-
ցեալն. և հանգոյ զհոգիս
նոցա ընդ ոչ ըստ։

Այլ անմոխրակալ և արեգակամբ
տաղտկեալ հայցեմք ի քէն վա՛
մեր ննջեցեալացն. արժանաւորել
հանդերձեան օթևանին ազգին։
¶ Ընդառ ծընունդ հօր որդի.
որ մահկանացուացս կենդանեաս.
զհոգիս ննջեցելոց մեր ընկալ.
և արժանաւորեա հանգըս։
Լո՛ւ նորոգօղ ամենից հոգի յոր
ժամ նորոգես զպակասանեալսն
յայնժամ շնորհեա և մեր ընդ
ննջեցելոցն արժանիս։

¶ Յորժամ յերկնից գոչէ փողն
աղեղցուհ. յառնելոյ ամենից
ըստ կրօնաստեն ա՛նհատիւ. յայնմ
ամենի աներկիւղ մեզ ի քեզ
և ընդ ընտիրսն հեաւսն։
և հանգոյ ընդ սուրբ քո։
¶ Յորժամ ձառագայթք ածուն
ըստ փայլին ի յարուներելոց. և դիպ
լուսիւք հրաշիցն բանին
յայնմաւուր ա՛նհինն մեզ։
¶ Ա՛յրուսրեալ զոլան ամրոցք
ինայնիկ սրօքեադոյ փուղին. յոր
ժամ տարկանիկ հրեշտակապետն
և փողէ ի գաւառսն զազգս որ
գոյց մարդկան. յայնմաւ.

Ընդ ցանկ զարտարածս իգալոյ
առեան ի՛ւրոյ. և քամեհրելոյ ձայ
նի՞ւ փողոյն համահաւաքել ըզ
ընտիրսցեալսն ի չորից կողմանց
երկնից։ ¶ Ձաւետացո՛ւք ըզ կենդանարարսն
մեր՝ որ գաւառիցն կենդանեաց
և մեռելոց. զի արժանի արասցէ
ըզ ընտիրսցեալսն մեր մըտանել
ի յաւուրսն ընդ հանաւուրեան
կրեսանելոյն. քա՛ր։

¶ Ձնարհաւոր կրեցեր որ յառաջիք
զյաւիտեան ի՛նդրն ըզբանն.
և ձընար մարմնով՝ վ. զքեզ։
¶ Ընդ խընդրուիք ի՛քէն անդա
դար բարեխաւսեա վասն անձինս
մերոց. առ որդին քո միածին՝
փըրկիչ ըզմեզ ի փորձութենէ և
յաւ վտանգից մերոց։

¶ Ձարմիր ա՛ստղաձա՛ և ըստեղ
ծիչ ա՛զգի մարդկան՝ ա՛ի ան
սա առնէր ըզ ընտրեցեալսն
մեր. այլ հանգո՛ զհոգիս նոցա
ընդ սո՛ւրբ քո ա՛ր։
¶ Ընդէր միածինդ յարուցեր ա՛ի
գերեզմա՛ց. ա՛ի անտես առնելոյ
Տէ՛ր ընդ ընտրեալսն մըխիթարիչ
ա՛ր գաւառսդ՝ ա՛ի անտես։
¶ Ձնո՛ւրբ ձեր ընդունիցի՝ և ըստեղ
ծիչն զիս ի հոգւո՛յդ. ի յօրհնել
ըզքեզ ա՛ւրհնեա յաւիտեան։

ԱՐԹՈՒՆՈՒԹԻՒՆ ՏԷՐՈՒՆ

Ո՛ր Քաղաքացի մը, Ի՞նչ
ինչ կերպով կրնայ ապրիլ
առանց տունի. այսօր մարդասիրութիւնը
ըե՞ւ ընկերակցականը մեր ըն
կա՞ռ կ՚ելլ. և հանգո՞ւց ընդ ոտ կ՚ըլ
լայ ասոնց հա՞մար։ Ո՛ր
յա՞ռաջ և յառա՞ջագոյն
գալ՞ստեան քա՞ռ ամ՛ր զարմուց՞ա
նեն ընկերակցութիւն ի բարեսի
րութիւն։ յայնժա՞մ երանաւէ՞տ կոչ
ուած ընկերակցութիւն մեր ընկե՞ր։
Եւ յաճախին ձայնիւ զուշտուին
զա՞ր ընկերութեան զերեզմանէն
ձայնացուցած. յայնժա՞մ ամ՞ենքն
եւս պայծառացո՛ւ զընկերակցու
թիւն մեր ընդ ա՞ր։ և հանգո՞ւց։

Ընդ օրէնսդիրք ամ՛ենք
արուեստք ընդ՞ա՞ յատկութիւն։
Օ՛ պատուական ի՛նչ օրհն, զմբխիմա
նիշ հոգւոյ հանդուցեալ օր։
Ես երեսուսո՛ր բանակեր հերշ
ասոնց միասին զհատուցեալ
ատա՞ն ի՛ւրոյ. զատուածոյ
յաղթական ուժգնութեամբ։

Ի՛ զերեզմանէն օրհնեալ ատա՞ն
ծաղիկն. մանկտի զլե՞ռ և ատա՞ն
գատա՞ն ընդ ընկե՞ր մեր ծաղկեցան։
Ի՛ զերեզ պայծառ ի՛նչ ոգի և
ասոր լուսեղէն. ծնո՛ղ ատրճղին
և մարդկան անկիրճին. Ա՛ն ծա՞ռ
Ի՛ զերեզ զա՞ռն երկնից և ատա

նապա՞տ ակռաց՞ն. բարձրացան
ծից և արօտք հնդեցին. Ա՛ր
Ա՛ր կուգեցէր առքեզ՞ր ըզամ
երեքա՞ս ամ՛ենայն ըզամ՛ենայն
կերցան իւրաքանչիւր մեր
բանտա՞ս. ոդորմա՞ծ ա՛ր փըրկիչ
և բարերա՞ր։ Ա՛ր Քրիստոս Ծնեց ես
աբե՞ղ ա՛ր ծ-Քոյ ըզամ՛ենայն
նըւ՞ն ընկերակցութեան. կարօ՞ղ յաճա
նային և հրաշո՞ր. ոդորմա՞ծ։
Ա՛ր լուսաւորես սիրելոյդ քո
ա՛րձ։ լուսաւորեա՛ և ըզմեր
ընկերակցութեան լուսաւորեալ

ՀԻՆ ԶԱՒԱՐԱԿԱՆԱՑՆ. ՈՐՔ

Ի՛ բնշատակային ձայնիւ օրհնեա
ցուք զամենասո՛ր վերնոյդ
փառաւորեալ ըզհայր. ա՛ր վե
րակոչեաց զամենեսեան ի՛մաս
ուանէ յա՛ւիտեան։
Ա՛ր ըզեցիք ա՛ն ի՛ր նոր երկ
նեցիք սրբեցուց. ըզհաստատ
երկիր բարձրացուալ. ոդ վերակո։
Ա՛ր ըզաւուց ձայնիւ օրհնեացուք
հոգևորական հընչմամբ զա՛ռն
ցուք. սո՛ր զհոգին փառաւո
րեալ ոդ վերակոչ։
Ա՛ր ձայն փոխ զաստուածա՛ր
ա՛ր. ամենայն հնչիւք զամե
նեն կա՛ր ի զատաստանի. ըզ
ջերմեա՛ր սուրբ ա՛ր։
(Յորժամ հընչէ բարեբանութիւն
դին. և հանդիսին փոխ յայտնե
ցուց. ա՛ր ի զատկանի
փոխ զաստուածա՛ր սուրբ։

Որ զալոցն ընդ ամպս երկնից
ինորոգել զերեսս երկրի. բայ
ի զուրկ ածային փոխոյն. զար
թուցանէ զնընջեցեալսն հան
դերձ կենդանեօք բայ.

Այլ լ՚ սոյն մարխաւանէա
բանացեալ. օրինեալ է կանայս.
Օ երկան անբնաւոսեր յարգան
դի կրեցեր. օրհնեալ.
Ան՚ի գաղտ ոչինչ վասչն մեր բա
րեխօսել. օրհ.

Ա՚ր որդիդ ես և բանդ ալէճ.
հաւատարիկից ընդհօր կեցեր.
ար քեզ կարդալք մարդասէր.
հանգո զհիւանդն ընդնջեցեալ
մեր՝ ընդ սուրբս քո բայ.

Ա՚ր ի քեզ յերկնից վասչն մեր զա
ւազն՚նաւաբեր զանցեանդ ազա
մայ. մերոյ բնութ բարձեր ի քէ
խաչին անարատ ձեռօք. հան.

Ա՚ր լուծեր զիշխանութիւն
կամաւորակիս մահուամբ քոյ՚ն
բանաւորաց զաղատանս առալի՚
քո հեղեալ մանկածիք. հան.

Բնեզ վայել ա՚ծ օրհնի՚ք.
որ յանմատոյց ամուռ անմահից
փառաբանիս իբարձեալս. զնըն
ջեցեալսդն յանուն քո ընկալ
երկինային քո սբ՚ առաքեաս՚.
որ ամի՚ն յոդ եւ մարդասէր.

Ա՚ր ունիս իշխանութի՚ մահու և
կենաց. յիշեա՚ զհոգիս նընջե
ցելոց մերոց. և հանգո՚ ընդ սբ՚
քո ի խորան քոմ սիրելւոյց. որ.

Ա՚ր

Յորժամ առնես զհատուցում
ընս սոր՝ և նեղեալք քո պարծեսցին
ի քեզ. և մեք շնորհեսցիս փրկ
կիչ հոգւոյ ի յաղթ քոմմէ.

Ա՚ռաքեալդ առաքեա արարիչ քոյ
հոսանիցդ. մարդասիրութիւնդ
քո խրնայեա յանձինս մեր՝
առեղծիչ կենդանեացդ և հան
գուցիչ նընջեցելոցդ.

Ի խաչին բեւեռեցար. զմահս
լուծեր զիշխանութիւնդ. յաւիտ
նից ընընջեցեալսդն վերածեր
յանմահ ի՚կեանս՝ առեղծիչ.
Ի՚րժանաւորաց քոց աղաչիւք
հիշեա՚ զմեր ընընջեցեալսն.
յորժամ գայցես անձամբ փառօք
հատուցանել մարդկին ըստ գործս
և մեր ընընջեցելոցդն շնորհեա՚
դասիլ ընդ սբ՚ոս քո՛.

* Ի-որ Ա՚-ոյ ի՚մ.

Ա՚ՐԵՒԱԾ ԱՒՏ՚Ր

դասէր սո՚. որ վրդն մեր
ի՚մաց ձայն կո՚
չեր. ո՚ր ա՚ծ հարցըն մերոց.
Ա՚ր խոստացար հատուցանել
ընընջեցելոց յանուն քո՛ ընկենուլ
սո՚. Ա՚ղաչ խընդրեմք ի քէն մար
դասէր սո՚. զհոգիս ննջեցելոց
դասեա՚ ընդ սո՚ոսդ քո՛. ո՚ր.
Ընդո՚ օրհնեցեալ. Խաչեալ ա՚ծ
քիկ ընդստեւնէն ի յաւիտ վա
ռաց անդադար հոգեւորեցրիչ

Պատրաստ սո արարիր առաջի
իմ ընդ սեղան ժողովոյն. այկնեցան
զիմանն ընդդէմ իմոյ։

Սաղմ. ՃԿԲ հատուած 22

Օ՛ծեր ի խորհուրդ ընդդէմ իմ
ընդ ժակ ըս ոչնչանալոյն արեցոյց զիս

Սաղմ. Օնե հատ 22

Ողջ ա՛յն քեզ ոչ երկնչեցի.
ողջ ա՛յն քեզ սիրեաւ.
ողջ ա՛յն ձեզ դուք քահանայք
ուխտեան. ես ձանձրացայ հոգ
զիմել առ արարիչն իմ։

Սաղմ. Ճ-րտ հատ 121

Ողջ ա՛յն ձեզ մանկունք երկիր
ղեցոյ. ողջ ա՛յն ձեզ հայրապե
տել երեսայիք իմ ընդ ինձ. ողջ ա՛յն
ձեզ հանդիսին ժողովրդականք
ես ձանձրացայ հոգալ զարդ
յան սմա ներցուն։ 537

Ա՛ր յամի՛ս ա՛րձնեաւ ա՛ր ա՛ր
ժանի՛ս արա զիմ ա՛ր ա՛ր
ա՛ն ներոգմանն. ի՛ր ա՛ր ի՛ր
ա՛ծային փողոյն. ընդառաջել
ընձ ի՛ր փառաց։

Ա՛ր ա՛ր ի՛ր ի՛ր ա՛ր ի՛ր
ա՛ր ի՛ր ա՛ր ի՛ր ա

Ա՛ստ՝՛ Տէրդ ականջդ ինձէն դարձո՛ւր
եւ լո՛ւր ինձ. ա՛ստ՝՛ աղքատիմ եւ նեղեալ
եմ ես. զոգիս պահեա՛ զի սո՛ւրբ եմ ես.
զծառայդ ապրեցո՛ւր ես Աստուա՛ծ իմ
յուսացեալ ի քէն։

Ա՛ղ՝՛ թէ ապրեցի՛ր վասն իմ
հոգւոյ իմ. եղբայրք և ոտիկք. և
օրհնեցա՛ք զձեզ ի քէն վերակոչ
եմ ես. պահեցա՛ք հաստատուն ի
հաւատոյս ձեր վասն ի սատկա
նեմ՝ կեա՛ց կոչմանս այսորիկ.
և խաղաղութի՛ւն տա՛ք ձեզ
ընդ ձեզ՝ յաւիտեանս ամէն։

Զնո՛ւիկն ամենայնիւ տա՛ր
այլ ոտ ա՛յրեր զերկիրն ևՀերկիր

Ի բանին ա՛զգի. որ՛ոմ տէր ա՛ծ
կայ կո՛ւրեայ օգնակա՛ն ես նման։

Ա՛ղ՝՛ պատրա՛ստեցաւ ա՛ր՝՛ օրհնեա՛
լին. ևՀրեշտակա՛նքն ես յաւիտեանից։

Զնո՛ւիկն զձի՛ զտէր ի՛ սիոնէ.
այլ ոտ ընակեա՛ցոյ ես յերկի՛ր մեր։

Ա՛ղ՝՛ երանեցո՛ւսո անձինն իմ ի՛ տէ՛ր
յորում՝ ստեղծա՛ր ամ՝՛ զքանզի
պատուհասանա՛ց մեզայ. և՛ ձա
շակեցի՛ր ընդ ամենայն մեզս.
ա՛ր յոյս ի՛մ օգնակա՛ն ինձ։

Ընտրեցի՛ զճանապարհ ճշմարտութեան.
զդատաստանս քո՛ւ. քանզի խընդ
րեցի զամ՝՛ ա՛ծ քո՛ւ. զհաստատ անդ
րիդն ինձ՝՛ ղայրքո՛ւ ստեղծո՛ւած ա՛յ
այլ ա՛ոտ քո՛ւ միայն պատճառի՛ւ
հայր եղիցի՛ւսո. ա՛ր յոյս ի՛մ օգ

Ո՛րպէս ընդ՝՛ ա՛ծուս զլի՛ւս ա՛ր՝՛ զնա
ծնանիցի՛ ի քո՛ւմ. քանզի խընդ
րեցի զամ՝՛ ա՛ծ քո՛ւ. զհաստատ անդ
րիդն ինձ՝՛ ղայրքո՛ւ ստեղծո՛ւած ա՛յ
այլ ա՛ոտ քո՛ւ միայն պատճառի՛ւ
հայր եղիցի՛ւսո. ա՛ր յոյս ի՛մ օգ

Ա՛ստուա՛ծ ընդ՝՛ իս ա՛ր՝՛ ոչ ես հա
ղո՛ւագ. ա՛ղքի առ արարչէդն հայ
ցեա՛ւք. ա՛ստուա՛ծ իմ հանգո՛ւր.
Ա՛ր ես ա՛ր՝՛ հոգի՛ւս. ըզա՛ստ պա
հեա՛ւ. զի քո՛ւ խաչի՛ւ և յարու՛թե
ա՛ւդ հա՛ւատացի՛ւ. թագաւո՛ր երկ
նաւո՛ր հանգո՛ւր զհո՛գւդ սուրբ.
ի՛ւրեցի՛ւսո սո՛ւրբ զհատա՛ւոս։
Ի՛ւրաքանչ՛ւր ոմն զօրո՛ւեց՝ և ի՛ւր
զոյք թագաւո՛ւրին մեծի՛ւ. ուր ժո
ղովք սրբոցն ոմն ինչ ի՛ւմաստասի՛ւ.
գնացեալ յառա՛ւ և հանգիցես
ընդ հրեշտակի՛ւց գա՛ւս. առա՛ւ
ներ ըզ լոյսն յաւիտեանից։
Ա՛երանեցա՛ւ անձինք ի՛ւմ ի՛ւր յոր
ժ առեղծեցեր զին. ու՛ հոգւոյս մեր
նեաւ յինէն. ա՛ր զապաւի՛ւնեա՛ւ
ի՛ւրեա՛ւ ի քո՛ւմ գալստեանդն։
Առեղծո՛ւած եմ անա՛ւտ ձեռա՛ւց
քո՛ւց ա՛ի անառա՛ւս առներ. այլ ինայ
ես ա՛յնչ յաչդ քո՛ւ առներ. ա՛ր զա
Ընդ՝՛ ա՛ծուս զլի՛ւս ա՛ր՝՛ զնա

ՈՐ ԵՐԿՐԻ ՀՈՎԻՒ ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ ԿԻՐԱԿՈՒՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԾՆՆԴԵԱՆ ՏՕՆԸ։

* Տե՛ս Լուսաւորչի։

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԻՐԱԿՈՍ ԵՐԷՑ ԶՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀՈՎԻՒ ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ ԿԻՐԱԿՈՒՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԾՆՆԴԵԱՆ ՏՕՆԸ։

Ի ՀՈՒՆՎԱՐԻ Ա.

Ի ՀՈՒՆՎԱՐԻ Ա.

Ի՞նչ ասեմ ես քեզ ամենաքաղցր Հիսուս իմ, որ ոչ ունիմ ինչ ասել, զի ամենայն ինչ ի քէն ունիմ, ամենայն ինչ ի քէն առի, ամենայն ինչ ի քէն ստացայ, ամենայն ինչ ի քէն ընդունեցայ, ամենայն ինչ ի քէն ակնկալեցայ, ամենայն ինչ ի քէն սպասեցի, ամենայն ինչ ի քէն խնդրեցի, ամենայն ինչ ի քէն գտի, ամենայն ինչ ի քէն գիտացի, ամենայն ինչ ի քէն ուսայ, ամենայն ինչ ի քէն հարցի, ամենայն ինչ ի քէն ուսուց

ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ՍՐԲՈՅ ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՅՐԻՆ

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԱՅ ՄԱՐԻԱՄԻ

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՒ ՍՐԲՈՅ ՀՈԳՒՈՅ

Ի՛ր հնդերձեալս գալ փառքի
հօր. զարհուրացանել ըզննջիցն
իւր՝ անուանելոյ քո. նորոգեա
և զմեր ընդ նոսին. այլ.
Յամահուեց սրտից և պայր
գեխէ կենդանութեանէ. ի միւսանգ
գամ գալստեանն ի յաշխարհս
կան ատենին. Թողութիւն շնոր
հեա մեր ընդ նոսին. այլ.
Ի՛ր ոչնչացի՛ք բոլոր պատ
րիք ըզնա յատեան.
Ի՛ր նըստի՛ ընդ աջմէ հօր ծը
նողի իւրոյ. և ամպոտ սիրապէս
խրնամէ զարարածըս. բարձր.
Ի՛ր ըստ՛ղծիլ բնութի՛ մեղկանն
նորոգէ իւր ատենէն. Լուսով
գործէ ի կեանն անմահ. բա՛
Ի՛ր ամենէն վիմածին աղբիւր
յորդառատ. բարունակ ծաղկեալ
այգի վայելուչ երանելոյ հոգեղէն
յաբուսոյ բանին առնակ անօ
րինութ առաքեալ հոգւոյն.
ատենաբեր հոգւոյն.
շնորհել զքո՛ղութի՛ մեր ընդ նոսին
ցերկոյն. վասիկն ղրկեսցի՛ն
բացօղ բանալի՛. քի բարձող
ընդմէնաց երկնից. տասիկ ասկե
ղէ՛ն լի մա՛նանայիկ. զաւա՛զան
ծաղկեալ յարմա՛ծոյն քրիստոյ.
առաքեալ լուսով մայր՝. ա՛ր ծընե
Ձ՛օղ քո՛ղութեամբ ցանկալի
զեսարիննոյն. նոր քրիստոն սրտ
եկ գեղ մա՛ղթութեամբ հիմն

եկեղեցւոյ. մեզ՛ զ՛ աղաւնի
ամպ հովանաւոր ոգ կոչ մա՛
րիամ. ա՛ր ծընե.
Յանկարծ զնախայն ծոցոյ հօր
խոնարհեա՛լ բանիդ մարմնացար
ի կուսէն վա՛սըն փըրկո՛ւե մե
ղայ. ա՛ղաչեմք ըզքեզ զննջե
ցեա՛լսըն մեր ի քեզ ուղիղ հաս
տա՛լ. ի՛ շնա՛ մէ՛ջ յորժամ
գա՛ս թագաւորե՛լ քրիստո՛ս.
Ընտիակալ քաղցրութի՛ ողջո
այ՝. հաճեցար բանալ զմեզս
աշխարհի՛ քո խաչելութի՛ն. ա՛ղ
Ամաւորական մահուամբ քո
լուծեր զերկո՛ւնըս մահո՛ն. և
արժանի արարեր քո՛ղութե յան
ցանաց քոյ՛ էք զո արեամբ. ա՛ղ
Ի՛ր փրկանակ մեղաւորաց ըզմ
ռանել յանձն առեր. ի քանեալ
ի դեղձոխըս փըրկեցեր ի մեղայ
սէր բանալո՛ն ըզդեղերձեա՛լս. ա՛ղ
Հարի՛ բանեալ զանչափ զմար
դա՛յնութի՛ն. որ երեքօրեայ յա՛
րուցեա՛լ զկենդանութի՛ պայ
գեղեցեր աշխարհի՛. ա՛ղ
Ի՛ր ոչ ի լսե՛ալ զմեզ լա՛սատ
րեա՛. որ փառաք հօր համընդեր
ձեալ ես գալ ի դա՛տել զեր
կիր. արժանաւորեա՛ մե՛զ զմեր
ըզննջեցեալսն անձամբ խոստ
մա՛նդ քոյ ընդ նոսա քո.
Ձեր և հո՛գւոյ համագոյակից.
ի սուրբ երրո՛րդութեան աշխա
տո՛ւ. Ն՛երկին և երկիր արդա՛ր

մանկանց. և գոյացուցիչ տո
գոյց մեր ընդ[illegible]

Ո՛ր բարձրացար ի խաչին վա
ղմէդ նորոգմանն. և ի[illegible]
զմեզ ի դժոխոյ ի[illegible] աւգտա
գերեալսն. Ո՛վ զի[illegible] արեան զո
հիւն կենագործ աշխարհի.
և հանգստեան արժանաւորեա

ՅԵՐԵՍԱՂԷՄԻՆ ՎԵՐԱՑ։

Ո՛նդ զլեռնէն ելիմք ծիր
նեցէք ընդառաջն իւրոյ թո
ռան. զի հանգուցէ ընդ[illegible]
ցեալ ծառայ իւր յաւիտենից.
ի միւսանգամ փառաց իւրոյ գա
լստեան. Ո՛նդ սերովբէից
երգեսցուք ձայնիւ գովեցէք զ
զոդիսն մատիճն. զի հան։

Ո՛նդ քերովբէից ընդ փառաւոր
հոծից բարձեալ հանեցէք զՏ
գիսն Յիսուսիոյ. զի հան։

*Նոյն Ձայնիւ։

ԱՐԱՐՈՒՄՆ ՏԱՐԱՑ։

Հանդերձեալ եմ գալ ի դա
ռնէ զերկիր արեգական ա[illegible]
րուեր. զի ընդ տղերքն ընդ
նուիրեալ մեր վերառնիլ նո
զոգիացեալ ի կեանս. ընդ[illegible]
զի ա՛ր ես ըզքո հա՛ղորդ ըս
Ո՛ր ածեալն բարիւք զդա
ռեալ ընդ[illegible]
առաջ տիեզերացս. տեսարան
և ընդ մեր ընդունիցեալան անձա
ռելի ա՛ծայն ընտ[illegible]

Ո՛ր

դառնալ. յորժամ հաստա
նեալ ընդ զորձոց խոստանալ
խոստ. այժմանա։

Ո՛ր պարկիզբդ հրեղինաց և
հրեղինաց. և մշտընկենդանա
փոքունիս ի բանսիւր պաշտանէ
ից. ի քէն հայցեմ ի մեք քողոք
շնորհեա ընդունելոյ մերոց։

Ո՛ր ի յերկիլ երեսեցար ընդ
մարդկան քրնամի կենցաղ. և զան
տահուքինն պարգեւեցեր մեզ
մանկացելոցս. ի քէն հայցեմ։

Յորժամ երեսիս յաջոյ փա
ռաւորական իշխանութեանդ. և փա
ռաւորս առ ի քէն փառաք ըզ
դէնս արեանդ սուրբ. ի քէն։

Ո՛ր անբաւ քո մարդասիրութիւնդ
ընդ քեզ բաղադրեալ յազգս մարդկան
ծնանիր ի կուսէն. ընդ ընտա
նս ընդ առ առաքեալսն. ընդ ընդունե
ցեալ զերանելի մարմինդ քո
հանգիր Թագաւոր յաւիտենից
Ո՛ր իւր խաչին զնաւ ընդկնի
գառն ևզմարմին և զարիւնդ
քո բաշխեցեր ի փրկիչ[illegible]
աշխարհի. Տէր ողորմեա
մարդկան քո և աղերսեա ընդ
արեկակի՝ ց ամուրն. ևերկնից
արքայութեդ ժառանգորդ լի
նի՝ հաւատացեալ
ըս գալստեան քո սուրբ. ընդ
Փառք քեզ ա՛ծ փառաւորեալ
յաւիտեան. որ կենդանարար հա

ոսկի կընդրուի՝ և զմեռա և զհալուիս. քան։
Յորժամ հարկանիցէ ոք զգա-
լաստանն քո տէր. յայնժամ
զարհուրեսցի դողմամբ ամենայն
իմաստք քոյոք քաջանկ. ամպաշինք ես զ
քեզ վերկիզիչ. տանգի և ելմիջ
ընդընդիցեսցեն ընդ ոտ քու։
Որ սիմ յնդեռս բանտարկեալս.
Ծանաբեկ լուսոյ ծագմանդ քո
որ ցնծայն դասք ամենայնքնեանցն
ի վերոյ լուսեղէն ամպոցն. այ։
Ընտրեալ բազմադրութիւն ոդոյ
մաճ աւր. ով անտես առներ զը
մեղուցեալքդ յայնպիսի ան
ուրեն. որ սիմ յնդ։

Գանդի զքեզ ծրհնեն հիսա
նալիք երկնից ամենայն. ամե
նակալ ամենակարող
Թող բամեղս սոր ընդդիմացիցին
և տանգի իմասցին քու ամ
բոխն ի քանդ բառնան։
Որ ինամեսցուն ընդ մարգարէն
մովսէս լուսաւորեցեր ածոյին
փառօք սուրբ ածուիդ զ
քո. լուսաւորեա և բզմեր ընդ
ընդիցեալսն և տանգի իմասցին
Ամարեցուսըք սոր ածածկեմ
ծրհնողի և մօրքո յիշեսցի զգինս
արեանն քո սոր. և զաստաւորեա
տերտանալիս յանմահաւոր և յան
սրբասէր ի կեանդ. ի յայ։

Որ նատիս իմէն բազմայեղոյ քե
րովբէից թագաւոր խաղաղու
տանգի և բզմեր ընդ
իմերիսնեդ քու ընդ
Ընդ ամենայն օրհնեալ և բարի
ամարեկ քո ընդունիցի
Որ յաչեզակերպ հոյրենի
կանաս. ընդ հօր փառակից կեան
գանին յաւիտենից. ելիզեանաւք
դանկ զամենայն ամարեալս. օր։
Ընտրեալ հայցիմք ի քէն սոր չի
գիդ կենդանարար. ազաչանօք
սոր առաքեալ ծանին սոր այ
ժանի և բզմեր ընդունիցես
մտանել ի յերկնային քո սոր
առաքեալս. և ընդ վերին զօրսն
ծրհնեմ զ քեզ ընդունիցիս
Ամարեալդ վերապատուիցն
հոյրն յոգնախոհեմս և զա
նա ակին. երգարանեալ մատռե
ցանեն զերամբշտականանց զե
բանալիսն տո զերկին տրեալ
մանան. քո ինձ զ ելմանանեալ
որ ծրնող ոյ զայրասիր և վերս
ծեր զազգըս մարդկային տո
յոդիք զբանս. ազաչանօք հայ
ցեմք ի քէն ընդունիցիս սեր
ընդ սո երբեմն հանգոյ։
Անդրեղեալ զոմեն ընդբեզեզ
բանալեաց զո ընդ հոգ
ղինանդ. տերեզայր ընտանալոյ
պարանակեալ ծածկեն ընդիր
էն յայ հոգ զբոյ։

զոյն յառնեն մեռելքն. և այն առաջի՝ ահաւոր գոլ քո՛ Աստուծոյ։
Ո՛վ ընկալ զմեզ ողորմելիս մեղաց ծովուն. ապրեցո՛ զհոգիս նոյն ըզդատաւորեալս ի ջրոյն դատաստանի։ Ո՛վ լուսաւորիչ ծրագրութեամբ սրբոյ աւազանին. մի՛ բարկութեամբ խրատեր. և մի՛ սրտմտութեամբ քո՛ յանդիմաներ։

Ամբարեաց քաղաքացի յանկուն նից՝ հաւատ անընկիզելիս. որ զմեզ ծննդոց առաքեցեր ի վերուստ՝ ոգի մարդկան. աղաչեմք ըզքեզ մի՛ շրջեսցես զհոգիս նորընծայիցս ի քէն. եւ մի՛ զրկեսցես զմեզ ի քէն՝ Տեառ՛ մեր Յիսուս Քրիստո՛ս։ Հանդերձ այծ երկնաւոր մորմնոյն՝ սիրելի քումդ՝ զոր ինչ խոչին պատուական քարձոյ մերոյ գոհն անարատ. աղաչեմք։

Երանելի՛ է շնոր՛հն քո՛ յոգի՝ զոր խոստացար մեզ Տէր շնորհել. որ վերստին ծննդեամբ առաջին կոչեցեր յորդեգրութիւնն ըզմարդիկ։

Նորոգեա՛ զհոգիս նորս։

Այր անընկիզելն արարիչ յառաջ քան զամենայն. առ քեզ կարդամք եպա զաւիթք. հանդերձ՝ զնորընծայեցեալսն ի քէն մեր ի՛ տուրս անմահութիւն։ Երդեմք զքաւիչ հաճիկն հակիճ հօր և Տեառ՛ մերոյ Յիսուսի՝ զոր ինչ ընդ

Պատուական քո՛ արեամբ ազատեցեր զմեզ ի դատաստանէ յաւիտենից։ Ո՛վ ընկալ զմեզ ողորմելիս մեղաց ծովուն. ապրեցո՛ զհոգիս նոյն ըզդատաւորեալս ի ջրոյն դատաստանի։ Ո՛վ լուսաւորիչ ծրագրութեամբ սրբոյ աւազանին. մի՛ բարկութեամբ խրատեր. և մի՛ սրտմտութեամբ քո՛ յանդիմաներ։

Ամբարեաց քաղաքացի յանկուն նից՝ հաւատ անընկիզելիս. որ զմեզ ծննդոց առաքեցեր ի վերուստ՝ ոգի մարդկան. աղաչեմք ըզքեզ մի՛ շրջեսցես զհոգիս նորընծայիցս ի քէն. եւ մի՛ զրկեսցես զմեզ ի քէն՝ Տեառ՛ մեր Յիսուս Քրիստո՛ս։ Հանդերձ այծ երկնաւոր մորմնոյն՝ սիրելի քումդ՝ զոր ինչ խոչին պատուական քարձոյ մերոյ գոհն անարատ. աղաչեմք։

Երանելի՛ է շնոր՛հն քո՛ յոգի՝ զոր խոստացար մեզ Տէր շնորհել. որ վերստին ծննդեամբ առաջին կոչեցեր յորդեգրութիւնն ըզմարդիկ։

Նորոգեա՛ զհոգիս նորս։

Այր անընկիզելն արարիչ յառաջ քան զամենայն. առ քեզ կարդամք եպա զաւիթք. հանդերձ՝ զնորընծայեցեալսն ի քէն մեր ի՛ տուրս անմահութիւն։ Երդեմք զքաւիչ հաճիկն հակիճ հօր և Տեառ՛ մերոյ Յիսուսի՝ զոր ինչ ընդ

Պատուական քո՛ արեամբ ազատեցեր զմեզ ի դատաստանէ յաւիտենից։ Ո՛վ ընկալ զմեզ ողորմելիս մեղաց ծովուն. ապրեցո՛ զհոգիս նոյն ըզդատաւորեալս ի ջրոյն դատաստանի։ Ո՛վ լուսաւորիչ ծրագրութեամբ սրբոյ աւազանին. մի՛ բարկութեամբ խրատեր. և մի՛ սրտմտութեամբ քո՛ յանդիմաներ։

Ամբարեաց քաղաքացի յանկուն նից՝ հաւատ անընկիզելիս. որ զմեզ ծննդոց առաքեցեր ի վերուստ՝ ոգի մարդկան. աղաչեմք ըզքեզ մի՛ շրջեսցես զհոգիս նորընծայիցս ի քէն. եւ մի՛ զրկեսցես զմեզ ի քէն՝ Տեառ՛ մեր Յիսուս Քրիստո՛ս։ Հանդերձ այծ երկնաւոր մորմնոյն՝ սիրելի քումդ՝ զոր ինչ խոչին պատուական քարձոյ մերոյ գոհն անարատ. աղաչեմք։

Երանելի՛ է շնոր՛հն քո՛ յոգի՝ զոր խոստացար մեզ Տէր շնորհել. որ վերստին ծննդեամբ առաջին կոչեցեր յորդեգրութիւնն ըզմարդիկ։

Նորոգեա՛ զհոգիս նորս։

Այր անընկիզելն արարիչ յառաջ քան զամենայն. առ քեզ կարդամք եպա զաւիթք. հանդերձ՝ զնորընծայեցեալսն ի քէն մեր ի՛ տուրս անմահութիւն։ Երդեմք զքաւիչ հաճիկն հակիճ հօր և Տեառ՛ մերոյ Յիսուսի՝ զոր ինչ ընդ

Պատուական քո՛ արեամբ ազատեցեր զմեզ ի դատաստանէ յաւիտենից։ Ո՛վ ընկալ զմեզ ողորմելիս մեղաց ծովուն. ապրեցո՛ զհոգիս նոյն ըզդատաւորեալս ի ջրոյն դատաստանի։ Ո՛վ լուսաւորիչ ծրագրութեամբ սրբոյ աւազանին. մի՛ բարկութեամբ խրատեր. և մի՛ սրտմտութեամբ քո՛ յանդիմաներ։

Ամբարեաց քաղաքացի յանկուն նից՝ հաւատ անընկիզելիս. որ զմեզ ծննդոց առաքեցեր ի վերուստ՝ ոգի մարդկան. աղաչեմք ըզքեզ մի՛ շրջեսցես զհոգիս նորընծայիցս ի քէն. եւ մի՛ զրկեսցես զմեզ ի քէն՝ Տեառ՛ մեր Յիսուս Քրիստո՛ս։ Հանդերձ այծ երկնաւոր մորմնոյն՝ սիրելի քումդ՝ զոր ինչ խոչին պատուական քարձոյ մերոյ գոհն անարատ. աղաչեմք։

Երանելի՛ է շնոր՛հն քո՛ յոգի՝ զոր խոստացար մեզ Տէր շնորհել. որ վերստին ծննդեամբ առաջին կոչեցեր յորդեգրութիւնն ըզմարդիկ։

Նորոգեա՛ զհոգիս նորս։

Այր անընկիզելն արարիչ յառաջ քան զամենայն. առ քեզ կարդամք եպա զաւիթք. հանդերձ՝ զնորընծայեցեալսն ի քէն մեր ի՛ տուրս անմահութիւն։ Երդեմք զքաւիչ հաճիկն հակիճ հօր և Տեառ՛ մերոյ Յիսուսի՝ զոր ինչ ընդ

Պատուական քո՛ արեամբ ազատեցեր զմեզ ի դատաստանէ յաւիտենից։ Ո՛վ ընկալ զմեզ ողորմելիս մեղաց ծովուն. ապրեցո՛ զհոգիս նոյն ըզդատաւորեալս ի ջրոյն դատաստանի։ Ո՛վ լուսաւորիչ ծրագրութեամբ սրբոյ աւազանին. մի՛ բարկութեամբ խրատեր. և մի՛ սրտմտութեամբ քո՛ յանդիմաներ։

Ամբարեաց քաղաքացի յանկուն նից՝ հաւատ անընկիզելիս. որ զմեզ ծննդոց առաքեցեր ի վերուստ՝ ոգի մարդկան. աղաչեմք ըզքեզ մի՛ շրջեսցես զհոգիս նորընծայիցս ի քէն. եւ մի՛ զրկեսցես զմեզ ի քէն՝ Տեառ՛ մեր Յիսուս Քրիստո՛ս։ Հանդերձ այծ երկնաւոր մորմնոյն՝ սիրելի քումդ՝ զոր ինչ խոչին պատուական քարձոյ մերոյ գոհն անարատ. աղաչեմք։

Երանելի՛ է շնոր՛հն քո՛ յոգի՝ զոր խոստացար մեզ Տէր շնորհել. որ վերստին ծննդեամբ առաջին կոչեցեր յորդեգրութիւնն ըզմարդիկ։

Նորոգեա՛ զհոգիս նորս։

Այր անընկիզելն արարիչ յառաջ քան զամենայն. առ քեզ կարդամք եպա զաւիթք. հանդերձ՝ զնորընծայեցեալսն ի քէն մեր ի՛ տուրս անմահութիւն։ Երդեմք զքաւիչ հաճիկն հակիճ հօր և Տեառ՛ մերոյ Յիսուսի՝ զոր ինչ ընդ

Պատուական քո՛ արեամբ ազատեցեր զմեզ ի դատաստանէ յաւիտենից։ Ո՛վ ընկալ զմեզ ողորմելիս մեղաց ծովուն. ապրեցո՛ զհոգիս նոյն ըզդատաւորեալս ի ջրոյն դատաստանի։ Ո՛վ լուսաւորիչ ծրագրութեամբ սրբոյ աւազանին. մի՛ բարկութեամբ խրատեր. և մի՛ սրտմտութեամբ քո՛ յանդիմաներ։

Ամբարեաց քաղաքացի յանկուն նից՝ հաւատ անընկիզելիս. որ զմեզ ծննդոց առաքեցեր ի վերուստ՝ ոգի մարդկան. աղաչեմք ըզքեզ մի՛ շրջեսցես զհոգիս նորընծայիցս ի քէն. եւ մի՛ զրկեսցես զմեզ ի քէն՝ Տեառ՛ մեր Յիսուս Քրիստո՛ս։ Հանդերձ այծ երկնաւոր մորմնոյն՝ սիրելի քումդ՝ զոր ինչ խոչին պատուական քարձոյ մերոյ գոհն անարատ. աղաչեմք։

Երանելի՛ է շնոր՛հն քո՛ յոգի՝ զոր խոստացար մեզ Տէր շնորհել. որ վերստին ծննդեամբ առաջին կոչեցեր յորդեգրութիւնն ըզմարդիկ։

Նորոգեա՛ զհոգիս նորս։

Այր անընկիզելն արարիչ յառաջ քան զամենայն. առ քեզ կարդամք եպա զաւիթք. հանդերձ՝ զնորընծայեցեալսն ի քէն մեր ի՛ տուրս անմահութիւն։ Երդեմք զքաւիչ հաճիկն հակիճ հօր և Տեառ՛ մերոյ Յիսուսի՝ զոր ինչ ընդ

Ո՛ այդ ինչ համառ գայլ է, որ ոչ ոք կարող է սպանել. զարհուրելի է երեսից, և ոչ ոք կարող է մոտենալ նրան. ագռաւի պէս թռչում է, և ոչ ոք կարող է բռնել նրան. հանգիստ և լռութեան ընդունակ չէ. որ տեղ նրան բռնես, այնտեղ չի մնում. Յուդան գալով հարկանէ զանազան ազգերը և ասէ. Ես եմ առիւծ, որ ոչ ոք չի կարող նայել ինձ երես առ երես. ագռաւ. Առիւծն դնդի և գայլ պատկերով հրաշագործ հառաջանէ ասելով թէ յարուցեալ հառաջանէ վասն ընտրելոց իւրոց. արա՛ւ.

Ո՛ տգիտնէ օրէնս դատաստանին և դիպուածս առաջի բերէ. առաւօտուն կելլէ հրեշտակ սահման հրեշտակաց կոչի. ընդդէմ ընդհատողացն մեր մի՛ անտես առնէր յայտնի ասելով զօրութիւն դատաստանին. բարեխաւսէ ինձ առ աստուածածինն.

Առանին դատաւորին ոչինչ ցաւելոց ոչինչ հրեշտակք. ասացին գերեզմանն մատնէ բերդերդին հիներորդ.

Ո՛ առաւոտուն երկնի ոչ պատ մատ զայն. գերեզմանն գոչէ փոշեաթ ոսկերք եկեալ. գերեզմանն լուսոյ զարդարուն ոչ ոսկերք.

Ո՛ երեքտասն ես ի գերեզմանն գեր մատանի մը տանեմ ի յարդարեալն

վառակից հօր և մօրեղբոր. աղա ջանաք ածածկին. տան.

Ո՛ր հայրական իշխանութիւն և վառօք գայլացեալ ոչ նմանեցաք ես գառներ տան գերեզմանն քո առաքելովք. և առնեն ընդհատողացն սուրբ բանից.

Ո՛ր լուսափայլ ճառագայթիւք նոր շնորհաւ աբեղայ խոչին յատակեր քեզ քեզ ի՛ և գազիս. և ընտրեր քո զօրին յայտնեաց. եառնեն.

Ո՛րդ աղաչեմք զքեզ քո օրդի առաքեցոյ. հինգ զմեզ նոր ճշմարիտ մի գարձցի արնանակ ամաչեցեալ ի յատ ի՛ ողորմեան.

Ո՛ղորմեալ խոստովան վառօք արբեսք. խոնարհեալ անձամբ ըստ պատուիրանի. գառներ կենդանեաց և մեռելոց. քո օրդի առաքեցոյ. յայնմահետ ոչ հերձին. լուսազարդեալ պայծառացան զնոսին ի վերին երուսաղէմ ի յայ ջակոմեան գառնեն.

Ո՛ճ եահերէ օր գալստեան քո ոչ յայտնի շարժի ոչ զօրեր թիւք երկնից. արեգականակերպ ճառագայթիւք փայլին ի յատեն մեզ. յայն. Յուդան հարկանէ փիլ գալստեան քո ոչ. ի յայ ոչ երկիրեան գերեզմանէ ընդհատողացն ոչ ոսկերք ոչ յայտնի. յայնմ.

կոչէին էհան վերին կոչողին. հինգշաբթին ամէն կոչէին աշտարոթ. դասատէրն անաչառ դատաւորն ամենայն արդարոց. հրաշագործ անուղղայ դատաւորն զմեզ ազատեսցէ. և

Ա՛ենց եմաստեղէ օրըն դասատէրն ամենին. և գիրքն առալի էր մին. իլսաց ըզձայն փողոյն և ըզհընչումն եւս ոչ հագին հերոյն. Ասատիմամբ առանն երկիր և դողաց ոչրատնջ. և գաբրիէլ հընչեցուցանէ ըզտիեզերաբար ըզբարբառ փողոյն. և հոգիքն ըզդենուին զանա ոսկա՛ն մարմինս. Ասաչէն վայէ յարեւելից ծագընապատի պայծառանայն ամէն ըզգալին. պայծառանայն ամէն ըզդալն. և ամէնազորքն ծածկին յանապատեր լուսոյն. և ճառագայթէ սրբ խաչին առալի գայ մարդկ զաճգի քեզ ինքեանի. ի յայնմաւուր այնքան ոգորեա՛ հոգւոյդ սէր ընկնիր ցերկրն.

Ա՛ՈՒՏԱՆԱՆ ԱՌԱՔԵԼԻՆ.

* Տէր ողորմեա՛.

Ա՛ուտանան առաքելին և արարչէ ամենայնի. որ մաչկանացաւ կենդանի և անմահ. ընդ բնիկ բարբանեցաւ ամէն տիրոց. Որ ապաւէն որեալդես ի սերոբէ. զբեցար զծառայի կենդանի. ե՛ խաչառացուր տիառտ ցերկրս ընծկեցերց յանուն քո ընդ կեանս. ընդ

երկրի. յորմէ առեղծեալ եմք ամենեքեան. բժժիշկ իմաստուն և ամարտարապետ բժժիշկ իմ գոյ իմ ցիս ողջոյն. ա՛րարող և յո՛յս վերկոյքեմ մերոյ. Ա՛ղիցի ձեռքն քո պանծալի ձեր իմոյ. Լա՛ւ քո բարի առաջ նորոգեացէ ինձ իմարդարութի. բժժիշկ. Ա՛ր ղեւացես առնս ըզգեստ մարդութենէդ. և յաղերկէդ կենաց լուսացեր զմեզ անձին իմոյ. բժժիշկ. Ա՛ջգէ անձն իմ օրհնեացէ ըզքեզ զամ ա՛ւրհնեալ կենաց իմոյ և ա՛ռաքեզ ապա՛ հինիմ տիկնոջ բանաւոր հօտի. դարձի զմիլ

բերա՛ ի՛ հատ քո՛ւ. բե՛.

Ա՛նբասիկիղէն ա՛ծ սիկղէն արարչեւն ի՛ հոգոյ առեղծեր ըզմիգն առալին. գործել ևապահել յան պատմ իկեանս. իսկ ի՛ առնն զանձ հրամանի քո ա՛ր. ըզվճ ձեռ մահու իլը եդեալ. հոգեիր անգրկե՛ն և ի՛ հոգ գարձցես. և այժմ ա՛ղաչեմք զառեղծողն ամենից. ընկալ և՛ հանգո՛ զհրաժա՛ր բերա հոգւո. յեօթնանատեղեան լուսոյն խորհուս. ուր ժո՛ղովք հնդն ա՛բ ցն իհաղա՛ղաւե՛. հո՛գով հեղուն կերկնից բարեխնա. Ասկի՛ եղեալս անպիտանացայ. գի՛ղեցկայարմա՛ր շինուա՛ծոյս քակուե՛ս. խնաստե՛նըս կի՛ս բերայ ի՛ յալեց մեղաց յոր ընկղզ մեցայ. և այժմ

ակն առ. և հանդէր ընդ սբ. ըս.

Յորժամ գան փառք հօր գաս
եւ վերկիր արդարոն արդիւն.
Նոտիկ. զի յառնէր գառաւար
աչեղ քո փրկիչ մերկ եղեալ. ըստ

Որ արարիչդ ես արարածոց
հանգուցեալ ի տապանին կաս.
յիշեաւ՝ զմարգ նընջեցելոց
մերոց. և հանդէր ընդ սբ. ըս.

Որ երկայնամիտ ես առ ամե
նեսեան՝ եւ ներօղ յանցանաց
մերոց. յիշ. Որ վհատանգամ գա
լոյս հայրենի փառաց նորո
գիլ վախճանեցեր ծընունդ

. յիշեաւ զմ.

Նոզաբար փառաց քոց անմա
հութեց բաշխեալ ի փառասիրեալ
գալստեան ընդ քո. արժանաւո
րեա զմեզ ընդունելութեան մեր. գաս
կից լինել սբոց քոց. մարգա
պետաց ուրախ մեշտ ի յաճո
փառաց. Որ ոչ գոն հաստատեցեր
ընդ սբ. ըս. հանդերձ մարմ
նոյ և արեանն քո՝ սբ. այսր ըն
կալեալ հանդէր զմոգիս նոցա.
կենդանացուցեալ ի կեանսըդ յա
ւիտենից. մարգապետեա մեզ.

Յորժամ առնես զմառգսա
ըն սբ. և սբ. քո պատճառին
ի քէզ. յայտնեալ խնայես ի գա
ւառս քո. գաստատեալ յա

Ջանկ զմանն գաւառն. մար.

Նոզաբար մեղս քո ոչ յոչ ազգի
մարդկան՝ անհատանելի քո զօ

րութեան. և ոչ ոք ի ծնելոց կենդանի
ծերով զանապատ ձեռաց քոց առ
զծուաձս. զպատճէնեալն ի քէզ
զհնգից նընջեցելոց մեր ընկալ
յանապատս հիճենաց. որ օրհնես
էրգով ի հրեղէն զաւազանէդն
Ի յերկիր հրաշից արփիահրաշ
փայլմամբ. ի քառակերպեանն նը
շանի քո սբ. և զծուղ երկնից
ի յերկիր ծաւալեն. զպատ.
Ի հարիւնեակ փողոց հրեշտակ
պետին մեծ ի բանալ գերեզ
մանացըն զարթնեցեն մեռեալն
անապական մարմնով. զարդարեն

ընդ առաջ քո սբ. զպ.

Որ ինօրէ առաքեցեր մարգա
պետ կարօղ փրկիչ. և ըզմեզս
ցեաղ ըզմարդկեղէն բնութիւնդ.
պղտմեա սբ հրաժարելոյս զոր
հրաւիրեաս առ քեզ կոչեցեր.
Որ ի խաչին բեւեռեցար մար
դասէր կարօղ փրկիչ. և ըզ
ցօղ անապական արեանդ ցո
ղեցեր սիրելոցդ. պղտմեա.
Որ ըզգեցար աւերեցեր. և ըզ
դերեալսըն փրկեցեր. և զարդ
լեալսըն վերադեր ի յոյս կենաց
ըն յաւիտենից. պղտ.

Ա, սա սայլն սբ պղտմեա հնդ
հմոյ բազմամեղն. որ բնակեալ
ես ի յերկինս և յանմատոյց
փառաբնին. յիս մարգապետեա
բազմագութ փրկիչ և փառա
տեցո զքառս սնձին իմոյ.

Պահանջոյ յաղագս հոգւոյ. լո՛
քեալ թողի զկեանս աշխարհի.
և մարմին ոչնչանալ զարհա՛ւ
իմոյ ուսոյ ստեղծա՛ւ. ինչ։
Եթէ յայնմիկ մանեցայ ի
ձեռս աՀեղ հրապարակին. և առ
քիզ ապաքինիմ ստեղծող բնա
կից ու՞ր բոլորից. ինչ մար։
Հայեցայ ի բարձունս առ քեզ
կարծէ յաղի. ընկալ զիս յարկս
պղատոյց ամրացածոսկ աղով
ըէ քո. ինչ։ Ոչնա ի խաղաղուի
գալոյդ ի հոգւոյ տումէ ստեղծոյ.
նորոգօղ հաստարարիսո պարգեւ
ատուս ողորմութիւն. ինչ մար։
Ոչ կենդանիքս օրհնեմք զքեզ
քո Թագաւոր յաւիտենից. որ
փառքդ փառաւորիս ի յերկինսայ
նոյց և յերկրայնոյցս. ինչ։
Փոռաբանող առաքեմք քեզ
հայր երկնաւոր յերեսդ ընկնել
ձկանն մեր ի՞նանգ ի՞նչ ըսքան։
Ո՛ր էակից դես հօր և հոգւոյ
սրդիդ միածին. ինչեա՞ս։
Ո՛ր փառակից դես հօր և սրդոյ
հոգիդ սրբ շաղարիս. ինչ։
Ո՛ր անուսկից չես յերեսէ եկիր
յաշխարհ. մարմնացար ի կուսէն
յաղագս մերոյ պարտեաց. հայն
գո՞ւ։ ընկալեցաւ ըն մեր։
Ո՛ր ի հօրէ՞ լուսոյ լոյս ծագե
ցար և՞ կեանք. միածին որդի
հօր համագոյակից. հանդո։
Ո՛ր ի վե՞ր ըզես քան ընկեսս և
զիմերն ծովուս. ի խաչ հաներ
եաւ փրկեցեր ըզմարդկութիւն. հա։

Բ՝ ՈՐ ՅԱՆԿԻՑ ՍՏԵՂԾՈՂԴ ՅԻՑ
ապարշաւկից հօր բանդ ո՛ր ես.
Քոյրդ շնորհաւ ընկալեցեր
քոյ ծառայից. յորժամ գա՛ս
դատել զմեզ անուրա ձե՞ռդ
ստեղծեր. Ո՛ր ի հօրէ՞ առաքեր
ոգիդ ճշմարիտ համարիսոյ սուրբ
կենարար. Ո՛ր ի խաչէն ան
շընչա՛ցար. զմահս լուծեր
զի՞ չհամարեցեր. Ո՛ր պետա՛
կիչդ հոգւոյ սրբոյ և անվախ
ձան բա՛ր ծառայից բանիսոյ. Քո՛ղ

* Լուծ Տեառն [illegible]
[illegible]

ՄԱՆԱՒԱՂ ՄԱՆ
ժամանակ հայր անթա
կիզեն և անքառակ.
որդւոյ պատճառ ծնընդեամբ
անեղոտ հոգւոյն բըշխմամբ ան
բընաբար. պաղատիմք ըզքեզ
գթած երկայնամիտ առատութեամբ
ողորմեա քո ստեղծուածոցդ
յիւսով ի քեզ ընկալեցելոյս.
Ինձ որ ի ծնից հօր միածին
և կերպարանեալ սիրէ զբնատրելին.
որով երկինքն ըստ ոյժեացն աշխարհ
լրեալ հաստատեցաւ. հայցեմք
ի քէն որ և փրկիչ ամենեցուն
և կեցուցիչ. ո՛վ

կերեցեր ընկիերս մարդկաբար.
որ վայրն մեր զայս ամ՝ ի յանձն
առեր խոնարհութիւ. ող

Ա ողջմիտ ի հրաժարումն
ծառայի քո յաշխարհէ. հայցելիք
ի քէն արտասուիւն և պաղատիմք
զայս առնել. Ջանապարհ է քեզ
երից հանգուցեալս լեր ուղե
կից. ի յօթևանս հօր քոյ լեսուց
ընդունելոցդ առ հանգիստ.

Բ Ովքիսութիե մերոյ սիրելեան՝
մի կորուսեալ ի յորդանան. զոր
շնորհեցեր նոր աւազան ի մահ
բուի մեղաց մարդկին. հայցմամբ
կերկին կարապետին՝ մեծին ի
ծնունդս մի կորուսելին. ի յո

Գ ուսաւեր ձայնիւ յերկնից՝
զբեզ զաւանեաց հայր երկից.
աղաւնակերպ հոգին ի քեզ առ
համարձակ նոր հանգուցեալ.
ընդ մի կորուսեալս նովին հոգւով
յորդիզդրուիլ հօր հաւատով.

Դ ուսաւ մեզաց հալածեցաւ
լոյս գիտութիե քեզ ծագեցաւ.
խաչուառ ձկին ընկերացաւ
հիւանդութիե մեր ողջացաւ.
կենդանարարդ վտակէն և
լուսաւոր խաւարէն. ի յո

Ե ադումն անուն առ ի հօրէ
որ ընտրեցեր ի յաշխարհէ. լու
սաւորիչ ամենեցուն ընդ դաս
ընտրեալ աշակերտացն. պաշտ
օնագ առաքելոց փոխ յարեր
մեր եղելոց. ի յօթևանս.

Զ ուանք ի կենաց լոյս ի լուսոյ
որ բառնեցեր զմեզ ի հողոյ.

Ա երկայնեայ ընտրեցեր ճանչիլ
կենաւորաց ներկայեցոց. կեանք
և կենաց արեւոր հոգի հօր և որ
դոյ արարչակից. խընդրեմք ի
քէն աղերս բարեաց արբուցան
նոցին ծարաւեանց. ողջ

Բ անանիմք ընտրեալդ զկնի
դանդաղողի հանգչիլ. երեք
սրբեին ամենեքին հայր և որդի
և նոք հոգի. յոր հանգուցեալս
մի կորուսանել հոտառ
վանեալ. ող Ըստակի քիմ կա
տարեալ յերիս անձինս բաժա
նեալ. աճուք միաբանեալ միով
բնութ հաւասարեալ. յորմէ կա
պեալք և արձակիմք և վերջա
նին անլոյծ կապիմք. ողջ

Գ ի քակեցեալ հօր զբոյդ վա
ռատարեալ անլռեալի. որ իրեր
յարգանս կուսին զաղտագին
առեր մարմին. պղատանօք աճա
ծնին անպին քիմ ծընողին. ո

Դ րեցաւ մարմնով յերկրի
որ ի հօրէ անմահնալի. ընդ հո
գեղինս քնակեցար ի հրեղի
նաց երկրէ բղխեալդ. պարտա
նոզ երկնաւորաց փառաբանն
հաց քոց հրաշակաց. ողջ

Ե ան օրհնացեալն մովսէսի ընծայ
եցար ի սառնային. զի ըզընտի
րս մարդկային ընծայեցես հօր
ի յերկինս. խընդրեմք ածել
ըզ ծերսնեցեալս քեզ ի կանգից ար
ձակել զնոսա. ո Ա քաւարարդ հրե
շտից՝ որ ընդ մարդկան հոգե
վինաց. շրջիցաբ անօրինաբար՝

ընդամէնն իյանգամանաց վասնզի ոչ
չարչարանաց՝ ի մեռանելոյ։

Եթէ կամաւոր մահու խայտի՝
եղաւ ինքն գերեզմանի։ երկոքին
օրէսն Թաղմամբ կերկրի նոր
բառերիցեր զմեզ կենդանի։ զի
ջնաւս ընդ քեզ ի հող մահու՝
վերակոչեա ձայնիւ փառաց։ ի։

Աղաւոտալ կանայնցն խաղաց
ելից՝ և ողբալին արտասուալից։
իբր չզմեռեալ անյարուցից՝
չզ կենդանիդ յաւիտենից՝
վասն նոցին ոչ արտասուաց՝
մաքրեա ընդամէն իյանգանաց։ ի։

Ե աւրհնեմ հիմանդ ընդ գերեզմանդ
խոնարհեալ ընդքեզ ներքինդ։ հա
ներ զհոգիսն որք ի բանտին՝ կա
պեալ զի շնան ընդ մահաճին։
քնդ հանգուցիլ հոգիս սրբոցդ
հանգո զհոգիս նրընկերացելոցն։ ի։

Աբրահամ՝ զորք երկնային՝
յերկինից յերկիր իջանէին։ յոր
ժամ յարեաւ ի մեռելոց լսէր
ձագեցար արարածոց։ ոչ յա
րեսիք քո կենարար՝ յարո՛ չզ
սա ի կեանս անմահ։ ի։ լսայ։

Չհանդուրժեալ պահապանացն
իյերկիւղէ երկնաւորացն։ որք
զաւետիս ապրին կանանց՝ թէ
մահ լուծաւ մահկանացուաց։
ա՛որ մահու քո արքեակից՝ ի՛
ցի կենաց հաղորդակից։ ի։

Պարակցեալ անմարմնականքն
առ կենսատու ոչ գերեզմանն։

նորոգեցեր դարձեալ կերկին՝
ծննդովքեամբ ոչի առազանին։
զոր կեցուցեր շնորհիւ քոյին՝
ի մահուանէ այն ահաւոյին։ ի՛յո։

Ձիզուով լուցեր զմարդն առա
ջին՝ զոր կորուսանել խաբմամբ ես
չին։ չզնայն հոգի բանիւ քոյին
տեղեր յոգիս մեր վերստին։ նո
վին հոգւովք ոչ եբարի առաջ
նորոգեա հոգւոյ սուին։ ի՛յոթ։

Զայնեցեր առ ղազարոս որով
եառուր յոյս մեռելոց։ կենդա
նութիւն չորեքօրեայն կենդանա
ցան ողք յաղամայ։ կենաց ձայ
նիւ վերկի՛ն փոքոյ կոչեա զչ
սա յայսմ հողոյ։ ի՛ յօթ։

Ղ ծղեալ սարսեաց պահակ մա
հու՝ ի կենդանւոյ ձայնիդ լսելոյ։
արագապէս զոյդ ընդ բանին
ես ըղմեռեալն ըստ հրամանին։
ի շնանէ օգոյս այս սարսեցին
զհոգի սր մի՛ արդելցին։ ի։

Ա՛ռնապարհ մերոցեալ՝ և հա
ռաջեալ խաւարէն։ հրաւի
րեցեր զորդիս լուսոյ՝ ի յերկ
նային հարսանիս քո։ ընդ զոր
արձակիլ անդ ժողովոյ՝ արժա
նացո չզսա դասուց։ ի՛ լոյս
աերոյ մոյծ յառաջասո՛ ընդ
ի՛մասուն սր կենդանացեալ։

Ա՛երով ընուէ՛ զոր ըղձացար
ի՛ փայտ խաչին բեւեռեցար։ լու
ծանելո՛վ զմեզ ի՛ մեղաց՝ ի՛նա
խաչօրէն կապանաց։ լոյծ և

ման զաւետիս աղգի մարդկան՝
վասն կենացն յաւիտենական։
զաւետարանի պատուիրեցին զը
նընկերացեալս յօրէն վերջին։ լի։
Ո՞ւ պահատուրեալ ընչաց խայտին՝
յարեալ վայրկեան ծագի։ հա
ւատացեալքն իքեզ բերկրին՝ և
ուրացօղքն կոծեսցին զերկրէ
պագիւս սրտիդ խայտին՝ պայծա
ռացեր լուսով նորին։ լի լոյս։

Ա՞ՀԿ զորձեալ երկնաւորաց՝
զան առաքելոցդ նախընթաց։ զին
արեալս քո ժողովեալ՝ քեզ
ընդառաջ բերին ամպով։ ընդ
աղաւնեաց օդապարիկ՝ խառնեա
լ ձայն սքր երամից։ զաւետարան
ձայնի վերնոյն երգել քեզ
փառս։ ընդ ղեւտացիսն։

Այսպահիկն տարերք երկրի՝ յոր
ժամ վախճան գան հայրենի։ ա
րեգակն լոյս խաւարի լուսինն
անարեգնեալ նըւաղի։ ձայն
յաւետեան աներկիւղ լուսաւո
րեա լուսով քոյին։ զփառս։

Ա՞ երեսակեր զօրացեալն պետ՝ հո
ղէ զարարեա աւետաբեր։ արիք
սերեալ ողբ յաղտոյ՝ քոնգիր
ահաւ եկեալ վերայ։ ընդ հարսնա
գնալ մարտուց հնձոյ կարգեա
ձայն երիս սրբոց։ զաւս։

Տիրական յամառնալոյսն յայտ
նած երկրորդապէս։ արդարու
թիւ զաշխարհ զաւետս։ վարձս ըն
դ գործոց հատուցանես։ յայնժամ

ընդ ոգիս ողորմութիւն՝ ներկեցեր
լոյս մեր զիմաստս։ զաւս։

Ո՞ամեալ ընդկան ազգ ժողովին
ողբ յաղտոյ ծընեալ լինին։
երկրեղիսց զաւգ երկնային՝ հա
մանգամայն վայրագերին։ լի
յայնմահեղ հրապարակին՝ զիշեա
ղացա յօրն ահագին։ զաւս։

Ցուցանին զաղտնիգ մարդկին
իւրաքանչիւրոց ոգիք գործեցեան
բարեաց գործ՝ զբան պատկին
չարիցն լինիցին անշէջ մատնին։
յայնժամ յիշեա զտուա քաւլին
գործոց մերոց ընկերացին։ զ։

Ի՞սին պատիկ զանազանեալ
և պատմաձանգ լուսափայլեալ։
նը վերկայիցին ի գլուխ երեսալ
և արդարոցդ զարդարեալ։ նո
ղոցս արա հայցմամբ նոցին ըզ
սա լուսոյ փառացդ նոցին։ զաւս։

Ի՞ամաց ի փառս բարձրանան
յաջակողմեացդ քո վերանան։
յորժամ լսեն զքեզ նանկին՝ ձայն
օրհնութեան ի քէն կոչմանն։ նըն
ջեցեալ մեր լսեցի զձայնին
բարեաւրէն քո։ զաւսաւս

Ո՞ամանայք և ժողովուրդք
հայցեմք ի քէն աւր բարեգութ.
ընդ ներկեցեալսդ հանաւսով
ընկալ զմեզ նոսին յուսով։
յեղեմ քաղաք վերին յորում այր
դարքն ժողովին։ փառք քեզ սիրտ
զել միտս ընդ նոսին երկրորդում
թեզ երկունք անձին։

Ա՛ստղիկ էանմ՝ զգաստիքն ա
նոխակալ և բարեգութ. որ զո
վի՛ս զայր էգիպ՝ց ամ զաստա
ւոր արդա՛ր քուե. ընդ սրբո՛ց
առա՛ք քելո՛ց ար՛պետկեա՛ զՄեր
նըմնջեցեալն. ողորմա՛ծ տր՛
ղամեա՛ն հնձո՛ղըն մեր նո՛ւ
ջեցե՛ց. Յորժամ գրեա՛ց էք
ըն կա՛ տարեի՛ն որ զայնմա՛
ւար մեզ պա՛տմեցին՝ մարգա
րէի՛ց ի բանքը՛ն յարգեի՛ն
պա՛ռաքելոցըն վը՛ հաւքն. ողո

Ա՛վետի՛ն եղո՛ւ հասցէ՛ն մ՛
բնակարանըս հրե՛շտակց. ո՛ր
եղո՛ւ վբ եւ՛ղեա՛ կա՛ն ծերա
ցեալ՝ ամա՛ն ժամակերպ՝ մ՛ դրախ
ան՛ն եղե՛ մանկա՛ն պա՛տճա
ռացեալ արժա՛նապէ՛ն. ողորմ

Յա՛ղաւո՛ր փառա՛ց քրի՛ս
որ փառնեղալ զմա՛ս ի՛ յերկինից
ի՛ վերա՛ յ ընե՛ց հոգմա՛ն ց զո
հայրենի՛ կերպա՛ր բանըք. և առ
նե՛ս հրամի՛ զձա՛ղէ՛ն զբըն
նու՛ն որդո՛ց մարդկա՛ն. ողո

Ա՛ղնել բեմի՛ն բազմի՛ փեսա՛
յն և առաքա՛լներն զա՛ղօրմն.
զաբրահա՛մ և փոքր՛ն զոզէ՛ն
ամբ առ ա՛նդ հա՛ւքեն. ողորմ
ր՛ ց զարքը՛ն բերկրի՛ն. խոկ
մեղաւորըզ՛ն քա՛ւեա՛ն. ո
Յորժամ հընչի՛ն փող՛ յն
լինի՛ն և գեաներ գիրը՛ն
յայտնի՛. Ջնո՛ւազա՛ յի արդ՛ ց
խաչի՛ն յարեւելից փառ՛ք

ծագի՛. հրեշտակ՛ց գո՛ւնդք
ծա՛ւալի՛ն հրեշտակապետ
պարո՛ւնակին. ողորմա՛.

Ո՛հեզ խոյտ՛ վըզ քահա՛
նայի՛ն բաշկառարծ կոյր
լի՛ բեմին. առաքի՛ւ ար ա՛ր
զանո՛ւն. հոր շիլանի խա՛
ա՛ր մերմի՛. ոլորմա՛ւ հոգ
վքն ուր խանա՛ն զի՛ քո
ղոքի՛ն մեղա՛ց լինի՛. ող

Ո՛ծո՛ւ ատուա՛ծախո՛ւ
ևաշարան լեզո՛ւ տացին. մար
գարէ՛ն խոր յիւրի՛ն ևբահա
նայ հի՛ն օ՛ր բնին. յառաջա
գո՛ յն մեզ ծա՛ նուցի՛ն ըզգա
լո՛ւստ ա՛ւ ի՛ ածնի՛. ի փրկ
կուի՛. մեզ յա՛ յտնեցի՛ն յա
նապատի՛ն հիմա՛ կրեին. ող

Տ՛ըտմահաղո՛ւ լոյ չարչա՛ր
նո՛ւ ի՛ն ի՛ յտնա՛ն ատեր ըզմա՛ն
խաչին. և փայտի՛ն բարձ՛ զ
եղե՛ւ վա՛ն ադամայ նախա
ա՛ատեղծին՛. ողորմա՛.

Օ՛ պերտուղեցա՛ն զօրք ե՛ կին
ի՛ն ի՛ յարեա՛ տեսին զոհ
լո՛ւ խաչին. պրեզակա՛ն լոյս
քո՛ զարիեան՛ լե՛ լոյս լուսին
նըւա՛ղեցա՛. յայնհետ փառա՛ց
աստուա՛ծ որդո՛ւ յդ խա՛ար
եղե՛ ընդ սի՛ եղեր՛. ողորմ

Ո՛ւրախացա՛ն աղո՛ւ ք մարդ
կո՛ւն յարեա՛ լուսո՛ւ զքո յա՛
լուծե՛. նորոգեա՛ր զար
գա՛ւթեա՛ն ի՛ յաւուրն ար
ա՛ծնի՛. ող

խաւարմանին. Ամէնիկեցի՛ իմ
ըզմահառիթն պրոտոնն. Տո
ղանայ իմ պատկեր բարեբար
առեղծուղիդ. օգնեա՛։

Յանկամա՛ր իմոյն հոգւոյս ի՛
մարմնոյ. հրաւիրա՛ զերեզմին
շինուածոյս. զարհուրի՛մ
ի սպառնալեացդ քաղաւորին.
թէ պատճառիմ ինչ զոս
ղանդ պատուիրանին. օգ։

Ուսանիմ՛ ես մարդացեալ աճ
մի մինոս. յայնմաւո՛ր իմ
աչերդ առնուին զիս ու ես
քո մի դատապարտեր. օգ։

Վտակի՛ իմ օր վախճանի. և
աչե՛ր իմ օր քո դատաստանին
յայնմաւո՛ր աչերդ առնուին
զիս ու ես արեա՛ն քո մի՛ անտես
առներ. զիս պատակե՛ իմ ընդ
բարեբար առեղծուղիդ. օգ։

Ո՛ տատե՛ իմ դատաստան դա
տաւորիդ առնուն. և զայրոյ
ցա՛ն իմ անպատրաստ եղիցի զիս
ի հրամանա՛ իմ քո քաղաւոր
յաւիտեանից. օգնեա՛։

Ի՛ածի՛ իմ ես անարատ մայր
ես կոյս ես. բարեխաւսա՛ իմ
առ որդի՛դ քո մի՛ ածին. զի
փրկեսցէ՛ իմ ընդ մեզ ի՛ սատա
նայէ գերհնոյն. և պարգե
ւեսցէ՛ իմ մեզ զերկնից զարքայ
ութիւնն. և տանդուսցէ՛ իմ
զհոգիս մեր նրանիցեցի՛ցն.
օգնեա՛ և կենաց քոյ։

Ո՛ղորմած քո սրբոյ խաչի՛ն
ես անբաւական բանի՛ խոսին. ու
սրբոյ հոգո՛յ այ՛ ծածկի՛ն ես
ի յօշանոնս կարո՛ պետին. ու
սրբոյ յն սահմա՛նադրի՛ն ես
առաքին մարմնո՛վ լուսին. ու
սրբոյ եւ մեծ հրեշտակա՛պետացդ
ես տայսա տանեակաց հայրա՛պետին. ու
սրբոյ առաքելո՛ց. ես հասո
ղեն մարմնո՛վ լուսաց. ողորմ։

Ո՛ւսանիմ իմ ի վերանալ ես
նէն առ՛ջոց իմոյ. յո՛ր իմ վեր
թայցեմ ես այսօր. յանապին ծ
թեանին զոր ոչ զիտեմ. օգնեա
՛ իմ ես ինձ քո այսօր. յանապին
ձանապարհին. և ի մեռանելո՛ւ
գալստենէդ քո օգնեա՛ ինձ։

Ակն ի՛մ իմ այ՛ս օր վախճանի ի՛
մոյ. լալո՛ւիս ես ողորմեա և աշ
խարհիս. սի՛ւրտ իմ խոսքիցս
յիս ես ոսկի՛ զբի՛ իմ ցամաքիցան. օ
ի՛մահի՛ իմ ձի՛ իմ զարմո՛ւցին
զիս պատճառ ի՛ զէ հոգոյ իմոյ.
ասնէի՛ իմ զիս ձանապարհ տե
ռադոյն զոր ոչ գիտեմ. օգ։

Ա՛յցելո՛ իմ ես ուշ զբէ զոր օգ
նէր ինձ. պատո՛ւիրեցի՛ իմ յան
փորձե՛ իմոյ. ընծայացէ՛ իմ
հոգի՛ իմ յարքայո՛ւէ քո՛։ օգ
Ո՛ւրբացո՛ իմ ես ի գիր կենդա
նոյն. և մի՛ կնեցո՛ իմ ես
առաքինէն երկին կենդանի. օգ։

Յանկամա՛ր ես և յանձն զո
ւոյն. ներա՛ւաց իմ խոսքա
ւոյն. ներա՛ւաց իմ խոսքա

* Ցանկ Ընդհանուր Հատորիս։

Բերդեցիկ որդիք սիօն 7
Ի ներախիմայ խնամս 11
Ուրախութիւն անձառ 16
Ի բանտարկեալքն սրբուհի 20
Ուրախութիւն մեծ եւ պատուական 24
Ի սուրբ բանն ի հօրէ 27
Ձարհուրս հօրեղբօրացն 31
Ի սուրբ գաբրիէլ հրեշտակն 34
Ի սուրբ որ յաթոռս փա 38
Ի հրաշակերտական սուր 41
Ի հրեշտակելի բնութիւն 44
Ոգիս իւրեանց ի հօրէ 47
Ցանկալի փառաց խոր 51
Ի պարծանացեալդ ի կուսէ 54
Ի գերազանցեալ գէր 59
Ի գերկնասուր թագաւ 63
Ցաղթող գերասուր հօրէ 67
Ի սահատակ բարի գէր 71
Ցընծայ այսօր երկիր 75
Ի երեք կին մերձ որդի 79
Հրամանելի ուր առաքեցեր 83
Ի տառապեալ երկնային 88
Ի հրաշակերտն սուրբ անձառ 91
Ի զանձառելի ծածկ 94
Ի մեծապէս երկնադրոշ 96
Ի հայրապետիկ ուր զօ 101

Ցանկ Ընդհանուր Բովանդակութեան։

Ի ամէն սուրբ ընդ հօր միշ 105
Ցայսմ բազում ազգաց 108
Ի ոսկի կենդանագոյն հա 109
Ի սուրբ գլխատեալդ 110
Ի սուրբ ամենայն ժամ աղա 111
Ցերկու գլխով կոտոշեալ 112
Ի ուր սուրբ աստուածոյ 114
Ցամբառնալ առ քրիստ 115
Ի ուր սուրբ հոյս ապաշ 116
Ի հայիս քաղցրութիւն 117

Ի սուրբ ընծայումն Մեծի Աստուածածնի։

Ի սուրբ հրեշտակաց 122
Ի զօրինեալ սրբուհի 125
Ցանուն քո քոյ օրհ 129

Ի սուրբ Խոյրապետէն։

Ցարիական մահ սրբ 134
Ցրհնեալ ընդ սուրբ այն 137
Ցպնեալ սուր սուրբ հայր 140
Ի սուրբ Հռիփսիմեանց օրհ 143

Ի սուրբ ընծայումն Ցհոհ Ի սուրբ Խոյրապետէն։

Ի նորհնեալ մեղ քոյ քա 148
Ի սրտմտիլ զօրութիւն 151
Փառաւորեալ անուն 154
Ի սուրբ հայր անբա 159

Ի սուրբ ընծայումն Մեծի Ի սուրբ Խոյրապետէն։

Ի սուրբ ընդ անմահ 160
Ի պատուական շնորհ 165
Ի սուրբ Հռիփսիմեանց սուրբ 168

Ի սուրբ Գրիգոր Լուսաւորչէն։

Ի սուրբ զարմանալեաց 173
Ի ի հօրէ առաքեալ 177
Ի ըստ խորհուրդ քո 180
Ի սուրբ հարցն սո 183

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆՉԻ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼԻՆ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԿՐՏՉԻՉ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՈՍԿԵՊԱՐԱՆԻ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՍՏՎԱԾԱԲԱՆԻ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԱՆԿԱՊԱՏԻ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԱՐԿԱՐԷԻ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՍԱՐԱՎԱՆԴԵՑՈՅ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՈՍԿԵՀԱՐԻ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ԳԻՐՔԻ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ՈՍԿԵՊԱՐԱՆ

Ի Հրատարակութեան Ա. Գրոց.

Ի յայսմ ժողովածոյ սրբոց 376
Ի յայսմ գանձատեղի ծիր 381
Ի յայսմ հրաշափառ 386

Կոնդակ Ներսիսեան Սիսոյ
Կաթողիկոսի.

Ի վերայ վիճի հաստատուն 390
Ոչ զանազանութեան բազմութիւն 393
Ո՛չ օրհնեմք մեք խաչէ 396
Խաչեցեալ կենդանարար՝ ես 397
Ի սրտէն կիենդարար՝ ես 403
Ի սրտէ՛ն կիենդարար՝ ես 406
Ի հաստատութեան մեր վիճակի 410
Ոչ ծագեցեր մեզ լոյս 414
Ի հրաշալեաց աստուածային 418
Ի հրաշակերտ և զօրեղ 421
Ոչ զաճապին զօրութիւնդ 424
Ոչ յերկնային վիճակ 428
Ոչ զարդարութեան տուր 430
Յաղթող և տէր հայրապետ 434
Ի յայսմ աստղեղ տեղ տան 437
Ոչ յանէից տեղիս 439
Ի յայսմ տեղ հայրապետք 443
Ոչ յաւուրքդ տուր խաղաղութիւն 459
Ի սրտագործ և բանիւ 466
Յարեւելից մինչ ի մուտ 470

Կոնդակ Ներսիսեան Սիսոյ
Կաթողիկոսի.

Ի հոգեղէն ի միշտ 475
Յաստեղայն ժամ օրհն 477
Օրհնեմ զքեզ աստ 480
Ի հոգեղէն մեզ ըմբռնեալ 483
Ո՛ արեգակ մեր 485
Ի յայսմ հրեշտակաց 487

Ի յայսմ հիշատակ սրբոց 490
Ի միշտ վկայից քոց 493

Կոնդակ Ներսիսեան.

Ի զքեզ արդար ես 495
Ոչ ըստ մեղ արարեր 498
Ի հոգեկան և բարւոք 500
Օրհնեմք զքեզ մեր 502
Ոչ զանազանեան տուր 505
Ո՛ հնարաւորութեամբ 508
Յաստեղեան յանուն 509
Ի քեզ աստ հարցն 513

Կոնդակ Ներսիսեան Սիսոյ
Կաթողիկոսի.

Ի քեզ վայելէ աստ օրհն 516
Ոչ ըստ քո արարչին 517
Հրեշտակային ձայնիւ 519
Ի քեզ վայելէ աստ օրհն 520
Ի ձայն մեծի գաւազի 524
Ի ոգւոյ հետեւող զքեզ լոյս 526
Ի հանդէ զքեզ օրհնեն 528
Տայր այրուկիդեանն ես 530

Կոնդակ Ներսիսեան.

Օրհնեալ ես դու քոյ 532
Ի հոգեբանեալ զքեզ 533
Ոչ թագաւորդ ես քո 535
Ի քարէ և մարդասէր 536
Օրհնեմք զքեզ հայր 539
Ի հանդ աստ ոչ ի ծոց 541
Ոչ վճռագր հօր հան 543
Ո՛ հոգեկանից աստ և 547
Ի յայս անուն անժամանակ 550

Ա Բ Գ Դ Ե Զ Է Ը Թ Ժ Ի Լ Խ Ծ Կ Հ Ձ Ղ Ճ Մ Յ Ն Շ Ո Չ Պ Ջ Ռ Ս Վ Տ Ր Ց Ւ Փ Ք Օ Ֆ

*Ընտրեալ Տօնից Սուրբ Հայրապետաց.
Որ կայ Զայնքաղ ի Տարեան.

Ի ՏՈՆ ՈՒԹԻՆԴ, ԳՈՀ ՏՈՒԹԻՆ
և շնորհակալութի՛ն տանդերձ պաշտօնիւ երկրպագութ
ամենասուրբին Երրորդութեան և մեծ ի՛նչ ուրախ
Տօր և Ուրախ և Հոգւոյն Սրբ.

Որ բարեխօսութիք արագահաս և երջանիկ վկային Քրիստոս Աբիբ
Ա՛ինասայ՝ եւս կարողութիք մեզ նուաստից հասուցանել՝ ի
կատարումն և վերջաւորին՝ ի լոյս ածել Տպագրութիք զերգարանս
զայս ընդ Տրգեի. առ՝ի շարդ և՝ի պայծառութի Հայաստանեայց
եկեղեցւոյ. և՝ի վայելումն դիւրութ մանկանց իւրոց մաքրափայլից.
Որ համեմատելով առաջին ապագրելոցն՝ եթէ՝ ի կողմանէ քերո
թողն և թէ ըստ այլ պիտոյիցն՝ գերազանցէ զնոսքա.

Ա՛յլ՝ մաղթեմ աղերսալ ի սրբակրօն Հարց Հայոց Հանդանայիդ և
մաքուր մանկացդ եկեղեցւոյ. կամ՝ ինձ և ինձ ընդ ի Տանդիպիլն
ձեր սէր և՝ի յընթերցունն զմիջամտակատարս՝ միշտ՝ի Տէր
յաջողեսցի աղօթիս ձեր զՏայրն իմ ծերունի զնծաւոր. ըզ
վաղճեալսն յոգնաշխատ ծառայն ձեր. Ինդնին և զիս՝ ըզ
յեռանել տարուկ զանխնամս և զանպիտան յօշանէս ոգւոյ ընդին.
Որ՝ ի մանկուէ հետ՝ ամենեցունցդեմ պատրաստիլ պաշտօնեայ,
զի զոր ինչ գուք հրամայիցէք ինձ արարատ. եւս անդադար
զայնս առնիցեմ ծառայաբար. Ա՛յլ ազաչեմ. զի եթէ գոանիցի
ոմեք՝ ի՛ւմս սխալանս գոլոյ՝ ահեղով յայտից մերոց՝ ի սրբագրուիք՝
(որ սովոր լինիմ և յայլոց սրբագրուիս) ներուիք առ՝ինդին.
Ա՛նսասանք՝ ի խոստովանութիքս. զի ուր որ էր պարտ՝ ոչ գնալ,
և ուր որ ոչ էր պարտ՝ գնալ. Ա՛յլ յուսամ, զի այնոքիկ ոչ էա
մահարիք և հատարանք եւն ըստ մեզ՝ ոչ մեղադրիցեն զմեզ. զի
սերով զբնութիս մեր սիրելոյ. Ա՛յլ՝ զի ըստ սովորութ սերոյն
և երկրին՝ ոչն այսպէս ասէ և ոչն այնպ. միայն թէ սիրով և առանց
սրտնջանաց լինիցի՝ ի փառս ՚ի. *Ասա՛ զիջ՝ ի՛նքն զաշխատս մեղին
գործարանիս՝ զսեր Ա՛ստուծոյ զորդի զմեզ՝ զաքարիայեն եղբակիցն.
և զՀանդերձ երանեսցուն մեր ՚ի Ա՛ստ. Ա՛յլ ինքն որ առաւել է՝ ի
տուր առելոցն, ողորմեսցի ձեզ և մեզ առհասարակ ի միասանգամ
գալստեան իւրում և յայտնութեան. ամէն.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՌ ՊԵՏԱԿԱՆ